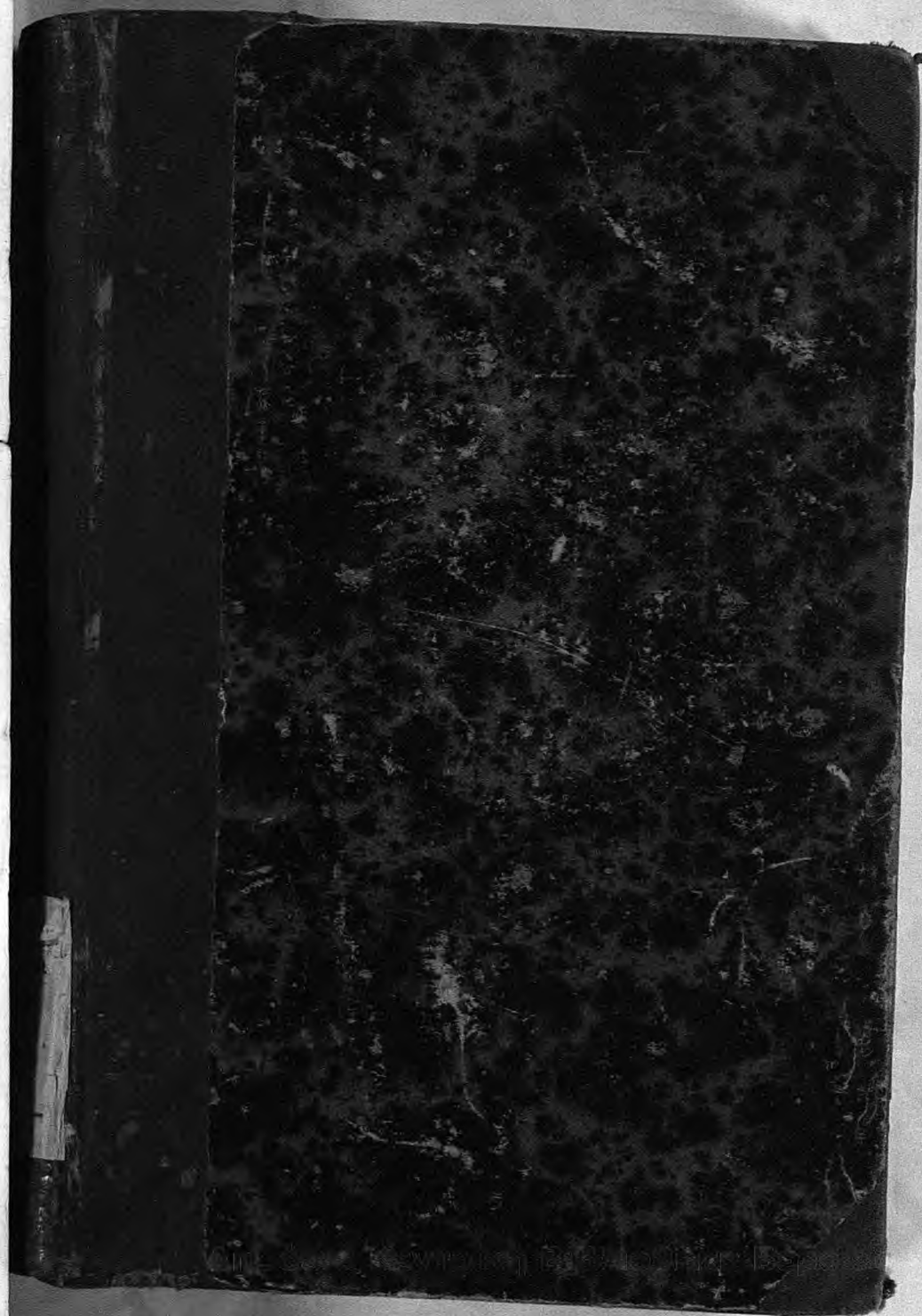

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
+ 800	ΒΕΡΟΙΑ
20x42	
Αριθ. εις	7484/69
Εξ-αγοράς	20x42
Σημ.	Ζάχου

Εμπειρία

1/2 αυτί

Γεώργιος Β. Ζαχ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

XENOPHONTIS
HISTORIA GRAECA.

RECENSUIT ET PRAEFATUS EST
LUDOVICUS DINDORFIUS.

EDITIO TERTIA EMENDATIO.

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXX.
1880

PRAEFATIO.

Tertium mihi repetenti hanc Historiae Graecae editionem in qua per duo priores maxime libros iam seclusi multa quae tanquam a Xenophontis ingenio eiusque historiae consilio alienissima notaveram in editione Oxoniensi, hac praefatione nonnulla tantum sunt attingenda quae illis nihilo videntur meliora aut Xenophonte digniora. Nam etsi codices quibus utimur Historiae Graecae neque correctorum tantam produnt licentiam quantam libri Anabasis neque eo sunt squalore obducti quo illam paullatim purgavi, quippe multo minus quam Anabasis lectitatae neque novitiorum magistrorum ita ut illa ineptiis oneratae, minime tamen liberi sunt partim minutis quibusdam ad verba Xenophontis appendicibus partim aliis magis minusve gravibus vitiis, insuperque lacunis multo pluribus quam illius libri sunt deformati.

Ac primum 1, 1, 31, quae interponuntur de Hermocrate Syracusano: *Ἐκ τούτων Ἑρμοκράτης τὰ πολλὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ εὐδόξει λέγειν τε δοκῶν καὶ βουλευεῖν τὰ κράτιστα. [κατηγορήσας δὲ Τισσαφέρην ἐν Λακεδαιμόνι Ἑρμοκράτης, μαρτυροῦντος καὶ Ἀσινόχου, καὶ δόξας τὰ ὄντα λέγειν, ἀφικόμενος παρὰ Φαρνάβαζον, πρὶν αἰτῆσαι χρήματα λαβῶν, παρεσκευάζετο πρὸς τὴν εἰς Συρακονάσας καθόδον ξένους τε καὶ τριήρεις.] ἐν τούτῳ δὲ ἦκον οἱ διάδοχοι τῶν Συρακοσίων εἰς Μίλητον καὶ παρέλαβον τὰς ναῦς καὶ τὸ στράτευμα, ea non solum propter duplex Ἑρμοκράτης, sed etiam si deleatur alterum, propter se ipsa locumque quem occupant iure sunt eiusmodi visa ut cuiusvis potius sint quam Xenophontis. Cuius de narrationibus confusis saepe et ieiunis, et*

posititia igitur censuram hæc verba habenda et adscripta esse ab eo, qui Hermocratem e Thucydide nosset Tissaphernis apud Lacedaemonios accusatorem exstitisse, et causam inde invenire sibi videretur, qua Pharnabazus, quippe infestus illi, tam benigne eum excepisset. Sunt vero etiam in reliquis, in quibus iure offendamus. Iuraverunt enim, quum dimittebantur duces Syracusani, plerique trierarcharum reversos se in patriam revocandos etiam illos curaturos esse. Hoc ita iam negligitur ut copias dicatur Hermocrates contraxisse quibus illum a civibus reditum vi extorqueret. Verè id eum fecisse Diodorus docet uberius, a Xenophonte autem, ut qui contraria antea narrasset, nonnisi ita tradi poterat, ut quid eum movisset adiceretur. Accedit quod ἐν τούτῳ δὲ ἦκον οἱ διάδοχοι etc., quae verba referri non possunt nisi ad tempus illud, quo Hermocrates, pecunia a Pharnabazo adiutus, conducebat milites, non congruunt superioribus illis ἔμειναν (duces Syracusanorum) ἕως ἀφίκοντο οἱ αὐτ' ἐκείνων στρατηγοί, nisi quis hic scribendum existimat ἀφίκοντο, quo tollatur illa repugnantia. Vel sic tamen mirum fuerit quod Mileti novi duces copias suas assecuti esse dicuntur, quo quemadmodum illae venerint, non traditur. Poterat autem hoc quoque recipi e Thucydide (8, 85), Mileti Syracusanam classem traditam esse referente. Sat probabiles, puto, causae, quibus Xenophonti hæc abiudicentur."

Non minus inexplicabilis eiusdem Hermocratis inter legatos Spartanorum ad regem Persarum commemoratio 1, 3, 13: *Ἐπορεύοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρόβεις Πασιππίδας*

καὶ ἑτεροί, μετὰ δὲ τούτων Ερμοκράτης ἦδη φεύγων ἐκ Συρακουσῶν, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Προξένος, καὶ Φαρνάβας μὲν τούτους ἤγεν, quum 1, 1, 32 sit: Πασσιππίδας δὲ Λακων ἐφύγεν ἐκ Σπάρτης, et de eodem hic 1, 3, 17 sequatur: Ναῦς συλλέξων, αἳ ἦσαν ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἄλλαι ἄλλη καταλειμμέναι φρουρίδες ὑπὸ Πασσιππίδου καὶ ἐν Ἀντάνδρῳ. Quae qui ita expedire studuerunt ut non solum alium Pasippidam, sed etiam alium Hermocratem, non Syracusanum, quem reditum in patriam molientem Diodorus 13, 63, 75, perisse narrat, sed Spartanum, hic dici putarent delerentque illa ἡδὴ φεύγων ἐκ Συρακουσῶν, haud dubie Aethiopem laverunt. Nam si Hermocrates hic non fuit Syracusanus, sed Spartanus, inepta est legatorum, qui omnes Spartani fuerunt, in duas partes distinctio, secus quam fit a Xenophonte 1, 4, 2: Οἱ Λακεδαιμονίων πρέσβεις Βοιωτίως καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Deinde tota illa Spartanorum ad regem Persarum legatio super vacua videtur, quum 1, 4, 2 dicantur legatis his cum Pharnabazo πορευομένοις παρὰ βασιλέα οὐβίαν facti οἱ Λακεδαιμονίων πρέσβεις Βοιωτίως καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι ἄγγελοι, qui ἔλεγον ὅτι Λακεδαιμόνιοι πάντων ὧν (legendum, opinor, πάνθ' ὧν, ut πάνθ' ὅσαπερ pro πάντας ἅπερ restitui Cyrop. 7, 5, 85) δέονται πεπραγότες εἶεν παρὰ βασιλέως. Itaque in his quoque fraudem subesse tanto credibilis quod apud Thucydidem 8, 85, ex parte eadem sunt verba quae in his, et ut supra notatis simillimum est illud ἐτέρων ἡκόντων ἐς τὴν Μίλητον στρατηγῶν, ita hic positis eiusdem φυγάδι ἡδὴ ὄντι τῷ Ερμοκράτει. Ac praestat haud dubie talia abicere et similibus relinquere interpolatoribus qualem infra Pirckhemerum coarguam quam operam perdere in explicandis iis tanquam Xenophontis quae neque explicari neque scripta ab illo esse possunt.

Aequè inexplicabile quod 1, 5, 19: Τοὺς μὲν αἰχμαλώτους ἅπαντας ἔδσαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ ἄρχοντα αὐτῶν (navium Thurinarum) Δωριέα, ὄντα μὲν Ρόδιον, πάλαι δὲ φυγάδα ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Ρόδον ὑπὸ Ἀθηναίων κατεψηφισμένων αὐτοῦ θάνατον καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν, πολιτεύοντα παρ' αὐτοῖς (Thurinīs) ἐλεήσαντες ἀφείσαν, Dorieus Athenis simul et Rhodo pulsus dicitur ab Atheniensibus, quem unquam Atheniensem fuisse propter ea quae de vita eius cognita

sunt et de eodem fuerant 1, 1, 2, prorsus est incredibile, ut nisi utrumque nomen, certe *Ἀθηνῶν καὶ* sit expungendum, fictum ab eo qui non intelligeret quomodo Rhodius ab Atheniensibus patria pelli potuerit. Neque iniuria suspecta fuerunt illa *πολιτευόντα παρ' αὐτοῖς*, parum commode interposita. Nam multa eiusmodi minuta additamenta inserta sunt verbis Xenophontis, quorum nonnulla meliores libri redarguant, sed sunt etiam quae cum ceteris habeant communia. Velut 1, 1, 22: *Ἐντεῦθεν δ' ἀφικόμενοι τῆς Καλχηδονίας εἰς Χρυσόπολιν ἐτείχισαν αὐτήν, καὶ δεκατεντήριον κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ [καὶ τὴν δεκάτην ἐξέλεγον] τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων, καὶ φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες ναῦς τριάκοντα καὶ στρατηγὸν δύο, Θηραμένη καὶ Εὐμαχον, τοῦ τε χωρίου ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ἐκπλεόντων πλοίων καὶ εἴ τι ἄλλο δύναιτο βλάπτειν τοὺς πολεμίους [οἱ δ' ἄλλοι στρατηγοί] εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ὥχοντο.* Quae sublati demum iis quae hic seclusi non erunt ita dicta quasi qui illud *δεκατεντήριον κατεσκεύασαν* idem *τὴν δεκάτην* exegerint, aut antequam abirent *φυλακὴν* potuerint *ἐγκαταλείπειν*, quae cum sequentibus esse coniungenda ipsa monstrat inanis nunc particula *καί*, quam qui deletam voluerunt occultarunt potius quam sustulerunt loci vitium, quem respicit Socrates Hist. eccl. 7, 25, p. 374, 8: *Χρυσόπολις ἐπίνειον ἀρχαῖόν ἐστιν, ὃ κεῖται μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ Βοσπόρου, μέμνηται δ' αὐτοῦ πολλοὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, Στράβων τε καὶ ὁ Λαμασκηνὸς Νικόλαος, καὶ ὁ ἐν λόγοις δὲ θαυμαστὸς Ξενοφῶν ἐν τε τῇ ἕκτῃ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν φησι περὶ αὐτῆς ὅτι Ἀλκιβιάδης ἀποτειχίσας αὐτήν δεκατεντήριον ἐν αὐτῇ κατέστησε· τὰς γὰρ δεκάτας οἱ ἀπὸ τοῦ Πόντου πλείοντες ἐν αὐτῇ παρείχον,* et vitium in eo coarguit alioqui tuto latitaturum. Haud dubie enim restituendum *κατέστησαν* pro *κατεσκεύασαν*, ut Pollux 8, 132 ponit: *Καὶ δεκατεντήρια δέ ποτε κατέστησαν,* ex hoc loco, ut putabat Toup. Emend. vol. 1, p. 118. Ita infra 7, 2, 23, *καταστυσάμενοι* restitui pro *κατασκευασάμενοι*, quod eodem est modo depravatam Cyrop. 8, 6, 9. Nam hoc potius quam illud legitimum de constituendis magistratibus et similibus muneribus verbum.

Sed ut novitiis multis impostoribus ludibrio fuit Xeno-

phon, de nihilo ficta commenta ei sua supponentibus, ut de Anabasi ostendi in fictis quibusdam eius fragmentis praef. ad ed. Oxon. p. XXX, de Historia Graeca in codicis Veneti item de nihilo fictis ineptiis praef. ad Hist. Gr. ed. Oxon. p. VIII s., ita correctorum illorum ea fuit infelicitas simul et temeritas ut quae facillime possent corrigi gravissime saepe corrumpere. Nam ut hic nihil nisi prava interpunctio post *πολεμίους* correctorem decepit, ita in Anabasi 2, 5, 13: *Αἰγυπτίους δέ, οἷς μάλιστα ὑμᾶς νῦν γινώσκω τεθυμωμένους, οὐχ ὅρῳ ποῖα δύναμις συμμάχῳ χρησάμενοι μᾶλλον ἢν κολάσαισθε τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης*, similis perversitas interpunctionis fecit ut non solum *οὐχ*, sed etiam quod omissum in optimo *νῦν γινώσκω* adderetur. Xenophon enim haud dubie scripserat: *Αἰγυπτίους δέ, οἷς μάλιστα ὑμᾶς τεθυμωμένους ὅρῳ, ποῖα δύναμις συμμάχῳ χρησάμενοι μᾶλλον ἢν κολάσαισθε τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης*; Qualia commenta ubi ab ipsis libris ita redarguuntur ut infra 3, 3, 1: *Ἐπεὶ δὲ ὡς εἰώθεσαν αἱ ἡμέραι*, quod infelix addidit corrector *παρήλθον*, quum vitium lateat in *ὡς εἰώθεσαν* pro *ὥσιώθησαν* illato, quod verbum ab Aelio Dionysio, ut infra dicam, hinc excerptum repetiit Photius; et 4, 8, 12: *Ἡ καὶ ἀποστῆναι ἂν πρὸς ἑαυτούς*, ubi ab optimis omissum *πείσειαν* monstrat *ἀποστῆσαι*, facile fraus deprehenditur. Quo de genere praeter alia videtur quod 7, 5, 22: *Ἐπεὶ γε μὴν παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον ἰσχυρὸν ἐποίησατο τὸ περὶ ἑαυτὸν ἔμβολον*, τότε δὴ ἀναλαβεῖν παραγγέλλας τὰ ὄπλα ἤγειτο, deest in uno *ἀναλαβεῖν*. Unde corrigendum esse *παραγγέλλας εἰς τὰ ὄπλα*, ut Anab. 1, 5, 13: *Εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὄπλα*, satis est probabile, ut idem verbum 6, 4, 37: *Ἐμνήστετε τὴν Ἰάσονος γυναῖκα ἀναλαβεῖν*, delevit Stephanus.

Sed sunt etiam libris omnibus communia, quorum nihilo melior est ratio. 1, 6, 16: *Κατιδὼν δὲ αὐτὸν ἀναγόμενον ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἐδίωκεν, ὑποτεμνόμενος τὸν εἰς Σάμον πλοῦν, ὅπως μὴ ἐκεῖσε φύγοι*, verba postrema, sequente mox *Κόνων δ' ἔφρευγε ταῖς ναυσὶν εὐ πλεούσαις*, haud dubie novitii sunt scholiastae, quae ne Photius quidem quem descripsit habuisse videtur, qui: *ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν*

διακομμενον· οὕτως Δενοφών φησιν, etsi ille non cepit vim vocabuli, sive idem est Aelius, de quo modo dixi, sive alius.

1, 7, 31. τί τούτων οὐχ ἱκανῶς καὶ καλῶς ἔπραξαν. Delendum esse καὶ καλῶς ostendi ad Comment. 4, 1, 5, ubi libri ἢ καλῶς ἢ ἱκανῶς et Stobaeus ἱκανῶς ἢ καλῶς. Platonem, qui toties simplici usus est ἱκανῶς, utrum credibilius sit Polit. p. 284, D: Ὅτι δὲ πρὸς τὰ νῦν καλῶς καὶ ἱκανῶς δείκνυται δοκεῖ μοι βοηθεῖν μεγαλοπρεπῶς ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος. Conv. p. 177, E: Ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν, scripsisse, an his quoque locis solum ἱκανῶς, non opus est dici, quum Menex. p. 239, B, ἱκανῶς pro καλῶς ex libris sit restitutum.

2, 1, 15. προσβαλὼν πόλει Κερκυραῖς τῇ ὑστεραίᾳ προσβολῇ κατὰ κράτος αἰρεῖ. Manifesto tollendum προσβολῇ, quod neque cum ὑστεραίᾳ et multo minus cum κατὰ κράτος potest coniungi.

3, 4, 11. ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως, delendum cum Agesilao 1, 13, παρὰ βασιλέως, ductum ex s. 6, στρατεύματι πολὺ παρὰ βασιλέως μετεπέμπετο. Sic enim 3, 4, 17 ἀξίαν δὲ καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἐν ἣ ἦν τὴν Ἐφεσον θείας ἐποίησεν eieci in Agesilao omissum τὴν Ἐφεσον, ut 3, 4, 14 ad εἰς αὐτῶν ascriptum Περσῶν, et 6, 1, 5, ad τὴν ὑμετέραν πόλιν quod in libris additur Φάραλλον. Quomodo illatum 6, 5, 36: Οὐ γὰρ ἀδικησάντων σφῶν ἐπιστρατεύοιεν οἱ Ἀρκάδες τοῖς Λακεδαιμονίοις, perverse post σφῶν in ipso rum Lacedaemoniorum oratione τοῖς Λακεδαιμονίοις recte deletur. Saepius sic interpolatus Thucydides, ut 1, 53: Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον· τῶν δὲ Κερκυραίων τὸ μὲν στρατόπεδον ὅσον ἐπήκουσεν ἀνεβόησεν, ubi iam olim deleti Κερκυραίων et 1, 144, μὴ σφίσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδεύειν αὐτονομεῖσθαι, deletum τοῖς Λακεδαιμονίοις, idemque 2, 72 Ὅτις δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίαν ἡμῖν παράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις, et 4, 114: Οὐδ' ἂν σφῶν πειρασμένους αὐτοῦ τῶν Λακεδαιμονίων δοκεῖν ἦσαν . . εὐνοὺς ἂν σφίσι γενέσθαι, item deletum est τῶν Λακεδαιμονίων, et 8, 46 Ἀπὸ μὲν σφῶν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων τῶν βαρβάρων μὴ ἐλευθερῶσαι, omissum in Vaticano ineptum τῶν βαρβάρων, quo sublato etiam

τῶν Ἑλλήνων tollendum tanquam scholion. Apud Herodotum 1, 4: Σφέας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίης λέγουσι Πέρσαι ἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, quam sint perverse dicta illa τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίης, sensit Leningius, sed non animadvertit ex margine esse illata.

5, 2, 4. ἐπεὶ δὲ ἐξείργαστο ἡ τάφρος, ἀσφαλῶς ἤδη κύκλῳ τεῖχος περὶ τὴν πόλιν ὠκοδόμησεν. Ubi quod meliores, non omnino liberi scholiis quibusdam sibi peculiaribus, addunt τεῖχος, Schneideri confirmare emendationem κύκλου non dubitabit qui aut libri optimi 5, 2, 5, μὴ πεσόντος πῃ τοῦ κύκλου τεύχους δοριάλωτοι γένοιεντο scripturam κύκλου τεύχους contulerit, quae τεύχους esse ascriptum prodit ad κύκλου, aut Anab. 3, 4, 11: Ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπωκοδόμητο πλίνθινον τεῖχος, τὸ μὲν εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἑκατόν· τοῦ δὲ κύκλου ἡ περίοδος ὕξ παρασάγγαι, meliorum scripturam τεύχους pro κύκλου, de moenibus sic dicto H. Gr. 4, 4, 11, et alibi saepe. Apud Thucydidem 6, 99, 1: Οἱ μὲν ἐτείχιζον τῶν Ἀθηναίων τὸ πρὸς βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος, τεῖχος in nonnullis ante τοῦ κύκλου positum ex margine esse illatum facile credet qui praeter alios locos Thucydideos contulerit ib. 98, 2: Ἐχώρουν πρὸς τὴν Ἐρυθρὴν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα περ καθεξόμενοι ἐτείχισαν τὸν κύκλον διὰ τάχους, ubi unus vicissim ἐκύκλωσαν pro ἐτείχισαν.

5, 4, 2. ἦν τις Φιλλίδας, ὃς ἐγραμμάτευε τοῖς περὶ Ἀρχίαν πολεμάρχους, quod est, nihilo melius videtur illo quod Platonis Sophistae initio est: Ἐταῖρον τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην καὶ Ζήνωνα ἑταίρων, ubi ἑταίρων redundat, ut hic πολεμάρχους, quum continuo sequatur Ἀρχίαν τὸν πολεμαρχοῦντα. Atque etiam 2, 3, 46: Οἱ ἀμφὶ Ἀριστοτέλη καὶ Μελάνθιον καὶ Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντες φανεροὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ χώματι ἔρυμα τειχίζοντες, illud στρατηγοῦντες scholiasta potius dignum quam Theramene caussam in senatu dicente. Qualia in Anabasi quum alibi saepe addita tum, ut videtur, 2, 5, 18: Οὐ τοσαῦτα ὄρη ὁρᾶτε ὑμῖν ὄντα πορευτέα, ἃ ἡμῖν ἔξεστι προκαταλαβοῦσιν ἄπορα ὑμῖν παρέχειν, ubi quum C. pr. habuerit προκαταλαμβάνοντες, id ipsum negligenter posuisse videtur qui hoc ascriberet. Simile quid vide infra 7, 4, 34.

6, 1, 5. ξένους ἔχω μισθοφόρους. Etsi haec conlun-

gunt interdum recentiores, hic tamen ipsa vocabuli *μισοφόρους* incerta in libris sedes ex margine illatum prodit quod Xenophon quidem cum illo nunquam coniunxit. Nec Thucydides 3, 109 scripserat: *Βουλόμενος ψιλῶσαι τοὺς Ἀμικιώτας τε καὶ τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικόν*, sed *ὄχλον*, ut videtur, quum alterum sufficiat.

6, 4, 3. *ἔπει οὖν ᾗσθετο αὐχ ὅπως τὰς πόλεις ἀφίεντο* ἀλλ' οὐδὲ τὸ στρατεύμα διαλύοντας, ὡς ἀντιτάττοντο πρὸς αὐτούς, οὕτω δὲ αἰεὶ τὴν στρατιάν εἰς τὴν Βοιωτίαν, ὡς ἀντιτάττοντο πρὸς αὐτὰ corrigen- dum, sed omnia huiusmodi elicienda puto, ut supra 1, 2, 1: *Πεντακισχιλίους ναυτῶν πελταστὰς ποιησάμενος*, [ὡς ἅμα καὶ πελταστὰς ἐσομένοις], et 5, 4, 49: *Καὶ ὡς στρατεύματι δυοῖν ἡμέρας ὁδὸν ἐν μιᾷ κατανύσας*, illud ὡς στρατεύματι, quod et se intelligitur et mire positam habet particulam ὡς, et Cyprianus 6, 1, 29: *Ἀντὶ δὲ τούτου πολεμιστήρια κατεσκευασμένα ἄρματα τροχοῖς τε ἰσχυροῖς*, [ὡς μὴ ῥαδίως συντρίβηται] et Anab. 5, 1, 13: *Ἦν καὶ ταῦτα ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνειν* [ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα].

6, 4, 23. *ἀπέτρεπεν αὐτοὺς ὁ Ἰάσων, διδάσκων καλοῦ ἔργου γεγενημένου οὐκ ἄξιον αὐτοῖς εἶη διακινεῖν νεῦσαι*, ὥστε ἤξει μείζω διαπραῖξαι ἢ στερεθῆναι καὶ γεγενημένης νίκης. οὐχ ὁρᾶτε, ἔφη, ὅτι καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ἀνάγκη ἐγένεσθε, ἐκρατήσατε; οἴεσθαι οὖν χρὴ καὶ Λακεδαιμονίους ἂν, εἰ ἀναγκάζονται ἐκγενέσθαι τοῦ ξῆν, ἀνοηθέντας διαμάχεσθαι. Non tantum mira locutio ἐκγενέσθαι τοῦ ξῆν, sed ipsa sententia deleri iubet illa interposita verba. Nam si Lacedaemonii nihil nisi interire erant in pugna, nullo modo Thebanis metuendum erat τὸ ἐκρηθῆναι τῆς γεγενημένης νίκης, praesertim quum Xenophon infra 7, 5, 12 dicat: *Ἐξεσσι δὲ λέγειν ὡς τοῖς ἀπονενόχοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίη*, ut alteris potius immineret periculum ut ἀναγκάζονται ἐκγενέσθαι τοῦ ξῆν. Atque ipsa illud ἀναγκάζονται ἐκγενέσθαι τοῦ ξῆν aliquid habere per se versi sensit Dobraeus, qui ἐκγενέσθαι τοῦ ξῆν cum sequentibus iungebat et dubitabat an τὸ esset scribendum, quoniam neutrum fieri potest, sed dictum ἀναγκάζονται ut ἐν ἀνάγκῃ ἐγένεσθε.

6, 4, 27. *ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἡράκλειαν κατέβαλε*

Ἡρακλεωτῶν τεῖχος, δῆλον ὅτι οὐ τοῦτο φοβούμενος, μὴ
τινες ἀναπεπταμένης ταύτης τῆς παρόδου πορεύσονται ἐπὶ
τὴν ἐκείνου δύναμιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνθυμούμενος κ. τ. λ.
Frustra laboratum in explicando illo δύναμιν, quod recte iam
expunctum.

6, 4, 37. τὰ μὲν οὖν αἷτια τῆς ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῆς
γυναικὸς οὕτω λέγεται. Aut scribendum τῆς ὑπὸ τῆς γυναι-
κὸς aut ὑπὸ τῆς γυναικὸς absurde cum οὕτω λέγεται erunt
coniuncta. Sed haud dubie ὑπὸ τῆς γυναικὸς inutile est
scholion, ut ibidem sublatum ἀναλαβεῖν, de quo dixi supra.

7, 1, 28. Κισσίδας ὁ ἄρχων τῆς παρὰ Διονυσίου
βοηθείας ἔλεγεν ὅτι ἐξήκοι αὐτῷ ὁ χρόνος, ὅς εἰρημένος ἦν
παραμένειν. Inutilem appendicem ὅς εἰρημένος ἦν παραμένειν
redarguunt 7, 5, 18: Διὰ τὸ ἐξήκειν τῇ στρατείᾳ τὸν χρό-
νον. Anab. 6, 3, 26: Ὁ δὲ χρόνος ἐξήκειν.

7, 4, 34. οἱ τῶν ἀρχόντων διακεχειρικότες τὰ ἱερὰ
χρήματα. Perverse interpositum τῶν ἀρχόντων ex s. 33 re-
petitum, ubi τῶν ἐν τοῖς Ἀρκάσιν ἀρχόντων, conlicio, et
facile credam 7, 2, 11, ὁ ἐν τῷ Σικυνῶνι ἄρχων Θηβαῖος
recte deleri ἄρχων, quum ὁ Θηβαῖος dicat Xenophon infra
et 7, 4, 36, 37, pariterque 7, 4, 36: Ὁμοσάντων τῶν τε
ἄλλων ἀπάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ Θηβαίου, ὅς ἐτύγχανεν ἐν
Τεγέᾳ ἔχων τριακοσίους ὀπλίτας τῶν Βοιωτῶν, οἱ μὲν
Ἀρκάδες ἐν τῇ Τεγέᾳ αὐτοῦ ἐπικαταμείναντες ἔδειπνο-
ποιοῦντο, molestum ἐν τῇ Τεγέᾳ, quum non intelligatur
cur sit additum, ut in formula ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ, et 7, 2,
11: Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτῶν διὰ τοῦ Τρικάρανου κατέβαι-
νον ἐπὶ τὸ Ἡραῖον, ὡς τὸ πεδῖον φθεροῦντες· κατὰ δὲ
τὰς εἰς Κόρινθον φερούσας πύλας ἐπὶ τοῦ ἄκρου κατέλιπε
Σικυνῶνιους τε καὶ Πέλληνέας, ὅπως μὴ ταύτῃ περιελθόν-
τες οἱ Φλιάσιοι κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν γένοιτο ὑπὲρ τοῦ
Ἡραίου, quod per se intelligitur ὑπὲρ τοῦ Ἡραίου, perinde
esse ex margine illata.

At 7, 1, 25. Γεράνορα (vel potius Γελάνορα) τὸν πο-
λέμαρχον Σπαρτιάτην γεγεννημένον ἀπέκτειναν, minime
delenda sunt illa Σπαρτιάτην γεγεννημένον, sed scribendum
τὸν Σπαρτιάτην, πολέμαρχον γεγεννημένον, ut 7, 3, 1:
Αἰνέας Στυμφάλιος, στρατηγὸς τῶν Ἀρκάδων γεγεννημένος
— ἀναβὰς εἰς τὴν ἐκρόπολιν συγκαλεῖ τῶν Σικυνωίων

τοὺς κρατίστους, deteriores libri γεγενημένος ponunt πο-
 Στυμφάλιος.

Sunt vero praeter haec etiam alia nonnulla quae non magis
 videntur Xenophontea, velut 1, 6, 2: Ὅτε δὲ παρεδίδου ὁ Ἀ-
 σάνδρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τῷ Καλλικρατίδῃ ὅτι θαλαττοκρα-
 τωρ τε παραδιδόη καὶ ναυμαχίᾳ νενικηκώς. οὐδὲ αὐτο-
 ἐκέλευσεν ἐξ Ἐφέσου ἐν ἀριστερᾷ Σάμου παραπλεύσαντα
 οὐ ἦσαν αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες, ἐν Μιλήτῳ παραδοῦναι
 τὰς ναῦς, καὶ ὁμολογήσειν θαλαττοκρατεῖν, illa οὐ ἦσαν
 αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες visa sunt scholiasta potius dignum
 quam Xenophonte post ea quae modo dixerat 1, 5, 15, quae
 etiam credibilis περιπλεύσαντα scripsisse quam παραπλευ-
 σάντα. Et 2, 2, 10: Οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι (addenda
 καὶ, quod etiam 1, 6, 19; 4, 8, 4, omissum in deterioribus
 sed necessarium in hac formula) κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν ἠπόρουσαν τί χρὴ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αἰ-
 τοῖς ὄντων οὔτε σίτου· ἐνόμιζον δ' οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν
 μὴ παθεῖν ἃ οὐ τιμωρούμενοι ἐποίησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν
 ἠδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἐτί-
 η ὅτι ἐκείνοις συνεμάχουν, suspicio est ex margine illaturum
 esse illud ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ab eo qui antithesis
 ad οὐ τιμωρούμενοι desiderans aliquid deesse putaret, quum
 Xenophon, vix tam graviter reprehensurus Athenienses, eodem
 esset modo loquutus quo s. 3: Ὡστ' ἐκείνης τῆς νυκτός οὐ
 δεῖς ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες
 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτι αὐτοὶ ἑαυτούς, πείσεσθαι νομίζοντες
 οἷα ἐποίησαν Μηλῖους τε Σακεδαιμονίων ἀποίκους ὄντας
 κρατήσαντες πολιορκίᾳ, καὶ Ἰστιάδας καὶ Σκιωναίους καὶ
 Τρωαίους καὶ Αἰγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλή-
 νων. Ita 4, 8, 5: Οἱ μὲν δὲ ταῦτ' ἀκούοντες οὐκ ἀκόντως
 ἀλλὰ προθύμως ἐπέσθην, haud dubie item est corrector
 ris commentum pro οὐκ ἀκόντες ἐπέσθην, ut ipse Xeno-
 phon cum aliis quibusvis loquitur, nusquam dicens ἀκόντως.

Non minor audacia fuit correctorum in iis quae non
 intelligerent utcumque corrigendis et captui suo accommodan-
 dis, cuius singulare exemplum est 5, 4, 14, τοῖς ἐκ τοῦ
 ἀναγκαίου λελυμένοις, vocabulo obscuro et per compendium
 scripto ἀναγκαίου, de quo absurda veterum recentiorumque
 magistrorum commenta explosi praef. ad Anabasis ed. Oxon. p.

XI, substitutum in uno Ὀρχομενοῦ, in alio Κλεομβρότου, in tertio vacuum spatium. Quomodo factum coniiicio ut 3, 5, 3: Πείθουσι Λοκρούς ἐκ τῆς ἀμφισβητησίμου χώρας Φωκεῦσι τε καὶ ἑαυτοῖς χρήματα τελέσαι, inferretur pro ληλατῆσαι, quod est 4, 8, 30: Ἐκ τῶν οὐ προσχωρουσῶν πόλεων ληλατῶν χρήματα τοῖς στρατιώταις. Et 6, 4, 24: Εἰ δ' ἐπιλαθέσθαι, ἔφη, βούλεσθε τὸ γεγεννημένον πάθος, συμβουλευῶ ἀναπνεύσαντας καὶ ἀναπνυσσάμενους καὶ μέλζους γεγεννημένους τοῖς ἀητήτοις οὕτως εἰς μάχην ἰέναι, ut verbum ἐπιλαθέσθαι substitueretur verbo obscurius exarato, quod unum hic convenit, ἀναμάχεσθαι. Item 6, 4, 25: Ἐλεγε μὲν οὖν τοιαῦτα, ἔπραττε δ' ὥσως ὅπως διάφοροι καὶ οὗτοι ἀλλήλοις ὄντες ἀμφοτέρω ἐκείνου δέοιτο, ubi non apparet cur dicatur καὶ οὗτοι. Unde Dobraeus: Nonne καὶ οὕτως. Sed gravius haud dubie vitium latet, quod corrigendum ope Cyrop. 7, 4, 4, ubi similis dolus narratur: Ταῦτα δὲ ποιήσας ἀμφοτέρω λάθρα ἑκατέρω νύκτα συνέθετο τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταύτῃ εἰσήλατο εἰς τὰ τεῖχη καὶ παρέλαβε τὰ ἐρύματα ἀμφοτέρω, ita ut scribatur διάφοροι ἑκάτεροι ἀλλήλοις ὄντες, quomodo 7, 5, 17 dicit: Οὐδὲν γὰρ οὕτω βραχὺ ὄπλον ἑκάτεροι εἶχον ὥς οὐκ ἐξικνουῖντο ἀλλήλων.

Sive corrector sive librarius intulit 5, 4, 17: Ἀπιδόντι γε μὴν ἄνεμος αὐτῷ ἐξαισιος ἐπεγένετο, ὃν καὶ οἰωνίζοντό τινες σημαίνειν πρὸ τῶν μελλόντων. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ ἄλλα βίαια ἐποίησεν, ἀτὰρ καὶ ὑπερβάλλοντος αὐτοῦ μετὰ τῆς στρατιᾶς ἐκ τῆς Κρεύσιος τὸ καθήκον ἐπὶ θάλατταν ὄρος πολλοὺς μὲν ὄνους κατεκρήμνισεν αὐτοῖς σκεύεσι, πᾶμπολλα δὲ ὄπλα ἀφαρπασθέντα ἐξέπλευσεν εἰς τὴν θάλατταν, quod in nullius fidei libris est ἐξέπεσεν, Xenophon scripserat quod ego restitui ἀφαρπασθέντα ἐξέπνευσεν, ut Ven. 9, 18 dixit αἱ πέτραι ἔξουσι τὸν φλοῖον τοῦ ξύλου ἀφρηπασμένον.

Lacunas praeter illas, quae asteriscis sunt in hac editione notatae, alias complures prodit narratio vel oratio abrupta. Atque ipsum initium nemo spondeat integrum superesse, quippe quod adeo non cohaeret cum Thucydidis extremis, ut quamvis ficta videatur fabula Xenophontem illa quoque edidisse, tamen quum ea excipiat, nihil ineptius fingi possit libro Xenophontis ita ut nunc sit cum illis connexo

et unum ad librum redactio. Unde iam Milfordus suspicatus est μετὰ δὲ ταῦτα ab alio addita fuisse libro capite truncato, ut in medio eodem quidam sunt loci manifesto mutilati. Ita 2, 1, 16: Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου ὁρμώμενοι τὴν βασιλέως κακῶς ἐποιοῦν, καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν Ἐφεσον ἐπέπλεον, καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν καὶ στρατηγούς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι προσείλοντο Μένανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον, iidem duces qui illa faciebant alios allegisse duces dicuntur, quod populi potius erat, ad quem οἱ Ἀθηναῖοι propter interposita referri non licet. Quodsi quis contulerit 1, 5, 16, ubi post s. 14 positum οἱ δ' Ἀθηναῖοι (ἐπλεύσαν) εἰς Σάμον, sequitur οἱ δὲ ἐν οἴκῳ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡγγέλθη ἡ ναυμαχία, χαλεπῶς εἶχον τῷ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ στρατηγούς εἶλοντο ἄλλους δέκα, et 1, 7, 1, ubi post 1, 6, 38, positum οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατέπλευσαν εἰς τὴν Μυτιλήνην sequitur οἱ δ' ἐν οἴκῳ τούτους μὲν τοὺς στρατηγούς ἐπαυσαν πλὴν Κόνωνος· πρὸς δὲ τούτῳ εἶλοντο Ἀδεϊμάντον καὶ τρίτον Φιλοκλέα, vix dubitabili hic quoque ita loquutum Xenophontem, ut ante στρατηγούς exciderint οἱ δ' ἐν οἴκῳ et alia nonnulla, quum inane iam καὶ plura etiam intercideris prodant.

Porro 2, 1, 31: Ἐνταῦθα δὴ κατηγορίαι ἐγίνοντο πολλαὶ τῶν Ἀθηναίων ἃ τε ἤδη παρενενομήκεσαν καὶ ἃ ἐψηφισμένοι ἦσαν ποιεῖν, εἰ κρατήσκειαν τῇ ναυμαχίᾳ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωρηθέντων πάντων, καὶ ὅτι λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ Ἀνδρίαν, τοὺς ἀνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσκειαν· Φιλοκλῆς δ' ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὃς τούτους διέφθειρεν. ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ ἰδοξεν ἀποκτείναι τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι πλὴν Ἀδεϊμάντων, ὅτι μόνος ἐπελάβετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος· ἦτις αὖθις μέντοι ὑπὸ τινων προδοῦναι τὰς ναῦς, Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας, ὃς τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους κατεκρήμνισε, τί εἴη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς Ἕλληνας παρανομεῖν, ἀπίσφαξεν, non solum suspectum duplex χεῖρ propter verba Ciceronis Offic. 3, 11, 46: „Athenienses sciverunt ut Aeginetis, qui classe valebant, pollices praeciderentur,” et Plutarchi Lysand. c. 9, ἀποκόπτειν τῶν δεξιῶν ἀντὶ χειρᾶ, ὅπως δόρυ μὲν φέρειν μὴ δύνωνται,

κάτην δ' ἐλαύνωσι, quum nimis foedum videatur alterum sed etiam postrema admodum sunt breviter dicta. Nam post πρώτον expectes πάντας, et post ἐρωτήσας nihil addi de responso Philoclis non iniuria Weiskius miratus excidisse putavit quae Plutarchus, sed auctore usus Theophrasto, narrat Lysand. c. 13: Ὁ δὲ Λύσανδρος, ἐπεὶ τῶν τρισχίλιων Ἀθηναίων, οὓς ἔλαβεν αἰχμαλώτους, ὑπὸ τῶν συνέδρων θάνατος κατέγνωστο, καλέσας Φιλοκλέα τὸν στρατηγὸν αὐτῶν ἡρώτησεν αὐτὸν τίνα τιμᾶται δίκην ἑαυτῷ τοιαῦτα περὶ Ἑλλήνων συμβεβουλευκώς τοῖς πολίταις. ὁ δὲ οὐδὲν τι πρὸς τὴν συμφορὰν ἐνδοὺς ἐκέλευσε μὴ κατηγορεῖν ὧν οὐδεὶς ἐστὶ δικαστής, ἀλλὰ νικῶντα πράττειν ἅπερ ἂν νικηθεὶς ἔπασχεν, εἰτα λουσάμενος καὶ λαβὼν χλανίδα λαμπρὰν πρῶτος ἐπὶ τὴν σφαγὴν ἤγειτο τοῖς πολίταις, ὥς ἰστορεῖ Θεόφραστος, sed non animadvertit eadem iam olim ex Plutarcho inseruisse Pirckhemerum, qui haec ita vertit: „Primo interrogavit quid pati dignus esset, qui primus contra leges Graecos interficere coepisset. At ille ad calamitatem minime demissus respondit ut victor ageret quae victus passurus fuisset: deinde lotus, ac splendida sumpta veste ante alios ut iugularetur processit cives.“ Nec dubium ex eodem Plutarcho post παρανομεῖν inserta esse in uno nullius fidei libro haec: Νικήσας, ἔφη, ποιεῖ ὁ παθεῖν ἔμελλες ἡττηθεὶς, εὐθύς τοῦτον ἀπέσφαξε μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν. Ad Adimantum quod attinet, eius tanquam proditoris bona publicata fuisse ante captas ab Lysandro Athenas ex inscriptione Attica Ol. 93. 4. collegit Boeckhius Epigraphisch-chronol. Studien p. 10. Mira igitur Xenophontis brevis, si nihil hic desit.

2. 3. 20. οἱ δ' ἐξέτασιν ποιήσαντες τῶν μὲν τρισχίλιων ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῶν δ' ἕξ τοῦ καταλόγου ἄλλων ἀλλαχού, ἔπειτα κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὄπλα, ἐν ᾧ ἐκείνοι ἀπεληλύθεσαν πέμψαντες τοὺς φρουροὺς καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμογνώμονας αὐτοῖς τὰ ὄπλα πάντων πλὴν τῶν τρισχίλιων παρελλόντο, καὶ ἀνακομίσαντες ταῦτα εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνέθηκαν ἐν τῷ ναῷ. Etiam si quisquam dicere potuerit κελεύειν ἐπὶ τὰ ὄπλα (infra s. 54: Ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριᾶκοντα κήρυξ τοὺς ἑνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην, rectissime Stephanus ἐκάλεσε), hic tamen prorsus est absurdum illud ipsum ἐπὶ τὰ ὄπλα, quum neque intelligatur cur hoc sit im-

peratum iis qui mox inermes discesserunt, et post hoc illatum
 ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπεληλύθεσαν manifesto prodatur aliquid dictum
 fuisse de eorum sine armis discessu, ut nisi plura exciderunt
 certe κελεύσαντες ἀπιέναι ἀποθεμένους vel καταλιπόντας
 τὰ ὅπλα sit scribendum. Venerant enim μετὰ τῶν ὀπλίων
 ut simili fraude a Pisistrato decepti Athenienses apud Polyae-
 num 1, 21, 2. quem qui contulerit concedet Cobeto hic quo-
 que inermes, non armatos requiri. In altero autem loco illo, id
 quo modo dixi, s. 54: Ἐκ δὲ τούτου ἐκάλεσε μὲν ὁ τῶν τρια-
 κοντα κῆρυξ τοὺς ἑνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένη· ἐκεῖνοι δὲ
 εἰσελθόντες σὺν ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ
 θρασυτάτου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας, Παρα-
 δίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένη τοιούτῳ κατασκευασμένον
 κ. τ. λ., restituto ἐκάλεσε, quod sic in ἐκέλευσε corruptum in
 Guelf. Cyrop. 2, 2, 3, et in deterioribus 8, 7, 5, in Etonens.
 Anab. 2, 3, 3, et hic vel propter sequens εἰσελθόντες neces-
 sarium est, lacuna superest explenda, quum εἰσελθόντες
 nihil habeat quo referatur, neque aut de vitio cogitandum au-
 de nominativis absolutis, quibus nihil ab hoc loco alienius
 nedum ut contendere liceat non fallere hic libros scripti to-
 allis lacunis deformati, ut infra 4, 1, 23, quo de loco paulo
 post dicam.

3, 4, 5. Quae est lacuna in verbis ἀλλ' ἔξεστί σοι τοι-
 τῶν πίστιν λαβεῖν et insertis δόντα πίστιν καὶ παρ' ἐμοῦ
 a me quadantenus est suppleta, fortasse paullo amplior fuit
 ut exciderint nonnulla de legatis qui in sequentibus memo-
 rantur Agesilai, et ἀλλ' ἔξεστιν Tissaphernis incipiant respon-
 sum, cuius extrema perierint cum primis eorum quae Agesi-
 lus ad illud responderit. Similem lacunam 3, 3, 2, mal-
 explere videntur libri deteriores verbis nonnullis quae melio-
 ribus desunt post βασιλεύειν.

4, 1, 23. ὅπως δὲ μὴ, εἰ ἀποτρέποιτο, καταγελαῶς
 αὐτοῦ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἐπορεύετο σὺν ᾗ εἶχε δυνάμει
 ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιπεσὼν τῇ Φαρναβάξου στρατοπεδείᾳ
 τῆς μὲν προφυλακῆς αὐτοῦ Μυσῶν ὄντων πολλοὶ ἔπεσον
 αὐτοὶ δὲ διαφεύγουσι, τὸ δὲ στρατόπεδον αἰσθάνεται. No-
 solum vocabulum neque Xenophonteum neque a quoquam
 ante Alexandrum M. usurpatum στρατοπεδεία et libri unius
 scriptura pro eo exhibentis χώρα, sed etiam mire illatur

αὐτοῖς et constructio non quidem inexplicabilis, sed tamen, ut dixi paullo ante ad 2, 3, 20, dissoluta, lacunae facit indicium ab aliis aliter expletae et uno de his vocabulis non sublatae.

4, 2, 16. Iam Gailius et Schneiderus animadverterunt omissas esse inter singularum gentium copias nonnullas antea et postea nominatas.

4, 3, 8. οἱ μὲν ἀπέθνησκον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ἠλίσκοντο. Quod Agesilaus 2, 4, habet ζῶντες ἠλίσκοντο haud dubie praestat, ut 3, 4, 22, ὁ ἡγεμὼν additum ex eodem 1, 30.

5, 4, 33. Quod ex melioribus restitui ὁ οὖν ἀκούσας ταῦτα ἀπήγγειλε τῷ Κλεωνύμῳ, pro ὁ δέ, aut particula μὲν defectum est aut nomine post οὖν. Non apte enim sequente ὁ δ' ἥσθεις iunguntur ὁ ἀκούσας aut ὁ οὖν dicitur ut ὁ μὲν οὖν. Neque ὅθεν 6, 5, 33, integrum, ubi ἐνθα expectes.

Articulo omisso peccatum videtur quum alibi tum 2, 2 5: Ἀφικόμενος εἰς Λέσβον κατεσκευάσατο τὰς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ Μυτιλήνῃ, ubi scribendum putes τὰς ἐν αὐτῇ, ut 3, 4, 28: Ταῖς πόλεσι παρήγγειλε ταῖς ἐν ταῖς νήσοις. Et 3, 5, 3: Λύειν τὰς σπονδὰς πρὸς τοὺς συμμάχους, ubi addendum τὰς, ut apud Thucydidem idem ex didisse dixi in ed. Oxon., quod est etiam apud Demosthenem p. 193, 1: Μὴ λύοντα τὰς σπονδὰς τὰς πρὸς βασιλέα. Et 1, 3, 22: Ἐν τῷ ὄχλῳ ἀποβαινόντων ἐν Πειραιεῖ, desideratur τῶν ἀποβαινόντων, et 5, 1, 29: Πράγματα ἔχοντες καὶ παρέχοντες περὶ τὴν Κόρινθον, scribendum videtur τοῖς περὶ, ut dixi ad Comment. 2, 1, 9.

Quaerentem autem quae in ceteris sit conditio librorum quibus conservata est Historia Graeca et quae singulorum fides et auctoritas et inter se ratio fugere non potest nullum superesse eiusmodi codicem qui ceterorum possit archetypum haberi, unde illi ita sint ducti ut quicquid habent peculiare nullius sit fidei. Nam cui, ut nunc est, plurimumtribuendum duxi, Parisinus B., de quo dixi praefatione ed. Oxon. p. IV, quippe vel una illa aliquot versuum lacuna quam ex homoeoteleuto certam solus explet 3, 3, 5, ceteris omnibus fide se digniorem praestanti, tamen non tantum vitia habet eiusmodi quae ceterorum ope sunt corrigenda, ut praeter alia 3, 3, 9, οὐδεὶς pro εἰδείη, sed etiam defectus est vocabulis quae in ceteris

non sunt a correctoribus inserta, sed ex integriori libro servata, ut 1. 1. 8. εἰς, 1. 1. 24. σῶα, 3. 2. 26. ἐκόντες, 3. 2. 10; 4. 2. 23. πρῶτον, 4. 1. 15. παραδείσεις, nisi hoc si glossema, 4. 3. 6. μάλα, 4. 3. 23. παραστατῶν, 4. 7. εἶναι, 7. 1. 18. καὶ συμμίζαντες, et praeter articulos non nullos et particulas quasdam, duobus versibus propter homoeoteleuton omissis 2. 2. 1; 6. 5. 18, et dimidiato 2. 4. 38, et plus uno 4. 7. 4, ut ampliores lacunas libri 5 initio, quas cum aliis habet communes, deteriores explent.

Hunc igitur librum quum iam in editione Oxoniensi ita expressissem, ut exceptis quae in ordine verborum saepe habent sibi peculiariora, perpauca mihi reliquisset nunc demum ex ea resciscenda, eaque omnia fere adeo nullius momenti ut utrum modo legantur vix quicquam intersit, multum tamen abest ut vel illius ope Xenophontis oratio et dialectus ubique possint restitui. Nam etsi ille formas exquisitas et Atticas saepius solus servavit, velut χρείη 2. 4. 23, et ἐκκλησίαζον 5. 3. 16, quod etsi nihili est ita scriptum, tamen verae servat indicium formae ἡκκλησίαζον, quae non solum apud Demosthenem, ut dixi ad Thes. Stephani, bonis est libris conservata, sed etiam apud recentiores interdum apparet, ut nemo si dubitaturus de restituenda apud Thucydidem 8. 93, pro ἐκκλησίασαν vel ἐξεκκλησίασαν, tamen idem non minus quam ceteri fallit in multis ne ipse quidem servans formas illas quibus Xenophon pariter atque omnes illius aetatis Attici sunt usi, sed quae iam antiquitus cum novitiis sunt permixtae. Quis enim credat, qui τὰ γράμματα ἔλεγεν scripsit 5. 1. 32, eundem 1. 1. 23, scripsisse ἐάλωσαν, quum vel apud Plutarchum sit ἐάλω, et 7. 2. 8. ἃ ἔτυχον, aut 1. 7. 23. κρινέσθωσαν, quum summa cernatur in his imperativorum formis Macedonicis inferendis vel apud Thucydidem temeritas librariorum apud Platonem autem eiusmodi earundem cum Atticis alteratio natio qua nihil fingi potest ineptius? Quibus nihilo meliorum fidei sunt formae optativorum in ἡμεν, ἡτε, ἡσαν perpetuum cum formis in μεν, τε, εν alternantes, de quibus dixi ad Comment. 1. 4. 19; 4. 5. 7. Et verborum κυλινθεῖν pro κυλίνθειν 3. 5. 20. συνειλοῦντο pro συνίλλοντο 7. 2. 8, de quibus praef. ad Cyrop. p. X ed. Lips., quum ἐξίλλουσαι servatum sit Ven. 6. 15, ut etiam in Anabasi libros inter περιελεῖν et περι-

οἷν variantes 4, 5, 36, perinde fallere appareat. Feliciter vero servata in melioribus 2, 4, 32, forma praesentis ἐλᾶν pro ἐλαύνειν, quae restituenda Anab. 1, 3, 20: Ὁ δ' ἀπεκρίνατο· ὅτι ἀκούσι· Ἀβροχόμαν ἐχθρὸν ἄνδρα ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὐκ ἐφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· ubi C. pr. ἐλεῖ pro ἐλεῖν, i. e. ἐλᾶν. Item eieci formas ζωός 1, 2, 5, et σῶος pro ζῶς et σῶς, de quibus dixi ad Comment. 3, 12, 2, et prael. ad Cyrop. ed. Lips. p. XII, XIII, pariterque accusativi nominum in ης tertiae declinationis in ην terminati, sed aliquoties etiam in η, de quibus dixi ad Comment. 1, 1, 1. Quibus addenda Κῶ 1, 5, 1, et Κέω 5, 4, 61, quae Attici certe Κῶν et Κέων dixisse videntur, ut Τέων dixerunt, item interdum Τέω scriptum in libris. Nullum in libris relictum exemplum formarum ἱππῆς pro nominativo ἱππεῖς, κληῖν pro κλέειν, plusquamperfecti in η pro εἰν, imperfecti verbi εἴμι formae ἦσαν pro ἦσαν, quod Xenophonti ita fere convenit ut ἐδεύεσαν.

In aliis libri ludunt formis rectis cum deterioribus permutandis, ut in verbis in μι, praesentis tertiae pluralis formam in νοῦσιν exhibentes omnes 4, 4, 2; 6, 5, 22, imperfecti singularis tertiam in υ servantibus nonnullis 1, 7, 4, alibi υεν inferentibus, ut in aliis plerisque Xenophontis scriptis variari dixi ad Cyrop. 6, 4, 5, p. 309 ed. Ox., et ἐν-επιμύρων 6, 5, 22, sed ib. 32, ἐνεπιμύρασαν, ut Anab. 7, 4, 15, pariterque in verbi ἐπιμέλομαι forma hac et contracta, quam tanquam alienam a Xenophonte notavi ad Comment. 1, 1, 19. Alia de hoc genere vitia sunt 3, 3, 6, προστατεύουσιν, quod corrigendum προστατούσιν, ut dixi ad Comment. 2, 8, 4. Et 5, 2, 5, ἀπορροίας, quod ἀπορροῆς scripsisse videtur Xenophon, ut praecipit Phrynichus Bekkeri p. 28, 16: Ἀπορροή σεμνότερον τοῦ ἀπόρροια, et persuadet constans usus Platonis, pluribus quam Lobeckius ad Phryn. p. 496 attulit exemplis confirmatus. Librarios hanc σεμνότητα saepe violasse testantur codices Aristotelis et Theophrasti, in hoc ceterisque compositis, de quibus ad Steph. Thes., inter aliasque formas variantes. Nihil melior enim in his fides librorum Xenophontis quam in μεσόγαια 7, 1, 8, alibi recte μεσόγεια scripto, aut πενταδραχμία pro πεντεδραχμία 1, 6, 12, et ἑξαμήνου 3, 4, 3, quum apud Platonem et Ari-

stotelem idem sit in ἔκμηρος mutatum ex libris, νεχαμόθεν pro χαμάθεν 7, 2, 7, inter quae variant libri Dionis Chr. vol. 2, p. 197, aut formis solutis δέεσθαι πλέειν, λούεσθαι, pro contractis, πλεῖον vel adeo πλείω pro πλέον, optativorum in αἰεν pro εἰαν. Formam ἤνοιγε quae est 1, 1, 2; (5, 13, ubi ἤνοιξε); 6, 21, relictum Suidas sive grammat. Bekkeri p. 399, 24, ἀνέωγε praecipientes, et unum cum ἤνοιγετο et ἤνοικται, tanquam δεινῶς βάρβαρον Etym. Paris. Cramerii Anecd. Paris. vol. 4, p. 113, 30. Atque altera forma usitata significatione est Anab. 5, 5, 20. Itaque hic et infra fallant necesse est libri ἤνοιγον et ἤνοιξα inferentes pro ἀνέωγον et ἀνέωξα, quae unae Atticae sunt formae nisi ipsi grammatici, quorum de praecepto pluribus diximus ad Thes. Stephani, falluntur. Sed quum illa non sint novitiorum illorum commenta, ut ostendunt Comicorum quae adduntur fragmenta, sed ab Aelio Dionysio potius cum aliis multis petita videantur, et ab ipso Philopono apud Choerob. Car. vol. 2, p. 526, 27, ἤνοιγον et ἤνοιξα tribuatur ἰδιώταις Xenophonli vix possunt hae formae affingi.

Contra 3, 2, 25, περιόντι τῷ ἐμιαυτῷ, non dubitavi recipere formam quamvis ab uno prope custoditam libro optimo quam etiam Cyrop. 3, 3, 3, servavit D. pr., ut Demostheni optimi p. 54, 3, et alibi, Clarkianus Platonis Euthyphr. p. 15, B, Crat. p. 409, B, alibi alteram praebens, ubi brevior forma est in aliis. Theophylacto Hist. p. 17, D: Περιόντι τῷ θεῷ, recte restitutum περιόντι.

Articulum saepe ab librariis depravatum etsi meliorum ope librorum restitui 4, 8, 24: Φιλοκράτει πλέοντι μετὰ δέκα τριήρων Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον ἐπὶ συμμαχίᾳ τοῦ Εὐαγόρου, pro τοῦ, 5, 4, 61: Τοῦ ναυτικοῦ ὄντος τοῦ Λακεδαιμονίων περὶ τε Αἰγίναν καὶ Κέων, pro τῶν, 6, 5, 2: Τοῖς ψηφίσμασι τοῖς Ἀθηναίων, pro τῶν, ut in Anabasi 7, 2, 11, τὸ τεῖχος τὸ Περιουθίων ex libris optimis restitueram pro τῶν, tamen credibile est etiam plura huiusmodi vitia latere, ut certe 3, 5, 25, τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, et 7, 4, 4, τῷ δῆμῳ τῷ Ἀθηναίων bis est restituendum pro τῶν quo de vitio dixi ad Hemp. Athen. 1, 16, ubi, ut 17, 18, τῷ alternat vel cum ὁ. Atque 1, 7, 20: Ἐάν τις τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον ἀδικῇ, ipsius libri optimi indicio correxi, delet

non quod ille omittit τὸν, sed τῶν, ut solent Attici dicere τὸν Ἀθηναίων δῆμον, non τὸν τῶν, et nominativo ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ut Plato Gorg. p. 481, D. E; 513, A, et vel apud Polyb. 6, 44, 1, τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον, ubi τὸν omittunt nonnulli, delendum videtur τῶν.

Nomina propria deformata sunt 1, 4, 8, ubi τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεραμικὸν (vel Κεραμεικὸν) κόλπον, sed 2, 1, 15, Κεράμειον vel Κεράμιον, libris Herodoti 1, 174, Κεραμεικὸς vel Κεραμικός exhibentibus, Scylacis p. 73, 2, Κεραμιακός, Choerobosco vero Cram. An. Ox. vol. 2, p. 234, 10, Κεραμικός per ι praecipiente, etsi credibilis est Κεραμικός ab librariis Ceramicum cogitantibus suppositum esse quam Κεράμειος pro illo. Nihili est Χαιρίλας 2, 3, 10. Nam aut α in prima aut ε in secunda usitatum, illud haud dubie ab librario illatum ut ineptum Προικόννησος per οι propter προίξ pro simplici ο. Neque Graecum videtur Ἐπιδόκου 1, 1, 29, ubi plerique Πιδόκου, et 1, 3, 13, Φιλοδίκης scribendus videtur Φιλοκύδης, quod est in inscr. Attica C. I. vol. 1, p. 538, n. 960. Ἐπιλυτίδαν 5, 4, 39, recte Schneiderus mutavit in Ἐπικυδίδαν, ut est 4, 2, 2, Στησικλῆς 6, 2, 10, redarguit Diodorus, qui Κτησικλῆς. Ἀγγελίδας 2, 3, 10, videri potius Ἀγγελίδας scribendum dixi ad Thea. Stephani. Στάλκας Eleus 7, 4, 15, non Σιτάλκας, sed Εὐάλκας fuisse videtur. Ηιόνα 1, 5, 15, illatum pro Τέων, neque 3, 2, 11, si postrema sunt Xenophontis, intelligitur cur ἀπὸ Σάρδεων dicatur potius quam ἀπ' Ἀταρνέως, ut 1, 1, 36, Σηστόν illatum videtur pro Ἀβυδόν.

Sed praeter hos de quibus dixi locos multi sunt magis minusve depravati, aut quorum scriptura dubia est, de quibus paucos tantum attingam.

1, 1, 30. Τοὺς ἐπιεικεστάτους συναλλῶν ἀνεκοινοῦτο. Quod Suidas ad hunc locum referendus ponit: Ἀνακοινῶσθαι καὶ Ἀνακοινῶσαι, ἄμφω λέγουσι. Ξενοφῶν δὲ καὶ Ἀνεξυνοῦτο εἶρηκεν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, et: Ἀνεξυνοῦτο, ἀνεκοινοῦτο. Ξενοφῶν, si ex parte Photii hodie amissa repetitum, a Photio autem, ut supra dixi de, ὁσιωθῆναι, ab Aelio Dionysio petiit, dubitari non potest quin Xenophon semel usus sit forma Ionica, ut semel dixit ἀνγρσίμωκα pro ἀνῆλωκα, nec minores gratiae sunt habendae et Aelio et

Suidae pro conservata hac glossa quam iisdem pro conservata ex 3, 3, 1, ὁσιωθῆναι, quae si periisset, neque librorum optimorum indicio futile correctoris ulterius locum corruptentis redargueretur additamentum παρηλθον, omnes fortasse deceplisset.

1, 2, 7. ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως non scripserat Xenophon, qui semper θάτερα in hac formula, cui τὰ ἕτερα, quod novitii quidam scriptores ad Thes. Stephani v. Ἐτερος, p. 2137, D, a me citati utuntur, suppositum ab librario, ut apud Isaeum p. 43, 38: Οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα προσῆκε τῇ γυναικί, ipse pluralis prodit θάτερον. Et ut τὰπὶ θάτερα scripsit Xenophon 6, 2, 7; 7, 4, 30, quod in τὰ ἐπὶ θάτερα distractum nisi apud Thucydidem 1, 87; 7, 84, certe apud Polybium 6, 41, 4, omnia haec contrahentem, ita 2, 2, 5 τὰκεῖ potius, ut Thucydides, quam quod Cyrop. 4, 1, 7, vel optimi alteri substituunt τὰ ἐκεῖ, scripserat, et semper τὰπὶ τῆδεα, etiam in Historia Gr. saepe distractum, ut alia huiusmodi, de quibus dixi praef. ad Anab. ed. Lips. p. XXI, et Cyrop. ed. Oxon. p. XI, quae in libris distracta contra usum scriptorum non defenduntur inscriptionibus, non magis alias crases servantibus, ipsasque elisiones fere tantum in praepositionibus, et ne in his quidem semper.

1, 3, 17. ναὺς συλλέξων, αἷ ἦσαν ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἄλλαι καταλειμμέναι φρουρίδες ὑπὸ Πασσιπίδου καὶ ἐπὶ Ἀντάνδρῳ. Quod olim probaveram insertum ἄλλη pos. ἄλλαι, nunc quoque mihi verum videtur. Sic Anab. 6, 6, 5 post ἄλλοι Schneiderus inseruit ἄλλη, et apud Thucyd. 3, 17: Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐν τοῖς πλείστοις δὴ νῆες αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, inane illud κάλλει ego correxi ἄλλαι ἄλλη.

1, 3, 20. ἀνοίξαντες τὰς πύλας τὰς ἐπὶ τὸ Θράκιον καλούμενας. Καλούμενον, quod Gyllium posuisse dixi ad Anab. 7, 1, 24: Τὸ Θράκιον καλούμενον, non esse necessarium, etsi saepe sic in καλούμενος et λεγόμενος et similibus participiis fallunt libri, ostendit Polybius 16, 17, 1 Πρόκειται τῆς Τεγέας ἡ Μεγάλη πύλις ὡς πρὸς τὴν Μεσσηνίαν, ὥστ' ἀδύνατον εἶναι καλεῖσθαι τινὰ πύλην παρὰ τοῖς Μεσσηνίοις ἐπὶ Τεγέαν· et Pausanias 8, 36, 5: Μεγαλοπολίταις δὲ διὰ τῶν ἐπὶ τὸ Ἑλος ὀνομαζομένων πυλῶν ἐστὶ τῆς ὁδοῦ ἐν ἀριστέρῃ Ἀγαθοῦ θεοῦ ναός.

1, 4, 2. Ἐλεγον ὅτι πάντων ὧν δέονται πεπραγότες εἶεν παρὰ βασιλέως. Dixi supra p. III scribendum videri πάνθ' ὧν, quod in alterum vel propter sequens πάντων facile potuit depravari. Similiter Anab. 1, 7, 3. pro ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων, quum ἀντὶ τῶν praebeat C. pr., scribendum ἀνθ' ὧν, et 1, 9, 19. κατασκευάζοντά τε ἧς ἄρχοι χώρας, quum in eodem sit τε τῆς, scribendum θ' ἧς.

1, 6, 12. οἱ αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι, quod B. prae-
bet ἀντιοῦσθαι, est quidem etiam in melioribus Cyrop. 4, 2,
39, sed, ut dixi ad 6, 3, 13, alienum videtur a Xenophonte et
Thucydide, qui ambo saepissime ἐναντιοῦσθαι, etsi utroque
promiscue utitur Aeneas in Tactico, libris interdum varianti-
bus inter utrumque, ut saepe apud Xenophontem variant inter
ἀντίος et ἐναντίος.

1, 6, 29. παρὰ δὲ Διομέδοντα οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν
ἐπὶ μιᾷς τεταγμένοι· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Σάμιος ὀνόματι
Ἰππεύς. Inutile illud ὀνόματι, de quo dixi ad Comment. 3,
11, 1, facile credam ex margine, ubi ὄνομά τι ascriptum fuisset,
irrepsisse. Post Κλεώνυμος deletum cum libro optimo
ὄνομα infra 5, 4, 25, ut 1, 4, 2, et alibi saepe hoc vocabulum
additum est nominibus, et τοῦνομα apud Polybium 5, 82, 13.

2, 1, 14. παρέδειξε δ' αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους
τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, οἳ αὐτῷ ἴδιοι ἦσαν. Usus poscit
αὐτόν.

2, 1, 17. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου ὁρμώμενοι
τὴν βασιλέως κακῶς ἐποιοῦν, καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν
Ἐφεσον ἐπέπλεον, καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν,
καὶ στρατηγούς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι προσελλόντο Μέναν-
δρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον. Ἀνδάνδρος δ' ἐκ τῆς Ρόδου
παρα τὴν Ἰωνίαν ἐκπλεῖ πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον πρὸς τε
τῶν πλοίων τὸν ἔκπλεον καὶ ἐπὶ τὰς ἀφεστηκυίας αὐτῶν
πόλεις. Irrepsit inter duplex ἐκ alienum ab hoc loco praesens
ἐκπλεῖ pro ἐπλεῖ, ut sequitur παρέπλεῖ s. 18, et est 2, 2, 1:
Ἐπλεῖ ἐπὶ τὸ (vel potius ἐπὶ τε) Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα.
4, 8, 24; 5, 1, 5, 6, 19, 21, 26, et alibi saepe composita.
Nam alia ratio praesentium ἐπεισπλεῖ 1, 1, 5, 12, et καταπλεῖ
7, 1, 20. Atque Iosephi A. I. 17, 9, 3: Ἐπεὶ δ' ἐκπλεῖ
μὲν ἐπὶ τῆς Ρώμης Ἀρχέλαος, Οὐάρῳ δ' ἐπ' Ἀντιοχείας
ἐγένοντο κομιδαί, Σαβίνος . . παραλαμβάνει τὰ βασίλεια,

manifesto legendum ἐπλει, ut sequitur 4, 1: Πλεῖ δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ Ῥώμης καὶ Ἀντίπας.

2, 3, 19. ἀτοπον εἶναι τὸ πρῶτον μὲν βουλομένους τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν κοινωνοὺς ποιήσασθαι τρισχιλίους. Similes quodammodo sunt loci Anab. 6, 4, 1: Ἀρξαμένη δὲ ἡ Θράκη αὕτη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρι Ἡρακλείας, ubi ἀπὸ τοῦ στόματος tam ad praecedentia pertinet quam ad sequentia. Ven. 5, 29: Ὅσοι δὲ ἀλίσκονται, παρὰ φύσιν τοῦ σώματος, τύχη δὲ χρώμενοι, ubi repetendum ἀλίσκονται. Cyrop. 5, 5, 35: Ἐπειδὴν δὲ πεῖραν ἡμῶν λάβης πῶς ἔχομεν πρὸς σέ, ἐάν μὲν δή σοι φαίνεται τὰ ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένα ἐπὶ τῷ σὺ ἀγαθῷ πεποιημένα, ἀσπάζομένου τέ μου σε ἀντασπάξου εὐεργέτην τε νόμιζε, ubi omissum ab optimis πεποιημένα, si non scripserit Xenophon, semel positum πεπραγμένα contuli cum Herodoti 8, 80: Ἴσθι γὰρ ἐξ ἐμέο τὰ ποιούμενα ὑπὸ Μήδων.

2, 3, 20. ἄλλων ἀλλαγῶ. Xenophonteum esse ἄλλων ἄλλη dixi ad Cyrop. 7, 4, 7.

2, 3, 36. οὐ μέντοι θανατῶ γε τὸ Κριτίαν παρανενομηκέναι. Wolfii potius probanda coniectura παρανενομηκέναι quam Wyttenbachii παρακηκοέναι, quum alterum illud verbum eadem qua hic opus est significatione cum παρακούειν coniungat Plato Menex. p. 195, A, minime, ut sit delirare.

2, 4, 31. προσέβαλλεν ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν· ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀπὸ τῆς προσβολῆς πράξεις ἀπῆλθεν. Mirum si Xenophontis sit inutile illud ἀπὸ τῆς προσβολῆς, qui 1, 1, 3: Οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν οὐδὲν πράξαντες.

2, 4, 36. ἀμφοτέρω τῆς μετὰ Πανσανίου γνώμης ὄντες μᾶλλον ἢ τῆς μετὰ Λυσάνδρου. Qui contulerit 6, 5, 4: Ποιήσιν ὥστε μετὰ τῆς Λυσάνδρου γνώμης καὶ μὴ δαπανηρῶς τειχισθῆναι τὸ τεῖχος, similesque apud alios locos et locutiones ἀνευ τῆς γνώμης vel σὺν τῇ γνώμῃ, hic quoque his transpositum putabit μετὰ.

3, 1, 10. τοῖς δυναμένοις μάλιστα παρὰ Φαρναβάξω pro μέγιστον, quae usitata est formula, nihilo verius videtur quam apud Demosthenem p. 836, 10. φρονεῖ μάλιστα pro μέγιστον, etiamsi ita scripserit Libanius vol. 1, p. 358, 5, et non ipse quoque ἐπὶ πλούτῳ μέγιστον φρ' νοῦσας pro μάλιστα φρονούσας.

3, 2, 18. εἰ μέντοι ταῦτα δεῖ ποιεῖν. Quum ᾱ — δεῖ sit in optimis, scripsi εἰ — δεῖ pro ᾱν — δέη.

4, 1, 24. πολλὰ μὲν ἐκπώματα καὶ ἄλλα δὴ οἷα Φαρναβάζου κτήματα. Tam supervacuum δὴ post ἄλλα quam aptum post οἷα, quocum, etiamsi fallat Cyrop. 1, 2, 6: Γίγνεται ἐγκλήματα ἀπάτης καὶ κακολογίας καὶ ἄλλων οἷων δὴ εἰκός, ubi omittunt optimi, iunxerunt alii multi, ut non dubitem hic quoque scribendum esse ἄλλα οἷα δὴ.

4, 1, 37. τοιοῦτόν τι, ὥς ἔοικε, φιλοτιμία ἐστὶ. Pharnabazum haec de se dicere, etsi verba simillima sunt Platoniciis Reip. 4, p. 443, D: Τοιοῦτον μὲν τι ἦν, ὥς ἔοικεν, ἢ δικαιοσύνη, quum prope ridiculum sit, recte expungi haec videntur, tanquam otiosi additamentum lectoris.

4, 3, 9. ἐν τῷ ὄρει τῷ Ναρθακίῳ. τῷ ὄρει, ut est in uno pro ὄρει ἐν, quo ne Plutarchus quidem opus putavit, recte videtur deleri. Non minus supervacuum apud Thucyd. 3, 116: Τῶν Καταναίων, οἳ ἐπὶ τῇ Αἰτνῇ τῷ ὄρει οἰκοῦσιν, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὄρος ἐν τῇ Σικελίᾳ, ubi praecesserat ἐκ τῆς Αἰτνῆς, liber unus autem τῷ ὄρει τῇ Αἰτνῇ.

4, 7, 7. μάλα πολλὰ βλάβας τοὺς Ἀργεῖους, ἅτε ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς ἐμβαλὼν. Quum 3, 4, 12, libri optimi ἀπροσδοκῆτοις, ceteri cum Agesilao ἀπροσδοκῆτως praebeant eodemque modo variant libri Thucydidis, sed iidem saepe consentiant in ἀπροσδοκῆτοις, ubi ne locus quidem est adverbio, hic quoque dativus videtur praeferendus, ut dixi ad Stephanum.

4, 8, 15. αὕτη μὲν ἡ εἰρήνη οὕτως ἐγένετο ἀτελής, καὶ ἀπῆλθον οἵκαδε ἕκαστος, qui contulerit cum 5, 1, 32: Ἀκούοντες οὖν ταῦτα οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων πρέσβεις, ἀπήγγελλον ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι πόλεις· 4, 18: Καὶ ἐκ τούτου οἵκαδε ἦδη ἕκαστοι ἀπῆσαν, et 7, 1, 38: Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο οἱ πρέσβεις οἵκαδε ἕκαστοι, tam hic quam 7, 1, 22: Μετὰ ταῦτα μέντοι οἱ Θηβαῖοι μέλιναντες οὐ πολλὰς ἡμέρας ἀπῆλθον οἵκαδε, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἕκαστος οἵκαδε, verius putabit ἕκαστοι, ut 2, 4, 38, ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστους, meliores omnes ἕκαστον, etiamsi fuerint inter illas civitates quae unum tantum legatum mitterent.

4, 8, 22. ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ εὐχαρὶς τε οὐχ ἥττον, μὲν δὲ τε συντεταγμένος καὶ ἐγχειρητικώτερος στρατηγός. Restitui quod Dobraeus coniecerat συντεταγμένος. Nec dubito

Thucydidi 5, 9: *Ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτοῦ της γνώμης καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν*, idem esse restituendum, ut alibi contraria sunt *ἀνείναι* et *συντεῖναι* et ipsius Xenophontis Oecon. 2, 18: *Τοὺς γνώμη συντεταμένῃ ἐπιμελομένους*, libri quidam *συντεταγμένη*, et apud alios saepe peccatum animadverterunt Heusdius Spec. Plat. p. 105, et Wyttenb. ad Eunap. p. 79, egoque ad Cyrop. ed. Lips. p. XXI. Sic praeter alios Dio Chr. vol. 1, p. 170: *Ἐμφρων καὶ συντεταμένους*.

5, 1, 6. *παρatreπόμενος δὲ εἰς Τένεδον ἐδῆον τὴν χώραν*. Recte haud dubie corrigitur *παρatreπόμενος*, ut est Oecon. 12, 17: *Παρatreπόμενος τοῦ λόγου δήλωσον*.

5, 1, 11. *καὶ ἀπὸ δὲ τῶν πληρωμάτων δὲ τῶν ἐκ τῶν νεῶν ἐκήρυξε βοηθεῖν ὅσοι ἐλεύθεροι εἴεν*. Mirum si hoc uno loco inutile illud τῶν ἐκ τῶν νεῶν, idque praemisso τοῖς τῶν νεῶν ἐπιβάταις, addiderit Xenophon, neque ita si loquutus ut semper alibi quum ipse tum Thucydides, et hic loquutum coniecit Pluygers, ut solum poneret *πληρωμάτων*.

5, 2, 4. *ἀσφαλῶς ἤδη κύκλῳ τεῖχος περὶ τὴν πόλιν ὠκοδόμησεν*. Dixi iam p. VII omissum in minus quidem bonis *τεῖχος* irrepsisse ex scholio ad κύκλῳ in κύκλον mutandum ascripto, ut Hesychius κύκλους interpretatur τὰ τεῖχη, et fuisse conicio qui interpretaretur apud Iulianum p. 340, C. *Ἐτύγγανον ἐγὼ χειμάζων παρὰ τὴν φλίην Λουκετιανῶν ἀνομάζουσι δὲ οὕτως οἱ Κελτοὶ τῶν Παρισίων τὴν πολίχνην ἔστι δ' οὐ μεγάλη νῆσος ἐγκειμένη τῷ ποταμῷ καὶ αὐτὴν κύκλῳ πᾶσαν καταλαμβάνει*. Ubi quod in codicibus Marciano et Vossiano Mnemos. vol. 10, p. 167, est *πᾶσαν τοῦ τεῖχος καταλαμβάνει*, grammatici scholion puto, qui κύκλῳ perverse interpretatus τὸ τεῖχος Lucetiae Parisiorum oppidulum muro cinxit, quem ipse ineptus hic articulus diruit, ne dicam, quum αὐτὴν nemo non sit ad νῆσος potius quam ad πολίχνην relaturus, insulam ipsam muro cingi. Haud dubie enim Iulianus αὐτὴν ad νῆσον, verbum autem ad fluvium referens scripserat *πᾶσαν ἐγκαταλαμβάνει*.

5, 4, 20. Sustuli formam *ἐκπολεμήσεις*, quantumvis iam ab Harpocrate inventam haud paucis eiusmodi vitiiis decepto ut dixi ad Anabasin 1, 2, 22, et restitui *ἐκπολεμώσεις*, ut apud Polybium 15, 6, 6, *ἐξεπολεμώσαμεν* servavit palimpsestus Vaticanus p. 55, 11.

5, 4, 35. οὐδὲν ἂν ὁ τῇ πόλει δοκοίη ἀντειπεῖν. Scribendum potius οὐδενί.

7, 1, 29. ἐπεὶ δὲ ἀποπορευόμενον ὑπετέμνοντο αὐτὸν γι Μεσσήνιοι ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ. Scribendum videtur ἐπὶ στενῶν, quod est apud Scylacem p. 25, 18 ed. Müller. Alioqui exspectes ἐπὶ στενῶ, quod est 6, 4, 3, 27.

7, 2, 9. ἐπὶ τῆς σωτηρίας τοὺς μὲν ἄνδρας δεξιούμενους ἀλλήλους. Usitata in talibus constructio cum dativo τῇ σωτηρίᾳ. Ibidem quod est ἅμα χαρὰ δακρυούσας, contuli praef. ad Cyrop. ed. Lips. p. XXI, cum eo quod est ib. 6, 1, 6: Τοιαῦτα ἐπαιξον σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους, quod ἅμα σπουδῇ potius dicendum videatur, ut reapse dixit Dio Chrys., quum rursus apud Achillem Tat. 5, 14, p. 115, 26 sit: Ταῦτα μὲν οὖν ἐπαιξε σπουδῇ, sed quae Iacobsius contulit exempla omnia praepositionem habent adiunctam, neque alteri prorsus convenit hoc Platonis Apol. p. 24, C: Ἀδικεῖν φημι Μέλητον, ὅτι σπουδῇ χαριεντίζεται, ῥαδίως εἰς ἀγῶνας καθίστας ἀνθρώπους.

7, 2, 20. Quod est in melioribus χωρὶς ἐπὶ τοῖς ὄροις ἡμῶν τειχίζουσιν, pro eo Xenophon certe et Thucydides alibi semper dixerunt quod est in ceteris ὄροις, etsi alterum ita dixisse videntur recentiores, ut Polybius 2, 24, 8: Ἐταξαν ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Γαλατίας, et Diodorus 1, 37: Οὐδὲ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Αἰγύπτου προσανέβησαν. 41: Πρὸς τοῖς ὄροις τῆς Σκυθίας. 13, 75: Ἐπὶ τῶν ὄρων κατέμεινε. 19, 38: Μένειν ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς ἐρήμου. Itaque praestat haud dubie quod in ceteris est ὄροις. — Ibidem quod est ἴσως δὲ ἐπιφανεῖς σὺ τροπῇ, ὥσπερ ἐν Πελλήνῃ, ποιήσεις, dixit praeter Herodotum 1, 30, Polybius 1, 9, 8: Τροπὴν δὲ ποιήσας αὐτῶν ἰσχυράν, et alii recentiorum in Thes. Steph. citati, velut Plut. Camill. c. 2: Συμπλεκόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν πολεμίων τροπὴν ἐποίησε, et Cleom. c. 6. Isocratis p. 242, E: Σπαρτιάται μὲν ἀρχόντες Πελοποννησίων εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν ποιήσαντα τροπὴν ἅπαντος τοῦ πολέμου δέκα μόνον συνεβάλλοντο τριήρεις, codex Urbinas pro τροπῇ, ut quod Iosephus A. l. 17, 9, 7 dicit: Καῖσαρ δὲ Ἀρχέλαον φιλοφρόνως ἀνίστη. . . πολλὴν τε ἀπέφαινε τροπὴν γνώμης τῆς αὐτοῦ οὐκ ἄλλα πράξειν, vicissim apud Zonaram vol. 1, p. 261, C, scriptum Καῖσαρ δὲ μᾶλλον

ὑπερᾶν Ἀρχελαόν ῥοπήν εἰδείκνυ. Quod verum videtur. Idem
 vocabulum latere suspicor apud Ps.-Demosth. p. 153, 27:
 Τηλικαύτην δ' ἔχει ψάμην πρὸς τὰς πρότερον, ὥστε ἡλικία
 Λακεδαιμονίοις ἐπολεμοῦμεν, ὁποτέρους πρόσθοιτο, τού-
 τους ἐπολεῖ κρατεῖν τῶν ἑτέρων, ubi ῥοπήν, quod est
 p. 154, 18: Ὅλως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις ἐν μὲν
 προσθήκης μέρει ῥοπήν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν, et habet Demo-
 sthenes p. 598, 7: Ὡστε δικαίως τηλικαύτην ἔχουσῶν ῥοπήν
 ἐφ' ἑκάτερα τῶν τριήρων, τούτου ὅρον τεθείκατε τῇ βουλῇ,
 legendum videtur, ut apud Polybium 7, 14, 6: Τηλικαύτην
 τοῖς νέοις βασιλεῦσι ῥοπήν ἔχει καὶ πρὸς ἀτυχίαν καὶ πρὸς
 ἐπανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν παρεπομένων φλάν ἐκλογὴ
 καὶ κρίσις, et alterum cum ῥοπή etiam alibi est confusum.
 Atque idem et apud Xenophontem aptius et apud Plutarchum
 Cam. c. 2 supra cit., si coniunguntur τοῖς ἀρίστοις τῶν
 πολεμίων, locum habet, ascripsitque nescio quis exemplari
 quo utor. Nam Xenophon τροπήν ποιήσασθαι 5, 4, 43.

7, 4, 39. πέμψαντες εἰς Θήβας πρέσβεις κατηγοροῦν
 αὐτοῦ ὡς δεῖν ἀποθανεῖν. Si recte ita scriptum, non pro
 δεῖ hoc positum, sed pro δέον, quam formam ἀττικωτέραν
 dicit et cum πλεῖν pro πλέον confert Apollon. Bekkeri An.
 vol. 2, p. 542, 33, et Herodianus qui dicitur Cramerii An. Ox.
 vol. 3, p. 234, 2, alique testantur grammatici ad Thes.
 Stephani v. Δέω, p. 1036, C, citati. Ea in libris scriptorum
 fera abolita apud Dionem Chrys. Or. 11, vol. 1, p. 254: Μη-
 δὲν γὰρ δεῖν Ἀλέξανδρον τοσούτων οὐσῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν
 γυναικῶν τὸν δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντα μνηστεύειν. 45,
 vol. 2, p. 208: Καὶ πρὸς ἐνίους οὐδὲ δικῶν μοι δεῖν, ἀλλὰ
 μᾶλλον εἰπεῖν καὶ μνησθῆναι περὶ τῶν κατεχομένων πρὸς
 οὐδένα οὐτ' ἐμνήσθην οὔτε λόγον ἐποίησάμην οὐδένα, om-
 nibus est conservata, ut apud alios nonnullos, de quibus
 Boisson. Anecd. vol. 2, p. 78; 5, p. 286.

7, 5, 9. δειπνοποιησάμενος καὶ παραγγείλας ἡγεῖτο
 τῷ στρατεύματι εὐθύς ἐπὶ Σπάρτην. Verum videtur quod
 superscriptum in uno σθαι super μενος, deleto quod idem
 cum aliis omittit καὶ. Sic 1, 6, 38: Τοῖς στρατιώταις
 παρήγγειλε δειπνοποιεῖσθαι. Et Polybius eandem quam Xe-
 nophon rem narrans 9, 8, 3: Δειπνοποιήσασθαι τοῖς αὐτοῦ
 καθ' ὥραν παραγγείλας ἐξῆγε τὴν δύναμιν.

7, 5, 15. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἵππεῖς διελθόντες τὰς Κλεωνὰς ἐτύγγανον προσιόντες εἰς τὴν Μαντινείαν καὶ κατασφατοπεδευσάμενοι ἐντὸς τείχους ἐν ταῖς οἰκίαις. Xenophon, opimior, scripserat προϊόντες

Supersunt vero loci quidam inexplicabiles, ut 4, 2, 13: Ἐν τούτῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ δὴ Τεγεάτας παρεληφότες καὶ Μαντινέας ἐξῆσαν τὴν ἀμφίαλον, ubi quum neque de re neque de verbis constet, quid scripserit Xenophon nemo dixerit. Et 6, 4, 14: Ἐπεὶ μέντοι ἀπέθανε Δελίων τε ὁ πολέμαρχος καὶ Σφοδρίας τῶν περὶ δημοσίαν καὶ Κλεώνυμος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἵπποι καὶ οἱ συμφορεῖς τοῦ πολέμαρχου καλούμενοι οἳ τε ἄλλοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου ὠθοῦμενοι ἀνεχώρουν. Ubi neque οἱ μὲν ἵπποι coniectura Hemsterhusii οἱ ἄμιπποι expediuntur neque συμφορεῖς unius libri scriptura σαμφορεῖς aut altero non minus incerto et obscuro illius vocabuli exemplo in Hippiatricis p. 3, 4: Κεκλήσθω (—ωσαν aut ων) δὲ ἡμῖν συμφορεῖς τοῦ λόγου τοῦδε Ποσειδῶν τε ἵππιος καὶ Ἀσκληπίος, ubi sponsorsores dici videntur. In colloquio vero partim Laconico regum Spartanorum 3, 3, 2, etsi formae Doricae meliorum ope librorum aliquoties sunt restitutae, ut Ποτειδᾶν in illis ποτὲ δ' αὖν, in deterioribus Ποσειδῶν scriptum, et ὅν τὸ in his in ὅντινα mutatum, tamen simile vitium adhuc latet in verbis ἀφ' οὗ γὰρ τοι ἔφυνε καὶ ἐφάνη ἐν τῷ θαλάμῳ, δεκάτῳ μηνὶ ἐγένου, quod neque deteriorum scriptura ἔφυγε καὶ ἐφάνη vel οὐκ ἐφάνη neque Cobeti coniectura ἀφ' οὗ γὰρ οὐκ ἐφάνη ἐν τῷ θαλάμῳ, δεκάτῳ μηνὶ τὸ ἔφυνε sublatum est. Simili fraude, qua hic Doricae formae in deterioribus, supra 1, 1, 30, ut dixi p. XXI, in omnibus Ionica periit, nec quisquam quod est 4, 4, 16, τοὺς Λακεδαιμονίους ἐδέδισαν, hic quidem non ex ἐδέδισαν natum esse, sed ex ὥκνονον, scire potuisset, nisi hoc servasset Priscianus. Quae duo exempla vel sola ostendunt quantopere sint deformati etiam huius scripti Xenophonteii codices tot post scriptoris aetatem seculis exarati.

Scribebam Lipsiae mense Martio a. 1866.

S U M M A R I A.

LIB. I.

Post infelicem in Hellesponto pugnam Athenienses iisdem in locis, cum Alcibiades venisset subsidio, prospera fortuna utuntur. Tissaphernes in Hellespontum profectus Alcibiadem comprehensum in custodiam coniicit: unde ille noctu elapsus petit Clazomenas. Thrasyllus Athenas navigat ad novas copias et naves petendas. Cum Lacedaemonii Athenienses denuo petere vellent, his auxilio venit Alcibiades, quo duce pugna ad Cyzicum feliciter pugnata est, in qua cecidit Mindarus. Inde cum Athenienses e Cyzico, Perintho, Selybria pecunias coegissent, munita Chrysopoli portorium instituerunt. Afflictis Lacedaemoniorum rebus succurrit Pharnabazus. Interim praetoribus Syracusanorum domi abrogatum imperium: in Thaso electi qui rebus Lacedaemoniorum studerent: Athenis autem Agis admovebat exercitum, quem minus armis quam minis Athenienses repellunt. Eodem anno Carthaginienses magno exercitu aggressi duas urbes Graecas ceperunt (c. 1.). Thrasyllus cum classe Samum petit. Inde in Asia nonnulla feliciter gerit, sed Ephesum aggressus a Tissapherne et Syracusanis defensam afflictitur magna clade. Rursus ad Lesbum navibus quattuor Syracusanorum captis navigavit Se-stum, ubi erant reliquae Atheniensium copiae. Hinc universus exercitus Lampsacum se contulit ad hiberna, in quibus Alcibiade duce adversus Abydum expeditione suscepta Pharnabazum vincunt, et aliis locis Persarum terras vastant (c. 2.). Athenienses Chalcedonem, quae ad Lacedaemonios defecerat, oppugnant. Eam infeliciter defendere conatur Hippocrates Lacedaemoniorum harmosta. Quare cum hic in pugna occidisset, Athenienses cum Chalcedoniis et Pharnabazo, qui his auxilio venerat, pacem ineunt. Mox eodem modo Byzantium oppugnant a Lacedaemoniis occupatam: quae cum capi non potuisset, a Byzantiis ipsis et Lacedaemoniis quibusdam absente Clearcho harmosta in manus Atheniensium, quos clam noctu intro-miserant, traditur (c. 3.). Redeunt e Perside Lacedaemoniorum

legi cum omnia quae voluissent a rege se obtinuisse dicerent Athenienses quoque se istuc deduci cupiebant: sed diu a Pharnabazo et Cyro lusi tertio demum anno ad suum exercitum reduci sunt. Alcibiades cum animos civium a se non alienos videret, seque audisset imperatorem esse creatum, Athenas demigravit ibique summum copiarum Atheniensium imperium demandatum accepit. Hinc profectus est Andrum et Samum (c. 4.). Lacedaemonii interim Persearum opibus adiuti ad bellum Lysandro duce se instruebant, classis ad Ephesum subducta. Iam cum Alcibiades Notium profectus a navibus discessisset, Antiochi temeritate Athenienses infelici pugna quindecim naves amiserunt. Id cum Alcibiadis culpa domi tribuerent, in eius locum suffectus est Conon (c. 5.). Lysandro successor missus Callicratidas. Simultas inter utrumque. A Cyro cum hoc non statim pecunia numeraretur, e Mileto et Chio accepit unde stipendia suis daret. Hinc statim Methymnam expugnavit et inde Cononem ad Mytilenem obsedit. Quod cum perlatum esset Athenas magnam classem Athenienses ei miserunt subsidio. Cum hac reliquisque Atheniensium copiis Callicratidas congressus ad Arginusas ipsa in mari perii: naves autem eius aut demersae aut captae Eteonicus tamen callide cum reliquis elapsus est (c. 6.). Sed qui praetores Atheniensium suos qui perierant in pugna e mari non sustulerant, capitis omnes sunt damnati, frustra quoque eos defendit Euryptolemus. Interim Eteonicus in Chio penuria laborabat, ita ut eluminescentes milites conspiratione facta Chium diripere vellent. Sed eos prudenter cohibuit et accepta a Chiis pecunia iis solvit stipendium. Sed tamen Chii reliquique Lacedaemoniorum socii alium imperatorem, e Lysandrum quidem, petierunt. Lacedaemonii autem iis miserunt Aracum Lysandro adiuncto legato (c. 7.).

LIB. II.

Lysander a Cyro pecunia instructus exercitui stipendium solvit et expugnatâ Cedreis Cariae civitate Atheniensium socia, navigans Rhodum. Athenienses autem Chium et Ephesum transmittunt et apparant ad pugnam navalem. Tum Lysander Hellespontum petit et Lampsacum expugnatam militibus diripiendam dedit. Athenienses item illos persecuti ad Hellespontum contendunt, et ad Aegospotamos spreto Alcibiadis, qui prope habitabat, consilio, cum Lysandro infeliciissima pugna configunt, imparati ab illo oppressi. Conon cum novem navibus Cyprum ad Enagoram fugit: reliqua omnia capta. Athenienses omnes sunt necati (c. 1.). Paralus navis cum nuncium de calamitate pertulisset Athenas, cives omnia parant, ne certam obsidionem tolerarent. Mox a Pausania Lacedaemoniorum rege et Lysandro terra marique diu obsessis, cum multi fame morerentur, pax convenit his legibus ut naves non nisi duodecim haberent, exsules revocarent, diruerent muros longos et Lacedaemo-

aliis omne imperium traderent (cap. 2.). Imperio Athenarum triginta
 viris tradito Lysander Samum expugnat et magna e toto bello pecunia
 ditatus Spartam redit. Triginta viri cum leges conscribere deberent,
 magistratibus novis constitutis et praesidio harmostaque a Lacedae-
 moniis expetito pro lubitu optimum quemque ad mortem ducebant.
 Critias princeps triginta virorum, cum e collegis Theramenem ma-
 xime haberet adversarium, lenius quippe sentientem, ne huic popu-
 lus se applicaret, re cum reliquis composita, tria millia civium le-
 git qui summam rempublicam defenderent; reliquos arma tradere
 iubent. Hinc Theramenem in senatu Critias proditoris accusat. Egre-
 gie se defendit ille adeo ut senatus eum absolvere velle videretur.
 Sed calumula usus Critias et armatis hominibus hominem ad sup-
 plicium abstrahi iubet (c. 3.). Tum Thrasybulus Thebis, quo multi
 Atheniensium exsules se contulerant, cum paucis profectus Phylem
 castellum occupat, et crescente suorum numero mox tyrannorum co-
 pias ad oppugnationem Phyles profectas vincit. Illi, ut haberent
 perfugium, Eleusina occupant, incolis nefaria fraude circumventis.
 Iam Thrasybulus noctu Piraeum occupat, et mox in Munychia fun-
 dit adversarios; qui in pugna cecidit Critias. Tandem populus abro-
 gato triginta virorum imperio decemviros creat. Cum in Piraeo
 exsules se magis magisque confirmarent, rursus Lysander accitu ma-
 xime triginta virorum cum fratre nauarcho venit, ut exsules terrae
 omnes obsessos ad deditionem compellerent. Quares cum ex sententia
 succedere videretur, Pausanias invidens Lysandro, nomine quidem
 subsidio ei venit, sed re ipsa Thrasybulo. Itaque post levis cum
 ipso proelia clam ad utriusque factionis Athenienses misit, eosque
 permovit ut Lacedaemoniorum arbitrio se suaeque ad restituendam
 concordiam permitterent. Lacedaemonii ergo miserunt quindecim
 legatos, qui cum Pausania res Atheniensium his conditionibus com-
 posuerunt, ut hi inter se pacem haberent et ad sua quisque nego-
 cia praeter magistratus redirent; si qui eorum qui fuissent in urbe,
 tutum sibi in eo locum non putarent, his potestas esset Eleusina mi-
 grandi. Paulo post cum hi ex Eleusina bellum moverant, eorum
 lucibus circumventis Athenienses lege *ἀναρχίας* discordias omnes
 sustulerunt (c. 4.).

LIB. III.

Cyro auxilia Lacedaemoniorum petenti adversus Artaxerxem fra-
 trem Samius nauarchus tutum ad Ciliciam praestat iter. Graecis Asiati-
 cis contra Tissaphernem auxilio mittunt Lacedaemonii Thibronem,
 cui Athenienses adiungunt equites, quos in bello perire cupiebant. Sic
 mediocriter instructus lonicas civitates attingit. Iam Graeci
 Cyri nuper sociis cum Thibrone coniunctis hic audacior factus
 etiam in campo cum Tissapherne congrediebatur. Ceterum plures
 civitates sponte se ei adiungebant, imbecilliores quidem et in-

pugnabat. In oppugnanda Larisa quae dicitur Aegyptia cum frustra haereret, iussus est ab ephoris cum exercitu transire in Cariam. Thibroni succedit Dercylidas, imperator callidissimus, qui cum Tissapherne se coniungit, et sic unum tantum habet hostem Pharnabazum. Mania Zenis hyparchi uxor mortuo marito impetrarat a Pharnabazo ut satrapiam mariti servaret, et egregie omnes res suas gesserat. Sed eam interfecit Midias filiae maritus eiusque ditionem invasit. Ad quem ulciscendum cum se pararet Pharnabazus, venit Dercylidas et complures urbes in ditionem accepit. Cebrenem vero cum oppugnare vellet, cives invlio urbis praefecto ei se tradunt. Hinc adversus Midiam profectus Scepsin et Gergitha urbes eius insigniores astu occupavit, et magnis quas Mania collegerat pecuniis ditatus Midiae paternae bona concessit, milites eius sibi addixit mercenarios (c. 1.). Hinc Pharnabazus cum eo facit inducias; ipse per hiemem Bithynorum Thracum regionem vastat. Vere redenute ad Dercylidam venerunt domo legati, qui imperium ei prorogarent militumque laudarent virtutem et integritatem. Dercylidas cum ex istodem audisset legatos e Chersoneso petiisse a Lacedaemoniis ut muro Thracas a Chersoneso arcerent, rursus cum Pharnabazo pactus inducias istuc est profectus, et muri opere strenue perfecto rediit in Asiam et Atarneae a Chiorum exsulibus occupatam vi expugnavit eamque ita armavit ut in eam, quoties istuc veniret, commode posset divertere. Inde abiit Ephesum. Legati a Graecis Asiaticis Lacedaemonios docent, Tissaphernem ita posse cogi ut sibi libertatem redderet, si Caria, ubi eius esset domicilium, infestaretur. Iubent ergo ephori Dercylidam istuc transire. Venerat tum in eandem Cariam cum Tissapherne Pharnabazus: quos cum Dercylidas accepisset Maeandrum rursus transiisse, transiit et ipse. Instruxerant Persae exercitum, ut Lacedaemonios, quos securos et dispalatos insequi putabant, imparatos opprimerent. Sed Dercylidas cum propius accessisset, re cognita confestim suos ad pugnam instruxit. Sed Tissaphernes metu Graecorum misit qui illum ad colloquium invitarent. Deinde pax servata his conditionibus ut rex civitatibus Graecis libertatem daret, Lacedaemonii harmostas ex iisdem revocarent et e regis ditione abirent. Domi interim propter antiquas iniurias Lacedaemonii bellum intulerunt Eleis. Sed Agis rex iam in hosticum ingressus terrae motu, quasi dei monitu, absteritus exercitum dimisit. Rursus insequenti anno idem Eleos petiit, eorumque regionem misere vastavit. Redenunte aestate Elei pacem petentes obtinuerunt iniquis conditionibus (c. 2.). Mors Agidis et contentio Agesilai cum Leotychide; cui ille ut iustior regni successor praelatus est. Agesilans cum fere annum obtinuisset imperium, periculosa exstitit adversus Spartanos conspiratio Cinadonis, qui se non inter principes Spartanorum haberi aegre ferebat. Sed ephori in auctores callide comprehensos animadverterunt atque ita depulerunt periculum (c. 3.). Cum nunciatum esset Lacedaemone magnam in Phoenice ornari classem,

ad expeditionem in Asiam se paravit Agesilaus, adiuncto Lysandro. Cum autem Agamemnonis exemplo Aulide sacra facere instituisset, a Bocotarchis contumeliose impeditus Ephesum navigavit. Agesilaus cum aperuisset Tissapherni se ad liberandas Graecas in Asia civitates venisse, inducias hic iureiurando interpositus pactus, dum a rege illud confliceret, bellum comparavit: sed religiose fidem servavit Agesilaus. Interim Graeci Asiatici Lysandrum ita observabant ut ipse regis, Agesilaus privati hominis speciem haberet. Sensit Lysander ea re offendi Agesilaum petiitque ab eo ut sibi alibi aliquid muneris gerendum assignaret. Missus ergo in Hellespontum etsi Agesilao non inutilem se praebebat, tamen non magnam ab eo habebat gratiam. Tissaphernes novis a rege missis copiis superbus bellum indicit Agesilao, ut ex Asia excedat. Sed Agesilaus nihil teritus in Phrygiam irrupit et magna praeda potitus est. Cum per aliquod tempus tuto illam regionem depopulatus esset, casu concurrunt equites Agesilai cum Pharnabazi equitibus, quos ille pene victores in fugam coniecit pedestri exercitu. Insequenti die cum sacra fecisset infausto omine, versus mare se convertit et equitatu maxime se instruere coepit. Invenit vere Agesilaus Ephesi summo studio bellum paravit. Deinde postquam calliditatem Tissaphernis, eluserat, armis etiam eum superavit. Ipse Tissaphernes cum in pugna non adfuisset, Artaxerxis prodicionis insinulatum misso Tithrauste interfici iussit (c. 4.). A Tithrauste cum Agesilaus ex Asia discedere juberetur, et hic potius regem ipsam adoriri meditarentur, quinquaginta talentis ille Graecos in Europa corripuit, ut bellum Lacedaemoniis inferrent. Callide rem instituerunt, qui pecunias illas acceperunt, ita ut ipsi Lacedaemonii bellum movere et Thebanos petere coacti essent. Sed infeliciter illa expeditio cessit. Interfecto enim ad Haliartum Lysandro rex ipse Pausanias sponte cum exercitu abiit: qui absens crimine prodicionis damnatus Tegeae morbo mortuus est (c. 5.).

LIB. IV.

Spithridatis suasu Agesilaus in Paphlagoniam profectus cum Otye rege iuit societatem: cui matrimonio iungit Spithridatis filiam. Hiberna constituit Dascylii. Ille cum Herippidas praedatum egressus Spithridati res captas abstulisset, hic noctu cum suis clam ad Ariaeum abiit. Mox Apollophanes Cyziceus, hospes et Pharnabazi et Agesilai, perfecit ut hi venirent in colloquium, in quo Pharnabazus hanc tulit conditionem ut si a rege Persarum alius cuiuspiam imperio subiiciatur, cum Agesilao societatem faciat, sin ipsi summum imperium committatur, bellum strenue cum Agesilao gerat. Delectatus eius oratione Agesilaus spopondit se statim ex eius ditione abiturum, et concessit in campum Thebes. Sed cum magna moliretur adversus regem, revocatur domum ad defendendam patriam (c. 1.). Itaque adiunctis ex Asia sociis eodem itinere

redit quo Xerxes ad bellum Graeciae inferendum iverat. Interim cum Corinthii cum sociis de belli ratione consultarent, Lacedaemonii iam in agrum processerant Sicyoniorum. In pugna socii Lacedaemoniorum cedunt praeter Pelleneos, ipsi vincunt et victores sociorum redeuntes caedunt (c. 2.). Nunciatur haec pugna Agesilao, qui continuo civitatibus Asiaticis eandem nuntiari iubet. In Thessalia vexatur a Boeotiorum sociis: sed equitibus suis Thessalos ipsos equitatu maxime valentes vincit. Ad Boeotiam accedenti nuntius affertur de infelici pugna navali: quo dissimulato effecit ut in levi proelio Lacedaemonii superiores discederent. Pugna ad Coroneam in eaque virtus Agesilai. Finito bello decimam partem praedae consecravit Apollini (c. 3.). Apud Corinthios ultimo Eucleorum die optimates pacis cupidi ab adversariis necopini caeduntur. Ab eo tempore cum tota civitas sub Argivorum ditionem ventura videretur, Pasimelus et Alcimenes in praesidiis ad portus constituti noctu Praxitam Lacedaemonium Sicyone cum suis adductum intra muros recipiunt. Insequuto die facta pugna vincunt Lacedaemonii, qui deinde parte murorum longorum diruta et Sidunte Crommyoneque capta munierunt Epliciam. Inde conductio milite utrinque bellatum. Iphicrates irrupit Phliuntem: Phliasii sponte arcessunt Lacedaemoniosisque civitatem suam tuendam tradunt. Athenienses muros Corinthiorum dirutos reficiant: quos Agesilaus rursus demolitur (c. 4.). Postea cum Piraeo portu Corinthii opes suas tuerentur, rursus Lacedaemonii Agesilao duce bellum iis intulerunt. Hic cum reperisset portum illum magno praesidio munitum, callide fecit ut praesidiarii discederent ipsique occupandi portus facultatem praebere. Occupavit et castellum: quo facto ii qui Heraeum confugerant sponte se suae ipsi dederunt. Eius laetitiam turbavit nuntius de mora Lacedaemoniorum deleta. Nam Amyclaeos ad celebranda Hyacinthiae ituros peltastae Iphicrate duce paucis exceptis considerunt. Agesilaus deinde relicta ad tuendum Lechaenum mora domum est profectus (c. 5.). Cum Calydonii Achaeorum socii ab Acarnanibus bello peterentur, denno Lacedaemonii duce Agesilao excitantur ad opem Achaeis ferendam. Cum his ergo coniunctus Agesilaus Acarnaniam vastavit eorumque copias fudit. Nullam tamen cepit urbem. Quare cum minus satisfacisset Achaeis, promisi se insequenti anno bellum redintegraturum, atque ita domum rediit (c. 6.). Initio veris cum bellum sibi a Lacedaemoniis iustare viderent Acarnanes, cum his societatem, cum Achaeis pacem fecerunt. Lacedaemonii autem bellum adversus Argivos decernunt: quos Agesipolia repente oppressos vehementer afflixit. Magna vero audacia proxime ad urbem accessit et magnum iis saepe terrorem incussit (c. 7.). Interim Pharnabazus et Conon, per insulas et urbes maritimas harmostias Lacedaemoniorum expulsis, multos sibi socios adiunxerant. Abydum vero et Sestum tenebat Dercylidas. Initio anni Pharnabazus cum Conone magna classe ad Peloponnesum accedit et multa maritima

vastat. Inde se recipiens Cythera occupat, et harmonia praesidio-
 que ibi relicto Isthmum Corinthi petit, ubi socios confirmat et pecu-
 nia ornat. Hinc cum rediret domum classem reliquit Cononi: qui,
 ut promiserat, deinde muros Piraeique munitionem magnam ex
 parte restituit. Lacedaemonii hac re audita Antalcidam mittunt,
 qui Tiribazo exponeret quid rerum pecunia regia gereretur, pacem-
 que cum rege faceret. Exponit hic mandata et offert, ut omnes in-
 sulae et civitates Asiaticae sint liberae. Miserant et Athenienses re-
 liquique legatos, quibus illa conditio videbatur iniquissima. Tiriba-
 zus Lacedaemoniis clam pecunia instructis Cononem coniecit in vin-
 cula et profectus ad regem de his rebus retulit. Rex mittit Stru-
 tham ad res maritimas gerendas. Hic favebat Atheniensibus: unde
 Lacedaemonii adversus eum mittunt Thibronem, sed infausto suc-
 cessu. Ad exsules Rhodiorum restituendos popularemque statum
 tollendam Lacedaemonii mittunt Ecdicem nauarchum; Diphridam
 autem adversus Strutham. Ecdico Lacedaemonii subsidio cum navi-
 bus mittunt Teletiam; Athenienses adversus illos Thrasybulum. Hic
 amissa Rhodo Thracum reges dissidentes conciliavit, et deinde By-
 zantio et Chalcedone recuperata Lesbum navigat et Mytilenis, quae
 sola urbs Atheniensibus fida manserat, confirmatis ad Methynnam
 Lacedaemonios vincit. In Thrasybuli ab Aspendis occisi locum suf-
 ficiunt Athenienses Agyrrhium, et in Hellespontum, ubi Lacedaemo-
 nii Anaxibio dace multa mollebantur, mittunt Iphiceratem. Qui post
 levis proelia cum accepisset Anaxibium cum suis Antandrum ablis-
 se noctu Abydum traiecit et redeuntem ex insidiis oppressit. Anaxibius
 ipse fortiter pugnans occidit: ejus autem copiae partim fuga ela-
 psae parim caesae sunt (c. 8.).

LIB. V.

Aeginetas Lacedaemoniorum permissu ex Attica praedas agen-
 tes oppugnant Athenienses. Horum classem Teletias Lacedaemo-
 nius fugat. Honores Teletinae a milibus habiti. Successit ei Hie-
 rax, et hunc Antalcidas, qui Nicolochum mittit Abydum. Interim
 Eunomus praefectus classis Atheniensium cum ab Aegina noctu pro-
 fectus Atticam accederet, Gorgopas Lacedaemonius cum decem na-
 vibus modico intervallo tacite insecutus eum opprimit, et captis
 quattuor triremibus Aeginam redit. Eodem Chabrias deinde noctu
 vectus insidias ponit. Re animadversa Gorgopas cum Aeginetis
 aliisque ei occurrit: sed ipse cum multis Aeginetarum cadit: reliqui
 diffugiunt. Hinc rursus Teletias missus magno militum gaudio ex-
 cipitur. Hic cum duodecim navibus ipsum Piraeum noctu invadere
 ausus aliquot navibus abruptis Aeginam reversus e praeda nautis et
 militibus stipendia numeravit. Antalcidam Athenienses in errorem
 inducti frustra persequuntur. Ipse contra Thrasybulum Collytensem
 cum octo triremibus capit. Postea navilibus copiis ita est auctus, ut

totius maris videretur habere imperium. Iam Athenienses pacis quam belli cupidiores facti. Simul et Lacedaemonii et Argivi de pace cogitare coeperunt. Habebat eo tempore Tiribazus eius condiciones a rege acceptas, quarum caput erat, ut omnes Graecae civitates et insulae exceptis paucis sui essent iuris. Placebat conditio omnibus praeter Thebanos: quos tamen Agesilaus belli terrore coegit ut Boeotilis civitatibus ἀναρροῦσαν redderent. Pari modo Corinthios et Argivos communi foederi subiecit (c. 1.). Iam in socios etiam dubiae fidei Lacedaemonii animadvertere coeperunt et primo Mantineaensium urbem penitus sustulerunt. Iam exsules Phliasiorum, temporibus usi, ad Lacedaemonios de rebus suis confugiant. Hi per legatos Phliumtem missos rogant ut illos restituant. Phliasii, qui cognatos exsulum aliosque rerum novarum studiosos timerent, eos confestim revocant et iis bona sua publice restitunt. Legati Acantho et Apellonia missi Lacedaemonem Olynthiorum impotentiam accusant et quid periculi ab illis immineat ostendunt. Statim igitur Lacedaemonii adversus illos mittunt Eudamidam cum copiis quas e proximo cogere potuerant, et huius fratrem cum reliquis Phoebidam subsequi iubent. Hic cum processisset ad Thebas, quae civitas discordia civili tum laborabat, Leontiades alterius factionis princeps ei arcem tradidit et deinde confestim adversarium ut patriae hostem abstrahi iussit. Hinc contendit Spartam. Lacedaemoniis et Agesilao maxime hoc factum placebat, miseruntque qui de Ismenia iudicarent. Hoc interfecto Leontiades cum suis Thebas tenens magnis ad bellum Olynthiacum copiis Lacedaemonios iuvat, praesertim cum Telentiam Agesilao fratrem harmostam misissent. Expeditio ipsa feliciter cessit, et quanquam initio dubia fuerat victoria fortiter pugnantibus Olynthiis, tamen cum praelium prope urbem committeretur, viderenturque Lacedaemonii esse irrupturi, cesserunt tandem Olynthii, et multis suorum amissis in urbem se receperunt (c. 2.). Telentias cum ad vastandos Olynthiorum agros egressus audacius eorum equites excurrere vidisset, primo Tlemonidam in eos impetum facere iubet, mox cum hic multis suorum amissis cecidisset, ipse cum omnibus copiis eos ad maros usque persequitur. Sed erumpentes Olynthii eum prosternunt Lacedaemoniosque omnes partim fuga disiciunt, partim concidunt. Maiorem postea adversus Olynthios exercitum duce Agesipolide mittunt. Interim Phliasii cum exsulis fidem non praestarent, hi ad Lacedaemonios confugiant eosque ad bellum excitant. Iam Agesilaus Phliumtem obsidet et callide benignitate necessarios exsulum elicit ex urbe et ad partes suas trahit. Interea Olynthios vexat Agesipolis; sed paullo post morbo mortuus refertur in patriam. Phliumte Delphion quidam cum trecentis diu obsidentes vexat: sed tandem penuria victus agit de deditione. Lacedaemoniorum civitas totam rem commisit Agesilao arbitrio. Hic quanquam debebat esse iratior, tamen magna humanitate adversus Phliasios ea in re usus est. Olynthii in fidem recepti (c.

3.). Thebanis vero poenam dederunt Lacedaemonii. Nam pauci quidam Thebani clam facta conspiratione occisis tyrannis Cadmeam cum Atheniensibus accitis invadunt et Lacedaemoniorum praesidium ad dedicationem cogunt. Morte multant Lacedaemonii harmostam qui Cadmeam Thebanis reddiderat. Iam vero cum Agesilaus aetatem excusaret, adversus hos bellum Cleombroto mandant. Qui cum fere nihil egisset, reliquit Thespiis cum tertia sociorum parte Sphodriam harmostam, domumque rediit. Inusitata procella in eius reditu. Thebani ne soli bellum haberent cum Lacedaemoniis, Sphodriam corruperunt, ut in Atticam irrumperet. Hoc ille facit insciis Lacedaemoniis, atque arcessitus, cum in iudicio capitali non comparuisset, tamen ob virtutes et merita in patriam, vel potius deprecante apud Agesilaum Archidamo, absolutus est. Commovit hoc Athenienses ut iam Boeotios omni opae iuvarent. Lacedaemonii autem rursus Agesilao duce bellum iisdem inferunt. Sed hic non multis rebus gestis domum rediit, Thespiis relicto Phoebida harmosta. Hic primo multum agri vastabat Thebanorum. Sed ad pugnam Thebani profecti eum prostraverunt eiusque exercitum caedunt et fugant. Agesilaus suscepta adversus Thebas expeditione simularat se primo Thespias venturum. Hoc falso nuntio decepit Thebanos, et alia loca atque ipsi putarant ingressus multa depopulatus est, priusquam illi rebus suis subsidio venire possent. Deinde cum accessissent, ipsas Thebas versus deflectens eos permovit ut cursu ad urbem magno anfractu contenderent. Sciritae eos usque ad moenia persecuti, revertentibus inde Thebanis, celeriter se recipiunt. Trophaea igitur statuunt Thebani. Postero die Agesilaus abiit Thespias. Ibi discordias civiles sedavit, et inde cum suis domum est profectus. Thebani duas triremes frumenta emitum emittunt Pagasas. Has cum frumento et trecentis hominibus capit Aletas Lacedaemonius Oreum Euboeae tenens captosque in arce includit. Sed commodam naclis occasionem ipsi arcem occupant: quo facto civitas defecit a Lacedaemoniis, neque amplius Thebani frumento caruerunt. Morbus Agesilai, Cleombrotus adversus Thebas profectus cum Cithaerone ab hostibus deiectus esset, reversus est exercitumque dimisit. Iam suasu sociorum Lacedaemonii magnam classem parant, qua maxime re frumentaria intercluderent Athenienses. Sed hi Chabria duce victores navibus annonariis tutum Athenas cursum praestiterunt. Mox et Boeotiorum rogatu classem sexaginta navium Timotheus duce adversus eos miserunt. Timotheus civitates circa Corcyram aequitate sibi adiunxit. Contra eum Lacedaemonii mittunt Nicolochum, hominem valde audacem, qui a navibus nondum satis instructus infeliciter pugnavit (c. 4.).

LIB. VI.

Interim ad Phocenses bello petitos a Thebanis proficiscitur Cleombrotus. Eodem fere tempore Lacedaemonem venit Polydamas Pharsalius, civitatis suae princeps, petiturus auxilia adversus Iasonem hominem potentissimum, qui vel precibus vel armis Pharsalum sibi adiungere vellet. Lacedaemonii cum ei non possent satisfacere, redux cum Iasone rem composuit ita, ut ille, quod cupierat, totius Thessaliae constitueretur imperator (c. 1.). Athenienses cum viderent Thebanorum opes augeri, suas minui, pace cum Lacedaemoniis facta Timotheum revocant domum. At hic in reditu simul exsules Zacynthiorum in sedibus suis reponit: unde sequenti anno novum bellum. Ob Timothei factum Lacedaemonii suis et sociorum opibus magnam classem exornant Mnasiippo duce ad Corecyram Atheniensibus eripiendam. Quo facto cum Coreyraei undique inclusi fame premerentur, Atheniensium auxilium implorant, qui post alios eis miserunt Iphicratem. Sed antequam hic adveniret, Mnasiippi temeritate factum ut Coreyraei facia eruptione Lacedaemonios magna clade afficerent. Ipse Mnasiippus cecidit, reliqui metu adventantis Iphicratis Leucadem profugerunt. Laudatur Iphicrates et eius disciplina nautica. Cum venisset Corecyram decem triremes a Dionysio Syracusis Corecyram missas capit, ipsamque iam Laconicam petere cogitabat. Laudatur tota eius expeditio (c. 2.). Athenienses a Thebanis offensum optimum putabant eos invitare ad pacem cum Lacedaemoniis faciendam. Itaque et ipsi cum sociis legatos Spartam miserunt, et Thebani, Boeotiorum omnium, ut ipsi quidem volebant, nomine iuraturi. Postquam Callistratus ille praeter alios oratores dixerat, his legibus pax convenit ut Lacedaemonii harmostas undique revocarent, exercitus omnes dimitterent, civitatibus libertatem redderent, liceret, si quis haec migraret, succurrere violatis. Iurarunt itaque Lacedaemonii suo sociorumque nomine, Athenienses autem per se, ut et ipsorum civitates sociae. In Thebanis vero res manebat ambigua (c. 3.). Thebani cum civitatibus Boeotiae libertatem non redderent, Cleombrotus Ephorum iussu adversus eos a Phocide profectus improvise adventu Oresin urbem et duodecim triremes cepit et deinde ad Leuctra castra metatus est. Non longo intervallo castra posuerant Thebani. Utrisque autem commodum videbatur pugnare. Sed infauusta omnia ceciderunt Lacedaemoniis, ita ut gravissima clade affligerentur et plus mille suorum amissis in fugam se darent. Ephori de hac re certiores facti collectis undique copiis Archidamum subsidio mittunt. Thebani vero Athenienses permovere student ut hoc tempore tam commode poenas a Lacedaemoniis repeterant. Sed ab his minus benigne excepti Iasonem excitant. Hic cum venisset in Boeotiam tam Lacedaemonios quam Thebanos prudenti oratione a bello deterruit. Itaque illi Archidamo obviam profecti domum redierunt. Iason per Phocidem rediens praeter alia ut

In hostico hostiliter facta Heracleae munitiones diruit, ut tutior ipsi pateret transitus in Graeciam. Pythia celebrare parat Iason lucentia victimarum copia. Sed dum Phraeorum equites lustrat, a septem adolescentulis quasi de controversia quadam cum accedentibus interficitur. Ei succedunt in imperio fratres Polydorus et Polyphron, et his deinceps Alexander. Hic saevus et domi et foris fraude uxoris periit. Ex quo Tisiphonus imperium tenebat quo tempore haec scribebat Xenophon (c. 4.). Cum Peloponnesii etiamnum auspiciis Lacedaemoniorum sequerentur, Athenienses agebant cum civitatibus ut se legibus pacis Antalcidae obstringerent. Fecerunt hoc quos convocarant omnes praeter Eleos, qui civitates quasdam liberas dimittere volebant. Mantineenses rursus in unam urbem invititis Lacedaemoniis coeunt. Apud Tegeatas Callibius universum concilium Arcadum constituere volebat: illi adversabatur Stasippi factio. Orto inde bello Mantineensibus cum Callibio coniunctis Stasippus cum suis periit. Poenas a Mantineensibus repetitum Lacedaemonii mittunt Agesilaum. Sed quamquam interim illi Orchomeniis rursus bellum inferebant, tamen Agesilaus cunctandum ratus, cum hostes in campo potestatem sui non facerent, in Laconicam reversus dimisit exercitum, domumque rediit. Thebani ab Arcadibus vocati cum Agesilaum viderent abiisse domum, domum et ipsi redire volebant: sed multorum precibus et cohortationibus victi in Laconicam irruerunt et vastatis agris prope accesserunt ad urbem. In hoc tumultu Lacedaemonii Helotes armant. Locant et insidias: e quibus hostes oppressos in fugam verterunt atque ita terruerunt ut ab urbe discederent. Interim et Athenas miserunt legatos, qui opem eius civitatis implorarent, in quorum oratione illud maxime movit Athenienses, quod Lacedaemonii olim Thebanorum auctoritati obstiterunt, neque passi erant Atheniensium civitatem plane excindi. Prorsus autem admirabilis erat oratio Proclis Phliasii. Denique iis miserunt Iphicratem cum omnibus copiis, cuius tamen opera tum fere fuit nulla, feliciterque videtur cessasse quod sponte Thebani domum redierunt (c. 5.)

LIB. VII.

Iam nova legatio Lacedaemoniorum venit Athenas deliberatum quibus legibus societas esset inenada. Hic etsi prudens Proclis oratio magna laude ab omnibus excepta est; suaserat autem ut Athenienses mari, Lacedaemonii terra gererent imperium; tamen in Cephisodoti sententiam decreverunt ut alternis per quinos dies utrique summam rerum tenerent. Lacedaemonii cum Atheniensibus ad Corinthum congregati difficillimam Onei montis partem defendendam suscipiunt. Sed Thebani sub diluculum oppressos inde deiciunt, et deinde cum Arcadibus, Eleis et Argivis coniuncti multa vastant:

Corinthus vero invasuri graviter accipiuntur. Interim a Dionysio veniunt triremes viginti. Cum ergo a Corinthis ad mare Thebanos agros obsiderent, Atheniensibus et Corinthiis nihil audentibus, quin quaginta fere Dionysii equites illos mire vexatos fatigabant. Paucis post diebus Thebani redeunt domum. Iam vero Lycomedes Mantineaensis magnos Arcadibus illicet spiritus, eosque deterruit, ne amplius sub Thebanis agerent, sed commune imperium postularent. Hinc facti sunt Thebanis invisi, et ob similem arrogantiam Eleis. Distractis iam eorum animis venit ab Ariobarzane cum magnis periculis Philiscus et Thebanos Lacedaemoniosque convocavit Delphos ad pacem restituendam. Hic cum Messenem Lacedaemonii liberam dimittere nollent, ad bellum iis faciendum Philiscus magnum exercitum paravit. Auxilia iterum mitti Dionysius. Cum his et Lacedaemoniis Archidamus Caryas expugnat et incolae omnes trucidat et vastat Parrhasiorum agros. Iam Cissidas dux Siculorum cum protectionem pararet, hostes reditum eius intercludere conabantur: sed ab Archidamo incredibili clade sunt affecti, salvis omnibus ad unum Lacedaemoniis. Thebani imperium Graecorum dudum affectantes Pelopidam mittunt ad regem: qui consilio et eloquentia impetravit ab eo ut pacis formulam scriberet, ex qua Messene a Lacedaemoniis libera esset, Athenienses naves subducerent, reliquae civitates haec armis defenderent. In hanc formulam cum Corinthii iurare nollent, complures aliae civitates huius exemplum secutae conatum Thebanorum fecerunt irritum. Epaminondas civitates Achaiae partibus Thebanorum adiungere cupiens bello eas petit. Sed cum optimates statim cum eo se coniungerent, nihil aliud nisi foedus cum iis pepigit, ex quo socii Thebanorum essent in omni bello. Hi civitatum principes cum oppressa populari factione Lacedaemoniis studerent, Arcades in medio constituti ancipiti premebantur periculo. Apud Sicyonios Euphron populare imperium, ut videri volebat, instituit, sed reipsa tyrannidem occupavit (c. 1.). Philiasii autem ab Argivis et Sicyoniis commentu privati firmam cum Lacedaemoniis amicitiam tuebantur. Huius fidei et fortitudinis plura documenta etiam e superioribus annis proferuntur, in quibus illud, quod cum ipsorum exsules ab Eleorum Arcadamque manu adiuti dolo in urbem irrussent et captam iam tenerent acropolin, eos inde effugere et partim e muris desilire coegerunt (c. 2.). Aeneas Arcadam dux Sicyoniis domestico malo laborantibus cum exercitu succurrit; et in acropolin convocat eorum principes et exsules non publice electos. Euphron statim confugit in portum, eumque tradit Lacedaemoniis. Postea cum Thebani Sicyoniam acropolin tenerent, in Boeotiam profectus cum Thebanis de tota Sicyonis urbe sibi tradenda agere volebat. Sed in ipsa Cadmea a civibus quibusdam suis occisus est (c. 3.). Oropum, sociam Atheniensium civitatem, exsules occupant. Arcades suasu Lycomedis de societate cum Atheniensibus agunt eamque obtinent. Eodem tempore Athenienses frustra Corinthi impe-

rium affectabant. Cum vero Corinthii de rebus suis iam magis solliciti laborarent, foedus fecerunt cum Lacedaemoniis et Thebanis hac lege ut quantum in ipsis esset ab omni bello abstinerent. Eodem tempore Dionysius inior Lacedaemoniis misit duodecim triremes, quibus illi adiuti Sellasiam oppugnarunt. Elei Lasionem Arcadam urbem ut antiquitus suam occupant. Arcades Elidem urbem occupant, ex qua tamen mox sunt eieci. Discordia Elei dudum laborabant. Unde Arcades ab alterutra factione adiuti facilius reliquos superabant. Postea cum Achaei ad societatem Eleorum accessissent, et eorum urbem cum praesidio tuerentur, Arcades cum acceperunt Pellenenses Elidem tueri, Olurum occuparunt, e quo ipso tamen vi sunt expulsi. Nova expeditio Arcadam feliciter cedit. Iam Lacedaemonii ab Eleis excitati ad bellum adversus Arcadas Archidamo duce Cromnum occupant, praesidioque relicto domum redeunt. Arcades statim Cromnum obsident. Denno igitur mittitur Archidamus; sed rem gerit infelicit. Interim ipsi Elei exsules vincunt et Pylum expugnant. Iam Lacedaemonii noctu Cromnum profecti valium occupant et suos ex urbe evocant. Sed cum Arcades concurrerent, plus centum praesidiariorum in eorum venerunt potestatem. Sequitur tempus ludorum Olympicorum, quos Arcades cum Pisatis apparare coeperant. Sed Elei prope Olympiam inusitata fortitudine cum his conflixerunt, et pene e loco sacro deiecerunt. Sed tamen cum postridie vallo et fossa locum viderent munitum, Elidem redierunt. Cum Arcadam principes pecunia Olympicis sacris dicata abuterentur ad numerandum Eparitis stipendium, Mantineenses primi, post et alii huic sacrilegio obsistere coeperunt. Hinc magni motus. Nam illi acrius causam acturi Thebanorum auxilia requirunt. Publico tamen decreto Thebani rogati sunt, ne iam copias in Arcadam mitterent, et pace cum Eleis restituta iam convivia securi et laeti Tegene celebrabant. Sed principes illi et praefectus quidam Thebanorum quam plurimos convivantium comprehensos in custodiam duxerunt. Plurimi autem inprimis Mantineensium, qui praeter ceteros custodiri debebant, cum elapsi essent, res aliter atque illi voluerant, cecidit. Inprimis Thebanus ille ab Arcadibus domi accusatus laborabat. Sed Epaminondas eius causae favens durum dedit legatis responsum: bellum Boeotios Arcadiae illaturos, quod sine ipsorum auctoritate pacem fecissent (c. 4.). Epaminondas cum primum potuit cum sociis transit in Peloponnesum, et frustra expectatis Atheniensibus, quos intercipere cogitabat, Tegeam profectus est. Illic ubi audierat Agesilaum iam domo cum copiis exiisse, recta contendit Spartam, quam vacuum occupasset, nisi Agesilaus re audita mature recurrisset. Ad urbem autem Epaminondas confluit infausto Marte, atque inde celeriter Tegeam rediit, missis Mantineam equitibus. Eodem panno ante venerant Atheniensium equites, qui opportunissimo tempore acerrime pugnantes commentum Mantineensium servarunt. Epaminondas bis superatus delere hoc dedecus decrevit,

Itaque confirmatis animis militum se ad novum proelium paravit: et delusis aliqua cunctatione hostibus, conferto in cunei formam agmine eorum aciem perrupit et ad fugam compulit. Iam ipse cedit: sui victoria uti nesciunt: itaque a victis multi caeduntur: denique victoria utrius partis fuerit dubitari coeptum est. Ceterum hoc tanto totius pene Graeciae conflictu nihil confectum est: contra maior quam ante fuerat rerum perturbatio existit (c. 5.).

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

[Α.]

Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἦλθεν^{1.}
 ἐξ Ἀθηναίων Θυμοχάρης ἔχων ναῦς ὀλίγας· καὶ ἐν-
 θὺς ἐναυμάχησαν αὐτῷ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθη-
 ναῖοι, ἐνίκησαν δὲ Λακεδαιμόνιοι ἡγουμένου Ἀγη-
 σανδρίδου. μετ' ὀλίγον δὲ τούτων Δωριεὺς ὁ Δια-²
 γόρου ἐκ Ρόδου εἰς Ἑλλήσποντον εἰσέπλει ἀρχομένου
 χειμῶνος τέτταρσι καὶ δέκα ναυσὶν ἅμα ἡμέρᾳ. κα-
 τιδὼν δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἡμεροσκόπος ἐσήμηνε
 τοῖς στρατηγοῖς. οἱ δὲ ἀνηγάγοντο ἐπ' αὐτὸν εἰκοσι
 ναυσὶν, ὥς ὁ Δωριεὺς φygὼν πρὸς τὴν γῆν ἀνεβί-
 βαξε τὰς αὐτοῦ τριήρεις, ὥς ἤνοιγε, περὶ τὸ Ροί-
 τειον. ἐγγὺς δὲ γενομένων τῶν Ἀθηναίων ἐμάχοντο³
 ἀπὸ τε τῶν νεῶν καὶ τῆς γῆς μέχρι οἱ Ἀθηναῖοι
 ἀπέπλευσαν εἰς Μάδυτον πρὸς τὸ ἄλλο στρατόπε-
 δον οὐδὲν πράξαντες. Μίνδαρος δὲ κατιδὼν τὴν⁴
 μάχην ἐν Ἰλίῳ θύων τῇ Ἀθηνᾷ, ἐβοήθει ἐπὶ τὴν
 θάλατταν, καὶ καθελκύσας τὰς αὐτοῦ τριήρεις ἀπέ-
 πλει, ὅπως ἀναλάβοι τὰς μετὰ Δωριέως. οἱ δὲ Ἀθη-⁵
 ναῖοι ἀνταναγαρόμενοι ἐναυμάχησαν περὶ Ἀβυδον
 κατὰ τὴν ἡύα μέχρ' ὅτι δέλῃς ἐξ ἑωθινοῦ. καὶ τὰ μὲν
 Xenoph. Hist. Gr.

νικῶντων, τὰ δὲ νικωμένων, Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ
 6 δυνούιν θεούσαις εἴκοσι ναυσίν. ἐντεῦθεν δὲ φυγῇ
 τῶν Πελοποννησίων ἐγένετο πρὸς τὴν Ἀβυδον· καὶ
 ὁ Φαρνάβαζος παρεβόηθει, καὶ ἐπεισβαίνων τῷ ἱπ-
 πῳ εἰς τὴν θάλατταν μέχρι δυνατὸν ἦν ἐμάχετο, καὶ
 τοῖς ἄλλοις τοῖς αὐτοῦ ἱππεῦσι καὶ πεζοῖς παρεκε-
 7 λεύετο. συμφράξαντες δὲ τὰς ναῦς οἱ Πελοποννή-
 σιοι καὶ παραταξάμενοι πρὸς τῇ γῇ ἐμάχοντο. Ἀθη-
 ναῖοι δὲ ἀπέπλευσαν, τριάκοντα ναῦς τῶν πολεμίων
 λαβόντες κενὰς καὶ ἃς αὐτοὶ ἀπώλεσαν κομισάμενοι,
 8 εἰς Σηστόν. ἐντεῦθεν πλήν τετταράκοντα νεῶν ἄλ-
 λαι ἄλλη ὄχοντο ἐπ' ἀργυρολογίαν ἔξω τοῦ Ἑλλησπόν-
 του· καὶ ὁ Θράσυλλος, εἰς ὃν τῶν στρατηγῶν, εἰς
 Ἀθήνας ἐπλευσε ταῦτα ἐξαγγελῶν καὶ στρατιάν καὶ
 9 ναῦς αἰτήσων. μετὰ δὲ ταῦτα Τισσαφέρους ἦλθεν εἰς
 Ἑλλησποντον· ἀφικόμενον δὲ παρ' αὐτὸν μιᾷ τριήρει
 Ἀλκιβιάδην ξένιά τε καὶ δῶρα ἄγοντα συλλαβὼν εἰρξεν
 ἐν Σάρδεσι, φάσκων κελεύειν βασιλέα πολεμεῖν Ἀθηναί-
 10 οῖς. ἡμέραις δὲ τριάκοντα ὕστερον Ἀλκιβιάδης ἐκ Σάρ-
 δεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἀλόντος ἐν Καρίᾳ ἱππῶν εὐ-
 11 πορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς Κλαζομενάς· οἱ δ'
 410. ἐν Σηστῷ Ἀθηναῖοι, αἰσθόμενοι Μίνδαρον πλεῖν ἐπ'
 αὐτοὺς μέλλοντα ναυσὶν ἐξήκοντα, νυκτὸς ἀπέδρασαν
 εἰς Καρδίαν. ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἦκεν ἐκ
 τῶν Κλαζομενῶν σὺν πέντε τριήρεσι καὶ ἐπακτρίδι.
 πνυθόμενος δὲ ὅτι αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐξ
 Ἀβύδου ἀνηγμέναι εἰεν εἰς Κύζικον, αὐτὸς μὲν πεζῇ
 ἦλθεν εἰς Σηστόν, τὰς δὲ ναῦς περιπλεῖν ἐκεῖσε ἐκε-
 12 λευσεν. ἐπεὶ δ' ἦλθον, ἀνάγεσθαι ἤδη αὐτοῦ μέλ-
 λοντος ὥς ἐπὶ ναυμαχίαν ἐπεισπλεῖ Θηραμένης εἴ-
 κοσι ναυσὶν ἀπὸ Μακεδονίας, ἅμα δὲ καὶ Θρασύ-
 βουλος εἴκοσιν ἐτέραις ἐκ Θάσου, ἀμφοτέρωι ἡργν-

ρολογηκότες. Ἀλκιβιάδης δὲ εἰπὼν καὶ τούτοις διώ- 13
 κειν αὐτὸν ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἰστία αὐτὸς ἐπλευ-
 σεν εἰς Πάριον· ἀθρόαι δὲ γενόμεναι αἱ νῆες ἅπα-
 σαι ἐν Παρίῳ ἔξ καὶ ὀγδοήκοντα τῆς ἐπιούσης νυκτὸς
 ἀνηγάγοντο, καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ περὶ ἀρίστου ὥραν
 ἦκον εἰς Προκόννησον. ἐκεῖ δ' ἐπύθοντο ὅτι Μίνδα- 14
 ρος ἐν Κυζίκῳ εἶη καὶ Φαρνάβαζος μετὰ τοῦ πεζοῦ.
 ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἔμειναν, τῇ δὲ
 ὑστεραίᾳ Ἀλκιβιάδης ἐκκλησίαν ποιήσας παρεκελεύετο
 αὐτοῖς ὅτι ἀνάγκη εἶη καὶ ναυμαχεῖν καὶ πεζομα-
 χεῖν καὶ τειχομαχεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν, ἔφη, χρήματα
 ἡμῖν, τοῖς δὲ πολεμίοις ἄφθονα παρὰ βασιλέως. τῇ 15
 δὲ προτεραίᾳ, ἐπειδὴ ὠρμίσαντο, τὰ πλοῖα πάντα
 καὶ τὰ μικρὰ συνήθροισε παρ' ἑαυτόν, ὅπως μηδεὶς
 ἔξαγγεῖλαι τοῖς πολεμίοις τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ἐπε-
 κήρυξέ τε, ὅς ἂν ἀλίσκηται εἰς τὸ πέραν διαπλέων,
 θάνατον τὴν ζημίαν. μετὰ δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρα- 16
 σκευασάμενος ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν ἀνηγάγετο ἐπὶ τὴν
 Κύζικον ὕοντος πολλῶ. ἐπειδὴ δ' ἔγγυς τῆς Κυζί-
 κου ἦν, αἰθρίας γενομένης καὶ τοῦ ἡλίου ἐκλάμψαντος
 καθορᾷ τὰς τοῦ Μινδάρου ναῦς γυμναζομένας πόρ-
 ρω ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ ἀπειλημμένας ὑπ' αὐτοῦ,
 ἔξήκοντα οὕσας. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἰδόντες τὰς 17
 τῶν Ἀθηναίων τριήρεις οὕσας πλείους τε πολλῶ
 ἢ πρότερον καὶ πρὸς τῷ λιμένι, ἐφυγον πρὸς τὴν
 γῆν· καὶ συνορμίσαντες τὰς ναῦς ἐμάχοντο ἐπι-
 πλέουσι τοῖς ἐναντίοις. Ἀλκιβιάδης δὲ ταῖς εἴκοσι 18
 τῶν νεῶν περιπλεύσας ἀπέβη εἰς τὴν γῆν. ἰδὼν
 δὲ ὁ Μίνδαρος, καὶ αὐτὸς ἀποβάς ἐν τῇ γῇ μαχό-
 μενος ἀπέθανεν· οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ὄντες ἐφυγον.
 τὰς δὲ ναῦς οἱ Ἀθηναῖοι ᾤχοντο ἄγοντες ἀπάσας εἰς
 Προκόννησον πλὴν τῶν Συρακοσίων· ἐκείνας δὲ

- 19 αὐτοὶ κατέκαυσαν οἱ Συρακόσιοι. ἐκεῖθεν δὲ τῇ
 ὑστεραίᾳ ἐπλεον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Κύζικον. οἱ δὲ Κυ-
 ζικηνοὶ τῶν Πελοποννησίων καὶ Φαρναβάζου ἐκλι-
 20 πόντων αὐτὴν ἐδέχοντο τοὺς Ἀθηναίους. Ἀλκιβιά-
 δης δὲ μείνας αὐτοῦ εἰκοσιν ἡμέρας καὶ χρήματα
 πολλὰ λαβὼν παρὰ τῶν Κυζικηνῶν οὐδὲν ἄλλο κα-
 κὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει ἀπέπλευσεν εἰς Προ-
 21 κόννησον. ἐκεῖθεν δ' ἐπλευσεν εἰς Πέρινθον καὶ
 Σηλυβρίαν. καὶ Περίνθιοι μὲν εἰσεδέξαντο εἰς τὸ
 ἄστυ τὸ στρατόπεδον· Σηλυβριανοὶ δὲ ἐδέξαντο μὲν
 22 οὐ, χρήματα δὲ ἔδοσαν. ἐντεῦθεν δ' ἀφικόμενοι
 τῆς Καλληδονίας εἰς Χρυσόπολιν ἐτείχισαν αὐτήν,
 καὶ δεκατεντήριον κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν
 δεκάτην ἐξέλεγον τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων, καὶ
 φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες ναῦς τριάκοντα καὶ στρα-
 τηγῶ δύο, Θηραμένη καὶ Εὐμαχον, τοῦ τε χωρίου
 ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ἐκπλεόντων πλοίων καὶ εἴ τι
 ἄλλο δύναιντο βλάπτειν τοὺς πολεμίους. οἱ δ'
 23 ἄλλοι στρατηγοὶ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ᾤχοντο. παρὰ
 δὲ Ἱπποκράτους τοῦ Μινδάρου ἐπιστολέως εἰς Λα-
 κεδάμονα γράμματα πεμφθέντα εἶλω εἰς Ἀθή-
 νας λέγοντα τάδε· Ἔρρει τὰ κἄλα. Μίνδαρος
 ἀπεσσύα. πεινῶντι τῶνδρες. ἀπορίομες τί χρὴ
 24 δοῶν. Φαρνάβαξος δὲ παντὶ τῷ τῶν Πελοποννησίων
 στρατεύματι καὶ τοῖς συμμάχοις παρακελευσάμενος
 μὴ ἀδυμεῖν ἕνεκα ξύλων, ὥς ὄντων πολλῶν ἐν τῇ
 βασιλείᾳ, ἕως ἂν τὰ σώματα σᾶ ἦ, ἱμάτιόν τ'
 ἔδωκεν ἑκάστῳ καὶ ἐφόδιον δυοῖν μηνῶν, καὶ ὀπλί-
 σας τοὺς ναύτας φύλακας κατέστησε τῆς ἑαυτοῦ πα-
 25 ραθαλαττίας γῆς. καὶ συγκαλέσας τοὺς τε ἀπὸ τῶν
 πόλεων στρατηγοὺς καὶ τριηράρχους ἐκέλευε ναυπη-
 γεῖσθαι τριήρεις ἐν Ἀντάνδρῳ ὅσας ἕκαστοι ἀπώ-

λεσαν, χρήματά τε διδοὺς καὶ ὕλην ἐκ τῆς Ἰδης κο-
μίζεσθαι φράζων. ναυπηγουμένων δὲ οἱ Συρακόσιοι 26
ἅμα τοῖς Ἀντανδρίοις τοῦ τείχους τι ἐπετέλεσαν, καὶ
ἐν τῇ φρουρᾷ ἤρεσαν πάντων μάλιστα. διὰ ταῦτα
δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις ἐν Ἀντάν-
δρῳ ἐστί. Φαρνάβαξος μὲν οὖν ταῦτα διατάξας εὐ-
θύς εἰς Καλχηδόνα ἐβόηθει.

Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἡγγέλθη τοῖς τῶν Συ- 27
ρακοσίων στρατηγοῖς οἰκοθεν ὅτι φεύγοιεν ὑπὸ τοῦ
δήμου. συγκαλέσαντες οὖν τοὺς ἐαυτῶν στρατιώτας
Ἑρμοκράτους προηγοροῦντος ἀπωλοφύροιντο τὴν ἐαν-
τῶν συμφορὰν, ὥς ἀδίκως φεύγοιεν ἅπαντες παρὰ
τὸν νόμον· παρήνευσάν τε προθύμους εἶναι καὶ τὰ
λοιπά, ὥσπερ τὰ πρότερα, καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς
τὰ αἰεὶ παραγγελλόμενα, μεμνημένους ὅσας τε ναυ-
μαχίας αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς νενικήκατε καὶ ναῦς εἰλή-
φατε, ὅσα τε μετὰ τῶν ἄλλων ἀήττητοι γεγρόνατε
ἡμῶν ἡγουμένων, τάξιν ἔχοντες τὴν κρατίστην διὰ
τε τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ὑμετέραν προ-
θυμίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπάρχουσιν.
ἐλέσθαι δὲ ἐκέλευον ἄρχοντας, μέχρι ἂν ἀφίκωνται
οἱ ἡρημένοι αὐτ' ἐκείνων. οἱ δ' ἀναβοήσαντες ἐκέ- 28
λευον ἐκείνους ἄρχειν, καὶ μάλιστα οἱ τριήραρχοι
καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ κυβερνήται. οἱ δ' οὐκ ἔφασαν
δεῖν στασιάξειν πρὸς τὴν ἐαυτῶν πόλιν· εἰ δέ τις
ἐπικαλοῖη τι αὐτοῖς, λόγου ἔφασαν χρῆναι διδόναι.
οὐδενὸς δὲ οὐδὲν ἐπαιτιωμένου, δεομένων ἔμειναν 29
ἕως ἀφίκοντο οἱ αὐτ' ἐκείνων στρατηγοί, Δήμαρχός
τε Ἐπιδόκου καὶ Μύσκων Μενεκράτους καὶ Πόταμις
Γνώσιος. τῶν δὲ τριηράρχων ὁμόσαντες οἱ πλείστοι
κατάξειν αὐτούς, ἐπὰν εἰς Συρακούσας ἀφίκωνται,
ἀπεπέμψαντο ὅποι ἐβούλοντο πάντας ἐπαινοῦντες.

- 30 ἰδὼν δὲ οἱ πρὸς Ἑρμοκράτη προσομιλοῦντες μάλιστα ἐπόθησαν τὴν τε ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. ὧν γὰρ ἐρίγνωσκε τοὺς ἐπιεικεστάτους καὶ τριηράρχων καὶ κυβερνητῶν καὶ ἐπιβατῶν, ἐκάστης ἡμέρας πρὸν καὶ πρὸς ἐσπέραν συναλίζων πρὸς τὴν σκηνὴν τὴν ἑαυτοῦ ἀνεξυνοῦτο ὅτι ἔμελλεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν, καὶ κείνους ἐδίδασκε κελεύων λέγειν τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ παραχοῆμα, τὰ δὲ βουλευσα-
- 31 μένους. ἐκ τούτων Ἑρμοκράτης τὰ πολλὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ εὐδόξει, λέγειν τε δοκῶν καὶ βουλεύειν τὰ κράτιστα. κατηγορήσας δὲ Τισσαφέρνους ἐν Λακεδαιμονίᾳ Ἑρμοκράτης, μαρτυροῦντος καὶ Ἀστυόχου, καὶ δόξας τὰ ὄντα λέγειν, ἀφικόμενος παρὰ Φαρνάβαξον, πρὶν αἰτῆσαι χρήματα λαβών, παρεσκευάζετο πρὸς τὴν εἰς Συρακούσας κἀπαθὸν ξένους τε καὶ τριήρεις. ἐν τούτῳ δὲ ἤκον οἱ διάδοχοι τῶν Συρακοσίων εἰς Μίλητον καὶ παρέλαβον τὰς ναῦς καὶ τι στρατεύμα.
- 32 Ἐν Θάσῳ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον στάσεως γενομένης ἐκπίπτουσιν οἱ λακωνισταὶ καὶ ὁ Λάκων ἀρμοστής Ἐτεόνικος. καταιτιαθεὶς δὲ ταῦτα πράξαι σὺν Τισσαφέρνει Πασιππίδας ὁ Λάκων ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης· ἐπὶ δὲ τὸ ναυτικόν, ὃ ἐκεῖνος ἠθροίκει ἀπὸ τῶν συμμάχων, ἐξεπέμφθη Κρατησιππίδας, καὶ
- 33 παρέλαβεν ἐν Χίῳ. περὶ δὲ τούτους τοὺς χρόνους Θρασύλλου ἐν Ἀθήναις ὄντος Ἄγρις ἐκ τῆς Δεκελείας προνομην ποιούμενος πρὸς αὐτὰ τὰ τείχη ἦλθε τῶν Ἀθηναίων· Θρασύλλος δὲ ἔξαγαγὼν Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ πόλει ὄντας ἅπαντας παρέταξε παρὰ τὸ Αὐκείον [γυμνάσιον], ὡς μαχομένου,
- 34 αὖν προσίωσιν. ἰδὼν δὲ ταῦτα Ἄγρις ἀπήγαγε ταχέως, καὶ τινες αὐτῶν ὀλίγοι τῶν ἐπὶ πᾶσιν ὑπὸ τῶν ψι-

λῶν ἀπέθανον. οἱ οὖν Ἀθηναῖοι τῷ Θρασύλλῳ διὰ
 ταῦτα ἐτι προθυμότεροι ἦσαν ἐφ' ἃ ἦκε, καὶ ἐψη-
 φίσαντο ὀπλίτας τε αὐτὸν καταλέξασθαι χιλίους, ἱπ-
 πέας δὲ ἑκατόν, τριήρεις δὲ πεντήκοντα. Ἄγρις δὲ ἐκ 35
 τῆς Δεκελείας ἰδὼν πλοῖα πολλὰ σίτου εἰς Πειραιᾶ
 καταθέοντα, οὐδὲν ὄφελος ἔφη εἶναι τοῖς μετ' αὐ-
 τοῦ πολὺν ἤδη χρόνον Ἀθηναίους εἰργεῖν τῆς γῆς.
 εἰ μὴ τις στήσοι καὶ ὄθεν ὁ κατὰ θάλατταν σίτος
 φοιτᾷ· κράτιστόν τε εἶναι [καὶ] Κλέαρχον τὸν Ῥαμ-
 φίου πρόξενον ὄντα Βυζαντίων πέμψαι εἰς Καλχη-
 δόνα τε καὶ Βυζάντιον. δόξαντος δὲ τούτου, πλη- 36
 ρωθεῖσῶν νεῶν ἐκ τε Μεγάρων καὶ παρὰ τῶν ἄλ-
 λων συμμάχων πεντεκαίδεκα στρατιωτῶν μᾶλλον
 ἢ ταχειῶν ὄχετο. καὶ αὐτοῦ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπόλ-
 λυνται ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἐννέα
 νεῶν, αἱ αἰὲν ἐνταῦθα τὰ πλοῖα διεφύλαττον, αἱ δ'
 ἄλλαι ἐφυγον εἰς Σηστόν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Βυζάντιον
 ἐσώθησαν. [καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγει, ἐν ᾧ Καρχηδό- 37
 νιοι Ἀννίβα ἡγουμένου στρατεύσαντες ἐπὶ Σικε-
 λίαν δέκα μυριάσι στρατιᾶς αἰρουῦσιν ἐν τρισὶ
 μηνσὶ δύο πόλεις Ἑλληνίδας Σελινοῦντα καὶ Ἰμέραν.]

Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτει [ᾧ ἦν Ὀλυμπιάς τρίτη καὶ 11.
 ἐνενηκοστή, ἣ προστεθείσα ξυνωρίς ἐνίκα Εὐαγό-^{α.β.}
 ρου Ἡλείου, τὸ δὲ στάδιον Εὐβώτας Κυρηναῖος,
 ἐπὶ ἐφόρου μὲν ὄντος ἐν Σπάρτῃ Εὐαρχίππου, ἄρ-
 χοντος δ' ἐν Ἀθήναις Εὐκτῆμονος,] Ἀθηναῖοι μὲν
 Θορικὸν ἐτείχισαν, Θρασύλλος δὲ τὰ τε ψηφισθέντα
 πλοῖα λαβὼν καὶ πεντακισχιλίους τῶν ναυτῶν πελ-
 ταστάς ποιησάμενος, [ὥς ἅμα καὶ πελτασταῖς ἐσομέ-
 νοις,] ἐξέπλευσεν ἀρχομένου τοῦ θέρους εἰς Σάμον.
 ἐκεῖ δὲ μέινας τρεῖς ἡμέρας ἐπλευσεν εἰς Πύργελα 2

καὶ ἐνταῦθα τὴν τε χώραν ἐδήου καὶ προσέβαλλε
 τῷ τείχει. ἐκ δὲ τῆς Μιλήτου βοηθήσαντες τινες
 τοῖς Πυργεῦσι διεσπαρμένους ὄντας τῶν Ἀθηναίων
 3 τοὺς ψιλοὺς ἐδίωκον. οἱ δὲ πελτασταὶ καὶ τῶν ὀπι-
 τῶν δύο λόχοι βοηθήσαντες πρὸς τοὺς αὐτῶν ψι-
 λοὺς ἀπέκτειναν ἅπαντας τοὺς ἐκ Μιλήτου ἐκτὸς
 ὀλίγων, καὶ ἀσπίδας ἔλαβον ὡς διακοσίας, καὶ τρό-
 4 παιον ἔστησαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐπλευσαν εἰς Νό-
 τιον, καὶ ἐνταῦθεν παρασκευασάμενοι ἐπορεύοντο
 εἰς Κολοφῶνα. Κολοφῶνιοι δὲ προσεχώρησαν. καὶ
 τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀνδίαν ἀκμά-
 ζοντος τοῦ σίτου, καὶ κώμας τε πολλὰς ἐνέπρησαν
 καὶ χρήματα ἔλαβον καὶ ἀνδράποδα καὶ ἄλλην λείαν
 5 πολλήν. Στάγης δὲ ὁ Πέρσης περὶ ταῦτα τὰ χωρία
 ὦν, ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τοῦ στρατοπέδου διεσκε-
 δασμένοι ἦσαν κατὰ τὰς ἰδίας λείας, βοηθησάντων
 τῶν ἱππέων ἕνα μὲν ζῶν ἔλαβεν, ἑπτὰ δὲ ἀπέκτεινε.
 6 Θράσυλλος δὲ μετὰ ταῦτα ἀπήγαγεν ἐπὶ θάλατταν
 τὴν στρατιάν, ὡς εἰς Ἐφεσον πλευσόμενος. Τισσα-
 φέρνης δὲ αἰσθόμενος τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα, στρα-
 τιάν τε συνέλεγε πολλήν καὶ ἱππέας ἀπέστελλε παραγ-
 7 γέλλων πᾶσιν εἰς Ἐφεσον βοηθεῖν τῇ Ἀρτέμιδι. Θρά-
 συλλος δὲ ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολὴν
 εἰς Ἐφεσον ἐπλευσε, καὶ τοὺς μὲν ὀπλίτας πρὸς τὸν
 Κορησσὸν ἀποβιβάσας, τοὺς δὲ ἱππείας καὶ πελταστὰς
 καὶ ἐπιβάτας καὶ τοὺς ἄλλους πάντας πρὸς τὸ ἔλος ἐπὶ
 8 θάτερα τῆς πόλεως, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ προσῆγε δύο στρα-
 τόπεδα. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐβοήθησαν σφίσιν, οἱ τε
 σύμμαχοι οὗς Τισσαφέρνης ἤγαγε, καὶ Συρακόσιοι οἱ
 τ' ἀπὸ τῶν προτέρων εἴκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέν-
 τε, αἱ ἔτυχον τότε παραγενόμεναι, νεωστὶ ἤκουναι με-
 τὰ Εὐκλέους τε τοῦ Ἰππωνος καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἀρι-

στογένοὺς στρατηγῶν, καὶ Σελινούσῃαι δύο. οὗτοι δὲ 9
 πάντες πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς ὀπλίτας τοὺς ἐν Κορησ-
 σῶ ἐβοήθησαν· τούτους δὲ τρεψάμενοι καὶ ἀποκτείναν-
 τες ἐξ αὐτῶν ὥς εἰ ἑκατὸν καὶ εἰς τὴν θάλατταν κα-
 ταδιώξαντες πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἔλος ἐτράποντο. ἐφυ-
 γον δὲ κακεῖ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπώλοντο αὐτῶν ὥς
 τριακόσιοι. οἱ δὲ Ἐφέσιοι τρόπαιον ἐνταῦθα ἐστήσαν 10
 καὶ ἕτερον πρὸς τῷ Κορησσῶ. τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ
 Σελινουσίοις κρατίστοις γενομένοις ἀριστεία ἔδωκαν
 καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς, καὶ οἰκεῖν ἀτέλειαν ἔδοσαν
 τῷ βουλομένῳ αἰεῖ. Σελινουσίοις δέ, ἐπεὶ ἡ πόλις ἀπω-
 λώλει, καὶ πολιτείαν ἔδοσαν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νε- 11
 κροὺς ὑποσπόνδους ἀπολαβόντες ἀπέπλευσαν εἰς Νό-
 τιον, κακεῖ θάψαντες αὐτοὺς ἐπλεον ἐπὶ Λέσβου καὶ
 Ελλησπόντου. ὁρμούντες δὲ ἐν Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου
 εἶδον παραπλευούσας ἐξ Ἐφέσου τὰς Συρακοσίας ναῦς 12
 πέντε καὶ εἴκοσι· καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀναχθέντες τέτταρας
 μὲν ἔλαβον αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δ' ἄλλας κατεδίωξαν
 εἰς Ἐφεσον. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους αἰχμαλώτους Θρά-
 κυλλος εἰς Ἀθήνας ἀπέπεμψε πάντας, Ἀλκιβιάδην δὲ 13
 Ἀθηναῖον, Ἀλκιβιάδου ὄντα ἀνεψιὸν καὶ συμφυγάδα,
 ἀπέλυσεν. ἐντεῦθεν δὲ ἐπλευσεὺς εἰς τὴν Σηστόν πρὸς
 τὸ ἄλλο στρατεύμα· ἐκεῖθεν δὲ ἅπανα ἡ στρατιὰ διέβη
 εἰς Λάμψακον. καὶ χειμῶν ἐπῆει, ἐν ᾧ οἱ αἰχμάλωτοι 14
 Συρακοσίοι, εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς ἐν λιθοτομίαις,
 διορύξαντες τὴν πέτραν, ἀποδράντες νυκτὸς ᾤχοντο
 εἰς Λεκέλειαν, οἱ δ' εἰς Μέγαρα. ἐν δὲ τῇ Λαμψάκῳ
 συντάττοντος Ἀλκιβιάδου τὸ στρατεύμα πᾶν οἱ πρό- 15
 τεροι στρατιῶται οὐκ ἐβούλοντο τοῖς μετὰ Θρασύλ-
 λου συντάττεσθαι, ὥς αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀήττητοι, ἐκεῖ-
 νοι δὲ ἡττημένοι ἦκυιεν. ἐνταῦθα δὴ ἐχείμαζον ἅπαν-
 τες Λάμψακον τειχίζοντες. καὶ ἐστράτευσαν πρὸς 16

- Ἄβυδον· Φαρνάβαζος δ' ἐβοήθησεν ἵπποις πολλοῖς
καὶ μάχῃ ἡττηθεὶς ἔφυγεν. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐδίωκεν
ἔχων τοὺς τε ἵππεάς καὶ τῶν ὀπλιτῶν εἴκοσι καὶ ἑκα-
17 τόν, ὧν ἦρχε Μένανδρος, μέχρι σκοτός ἀφείλετο. ἐκ
δὲ τῆς μάχης ταύτης συνέβησαν οἱ στρατιῶται αὐτοῖς
αὐτοῖς καὶ ἡσπάζοντο τοὺς μετὰ Θρασύλλου. ἐξῆλθον
δέ τινες καὶ ἄλλας ἐξόδους τοῦ χειμῶνος εἰς τὴν ἡπει-
18 ρον καὶ ἐπόρθουν τὴν βασιλέως χώραν. τῷ δ' αὐτῷ
χρόνῳ καὶ Λακεδαιμόνιοι τοὺς εἰς τὸ Κορυφάσιον τῶν
Εἰλωτῶν ἀφεστῶτας ἐκ Μαλέας ὑποσπόνδους ἀφῆ-
καν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ
Τραχινίᾳ Ἀχαιοὶ τοὺς ἐποίκους, ἀντιτεταγμένων πάν-
των πρὸς Οἰκταίους πολεμίους ὄντας, προύδοσαν,
ὥστε ἀπολέσθαι αὐτῶν πρὸς ἑπτακοσίους σὺν τῷ
19 ἐκ Λακεδαιμόνος ἀρμοστῇ Λαβῳτᾷ. [καὶ ὁ ἐνιαυ-
τὸς ἔληγεν οὗτος, ἐν ᾧ καὶ Μῆδοι ἀπὸ Δαρείου τοῦ
Περσῶν βασιλέως ἀποστάντες πάλιν προσεχώρησαν
αὐτῷ.]

- III. [Τοῦ δ' ἐπιόντος ἔτους ὁ ἐν Φωκαίᾳ νεὼς τῆς Ἀθη-
409. νᾶς ἐνεπρήσθη πρηστῆρος ἐμπεσόντος.] ἐπεὶ δ' ὁ χει-
μὼν ἔληγε, [Παντακλέους μὲν ἐφορεύοντος, ἄρχοντος
δ' Ἀντιγένους,] ἔαρος ἀρχομένου, [δυοῖν καὶ εἴκοσιν
ἐτῶν τῷ πολέμῳ παρεληλυθότων,] οἱ Ἀθηναῖοι ἐπλευ-
2 σαν εἰς Προκόννησον παντὶ τῷ στρατοπέδῳ. ἐκεῖθεν
δ' ἐπὶ Καλχηδόνα καὶ Βυζάντιον ὁρμήσαντες ἐστρατο-
πεδεύσαντο πρὸς Καλχηδόνη. οἱ δὲ Καλχηδόνιοι προσ-
ιόντας αἰσθόμενοι τοὺς Ἀθηναίους, τὴν λείαν ἄπασαν
κατέθεντο εἰς τοὺς Βιθυννοὺς Θωῤᾶκας ἀστυγείτονας
3 ὄντας. Ἀλκιβιάδης δὲ λαβὼν τῶν τε ὀπλιτῶν ὀλίγους
καὶ τοὺς ἵππεάς, καὶ τὰς ναῦς παραπλεῖν κελεύσας,
ἐλθὼν εἰς τοὺς Βιθυννοὺς ἀπῆγει τὰ τῶν Καλχηδονίων
χρήματα· εἰ δὲ μή, πολεμήσειεν ἔφη αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀπέ-

δοσαν. Ἀλκιβιάδης δ' ἐπεὶ ἦκεν εἰς τὸ στρατόπεδον 4
 τὴν τε λείαν ἔχων καὶ πίστει πεποιημένος, ἀπειχίξε
 τὴν Καλχηδόνα παντὶ τῷ στρατοπέδῳ ἀπὸ θαλάττης
 εἰς θάλατταν καὶ τοῦ ποταμοῦ ὅσον οἶόν τ' ἦν ξυλίνῳ
 τείχει. ἐνταῦθα Ἴπποκράτης μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἀρ- 5
 μοστῆς ἐκ τῆς πόλεως ἐξήγαγε τοὺς στρατιώτας, ὡς
 μαχομένους· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάξαντο αὐτῷ,
 Φαρνάβαζος δὲ ἔξω τῶν περιτειχισμάτων προσεβόη-
 θει στρατιᾷ τε καὶ ἵπποις πολλοῖς. Ἴπποκράτης μὲν 6
 οὖν καὶ Θράσυλλος ἐμάχοντο ἑκάτερος τοῖς ὀπλίταις
 χρόνον πολύν, μέχρι Ἀλκιβιάδης ἔχων ὀπλίτας τέ τι-
 νας καὶ τοὺς ἱππέας ἐβοήθησε. καὶ Ἴπποκράτης μὲν
 ἀπέθανεν, οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ὄντες ἐφυγον εἰς τὴν πόλιν.
 ἅμα δὲ καὶ Φαρνάβαζος, οὐ δυνάμενος συμμῆξαι πρὸς 7
 τὸν Ἴπποκράτη διὰ τὴν στενοπορίαν, τοῦ ποταμοῦ
 καὶ τῶν ἀποτευχισμάτων ἐγγὺς ὄντων, ἀπεχώρησεν
 εἰς τὸ Ἡράκλειον τὸ τῶν Καλχηδονίων, οὐκ ἦν αὐτῷ τὸ
 στρατόπεδον. ἐκ τούτου δὲ Ἀλκιβιάδης μὲν ᾤχετο εἰς 8
 τὸν Ἑλλήσποντον καὶ εἰς Χερρόνησον χρήματα πρά-
 ξων· οἱ δὲ λοιποὶ στρατηγοὶ συνεχώρησαν πρὸς Φαρ-
 νάβαζον ὑπὲρ Καλχηδόνης εἴκοσι τάλαντα δοῦναι
 Ἀθηναίοις Φαρνάβαζον καὶ ὡς βασιλέα πρέσβεις Ἀθη-
 ναίων ἀναγαγεῖν, καὶ ὅρκους ἔδωκαν καὶ ἔλαβον παρὰ 9
 Φαρναβάζου ὑποτελεῖν τὸν φόρον Καλχηδονίους
 Ἀθηναίοις ὅσον περ εἰώθεσαν καὶ τὰ ὀφειλόμενα χρή-
 ματα ἀποδοῦναι, Ἀθηναίους δὲ μὴ πολεμεῖν Καλχη-
 δονίους, ἕως ἂν οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις ἔλθωσιν.
 Ἀλκιβιάδης δὲ τοῖς ὅρκοις οὐκ ἐτύγγανε παρών, ἀλλὰ 10
 περὶ Σηλυβρίαν ἦν· ἐκείνην δ' ἐλὼν πρὸς τὸ Βυζάν-
 τιον ἦκεν, ἔχων Χερρωνησίτας τε πανδημεὶ καὶ ἀπὸ
 Θράκης στρατιώτας καὶ ἱππέας πλείους τριακοσίων.
 Φαρνάβαζος δὲ ἀξιώων δεῖν κάκεῖνον ὁμνύναι, περιέ- 11

- μενεν ἐν Καλχηδόνι, μέχρι ἔλθοι ἐκ τοῦ Βυζαντίου
 ἐπειδὴ δ' ἤλθεν, οὐκ ἔφη ὁμείσθαι, εἰ μὴ κακείνους αὐ-
 12 τῷ ὁμείται. μετὰ ταῦτα ᾤμοσεν ὁ μὲν ἐν Χρυσοπόλει
 οἷς Φαρνάβαζος ἐπεμψε Μιτροβάτει καὶ Ἀρνάπει, ὁ
 δ' ἐν Καλχηδόνι τοῖς παρ' Ἀλκιβιάδου Εὐρυπτολέμῳ
 καὶ Διοτίμῳ τὸν τε κοινὸν ὄρκον καὶ ἰδίᾳ ἀλλήλοις
 13 πιστεῖς ἐποιήσαντο. Φαρνάβαζος μὲν οὖν εὐθὺς ἀπῆει,
 καὶ τοὺς παρὰ βασιλέα πορευομένους πρέσβεις ἀπαν-
 τᾶν ἐκέλευσεν εἰς Κύζικον. ἐπέμφθησαν δὲ Ἀθηναίων
 μὲν Δωρόθεος, Φιλοδίκης, Θεογένης, Εὐρυπτόλεμος,
 Μαντίθεος, σὺν δὲ τούτοις Ἀργεῖοι Κλεόστρατος,
 Πυρρόλογος· ἐπορεύοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέ-
 σβεις Πασιππίδας καὶ ἑτεροὶ, μετὰ δὲ τούτων καὶ Ἑρμο-
 κράτης, ἥδη φεύγων ἐκ Συρακουσῶν, καὶ ὁ ἀδελφὸς
 14 αὐτοῦ Πρόξενος. καὶ Φαρνάβαζος μὲν τούτους ἤγε-
 οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸ Βυζάντιον ἐπολιοῦντο περιτειχι-
 σαντες, καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ἀκροβολισμοὺς καὶ προσβο-
 15 λὰς ἐποιούντο. ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ ἦν Κλέαρχος Λα-
 κεδαιμόνιος ἄρμοστής καὶ σὺν αὐτῷ τῶν περιοίκων τι-
 νές καὶ τῶν νεοδαμωδῶν οὐ πολλοὶ καὶ Μεγαρεῖς καὶ
 ἄρχων αὐτῶν Ἐλιξος Μεγαρεὺς καὶ Βοιωτοὶ καὶ τού-
 16 των ἄρχων Κοιρατάδας. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὥς οὐδὲν
 ἐδύναντο διαπράξασθαι κατ' ἰσχύν, ἔπεισάν τινας τῶν
 17 Βυζαντίων προδοῦναι τὴν πόλιν. Κλέαρχος δὲ ὁ ἄρ-
 μοστής ολόμενος οὐδένα ἂν τοῦτο ποιῆσαι, καταστήσας
 δὲ ἅπαντα ὥς ἐδύνατο κάλλιστα καὶ ἐπιτρέψας τὰ ἐν
 τῇ πόλει Κοιρατάδᾳ καὶ Ἐλίξῳ, διέβη παρὰ τὸν Φαρ-
 νάβαζον εἰς τὸ πέραν, μισθόν τε τοῖς στρατιώταις παρ'
 αὐτοῦ ληψόμενος καὶ ναῦς συλλέξων, αἱ ἦσαν ἐν
 τῷ Ἑλλησπόντῳ ἄλλαι καταλελειμμέναι φρουρίδες
 ὑπὸ Πασιππίδου καὶ ἐν Ἀντάνδρῳ καὶ ἄς Ἀγησανδρί-
 δας εἶχεν ἐπὶ Θράκης, ἐπιβάτης ὢν Μινθάρου, καὶ

ὅπως ἄλλαι ναυπηγηθείησαν, ἄθροαι δὲ γινόμεναι
 πᾶσαι κακῶς τοὺς συμμάχους τῶν Ἀθηναίων ποιοῦσαι
 ἀποσπᾶσαι τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου.
 ἐπεὶ δ' ἐξέπλευσεν ὁ Κλέαρχος, οἱ προδιδόντες τὴν πό- 18
 λιν τῶν Βυζαντίων Κύθων καὶ Ἀρίστων καὶ Ἀναξι-
 κράτης καὶ Λυκούργος καὶ Ἀναξίλαος, ὃς ὑπαρόμενος 19
 θανάτου ὕστερον ἐν Λακεδαιμόνι διὰ τὴν προδοσίαν
 ἀπέφυγεν, ὅτι οὐ προδοίη τὴν πόλιν, ἀλλὰ σῶσαι,
 παῖδας ὄρων καὶ γυναῖκας λιμῷ ἀπολλυμένας, Βυζάν-
 τιος ὦν καὶ οὐ Λακεδαιμόνιος· τὸν γὰρ ἐνόντα οἶτον
 Κλέαρχον τοῖς Λακεδαιμονίων στρατιώταις διδόναι·
 διὰ ταῦτ' οὖν τοὺς πολεμίους ἔφη εἰσέσθαι, οὐκ ἄργυ-
 ρίου ἕνεκα οὐδὲ διὰ τὸ μισεῖν Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ δὲ 20
 αὐτοῖς παρεσκεύαστο, νυκτὸς ἀνοίξαντες τὰς πύλας
 τὰς ἐπὶ τὸ Θωράκιον καλουμένας εἰσήγαγον τὸ στρατεύ-
 μα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ὁ δὲ Ἐλιξος καὶ ὁ Κοιρατάδας 21
 οὐδὲν τούτων εἰδότες ἐβροήθουν μετὰ πάντων εἰς τὴν
 ἀγοράν· ἐπεὶ δὲ πάντῃ οἱ πολέμιοι κατεῖχον, οὐδὲν
 ἔχοντες ὅ,τι ποιήσειαν, παρέδυσαν σφᾶς αὐτούς. καὶ 22
 οὗτοι μὲν ἀπεπέμφθησαν εἰς Ἀθήνας, καὶ ὁ Κοιρατά-
 δας ἐν τῷ ὄχλῳ ἀποβαινόντων ἐν Πειραιεὶ ἐλαθεν
 ἱποδράς καὶ ἀπεσώθη εἰς Δεκέλειαν.

Φαρνάβαζος δὲ καὶ οἱ πρέσβεις τῆς Φρυγίας ἐν 1V.
 Γορδιείῳ ὄντες τὸν χειμῶνα τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πε- 408
 πραγμένα ἤκουσαν. ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος πορευο- 2
 μένοις αὐτοῖς παρὰ βασιλέα ἀπήντησαν καταβαίνοντες
 οἱ τε Λακεδαιμονίων πρέσβεις Βοιώτιος [ὄνομα] καὶ οἱ
 μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι ἄγγελοι, καὶ ἔλεγον ὅτι Λακε-
 δαιμόνιοι πάντων ὧν δέονται πεπραγότες εἰεν παρὰ
 βασιλέως, καὶ Κῦρος, ἄρξων πάντων τῶν ἐπὶ θαλάττῃ 3
 καὶ συμπολεμήσων Λακεδαιμονίοις, ἐπιστολὴν τε ἔφερε
 τοῖς κάτω πᾶσι τὸ βασίλειον σφράγισμα ἔχουσαν, ἐν ᾗ -

- ἐνὴν καὶ τὰδε· Καταπέμπω Κύρον κάρανον τῶν εἰς
 4 Καστωλὸν ἀθροιζομένων. [τὸ δὲ κάρανον ἐστὶ κύριον.
 ταυτ' οὖν ἀκούοντες οἱ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, καὶ
 ἐπειδὴ Κύρον εἶδον, ἐβούλοντο μάλιστα μὲν παρὰ βα-
 5 σιλέα ἀναβῆναι, εἰ δὲ μὴ, οἴκαδε ἀπελθεῖν. Κύρος δὲ
 Φαρναβάζω εἶπεν ἢ παραδοῦναι τοὺς πρέσβεις ἑαυτῷ
 ἢ μὴ οἴκαδε πῶ ἀποπέμψαι, βουλόμενος τοὺς Ἀθη-
 6 ναίους μὴ εἰδέναι τὰ πραττόμενα. Φαρνάβαζος δὲ
 τέως μὲν κατεῖχε τοὺς πρέσβεις, φάσκων τοτὲ μὲν ἀνά-
 ξειν αὐτοὺς παρὰ βασιλέα, τοτὲ δὲ οἴκαδε ἀποπέμψειν,
 7 ὥς μηδὲν μέμψηται· ἐπειδὴ δὲ ἐνιαυτοὶ τρεῖς ἦσαν,
 ἐδεήθη τοῦ Κύρου ἀφεῖναι αὐτοὺς, φάσκων ὁμωμοκέ-
 ναι ἀπάξειν ἐπὶ θάλατταν, ἐπειδὴ οὐ παρὰ βασιλέα.
 πέμψαντες δὲ Ἀριοβαρζάνει παρακομίσαι αὐτοὺς ἐκέ-
 λευον· ὁ δὲ ἀπήγαγεν εἰς Κίον τῆς Μυσίας, ὅθεν πρὸς
 τὸ ἄλλο στρατόπεδον ἀπέπλευσαν.
 8 Ἀλκιβιάδης δὲ βουλόμενος μετὰ τῶν στρατιωτῶν
 10 ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἀνήχθη εὐθύς ἐπὶ Σάμον· ἐκεῖθεν
 δὲ λαβὼν τῶν νεῶν εἰκοσιν ἐπλευσε τῆς Καρίας εἰς τὸν
 9 Κεραμικὸν κόλπον. ἐκεῖθεν δὲ συλλέξας ἑκατὸν τά-
 λαντα ἤκεν εἰς τὴν Σάμον. Θρασύβουλος δὲ σὺν τριά-
 κοντα ναυσὶν ἐπὶ Θράκης ὄχθετο, ἐκεῖ δὲ τὰ τε ἄλλα
 χωρία τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους μεθεστηκότα κατεστρέ-
 φατο καὶ Θάσον, ἔχουσιν κακῶς ὑπὸ τε τῶν πολέμων
 10 καὶ στάσεων καὶ λιμοῦ. Θρασύλλος δὲ σὺν τῇ ἄλλῃ
 στρατιᾷ εἰς Ἀθήνας κατέπλευσε· πρὶν δὲ ἤκειν αὐτὸν
 οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγοὺς ἐλλοντο Ἀλκιβιάδην μὲν φεύ-
 γοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ
 11 τῶν οἰκοθεν. Ἀλκιβιάδης δ' ἐκ τῆς Σάμου ἔχων τὰ
 χρήματα κατέπλευσεν εἰς Πάρον ναυσὶν εἰκοσιν, ἐκεῖ-
 θεν δ' ἀνήχθη εὐθὺς Γυθείου ἐπὶ κατασκοπὴν τῶν τριή-
 ρων, ἃς ἐπυνθάνετο Λακεδαιμονίους αὐτόθι παρα-

σκευάζειν τριάκοντα, καὶ τοῦ οἰκαδὲ κατάπλου ὅπως ἡ
 πόλις πρὸς αὐτὸν ἔχει. ἐπεὶ δ' ἑώρα ἑαυτῷ εὖνουν οὕ-
 σαν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἡρημένους καὶ ἰδίᾳ μεταπεμ-
 πομένους τοὺς ἐπιτηδεῖους, κατέπλευσεν εἰς τὸν Πει-
 ραιᾶ ἡμέρᾳ ἣ Πλυντήρια ἦγεν ἡ πόλις, τοῦ ἔδους κα-
 τακεκαλυμμένου τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ τινες οἰωνίζοντο ἀνε-
 πιτήδειον εἶναι καὶ αὐτῷ καὶ τῇ πόλει. Ἀθηναίων γὰρ
 οὐδεὶς ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐδενὸς σπουδαίου ἔργου
 τολμήσαι ἂν ᾤψασθαι. καταπλέοντος δ' αὐτοῦ ὃ τε ἐκ 13
 τοῦ Πειραιῶς καὶ ὃ ἐκ τοῦ ἄστεως ὄχλος ἡθροίσθη πρὸς
 τὰς ναῦς, θαυμάζοντες καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλ-
 κιβιάδην, λέγοντες οἱ μὲν ὥς κράτιστος εἴη τῶν πολι-
 τῶν καὶ μόνος [ἀπελογήθη ὥς] οὐ δικαίως φύγοι, ἐπι-
 βουλευθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἑλαττον ἐκείνου δυναμένων
 μοχθηρότερά τε λεγόντων καὶ πρὸς τὸ αὐτῶν ἰδιον
 κέρδος πολιτευόντων, ἐκείνου αἰὲ τὸ κοινὸν αὖξοντος
 καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ,
 ἐθέλοντος δὲ τότε κρίνεσθαι παραχρῆμα τῆς αἰτίας 14
 [ἄρτι] γεγεννημένης ὥς ἡσεβηκότος εἰς τὰ μυστήρια,
 ὑπερβαλόμενοι οἱ ἐχθροὶ τὰ δοκούντα δίκαια εἶναι
 ἀπόντα αὐτὸν ἐστέρησαν τῆς πατρίδος· ἐν ᾧ χρόνῳ ὑπὸ 15
 ἀμνηχανίας [δουλεύων] ἠναγκάσθη μὲν θεραπεύειν τοὺς
 ἐχθίστους, κινδυνεύων αἰὲ παρ' ἐκάστην ἡμέραν ἀπο-
 λέσθαι· τοὺς δὲ οἰκειοτάτους πολίτας τε καὶ συγγενεῖς
 καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ὁρῶν ἐξαμαρτάνουσαν, οὐκ εἰ-
 χεν ὅπως ὠφελοίη φυγῇ ἀπειρογόμενος· οὐκ ἔφασαν δὲ 16
 τῶν οἰωνοπερ αὐτὸς ὄντων εἶναι καινῶν δεῖσθαι πρᾶ-
 γμάτων οὐδὲ μεταστάσεως· ὑπάρχειν γὰρ ἐκ τοῦ δή-
 μου αὐτῷ μὲν τῶν τε ἡλικιωτῶν πλεον ἔχειν τῶν τε
 πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι, τοῖς δ' αὐτοῦ ἐχθροῖς
 τοιούτοις δοκεῖν εἶναι οἴοισπερ πρότερον, ὕστερον δὲ

- δυνασθεῖσιν ἀπολλύναι τοὺς βελτίστους, αὐτοὺς δὲ
 μόνους λειφθέντας δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν
 17 πολιτῶν ὅτι ἑτέροις βελτίοσιν οὐκ εἶχον χρῆσθαι· οἱ
 δέ, ὅτι τῶν παροικομένων αὐτοῖς κακῶν μόνος αἴτιος
 εἶη, τῶν τε φοβερῶν ὄντων τῇ πόλει γενέσθαι μόνος
 18 κινδυνεύσαι ἡγεμῶν καταστῆναι. Ἀλκιβιάδης δὲ πρὸς
 τὴν γῆν ὁρμισθεὶς ἀπέβαινε μὲν οὐκ εὐθέως, φοβού-
 μενος τοὺς ἐχθρούς· ἐπαναστὰς δὲ ἐπὶ τοῦ καταστρώ-
 ματος ἐσκόπει τοὺς αὐτοῦ ἐπιτηδεύουσας, εἰ παρείησαν.
 19 κατιδὼν δὲ Εὐρυπτόλεμον τὸν Πεισιάννακτος, αὐτοῦ δὲ
 ἀνεψιόν, καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους καὶ τοὺς φίλους μετ'
 αὐτῶν, τότε ἀποβὰς ἀναβαίνει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν
 20 παρεσκευασμένων, εἰ τις ἄπτοίτο, μὴ ἐπιτρέπειν. ἐν
 δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπολογησάμενος ὥς οὐκ
 ἠσεβήκει, εἰπὼν δὲ ὥς ἡδίκηται, λεχθέντων δὲ καὶ ἄλ-
 λων τοιούτων καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος διὰ τὸ μὴ ἀνα-
 σχέσθαι αὐτὴν ἐκκλησίαν, ἀναρρηθεὶς ἀπάντων ἡγε-
 μῶν αὐτοκράτωρ, ὥς οἷός τε ὦν σῶσαι τὴν προτέρα
 τῆς πόλεως δύναμιν, πρότερον μὲν τὰ μυστήρια τῶν
 Ἀθηναίων κατὰ θάλατταν ἀρόντων διὰ τὸν πόλεμον,
 κατὰ γῆν ἐποίησεν ἐξαγαγὼν τοὺς στρατιώτας ἅπαν-
 21 τας· μετὰ δὲ ταῦτα κατελέξατο στρατιάν, ὀπλίτας
 μὲν πεντακοσίους καὶ χιλίους, ἱππέας δὲ πεντήκοντα
 καὶ ἑκατόν, ναῦς δ' ἑκατόν. καὶ μετὰ τὸν κατάπλου
 τρίτῳ μηνὶ ἀνήχθη ἐπ' Ἀνδρον ἀφροστηκυῖαν τῶν Ἀθη-
 ναίων, καὶ μετ' αὐτοῦ Ἀριστοκράτης καὶ Ἀδείμαντος
 ὁ Λευκολοφίδου συνεπέμφθησαν ἡρημένοι κατὰ γῆν
 22 στρατηγοί. Ἀλκιβιάδης δὲ ἀπεβίβασε τὸ στράτευμα
 τῆς Ἀνδρίας χώρας εἰς Γαύρειον· ἐκβοηθήσαντας δὲ
 τοὺς Ἀνδρίους ἐτρέψαντο καὶ κατέκλεισαν εἰς τὴν πό-
 λιν καὶ τινὰς ἀπέκτειναν οὐ πολλοὺς καὶ τοὺς Λάκω-

νας οἱ αὐτόθι ἦσαν. Ἀλκιβιάδης δὲ τροπαιὸν τε ἔστησε 23
καὶ μείνας αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας ἐπλευσεν εἰς Σάμον,
κακείθεν ὁρμώμενος ἐπολέμει.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πρότερον τούτων οὐ πολλῶ V.
χρόνῳ Κρατησιππίδα τῆς ναυαρχίας παρεληλυθυίας
Λύσανδρον ἐξέπεμψαν ναύαρχον. ὁ δὲ ἀφικόμενος εἰς
Ῥόδον καὶ ναῦς ἐκείθεν λαβὼν, εἰς Κῶ καὶ Μίλητον
ἐπλευσεν, ἐκείθεν δ' εἰς Ἐφεσον, καὶ ἐκεῖ ἔμεινε ναῦς
ἔχων ἑβδομήκοντα μέχρι οὗ Κύρος εἰς Σαρδεῖς ἀφί-
κετο. ἐπεὶ δ' ἦκεν, ἀνέβη πρὸς αὐτὸν σὺν τοῖς ἐκ Λα- 2
κεδαίμονος πρέσβεσιν. ἐνταῦθα δὴ κατὰ τε τοῦ Τις-
σαφέρνου ἐλεγον ἃ πεποιηκὼς εἴη, αὐτοῦ τε Κύρου
ἐδέοντο ὥς προθυμοτάτον πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι.
Κύρος δὲ τὸν τε πατέρα ἔφη ταῦτα ἐπεσταλκέναι καὶ 3
αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι, ἀλλὰ πάντα ποιήσειν· ἔχων
δὲ ἦκεν τάλαντα πεντακόσια· εἰάν δὲ ταῦτα ἐκλήπῃ, τοῖς
ιδίοις χρήσεσθαι ἔφη, ἃ ὁ πατήρ αὐτῷ ἔδωκεν· εἰάν δὲ
καὶ ταῦτα, καὶ τὸν θρόνον κατακόψει ἐφ' οὗ ἐκάθητο,
ὄντα ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν. οἱ δὲ ταῦτ' ἐπήνουν καὶ 4
ἐκέλευον αὐτὸν τάξαι τῷ ναύτῃ δραχμὴν Ἀττικὴν, δι-
δάσκοντες ὅτι ἂν οὗτος ὁ μισθὸς γένηται, οἱ τῶν Ἀθη-
ναίων ναῦται ἀπολείψουσιν τὰς ναῦς, καὶ μείω χρήματα
ἀναλώσει. ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτοὺς λέγειν, οὐ δυν- 5
νατὸν δ' εἶναι παρ' ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ ἄλλα
ποιεῖν. εἶναι δὲ καὶ τὰς συνθήκας οὕτως ἐχούσας,
τριάκοντα μνᾶς ἐκάστη νηὶ τοῦ μηνὸς διδόναι, ἡπόσας
ἂν βούλωνται τρέφειν Λακεδαιμόνιοι. ὁ δὲ Λύσαν- 6
δρος τότε μὲν ἐσιώπησε· μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ αὐ-
τῷ προπιῶν ὁ Κύρος ἤρετο τί ἂν μάλιστα χαρίζοιτο
ποιῶν, εἶπεν ὅτι Εἰ πρὸς τὸν μισθὸν ἐκάστῳ ναύτῃ
ὀβολὸν προσθείης. ἐκ δὲ τούτου τέτταρες ὀβολοὶ ἦν 7
ὁ μισθός, πρότερον δὲ τριῶβολον. καὶ τὸν τε προ-

- φειλόμενον ἀπέδωκε καὶ ἔτι μηνὸς προῦδωκεν, ὥστε
 8 το στρατεύμα πολὺ προθυμότερον εἶναι. οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι ἀκούοντες ταῦτα ἀθύμως μὲν εἶχον, ἐπεμπον δὲ
 9 πρὸς τὸν Κῦρον πρέσβεις διὰ Τισσαφέρνους. ὁ δὲ οὐ
 προσεδέχετο, δεομένον Τισσαφέρνους καὶ λέγοντος,
 ἅπερ αὐτὸς ἐποίει πεισθεὶς ὑπ' Ἀλκιβιάδου, σκοπεῖν
 ὅπως τῶν Ἑλλήνων μηδὲ οἵτινες ἰσχυροὶ ὦσιν, ἀλλὰ
 10 πάντες ἀσθενεῖς, αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς στασιάζοντες. καὶ
 ὁ μὲν Ἀνσάνδρος, ἐπεὶ αὐτῷ τὸ ναυτικὸν συνετέτακτο,
 ἀνελκύσας τὰς ἐν τῇ Ἐφεσίῳ οὐσας ναῦς ἐνενήκοντα
 11 ἡσυχίαν ἤρεν, ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων αὐτάς. Ἀλ-
 κιβιάδης δὲ ἀκούσας Θρασύβουλον ἐξ Ἑλλησπόντου
 ἦκοντα τειχίζειν Φώκαιαν διέπλευσε πρὸς αὐτόν, κα-
 ταλιπῶν ἐπὶ ταῖς ναυσὶν Ἀντίοχον τὸν αὐτοῦ κυβερ-
 νήτην, ἐπιστείλας μὴ ἐπιπλεῖν ἐπὶ τὰς Ἀνσάνδρου
 12 ναῦς. ὁ δὲ Ἀντίοχος τῇ τε αὐτοῦ νηὶ καὶ ἄλλῃ ἐκ Νο-
 τίου εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἐφεσίων εἰσπλεύσας παρ' αὐ-
 13 τὰς τὰς πρῶτας τῶν Ἀνσάνδρου νεῶν παρέπλει. ὁ δὲ
 Ἀνσάνδρος τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγας τῶν νεῶν καθελκνύ-
 σας ἐδίωκεν αὐτόν, ἐπεὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Ἀντιόχῳ
 ἐβροήθουν πλείοσι ναυσί, τότε δὴ καὶ πάσας συντάξας
 ἐπέπλει. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τοῦ Νο-
 τίου καθελκύναντες τὰς λοιπὰς τριήρεις ἀνήχθησαν,
 14 ὥς ἕκαστος ἤνοιξεν. ἐκ τούτου δ' ἐνανμάχησαν οἱ μὲν
 ἐν τάξει, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί,
 μέχρι οὗ ἔφυγον ἀπολέσαντες πεντεκαίδεκα τριήρεις,
 τῶν δὲ ἀνδρῶν οἱ μὲν πλείστοι ἐξέφυγον, οἱ δ' ἐξω-
 γρήθησαν. Ἀνσάνδρος δὲ τὰς τε ναῦς ἀναλαβὼν καὶ
 τρόπαιον στήσας ἐπὶ τοῦ Νοτίου διέπλευσεν εἰς Ἐφε-
 15 σον, οἱ δ' Ἀθηναῖοι εἰς Σάμον. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀλκι-
 βιάδης ἐλθὼν εἰς Σάμον ἀνήχθη ταῖς ναυσὶν ἀπάσαις
 ἐπὶ τὸν λιμένα τῶν Ἐφεσίων, καὶ πρὸ τοῦ στόματος

παρέταξεν, εἴ τις βούλοιτο ναυμαχεῖν. ἐπειδὴ δὲ Ἀν-
 δροῦς οὐκ ἀντανήγαγε διὰ τὸ πολλαῖς ναυσὶν ἐλατ-
 τοῦσθαι, ἀπέπλευσεν εἰς Σάμον. Λακεδαιμόνιοι δὲ
 ὀλίγω ὕστερον αἰρουῦσι Δελφίνιον καὶ Ἡϊόνα. οἱ δὲ 16
 ἐν οἴκῳ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡγγέλθη ἡ ναυμαχία, χαλε-
 πῶς εἶχον τῷ Ἀλκιβιάδῃ, οἰόμενοι δι' ἡμέλειάν τε καὶ
 ἀκράτειαν ἀπολωλέκεναι τὰς ναῦς, καὶ στρατηγούς
 εἶλοντο ἄλλους δέκα, Κόνωνα, Διομέδοντα, Λέοντα,
 Περικλέα, Ἐρασινίδην, Ἀριστοκράτη, Ἀρχέστρατον,
 Πρωτόμαχον, Θράσυλλον, Ἀριστογένη. Ἀλκιβιά- 17
 δης μὲν οὖν πονήρως καὶ ἐν τῇ στρατιᾷ φερόμενος,
 λαβὼν τριήρη μίαν ἀπέπλευσεν εἰς Χερρόνησον εἰς τὰ
 ἑαυτοῦ τείχη. μετὰ δὲ ταῦτα Κόνων ἐκ τῆς Ἀνδρου 18
 οὖν αἰς εἶχε ναυσὶν εἰκοσι ψηφισαμένων Ἀθηναίων εἰς
 Σάμον ἐπλευσεν ἐπὶ τὸ ναυτικόν. ἀντὶ δὲ Κόνωνος εἰς
 Ἀνδρον ἐπεμψαν Φανοσθένη, τέτταρας ναῦς ἔχοντα.
 οὗτος περιτυχὼν δυοῖν τριήροιν Θουρίαιν ἔλαβεν αὐ- 19
 τοῖς ἀνδράσι· καὶ τοὺς μὲν αἰχμαλώτους ἅπαντας ἔδη-
 σαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ ἄρχοντα αὐτῶν Δωριέα, ὄντα
 μὲν Ρόδιον, πάλαι δὲ φυγάδα ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Ρόδου
 ὑπὸ Ἀθηναίων κατεψηφισμένων αὐτοῦ θάνατον καὶ
 τῶν ἐκείνου συγγενῶν, πολιτεύοντα παρ' αὐτοῖς, ἐλε-
 ῆσαντες ἀφείδαν οὐδὲ χρήματα πραξάμενοι. Κόνων 20
 δ' ἐπεὶ εἰς τὴν Σάμον ἀφίκετο καὶ τὸ ναυτικόν κατέλα-
 βεν ἀθύμως ἔχον, συμπληρώσας τριήρεις ἑβδομήκοντα
 ἀντὶ τῶν προτέρων, οὐσῶν πλέον ἢ ἑκατόν, καὶ ταύ-
 ταις ἀναγαγόμενος μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν, ἄλ-
 λοτε ἄλλη ἀποβαίνων τῆς τῶν πολεμίων χώρας ἐλή-
 ξετο. [καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ᾧ Καρχηδόνιοι εἰς Σικε- 21
 λίαν στρατεύσαντες εἰκοσι καὶ ἑκατὸν τριήρεσι καὶ πε-
 ζῆς στρατιᾷς δώδεκα μυριάσιν εἶλον Ἀκράγαντα λιμῶ,
 μάχῃ μὲν ἡττηθέντες, προσκαθεζόμενοι δὲ ἐπὶ μῆνας.]

- VI. Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει [ὃ ἢ τε σελήνη ἐξέλιπεν ἐσπέ-
 ρας καὶ ὁ παλαιὸς τῆς Ἀθηνᾶς νεὼς ἐν Ἀθήναις ἐνε-
 πρήσθη, Πιτυὰ μὲν ἐφορεύαντος, ἄρχοντος δὲ Καλ-
 λίου Ἀθήνησιν,] οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Λυσάνδρῳ παρ-
 εληλυθότος ἤδη τοῦ χρόνου [καὶ τῷ πολέμῳ τεττάρων
 καὶ εἰκοσιν ἔτων] ἔπεμψαν ἐπὶ τὰς ναῦς Καλλικρατί-
 2 δαν, ὅτε δὲ παρεδίδου ὁ Λύσανδρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τῷ
 Καλλικρατίδᾳ ὅτι θαλαττοκράτωρ τε παραδιδοίη καὶ
 ναυμαχία νενικηκώς. ὁ δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐξ Ἐφέσου
 ἐν ἀριστερᾷ Σάμου παραπλεύσαντα, οὗ ἦσαν αἱ τῶν
 Ἀθηναίων νῆες, ἐν Μιλήτῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς, καὶ
 3 ὁμολογήσειν θαλαττοκρατεῖν. οὐ φαιμένου δὲ τοῦ Λυ-
 σάνδρου πολυπραγμονεῖν ἄλλον ἄρχοντος, αὐτός ὁ
 Καλλικρατίδας πρὸς αἷς παρὰ Λυσάνδρου ἔλαβε ναυσὶ
 προσεπλήρωσεν ἐκ Χίου καὶ Ρόδου καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ
 τῶν συμμάχων πεντήκοντα ναῦς. ταύτας δὲ πάσας
 ἀθροίσας, οὕσας τετταράκοντα καὶ ἑκατόν, παρεσκευ-
 4 ᾶξετο ὥς ἀπαντησόμενος τοῖς πολεμίοις. καταμαθὼν
 δ' ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος, οὐ
 μόνον ἀπροθύμως ὑπηρετούντων, ἀλλὰ καὶ διαθρο-
 ούντων ἐν ταῖς πόλεσιν ὅτι Λακεδαιμόνιοι μέγιστα
 παραπίπτειν ἐν τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους, πολ-
 λάκις αὐτ' ἐπιτηδεῖων γενομένων καὶ ἄρτι συνιέντων
 τὰ ναυτικά καὶ ἀνθρώποις ὥς χρηστέον γινωσκόντων
 ἀπείρους θαλάττης πέμποντες καὶ ἀγνώτας τοῖς ἐκεῖ,
 κινδυνεύοιεν τι παθεῖν διὰ τοῦτο, ἐκ τούτου δὲ ὁ
 Καλλικρατίδας συγκαλέσας τοὺς Λακεδαιμονίων ἐκεῖ
 παρόντας ἔλεγεν αὐτοῖς τοιάδε.
 5 Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ οἴκοι μένειν, καὶ εἴτε Λύσανδρος
 εἴτε ἄλλος τις ἐμπειρότερος περὶ τὰ ναυτικά βούλεται
 εἶναι, οὐ κωλύω τί κατ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ὑπὸ τῆς πόλεως
 ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς οὐκ ἔχω τί ἄλλο ποιῶ ἢ τὰ κε-

όμενα ὥς ἂν δύνωμαι κράτιστα. ὑμεῖς δὲ πρὸς ἅ-
ν τε φιλοτιμοῦμαι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν αἰτιάξεται, ἴστε
αὐτὰ ὥσπερ καὶ ἐγώ, συμβουλευέτε τὰ ἄριστα
ἐν δοκοῦντα εἶναι περὶ τοῦ ἐμὲ ἐνθάδε μένειν ἢ οἴ-
δε ἀποπλεῖν ἐροῦντα τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε.

Οὐδενὸς δὲ τολμήσαντος ἄλλο τι εἰπεῖν ἢ τοῖς οἴ- 6
κῶν πείθεσθαι ποιεῖν τε ἐφ' ἃ ἦκει, ἐλθὼν παρὰ Κῦ-
ρου ἤντι μισθὸν τοῖς ναύταις· ὁ δὲ αὐτῷ εἶπε δύο ἡμέ- 7
ρας ἐπισχεῖν. Καλλικρατίδας δὲ ἀχθεσθεὶς τῇ ἀνα-
λῇ καὶ ταῖς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτήσεσιν, ὀργισθεὶς καὶ
τῶν ἀθλιωτάτους εἶναι τοὺς Ἑλληνας, ὅτι βαρβά-
ροις κολακεύουσιν ἕνεκα ἀργυρίου, φάσκων τε, ἣν σω-
οῖκαδε, κατὰ γε τὸ αὐτοῦ δυνατὸν διαλλάξειν Ἀθη-
αῖους καὶ Λακεδαιμονίους, ἀπέπλευσεν εἰς Μίλητον·
κεῖθεν πέμψας τριήρεις εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ χρή- 8
μα, ἐκκλησίαν ἀθροίσας τῶν Μιλησίων τάδε εἶπεν.
Ἐμοὶ μὲν, ὦ Μιλήσιοι, ἀνάγκη τοῖς οἴκοι ἄρχουσι
πείθεσθαι· ὑμᾶς δὲ ἐγὼ ἀξιῶ προθυμοτάτους εἶναι εἰς
τὸν πόλεμον διὰ τὸ οἰκοῦντας ἐν βαρβάροις πλεῖστα
καὶ ἡδὴ ὑπ' αὐτῶν πεπονθέναι. δεῖ δ' ὑμᾶς ἐξηγεῖ- 9
σθαι τοῖς ἄλλοις συμμάχοις ὅπως ἂν τάχιστα τε καὶ
κράτιστα βλάπτωμεν τοὺς πολεμίους, ἕως ἂν οἱ ἐκ Λα-
κεδαίμονος ἦκωσιν, οὓς ἐγὼ ἐπεμψα χρήματα ἄξοντας,
εἰ τὰ ἐνθάδε ὑπάρχοντα Λύσανδρος Κύρῳ ἀποδοὺς 10
περιττὰ ὄντα οἴχεται· Κύρος δὲ ἐλθόντος ἐμοῦ ἐπ'
τὸν αἰὲ ἀνεβάλλετό μοι διαλεχθῆναι, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὰς
θύρας φοιτᾶν οὐκ ἐδυνάμην ἐμαυτὸν πείσαι.
Μισχνοῦμαι δ' ὑμῖν ἀντὶ τῶν συμβάντων ἡμῖν ἀγα- 11
θὸν ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ἂν ἐκεῖνα προσδεχόμεθα χάριν
ἵαν ἀποδώσειν. ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς δεῖξομεν τοῖς
βαρβάροις ὅτι καὶ ἄνευ τοῦ ἐκείνους θαυμάζειν δυνά-
σθαι τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι.

λίστα οἱ αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι θεοσιώτερες εἰσηγού-
 το πόρον χρημάτων καὶ αὐτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ἰδί-
 λαβὼν δὲ ταῦτα ἐκείνος καὶ ἐκ Χίου πεντεδραχμίαν
 ἐκάστω τῶν ναυτῶν ἐφοδιασάμενος ἐπλευσε τῆς Λέ-
 13 σβου ἐπὶ Μήθυμναν πολεμίαν οὔσαν. οὐ βουλομένων
 δὲ τῶν Μήθυμναίων προσχωρεῖν, ἀλλ' ἐμφροῦρων
 ὄντων Ἀθηναίων καὶ τῶν τὰ πράγματα ἔχόντων ἀττι-
 κιζόντων, προσβαλὼν αἶρεϊ τὴν πόλιν κατὰ κράτος.
 14 τὰ μὲν οὖν χρήματα πάντα διηρπασαν οἱ στρατιῶται,
 τὰ δὲ ἀνδράποδα πάντα συνήθροισεν ὁ Καλλικρατίδας
 εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ κελευόντων τῶν συμμαχῶν ἀποδο-
 σθαι καὶ τοὺς Μήθυμναίους οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ γε ἄρχον-
 τος οὐδένα Ἑλλήνων εἰς τὸ ἐκείνου δυνατόν ἀνδράπο-
 15 δισθῆναι. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς μὲν ἐλευθέρους ἀφῆκε,
 τοὺς δὲ τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς καὶ τὰ ἀνδράποδα
 τὰ δοῦλα πάντα ἀπέδοτο· Κόνωνι δὲ εἶπεν ὅτι παύσει
 αὐτὸν μοιχῶντα τὴν θάλατταν. κατιδὼν δὲ αὐτὸν
 ἀναγόμενον ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἐδίωκεν ὑποτεμνόμενος
 16 τὸν εἰς Σάμον πλοῦν, ὅπως μὴ ἐκείσε φύγοι. Κόνων
 δ' ἔφευγε ταῖς ναυσὶν εὐ πλεούσαις διὰ τὸ ἐκ πολλῶν
 πληρωμάτων εἰς ὀλίγας ἐκλελέχθαι τοὺς ἀρίστους ἐξέ-
 τας, καὶ καταφεύγει εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου καὶ
 σὺν αὐτῷ τῶν δέκα στρατηγῶν Λέων καὶ Ἑρασινίδης.
 Καλλικρατίδας δὲ συνεισέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα, διω-
 17 κων ναυσὶν ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα. Κόνων δὲ ὧς
 ἐφθῆ ὑπὸ τῶν πολεμίων κατακωλυθεὶς, ἠναγκάσθη
 ναυμαχῆσαι πρὸς τῷ λιμένι, καὶ ἀπώλεσε ναὺς τριά-
 κοντα· οἱ δὲ ἄνδρες εἰς τὴν γῆν ἀπέφυγον· τὰς δὲ
 λοιπὰς τῶν νεῶν, τετταράκοντα οὔσας, ὑπὸ τῷ τεί-
 18 χει ἀνείλκυσε. Καλλικρατίδας δὲ ἐν τῷ λιμένι ὀρμίσ-
 μενος ἐπολιόρκει ἐνταῦθα, τὸν ἐκπλοῖον ἔχων. καὶ

κατὰ γῆν μεταπεμψάμενος τοὺς Μηθηθύμναιους πανδη-
μεὶ καὶ ἐκ τῆς Χίου τὸ στράτευμα διεβίβασε· χρήματά
τε παρὰ Κύρου αὐτῷ ἤλθεν. ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπα- 19
λιορκεῖτο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ σίτου
συνδαμόθεν ἦν εὐπορῆσαι, οἱ δὲ ἄνθρωποι πολλοὶ ἐν
τῇ πόλει ἦσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ
μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν νεῶν τὰς
ἄριστα πλεούσας δύο ἐπλήρωσε πρὸ ἡμέρας, ἐξ ἀπα-
σῶν τῶν νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας καὶ τοὺς
ἐπιβάτας εἰς κώλην ναῦν μεταβιβάσας καὶ τὰ παρα-
ρύματα παραβαλὼν. τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεί- 20
χον, εἰς δὲ τὴν ἑσπέραν, ἐπεὶ σκοτός εἴη, ἐξεβίβαξεν,
ὥς μὴ καταδήλους εἶναι τοῖς πολεμίοις ταῦτα ποιοῦν-
τας. πέμπτη δὲ ἡμέρα εἰσθιέμενοι σῖτα μέτρια, ἐπει-
δὴ ἤδη μέσον ἡμέρας ἦν καὶ οἱ ἐφορμούντες ὀλιγώρως
εἶχον καὶ ἔνιοι ἀνεπαύοντο, ἐξέπλευσαν ἔξω τοῦ λιμέ-
νος, καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Ἑλλησπόντου ὥρμησεν, ἡ δὲ εἰς τὸ
πέλαγος. τῶν δ' ἐφορμούντων ὥς ἕκαστοι ἦνοιγον, 21
τάς τε ἀγκύρας ἀποκόπτοντες καὶ ἐγριρόμενοι ἐβοή-
θουν τεταραγμένοι, τυχόντες ἐν τῇ γῇ ἀριστοποιούμε-
νοι· εἰσβάντες δὲ ἐδίωκον τὴν εἰς τὸ πέλαγος ἀφορμή-
σασαν, καὶ ἅμα τῷ ἡλίῳ θύνοντι κατέλαβον, καὶ κρα-
τησαντες μάχῃ, ἀναδησάμενοι ἀπῆγον εἰς τὸ στρατό-
πεδον αὐτοῖς ἀνδράσιν. ἡ δ' ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου 22
φυγοῦσα ναὺς διέφυγε, καὶ ἀφικομένη εἰς τὰς Ἀθήνας
ἐξαγγέλλει τὴν πολιορκίαν. Διομέδων δὲ βοηθῶν Κό-
νωι πολιορκουμένῳ δώδεκα ναυσὶν ὥρμισατο εἰς τὸν
εὐριπον τὸν τῶν Μυτιληναίων. ὁ δὲ Καλλικρατίδας 23
ἐπιπλεύσας αὐτῷ ἐξαίφνης δέκα μὲν τῶν νεῶν ἔλαβε,
Διομέδων δ' ἔφυγε τῇ τε αὐτοῦ καὶ ἄλλῃ. οἱ δὲ Ἀθη- 24
ναῖοι τὰ γεγενημένα καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπεὶ ἤκουσαν,
ἐνθιφίσαντο βοηθεῖν ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα, εἰσβι-

- βάζοντες τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ὄντας ἅπαντας καὶ δούλους
 καὶ ἐλευθέρους· καὶ πληρώσαντες τὰς δέκα καὶ ἑκατὸν
 ἐν τριάκοντα ἡμέραις ἀπῆραν. εἰσέβησαν δὲ καὶ τῶ
 25 ἱππέων πολλοί. μετὰ ταῦτα ἀνῆχθησαν εἰς Σάμον,
 καὶ κείθεν Σαμίας ναὺς ἔλαβον δέκα· ἤθροισαν δὲ καὶ
 ἄλλας πλείους ἢ τριάκοντα παρὰ τῶν ἄλλων συμμά-
 χων, εἰσβαίνειν ἀναγκάσαντες ἅπαντας, ὁμοίως δὲ αἱ
 καὶ εἰ τινες αὐτοῖς ἔτυχον ἔξω οὐσαι. ἐγένοντο δὲ αἱ
 26 πᾶσαι πλείους ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. ὁ δὲ Καλ-
 λικρατίδης ἀκούων τὴν βοήθειαν ἥδη ἐν Σάμῳ οὖσαν,
 αὐτοῦ μὲν κατέλιπε πεντήκοντα ναὺς καὶ ἄρχοντα
 Ἐτεόουικον, ταῖς δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀναχθεῖς ἐδει-
 πνοποιεῖτο τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ ἀντίον
 27 τῆς Μυτιλήνης. τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔτυχον καὶ οἱ
 Ἀθηναῖοι δειπνοποιοῦμενοι ἐν ταῖς Ἀργινούσαις·
 28 αὐταὶ δ' εἰδὼν ἀντίον τῆς Λέσβου. τῆς δὲ νυκτὸς
 ἰδὼν τὰ πυρά, καὶ τινων αὐτῶ ἐξαγγελιάντων ὅτι
 οἱ Ἀθηναῖοι εἶεν, ἀνῆγετο περὶ μέσας νύκτας, ὥς
 ἐξαπιναίως προσπέσοι· ὕδωρ δ' ἐπιγεγνόμενον πολὺ
 καὶ βρονταὶ διεκώλυσαν τὴν ἀναγωγὴν. ἐπεὶ δὲ ἀνέ-
 29 σχεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔπλει ἐπὶ τὰς Ἀργινούσας. οἱ δ'
 Ἀθηναῖοι ἀντανήγοντο εἰς τὸ πέλαγος τῷ εὐωνύμῳ,
 παρατεταγμένοι ὧδε. Ἀριστοκράτης μὲν τὸ εὐώνυ-
 μον ἔχων ἡγεῖτο πεντεκαίδεκα ναυσί, μετὰ δὲ ταῦτα
 Διομέδων ἑτέrais πεντεκαίδεκα· ἐπετέτακτο δὲ Ἀρι-
 στοκράτῃ μὲν Περικλῆς, Διομέδοντι δὲ Ἐρασινίδης·
 παρὰ δὲ Διομέδοντα οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾷς
 τεταγμένοι· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Σάμιος ὀνόματι Ἰπ-
 πεύς· ἐχόμεναι δ' αἱ τῶν ταξιάρχων δέκα, καὶ αὐταὶ
 ἐπὶ μιᾷς· ἐπὶ δὲ ταύταις αἱ τῶν ναυάρχων τρεῖς, καὶ εἰ
 30 τινες ἄλλαι ἦσαν συμμαχίδες. τὸ δὲ δεξιὸν κέρας Προ-
 τόμαχος εἶχε πεντεκαίδεκα ναυσί· παρὰ δ' αὐτὸν Θρά-

συλλος ἐτέραις πεντεκαίδεκα· ἐπετέτακτο δὲ Πρωτο-
 μάχῳ μὲν *Λυσίας*, ἔχων τὰς Ἰσας ναῦς, *Θρασύλλῳ* δὲ 31
Ἀριστογένης. οὕτω δ' ἐτάχθησαν, ἵνα μὴ διέκπλουν
 διδοῖεν· χειρὸν γὰρ ἔπλεον. αἱ δὲ τῶν *Λακεδαιμο-
 νίων* ἀντιτεταγμέναι ἦσαν ἅπασαι ἐπὶ μιᾷς ὥς πρὸς
 διέκπλουν καὶ περίπλουν παρεσκευασμένοι, διὰ τὸ
 βέλτιον πλεῖν. εἶχε δὲ τὸ δεξιὸν κέρας *Καλλικρατίδας*.
 Ἑρμῶν δὲ *Μεγαρεὺς* ὁ τῷ *Καλλικρατίδῃ* κυβερνῶν 32
 εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι εἴη καλῶς ἔχον ἀποπλεῦσαι· αἱ
 γὰρ τριήρεις τῶν Ἀθηναίων πολλῶ πλείονες ἦσαν.
Καλλικρατίδας δὲ εἶπεν ὅτι ἡ Σπάρτη οὐδὲν μὴ κάκιον
 οἰκεῖται αὐτοῦ ἀποθανόντος, φεύγειν δὲ αἰσχρὸν ἔφη
 εἶναι. μετὰ δὲ ταῦτα ἐναυμάχησαν χρόνον πολὺν, 33
 πρῶτον μὲν ἀδρόαι, ἔπειτα δὲ διεσκευασμένοι. ἐπεὶ
 δὲ *Καλλικρατίδας* τε ἐμβαλούσης τῆς νεῶς ἀποπεσὼν
 εἰς τὴν θάλατταν ἠφανίσθη *Πρωτόμαχος* τε καὶ οἱ
 μετ' αὐτοῦ τῷ δεξιῷ τὸ εὐώνυμον ἐνίκησαν, ἐντεῦθεν
 φυγὴ τῶν *Πελοποννησίων* ἐγένετο εἰς *Χίον*, πλείστων
 δὲ καὶ εἰς *Φώκαιαν*· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πάλιν εἰς τὰς Ἀρ-
 γινούσας κατέπλευσαν. ἀπώλοντο δὲ τῶν μὲν Ἀθη- 34
 ναίων νῆες πέντε καὶ εἴκοσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐκτὸς
 ὀλίγων τῶν πρὸς τὴν γῆν προσενεχθέντων, τῶν δὲ
Πελοποννησίων *Λακωνικαὶ* μὲν ἐννέα, τῶν πασῶν οὐ-
 σῶν δέκα, τῶν δ' ἄλλων συμμάχων πλείους ἢ ἐξήκοντα.
 ἔδοξε δὲ [καὶ] τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἑπτὰ μὲν 35
 καὶ τετταράκοντα ναυσὶ *Θηραμένη* τε καὶ *Θρασύβου-
 λον* τριηράρχους ὄντας καὶ τῶν ταξιάρχων τινὰς πλεῖν
 ἐπὶ τὰς καταδεδυκίας ναῦς καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀν-
 θρώπους, ταῖς δὲ ἄλλαις ἐπὶ τὰς μετ' Ἑτεονίκου τῇ
Μυτιλήνῃ ἐφορμούσας. ταῦτα δὲ βουλομένους ποιεῖν
 ἄνεμος καὶ χειμὼν διεκώλυσεν αὐτοὺς μέγας γενόμε-
 νος· τρόπαιον δὲ στήσαντες αὐτοῦ ἠΐλιζοντο. τῷ δ' 36

- Ἐτεονίκῳ ὁ ὑπηρετικὸς κέλης πάντα ἐξήγγειλε τὰ πε-
 την ναυμαχίαν. ὁ δὲ αὐτὸν πάλιν ἐξέπεμψεν εἰπὼν
 τοῖς ἐνούσι σιωπῇ ἐκπλεῖν καὶ μηδεὶν διαλέγεσθαι, πα-
 ραχρήμα δὲ αὐθις πλεῖν εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον
 ἐστεφανωμένους καὶ βοῶντας ὅτι Καλλικρατίδας νεν-
 κηκε ναυμαχῶν καὶ ὅτι αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες ἀπολα-
 37 λασιν ἅπασαι. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποιοῦν· αὐτὸς δὲ
 ἐπειδὴ ἐκεῖνοι κατέπλεον, ἔδνε τὰ εὐαγγέλια, καὶ τοῖς
 στρατιώταις παρήγγειλε δειπνοποιεῖσθαι, καὶ τοῖς ἐμ-
 πόροις τὰ χρήματα σιωπῇ ἐνθεμένους εἰς τὰ πλοῖα
 ἀποπλεῖν εἰς Χίον, ἣν δὲ τὸ πνεῦμα οὖριον, καὶ τοῖς
 38 τριήρεις τὴν ταχίστην. αὐτὸς δὲ τὸ πεζὸν ἀπῆγεν εἰς
 τὴν Μήθυμναν, τὸ στρατόπεδον ἐμπρήσας. Κόνων
 δὲ καθελκύσας τὰς ναῦς, ἐπεὶ οἷ τε πολέμιοι ἀπεδ-
 δράκεσαν καὶ ὁ ἄνεμος εὐδιαίτερος ἦν, ἀπαντήσας
 τοῖς Ἀθηναίοις ἤδη ἀνηγμένους ἐκ τῶν Ἀργινουσῶν
 ἔφρασε τὰ περὶ τοῦ Ἐτεονίκου. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατέ-
 πλευσαν εἰς τὴν Μυτιλήνην, ἐκεῖθεν δ' ἐπανήχθησαν
 εἰς τὴν Χίον, καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν
 ἐπὶ Σάμον.
- VII. Οἱ δ' ἐν οἴκῳ τούτους μὲν τοὺς στρατηγοὺς ἐπαν-
 σταν πλὴν Κόνωνος· πρὸς δὲ τούτῳ ἔλλοντο Ἀδείμαν-
 τον καὶ τρίτον Φιλοκλέα. τῶν δὲ ναυμαχῆσαντων
 στρατηγῶν Πρωτόμαχος μὲν καὶ Ἀριστογέννης οὐκ
 2 ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας, τῶν δὲ ἕξ καταπλευσάντων, Περ-
 ρικλέους καὶ Διομέδοντος καὶ Λυσίου καὶ Ἀριστοκρά-
 τους καὶ Θρασύλλου καὶ Ἐρασινίδου, Ἀρχέδημος
 τοῦ δήμου τότε προεσθηκῶς ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς δια-
 βελίας ἐπιμελόμενος Ἐρασινίδῃ ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν
 κατηγορεῖ ἐν δικαστηρίῳ, φάσκων ἕξ Ἑλλησπόντου
 αὐτὸν ἔχειν χρήματα ὄντα τοῦ δήμου· κατηγορεῖ καὶ
 καὶ περὶ τῆς στρατηγίας. καὶ ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ δὲ

σαι τὸν Ἑρασινίδην. μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ διη-3
 γοῦντο οἱ στρατηγοὶ περὶ τε τῆς ναυμαχίας καὶ τοῦ με-
 γέθους τοῦ χειμῶνος. Τιμοκράτους δ' εἰπόντος ὅτι
 καὶ τοὺς ἄλλους χρὴ θεθέντας εἰς τὸν δῆμον παραδο-
 θῆναι, ἡ βουλὴ ἔδθησε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκλησίᾳ ἐγέ-4
 νετο, ἐν ἣ τῶν στρατηγῶν κατηγοροῦν ἄλλοι τε καὶ
 Θηραμένης μάλιστα, δικαίους εἶναι λόγον ὑποσχεῖν
 διότι οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ναυαγούς. ὅτι μὲν γὰρ
 οὐδενὸς ἄλλου καθήπτοντο ἐπιστολὴν ἔπεδείκνυ μαρ-
 τύριον ἣν ἔπειψαν οἱ στρατηγοὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ
 εἰς τὸν δῆμον, ἄλλο οὐδὲν αἰτιώμενοι ἢ τὸν χειμῶνα.
 μετὰ ταῦτα δὲ οἱ στρατηγοὶ βραχέως ἕκαστος ἀπελο-5
 γήσατο, οὐ γὰρ προντέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον,
 καὶ τὰ πεπραγμένα διηγοῦντο, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους πλέοιεν, τὴν δὲ ἀναίρεσιν τῶν ναυαγῶν
 προστάξειαν τῶν τριηράρχων ἀνδράσιν ἱκανοῖς καὶ
 ἑστρατηγηκόσιν ἦδη, Θηραμένει καὶ Θρασυβούλῳ καὶ
 ἄλλοις τοιοῦτοις· καὶ εἶπερ γέ τινας δέοι, περὶ τῆς 6
 ἀναιρέσεως οὐδένα ἄλλον ἔχειν αὐτοὺς αἰτιάσασθαι ἢ
 τούτους οἷς προσετάχθη. καὶ οὐχ ὅτι γε κατηγοροῦσιν
 ἡμῶν, ἔφασκαν, ψευσόμεθα φάσκοντες αὐτοὺς αἰτίους
 εἶναι, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλύ-
 σαι τὴν ἀναίρεσιν. τούτων δὲ μάρτυρας παρείχοντο
 τοὺς κυβερνήτας καὶ ἄλλους τῶν συμπλεόντων πολ-
 λούς. τοιαῦτα λέγοντες ἔπειθον τὸν δῆμον· ἐβούλοντο 7
 δὲ πολλοὶ τῶν ιδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι· ἔδοξε
 δὲ ἀναβαλέσθαι εἰς ἑτέραν ἐκκλησίαν· τότε γὰρ ὅψῃ ἦν
 καὶ τὰς χεῖρας οὐκ ἂν καθέσθων· τὴν δὲ βουλὴν προ-
 βουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρι-
 νοιντο. μετὰ δὲ ταῦτα ἐγίνετο Ἀπατούρια, ἐν οἷς οἱ 8
 τε πατέρες καὶ οἱ συγγενεῖς σύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. οἱ
 οὖν περὶ τὸν Θηραμένην παρεσκεύασαν ἀνθρώπους

- μέλανα ἱμάτια ἔχοντας καὶ ἐν χροῖ κεκαρμένους πολλοὺς ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, ἵνα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἦκοιεν ὥς δὴ συγγενεῖς ὄντες τῶν ἀπολωλότων, καὶ Καλλιξενον ἐπεισαν ἐν τῇ βουλῇ κατηγορεῖν τῶν στρατηγῶν.
- 9 ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἐποίουν, εἰς ἣν ἡ βουλὴ εἰσήνεγκε τὴν ἑαυτῆς γνώμην Καλλιξενου εἰπόντος τήνδε· Ἐπειδὴ τῶν τε κατηγορούντων κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ ἐκείνων ἀπολογουμένων ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀκηκόασι, διαψηφίσασθαι Ἀθηναίους ἅπαντας κατὰ φυλάς· θεῖναι δὲ εἰς τὴν φυλὴν ἐκάστην δύο ὕδρας· ἐφ' ἐκάστη δὲ τῇ φυλῇ κήρυκα κηρύττειν, ὅτῳ δοκοῦσιν ἀδικεῖν οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνελόμενοι τοὺς νικῆσαντας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, εἰς τὴν προτέραν ψηφίσασθαι,
- 10 ὅτῳ δὲ μὴ, εἰς τὴν ὑτέραν· ἂν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι καὶ τοῖς ἑνδεκα παραδοῦναι καὶ τὰ χρήματα δημοσιεῦσαι, τὸ δ' ἐπιδέκατον τῆς θεοῦ εἶ-
- 11 ναι. παρῆλθε δὲ τις εἰς τὴν ἐκκλησίαν φάσκων ἐπὶ τεύχεους ἀλφίτων σωθῆναι· ἐπιστέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολλυμένους, ἂν σωθῇ, ἀπαγγεῖλαι τῷ δήμῳ ὅτι οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ἀρίστους ὑπὲρ τῆς
- 12 πατρίδος γενομένους. τὸν δὲ Καλλιξενον προσεκαλέσαντο παράνομα φάσκοντες γεγραφεῖναι Εὐρυπτόλεμός τε ὁ Πεισιάννακτος καὶ ἄλλοι τινές. τοῦ δὲ δήμου ἔνιοι ταῦτα ἐπῆνουν, τὸ δὲ πλῆθος ἐβόα θεινὸν εἶναι
- 13 εἰ μὴ τις ἑάσει τὸν δῆμον πράττειν ὃ ἂν βούληται. καὶ ἐπὶ τούτοις εἰπόντος Ἀνκίσκου καὶ τούτους τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι ἥπερ καὶ τοὺς στρατηγούς, ἂν μὴ ἀφῶσι τὴν κλῆσιν, ἐπεθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος, καὶ
- 14 ἤναγκάσθησαν ἀφιέναι τὰς κλήσεις. τῶν δὲ πρυνάνεων τινων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τὸν νόμον, αὐτῷ Καλλιξενος ἀναβὰς κατηγορεῖ αὐτῶν τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν τοὺς οὐ φάσκοντας

οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες ὁμολόγουν πάντες προ- 15
 θήσειν πλην Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου· οὗτος δ'
 οὐκ ἔφη ἀλλ' ἢ κατὰ νόμον πάντα ποιήσειν. μετὰ δὲ 16
 ταῦτα ἀναβάς Εὐρυπτόλεμος ἔλεξεν ὑπὲρ τῶν στρατη-
 γῶν τάδε.

Τὰ μὲν κατηγορήσων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀνέ-
 βην ἐνθάδε Περικλέους ἀναγκαῖον μοι ὄντος καὶ ἐπι-
 τηδείου καὶ Διομέδοντος φίλου, τὰ δ' ὑπεραπολογη-
 σόμενος, τὰ δὲ συμβουλευέσων ἃ μοι δοκεῖ ἄριστα εἶ-
 ναι ἀπάσῃ τῇ πόλει. κατηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν ὅτι 17
 ἐπεισαν τοὺς συνάρχοντας βουλομένους πέμπειν γράμ-
 ματα τῇ τε βουλῇ καὶ ὑμῖν ὅτι ἐπέταξαν τῷ Θηραμένει
 καὶ Θρασυβούλῳ τετταράκοντα καὶ ἐπὶ τριήρεσιν
 λυγέσθαι τοὺς ναυαγούς, οἱ δὲ οὐκ ἀνείλυντο. εἶτα 18
 νῦν τὴν αἰτίαν κοινὴν ἔχουσιν ἐκείνων ἰδίᾳ ἁμαρτόν-
 των, καὶ ἀντὶ τῆς τότε φιλανθρωπίας νῦν ὑπ' ἐκείνων
 τε καὶ τινων ἄλλων ἐπιβουλευόμενοι κινδυνεύουσιν
 ἀπολέσθαι· οὐκ ἂν ὑμεῖς γέ μοι πεῖθῃσθε τὰ δίκαια 19
 καὶ ὅσια ποιοῦντες, καὶ ὅθεν μάλιστα τἀληθῆ πεύσε-
 σθε καὶ οὐ μετανοήσαντες ὕστερον εὐρήσετε σφᾶς αὐ-
 τοὺς ἡμαρτηκότας τὰ μέγιστα εἰς θεοὺς τε καὶ ὑμᾶς
 αὐτούς. συμβουλευῶ δ' ὑμῖν, ἐν οἷς οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ
 οὐδ' ὑπ' ἄλλου οὐδενὸς ἔστιν ἑξαπατηθῆναι ὑμᾶς, καὶ
 τοὺς ἀδικοῦντας εἰδότες κολάσεσθε ἢ ἂν βούλησθε
 δίκῃ, καὶ ἅμα πάντας καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον, εἰ μὴ
 πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αὐτῶν
 ἀπολογήσασθαι, μὴ ἄλλοις μάλλον πιστεύοντες ἢ
 ὑμῖν αὐτοῖς. ἴστε δέ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες ὅτι τὸ 20
 Κανωνοῦ ψήφισμά ἐστιν ἰσχυρότατον, ὃ κελεύει, εἴαν
 τις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἀδικῇ, δεδεμένον ἀποδι-
 κεῖν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ εἴαν καταγνωσθῇ ἀδικεῖν, ἀπο-
 θανεῖν εἰς τὸ βάρβαρον ἐμβληθέντα, τὰ δὲ χρήματα

- αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον εἶναι
 21 κατὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα κελεύω κρίνεσθαι τοὺς στρα-
 τηγοὺς καὶ νῆ Δία, ἂν ὑμῖν γε δοκῇ, πρῶτον Περι-
 κλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα αἰσχρὸν γάρ μοι ἐστίν ἐκα-
 22 νον περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ τὴν ὅλην πόλιν. τοῦτο
 δ' εἰ βούλεσθε, κατὰ τόνδε τὸν νόμον κρίνατε, ὅς
 ἐστίν ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις καὶ προδύταις, εἴαν τις ἢ τὴν
 πόλιν προδιδῶ ἢ τὰ ἱερὰ κλέπτῃ, κριθέντα ἐν δικα-
 στηρίῳ, ἂν καταγινώσθῃ, μὴ ταφῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ.
 23 τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημόσια εἶναι. τούτων ὁποτέρῳ
 βούλεσθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ νόμῳ κρίνεσθαι
 οἱ ἄνδρες κατὰ ἓνα ἕκαστον διηρημένων τῆς ἡμέ-
 ρας τριῶν μερῶν, ἐνὸς μὲν ἐν ᾧ συλλέγεσθαι ὑμᾶς δεῖ
 καὶ διαψηφίζεσθαι, εἴαν τε ἀδικεῖν δοκῶσιν εἴαν τε μή,
 ἑτέρου δ' ἐν ᾧ κατηγορεῖσθαι, ἑτέρου δ' ἐν ᾧ ἀπολογη-
 24 σασθαι. τούτων δὲ γιννομένων οἱ μὲν ἀδικοῦντες τεύ-
 ξονται τῆς μεγίστης τιμωρίας, οἱ δ' ἀναίτιοι ἐλευθε-
 ρωθήσονται ὑφ' ὑμῶν, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ οὐκ ἀδικοῦν-
 25 τες ἀπολοῦνται. ὑμεῖς δὲ κατὰ τὸν νόμον εὐσεβοῦν-
 τε καὶ εὐορκοῦντες κρίνετε καὶ οὐ συμπολεμήσετε
 Λακεδαιμονίοις τοὺς ἐκείνους ἐβδομήκοντα ναῦς ἀφε-
 λομένους καὶ νενικηκότας, τούτους ἀπολλύντες ἀκρί-
 26 τους παρὰ τὸν νόμον. τί δὲ καὶ δεδιότες σφόδρα οὐ-
 τως ἐπέλγεσθε; ἢ μὴ οὐχ ὑμεῖς ὃν ἂν βούλησθε ἀπο-
 κτείνητε καὶ ἐλευθερώσητε, ἂν κατὰ τὸν νόμον κρίνη-
 τε, ἀλλ' οὐκ ἂν παρὰ τὸν νόμον, ὥσπερ Καλλίξενος
 τὴν βουλὴν ἐπεισεν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν μιᾶ ψή-
 27 φῳ; ἀλλ' ἴσως ἂν τινα καὶ οὐκ αἷτιον ὄντα ἀποκτεν-
 ναιτε, μεταμελήσει δὲ ὕστερον. ἀναμνήσθητε ὥς ἄλ-
 γεινὸν καὶ ἀνωφελὲς ἦδη ἐστί, πρὸς δ' ἔτι καὶ περὶ θα-
 28 νάτου ἀνθρώπου ἡμαρτηκότες. δεινὰ δ' ἂν ποιήσαιτε
 εἰ Ἀριστάρχῳ μὲν πρότερον τὸν δῆμον καταλύοντι

εἶτα δὲ Οἰνόην προδιδόντι Θηβαίοις πολεμίοις οὕσιν,
 ἔδοτε ἡμέραν ἀπολογήσασθαι ἢ ἐβούλετο καὶ τᾶλλα
 κατὰ τὸν νόμον προύθετε, τοὺς δὲ στρατηγοὺς τοὺς
 πάντα ὑμῖν κατὰ γνώμην πράξαντας, νικήσαντας δὲ
 τοὺς πολεμίους, τῶν αὐτῶν τούτων ἀποστερήσετε
 μὴ ὑμεῖς γε, ὧς Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐαυτῶν ὄντας τοὺς νό- 29
 μους, δι' οὓς μάλιστα μέγιστοί ἐστε, φυλάττοντες,
 ἄνευ τούτων μηδὲν πράττειν πειρᾶσθε. ἐπανέλθετε
 δὲ καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα καθ' ἃ καὶ αἱ ἁμαρτίαι
 δοκοῦσι γεγενῆσθαι τοῖς στρατηγοῖς. ἐπεὶ γὰρ κρατή-
 σαντες τῇ ναυμαχίᾳ εἰς τὴν γῆν κατέπλευσαν, Διομέ-
 δων μὲν ἐκέλευεν ἀναχθέντας ἐπὶ κέρως ἅπαντας ἀναι-
 ρεῖσθαι τὰ ναυάρια καὶ τοὺς ναυαγούς, Ἑρσινίδης δ'
 ἐπὶ τοὺς πρὸς Μυτιλήνην πολεμίους τὴν ταχίστην
 πλεῖν ἅπαντας. Θράσυλλος δὲ ἀμφοτέρω ἐφη γενέσθαι,
 ἂν τὰς μὲν αὐτοῦ καταλίπωσι, ταῖς δὲ ἐπὶ τοὺς πολε-
 μίους πλέωσι· καὶ δοξάντων τούτων καταλιπεῖν τρεῖς 30
 ναῦς ἕκαστον ἐκ τῆς αὐτοῦ συμμορίας, τῶν στρατη-
 γῶν ὀκτὼ ὄντων, καὶ τὰς τῶν ταξιάρχων δέκα καὶ
 τὰς Σαμίων δέκα καὶ τὰς τῶν ναυάρχων τρεῖς·
 αὗται ἅπασαι γίνονται ἐπτὰ καὶ τετταράκοντα, τέτ-
 ταρες περὶ ἑκάστην ναῦν τῶν ἀπολωλυῶν δώδεκα
 οὐσῶν. τῶν δὲ καταλειφθέντων τριηράρχων ἦσαν καὶ 31
 Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης, ὃς ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκ-
 κλησίᾳ κατηγορεῖ τῶν στρατηγῶν. ταῖς δὲ ἄλλαις
 ναυσὶν ἐπλεον ἐπὶ τὰς πολεμίας. τί τούτων οὐχ ἰκα-
 νῶς[καὶ καλῶς] ἐπραξαν; οὐκοῦν δίκαιον τὰ μὲν πρὸς
 τοὺς πολεμίους μὴ καλῶςπραχθέντα τοὺς πρὸς τοὺς
 ταχθέντας ὑπέχειν λόγον, τοὺς δὲ πρὸς τὴν ἀναί-
 ρειν, μὴ ποιήσαντας ἃ οἱ στρατηγοὶ ἐκέλευσαν, διότι
 οὐκ ἀνείλοντο κρίνεσθαι. τοσοῦτον δ' ἔχω εἰπεῖν ὑπὲρ 32
 ἁμφοτέρων ὅτι ὁ χειμὼν διεκώλυσε μηδὲν πράξαι ὧν

- οἱ στρατηγοὶ παρεκελεύσαντο. τούτων δὲ μάρτυρες οἱ σωθέντες ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὧν εἰς τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν ἐπὶ καταδύσεως νεῶς διασωθείς, ὃν κελύεσσιν οὐσι τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι, καὶ αὐτὸν τότε δεόμενον ἀναιρέσεως, ἥπερ τοὺς οὐ πράξαντας τὰ προσταχθέντα.
- 33 τα. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀντὶ μὲν τῆς νίκης καὶ τῆς εὐτυχίας ὅμοια ποιήσητε τοῖς ἡττημένοις τε καὶ ἀτυχούσιν, ἀντὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαῶς ἀγνωμονεῖν δοξήτε, προδοσίαν καταγνόντες ἀντὶ τῆς ἀδυναμίας, οὐχ ἱκανοὺς γενομένους διὰ τὸν χειμῶνα πράξαι τὰ προσταχθέντα· ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον στράφησι γεραίρειν τοὺς νικῶντας ἢ θανάτῳ ζημιονηροῖς ἀνθρώποις πειδομένους.
- 34 Ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπτόλεμος ἔγραψε γνώμην καὶ τὸ Κανωνοῦ ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δι' ἕκαστον· ἡ δὲ τῆς βουλῆς ἦν μίαν ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν. τούτων δὲ διαχειροτονουμένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου· ὑπομοσαμένου δὲ Μενέκλειους καὶ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης ἔκριναν τὴν τῆς βουλῆς. καὶ μετὰ ταῦτα κατεψηφίσαντο τὰ ναυμαχησάντων στρατηγῶν ὅκτω ὄντων· ἀπέθανον δὲ οἱ παρόντες ἕξ. καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον μετὰ μελε τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἐψηφίσαντο, οὔτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολὰς αὐτῶν εἶναι, καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαι, ἕως ἂν κριθῶσιν, εἶναι δὲ καὶ Καλλιξενον τούτων. προυβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες καὶ ἐδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων. ὕστερον στάσεώς τινος γενομένης, ἐν ᾗ Κλεοφῶν ἀπέθανεν ἀπέδρασεν οὗτοι, πρὶν κριθῆναι· Καλλιξενος δὲ καὶ ἐλθὼν ὅτε καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς εἰς τὸ ἥστυ, μισούμενοι ὑπὸ πάντων λιμῷ ἀπέθανεν.

[B.]

Οἱ δὲ ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἑτεονίκου στρατιῶται ὄν-
 1. τες, ἕως μὲν θέρος ἦν, ἀπὸ τε τῆς ὥρας ἐτρέφοντο καὶ
 ἐργαζόμενοι μισθοῦ κατὰ τὴν χώραν· ἐπεὶ δὲ χειμῶν
 ἐγένετο καὶ τροφὴν οὐκ εἶχον γυμνοὶ τε ἦσαν καὶ ἀνυ-
 πόδητοι, συνίσταντο ἀλλήλοις καὶ συνετίθεντο ὡς τῇ
 Χίῳ ἐπιπλησόμενοι· οἷς δὲ ταῦτα ἀρέσκοι κάλαμον φέ-
 2. ρειν ἐδόκει, ἵνα ἀλλήλους μάθοιεν ὅπόσοι εἴησαν. πν-
 θόμενος δὲ τὸ σύνθημα ὁ Ἑτεόνικος, ἀπόρως μὲν εἶχε
 τί χρῶτο τῷ πράγματι διὰ τὸ πλῆθος τῶν καλαμηφό-
 ρων· τό τε γὰρ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρήσαι σφαλε-
 ρὸν ἐδόκει εἶναι, μὴ εἰς τὰ ὄπλα ὀρμήσωσι καὶ τὴν
 πόλιν κατασχόντες καὶ πολέμιοι γενόμενοι ἀπολέσωσι
 πάντα τὰ πράγματα, ἂν κρατήσωσι, τὸ τ' αὖ ἀπολ-
 λύναι ἀνθρώπους συμμάχους πολλοὺς δεινὸν ἐφαίνετο
 εἶναι, μὴ τινα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας διαβολὴν
 σχοίεν καὶ οἱ στρατιῶται δύσνοι πρὸς τὰ πράγματα
 ᾧσιν· ἀναλαβὼν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἄνδρας πεντεκαίδεκα 3
 ἐγχειρίδια ἔχοντας ἐπορεύετο κατὰ τὴν πόλιν, καὶ ἐν-
 τυχὼν τινι ὀφθαλμιῶντι ἀνθρώπῳ ἀπιόντι ἐξ ἰατρεί-
 4. ον, κάλαμον ἔχοντι, ἀπέκτεινε. θορύβου δὲ γενομέ-
 νου καὶ ἐρωτῶντων τινῶν διὰ τί ἀπέθανεν ὁ ἄνθρω-
 πος, παραγγέλλειν ἐκέλευεν ὁ Ἑτεόνικος, ὅτι τον κά-
 λαμον εἶχε. κατὰ δὲ τὴν παραγγελίαν ἐρρίπτουν πάν-
 5. τες ὅσοι εἶχον τοὺς καλάμους, αἰὲ ὁ ἀκούων δεδιὼς μὴ
 ὀφθείη ἔχων, μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἑτεόνικος συγκαλέσας
 τοὺς Χίους χρήματα ἐκέλευσε συνενεγκεῖν, ὅπως
 οἱ ναῦται λάβωσι μισθὸν καὶ μὴ νεωτερίσωσιν τι· οἱ δὲ
 εἰσήμεγκαν· ἅμα δὲ εἰς τὰς ναῦς ἐσήμηνεν εἰσβαίνειν·

Xenoph. Hist. Gr.

3

προσιῶν δὲ ἐν μέρει παρ' ἐκάστην ναῦν παρεθάρρυνε
 τε καὶ παρήγει πολλά, ὥς τοῦ γεγεννημένου οὐδὲν εἰ-
 6 δῶς, καὶ μισθὸν ἐκάστῳ μηνὸς διεδώκε. μετὰ δὲ ταῦ-
 τα οἱ Χίοι καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι συλλεγέμενοι εἰς Ἐφε-
 σον ἐβουλευσάντο περὶ τῶν ἐνεστηκότων πραγμάτων
 πέμπειν εἰς Λακεδαιμόνα πρέσβεις ταῦτά τε ἐροῦντας
 καὶ Ἀνυσανδρον αἰτήσοντας ἐπὶ τὰς ναῦς, εὐ φερόμενον
 παρὰ τοῖς συμμάχοις κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν, ὅτε
 7 καὶ τὴν ἐν Νοτίῳ ἐνίκησε ναυμαχίαν. καὶ ἀπεπέμ-
 φθησαν πρέσβεις, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ Κύρου ταῦ-
 τὰ λέγοντες ἄγγελοι. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν τὸν
 Ἀνυσανδρον ὥς ἐπιστολέα, ναύαρχον δὲ Ἄρακον· οὐ
 γὰρ νόμος αὐτοῖς δις τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν· τὰς μέν-
 τοι ναῦς παρέδοσαν Ἀνυσάνδρῳ [ἐτῶν ἤδη τῷ πολέμῳ
 πέντε καὶ εἴκοσι παρεληλυθότων].

8 [Τούτῳ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ καὶ Κύρος ἀπέκτεινεν Ἀν-
 τοβοισάκην καὶ Μιτραῖον, υἱεῖς ὄντας τῆς Δαριαίου
 ἀδελφῆς τῆς τοῦ Ξέρξου τοῦ Δαρείου πατρός, ὅτι αὐ-
 τῷ ἀπαντῶντες οὐ διέωσαν διὰ τῆς κόρης τὰς χεῖρας, ὃ
 ποιοῦσι βασιλεῖ μόνον· ἡ δὲ κόρη ἐστὶ μακρότερον ἢ
 χεῖρὶς, ἐν ᾗ τὴν χεῖρα ἔχων οὐδὲν ἂν δύναίτο ποιῆσαι.
 9] Ἰεραμένης μὲν οὖν καὶ ἡ γυνὴ ἔλεγον πρὸς Δαριαῖον
 δεινὸν εἶναι εἰ περιόψεται τὴν λίαν ὕβριν τούτου· ὃ δὲ
 αὐτὸν μεταπέμπεται ὥς ἀρρωστών, πέμψας ἀγγέλους.]

10 Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει [ἐπὶ Ἀρχύτα μὲν ἐφορευόντος,
 105. ἄρχοντος δ' ἐν Ἀθήναις Ἀλεξίου,] Ἀνυσανδρος ἀφικόμε-
 νος εἰς Ἐφεσον μετεπέμψατο Ἑτεόνικον ἐκ Χίου σὺν
 ταῖς ναυσί, καὶ τὰς ἄλλας πάσας συνήθροισεν, εἰ
 πού τις ἦν, καὶ ταύτας τ' ἐπεσκεύαζε καὶ ἄλλας ἐν Ἀν-
 11 τάνδρῳ ἐναυπηγεῖτο. ἐλθὼν δὲ παρὰ Κύρου χρήματα
 ἤτει· ὃ δ' αὐτῷ εἶπεν ὅτι τὰ μὲν παρὰ βασιλέως ἀνη-
 λωμένα εἴη, καὶ ἔτι πλείω πολλῶ, δεικνύων ὅσα ἔκα-

στος τῶν ναυάρχων ἔχοι, ὅμως δ' ἔδωκε. λαβὼν δὲ 12
ὁ Λύσανδρος τὰργύριον, ἐπὶ τὰς τριήρεις τριηράρχους
ἐπέστησε καὶ τοῖς ναύταις τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν
ἀπέδωκε. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων
στρατηγοὶ πρὸς τὸ ναυτικὸν ἐν τῇ Σάμῳ.

Κῦρος δ' ἐπὶ τούτοις μετεπέμψατο Λύσανδρον, 13
ἐπεὶ αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι
ἀρρωστικῶν ἐκεῖνον καλοῖη, ὧν ἐν Θαιμηρίοις τῆς Μη-
δίας ἐγγὺς Καδουσίαν, ἐφ' οὗς ἐστράτευσεν ἀφεστῶ-
τας. ἤκοντα δὲ Λύσανδρον οὐκ εἶα ναυμαχεῖν πρὸς 14
Ἀθηναίους, ἐὰν μὴ πολλῶ πλείους ναῦς ἔχη· εἶναι γὰρ
χρήματα πολλὰ καὶ βασιλεῖ καὶ αὐτῷ, ὥστε τοῦτου
ἕνεκεν πολλὰς πληροῦν. παρέδειξε δ' αὐτῷ πάντα
τοὺς φόρους τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, οἳ αὐτῷ ἴδιοι ἦσαν,
καὶ τὰ περιττὰ χρήματα ἔδωκε· καὶ ἀναμνήσας ὥς εἶχε
φιλίας πρὸς τε τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πόλιν καὶ πρὸς
Λύσανδρον ἰδίᾳ, ἀνέβαινε παρὰ τὸν πατέρα.

Λύσανδρος δ', ἐπεὶ αὐτῷ Κῦρος πάντα παραδούς 15
τὰ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα ἀρρωστοῦντα μετὰπεμptos
ἀνέβαινε, μισθὸν διαδούς τῇ στρατιᾷ ἀνήχθη τῆς Κα-
ρίας εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον. καὶ προσβαλὼν πόλει
τῶν Ἀθηναίων συμμάχῳ ὄνομα Κεδρεΐαις τῇ ὑστεραίᾳ
προσβολῇ κατὰ κράτος αἰρεῖ καὶ ἐξηνδραπόδισεν. ἦσαν
δὲ μισοβάρβαροι οἱ ἐνοικοῦντες. ἐκεῖθεν δ' ἀπέπλευ-
σεν εἰς Ρόδον. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου ὁρμώμε- 16
νοι τὴν βασιλέως κακῶς ἐποιοῦν, καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ
τὴν Ἐφεσον ἐπέπλεον, καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυ-
μαχίαν, καὶ στρατηγοὺς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι προσεί-
λοντο Μένανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον. Λύσανδρος δ' 17
ἐκ τῆς Ρόδου παρὰ τὴν Ἰωνίαν ἐκπλεῖ πρὸς τὸν Ἑλλήσ-
ποντον πρὸς τε τῶν πλοίων τὸν ἐκπλουν καὶ ἐπὶ τὰς
ἀφεστηκυίας αὐτῶν πόλεις. ἀνήγοντο δὲ καὶ οἱ Ἀθη-
3*

- 18 ναοὶ ἐκ τῆς Χίου πελάγιοι· ἡ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν· Ἀύσανδρος δ' ἐξ Ἀβύδου παρέπλει εἰς Λάμψακον σύμμαχον οὖσαν Ἀθηναίων· καὶ οἱ Ἀβυδηνοὶ καὶ οἱ ἄλλοι παρῆσαν περὶ· ἤγειτο δὲ Θώραξ Λακεδαι-
 19 μόνιος· προσβαλόντες δὲ τῇ πόλει αἰροῦσι κατὰ κράτος, καὶ διήρπασαν οἱ στρατιῶται οὖσαν πλουσίαν καὶ οἶνου καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων πλήρη· τὰ
 20 δὲ ἐλεύθερα σώματα πάντα ἀφῆκε Ἀύσανδρος· οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας πλέοντες ὠρμίσαντο τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιούντι ναυσὶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν· ἐνταῦθα δὴ ἀριστοποιουμένοις αὐτοῖς ἀγγέλλεται τὰ περὶ
 21 Λάμψακον, καὶ εὐθὺς ἀνήχθησαν εἰς Σηστόν· ἐκεῖθεν δ' εὐθὺς ἐπισιτισάμενοι ἐπλευσαν εἰς Αἰγὸς ποταμούς· ἀντίον τῆς Λαμψάκον· διέχει δ' ὁ Ἑλλήσποντος ταύτῃ σταδίους ὡς πεντεκαίδεκα· ἐνταῦθα δὲ ἐδειπνο-
 22 ποιοῦντο· Ἀύσανδρος δὲ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ, ἐπεὶ ὄρθρος ἦν, ἐσήμηνεν εἰς τὰς ναῦς ἀριστοποιησαμένους εἰσβαίνειν, πάντα δὲ παρασκευασάμενος ὡς εἰς ναυμαχίαν καὶ τὰ παραβλήματα παραβαλὼν, προεῖπεν ὡς
 23 μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς τάξεως μηδὲ ἀνάξοιτο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐπὶ τῷ λιμένι παρετάξαντο ἐν μετώπῳ ὡς εἰς ναυμαχίαν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀν-
 24 πλυσαν πάλιν εἰς τοὺς Αἰγὸς ποταμούς· Ἀύσανδρος δὲ τὰς ταχίστας τῶν νεῶν ἐκέλευσεν ἐπесθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴν δὲ ἐκβῶσι, κατιδόντας ὅτι ποιοῦσιν ἀποπλεῖν καὶ αὐτῷ ἐξαγγεῖλαι· καὶ οὐ πρότερον ἐξεβί-
 25 βασεν ἐκ τῶν νεῶν πρὶν αὐταὶ ἤκον· ταῦτα δ' ἐποίει τέτταρας ἡμέρας· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανήγοντο· Ἀλκιβιάδης δὲ κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἐν αἰγιαλῷ ὀρμούντας καὶ πρὸς οὐδεμιᾷ πόλει, τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα στα-

διους ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς δὲ πολεμίους ἐν λιμένι καὶ
 πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοὺς
 ὀρμεῖν, ἀλλὰ μεθορμίσαι εἰς Σηστόν παρήναι πρὸς τε
 λιμένα καὶ πρὸς πόλιν· οὗ ὄντες ναυμαχήσετε, ἔφη,
 ὅταν βούλησθε. οἱ δὲ στρατηγοί, μάλιστα δὲ Τυδεὺς 26
 καὶ Μένανδρος, ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν· αὐτοὶ γὰρ
 νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκείνου. καὶ ὁ μὲν ὥχετο. Λύσαν- 27
 δρος δ', ἐπεὶ ἦν ἡμέρα πέμπτη ἐπιπλέουσι τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, εἶπε τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπομένοις, ἐπὶν κατίδω-
 σιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν
 Χερρόνησον, ὅπερ ἐποιοῦν πολὺ μᾶλλον καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν, τὰ τε σιτία πόρρωθεν ὠνούμενοι καὶ κατα-
 φρονούντες δὴ τοῦ Αὐσάνδρου, ὅτι οὐκ ἀντανήγει,
 ἀποπλέοντας τοῦμπαλιν παρ' αὐτὸν ἄραι ἀσπίδα κατὰ
 μέσον τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν ὡς ἐκέλευσε.
 Λύσανδρος δ' εὐθύς ἐσήμηνε τὴν ταχίστην πλεῖν 28
 συμπαρήει δὲ καὶ Θώραξ τὸ πεζὸν ἔχων. Κόνων δὲ
 ἰδὼν τὸν ἐπίπλου, ἐσήμηνεν εἰς τὰς ναῦς βοηθεῖν
 κατὰ κράτος. διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων, αἱ
 μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι, αἱ δὲ
 παντελῶς κεναί· ἡ δὲ Κόνωνος καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν
 ἐπὶ πλήρεις ἀνήχθησαν ἄθροαι καὶ ἡ Πάραλος, τὰς
 δ' ἄλλας πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῇ γῇ. τοὺς δὲ
 πλείστους ἄνδρας ἐν τῇ γῇ συνέλεξεν· οἱ δὲ καὶ ἐφυγον
 εἰς τὰ τειχύδρια. Κόνων δὲ τὰς ἐννέα ναυσὶ φεύγων, 29
 ἐπεὶ ἔγνω τῶν Ἀθηναίων τὰ πράγματα διεφθαρμένα,
 κατασχὼν ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα τὴν Λαμψάκου ἄκραν
 ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα τῶν Αὐσάνδρου νεῶν ἱστία,
 καὶ αὐτὸς μὲν ὀκτὼ ναυσὶν ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν
 εἰς Κύπρον, ἡ δὲ Πάραλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπαγγε-
 λούσα τὰ γεγονότα. Λύσανδρος δὲ τὰς τε ναῦς καὶ 30
 τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τᾶλλα πάντα εἰς Λάμψακον

- ἀπήγαγεν, ἔλαβε δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν ἄλλους τε καὶ Φιλοκλέα καὶ Ἀδείμαντον. ἥ δ' ἡμέρα ταῦτα κατειργάσατο, ἐπεμψε Θεόπομπον τὸν Μιλήσιον ληστήν εἰς Λακεδαιμόνα ἀπαγγελοῦντα τὰ γερονότα, ὃς ἄφικόμενος **31** τριταῖος ἀπήγγειλε. μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρος ἀθροίσας τοὺς συμμάχους ἐκέλευσε βουλευέσθαι περὶ τῶν αἰχμαλώτων. ἐνταῦθα δὴ κατηγορεῖται ἐγίνοντο πολλὰ τῶν Ἀθηναίων, ἃ τε ἦδη παρενενομήκεσαν καὶ ἃ ἐψηφισμένοι ἦσαν ποιεῖν, εἰ κρατήσειαν τῇ ναυμαχίᾳ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωγρηθέντων πάντων, καὶ ὅτι λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ Ἀνδρίαν, τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσειαν. Φιλοκλῆς δ' ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, **32** ὃς τοὺτους διέφθειρεν. ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλά, καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι πλην Ἀδείμαντον, ὅτι μόνος ἐπελάβετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος· ἥτιάδη μέντοι ὑπὸ τινων προδοῦναι τὰς ναῦς. Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας, ὃς τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους κατεκρήμνισε, τί εἴη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς Ἑλλήνας παρανομεῖν, ἀπέσφαξεν.
- II** Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῇ Λαμφάκῃ κατεστήσατο, ἐπλεῖ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα. οἱ δ' αὐτὸν ὑπεδέχοντο, τοὺς τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς ὑποσπόνδους ἀφέντες. οἱ δὲ προδόντες Ἀλκιβιάδῃ τὸ Βυζάντιον τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον, ὕστερον δ' εἰς Ἀθήνας καὶ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι. Λύσανδρος δὲ τοὺς τε φρουροὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰ τινὰ που ἄλλον ἰδοὶ Ἀθηναίου, ἀπέπεμπεν εἰς τὰς Ἀθήνας, διδοὺς ἐκάστῃ μόνον πλέουσιν ἀσφάλειαν, ἄλλοσε δ' οὐ, εἰδὼς ὅτι ὅσῳ ἂν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πει-

ραιᾶ, θᾶπτον τῶν ἐπιτηδείων ἐνδειαν ἔσεσθαι. κατα-
λιπὼν δὲ Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνος Σθενέλαον ἄρ-
μοστήν Λάκωνα, αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον τὰς
ναῦς ἐπεσκευάζεν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις τῆς Παράλου ἀφικομένης νυ- 3
κτὸς ἐλέγετο ἡ συμφορὰ, καὶ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραι-
ῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστὺ διῆκεν, ὁ ἕτερος
τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων· ὥστ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐ-
δεὶς ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦν-
τες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτι αὐτοὶ ἑαυτούς, πείσεσθαι
νομίζοντες οἷα ἐποίησαν Μηλίους τε Λακεδαιμονίων
ἀποίκους ὄντας, κρατήσαντες πολιορκίᾳ, καὶ Ἰστια-
~~ῶς~~ καὶ Σκιωναίους καὶ Τορωναίους καὶ Αἰγινήτας καὶ
ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλη- 4
σίαν ἐποίησαν, ἐν ᾗ ἔδοξε τοὺς τε λιμένας ἀποχωῶσαι
πλὴν ἐνὸς καὶ τὰ τεύχεα εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς ἐφιστά-
ναι καὶ τᾶλλα πάντα ὥς εἰς πολιορκίαν παρασκευάζειν
τὴν πόλιν. καὶ οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα ἤσαν.

Λύσανδρος δ' ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶ διακοσί- 5
αῖς ἀφικόμενος εἰς Λέσβον κατεσκευάσατο τὰς τε ἄλλας
πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ Μυτιλήνῃ· εἰς δὲ τὰ πρὸ Θράκης
χωρία ἐπεμψε δέκα τριήρεις ἔχοντα Ἐτεόνικον, ὃς τὰ
ἐκεῖ πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν. εὐθὺς 6
δὲ καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει Ἀθηναίων μετὰ τὴν
ναυμαχίαν πλὴν Σαμίων· οὗτοι δὲ σφαγὰς τῶν γνω-
ρίμων ποιήσαντες κατεῖχον τὴν πόλιν. Λύσανδρος δὲ 7
μετὰ ταῦτα ἐπεμψε πρὸς Ἀγίον τε εἰς Λεκέλειαν καὶ εἰς
Λακεδαίμονα ὅτι προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσί. Λα-
κεδαιμόνιοι δ' ἐξῆσαν πανδημεὶ καὶ οἱ ἄλλοι Πελοπον-
νήσιοι πλὴν Ἀργείων, παραγγείλαντος τοῦ ἑτέρου Λα-
κεδαιμονίων βασιλέως Πανσανίου. ἐπεὶ δ' ἅπαντες 8
ἤθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἔστρα-

τοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ [τῷ καλουμένῳ γυμνα-
 9 σίῳ]. Ἀνίσανδρος δὲ ἀφικόμενος εἰς Ἀλγιναν ἀπέδωκε
 τὴν πόλιν Ἀλγινήταις, ὅσους ἐδύνατο πλείστους αὐτῶν
 ἀθροίσας, ὡς δ' αὐτῶς καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι
 τῆς αὐτῶν ἐστέροντο. μετὰ δὲ τοῦτο δηρώσας Σαλαμῖνα
 ὠρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκα-
 τόν, καὶ τὰ πλοῖα εἰργε τοῦ εἰσπλου.

- 10 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ
 θάλατταν ἠπόρουν τί χρὴ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμ-
 μάχων αὐτοῖς ὄντων οὔτε σίτου· ἐνόμιζον δὲ οὐδεμίαν
 εἶναι σωτηρίαν μὴ παθεῖν ἢ οὐ τιμωρούμενοι ἐποί-
 ησαν ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ἀνθρώπους μικρο-
 πολίτας οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἑτέρα ἢ ὅτι ἐκείνοις σὺνε-
 11 μάχουν. διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες
 ἑκαρτέρουν, καὶ ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ
 πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. ἐπεὶ δὲ παντε-
 λῶς ἦδη ὁ σίτος ἐπελελοίπει, ἐπεμψαν πρέσβεις παρ'
 Ἀγιν, βουλόμενοι σύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις ἔχον-
 12 τες τὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐπὶ τούτοις συνθή-
 κας ποιεῖσθαι. ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαιμόνα ἐκέλευεν
 ἵκναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός. ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν
 οἱ πρέσβεις ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεμψαν αὐτοὺς
 13 εἰς Λακεδαιμόνα. οἱ δ' ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ [πλη-
 σίον] τῆς Λακωνικῆς καὶ ἐπύθοντο οἱ ἔφοροι αὐτῶν ἃ
 ἔλεγον, ὄντα οἰάπερ καὶ πρὸς Ἀγιν, αὐτόθεν αὐτοὺς
 ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ εἰ τι δέονται εἰρήνης, κάλλιον
 14 ἢ κεν βουλευσαμένους. οἱ δὲ πρέσβεις ἐπεὶ ἦκον οὐ-
 καδε καὶ ἀπήγγειλαν ταῦτα εἰς τὴν πόλιν, ἀθυμία ἐνέ-
 πεσε πᾶσιν· ὥοντο γὰρ ἀνδραποδισθῆσεσθαι, καὶ
 ἕως ἄν πέμπωσιν ἑτέρους πρέσβεις, πολλοὺς τῷ λιμῷ
 15 ἀπολεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως οὐ-
 δεις ἐβούλετο συμβουλεύειν· Ἀρχέστρατος γὰρ εἰπὼν

ἐν τῇ βουλῇ Λακεδαιμονίοις κράτιστον εἶναι ἐφ' οἷς
 προυκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐδέθη· προυκα-
 λοῦντο δὲ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα σταδίους καθε-
 λειν ἑκατέρου· ἐγένετο δὲ ψήφισμα μὴ ἐξεῖναι περὶ
 τούτων συμβουλευεῖν. τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης 16
 εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ
 Λύσανδρον, εἰδὼς ἥξει Λακεδαιμονίους πότερον ἐξαν-
 δραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ
 τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἕνεκα. πεμφθεὶς δὲ διέτριβε
 παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλεόν, ἐπιτηρῶν
 ὁπότε Ἀθηναῖοι ἐμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σι-
 ρον ἅπαντα ὅ,τι τις λέγοι ὁμολογήσειν. ἐπεὶ δὲ ἦκε τε- 17
 τάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι αὐτὸν Λύ-
 σανδρος τέως μὲν κατέχει, εἰτα κελεύει εἰς Λακεδαί-
 μονα ἵεναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ,
 ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους. μετὰ ταῦτα ἤρθε πρεσβευτὴς εἰς
 Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός. Λύσανδρος 18
 δὲ τοῖς ἐφόροις ἐπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακε-
 δαιμονίων Ἀριστοτέλη, φρυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι
 ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης
 καὶ πολέμου. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ 19
 ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτῶμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἦκοιεν
 εἶπον ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ
 ἐφοροὶ καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς. / ἐπεὶ δ' ἦκον, ἐκ-
 κλησίαν ἐποίησαν, ἐν ᾗ ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ
 Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλή-
 νων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαίρειν. Λα- 20
 κεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραπα-
 διεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κιν-
 δύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην
 ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας
 καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φρυγά-

- δας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας
 Λακεδαιμονίοις ἐπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 21 ταν ὅποι ἂν ἤγῳνται. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
 πρέσβεις ἐπανεφέρουν ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. εἰσιόν-
 τας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο παλὺς, φοβούμενοι μὴ
 ἄπρακτοι ἦκοιεν· οὐ γὰρ ἐτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ
 22 πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ
 ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποι-
 οῦντο τὴν εἰρήνην· προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης,
 λέγων ὥς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη
 περιαιρεῖν. ἀντιπόντων δὲ τινῶν αὐτῷ, πολὺ δὲ
 πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρή-
 23 νην. μετὰ δὲ ταῦτα Αὖσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν
 Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν καὶ τὰ τεῖχη κατ-
 ἐσκαπτον ὑπ' αὐλητριδῶν πολλῇ προθυμίᾳ, νομί-
 ζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευ-
 θερίας.
 24 [Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ᾧ μεσοῦντι Διουύσιος
 ὁ Ἑρμοκράτους Συρακόσιος ἐτυράνησε, μάχη μὲν
 πρότερον ἡττηθέντων ὑπὸ Συρακοσίων Καρχηδονίων,
 σπάνει δὲ σίτου ἐλόντων Ἀκράγαντα, ἐκλιπόντων τῶν
 Σικελιωτῶν τὴν πόλιν.]
 III. Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει [ᾧ ἦν Ὀλυμπιάς, ἥ τὸ στάδιον
 401 ἐνίκα Κροκίνας Θετταλός, Ἐνδίου ἐν Σπάρτῃ ἐφορευ-
 οντος, Πυθοδώρου δ' ἐν Ἀθήναις ἄρχοντος, ὃν Ἀθη-
 ναῖοι, ὅτι ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἡρέθη, οὐκ ὀνομάζουσιν, ἀλλ'
 ἀναρχίαν τὸν ἐνιαυτὸν καλοῦσιν. ἐγένετο δὲ αὕτη ἡ
 2 ὀλιγαρχία ὧδε.] ἔδοξε τῷ δήμῳ τριάκοντα ἄνδρας ἐλε-
 σθαι, οἳ τοὺς πατέρας νόμους συγγράψουσι, κατ'
 οὓς πολιτεύσουσι. καὶ ἡρέθησαν οἷδε, Πολυχάρης,
 Κριτίας, Μηλόβιος, Ἰππόλοχος, Εὐκλείδης, Ἰέρων,
 Μνησίλοχος, Χρέμων, Θηραμένης, Ἀρεσίας, Διο-

κλῆς, Φαιδρίας, Χαριέλεως, Ἀναίτιος, Πείσων, Σοφοκλῆς, Ἐρατοσθένης, Χαρικλῆς, Ὀνομακλῆς, Θεόγυις, Αἰσχίνης, Θεογένης, Κλεομήδης, Ἐρασίστρατος, Φεῖδων, Ἀρακοντίδης, Εὐμάθης, Ἀριστοτέλης, Ἰππόμαχος, Μνησιθείδης. τούτων δὲ πραχθέντων ἀπέ-3
πλει Ἀνσάνδρος πρὸς Σάμον, Ἄγρις δ' ἐκ τῆς Δεκελείας ἀπαγαγὼν τὸ πεζὸν στράτευμα διέλυσε κατὰ πόλεις ἐκάστους.

[Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν περὶ ἡλίου ἐκλειψιν Ἀνκόφρων ὁ Φεραῖος, βουλόμενος ἄρξαι ὅλης τῆς Θετταλίας, τοὺς ἐναντιούμενους αὐτῶ τῶν Θετταλῶν, Ἀαρισαίους τε καὶ ἄλλους, μάχῃ ἐνίκησε καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν.]

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Διονύσιος ὁ Συρακό-5
σιος τύραννος μάχῃ ἡττηθεὶς ὑπὸ Καρχηδονίων Γέλαν καὶ Καμάριναν ἀπώλεσε. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Λεοντίνοι Συρακοσίοις συνοικοῦντες ἀπέστησαν εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν ἀπὸ Διονυσίου καὶ Συρακοσίων. παραχρῆμα δὲ καὶ οἱ Συρακοσίοι ἱππεῖς ὑπὸ Διονυσίου εἰς Κατάνην ἀπεστάλησαν.]

Οἱ δὲ Σάμιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀνσάνδρου ἅ-6
παντη, ἐπεὶ οὐ βουλομένων αὐτῶν τὸ πρῶτον ὁμολογεῖν προσβάλλειν ἤδη ἐμελλεν ὁ Ἀνσάνδρος, ὡμολόγησαν ἔν ἱμάτιον ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι τῶν ἐλευθέρων, τὰ δ' ἄλλα παραδοῦναι· καὶ οὕτως ἐξῆλθον. Ἀν-7
σάνδρος δὲ τοῖς ἀρχαίοις πολίταις παραδοὺς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα καὶ δέκα ἄρχοντας καταστήσας φρουρεῖν ἀφῆκε τὸ τῶν συμμάχων ναυτικὸν κατὰ πό-8
λεις, ταῖς δὲ Λακωνικαῖς ναυσὶν ἀπέπλευσεν εἰς Λακεδαιμόνα, ἀπάγων τὰ τε τῶν αἰχμαλώτων νεῶν ἀκρωτήρια καὶ τὰς ἐκ Πειραιῶς τριήρεις πλὴν δώδεκα καὶ στεφάνους, οὓς παρὰ τῶν πόλεων ἐλάμβανε δῶρα

- ἰδίᾳ, καὶ ἀργυρίου τετρακοσίου καὶ ἑβδομηκοντα
 ταλάντα, ἃ περιεγένοντο τῶν φόρων, οὓς αὐτῷ Κῦρος
 παρέδειξεν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ εἰ τι ἄλλο ἐκτί-
 9 σατο ἐν τῷ πολέμῳ. ταῦτα δὲ πάντα Λακεδαιμονίοις
 ἀπέδωκε τελευτῶντος τοῦ θέου. [εἰς ὃ ἑξάμηνος
 καὶ ὀκτῶ καὶ εἰκοσιν ἔτη τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα, ἐν οἷς
 ἔφοροι οἱ ἀριθμούμενοι οἷδε ἐγένοντο, Αἰνησίας πρῶ-
 τος, ἐφ' οὗ ἤρξατο ὁ πόλεμος, πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει
 τῶν μετ' Εὐβοίας ἄλλωσιν τριακονταετίδων σπονδῶν,
 10 μετὰ δὲ τοῦτον οἷδε, Βρασίδας, Ἰσάνωρ, Σωστρατίδας,
 Ἐξαρχος, Ἀγησίστρατος, Ἀγγενίδας, Ὀνομακλῆς, Ζεύ-
 ιππος, Πιτύας, Πλειστόλας, Κλεινόμαχος, Ἰλαρχος,
 Λέων, Χαιρίλας, Πατησιάδας, Κλεοσθένης, Ανάκριος,
 Ἐπήρατος, Ὀνομάντιος, Ἀλεξιππίδας, Μισρολαΐδας,
 Ἰσίας, Ἀρακος, Εὐάροχιππος, Παντακλῆς, Πιτύας, Ἀρ-
 χύτας, Ἐνδιος, ἐφ' οὗ Ἀνυσανδρος πράξας τὰ εἰρημένα
 οὐκαδε κατέπλευσεν.]
 11 Οἱ δὲ τριάκοντα ἡρέθησαν μὲν ἐπεὶ τάχιστα τὸ
 μακρὰ τεῖχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ καθηρέθη· αἰρε-
 θέντες δὲ ἐφ' ὧτε συγγράψαι νόμους, καθ' οὓστινας
 πολιτεύσοιντο, τούτους μὲν αἰεὶ ἐμέλλον συγγράφειν τε
 καὶ ἀποδεικνύναι, βουλήν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κατ-
 12 ἔστησαν ὡς ἐδόκει αὐτοῖς. ἔπειτα πρῶτον μὲν οὓς
 πάντες ἤδεσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀπὸ συκοφαντίας
 ζῶντας καὶ τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς βαρεῖς ὄντας, συλ-
 λαμβάνοντες ὑπήγον θανάτον· καὶ ἥ τε βουλή ἠδέως
 αὐτῶν κατεψηφίζετο οἱ τε ἄλλοι ὅσοι συνήδεσαν ἐαν-
 13 τοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι οὐδὲν ἤχθοντο. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο
 βουλευέσθαι ὅπως ἂν ἐξείη αὐτοῖς τῇ πόλει χρῆσθαι
 ὅπως βούλονται, ἐκ τούτου πρῶτον μὲν πέμψαντες εἰς
 Λακεδαιμόνα Αἰσχίνην τε καὶ Ἀριστοτέλην ἐπίεισαν
 Ἀνυσανδρον φρουροὺς σφίσι συμπράξαι ἐλθεῖν, ἕως δὴ

τοὺς πονηροὺς ἐκποδῶν ποιησάμενοι καταστήσαιντο
 τὴν πολιτείαν· θρέψειν δὲ αὐτοὶ ὑπισχνοῦντο. ὁ δὲ 14
 πεισθεὶς τοὺς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἀρροστήν
 συνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθῆναι· οἱ δ' ἐπεὶ τὴν φρουρὰν
 ἔλαβον, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ,
 ὥς πάντα ἐπαινοίῃ ἃ πράττειεν, τῶν δὲ φρουρῶν τού-
 του συμπέμποντος αὐτοῖς οὓς ἐβούλοντο συνελάμβα-
 νον οὐκέτι τοὺς πονηροὺς τε καὶ ὀλίγου ἀξίους, ἀλλ'
 ἤδη οὓς ἐνόμιζον ἥκιστα μὲν παρωθομένους ἀνέχε-
 σθαι, ἀντιπράττειν δέ τι ἐπιχειροῦντας πλείστους ἢ
 τοὺς συνεθέλοντας λαμβάνειν. τῷ μὲν οὖν πρώτῳ 15
 χρόνῳ ὁ Κριτίας τῷ Θηραμένει ὁμογνώμων τε καὶ φί-
 λος ἦν· ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν προπετής ἦν ἐπὶ τὸ πολλοὺς
 ἀποκτείνειν, ἅτε καὶ φυγῶν ὑπὸ τοῦ δήμου, ὁ δὲ Θη-
 ραμένης ἀντέκοπτε, λέγων ὅτι οὐκ εἰκὸς εἶη θανατοῦν.
 εἰ τις ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ δήμου, τοὺς δὲ καλοὺς κάγα-
 θοὺς μηδὲν κακὸν εἰργάζετο, ἐπεὶ καὶ ἐγὼ, ἔφη, καὶ σὺ
 πολλὰ δὴ τοῦ ἀρέσκειν ἕνεκα τῇ πόλει καὶ εἶπομεν καὶ
 ἐπράξαμεν· ὁ δὲ, ἔτι γὰρ οἰκείως ἐχρῆτο τῷ Θηραμένει, 16
 ἀντέλεγεν ὅτι οὐκ ἐγχωροίῃ τοῖς πλεονεκτεῖν βουλο-
 μένοις μὴ οὐκ ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τοὺς ἱκανωτάτους
 διακωλύειν· εἰ δέ, ὅτι τριάκοντά ἐσμεν καὶ οὐχ εἰς, ἥτ-
 τόν τι οἶει ὥσπερ τυραννίδος ταύτης τῆς ἀρχῆς χρῆναι
 ἐπιμελεῖσθαι, εὐνήθης εἶ. ἐπεὶ δὲ ἀποθνησκόντων πολ- 17
 λῶν καὶ ἀδίκως πολλοὶ δῆλοι ἦσαν συνιστάμενοί τε καὶ
 θαυμάζοντες τί ἔσοιτο ἡ πολιτεία, πάλιν ἔλεγεν ὁ Θη-
 ραμένης ὅτι εἰ μὴ τις κοινωνοὺς ἱκανοὺς λήψοιτο τῶν
 πραγμάτων, ἀδύνατον ἔσοιτο τὴν ὀλιγαρχίαν διαμέ-
 νειν. ἐκ τούτου μέντοι Κριτίας καὶ οἱ ἄλλοι τριάκον- 18
 τα, ἤδη φοβούμενοι καὶ οὐχ ἥκιστα τὸν Θηραμένην,
 μὴ συρρυσθῆσαν πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται, καταλέγουσι
 τρισχιλίους τοὺς μετέξοντας δὴ τῶν πραγμάτων. ὁ δ' 19

- αὐτὴν Θηραμένης καὶ πρὸς ταῦτα ἔλεγεν ὅτι ἄτοπον δο-
κοίη ἐαυτῷ γε εἶναι τὸ πρῶτον μὲν βουλομένους τοὺς
βελτίστους τῶν πολιτῶν κοινωνοὺς ποιήσασθαι τρις-
χιλίους, ὥσπερ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἔχοντά τινα ἀνάγ-
κην καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι, καὶ οὐτ' ἐξω τούτων
σπουδαίους οὐτ' ἐντὸς τούτων πονηροὺς οἷόν τε εἶη
γενέσθαι· ἔπειτα δ' ἔφη, ὁρῶ ἔγωγε δύο ἡμᾶς τὰ ἐναν-
τιώτατα πράττοντας, βιαίαν τε τὴν ἀρχὴν καὶ ἥττονα
20 τῶν ἀρχομένων κατασκευαζομένους. ὁ μὲν ταῦτ' ἔλε-
γεν. οἱ δ' ἐξέτασιν ποιήσαντες τῶν μὲν τρισχιλίων ἐν
τῇ ἀγορᾷ, τῶν δ' ἐξω τοῦ καταλόγου ἄλλων ἄλλαχού,
ἔπειτα κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὄπλα, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπεληλύ-
θεσαν πέμψαντες τοὺς φρουροὺς καὶ τῶν πολιτῶν
τοὺς ὁμογνώμονας αὐτοῖς τὰ ὄπλα πάντων πλήν τῶν
τρισχιλίων παρείλοντο, καὶ ἀνακομίσαντες ταῦτα εἰς
21 τὴν ἀκρόπολιν συνέθηκαν ἐν τῷ ναῷ. τούτων δὲ γενο-
μένων, ὥς ἐξόν ἤδη ποιεῖν αὐτοῖς ὅ,τι βούλονται, πολ-
λοὺς μὲν ἐχθρας ἐνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημά-
των. ἔδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν τοῖς φρουροῖς
χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λα-
βεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτείνειν, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν
22 ἀποσημῆνασθαι. ἐκέλευον δὲ καὶ τὸν Θηραμένην λα-
βεῖν ὅντινα βούλοιτο. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, Ἄλλ' οὐ δοκεῖ
μοι, ἔφη, καλὸν εἶναι φάσκοντας βελτίστους εἶναι ἀδι-
κώτερα τῶν συκοφαντῶν ποιεῖν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ παρ'
ᾧν χρήματα λαμβάνουσι ζῆν εἶπαι, ἡμεῖς δὲ ἀποκτε-
νοῦμεν μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα χρήματα λαμβάνωμεν
23 πῶς οὐ ταῦτα τῷ παντὶ ἐκείνων ἀδικώτερα; οἱ δ' ἐμ-
ποδῶν νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τῷ ποιεῖν ὅ,τι βού-
λονται, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς
βουλευτάς ἄλλος πρὸς ἄλλον διέβαλλον ὥς λυμαινό-
μενον τὴν πολιτείαν. καὶ παραγγείλαντες νεανί-

σκοις οἱ ἐδόκουν αὐτοῖς θρασύτατοι εἶναι ξιφίδια
ὑπὸ μάλης ἔχοντας παραγενέσθαι, συνέλεξαν τὴν βου-
λήν. ἐπεὶ δὲ ὁ Θηραμένης παρῆν. ἀναστὰς ὁ Κριτίας 24
ἔλεξεν ὥδε.

ὦ ἄνδρες βουλευταί, εἰ μὲν τις ὑμῶν νομίζει πλείο-
νας τοῦ καιροῦ ἀποθνήσκειν, ἐννοησάτω ὅτι ὅπου πο-
λιτεία μεθίστανται πανταχοῦ ταῦτα γίγνεται· πλεί-
στους δὲ ἀνάγκη ἐνθάδε πολεμίους εἶναι τοῖς εἰς ὀλι-
γαρχίαν μεθιστάσι διὰ τε τὸ πολυανθρωποτάτην τῶν
Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι καὶ διὰ τὸ πλείστον χρόνον
ἐν ἐλευθερίᾳ τὸν δῆμον τεθρόφθαι. ἡμεῖς δὲ γνόντες 25
μὲν τοῖς οἰοῖς ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι
δημοκρατίαν, γνόντες δὲ ὅτι Λακεδαιμονίοις τοῖς πε-
ρισσώσασιν ἡμᾶς ὁ μὲν δῆμος οὐποτ' ἂν φίλος γένοιτο,
οἱ δὲ βέλτιστοι αἰεὶ ἂν πιστοὶ διατελοῖεν, διὰ ταῦτα σὺν
τῇ Λακεδαιμονίᾳ γνῶμῃ τήνδε τὴν πολιτείαν καθί-
σταμεν. καὶ ἐὰν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῇ ὀλι- 26
γαρχίᾳ, ὅσον δυνάμεθα ἐκποδῶν ποιούμεεθα· πολὺ δὲ
μάλιστα δοκεῖ ἡμῖν δίκαιον εἶναι, εἰ τις ἡμῶν αὐτῶν
λυμαίνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει, δίκην αὐτὸν διδόναι.
νῦν οὖν αἰσθανόμεθα Θηραμένη τουτουὶ οἷς δύναται 27
ἀπολλύντα ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς. ὥς δὲ ταῦτα ἀληθῆ,
ἦν κατανοῆτε, εὐρήσετε οὔτε ψέγοντα οὐδένα μᾶλλον
Θηραμένους τουτουὶ τὰ παρόντα οὔτε ἐναντιούμενον,
ὅταν τινα ἐκποδῶν βουλώμεθα ποιήσασθαι τῶν δημα-
γωγῶν. εἰ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐγίνωσκε, πο-
λέμιος μὲν ἦν, οὐ μέντοι πονηρός γ' ἂν δικαίως ἐνο-
μίζετο· νῦν δὲ αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμο- 28
νίους πίστεως καὶ φιλίας, αὐτὸς δὲ τῆς τοῦ δῆμου κα-
ταλύσεως, μάλιστα δὲ ἐξορμήσας ὑμᾶς τοῖς πρώτοις
ὑπαγομένοις εἰς ὑμᾶς δίκην ἐπιτιθέναι, νῦν ἐπεὶ καὶ
ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς φανερώς ἐχθροὶ τῷ δήμῳ γεγενήμεθα,

- οὐκετ' αὐτῷ τα γιγνομένα ἀρεσκει, ὥπως αὐτοὺς μὲν αὖ
 ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καταστῇ, ἡμεῖς δὲ δίκην δῶμεν τῶν
 29 πεπραγμένων. ὥστε οὐ μόνον ὥς ἐχθρῷ αὐτῷ προσή-
 κει ἀλλὰ καὶ ὥς προδότῃ ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν διδόναι
 τὴν δίκην. καίτοι τοσοῦτῳ μὲν δεινότερον προδοσίᾳ
 πολέμου, ὅσῳ χαλεπώτερον φυλάξασθαι τὸ ἀφανὲς τοῦ
 φανεροῦ, τοσοῦτῳ δ' ἐχθιον, ὅσῳ πολεμίοις μὲν ἄν-
 θρωποι καὶ σπένδονται καὶ αὐθις πιστοὶ γίνονται, ὃν
 δ' ἂν προδιδόντα λαμβάνωσι, τοῦτῳ οὔτε ἐσπεύσατο
 30 πώποτε οὐδεὶς οὔτ' ἐπίστευσε τοῦ λοιποῦ. ἵνα δὲ εἰ-
 δῇτε ὅτι οὐ καινὰ ταῦτα οὗτος ποιεῖ, ἀλλὰ φύσει προ-
 δότης ἐστίν, ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ τοῦτῳ πεπραγμένα
 οὗτος γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν τιμώμενος ὑπὸ τοῦ δήμου κα-
 τὰ τὸν πατέρα Ἀγνώνα, προπετέστατος ἐγένετο τὴν
 δημοκρατίαν μεταστῆσαι εἰς τοὺς τετρακοσίους, καὶ
 ἐπρώτευν ἐν ἐκείνοις. ἐπεὶ δ' ἤσθετο ἀντίπαλόν τι τῇ
 ὀλιγαρχίᾳ συνιστάμενον, πρῶτος αὖ ἡγεμὼν τῷ δήμῳ
 31 ἐπ' ἐκείνους ἐγένετο· ὅθεν δήπου καὶ κόθορνος
 ἐπικαλεῖται· (καὶ γὰρ ὁ κόθορνος ἀρμόττειν μὲν τοῖς
 ποσὶν ἀμφοτέροις δοκεῖ, ἀποβλέπει δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων.)
 δεῖ δέ, ὦ Θηράμενες, ἄνδρα τὸν ἄξιον ξῆν οὐ προά-
 γειν μὲν δεινὸν εἶναι εἰς πράγματα τοὺς συνόντας, ἣν
 δέ τι ἀντικόπτῃ, εὐθύς μεταβάλλεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ἐν
 νηὶ διαπονείσθαι, ἕως ἂν εἰς οὐρὸν καταστῶσιν· εἰ δὲ
 μὴ, πῶς ἂν ἀφίκοντό ποτε ἐνθάδε, εἰ ἐπειδάν τι ἀν-
 32 τικόψῃ, εὐθύς εἰς τάναντία πλέοιεν; καὶ εἰδὼ μὲν δήπου
 πᾶσαι μεταβολαὶ πολιτειῶν θανατηφόροι, σὺ δὲ διὰ
 τὸ εὐμετάβολος εἶναι πλείστοις μὲν μετὰίτιος εἰ ἐξ ὀλι-
 γαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου ἀπολωλέναι, πλείστοις δ' ἐκ
 δημοκρατίας ὑπὸ τῶν βελτιόνων. οὗτος δὲ τοῖς ἐστίν
 ὅς ταχθεὶς ἀνελεῖσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοὺς κατα-
 δύντας Ἀθηναίων ἐν τῷ περὶ Δίεσθον ποταμῷ ἀνι-
 σταντοί, ὅτε οὐκ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἀνίσταντο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ
 περὶ τὸν ποταμὸν ὄρει, ὅτε οὐκ ἐπὶ τῷ ὄρει ἀνίσταντο, ἀλλ'
 ἐπὶ τῷ περὶ τὸν ποταμὸν ὄρει ἀνίσταντο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ περὶ
 τὸν ποταμὸν ὄρει ἀνίσταντο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ περὶ τὸν ποταμὸν
 ὄρει ἀνίσταντο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ περὶ τὸν ποταμὸν ὄρει ἀνίσταντο.

τος οὐκ ἀνελομένος ὁμῶς τῶν στρατηγῶν κατηγορῶν
ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἵνα αὐτὸς περισωθῇ. ὅστις γε 33
μὴν φανερός ἐστὶ τοῦ μὲν πλεονεκτεῖν ἀεὶ ἐπιμελόμε-
νος, τοῦ δὲ καλοῦ καὶ τῶν φίλων μηδὲν ἐντρεπόμενος,
πῶς τούτου χρὴ ποτε φείσασθαι; πῶς δὲ οὐ φυλάξασ-
θαι, εἰδότες αὐτοῦ τὰς μεταβολάς, ὥς μὴ καὶ ἡμᾶς
ταῦτό θυνασθῇ ποιῆσαι; ἡμεῖς οὖν τοῦτον ὑπάγομεν
καὶ ὥς ἐπιβουλεύοντα καὶ ὥς προδιδόντα ἡμᾶς τε καὶ
ὑμᾶς. ὥς δ' εἰκότα ποιούμεν, καὶ τὰδ' ἐννοήσατε.
καλλίστη μὲν γὰρ δῆπου δοκεῖ πολιτεία εἶναι ἡ Λακε- 34
δαιμονίων· εἰ δὲ ἐκεῖ ἐπιχειρήσειέ τις τῶν ἐφόρων
ἀντὶ τοῦ τοῖς πλείοσι πεῖθεσθαι ψέγειν τε τὴν ἀρχὴν
καὶ ἐναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις, οὐκ ἂν οἴεσθε
αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης
ἀπάσης πόλεως τῆς μεγίστης τιμωρίας ἀξιοθῆναι; καὶ
ὑμεῖς οὖν, εἰάν σωφρονῆτε, οὐ τούτου ἀλλ' ὑμῶν αὐ-
τῶν φείσεσθε, ὥς οὗτος σωθεῖς μὲν πολλοὺς ἂν μέγα
φρονεῖν ποιήσειε τῶν ἐναντία γιννωσκόντων ὑμῖν,
ἀπολόμενος δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν
ἔξω ὑποτέμει ἂν τὰς ἐλπίδας.

[Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐκαθέζετο· Θηραμένης δὲ ἀνα- 35
στὰς ἔλεξεν· Ἀλλὰ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι, ὦ ἄνδρες,
ὃ τελευταῖον κατ' ἐμοῦ εἶπε. φησὶ γάρ με τοὺς στρατη-
γοὺς ἀποκτεῖναι κατηγοροῦντα. ἐγὼ δὲ οὐκ ἤραρον δῆ-
που κατ' ἐκείνων λόγου, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔφασαν προστι-
χθέν μοι ὑφ' ἑαυτῶν οὐκ ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας
ἐν τῇ περὶ Λέσβου ναυμαχίᾳ. ἐγὼ δὲ ἀπολογούμενος
ὥς διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλείν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι
τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν, ἔδοξα τῇ πόλει εἰκότα λέ-
γειν, ἐκεῖνοι δ' ἑαυτῶν κατηγορεῖν ἐφαίνοντο. φάσκου-
τες γὰρ οἷόν τε εἶναι σῶσαι τοὺς ἄνδρας, προέμενοι

- 36 ἀπολέσθαι· αὐτοὺς ἀποπλέοντες ᾤχοντο· οὐ μέντοι θαυμάζω ᾧ τὸ Κριτιαν παρανενομήκεναι· ὅτε γὰρ ταῦτα ἦν, οὐ παρὼν ἐτύγγχανεν, ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθέως δημοκρατίαν κατεσκεύαζε καὶ τοὺς πενή-
- 37 στας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας. ὦν μὲν οὖν οὗτος ἐκεῖ ἐπραττε μὴδὲν ἐνθάδε γένοιτο· τάδε γε μέντοι ὁμολογῶ ἐγὼ τούτῳ, εἴ τις ὑμᾶς μὲν τῆς ἀρχῆς βούλεται παῦσαι, τοὺς δ' ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν ἰσχυροὺς ποιεῖ, δίκαιον εἶναι τῆς μεγίστης αὐτὸν τιμωρίας τυγχάνειν· ὅστις μέντοι ὁ ταῦτα πράττων ἐστίν, οἶμαι ἂν ὑμᾶς κάλλιστα κρίνειν, τὰ τε πεπραγμένα καὶ ἃ νῦν
- 38 πράττει ἕκαστος ἡμῶν εἰ κατανοήσετε. | οὐκοῦν μέχρ' οὖν τοῦ ὑμᾶς τε καταστῆναι εἰς τὴν βουλείαν καὶ ἀρχὰς ἀποδειχθῆναι καὶ τοὺς ὁμολογουμένους συνοφάντας ὑπάγεσθαι πάντες ταῦτ' ἐγινώσκομεν· ἐπεὶ δέ γε οὗτοι ἤρξαντο ἄνδρας καλοὺς τε κἀγαθοὺς συλλαμβάνειν, ἐκ τούτου κἀγὼ ἠρξάμην τάναντία τούτοις γι-
- 39 γνώσκειν. ἤδειν γὰρ ὅτι ἀποθνήσκοντος μὲν Λέοντος τοῦ Σαλαμινίου, ἀνδρὸς καὶ ὄντος καὶ δοκοῦντος ἱκανοῦ εἶναι, ἀδικοῦντος δ' οὐδὲ ἓν, οἱ ὅμοιοι τούτῳ φοβήσονται, φοβούμενοι δὲ ἐναντίοι τῇδε τῇ πολιτείᾳ ἔσονται· ἐγινώσκον δὲ ὅτι συλλαβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου καὶ οὐδὲν πώποτε δημοτικὸν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος, οἱ τούτῳ
- 40 ὅμοιοι δυσμενεῖς ἡμῖν γενήσονται. | ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφῶντος ὑφ' ἡμῶν ἀπολλυμένου, ὃς ἐν τῷ πολέμῳ δύο τριήρεις εὐ πλεούσας παρείχετο, ἠπιστάμην ὅτι καὶ οἱ πρόθυμοι τῇ πόλει γεγεννημένοι πάντες ὑπόπτως ἡμῖν ἔξοιεν. ἀντεῖπον δὲ καὶ ὅτε τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν ἐφιστάν³⁰ χρῆναι· εὐθὺς γὰρ ἦν ὅτι τούτων ἀπολομένων καὶ οἱ μέτοικοι ἅπαντες πολέμιοι
- 41 τῇ πολιτείᾳ ἔσονται. ἀντεῖπον δὲ καὶ ὅτε τὰ ὅπλα τοῦ

πλήθους παρηγοῦντο, οὐ νομίζων χρῆναι ἀσθενῇ τὴν
 πόλιν ποιεῖν· οὐδὲ γὰρ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐώρων
 τούτου ἕνεκα βουλομένους περισσῶσαι ἡμᾶς, ὅπως ὀλί-
 γοι γενόμενοι μηδὲν δυναίμεθ' αὐτοὺς ὠφελεῖν· ἐξῆν
 γὰρ αὐτοῖς, εἰ τούτου γε δέοιντο, καὶ μηδένα λιπεῖν
 ὀλίγον ἐτι χρόνον τῷ λιμῷ πιέσαντας. οὐδέ γε τὸ φρου- 42
 ροὺς μισθοῦσθαι συνήρεσκέ μοι, ἐξὸν αὐτῶν τῶν πολι-
 τῶν τοσούτους προσλαμβάνειν, ἕως ῥαδίως ἐμέλλομεν
 οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρχομένων κρατήσειν. ἐπεὶ γε μὴν
 πολλοὺς ἐώρων ἐν τῇ πόλει τῇ ἀρχῇ τῇδε δυσμενεῖς,
 πολλοὺς δὲ φυγάδας γιγνομένους, οὐκ αὖ ἐδόκει μοι
 οὔτε Θρασύβουλον οὔτε Ἄνυτον οὔτε Ἀλκιβιάδην φυ-
 γαδεύειν· ἦδειν γὰρ ὅτι οὕτω γε τὸ ἀντίπαλον ἰσχυρόν
 ἔδοιτο, εἰ τῷ μὲν πλήθει ἡγεμόνες ἱκανοὶ προσγενή-
 σουντο, τοῖς δ' ἡγεῖσθαι βουλομένοις σύμμαχοι πολ-
 λοι φανήσονται. ὁ ταῦτα οὖν νοουθετῶν ἐν τῷ φα- 43
 νερῷ πότερα εὐμενὴς ἂν δικαίως ἢ προδοτικῇ νομί-
 ζοιτο; οὐχ οἱ ἐχθροὺς, ὧ Κριτία, κωλύοντες πολλοὺς
 ποιεῖσθαι, οὐδ' οἱ συμμάχους πλείστους διδάσκοντες
 κτᾶσθαι, οὗτοι τοὺς πολεμίους ἰσχυροὺς ποιοῦσιν, ἀλ-
 λά πολὺ μᾶλλον οἱ ἀδίκως τε χρήματα ἀφαιρούμενοι
 καὶ τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀποκτείνοντες, οὗτοί εἰσιν
 οἱ καὶ πολλοὺς τοὺς ἐναντίους ποιοῦντες καὶ προδι-
 δέντες οὐ μόνον τοὺς φίλους ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς δι' αἰ-
 σχροκέρδειαν. | εἰ δὲ μὴ ἄλλως γνωστὸν ὅτι ἀληθῇ λέ- 44
 γω, ὧδε ἐπισκέψασθε. πότερον οἴεσθε Θρασύβουλον
 καὶ Ἄνυτον καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας ἃ ἐγὼ λέγω μᾶλ-
 λον ἂν ἐνθάδε βούλεσθαι γίνεσθαι ἢ ἃ οὗτοι πράτ-
 τουσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι νῦν μὲν αὐτοὺς νομίζειν
 συμμάχων πάντα μεστὰ εἶναι· εἰ δὲ τὸ κράτιστον τῆς
 πόλεως προσπαλεῖται ἡμῶν εἰς κείνους, οὐκ ἔστιν αἰ-

- ἐγὼ εἰμι ὁλος αἰεὶ ποτε μεταβάλλεσθαι, κατανοήσατε
 καὶ ταῦτα. τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν
 καὶ αὐτὸς δῆπου ὁ δῆμος ἐψηφίσατο, διδασκόμενος ὥς
 οἱ Λακεδαιμόνιοι πάσῃ πολιτείᾳ μᾶλλον ἂν ἢ δημο-
 46 κρατίᾳ πιστεύσειαν. ἐπεὶ δέ γε ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἀνέ-
 σταν, οἱ δὲ ἅμφί Ἀριστοτέλῃ καὶ Μελάνθδιον καὶ Ἀρί-
 σταρχον στρατηγοῦντες φανεροὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ χώ-
 ματι ἔρυμα τειχίζοντες, εἰς ὃ ἐβούλοντο τοὺς πολε-
 μίους δεξάμενοι ὑφ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐταίροις τὴν πόλιν
 ποιήσασθαι, εἰ ταῦτ' αἰσθόμενος ἐγὼ διεκώλυσα, τοῦτ'
 47 ἐστὶ προδότην εἶναι τῶν φίλων; ἀποκαλεῖ δὲ κόθορνόν
 με, ὥς ἀμφοτέροις πειρώμενον ἀρμόττειν. ὅστις δὲ μη-
 δετέροις ἀρέσκει, τοῦτον ὦ πρὸς τῶν θεῶν τί ποτε καὶ
 καλέσαι χρή; σὺ γὰρ δὴ ἐν μὲν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων
 μισοδημότητος ἐνομίζου, ἐν δὲ τῇ ἀριστοκρατίᾳ πάντων
 48 μισοχρηστότητας γεγέννησαι. ἐγὼ δ', ὦ Κριτία, ἐκείνοις
 μὲν αἰεὶ ποτε πολεμῶ τοῖς οὐ πρόσθεν οἰομένοις καλὴν
 ἂν δημοκρατίαν εἶναι, πρὶν καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ δι' ἀπο-
 ρίαν δραχμῆς ἂν ἀποδόμενοι τὴν πόλιν δραχμῆς μετέ-
 χοιεν. καὶ τοῖσδε γ' αὖ αἰεὶ ἐναντίος εἰμι οἱ οὐκ οἴονται
 καλὴν ἂν ἐγγενέσθαι ὀλιγαρχίαν, πρὶν εἰς τὸ ὑπ' ὀλίγων
 τυραννεῖσθαι τὴν πόλιν καταστήσειαν. τὸ μέντοι σὺν
 τοῖς δυναμένοις καὶ μεθ' ἵππων καὶ μετ' ἄσπιδων ὠφε-
 λεῖν διὰ τούτων τὴν πολιτείαν πρόσθεν ἄριστον
 49 ἡγούμην εἶναι καὶ νῦν οὐ μεταβάλλομαι. εἰ δ' ἔχεις
 εἰπεῖν, ὦ Κριτία, ὅπου ἐγὼ σὺν τοῖς δημοτικοῖς ἢ τυ-
 ραννικοῖς τοὺς καλοὺς τε κἀγαθοὺς ἀποστερεῖν πο-
 λιτείας ἐπεχείρησα, λέγε· ἐάν γὰρ ἐλεγχθῶ ἢ νῦν
 ταῦτα πράττων ἢ πρότερον πώποτε πεποιηκώς, ὁμο-
 λογῶ τὰ πάντων ἔσχατα παθὼν ἂν δικαίως ἀπο-
 θνήσκειν.
- 50 | Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλὴ δῆλη

ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιτορυβήσασα, γυνὸς ὁ Κριτίας οὐ
 εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀνα-
 φεύξοιτο, καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησάμενος, προσελ-
 θὼν καὶ διαλεχθεὶς τι τοῖς τριάκοντα ἐξῆλθε, καὶ ἐπι-
 στήναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερώς
 τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις. πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἰ- 51
 πεν, Ἐγὼ, ὦ βουλῇ, νομίζω προστάτου ἔργον εἶναι
 οἶον δεῖ, ὅς ἂν ὁρῶν τοὺς φίλους ἑξαπαταμένους μὴ
 ἐπιτρέπη. καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. καὶ γὰρ οἶδε
 οἱ ἐφεστηκότες οὐ φασιν ἡμῖν ἐπιτρέψειν, εἰ ἀνῆσομεν
 ἄνδρα τὸν φανερώς τὴν ὀλιγαρχίαν ληγμαινόμενον.
 ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῖς τριςχι-
 λίοις ὄντων μηδὲν ἀποδυνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας
 ψήφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου κυρίους εἶναι τοὺς
 τριάκοντα θανατοῦν. ἐγὼ οὖν, ἔφη, Θηραμένη του-
 τονὶ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου, συνδοκοῦν ἅπασιν
 ἡμῖν. καὶ τοῦτον, ἔφη, ἡμεῖς θανατοῦμεν. ἀκούσας 52
 ταῦτα ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν Ἑστίαν καὶ
 εἶπεν, Ἐγὼ δ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἱκετεύω τὰ πάντων ἐν-
 νομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ
 μήτε ὑμῶν ὃν ἂν βούληται, ἀλλ' ὅν περ νόμον οὗτοι
 ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, κατὰ τοῦτον καὶ
 ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι. καὶ τοῦτο μὲν, ἔφη, μὰ 53
 τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ, ὅτι οὐδὲν μοι ἀρκέσει ὃδε ὁ
 βωμός, ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι, ὅτι οὗτοι
 οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ
 περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι. ὅν περ νόμον οὗτοι
 καλοὶ καγαθοί, θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς,
 καὶ ταῦτα γιγνώσκοντες ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξ-
 αλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστου. ἐκ δὲ τούτου ἐκά- 54
 λεσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ τοὺς ἑνδεκα ἐπὶ τὸν
 Θηραμένη. ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις,

ηγούμενον αὐτῶν Σάτυρου τοῦ θρασυτάτου τε καὶ
 ἀναιδέστατου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας, Παραδίδομεν ὑμῖν,
 55 ἔφη, Θηραμένην τουτοῦ κατακεκριμένον κατὰ τὸν
 νόμον· ὑμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἑνδεκα
 οἱ δεῖ τὰ ἐκ τούτων πράττετε. ὥς δὲ ταῦτα εἶπεν, εἴλκε
 μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος, εἴλκον δὲ οἱ ὑπὸ ἡρέται,
 ὁ δὲ Θηραμένης ὥσπερ εἰκὸς καὶ θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ
 ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γινόμενα. ἡ δὲ βουλὴ ἡσι-
 χίαν εἶχεν, ὁρῶσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοί-
 ον Σάτυρον καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλη-
 ρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι ἐγγχειρίδια
 56 ἔχοντες παρήσαν. οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς
 ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῇ φωνῇ δηλοῦντα οἷα ἐπασχε-
 λέγεται δ' ἐν ῥῆμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ. ὥς εἶπεν ὁ Σά-
 τυρος ὅτι οἰμῶξοιτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν, ἐπήρετο, Ἄν-
 δρ' ἐγὼ σιωπῶ, οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμῶξομαι; καὶ ἐπεὶ γε ἀπο-
 θνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κῶνειον ἔπιε, τὸ λειπό-
 μενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν αὐτόν, Κριτία
 τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἀγνοῶ, ὅτι
 ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα, ἐκεῖνο δὲ κρίνω
 τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος
 μήτε τὸ φρόνιμον μήτε τὸ παιρνιῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς
 ψυχῆς. |

IV. || Θηραμένης μὲν δὴ οὕτως ἀπέθανεν· οἱ δὲ τριά-
 κοντα, ὥς ἐξὸν ἦδη αὐτοῖς τυραννεῖν ἄδεως, προείπον
 μὲν τοῖς ἔξω τοῦ καταλόγου μὴ εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ,
 ἦγον δὲ ἐκ τῶν χωρίων, ἵν' αὐτοὶ καὶ οἱ φίλοι τοὺς τοῦ-
 των ἀγροὺς ἔχοιεν. φευγόντων δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ
 ἐντεῦθεν πολλοὺς ἄγοντες ἐνέπλησαν καὶ τὰ Μέγαρα
 καὶ τὰς Θήβας τῶν ὑποχωρούντων.

2 Ἐκ δὲ τούτου Θρασύβουλος ὁρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν
 ὥς σὺν ἑβδομήκοντα Φυλὴν χωρίον καταλαμβάνει

ισχυρόν. οἱ δὲ τριάκοντα ἐβοήθουν ἐκ τοῦ ἄστεως σὺν
 τοῖς τρισχίλοις καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ μάλ' εὐημε-
 ρίας οὐσης. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, εὐθύς μὲν θρασυνόμε-
 νοί τινες τῶν νέων προσέβαλον πρὸς τὸ χωρίον, καὶ
 ἐποίησαν μὲν οὐδέν, τραύματα δὲ λαβόντες ἀπῆλθον.
 βουλομένων δὲ τῶν τριάκοντα ἀποτεριχίζειν, ὅπως ἐκ-3
 πολιορκήσειαν αὐτοὺς ἀποκλείσαντες τὰς ἐφόδους τῶν
 ἐπιτηδείων, ἐπιγίγνεται τῆς νυκτὸς χιὼν παμπληθὴς
 καὶ τῇ ὑστεραίᾳ. οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον εἰς τὸ ἄστυ,
 μάλα συγχροὺς τῶν σκευοφόρων ὑπὸ τῶν ἐκ Φυλῆς
 ἀποβαλόντες. γιννώσκοντες δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν 4
 λεηλατήσοιεν, εἰ μὴ τις φυλακὴ ἔσοιτο, διαπέμπουσιν
 εἰς τὰς ἰσχατίας ὅσον πεντεκαίδεκα στάδια ἀπὸ Φυλῆς
 τοὺς τε Λακωνικοὺς πλὴν ὀλίγων φρουροὺς καὶ τῶν
 ἱππέων δύο φυλάς. οὗτοι δὲ στρατοπεδευσάμενοι ἐν
 χωρίῳ λασίῳ ἐφύλαττον. ὁ δὲ Θρασύβουλος, ἥδη συν-5
 ειλεγμένων εἰς τὴν Φυλὴν περὶ ἑπτακοσίους, λαβὼν
 αὐτοὺς καταβαίνει τῆς νυκτὸς· θέμενος δὲ τὰ ὅπλα
 ὅσον τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυ-
 χίαν εἶχεν. ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡμέραν ἐρίγνεται, καὶ ἥδη ἀνί-6
 σταντο ὅποι ἐδείτο ἕκαστος ἀπὸ τῶν ὀπλων, καὶ οἱ ἱπ-
 ποκόμοι ψήχοντες τοὺς ἵππους ψόφον ἐποιοῦν, ἐν τού-
 τῳ ἀναλαβόντες οἱ περὶ Θρασύβουλον τὰ ὅπλα δρόμῳ
 προσέπιπτον· καὶ ἔστι μὲν οὗς αὐτῶν κατέβαλον, πάν-
 τας δὲ τρεψάμενοι ἐδίωξαν ἕξ ἢ ἑπτὰ στάδια, καὶ ἀπέ-
 κτειναν τῶν μὲν ὀπλιτῶν πλεόν ἢ εἴκοσι καὶ ἑκατόν,
 τῶν δὲ ἱππέων Νικόστρατόν τε τὸν καλὸν ἐπικαλού-
 μενον, καὶ ἄλλους δὲ δύο, ἔτι καταλαβόντες ἐν ταῖς
 εὐναῖς. ἐπαναχωρήσαντες δὲ καὶ τρόπαιον στησάμε-7
 νοι καὶ συσκευασάμενοι ὅπλα τε ὅσα ἔλαβον καὶ σκεῆη
 ἀπῆλθον ἐπὶ Φυλῆς. οἱ δὲ ἐξ ἄστεως ἱππεῖς βοηθήσαν-
 τες τῶν μὲν πολεμίων οὐδένα ἔτι εἶδον, προσμείναντες

δὲ ἕως τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο οἱ προσηκόντες ἀνεχώ-
8 ρησαν εἰς ἄστυ. ἐκ δὲ τούτου οἱ τριάκοντα, οὐκέτι νο-
μίζοντες ἀσφαλῆ σφίσι τὰ πράγματα, ἐβουλήθησαν
Ἐλευσίνα ἐξιδικάσασθαι, ὥστε εἶναι σφίσι καταφυγὴν,
εἰ δεήσει. καὶ παραγγείλαντες τοῖς ἱππεῦσιν ἦλθον
εἰς Ἐλευσίνα Κριτίας τε καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα
* ἐξέτασιν τε ποιήσαντες ἐν τοῖς ἱππεῦσι, φάσκοντες εἰ-
δέναι βούλεσθαι πόσοι εἶεν καὶ πόσης φυλακῆς προσ-
δεήσονται, ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντα· τὸν δὲ
ἀπογραφάμενον αἰεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν
ἐξίεναι. ἐπὶ δὲ τῷ αἰγιαλῷ τοὺς μὲν ἱππέας ἐνθεν καὶ
ἐνθεν κατέστησαν, τὸν δ' ἐξιόντα αἰεὶ οἱ ὑπηρέται συν-
έδουν. ἐπεὶ δὲ πάντες συνειλημμένοι ἦσαν, Ἀνσίμα-
χον τὸν ἱππαρχον ἐκέλευον ἀναγρόντα παραδοῦναι
9 αὐτοὺς τοῖς ἑνδεκα. τῇ δ' ὑστεραίᾳ εἰς τὸ Ῥιδαῖον παρ-
εκάλεσαν τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ ὀπλίτας καὶ τοὺς ἄλ-
λους ἱππέας. ἀναστὰς δὲ Κριτίας ἔλεξεν, Ἥμεῖς, ἔφη,
ὦ ἄνδρες, οὐδὲν ἤττον ὑμῖν κατασκευάζομεν τὴν πο-
λιτείαν ἢ ἡμῖν αὐτοῖς. δεῖ οὖν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ τιμῶν
μετέξετε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέχειν. τῶν οὖν
συνειλημμένων Ἐλευσινίων καταψηφιστέον ἐστίν, ἵνα
ταῦτά ἡμῖν καὶ θαρσῇτε καὶ φοβῇσθε. δείξας δέ τι χω-
ρίον, εἰς τοῦτο ἐκέλευε φανεράν φέρειν τὴν ψῆφον.
10 οἱ δὲ Λακωνικοὶ φρουροὶ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ Ῥιδαῖου
ἐξωπλισμένοι ἦσαν· ἦν δὲ ταῦτα ἄρεστά καὶ τῶν πολι-
τῶν οἷς τὸ πλεονεκτεῖν μόνον ἐμελεν. |

|| Ἐκ δὲ τούτου λαβὼν ὁ Θρασύβουλος τοὺς ἀπὸ Φυ-
λῆς περὶ χιλίους ἤδη συνειλεγμένους, ἀφικνεῖται τῆς
νυκτὸς εἰς τὸν Πειραιᾶ. οἱ δὲ τριάκοντα ἐπεὶ ᾗσθοντο
ταῦτα, εὐθὺς ἐβοήθουν σὺν τε τοῖς Λακωνικοῖς καὶ
σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ τοῖς ὀπλίταις· ἔπειτα ἐχώρουν κα-

11 τὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀνδρόφειρονσαν. οἱ δ'

απο Φυλῆς ἐτι μὲν ἐπεχειρήσαν· μη ἀνιέναι αὐτοὺς·
ἐπεὶ δὲ μέγας ὁ κύκλος ὧν πολλῆς φυλακῆς ἐδόκει δεῖ-
σθαι οὕτω πολλοῖς οὔσι, συνεσπειράθησαν ἐπὶ τὴν
Μουνυχίαν. οἱ δ' ἐκ τοῦ ἄστεως εἰς τὴν Ἰπποδάμειον
ἀγορὰν ἔλθόντες πρῶτον μὲν συνετάξαντο, ὥστε ἐμ-
πλησαι τὴν ὁδὸν ἣ φέρει πρὸς τε τὸ ἱερὸν τῆς Μουνι-
χίας Ἀρτέμιδος καὶ τὸ Βενθίδειον· καὶ ἐγένοντο βάθος
οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων. οὕτω δὲ συν-
τεταγμένοι ἐχώρουν ἔνω. οἱ δὲ ἀπὸ Φυλῆς ἀντενέπλη- 12
σαν μὲν τὴν ὁδόν, βάθος δὲ οὐ πλεον ἢ εἰς δέκα ὀπλί-
τας ἐγένοντο. ἐτάχθησαν μέντοι ἐπ' αὐτοῖς πελτοφόροι
τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταί, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πετροβόλοι.
οὗτοι μέντοι συχνοὶ ἦσαν· καὶ γὰρ αὐτόθεν προσεγέ-
νοντο, ἐν ᾧ δὲ προσῆσαν οἱ ἐναντίοι, Θρασύβουλος
τοὺς μεθ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας καὶ ἀν-
τὸς θέμενος, τὰ δ' ἄλλα ὅπλα ἔχων, κατὰ μέσον στας
ἔλεξεν, Ἄνδρες πολῖται, τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ 13
ἀναμνησάμενοι ὑμῶν βούλομαι ὅτι εἰσὶ τῶν προσιόντων οἱ
μὲν τὸ θεξιὸν ἔχοντες οὓς ὑμεῖς ἡμέραν πέμπτην τρι-
ψάμενοι ἐδιώξατε, οἱ δ' ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου ἐσχατοὶ, οὗ-
τοι δὲ οἱ τριάκοντα, οἱ ἡμᾶς καὶ πόλεως ἀπεστέρου
οὐδὲν ἀδικούντας καὶ οἰκιῶν ἐξηλαυνον καὶ τοὺς φιλ-
τάτους τῶν ἡμετέρων ἀπεσημαίνοντο. ἄλλα νῦν τοι
παραγεγνήνηται οὐ οὗτοι μὲν οὐποτε φόντο, ἡμεῖς δὲ
ἀεὶ ἠνυχόμεθα. ἔχοντες γὰρ ὅπλα ἐναντίοι μὲν αὐτοῖς 14
καθεστάμεν· οἱ δὲ θεοί, ὅτι ποτὲ καὶ δειπνοῦντες συνε-
λαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγοράζοντες, οἱ δὲ
καὶ οὐχ ὅπως ἀδικοῦντες, ἀλλ' οὐδ' ἐπιδημοῦντες ἐφν-
γαθευόμεθα, νῦν φανερώς ἡμῖν συμμαχοῦσι. καὶ γὰρ
ἐν εὐδία χειμῶνα ποιοῦσιν, ὅταν ἡμῖν συμφέρῃ, καὶ
ὅταν ἐργαζώμεν, πολλῶν ὄντων ἐναντίων ὀλίγοις οὔσι
τροπῆα ἵστασθαι διδόναι· καὶ νῦν δὲ κεκοιμήσιν 15

- ἡμᾶς εἰς χωρίον ἐν ᾧ οὗτοι μὲν οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν ὑπὲρ τῶν προτεταγμένων διὰ τὸ πρὸς ὄρθιον ἵεναι δύναιντ' ἂν, ἡμεῖς δὲ εἰς τὸ κάταντες καὶ δόρατα ἀφιέντες καὶ ἀκόντια καὶ πέτρους ἐξιζόμεθα τε
- 16 αὐτῶν καὶ πολλοὺς κατατρώσομεν. καὶ ὥσπερ μὲν αἱ τις δεήσειν τοῖς γε πρωτοστάταις ἐκ τοῦ ἰσου μάχεσθαι· νῦν δ', ἐὰν ὑμεῖς, ὥσπερ προσήκει, προθυμῶς ἀφιῆτε τὰ βέλη, ἀμαρτησεται μὲν οὐδαὶς ὧν γε μεστή ἡ ὁδός, φυλαττόμενοι δὲ δραπετεύουσιν αἰεὶ ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν· ὥστε ἐξέσται ὥσπερ τυφλοὺς καὶ τύπτειν ὅπου ἂν βουλόμεθα καὶ ἐναλλομένους ἀνατρέπειν.
- 17 ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οὕτω χρηὶ ποιεῖν ὅπως ἕκαστός τις ἑαυτῷ συνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὢν. αὕτη γὰρ ἡμῖν, ἂν θεὸς θέλῃ, νῦν ἀποδώσει καὶ πατρίδα καὶ οἴκους καὶ ἐλευθερίαν καὶ τιμὰς καὶ παῖδας, οἷς εἰσὶ, καὶ γυναικάς. ὦ μακάριοι δῆτα, οἳ ἂν ἡμῶν νικήσαντες ἐπίδωσι τὴν πασῶν ἡδίστην ἡμέραν. εὐδαίμων δὲ καὶ αἱ τις ἀποθάνῃ· μνημείου γὰρ οὐδαὶς οὕτω πλούσιος ὢν καλοῦ τεύξεται. ἐξάρξω μὲν οὖν ἐγὼ ἡνίκ' ἂν καιρὸς ἢ παιᾶνα· ὅταν δὲ τὸν Ἐννάλιον παρακαλέσωμεν, τότε πάντες ὁμοθυμαδὸν ἀνθ' ὧν ὑβρίσθημεν τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας.
- 18 Ταῦτα δ' εἰπὼν καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἡσυχίαν εἶχε· καὶ γὰρ ὁ μάντις παρήγγελλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι, πρὶν τῶν σφετέρων ἢ πέσοι τις ἢ τρωθελῇ· ἐπειδὰν μέντοι τοῦτο γένηται, ἡγησόμεθα μὲν, ἔφη, ἡμεῖς, νίκη δὲ ὑμῖν ἔσται ἐπο-
- 19 μένοις, ἐμοὶ μέντοι θάνατος, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὄπλα, αὐτὸς μὲν ὥσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος ἐκπηδήσας πρῶτος ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις ἀποθνήσκει, καὶ τέθιπται ἐν τῇ διαβάσει τοῦ Κηφισοῦ· οἳ δ' ἄλλοι ἐνίκων καὶ κατ-

εδίωξαν μέχρι του ομαλίου. ἀπεθανόν δ' ἐνταῦθα τῶν
 μὲν τριάκοντα Κριτίας τε καὶ Ἰππόμαχος, τῶν δὲ ἐν
 Πειραιεὶ δέκα ἀρχόντων Χαρμίδης ὁ Γλαύκωνος, τῶν
 δ' ἄλλων περὶ ἑβδομήκοντα. καὶ τὰ μὲν ὄπλα ἔλαβον,
 τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν.
 ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους
 ἀπεδίδωσαν, προσιόντες ἀλλήλοις πολλοὶ διελέγοντο.
 Κλεόκριτος δὲ ὁ τῶν μυστικῶν κήρυξ, μάλ' εὖφωνος ὢν, 20
 κατασιωπησάμενος ἔλεξεν, "Ἄνδρες πολῖται, τί ἡμᾶς
 ἐξελαύνετε; τί ἀποκτεῖναι βούλεσθε; ἡμεῖς γὰρ ὑμᾶς
 κακὸν μὲν οὐδὲν πώποτε ἐποιήσαμεν, μετεσχῆκαμεν δὲ
 ὑμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων καὶ θυσιῶν καὶ ἑορτῶν
 τῶν καλλίστων, καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταί γεγε-
 νήμεθα καὶ συστρατιῶται, καὶ πολλὰ μεθ' ὑμῶν κενι-
 δυνεύκαμεν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπὲρ τῆς
 κοινῆς ἀμφοτέρων ἡμῶν σωτηρίας τε καὶ ἐλευθερίας.
 πρὸς θεῶν πατρῶων καὶ μητρῶων καὶ συγγενείας καὶ 21
 κηδεστίας καὶ ἐταιρίας, πάντων γὰρ τούτων πολλοὶ
 κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις, αἰδούμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀν-
 θρώπους παύσασθε ἁμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ
 μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἳ ἰδίῳν
 κερδέων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθη-
 ναίων ἐν ὀκτῶ μηνὶ ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα
 ἔτη πολεμοῦντες. ἐξὸν δ' ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ πολιτεύεσθαι, 22
 οὗτοι τὸν πάντων αἰσχιστόν τε καὶ χαλεπώτατον καὶ
 ἀνοσιώτατον καὶ ἐχθιστόν τε καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις
 πόλεμον ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσιν. ἀλλ' εὖ γε
 μέντοι ἐπίστασθε ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν ἀποθα-
 νόντων οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔστιν οὓς πολλὰ
 κατεδακρύσαμεν.

Ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ
 διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν τοὺς μεθ' αὐτῶν ἀπήγα-

23 γον εἰς τὸ αὐτὸν. τῇ δ' ὕστεραίᾳ οἱ μὲν τριακοντα πάν-
τῃ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῳ·
τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν, παν-
ταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους. ὅσοι μὲν γὰρ ἐπε-
ποιήμεσάν τι βιαϊότερον καὶ ἐφοβοῦντο, ἐντόνως ἔλε-
γον ὥς οὐ χρεῖη καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ· ὅσοι δὲ
ἐπίστευον μηδὲν ἡδικηκέναι, αὐτοὶ τε ἀνελογίζοντο
καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον ὥς οὐδὲν δέοιεντο τούτων
τῶν κακῶν, καὶ τοῖς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πεί-
θεσθαι οὐδ' ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν. καὶ τὸ
τελευταῖον ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλ-

24 λους δὲ ἐλέεσθαι. καὶ εἶλοντο δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.

305. Καὶ οἱ μὲν τριάκοντα Ἐλευσινάδε ἀπῆλθον· οἱ δὲ
δέκα τῶν ἐν ἄστει καὶ μάλα τεταραγμένων καὶ ἀπι-
στούντων ἀλλήλοις σὺν τοῖς ἱππάρχοις ἐπεμέλοντο. ἐξε-
κάθειπτον δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς ἐν τῷ Ὠιδείῳ, τοὺς τε ἵπ-
πους καὶ τὰς ἀσπίδας ἔχοντες, καὶ δι' ἀπιστίαν ἐφώ-
δευον τὸ μὲν ἄφ' ἐσπέρας σὺν ταῖς ἀσπίσι κατὰ τὰ τεί-
χη, τὸ δὲ πρὸς ὄρθρον σὺν τοῖς ἵπποις, αἰετοφοβούμενοι

25 μὴ ἐπεισπέσοιεν τινες αὐτοῖς τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς. οἱ
δὲ πολλοὶ τε ἤδη ὄντες καὶ παντοδαποί, ὅπλα ἐποι-
οῦντο, οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ οἰσύνια, καὶ ταῦτα ἔλευ-
κοῦντο. πρὶν δὲ ἡμέρας δέκα γενέσθαι, πιστὰ δόντες,
οἵτινες συμπολεμήσειαν, καὶ εἰ ξένοι εἶεν, ἰσοτέλειαν
ἔσεσθαι, ἐξῆσαν πολλοὶ μὲν ὀπλῖται, πολλοὶ δὲ γυμνή-
τες· ἐγένοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ἱππεῖς ὡς εἰ ἐβδομήκοντα
προνομάς δὲ ποιούμενοι, καὶ λαμβάνοντες ξύλα καὶ

26 ὀπώραν, ἐκάθειπτον πάλιν ἐν Πειραιεῖ. τῶν δ' ἐκ τοῦ
ἁσπεως ἄλλος μὲν οὐδεὶς σὺν ὅπλοις ἐξῆει, οἱ δὲ ἱππεῖς
ἐστὶν ὅτε καὶ ληστὰς ἐχειροῦντο τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς,
καὶ τὴν φάλαγγα αὐτῶν ἐκακούργουν. περιέτυχον δὲ
καὶ τῶν Αἰζωνέων τισὲν εἰς τοὺς αὐτῶν ἀγροὺς ἐπὶ τὰ

επιτήδεια πορευομένοις· καὶ τούτους Λυσίμαχος ὁ ἱπ-
 παρχος ἀπέσφαξε, πολλὰ λιτανεύοντας καὶ πολλῶν
 χαλεπῶς φερόντων ἱππέων. ἅνταπέκτειναν δὲ καὶ οἱ 27
 ἐν Πειραιεὶ τῶν ἱππέων ἐπ' ἄγρου λαβόντες Καλλί-
 στρατον φυλῆς Λεοντίδος. καὶ γὰρ ἤδη μέγα ἐφρό-
 νουν, ὥστε καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ ἄστεως προσέβαλλον.
 εἰ δὲ καὶ τοῦτο δεῖ εἰπεῖν τοῦ μηχανοποιοῦ τοῦ ἐν τῷ
 ἄστει, ὃς ἐπεὶ ἔγνω ὅτι κατὰ τὸν ἐκ Λυκείου δρόμον
 μέλλοιεν τὰς μηχανὰς προσάγειν, τὰ ζεύγη ἐκέλευσε
 πάντα ἀμαξιαλοὺς λίθους ἄγειν καὶ καταβάλλειν ὅπου
 ἕκαστος βούλοιο τοῦ δρόμου. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο,
 πολλὰ εἰς ἕκαστος τῶν λίθων πράγματα παρείχε. πεμ- 28
 πόντων δὲ πρέσβεις εἰς Λακεδαιμόνα τῶν μὲν τριά-
 κοντα ἐξ Ἐλευσίνος, τῶν δ' ἐν τῷ καταλόγῳ ἐξ ἄστεως,
 καὶ βοηθεῖν κελεύοντων, ὥς ἀφεστηκὸς τοῦ δήμου
 ἀπὸ Λακεδαιμονίων, Λύσανδρος λογισάμενος ὅτι οἷόν
 τε εἴη ταχὺ ἐκπολιορκῆσαι τοὺς ἐν τῷ Πειραιεὶ κατὰ τε
 γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰ τῶν ἐπιτηδείων ἀποκλει-
 σθείησαν, συνέπραξεν ἑκατὸν τε τάλαντα αὐτοῖς θα-
 νεισθῆναι, καὶ αὐτὸν μὲν κατὰ γῆν ἄρμωστήν, Αἰβύν
 δὲ τὸν ἀδελφὸν ναυαρχοῦντα ἐκπεμφθῆναι. καὶ ἐξελ- 29
 θὼν αὐτὸς μὲν Ἐλευσινάδε συνέλεγεν ὀπλίτας πολ-
 λούς Πελοποννησίους· ὁ δὲ ναύαρχος κατὰ θάλατταν
 ἐφύλακτεν ὅπως μηδὲν εἰσπλέοι αὐτοῖς τῶν ἐπιτη-
 δείων· ὥστε ταχὺ πάλιν ἐν ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ ἐν Πει-
 ραιεὶ, οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει πάλιν αὖ μέγα ἐφρόνουν ἐπὶ
 τῷ Λυσάνδρῳ. οὕτω δὲ προχωροῦντων Πανσανίας ὁ
 βασιλεὺς φθονήσας Λυσάνδρῳ, εἰ κατειργασμένος
 ταῦτα ἅμα μὲν εὐδοκιμήσοι, ἅμα δὲ ἰδίας ποιήσοιτο
 τὰς Ἀθήνας, πείσας τῶν ἐφόρων τρεῖς ἐξάγει φρου-
 ράν. συνείποντο δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι πάντες πλὴν Βοι- 30

- μίζοιεν εὐορκεῖν ἂν στρατευόμενοι ἐπ' Ἀθηναίους μὴ
 δὲν παράσπονδον ποιοῦντας· ἔπραττον δὲ ταῦτα, ὅτι
 ἐγίνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους τὴν τῶν
 Ἀθηναίων χώραν οἰκείαν καὶ πιστὴν ποιήσασθαι. ὁ δὲ
 Πανσανίας ἐστρατοπεδεύσατο μὲν ἐν τῷ Ἀλιπέδῳ κα-
 λουμένῳ πρὸς τῷ Πειραιεῖ δεξιὸν ἔχων κέρας, Ἀύσαν-
 31 δρος δὲ σὺν τοῖς μισθοφόροις τὸ εὐώνυμον. πέμπων
 δὲ πρέσβεις(ὁ) Πανσανίας πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἐκέ-
 λευεν ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπέιθοντο,
 προσέβαλλεν ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν, ὅπως μὴ δῆλος εἴη
 εὐμενὴς αὐτοῖς ὢν. ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀπὸ τῆς προσβολῆς
 πράξας ἀπῆλθε, τῇ ὑστεραίᾳ λαβὼν τῶν μὲν Λακεδαι-
 μονίων δύο μόρας, τῶν δὲ Ἀθηναίων ἑπτά τρεις
 φυλάς, παρῆλθεν ἐπὶ τὸν κωφὸν λιμένα, σκοπῶν πῃ
 32 εὐαποτειχιστότατος εἴη ὁ Πειραιεύς. ἐπεὶ δὲ ἀπιόντος
 αὐτοῦ προσέθεόν τινες καὶ πράγματα αὐτῷ παρεῖχον,
 ἀχθεσθεῖς παρηγγεῖλε τοὺς μὲν ἑπτά εἰς αὐτοὺς
 φνέντας, καὶ τὰ δέκα ἀφ' ἧβης συνέπεσθαι· σὺν δὲ τοῖς
 ἄλλοις αὐτὸς ἐπηκολούθει. καὶ ἀπέκτειναν μὲν ἐγγὺς
 τριάκοντα τῶν ψιλῶν, τοὺς δ' ἄλλους κατεδίωξαν πρὸς
 33 τὸ Πειραιεῖο θέατρον. ἐκεῖ δὲ ἐτυχον ἐξοπλιζόμενοι οὐ
 τε πελτασταὶ πάντες καὶ οἱ ὀπλίται τῶν ἐκ Πειραιῶς.
 καὶ οἱ μὲν ψилоὶ εὐθύς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον, ἔβαλ-
 λον, ἐτόξευον, ἐσφενδόνων· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ
 αὐτῶν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, μάλα πιεζόμενοι ἀνεχώ-
 ρουν ἐπὶ πόδα· οἱ δ' ἐν τούτῳ πολὺ μᾶλλον ἐπέκειντο.
 ἐνταῦθα καὶ ἀποθνήσκει Χαίρων τε καὶ Θίβραχος, ἄμ-
 φω πολεμάρχῳ, καὶ Λακράτης ὁ Ὀλυμπιονίκης καὶ ἄλλοι
 οἱ τεθιγαμμένοι Λακεδαιμονίων πρὸ τῶν πυλῶν ἐν Κε-
 34 ραμεικῷ. ὁρῶν δὲ ταῦτα ὁ Θρασύβουλος καὶ οἱ ἄλλοι
 ὀπλίται, ἐβοήθουν, καὶ ταχὺ παρετάξαντο πρὸ τῶν
 ἄλλων ἐπ' ὀκτώ. ὁ δὲ Πανσανίας μάλα πιεσθεὶς καὶ

αναχωρησάσης οὖν στασία τεταρά η πεντε προς λοφον
τινά, παρήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις
συνμάχοις ἐπιχωρεῖν πρὸς ἑαυτόν. ἐκεῖ δὲ συνταξάμε-
νος παντελῶς βαθεῖαν τὴν φάλαγγα ἤγευ ἐπὶ τοὺς
Ἀθηναίους. οἱ δ' εἰς χεῖρας μὲν ἐδέξαντο, ἔπειτα δὲ οἱ
μὲν ἐξεώσθησαν εἰς τὸν ἐν ταῖς Ἀλαῖς πηλόν, οἱ δὲ ἐνέ-
κλιναν· καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν ὡς πεντήκοντα
καὶ ἑκατόν. ὁ δὲ Πανσανίας τρόπαιον στησάμενος ἀνε- 35
χώρησε· καὶ οὐδ' ὡς ὠργίζετο αὐτοῖς, ἀλλὰ λάθρα
πέμπων ἐδίδασκε τοὺς ἐν Πειραιεὶ οἷα χρὴ λέγοντας
πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς παρόντας ἐφό-
ρους, οἱ δ' ἐπείθοντο. διόστη δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἄστει,
καὶ ἐκέλευε πρὸς σφᾶς προσιέναι ὡς πλείστους συλλε-
νομένους, λέγοντας ὅτι οὐδὲν δεόνται τοῖς ἐν τῷ Πει-
ραιεὶ πολεμεῖν, ἀλλὰ διαλυθέντες κοινῇ ἀμφοτέροι
Λακεδαιμονίοις φίλοι εἶναι. ἡδέως δὲ ταῦτα καὶ Ναυ- 36
κλείδας ἐφορος ὧν συνήκουεν· ὥσπερ γὰρ νομίζεται
σὺν βασιλεὶ δύο τῶν ἐφόρων συστρατεύεσθαι, καὶ τότε
παρὴν οὗτός τε καὶ ἄλλος, ἀμφοτέροι τῆς μετὰ Παν-
σανίου γνώμης ὄντες μᾶλλον ἢ τῆς μετὰ Λυσάνδρου.
διὰ ταῦτα οὖν καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα προθύμως
ἐπεμπον τοὺς τ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἔχοντας τὰς πρὸς
Λακεδαιμονίους σπονδὰς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἄστει
ιδιώτας, Κηφισοφῶντά τε καὶ Μέλητον. ἐπεὶ μέντοι 37
οὗτοι ὄχοντο εἰς Λακεδαίμονα, ἐπεμπον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ
τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄσπεως λέγοντας ὅτι αὐτοὶ μὲν παρα-
διδόσι καὶ τὰ τεῖχη ἃ ἔχουσι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Λακε-
δαιμονίοις χρῆσθαι ὅ,τι βούλονται· ἀξιούν δ' ἔφασαν
καὶ τοὺς ἐν Πειραιεὶ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμο-
νίοις, παραδιδόναι τὸν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μουνυχίαν.
ἀκούσαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἐφοροι καὶ οἱ ἐκκλη- 38
τοι, ἐξέπεμψαν πεντεκαίδεκα ἄνδρας εἰς τὰς Ἀθήνας,

καὶ ἐπέταξαν σὺν Πανσανίᾳ διαλλαξάει οἴῃ δυνατόν
κάλλιστα. οἱ δὲ διήλλαξαν ἐφ' ὥστε εἰρήνην μὲν εἶχεν
πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἐκάστους
πλήν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκά καὶ τῶν ἐν τῇ
Πειραιεὶ ἄρξάντων δέκα. εἰ δὲ τινες φοβοῦντο τῶν ἐξ
39 ἄστεως, ἔδοξεν αὐτοῖς Ἐλευσίνα κατοικεῖν. τούτων δὲ
περανθέντων Πανσανίας μὲν διεῖκε τὸ στρατεύμα, οἱ
δὲ ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνελθόντες σὺν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν
ἀκροῦπολιν ἔδυσαν τῇ Ἀθηνᾷ. ἐπεὶ δὲ κατέβησαν * οἱ
40 στρατηγοί. ἔνθα δὴ ὁ Θρασύβουλος ἔλεξεν, Ὑμῖν,
ἔφη, ὦ ἐκ τοῦ ἄστεως ἄνδρες, συμβουλευώ ἐγὼ γνώ-
ναι ὑμᾶς αὐτούς. μάλιστα δ' ἂν γνῶνίητε, εἰ ἀναλογί-
σαισθε ἐπὶ τίνι ὑμῖν μέγα φρονητέον ἐστίν, ὥστε ἡμῶν
ἄρχειν ἐπιχειρεῖν. πότερον δικαιοτέροί ἐστε; ἀλλ' ὁ
μὲν δῆμος πενέστερος ὑμῶν ὢν οὐδὲν πώποτε ἔνεκα
χορημάτων ὑμᾶς ἠδέικηκεν· ὑμεῖς δὲ πλουσιώτεροι πάν-
των ὄντες πολλὰ καὶ αἰσχροῖα ἔνεκα κερδέων πεποιή-
κατε. ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, σκέ-
41 ψασθε εἰ ἄρα ἐπ' ἀνδρεία ὑμῖν μέγα φρονητέον. καὶ
τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο ἢ ὥς ἐπολεμήσα-
μεν πρὸς ἀλλήλους; ἀλλὰ γνώμη φαίητ' ἂν προέχειν,
οἱ ἔχοντες καὶ τεῖχος καὶ ὄπλα καὶ χρήματα καὶ συμμά-
χους Πελοποννησίους ὑπὸ τῶν οὐδὲν τούτων ἐχόντων
παραλέλυσθε; ἀλλ' ἐπὶ Ἀκκεδαιμονίοις δὴ οἴεσθε μέγα
φρονητέον εἶναι; πῶς, οἷγε ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύ-
νας κλοιῶ δήσαντες παραδιδόασιν, οὕτω κακείνοι
ὑμᾶς παραδόντες τῷ ἠδικημένῳ τούτῳ δῆμον οἰχονται
42 ἀπιόντες; οὐ μέντοι γε ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγὼ ὢν
ὁμωμόκατε παραβῆναι οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς
τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδείξαι, ὅτι καὶ εὖνοχοι καὶ ὅσιοι
ἐστε. εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ ὅτι οὐδὲν
θεοὶ τροσάττεσθαι. ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις γρη-

εἰσπεμψάντες τοὺς φίλους καὶ ἀναγκάσιους ἐπειδανὸν ἀν-
αλλαγῆναι· καὶ ὁμόσαντες ὅρκους ἢ μὴν μὴ μνησικα-
κῆσειν, ἔτι καὶ νῦν ὁμοῦ τε πολιτεύονται καὶ τοῖς ὅρ-
κοις ἐμμένει ὁ δῆμος.

[Γ]

Η μὲν δὴ Ἀθήνησι στάσις οὕτως ἐτελεύτησεν. ἐκ δὲ 1.
τούτου πέμψας Κῦρος ἀγγέλους εἰς Λακεδαίμονα ἡξίου,
οἷόςπερ αὐτὸς Λακεδαιμονίοις ἦν ἐν τῷ πρὸς Ἀθηναί-
ους πολέμῳ, τοιοῦτους καὶ Λακεδαιμονίους αὐτῷ γί-
γνεσθαι. οἱ δ' ἔφοροι δίκαια νομίσαντες λέγειν αὐτόν,
Σαμῖω τῷ τότε ναυάρχῳ ἐπέστειλαν ὑπηρετεῖν Κύρῳ,
εἰ τι δέοιτο. καὶ κεῖνος μέντοι προθύμως ὅπως ἐδεήθη
ὁ Κῦρος ἔπραξεν· ἔχων γάρ τὸ ἑαυτοῦ ναυτικὸν σὺν
τῷ Κύρῳ περιέπλευσεν εἰς Κιλικίαν, καὶ ἐποίησε τὸν
τῆς Κιλικίας ἄρχοντα Συνέννεσιν μὴ δύνασθαι κατὰ
γῆν ἐναντιοῦσθαι Κύρῳ πορευομένῳ ἐπὶ βασιλέα. ὥς 2.
μὲν οὖν Κῦρος στρατεύμα' τε συνέλεξε καὶ τοῦτ' ἔχων 401

σατράπης κατεπέμφθη ὧν τε αὐτὸς πρόσθεν ἦρχε καὶ
 ὧν Κύρος, εὐθὺς ἤξιον τὰς Ἰωνικὰς πόλεις ἀπάσαις
 ἑαυτῷ ὑπηκόους εἶναι. αἱ δὲ ἅμα μὲν ἐλεύθεραι βο-
 λόμεναι εἶναι, ἅμα δὲ φοβούμεναι τὸν Τισσαφέρνην,
 ὅτι Κύρον, ὅτ' ἔξη, αὐτ' ἐκείνου ἡρημέναι ἦσαν, εἰς
 μὲν τὰς πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτόν, εἰς Λακεδαιμόνιοι
 δὲ ἔπεμπον πρέσβεις, καὶ ἤξιουν, ἐπεὶ πάσης τῆς Ἑλ-
 λάδος προστάται εἰσίν, ἐπιμεληθῆναι καὶ σφῶν τῶν
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων, ὅπως ἢ τε χώρα μὴ δημοῖτο αὐ-
 4 τῶν καὶ αὐτοὶ ἐλεύθεροί εἰεν. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι
^{u. C.}
 390. πέμπουσιν αὐτοῖς Θίβρωνα ἀρμοστήν, δόντες στρα-
 τιώτας τῶν μὲν νεοθαμωδῶν εἰς χιλίους, τῶν δὲ ἄλλων
 Πελοποννησίων εἰς τετρακισχιλίους. ἡγήσατο δ' ὁ Θί-
 βρων καὶ παρ' Ἀθηναίων τριακοσίους ἱππέας, εἰπὼν
 ὅτι αὐτὸς μισθὸν παρέξει. οἱ δ' ἔπεμψαν τῶν ἐπὶ τῶν
 τριάκοντα ἱππενσάντων, νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ,
 5 εἰ ἀποδημοῖεν καὶ ἐναπόλουντο. ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Ἀσίαν
 ἀφίκοντο, συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ
 ἡπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων· πᾶσαι γὰρ τότε αἱ πόλεις
 ἐπείδοντο ὅτι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. καὶ σὺν
 μὲν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ ὄρῳ Θίβρων τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ
 πεδῖον οὐ κατέβαινε, ἡγάπα δὲ εἰ ὅπου τυγχάνοι ὧν
 δύναίτο ταύτην τὴν χώραν ἀδῆναι διαφυλάττειν.
 6 ἐπεὶ δὲ σωθέντες οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου συνέμιξαν
^{u. C.}
 399. αὐτῷ, ἐκ τούτου ἤδη καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ἀντετάττετο
 τῷ Τισσαφέρνηι, καὶ πόλεις Πέργαμον μὲν ἐκούσαν
 προσέλαβε καὶ Τευθρανίαν καὶ Ἀλίσαρναν, ὧν Εὐ-
 ρυσθένης τε καὶ Προκλῆς ἦρχον οἱ ἀπὸ Λαμαράτου
 τοῦ Λακεδαιμονίου· ἐκείνῳ δ' αὕτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ
 βασιλέως ἐδόθη ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα συστρατείας·
 προσεχώρησαν δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίων καὶ Γοργύλους,
 ἀδελφοὶ ὄντες, ἔχοντες ὁ μὲν Γάμβρειον καὶ Παλαι-

γαμβρειον, ὁ δὲ Μύριναν καὶ Γρύνειον· δῶρον δὲ καὶ αὐταὶ αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως Γογγύλῳ, ὅτι μόνος Ἐρετριέων μηδίσας ἔφυγεν. ἦν δὲ ἄς ἀσθενεῖς 7 οὐσας καὶ κατὰ κράτος ὁ Θίβρων ἐλάμβανε· Λάρισάν γε μὴν τὴν Αἴγυπτίαν καλουμένην, ἐπεὶ οὐκ ἐπέιθετο, περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει. ἐπεὶ δὲ ἄλλως οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν, φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὠρυττεν, ὥς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν. ὥς δ' ἐκ τοῦ τείχους ἐκθέοντες πολλάκις ἐνέβαλον εἰς τὸ ὄρυγμα καὶ ξύλα καὶ λίθους, ποιησάμενος αὐτῷ χελώνην ξυλίνην ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ φρεατίᾳ. καὶ ταύτην μέντοι ἐκδραμόντες οἱ Λαρισαῖοι νύκτωρ κατέκαυσαν. δοκοῦντος δ' αὐτοῦ οὐδὲν ποιεῖν, πέμπουσιν οἱ ἔφοροι ἀπολιπόντα Λάρισαν στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν.

Ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἤδη ὄντος αὐτοῦ, ὥς ἐπὶ Καρίαν 8 πορευσομένου, Δερκυλίδας ἄρξων ἀφίκετο ἐπὶ τὸ στρατεύμα, ἀνὴρ δοκῶν εἶναι μάλα μηχανητικός· καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. ὁ μὲν οὖν Θίβρων ἀπῆλθεν οἰκαδε καὶ ζημιωθείς ἔφυγε· κατηγοροῦν γὰρ αὐτοῦ οἱ σύμμαχοι ὥς ἐφείη ἀρπάζειν τῷ στρατεύματι τοὺς φίλους. ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐπεὶ παρέλαβε τὸ στρατεύμα, 9 γνούς ὑπόπτους ὄντας ἀλλήλοις τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Φαρνάβαζον, κοινολογησάμενος τῷ Τισσαφέρνει ἀπήγαγεν εἰς τὴν Φαρναβάζου χώραν τὸ στρατεύμα, ἐλόμενος θατέρῳ μᾶλλον ἢ ἅμα ἀμφοτέροις πολεμεῖν. ἦν δὲ καὶ πρόσθεν ὁ Δερκυλίδας πολέμιος τῷ Φαρναβάζῳ· ἄρμωστής γὰρ γενόμενος ἐν Ἀβύδῳ ἐπὶ Ἀνσάνδρου ναυαρχοῦντος, διαβληθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου, ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων, ὃ δοκεῖ κηλὶς εἶναι τοῖς σπουδαίοις Λακεδαιμονίων· ἀταξίας γὰρ ζημίωμά ἐστι. καὶ δια ταῦτα δὴ πολὺ ἡδίων ἐπὶ τὸν Φαρνάβαζον ἦεν. καὶ εὐθὺς μὲν τοσοῦτῳ διέφερεν εἰς τὸ ἄρχειν τοῦ Θί- 10

βρωινοί ὥστε παρηγαγε τὸ στρατευμα δια τῆς φιλίας,
χώρας μέχρι τῆς Φαρναβάξου Αἰολίδος οὐδὲν βλάψας
τοὺς συμμαχοὺς.

- Ἡ δὲ Αἰολίς αὕτη ἦν μὲν Φαρναβάξου, ἑσατράπευε
δ' αὐτῷ ταύτης τῆς χώρας, ἕως μὲν ἔξη, Ζήνιος Δαρδα-
νεύς· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος νόσῳ ἀπέθανε, παρασκευαζομέ-
νου τοῦ Φαρναβάξου ἄλλῳ δοῦναι τὴν σατραπείαν,
Μανία ἢ τοῦ Ζήνιος γυνή, Δαρδανίς καὶ αὐτή, ἀνα-
ξεύξασα στόλον καὶ δῶρα λαβοῦσα ὥστε καὶ αὐτῷ Φαρ-
ναβάξῳ δοῦναι καὶ παλλικίσιν αὐτοῦ χαρίσασθαι καὶ
τοῖς θυναμένοις μάλιστα παρὰ Φαρναβάξῳ, ἐπορεύετο.
- 11 ἐλθοῦσα δ' εἰς λόγους εἶπεν, ὦ Φαρνάβαξε, ὁ ἀνὴρ σοι
ὁ ἐμὸς καὶ τὰλλα φίλος ἦν καὶ τοὺς φόρους ἀπεδίδον
ὥστε σὺ ἐπαινῶν αὐτὸν ἐτίμας. ἦν οὖν ἐγὼ σοι μηδὲν
χειρὸν ἐκείνου ὑπηρετῶ, τί σε δεῖ ἄλλον σατράπην καθ-
ιστάναι; ἦν δέ τί σοι μὴ ἀρέσκω, ἐπὶ σοι δῆπου ἔσται
- 12 ἀφελομένη ἐμὲ ἄλλῳ δοῦναι τὴν ἀρχήν. ἀκούσας ταῦ-
τα ὁ Φαρνάβαξος ἔγνω δεῖν τὴν γυναῖκα σατραπεύειν,
ἢ δ' ἐπεὶ κυρία τῆς χώρας ἐγένετο, τοὺς τε φόρους οὐ-
δὲν ἥττον ἀνδρὸς ἀπεδίδον, καὶ πρὸς τούτοις, ὅποτε
ἀφικνοῖτο πρὸς Φαρνάβαξον, αἰετὴν δῶρα αὐτῷ, καὶ
ὅποτε ἐκεῖνος εἰς τὴν χώραν καταβαίνει, πολὺ πάντων
- 13 τῶν ὑπάρχων κάλλιστα καὶ ἡδίστα ἐδέχετο αὐτόν, καὶ
ἃς τε παρέλαβε πόλεις διεφύλαττεν αὐτῷ καὶ τῶν οὐχ
ὑπηκόων προσέλαβεν ἐπιθυλαττιδίας Λάρισάν τε καὶ
Ἀμαξιτὸν καὶ Κολωνάς, ξενικῷ μὲν Ἑλληνικῷ προσβα-
λοῦσα τοῖς τέχεσιν, αὐτῇ δ' ἐφ' ἀρμαμάξης θεωμένη·
ὃν δ' ἐπαινέσεις, τούτῳ δῶρα ἀμέμπτως ἐδίδον, ὥστε
λαμπρότατα τὸ ξενικὸν κατεσκευάσατο. συνεστρα-
τεύετο δὲ τῷ Φαρναβάξῳ καὶ ὅποτε εἰς Μυσσοὺς ἢ Πι-
σίδας ἐμβάλοι, ὅτι τὴν βασιλέως χώραν κακουργοῦσιν.
ὥστε καὶ ἀντετίμα αὐτὴν μεγαλοπρεπῶς ὁ Φαρναβάξος

καὶ σύμβουλον ἔστιν ὅτε παρεκάλει. ἤδη δ' οὔσης αὐ- 14
 τῆς ἐτῶν πλέον ἢ τετταράκοντα, Μειδίας, θυγατρὸς
 ἀνὴρ αὐτῆς ὢν, ἀναπερωθεὶς ὑπὸ τινων ὡς αἰσχροὺν
 εἶη γυναῖκα μὲν ἄρχειν, αὐτὸν δ' ἰδιώτην εἶναι, τοὺς
 μὲν ἄλλους μάλα φυλαττομένης αὐτῆς, ὥσπερ ἐν τυ-
 ραννίδι προσῆκεν, ἐκείνῳ δὲ πιστευούσης καὶ ἀσπα-
 ζομένης ὥσπερ ἂν γυνὴ γαμβρὸν ἀσπάζοιτο, εἰσελθὼν
 ἀποπνίξαι αὐτὴν λέγεται. ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὸν υἱὸν
 αὐτῆς, τό τε εἶδος ὄντα πάγκαλον καὶ ἐτῶν ὄντα ὡς
 ἑπτακαίδεκα. ταῦτα δὲ ποιήσας Σκῆψιν καὶ Γέργιθα 15
 ἐχυρὰς πόλεις κατέσχευεν, ἐνθα καὶ τὰ χρήματα μάλιστα
 ἦν τῇ Μανίᾳ. αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτόν,
 ἀλλὰ Φαρναβάζῳ ἔσωζον αὐτὰς οἱ ἐνόντες φρουροί.
 ἐκ δὲ τούτου ὁ Μειδίας πέμψας θῶρα τῷ Φαρναβάζῳ
 ἡξίου ἔχειν τὴν χώραν ὥσπερ ἡ Μανία. ὁ δ' ἀπεκρί-
 νατο φυλάττειν αὐτά, ἔστ' ἂν αὐτὸς ἐλθὼν σὺν αὐτῷ
 ἐκείνῳ λάβῃ τὰ θῶρα· οὐ γὰρ ἂν ἐφη ξὺν βούλεσθαι
 μὴ τιμωρήσας Μανία. ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐν τούτῳ τῷ 16
 καιρῷ ἀφικνεῖται, καὶ εὐθὺς μὲν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Λάρι-
 σαν καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ Κολωνὰς τὰς ἐπιθαλαττίους πό-
 λεις ἐκούσας παρέλαβε· πέμπων δὲ καὶ πρὸς τὰς Αἰο-
 λίδας πόλεις ἡξίου ἐλευθεροῦσθαι τε αὐτὰς καὶ εἰς τὰ
 τεῖχη δεχεσθαι καὶ συμμαχοὺς γίνεσθαι. οἱ μὲν οὖν
 Νεανδρεῖς καὶ Ἰλιεῖς καὶ Κοκυλίται ἐπείθοντο· καὶ
 γὰρ οἱ φρουροῦντες Ἕλληνες ἐν αὐταῖς, ἐπεὶ ἡ Μανία
 ἀπέθανεν, οὐ πᾶν τι καλῶς περιεείποντο· ὁ δ' ἐν 17
 Κεβρῆνι, μάλα ἰσχυρῷ χωρίῳ, τὴν φυλακὴν ἔχων,
 νομίσας, εἰ διαφυλάξειε Φαρναβάζῳ τὴν πόλιν, τιμη-
 θῆναι ἂν ὑπ' ἐκείνον, οὐκ ἐδέχετο τὸν Δερκυλίδαν.
 ὁ δὲ ὀργιζόμενος παρεσκευάζετο προσβάλλειν. ἐπεὶ
 δὲ θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐρίγνετο τὰ ἱερὰ τῇ πρώτῃ, τῇ
 ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο. ὥς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιερεῖ-

- το, πάλιν τῇ τρίτῃ· καὶ μέχρι τεττάρων ἡμερῶν ἐκαρτέρει θνύμενος, μάλα χαλεπῶς φέρων· ἔσπευδε γὰρ πρὶν Φαρνάβαζον βοηθῆσαι ἐγκρατὴς γενέσθαι πάσῃ
- 18 τῆς Αἰολίδος. Ἀθηνάδας δὲ τις Σικυνώνιος λοχαγός, νομίσας τὸν μὲν Δερκυλίδαν φλυαρεῖν διατρέβοντα, αὐτὸς δ' ἱκανὸς εἶναι τὸ ὕδωρ ἀφελέσθαι τοὺς Κεβρηνίους, προσδραμὼν σὺν τῇ ἑαυτοῦ τάξει ἐπειράτο τὴν κρήνην συγγχοῦν. οἱ δὲ ἐνδοθεν ἐπεξελθόντες αὐτὸν τε συνέτρωσαν καὶ δύο ἀπέκτειναν, καὶ τοὺς ἄλλους παίοντες καὶ βάλλοντες ἀπήλασαν. ἀχθομένου δὲ τοῦ Δερκυλίδου, καὶ νομίζοντος ἀδυμοτέραν καὶ τὴν προσβολὴν ἔσεσθαι, ἔρχονται ἐκ τοῦ τείχους παρὰ τῶν Ἑλλήνων κήρυκες, καὶ εἶπον ὅτι ἂ μὲν ὁ ἄρχων ποιοίη, οὐκ ἀρέσκοι σφίσιν, αὐτοὶ δὲ βούλονται σὺν τοῖς Ἑλ-
- 19 λῃσι μᾶλλον ἢ σὺν τῷ βαρβάρῳ εἶναι. ἔτι δὲ διαλεγόμενων αὐτῶν ταῦτα, παρὰ τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν ἦκε λέγων ὅτι ὅσα λέγοιεν οἱ πρόσθεν καὶ αὐτῷ δοκοῦντα λέγοιεν. ὁ οὖν Δερκυλίδας εὐθὺς ὥσπερ ἔτυχε κεκαλλιερηκῶς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα ἠγείτο πρὸς τὰς πύλας· οἱ δ' ἀναπετάσαντες ἐδέξαντο. καταστήσας δὲ καὶ ἐνταῦθα φρουροὺς εὐθὺς ἦει ἐπὶ τὴν
- 20 Σκῆψιν καὶ τὴν Γέργιθα. ὁ δὲ Μειδίας προσδοκῶν μὲν τὸν Φαρνάβαζον, ὁκνῶν δ' ἤδη τοὺς πολίτας, πέμψας πρὸς τὸν Δερκυλίδαν εἶπεν ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς λόγους, εἰ ὁμήρους λάβοι. ὁ δὲ πέμψας αὐτῷ ἀπὸ πόλεως ἐκάστης τῶν συμμάχων ἓνα ἐκέλευσε λαβεῖν τούτων ὅπόσους τε καὶ ὁποίους βούλοιο. ὁ δὲ λαβὼν δέκα ἐξηλθε, καὶ συμμίζας τῷ Δερκυλίδᾳ ἡρώτα ἐπὶ τίσιν ἂν σύμμαχος γένοιτο. ὁ δ' ἀπεκρίνατο ἐφ' ὧν τοὺς πολίτας ἐλευθέρους τε καὶ αὐτονόμους ἑᾶν. καὶ
- 21 ἅμα ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὴν Σκῆψιν. γνοὺς δὲ ὁ Μειδίας ὅτι οὐκ ἂν δύναίτο κωλύειν βίᾳ τῶν πολιτῶν,

εἰασεν αὐτὸν εἰσιέναι. ὁ δὲ Δερκυλίδας θύσας τῇ
 Ἀθηνᾷ ἐν τῇ τῶν Σκηψίων ἀκροπόλει τοὺς μὲν τοῦ
 Μειδίου φρουροὺς ἐξήγαγε, παραδοὺς δὲ τοῖς πολίταις
 τὴν πόλιν, καὶ παρακελευσάμενος, ὥσπερ Ἕλληνας καὶ
 ἐλευθέρους χρηΐ, οὕτω πολιτεύειν, ἐξελθὼν ἤγειτο
 ἐπὶ τὴν Γέργιθα. συμπρούπεμπον δὲ πολλοὶ αὐτὸν καὶ
 τῶν Σκηψίων, τιμῶντές τε καὶ ἠδόμενοι τοῖς πεπρα-
 γμένοις. ὁ δὲ Μειδίας παρεπόμενος αὐτῷ ἤξιον τὴν 22
 τῶν Γεργιθίων πόλιν παραδοῦναι αὐτῷ. καὶ ὁ Δερ-
 κυλίδας μέντοι ἔλεγεν ὡς τῶν δικαίων οὐδενὸς ἀτυχή-
 σοι· ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὰς πύλας σὺν τῷ
 Μειδίᾳ, καὶ τὸ στράτευμα ἠκολούθει αὐτῷ εἰρηνικῶς
 εἰς δύο. οἱ δ' ἀπὸ τῶν πύργων καὶ μάλα ὑψηλῶν ὄν-
 των ὁρῶντες τὸν Μειδίαν σὺν αὐτῷ οὐκ ἔβαλλον· εἰ-
 πόντος δὲ τοῦ Δερκυλίδα, Κέλευσον, ὦ Μειδιά, ἀνοι-
 ξαι τὰς πύλας, ἵνα ἡγῇ μὲν σύ, ἐγὼ δὲ σὺν σοὶ εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν ἔλθω κἀνταῦθα θύσω τῇ Ἀθηνᾷ, ὁ Μειδίας ὥκνει
 μὲν ἀνοίγειν τὰς πύλας, φοβούμενος δὲ μὴ παραχρῆμα
 συλληφθῇ, ἐκέλευεν ἀνοίξαι. ὁ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, 23
 ἔχων αὖ τὸν Μειδίαν ἐπορεύετο πρὸς τὴν ἀκρόπολιν·
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους στρατιώτας ἐκέλευσε θέσθαι περὶ
 τὰ τεῖχη τὰ ὅπλα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔθνε
 τῇ Ἀθηνᾷ. ἐπεὶ δ' ἐτέθντο, ἀνεῖπε καὶ τοὺς Μειδίου
 δορυφόρους θέσθαι τὰ ὅπλα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ἑαν-
 τοῦ στρατεύματος, ὡς μισθοφορήσοντας· Μειδιά γὰρ
 οὐδὲν ἔτι δεινὸν εἶναι. ὁ μὲντοι Μειδίας ἀπορῶν ὅτι 24
 ποιόη, εἶπεν, Ἐγὼ μὲν τοίνυν ἄπειμι, ἔφη, ξενιά
 σοι παρασκευάσω. ὁ δέ, Οὐ μὰ Δί', ἔφη, ἐπεὶ αἰ-
 σχρὸν ἐμὲ τεθυκότα ξενίεσθαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ μὴ ξε-
 νίζειν σέ. μένε οὖν παρ' ἡμῖν· ἐν ᾧ δ' ἂν τὸ δεῖπνον
 παρασκευάζεται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια πρὸς ἀλλήλους
 καὶ διασκευσόμεθα καὶ ποιήσομεν. ἐπεὶ δ' ἐκαθέζοντο, 25

- ἡρώτα ὁ Δερκυλίδας, Εἰπέ μοι, ὦ Μειδία, ὁ πατήρ σε ἄρχοντα τοῦ οἴκου κατέλιπε; Μάλιστα, ἔφη. Καὶ πόσαι σοι οἰκίαι ἦσαν; πόσοι δὲ χώροι; πόσαι δὲ νομαί; ἀπογράφοντος δ' αὐτοῦ οἱ παρόντες τῶν Σκηψίων
- 26 εἶπον, Ψεύδεται σε οὗτος, ὦ Δερκυλίδα. Τμείς δὲ γ', ἔφη, μὴ λίαν μικρολογεῖσθε. ἐπεὶ δὲ ἀπεγέγραπτο τὰ πατρῶα, Εἰπέ μοι, ἔφη, Μανία δὲ τίνας ἦν; οἱ δὲ πάντες εἶπον ὅτι Φαρναβάζου. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἐκείνης, ἔφη, Φαρναβάζου; Μάλιστα, ἔφασαν. Ἡμέτερόν ἂν εἴη, ἔφη, ἐπεὶ κρατοῦμεν· πολέμιος γὰρ ἡμῖν Φαρναβάζος. ἀλλ' ἡγείσθω τις, ἔφη, ὅπου κεῖ-
- 27 ται τὰ Μανίας καὶ τὰ Φαρναβάζου. ἡγουμένων δὲ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὴν Μανίας οἴκησιν, ἣν παρειλήφει ὁ Μειδίας, ἡκολούθει κάκεινος. ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, ἐκάλει ὁ Δερκυλίδας τοὺς ταμίας, φράσας δὲ τοῖς ὑπηρέταις λαβεῖν αὐτοὺς προεῖπεν αὐτοῖς ὥς εἴ τι κλέπτουντες ἐλώσσοιντο τῶν Μανίας, παραχορήμα ἀποσφαγήσονται. οἱ δ' ἐδείκνυσαν. ὁ δ' ἐπεὶ εἶδε πάντα, κατέκλεισεν αὐτὰ καὶ κατεσημήνατο καὶ φύλακας κατέστησεν.
- 28 ἔξιόν δὲ οὓς ἡῦρεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῶν ταξιάρχων καὶ λοχαγῶν, εἶπεν αὐτοῖς, Μισθὸς μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰργασται τῇ στρατιᾷ ἐγγὺς ἐνιαυτοῦ ὀκτακισχιλίοις ἀνδράσιν· ἣν δέ τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα προσέσται. ταῦτα δ' εἶπε γιννώσκων ὅτι ἀκούσαντες πολὺ εὐτακτότεροι καὶ θεραπευτικώτεροι ἔσονται. ἐρομένου δὲ τοῦ Μειδίου, Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν, ὦ Δερκυλίδα; ἀπεκρίνατο, Ἐνθαπερ καὶ δικαιοτάτον, ὦ Μειδία, ἐν τῇ πατρίδι τῇ σουτοῦ Σκήψει καὶ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ.
- II. Ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας ταῦτα διαπραξάμενος καὶ λαβὼν ἐν ὀκτὼ ἡμέραις ἐννέα πόλεις, ἐβουλεύετο ὅπως ἂν μὴ ἐν τῇ φιλίᾳ χειμᾶζων βαρὺς εἴη τοῖς συμμάχοις,

ὥσπερ Θίβρων, μηδ' αὖ Φαρνάβαζος καταφρονῶν τῇ ἱπ-
 πῳ κακουργοῖη τὰς Ἑλληνίδας πόλεις. πέμπει οὖν πρὸς
 αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ πότερον βούλεται εἰρήνην ἢ πόλεμον
 ἔχειν. ὁ μέντοι Φαρνάβαζος νομίσας τὴν Αἰολίδα ἐπι-
 τετειχίσθαι τῇ ἑαυτοῦ οἰκῇσει Φρυγίᾳ, σπονδὰς εἴλετο.

Ὡς δὲ ταῦτα ἐγένετο, ἔλθων ὁ Δερκυλίδας εἰς τὴν **2**
 Βιθυνίδα Θράκην ἐκεῖ διεχείμαζεν, οὐδὲ τοῦ Φαρνα-
 βάζου πάνυ τι ἀχθομένου· πολλάκις γὰρ οἱ Βιθυνοὶ
 αὐτῷ ἐπολέμουν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Δερκυλίδας ἀσφα-
 λῶς φέρων καὶ ἄγων τὴν Βιθυνίδα καὶ ἄφθονα ἔχων
 τὰ ἐπιτήδεια διετέλει· ἐπειδὴ δὲ ἦλθον αὐτῷ παρὰ τοῦ
 Σεύθου πέραθεν σύμμαχοι τῶν Ὀδρουσῶν ἱππεῖς τε ὥς
 διακόσιοι καὶ πελτασταὶ ὥς τριακόσιοι, οὗτοι στρατο-
 πεδευσάμενοι καὶ περισταυρωσάμενοι ἀπὸ τοῦ Ἑλλη-
 νικοῦ ὥς εἴκοσι στάδια, αἰτοῦντες φύλακας τοῦ στρα-
 τοπέδου τὸν Δερκυλίδαν τῶν ὀπλιτῶν, ἐξῆσαν ἐπὶ
 λείαν, καὶ πολλὰ ἐλάμβανον ἀνδράποδά τε καὶ χρή-
 ματα. ἦδη δ' ὄντος μεστοῦ τοῦ στρατοπέδου αὐτοῖς **3**
 πολλῶν αἰχμαλώτων, καταμαθόντες οἱ Βιθυνοὶ ὅσοι
 τ' ἐξῆσαν καὶ ὅσους κατέλιπον Ἑλλήνας φύλακας,
 συλλεγέντες παμπληθεῖς πελτασταὶ καὶ ἱππεῖς ἅμ'
 ἡμέρᾳ προσπίπτουσι τοῖς ὀπλίταις ὥς διακοσίοις οὖ-
 σιν. ἐπειδὴ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο, οἱ μὲν ἔβαλλον, οἱ δ'
 ἠκόντιζον εἰς αὐτούς. οἱ δ' ἐπεὶ ἐτιρωσκοντο μὲν καὶ
 ἀπέθνησκον, ἐποιοῦν δ' οὐδὲν καθειργμένοι ἐν τῷ
 σταυρώματι ὥς ἀνδρομήκει ὄντι, διασπᾶσαντες τὸ
 αὐτῶν ὀχύρωμα ἐφέροντο εἰς αὐτούς. οἱ δὲ ἢ μὲν ἐκ- **4**
 θέοιεν ὑπεχώρουν, καὶ ῥαδίως ἀπέφευγον πελτασταὶ
 ὀπλίταις, ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς
 αὐτῶν ἐφ' ἐκάστη ἐκδρομῇ κατέβαλλον· τέλος δὲ
 ὥσπερ ἐν ἀνλίῳ σηκασθέντες κατηκοντίσθησαν. ἐσώ-
 θησαν μέντοι αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς πεντεκαίδεκα εἰς τὸ

Ἑλληνικόν, καὶ οὗτοι, ἐπεὶ εὐθέως ἤσθοντο τὸ πρῶτον, ἀπεχώρησαν ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες ἀμελησάμενοι τῶν τῶν Βιθυνῶν. ταχὺ δὲ ταῦτα διαπραξάμενοι Βιθυνοὶ καὶ τοὺς σκηνοφύλακας τῶν Ὀδρυσῶν ὁμοῦ κῶν ἀποκτείναντες, ἀπολαβόντες πάντα τὰ αἰχμάλωκα ἀπῆλθον· ὥστε οἱ Ἕλληνες ἐπεὶ ἤσθοντο, βοηθοῦν οὐδὲν ἄλλο ἡὔρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ἐπεὶ μέντοι ἐπανῆλθον οἱ Ὀδρύσαι, θάψαντες τοὺς ἑαυτῶν καὶ πολὺν οἶνον ἐκπιόντες ἐπ' αὐτοῖς ἵπποδρομίαν ποιήσαντες, ὁμοῦ δὴ τὸ λοιπὸν τοῖς Ἕλλησι στρατοπεδευσάμενοι ἤγον καὶ ἕκασον τὴν ἱππικὴν δύναμιν.

6 ^{a.C.} ^{998.} Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ἀποπορευόμενος ὁ Δερκυλίδας ἐκ τῆς Βιθυνῶν ἀφικνεῖται εἰς Αἰόψακον. ἐνταῦθα δ' οὐκ αὐτοῦ ἔρχονται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελευτῶν Ἀρακός τε καὶ Ναυβάτης καὶ Ἀντισθένης. οὗτοι δ' ἦλθον ἐπισκεψάμενοι τὰ τε ἄλλα ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ Δερκυλίδαν ἐροῦντες μένοντι ἄρχειν καὶ τὸν ἐπιόντα ἐνιστάν· ἐπιστεῖλαι δὲ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἐφόρους καὶ συγκαλέσαντας τοὺς στρατιώτας εἰπεῖν ὡς ὧν μὲν προσέθεν ἐποίουν μέμφοιντο αὐτοῖς, ὅτι δὲ νῦν οὐδὲν ἤκουον, ἐπαινοῖεν· καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰπεῖν ὅτι ἦν μὲν ἀδικῶσιν, οὐκ ἐπιτρέψουσιν· ἦν δὲ δίκαιον, ἐπαινεῖν· καὶ περὶ τοὺς συμμάχους ποιῶσιν, ἐπαινέδονται αὐτοῖς.

7 ἐπεὶ μέντοι συγκαλέσαντες τοὺς στρατιώτας ταῦτ' ἐλάλουν, ὁ τῶν Κυρραίων προεσπηλάκει ἀπεκρίνατο, Ἄλλοι ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς μὲν ἐσμεν οἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσιν· ἄρχων δὲ ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος τὸ παρελθόν. τὸ οὖν αἴτιον τοῦ νῦν μὲν μὴ ἔξαμαρτάνειν, τότε δέ, αὐτοὶ ἤδη ἱκανοὶ ἐστε γιννώσκειν. οἱ σκηνοῦντων δὲ τῶν τε οἰκοθεν πρέσβειων καὶ τοῦ Δερκυλίδου, ἐπεμνήσθη τις τῶν περὶ τὸν Ἀρακὸν ὅτι κατὰ

λελοίποιεν πρέσβεις τῶν Χερρονησιτῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ. τούτους δὲ λέγειν ἔφασαν ὥς νῦν μὲν οὐ δύναιντο τὴν Χερρόνησον ἐργάζεσθαι· φέρεσθαι γὰρ καὶ ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν Θρακῶν· εἰ δ' ἀποτεριχθείη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν, καὶ σφίσιν ἂν γῆν πολλὴν κάγαθὴν εἶναι ἐργάζεσθαι καὶ ἄλλοις ὅποσοι βούλονται Λακεδαιμονίων· ὥστ' ἔφασαν οὐκ ἂν θαυμάζειν εἰ καὶ πεμφθείη τις Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῆς πόλεως σὺν δυνάμει ταῦτα πράξων. ὁ οὖν Δερκυλίδας πρὸς μὲν ἐκείνους οὐκ εἶπεν ἣν ἔχοι γνώμην ταῦτ' ἀκούσας, ἀλλ' ἀπέπεμψεν αὐτοὺς ἐπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἡδόμενος ὅτι ἐμελλον ὄψεσθαι τὰς πόλεις ἐν εἰρήνῃ εὐδαιμονικῶς διαγούσας. οἱ μὲν δὲ ἐπορεύοντο. ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐπειδὴ ἔγνω μενετεόν ὄν, πάλιν πέμψας πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ἐπήρετο πότερα βούλοιο σπονδὰς ἔχειν καθάπερ διὰ τοῦ χειμῶνος ἢ πόλεμον. ἐλομένου δὲ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τότε σπονδὰς, αὐτῶ καταλιπὼν καὶ τὰς περὶ ἐκεῖνον πόλεις[φιλίας] ἐν εἰρήνῃ διαβαίνει τὸν Ἑλλήσποντον σὺν τῷ στρατεύματι εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ διὰ φιλίας τῆς Θράκης πορευθεὶς καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ Σεύθου ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον. ἣν καταμαθὼν πόλεις μὲν ἑνδεκα [ἢ δώδεκα] ἔχουσας, 10 χώραν δὲ παμφορωτάτην καὶ ἀρίστην οὖσαν, κεκακωμένην δέ, ὥσπερ ἐλέγετο, ὑπὸ τῶν Θρακῶν, ἐπεὶ μετρῶν ἡῦρε τοῦ ἰσθμοῦ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα στάδια, οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ θυσάμενος εἰείχισε, κατὰ μέρη διελὼν τοῖς στρατιώταις τὸ χωρίον· καὶ ἄθλα ὑποσχόμενος δῶσειν τοῖς πρώτοις ἐκτειχίσασιν, καὶ τοῖς ἄλλοις ὥς ἕκαστοι ἄξιοι εἶεν, ἀπετέλεσε τὸ τεῖχος ἀρξάμενος ἀπὸ ἡρινοῦ χρόνου πρὸ ὁπώρας. καὶ ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τείχους ἑνδεκα μὲν πόλεις, πολλοὺς δὲ λιμένας, πολλὴν δὲ κάγαθὴν σπόριμον, πολλὴν δὲ

- πεφυτευμένην, παμπληθεῖς δὲ καὶ παγκάλας νομάς
 11 παντοδαποῖς κτήνεσι. ταῦτα δὲ πράξας διέβαινε πάλιν
 εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπισκοπῶν δὲ τὰς πόλεις εἶσα τὰ μὲν ἄλλα κα-
 λῶς ἐχούσας, Χίων δὲ φρυγᾶδας ἡῦρεν Ἀταρνέα ἔχοντας
 χωρίον ἰσχυρόν, καὶ ἐκ τούτου ὁρμωμένους φέροντας
 καὶ ἄγοντας τὴν Ἰωνίαν, καὶ ζῶντας ἐκ τούτου. πυ-
 θόμενος δὲ ὅτι πολὺς σῖτος ἐνῆν αὐτοῖς, περιστρατοπε-
 δευσάμενος ἐπολιόρκει· καὶ ἐν ὁκτῷ μηνὶ παραστησά-
 μενος αὐτούς, καταστήσας ἐν αὐτῷ Δράκοντα Πελλη-
 νέα ἐπιμελητήν, καὶ κατασκευάσας ἐν τῷ χωρίῳ ἐκπλεω
 πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἵνα εἴη αὐτῷ καταγωγὴ, ὁπότε
 ἀφικνοῖτο, ἀπῆλθεν εἰς Ἑφεσον, ἣ ἀπέχει ἀπὸ Σάρ-
 δεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν.

- 12 Καὶ μέχρι τούτου τοῦ χρόνου ἐν εἰρήνῃ διήκον
 397. Τισσαφέρους τε καὶ Δερκυλίδας καὶ οἱ ταύτῃ Ἕλληνες
 καὶ οἱ βάρβαροι. ἐπεὶ δὲ ἀφικνούμενοι πρέσβεις εἰς
 Λακεδαιμόνα ἀπὸ τῶν Ἰωνίδων πόλεων ἐδίδασκον ὅτι
 εἴη ἐπὶ Τισσαφέρνῃ, εἰ βούλοιο, ἀφίεναι αὐτονόμους
 τὰς Ἑλληνίδας πόλεις· εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία,
 ἐνθαπερ ὁ Τισσαφέρους οἶκος, οὕτως ἂν ἐφασαν
 τάχιστα νομίζειν αὐτὸν αὐτονόμους σφᾶς ἀφίεναι·
 ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι ἔπεμψαν πρὸς Δερ-
 κυλίδαν, καὶ ἐκέλευον αὐτὸν διαβαίνειν σὺν τῷ
 στρατεύματι ἐπὶ Καρίαν καὶ Φάρακα τὸν ναύαρχον
 σὺν ταῖς ναυσὶ παραπλεῖν. οἱ μὲν δὴ ταῦτ' ἐποιοῦν.

- 13 ἐτύγχανε δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ Φαρνάβαζος
 πρὸς Τισσαφέρην ἀφιγμένος, ἅμα μὲν ὅτι στρατηγὸς
 τῶν πάντων ἀπεδέδεικτο Τισσαφέρους, ἅμα δὲ διαμαρ-
 τυρόμενος ὅτι ἔτοιμος εἴη κοινῇ πολεμεῖν καὶ συμμα-
 χεσθαι καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς βασι-
 λέως· ἄλλως τε γὰρ ὑπεφθόνηι τῆς στρατηγίας τῷ

Τισσαφέρνει καὶ τῆς Αἰολίδος χαλεπῶς ἔφερεν ἀπε-
 στερημένος. ὁ δ' ἀκούων, Πρωτον μὲν τοίνυν, ἔφη,
 διάβηθι σὺν ἑμοὶ ἐπὶ Καρίαν, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τού-
 των βουλευσόμεθα. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ἔδοξεν αὐτοῖς 14
 ἱκανὰς φυλακάς εἰς τὰ ἐρύματα καταστήσαντας δια-
 βαίνειν πάλιν ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν. ὥς δ' ἤκουσεν ὁ Δερ-
 κυλίδας ὅτι πάλιν πεπερακότες εἰσὶ τὸν Μαλιάνδρον,
 εἰπὼν τῷ Φάρακι ὥς ὀκνοίῃ μὴ ὁ Τισσαφέρνης καὶ
 ὁ Φαρνάβαζος ἐρήμην οὔσαν καταθέοντες φέρωσι καὶ
 ἄγωσι τὴν χώραν, διέβαινε καὶ αὐτός. πορευόμενοι δὲ
 οὗτοι οὐδέν τι συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι, ὥς
 προελθλυθότων τῶν πολεμίων εἰς τὴν Ἐφεσίαν, ἑξαι-
 φνης ὀρώσιν ἐκ τοῦ ἀντιπέρας σκοποὺς ἐπὶ τῶν μνημά-
 των· καὶ ἀνταναβιβάσαντες εἰς τὰ παρ' ἑαυτοῖς μνη- 15
 μεῖα καὶ τύρσεις τινὰς καθορῶσι παρατεταγμένους ἢ
 αὐτοῖς ἦν ἡ ὁδὸς Κῦράς τε λευκάσπιδας καὶ τὸ Περσι-
 κὸν ὅσον ἐτύγγανε παρὸν στράτευμα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν
 ὅσον εἶχεν ἑκάτερος αὐτῶν καὶ τὸ Ἰππικὸν μάλα πολὺ,
 τὸ μὲν Τισσαφέρνους ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρατι, τὸ δὲ Φαρ-
 ναβάζου ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ. ὥς δὲ ταῦτα ἤσθετο ὁ Δερ- 16
 κυλίδας, τοῖς μὲν ταξιάρχοις καὶ τοῖς λοχαγοῖς εἶπε πα-
 ρατάττεσθαι τὴν ταχίστην εἰς ὀκτώ, τοὺς δὲ πελτα-
 στας ἐπὶ τὰ κράσπεδα ἑκατέρωθεν καθίστασθαι καὶ
 τοὺς ἱππέας, ὅσους γε δὴ καὶ οἴους ἐτύγγανεν ἔχων·
 αὐτὸς δὲ ἐθύετο. ὅσον μὲν δὴ ἦν ἐκ Πελοποννήσου 17
 στράτευμα, ἡσύχϊαν εἶχε καὶ παρεσκευάζετο ὥς μαχού-
 μενον· ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πριήνης τε καὶ Ἀχιλλεῖου καὶ
 ἀπὸ νήσων καὶ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, οἱ μὲν τινες κα-
 ταλιπόντες ἐν τῷ σίτῳ τὰ ὕπλα ἀπεδίδρασκον· καὶ γὰρ
 ἦν βαθὺς ὁ σίτος ἐν τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ· ὅσοι δὲ καὶ
 ἔμενον, δῆλοι ἦσαν οὐ μενοῦντες. τὸν μὲν οὖν Φαρ- 18
 νάβαζον ἐξηγγέλλετο μάχεσθαι κελεύειν· ὁ μὲντοι Τισ-

- σαφέρνης τό τε Κύρειον στράτευμα καταλογιζόμενος
 ὡς ἐπολέμησεν αὐτοῖς καὶ τούτῳ πάντας νομιζὼν ὁμοί-
 ον εἶναι τοὺς Ἑλληνας, οὐκ ἐβούλετο μάχεσθαι, ἀλλὰ
 πέμπας πρὸς Δερκυλίδαν εἶπεν ὅτι εἰς λόγους βούλοιο
 αὐτῷ ἀφικέσθαι. καὶ ὁ Δερκυλίδας λαβὼν τοὺς κρα-
 τίστους τὰ εἶδη τῶν περὶ αὐτὸν καὶ ἱππέων καὶ πεζῶν
 προῆλθε πρὸς τοὺς ἀγγέλους, καὶ εἶπεν, Ἀλλὰ παρε-
 σκευάσμεν μὲν ἔγωγε μάχεσθαι, ὡς ὁράτε· ἐπεὶ μέν-
 τοι ἐκεῖνος βούλεται εἰς λόγους ἀφικέσθαι, οὐδ' ἐγὼ
 ἀντιλέγω. εἰ μέντοι ταῦτα δεῖ ποιεῖν, πιστὰ καὶ ὁμή-
 19 ρους δοτέον καὶ ληπτέον. δόξαντα δὲ ταῦτα καὶ πε-
 ρανθέντα, τὰ μὲν στρατεύματα ἀπῆλθε, τὸ μὲν βαρ-
 βαρικὸν εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας, τὸ δ' Ἑλληνικὸν
 εἰς Λεύκοφρον, ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος τε ἱερὸν μάλα
 ἄγιον καὶ λίμνη πλεονὴ σταδίου ὑπόψαμμος ἀένας
 ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος. καὶ τότε μὲν ταῦτα
 ἐπράχθη· τῇ δ' ὑστεραίᾳ εἰς τὸ συγκείμενον χωρίον
 ἦλθον, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πνυθέσθαι ἀλλήλων ἐπὶ τί-
 20 σιν ἂν τὴν εἰρήνην ποιήσαιντο. ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας
 εἶπεν, εἰ αὐτονόμους ἐγὼ βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας
 πόλεις, ὁ δὲ Τισσαφέρνης καὶ Φαρνάβαζος, εἰ ἐξέλθοι
 τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα ἐκ τῆς χώρας καὶ οἱ Λακε-
 δαιμονίων ἄρμωσται ἐκ τῶν πόλεων. ταῦτα δ' εἰπόν-
 τες ἀλλήλοις σπονδὰς ἐποιήσαντο, ἕως ἀπαγγελθεῖν
 τὰ λεχθέντα Δερκυλίδᾳ μὲν εἰς Λακεδαίμονα, Τις-
 σαφέρνει δὲ ἐπὶ βασιλείᾳ. +
- 21 Τούτων δὲ πραττομένων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ Δερκυ-
 λίδᾳ, Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, πάλαι
 ὀργιζόμενοι τοῖς Ἑλλείοις καὶ ὅτι ἐποιήσαντο συμμαχίαν
 πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἀργεῖους καὶ Μαντινέας, καὶ ὅτι
 δίκην φάσκοντες καταδικάσθαι αὐτῶν ἐκώλυον καὶ
 τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος, καὶ οὐ μόνον

ταντ ηρκει, ἀλλὰ καὶ Λίχα παρὰδόντος Θηραίου το
 ἄρμα, ἐπεὶ ἐκηρύττοντο νικῶντες, ὅτε εἰσῆλθε Λίχας
 στεφανώσων τὸν ἡνίοχον, μαστιγοῦντες αὐτόν, ἄνδρα
 γέροντα, ἐξήλασαν· τούτων δ' ὕστερον καὶ Ἄγιδος 22
 πεμφθέντος θῦσαι τῷ Διὶ κατὰ μαντείαν τινὰ ἐκώ-
 λυνον οἱ Ἥλαιοι μὴ προσεύχεσθαι νίκην πολέμου, λέ-
 γοντες ὥς καὶ τὸ ἀρχαῖον εἴη οὕτω νόμιμον, μὴ χρη-
 στηριάζεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' Ἑλλήνων πολέμῳ·
 ὥστε ἄθνητος ἀπῆλθεν. ἐκ τούτων οὖν πάντων ὄργι- 23
 ζομένοις ἔδοξε τοῖς ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ σωφρονί-
 σαι αὐτούς. πέμψαντες οὖν πρέσβεις εἰς Ἥλιν εἶπον
 ὅτι τοῖς τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων δίκαιον δοκοίη εἶ-
 ναι ἀφιέναι αὐτοὺς τὰς περὶοικίδας πόλεις αὐτονόμους.
 ἀποκριναμένων δὲ τῶν Ἥλείων ὅτι οὐ ποιήσοιεν ταῦ-
 τα, ἐπιληΐδας γὰρ ἔχοιεν τὰς πόλεις, φρουρὰν ἔφηναν
 οἱ ἔφοροι. ἄγων δὲ τὸ στράτευμα Ἄγρις ἐνέβαλε διὰ τῆς
 Ἀχαΐας εἰς τὴν Ἥλειαν κατὰ Λάρισον. ἄρτι δὲ τοῦ 24
 στρατεύματος ὄντος ἐν τῇ πολεμίᾳ καὶ κοπτομένης τῆς
 χώρας, σεισμὸς ἐπιγίγνεται· ὁ δ' Ἄγρις θείον ἡγησάμε-
 νος ἐξελθὼν πάλιν ἐκ τῆς χώρας διαφῆκε τὸ στράτευ-
 μα. ἐκ δὲ τούτου οἱ Ἥλαιοι πολὺ θρασύτεροι ἦσαν, καὶ
 διεπρεσβεύοντο εἰς τὰς πόλεις, ὅσας ἤδεσαν δυσμενεῖς
 τοῖς Λακεδαιμονίοις οὕσας. περιόντι δὲ τῷ ἐνιαυτῷ φαί- 25
 νουσι πάλιν οἱ ἔφοροι φρουρὰν ἐπὶ τὴν Ἥλιν, καὶ συν-
 εστρατεύοντο τῷ Ἄγριδι πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων
 οἳ τε ἄλλοι πάντες σύμμαχοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. ἐμβαλόν-
 τος δὲ τοῦ Ἄγιδος δι' Αὐλῶνος, εὐθύς μὲν Λεπρεᾶται
 ἀποστάντες τῶν Ἥλείων προσεχώρησαν αὐτῷ, εὐθύς
 δὲ Μακίστιοι, ἐχόμενοι δ' Ἐπιταλιεῖς. διαβαίνοντι δὲ
 τὸν ποταμὸν προσεχώρουν Λετρίνοι καὶ Ἀμφίδολοι καὶ
 Μαργανεῖς. ἐκ δὲ τούτου ἐλθὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἔθνε 26
 τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ· κωλύειν δὲ οὐδεὶς ἐτι ἐπειράτο.

- θύσας δὲ πρὸς τὸ ἄστυ ἐπορεύετο, κόπτων καὶ κάων
 τὴν χώραν, καὶ ὑπέρπολλα μὲν κτήνη, ὑπέρπολλα δὲ
 ἀνδράποδα ἡλίσκετο ἐκ τῆς χώρας· ὥστε ἀκούοντες
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν ἐκόντες
 ἦσαν συστρατευσόμενοι καὶ μετεῖχον τῆς ἀρπαγῆς.
 καὶ ἐγένετο αὕτη ἡ στρατεία ὥσπερ ἐπισιτισμὸς τῇ Πε-
 27 λοποννήσῳ. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν, τὰ μὲν
 προάστεια καὶ τὰ γυμνάσια καλὰ ὄντα ἐλυμαίνετο, τὴν
 δὲ πόλιν, ἀτείχιστος γὰρ ἦν, ἐνόμισαν αὐτὸν μὴ βού-
 λεσθαι μᾶλλον ἢ μὴ δύνασθαι ἐλεῖν. δηνουμένης δὲ τῆς
 χώρας, καὶ οὔσης τῆς στρατιᾶς περὶ Κυλλήνην, βουλό-
 μενοι οἱ περὶ Ξενίαν τὸν λεγόμενον μεδίμνω ἀπομε-
 τρήσασθαι τὸ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον δι' αὐτῶν
 προσχωρῆσαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐκπεσόντες ἐξ οἰ-
 κίας ξίφη ἔχοντες σφαγὰς ποιοῦσι, καὶ ἄλλους τέ-
 τινας ἀποκτείνουσι καὶ ὅμοιόν τινα Θρασυδαίῳ ἀπο-
 κτείναντες τῷ τοῦ δήμου προστάτῃ ᾧοντο Θρασυ-
 28 δαῖον ἀπεκτονέειν, ὥστε ὁ μὲν δῆμος παντελῶς
 κατηθύνησε καὶ ἡσυχίαν εἶχεν, οἱ δὲ σφαγεῖς πάντ'
 ᾧοντο πεπραγμένα εἶναι, καὶ οἱ ὁμογνώμονες αὐ-
 τοῖς ἐξεφέροντο τὰ ὄπλα εἰς τὴν ἀγοράν. ὁ δὲ Θρα-
 συδαῖος ἔτι καθεύδων ἐτύγχανεν οὐπὲρ ἐμεθύσθη
 ὥς δὲ ἦσθετο ὁ δῆμος ὅτι οὐ τέθνηκεν ὁ Θρασυ-
 δαῖος, περιεπλήσθη ἡ οἰκία ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ὥσπερ
 29 ὑπὸ ἐσμοῦ μελιττῶν ὁ ἡγεμών. ἐπειδὴ δὲ ἦγείτο ὁ Θρα-
 συδαῖος ἀναλαβὼν τὸν δῆμον, γενομένης μάχης ἐκρά-
 τησεν ὁ δῆμος, ἐξέπεσον δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους
 οἱ ἐργχειρήσαντες ταῖς σφαγαῖς. ἐπεὶ δ' αὖτ' ὁ Ἀγισάπιδων
 διέβη πάλιν τὸν Ἀλφειόν, φρουροὺς καταλιπὼν ἐν
 Ἐπιταλίῳ πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ Ἀύσιππον ἀρμο-
 στὴν καὶ τοὺς ἐξ Ἡλίδος φυγάδας, τὸ μὲν στρατεύμα
 30 διῆκεν, αὐτὸς δὲ οἴκαδε ἀπῆλθε. καὶ τὸ μὲν λοιπὸν

θέρος καὶ τὸν ἐπιόντα χειμῶνα ὑπὸ τοῦ Λυσίππου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐφέρετο καὶ ἤγετο ἡ τῶν Ἑλείων χώρα. τοῦ δ' ἐπιόντος θέρους πέμψας Θρασυδαίος εἰς ^{α. C. 399.} Λακεδαίμονα συνεχώρησε Φέας τε τὸ τεῖχος περιελθὲν καὶ Κυλλήνης καὶ τὰς Τριφυλίδας πόλεις ἀφείναι Φρίξαν καὶ Ἐπιτάλιον καὶ Δετρίνους καὶ Ἀμφιδόλους καὶ Μαργανέας, πρὸς δὲ ταύταις καὶ Ἀκρωρείους καὶ Λασιῶνα τὸν ὑπ' Ἀρχάδων ἀντιλεγόμενον. Ἦπειον μὲν τοι τὴν μεταξὺ πόλιν Ἡραίας καὶ Μακίστου ἡξίουσι οἱ Ἕλειοι ἔχειν· πρίσθαι γὰρ ἔφασαν τὴν χώραν ἅπασαν παρὰ τῶν τότε ἐχόντων τὴν πόλιν τριάκοντα ταλάντων, καὶ τὸ ἀργύριον δεδωκέναι. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι 31 γνόυτες μηδὲν δικαιότερον εἶναι βία πριαμένους ἢ βία ἀφελόμενους παρὰ τῶν ἡττόνων λαμβάνειν, ἀφίεναι καὶ ταύτην ἡνάγκασαν· τοῦ μέντοι προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ, καίπερ οὐκ ἀρχαίον Ἕλειος ὄντος, οὐκ ἀπήλασαν αὐτούς, νομίζοντες τοὺς ἀντιποιοιμένους χωρίτας εἶναι καὶ οὐχ ἱκανοὺς προεστάναι. τούτων δὲ συγχωρηθέντων εἰρήνη τε γίγνεται καὶ συμμαχία Ἑλείων πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ οὕτω μὲν δὴ ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Ἑλείων πόλεμος ἔληξε.

Μετὰ δὲ τοῦτο Ἅγις ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς καὶ III τὴν δεκάτην ἀποθύσας, πάλιν ἀπιὼν ἔκαμεν ἐν Ἡραίᾳ, γέρον ἤδη ὢν, καὶ ἀπηνέχθη μὲν εἰς Λακεδαίμονα εἰζῶν, ἐκεῖ δὲ ταχὺ ἐτελεύτησε· καὶ ἔτυχε σεμνοτέρας ἢ κατὰ ἀνθρώπον ταφῆς. ἐπεὶ δὲ ὠσιώθησαν αἱ ἡμέραι, καὶ ἔδει βασιλέα καθίστασθαι, ἀντέλεγον περὶ βασιλείας Λεωτυχίδης, υἱὸς φάσκων Ἄγιδος εἶναι, Ἀγησίλαος δὲ ἀδελφός. εἰπόντος δὲ τοῦ Λεωτυχίδου, Ἄλλ' ὁ νόμος, 2 ὦ Ἀγησίλαε, οὐκ ἀδελφὸν ἀλλ' υἱὸν βασιλέως βασιλεύειν κελεύει· εἰ δὲ υἱὸς ὢν μὴ τυγχάνοι, ὁ ἀδελφός κα
Xenoph. Hist. Gr. 6

ὡς βασιλεύοντι. Ἐμὲ ἂν θεοὶ βασιλεύειν. Πῶς, ἐμοῦ γε ὄντος; Ὅτι ὃν τὸ καλεῖς πατέρα, οὐκ ἔφη σε εἶναι ἑαυτοῦ. Ἀλλ' ἢ πολὺ κάλλιον ἐκείνου εἶδ' οὐα μήτηρ καὶ νῦν ἔτι φησὶν. Ἀλλ' ὁ Ποτειδᾶν ὡς μάλα σεν ψευδομένῳ κατεμάνυσεν ἐκ τῷ θαλάμῳ ἐξελάσας σεισμῶ ἐς τὸ φανερόν τὸν σὸν πατέρα. συνεμαρτύρησε δὲ ταῦτ' αὐτῷ καὶ ὁ ἀληθέστατος λεγόμενος χρόνος εἶναι· ἀφ' οὗ γάρ τοι ἔφυγε καὶ οὐκ ἐφάνη ἐν τῷ θαλάμῳ, δεκάτῳ 3 μηνὶ ἐγένου. οἱ μὲν τοιαῦτ' ἔλεγον. Διοπεύθης δέ, μάλα χρησμολόγος ἀνὴρ, Λεωτυχίδῃ συναγορεύων εἶπεν ὡς καὶ Ἀπόλλωνος χρησμὸς εἴη φυλάξασθαι τὴν χωλὴν βασιλείαν. Ἀνδάνδρος δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ Ἀγησίλαου ἀντεῖπεν ὡς οὐκ οἶοιτο τὸν θεὸν τοῦτο κελεύειν φυλάξασθαι, μὴ προσπταίσας τις χωλεύσαι, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐκ ὦν τοῦ γένους βασιλεύσεις. παντάπασι γάρ ἂν χωλὴν εἶναι τὴν βασιλείαν ὁπότε μὴ οἱ 4 ἀφ' Ἡρακλέους τῆς πόλεως ἡγοῦντο. τοιαῦτα δὲ ἀκούσασα ἡ πόλις ἀμφοτέρων Ἀγησίλαον εἴλοντο βασιλέα.

Οὕτω δ' ἐνιαυτὸν ὄντος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀγησίλαου. θύοντος αὐτοῦ τῶν τεταγμένων τινὰ θυσιῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶπεν ὁ μάντις ὅτι ἐπιβουλὴν τινα τῶν δεινोटάτων φαίνοιεν οἱ θεοί. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἔθνευ, ἔτι δεινότερα ἔφη τὰ ἱερὰ φαίνεσθαι. τὸ τρίτον δὲ θύοντος, εἶπεν, ὦ Ἀγησίλαε, ὥσπερ εἰ ἐν αὐτοῖς εἴημεν τοῖς πολεμίοις, οὕτω μοι σημαίνεται. ἐκ δὲ τούτου θύοντες καὶ τοῖς ἀποτροπαίοις καὶ τοῖς σωτήρσι, καὶ μόλις καλλιερήσαντες, ἐπαύσαντο. ληρούσης δὲ τῆς θυσίας ἐντὸς πένθ' ἡμερῶν καταγορεύει τις πρὸς τοὺς ἐφόρους ἐπιβουλὴν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ πράγματος 5 Κινάδωνα. οὗτος δ' ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος καὶ τὴν ψυχὴν εὖρωστος, οὐ μέντοι τῶν ὁμοίων. ἐρομέ-

νων δὲ τῶν ἐφόρων πῶς φαίη τὴν πρᾶξιν εἶσεσθαι, εἶ-
 πεν ὁ εἰσαγγείλας ὅτι ὁ Κινάδων ἀγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
 ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς ἀριθμῆσαι κελεύοι ὅπόσοι εἴεν
 Σπαρτιαταὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ ἐγὼ, ἔφη, ἀριθμήσας
 βασιλέα τε καὶ ἐφόρους καὶ γέροντας καὶ ἄλλους ὡς
 τετραράκοντα, ἡρόμην Τί δὴ με τούτους, ὦ Κινάδων,
 ἐκέλευσας ἀριθμῆσαι; ὁ δὲ εἶπε, Τούτους, ἔφη, νό-
 μιζέ σοι πολεμίους εἶναι, τοὺς δ' ἄλλους πάντας συμ-
 μάχους πλεόν ἢ τετρακισχιλίους ὄντας τοὺς ἐν τῇ ἀγο-
 ρᾷ. ἐπιδεικνύναι δ' αὐτὸν ἔφη ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐνθα μὲν
 ἓνα, ἐνθα δὲ δύο πολεμίους ἀπαντῶντας, τοὺς δ'
 ἄλλους ἀπαντας συμμάχους· καὶ ὅσοι δὲ ἐν τοῖς χω-
 ρίοις Σπαρτιατῶν τύχοιεν ὄντες, ἓνα μὲν πολέμιον τὸν
 δεσπότην, συμμάχους δ' ἐν ἐκάστῳ πολλούς. ἐρωτῶν 6
 των δὲ τῶν ἐφόρων πόσους φαίη καὶ τοὺς συνειδότες
 τὴν πρᾶξιν εἶναι, λέγειν καὶ περὶ τούτου ἔφη αὐτὸν ὡς
 σφίσι μὲν τοῖς προστατεύουσιν οὐ πάνυ πολλοί, ἀξιό-
 πιστοι δὲ συνειδέειν· αὐτοὶ μὲντοι πᾶσιν ἔφασαν συνει-
 δέναι καὶ Εἰλωσι καὶ νεοδαμιάδεσι καὶ τοῖς ὑπομείοσι
 καὶ τοῖς περιόικοις· ὅπου γὰρ ἐν τούτοις τις λόγος γέ-
 νοιτο περὶ Σπαρτιατῶν, οὐδένα δύνασθαι κρύπτειν τὸ
 μὴ οὐχ ἡδέως ἂν καὶ ὤμων ἐσθίειν αὐτῶν. πάλιν οὖν 7
 ἐρωτῶντων, Ὅπλα δὲ πόθεν ἔφασαν λήψεσθαι; τὸν δ'
 εἰπεῖν ὅτι οἱ μὲν δῆπου συντεταγμένοι ἡμῶν αὐτοὶ
 ὅπλα κεκτῆμεθα, τῷ δ' ὄχλῳ, ἀγαρόντα εἰς τὸν σί-
 δηρον ἐπιδεῖξαι αὐτὸν ἔφη πολλὰς μὲν μαχαίρας,
 πολλὰ δὲ ξίφη, πολλοὺς δὲ ὀβελίσκους, πολλοὺς δὲ
 πελέκεις καὶ ἀξίνας, πολλὰ δὲ δρέπανα. λέγειν δ'
 αὐτὸν ἔφη ὅτι καὶ ταῦτα ὅπλα πάντ' εἴη ὅπόσοις
 ἄνθρωποι καὶ γῆν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἐργάζονται,
 καὶ τῶν ἄλλων δὲ τεχνῶν τὰς πλείστας τὰ ὄργανα
 ὅπλα ἔχειν ἀρκούντα, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἀόπλους. πά-

λιν αὐτὸν ἐρωτώμενος ἐν τίνι χρόνῳ μέλλοι ταῦτα πράτ-
 τεσθαι, εἶπεν ὅτι ἐπιδημεῖν οἱ παρηγγελημένον εἴη.
 8 ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἐφοροὶ ἐσκεμμένα τε λέγειν ἡγή-
 σαντο αὐτόν καὶ ἐξεπλάγησαν, καὶ οὐδὲ τὴν μικρὰν κα-
 λουμένην ἐκκλησίαν συλλέξαντες, ἀλλὰ συλλεγόμενοι
 τῶν γερόντων ἄλλοι ἄλλοι ἐβουλεύσαντο πέμψαι τὸν
 Κινάδωνα εἰς Αὐλῶνα σὺν ἄλλοις τῶν νεωτέρων καὶ
 κελεῦσαι ἥκειν ἄγοντα τῶν Αὐλωνιτῶν τέ τινας καὶ
 τῶν Εἰλώτων τοὺς ἐν τῇ σκυτάλῃ γεγραμμένους. ἀγα-
 γεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ τὴν γυναῖκα, ἣ καλλίστη μὲν αὐ-
 τόθι ἐλέγετο εἶναι, λυμαίνεσθαι δ' ἐδόκει τοὺς ἀφικνου-
 μένους Λακεδαιμονίων καὶ πρεσβυτέρους καὶ νεωτέ-
 9 ρους. ὑπηρετήκει δὲ καὶ ἄλλ' ἡδὴ ὁ Κινάδων τοῖς ἐφό-
 ροις τοιαῦτα. καὶ τότε δὴ ἔδοσαν τὴν σκυτάλην ἐκείνῳ,
 ἐν ἣ γεγραμμένοι ἦσαν οὓς ἔδει συλληφθῆναι. ἐρομέ-
 νου δὲ τίνας ἄγοι μεθ' ἑαυτοῦ τῶν νέων, Ἴδι, ἔφασαν.
 καὶ τὸν πρεσβύτατον τῶν ἱππαρχετῶν κέλευνέ σοι συμ-
 πέμψαι ἕξ ἢ ἑπτὰ οἱ ἂν τύχῃσι παρόντες. ἐμεμελήκει
 δὲ αὐτοῖς ὅπως ὁ ἱππαρχέτης εἰδείη οὓς θεοὶ πέμπειν,
 καὶ οἱ πεμπόμενοι εἰδείεν ὅτι Κινάδωνα θεοὶ συλλαβεῖν.
 εἶπον δὲ καὶ τοῦτο τῷ Κινάδωνι, ὅτι πέμψοιεν τρεῖς
 ἀμάξας, ἵνα μὴ πεζοὺς ἄγωσι τοὺς ληφθέντας, ἀφανί-
 ζοντες ὥς ἐδύναντο μάλιστα ὅτι ἐφ' ἓνα ἐκείνους ἔπεμ-
 10 πον. ἐν δὲ τῇ πόλει οὐ συνέλαμβάνον αὐτόν, ὅτι το
 πρᾶγμα οὐκ ᾔδεσαν ὁπόσον τὸ μέγεθος εἴη, καὶ ἀκού-
 σαι πρῶτον ἐβούλοντο τοῦ Κινάδωνος οἵτινες εἶεν οἱ
 συμπράττοντες, πρὶν αἰσθῆσθαι αὐτοὺς ὅτι μεμῆνυν-
 ται, ἵνα μὴ ἀποδρῶσιν. ἐμελλον δὲ οἱ συλλαβόντες αὐ-
 τὸν μὲν κατέχειν, τοὺς δὲ συνειδότες πυνθόμενοι αὐτοῦ
 γράψαντες ὑποπέμπειν τὴν ταχίστην τοῖς ἐφόροις. οὐ-
 τω δ' ἔσχον οἱ ἐφοροὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὥστε καὶ μόραν
 11 ἱππέων ἔπεμψαν τοῖς ἐπ' Αὐλῶνος. ἐπεὶ δ' εἰλημμένοι

τοῦ ἀνδρὸς ἦκεν ἱππεὺς φέρον τὰ ὀνόματα ὧν ὁ Κινάδων ἀπέγραψε, παραχρῆμα τὸν τε μάντιν Τισαμενὸν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐπικαιριωτάτους συνελάμβανον. ὥς δ' ἀνήχθη ὁ Κινάδων καὶ ἠλέγγετο, καὶ ὡμολόγει πάντα καὶ τοὺς συνειδότες ἔλεγε, τέλος αὐτὸν ἤρουντο τί καὶ βουλόμενος ταῦτα πράττοι. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, μηδενὸς ἦττων εἶναι ἐν Λακεδαίμονι. ἐκ τούτου μέντοι ἤδη δεδεμένος καὶ τῷ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον ἐν κλοιῷ μαστιγούμενος καὶ κεντούμενος αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν πόλιν περιήγουντο. καὶ οὗτοι μὲν δὴ τῆς δίκης ἔτυχον.

Μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρώδας τις Συρακόσιος ἐν Φοι-IV
νίκη ὧν μετὰ ναυκλήρου τινός, καὶ ἰδὼν τριῆρεις Φοι-
νίσσας, τὰς μὲν καταπλεύσας ἄλλοθεν, τὰς δὲ καὶ
αὐτοῦ πεπληρωμένας, τὰς δὲ καὶ ἔτι κατασκευαζομένας,
προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακοσίας αὐτὰς δέοι
γενέσθαι, ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον
εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὡς βα-
σιλέως καὶ Τισσαφέρωνος τὸν στόλον τοῦτον παρασκευ-
αζομένων· ὅποι δὲ οὐδὲν ἔφη εἰδέναι. ἀνεπτρωμένων 2
δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς συμμάχους συναγόν-
των καὶ βουλευομένων τί χρὴ ποιεῖν, Λύσανδρος νομί-
ζων καὶ τῷ ναυτικῷ πολὺν περιέσεσθαι τοὺς Ἕλληνας
καὶ τὸ πεζὸν λογιζόμενος ὡς ἐσώθη τὸ μετὰ Κύρου
ἑναβάν, πείθει τὸν Ἀγησίλαον ὑποστῆναι, ἣν αὐτῷ
δῶσι τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, εἰς δισχιλλούς δὲ τῶν
νεοδαμωδῶν, εἰς ἑξακισχιλλούς δὲ τὸ σύνταγμα τῶν
συμμάχων, στρατεύεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. πρὸς δὲ τού-
τῳ τῷ λογισμῷ καὶ αὐτὸς συνεξελεθεῖν αὐτῷ ἐβούλετο,
ὅπως τὰς δεκαρχίας τὰς κατασταθείσας ὑπ' ἐκείνου ἐν
ταῖς πόλεσιν, ἐκπεπτωκυίας δὲ διὰ τοὺς ἐφόρους, οἱ τὰς
πατρὸς πολιτείας παρήγγειλαν, πάλιν καταστήσειε

3 μετ' Ἀγησιλάου. ἐπαγγελιαμένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου
τὴν στρατείαν, διδόασί τε οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσα περ
ῆτησε καὶ ἐξαμήνου σίτον. ἐπεὶ δὲ θυσάμενος ὅσα ἔδε
καὶ τὰλλα καὶ τὰ διαβατήρια ἐξῆλθε, ταῖς μὲν πόλεσι
διαπέμψας ἀγγέλους προεῖπεν ὅσους τε δέοι ἐκασταχό-
θεν πέμπεσθαι καὶ ὅποι παρῆναι, αὐτὸς δ' ἐβουλήθη
ἐλθὼν θυῖσαι ἐν Αὐλίδι, ἐνθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων ὅτ' εἰς
4 Τροίαν ἔπλει ἐθύετο. ὥς δ' ἐκεῖ ἐγένετο, πυθόμενοι
οἱ βοιωτάρχοι ὅτι θυοί, πέμπαντες ἱππέας τοῦ τε λοι-
ποῦ εἶπον μὴ θυεῖν καὶ οἷς ἐνέτυχον λεροῖς τεθυμένοις
διέρριψαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὁ δ' ἐπιμαρτυράμενος τοῦ
θεοῦ καὶ ὀργιζόμενος, ἀναβὰς ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπέπλει
ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ Γεραστόν, καὶ συλλέξας ἐκεῖ ὅσοι
ἐδύνατο τοῦ στρατεύματος πλείστον, εἰς Ἐφεσον τὸν
στόλον ἐποιεῖτο.

5 Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀφίκετο, πρῶτον μὲν Τισσαφέρην
πέμψας ἤρετο αὐτὸν τίνας δέομενος ἦκοι. ὁ δ' εἶπεν
αὐτονόμους καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις εἶναι, ὥς-
περ καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλλάδι. πρὸς ταῦτ' εἶ-
πεν ὁ Τισσαφέρης, Εἰ τοίνυν θέλεις σπείσασθαι ἕως
ἂν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, οἶμαι ἂν σε ταῦτα δια-
πραξάμενον ἀποπλεῖν, εἰ βούλοιο. Ἀλλὰ βουλομένη
ἂν, ἔφη, εἰ μὴ οἰομένη γε ὑπὸ σοῦ ἑξαπατάσθαι. ἀλλ'
ἔξεστιν, ἔφη, σοι τούτων πίστιν [δόντα κρ'] παρ' ἐμοῦ
πίστιν] λαβεῖν ἢ μὴν ἀδόλως σοῦ πράττοντος ταῦτα
ἡμᾶς μηδὲν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀδικήσιν ἐν ταῖς σπονδαῖς.
6 ἐπὶ τούτοις ρηθείσι Τισσαφέρης μὲν ὥμοσε τοῖς περ-
φθείσι πρὸς αὐτὸν Ἡριππίδᾳ καὶ Δερκυλίδᾳ καὶ Με-
γίλλῳ ἢ μὴν πράξειν ἀδόλως τὴν εἰρήνην, ἑκεῖνοι δὲ
ἀντῳμόσαν ὑπὲρ Ἀγησιλάου Τισσαφέρει ἢ μὴν ταῦτα
πράττοντος αὐτοῦ ἐμπεδώσειν τὰς σπονδὰς. ὁ μὲν δὴ
Τισσαφέρης ἃ ὥμοσεν εὐθύς ἐψεύσατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ

εἰρήνην ἔχειν στρατεύμα πολὺ παρὰ βασιλέως πρὸς ᾧ εἶχε πρόσθεν μετεπέμπετο. Ἀγησίλαος δὲ, καίπερ αἰσθανόμενος ταῦτα, ὅμως ἐπέμενε ταῖς σπονδαῖς.

Ὡς δὲ ἡσυχίαν τε καὶ σχολὴν ἔχων ὁ Ἀγησίλαος διέτριβεν ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἅτε συντεταραγμένων ἐν ταῖς πόλεσι τῶν πολιτειῶν, καὶ οὔτε δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὥσπερ ἐπ' Ἀθηναίων, οὔτε δεκαρχίας, ὥσπερ ἐπὶ Ἀυσάνδρου, ἅτε γιγνώσκοντες πάντες τὸν Ἀυσάνδρον, προσέκειντο αὐτῷ ἄξιοντες διαπραττέσθαι αὐτὸν παρ' Ἀγησίλαου ὧν ἐδέοντο· καὶ διὰ ταῦτα αἰεὶ παμπληθὺς ὄχλος θεραπεύων αὐτὸν ἠκολούθει, ὥστε ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἰδιώτης ἐφαίνετο, ὁ δὲ Ἀυσάνδρος βασιλεύς. ὅτι 8 μὲν οὖν ἔμνηε καὶ τὸν Ἀγησίλαον ταῦτα, ἐδήλωσεν ὅστερον· οἱ γὰρ μὴν ἄλλοι τριάκοντα ὑπὸ τοῦ φθόνου οὐκ εἰσίων, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ὡς παράνομα ποιοίη Ἀυσάνδρος τῆς βασιλείας ὀγκηρότερον διάγων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἤρξατο προσάγειν τινὰς τῷ Ἀγησίλαῳ ὁ Ἀυσάνδρος, πάντας οἷς γνοίῃ αὐτὸν συμπράττοντά τι ἡττωμένους ἀπέπεμπεν. ὡς δ' αἰεὶ τὰ ἐναντία ὧν ἐβούλετο ἀπέβαινε τῷ Ἀυσάνδρῳ, ἔγνω δὴ τὸ γιγνόμενον· καὶ οὔτε ἔπεσθαι ἑαυτῷ ἔτι εἶα ὄχλον τοῖς τε συμπράξαι τι θεομένοις σαφῶς ἔλεγεν ὅτι ἔλαττον ἔξοιεν, εἰ αὐτὸς παρείη. βαρέως δὲ φέρων τῇ ἀτιμίᾳ, προσελ- 9 θὼν εἶπεν, ὦ Ἀγησίλαε, μειοῦν μὲν ἄρα σύ γε τοὺς φίλους ἡπίστω. Ναὶ μὰ Δί', ἔφη, τοὺς γε βουλομένους ἐμοῦ μείζους φαίνεσθαι· τοὺς δὲ γε αὖξοντας εἰ μὴ ἐπιστάμην ἀντιτιμᾶν, αἰσχυνοίμην ἂν. καὶ ὁ Ἀυσάνδρος εἶπεν, Ἀλλ' ἴσως καὶ μᾶλλον εἰκότα σὺ ποιεῖς ἢ ἐγὼ ἐπραττον. τάδε οὖν μοι ἐκ τοῦ λοιποῦ χάρισαι, ὅπως ἂν μὴτ' αἰσχύνωμαι ἀδυνατῶν παρὰ σοὶ μὴτ' ἐμποδῶν σοὶ ᾧ, ἀπόπεμψόν ποί με. ὅπου γάρ ἂν ᾧ, πειράσομαι ἐν καιρῷ σοὶ εἶναι. εἰπόντος δὲ ταῦτα 10

ἔδοξε καὶ τῷ Ἀγησιλάῳ οὕτω ποιῆσαι, καὶ πέμπει αὐτὸν ἐφ' Ἑλλησπόντου. ἐκεῖ δὲ ὁ Αὐσάνδρος αἰσθόμενος Σπιδριδάτην τὸν Πέρσην ἐλαττούμενον τι ὑπὸ Φαρναβάξου, διαλέγεται αὐτῷ καὶ πείθει ἀποστῆναι ἔχοντα τοὺς τε παῖδας καὶ τὰ περὶ αὐτὸν χρήματα καὶ ἱππέας ὥς διακοσίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα κατέλειπεν ἐν Κυζίκῳ, αὐτὸν δὲ καὶ τὸν υἱὸν ἀναβιβασάμενος ἤκεν ἄγων πρὸς Ἀγησίλαον. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἤσθη τε τῇ πράξει καὶ εὐθὺς ἀνεπνυθάνετο περὶ τῆς Φαρναβάξου χώρας τε καὶ ἀρχῆς.

- 11 Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως προεῖπεν Ἀγησιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ἀσίας, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες μάλα ἀχθεσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομίζοντες ἐλάττω τὴν παροῦσαν εἶναι δύναμιν Ἀγησιλάῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς, Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι Τισσαφέρνει τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσεν ὥς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχει, ὅτι ἐπισηκῆσας αὐτὸς μὲν πολέμιους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δ' Ἑλλησι συμμάχους ἐποίησεν. ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὥς εἰς στρατείαν, ταῖς δὲ πόλεσιν εἰς ἃς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν προεῖπεν ἀγορὰν παρασκευάζειν. ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν εἰς Ἐφεσον τοὺς συστρατευσομένους.
- 12 ὁ δὲ Τισσαφέρνης, καὶ ὅτι ἱππικὸν οὐκ εἶχεν ὁ Ἀγησίλαος, ἡ δὲ Καρία ἄφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἠγείτο αὐτὸν ὀργίζεσθαι αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ ὄντι νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν αὐτὸν ὀρμήσειν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν ἐκεῖσε, τὸ δ' ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδὸν περιῆγε, νομίζων ἱκανὸς εἶναι

καταπατήσαι τῇ ἵππῳ τοὺς Ἕλληνας, πρὶν εἰς τὰ δι-
 ιππα ἀφικέσθαι. ὁ δ' Ἀγησίλαος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν
 ἵναι εὐθύς τὰναντία ἀποστρέψας ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύ-
 ετο, καὶ τὰς τ' ἐν τῇ πορείᾳ ἀπαντώσας δυνάμεις ἀνα-
 λαμβάνων ἤγε καὶ τὰς πόλεις κατεστρέφετο καὶ ἐμβα-
 λῶν ἀπροσδοκήτοις παμπληθῇ χρήματα ἐλάμβανε. καὶ 13
 τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀσφαλῶς διεπορεύετο· οὐ πόρ-
 ρω δ' οὗτος Δασκυλείου, προϊόντες αὐτῷ οἱ ἱππεῖς
 ἤλαυνον ἐπὶ λόφον τινα, ὥς προῖδοιεν τί τὰμπροσθεν
 εἴη. κατὰ τὴν γὴν δέ τινα καὶ οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἱππεῖς
 οἱ περὶ Ῥαθίνην καὶ Βαγαῖον τὸν νότον ἀδελφόν, ὄν-
 τες παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμόν, πεμφθέντες
 ὑπὸ Φαρναβάζου ἤλαυνον καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦ-
 τον λόφον. ἰδόντες δὲ ἀλλήλους οὐδὲ τέτταρα πλέθρα
 ἀπέχοντας, τὸ μὲν πρῶτον ἐστήσαν ἀμφοτέρω, οἱ μὲν
 Ἕλληνες ἱππεῖς ὥσπερ φάλαγξ ἐπὶ τεττάρων παρατε-
 ταγμένοι, οἱ δὲ βάρβαροι τοὺς πρῶτους οὐ πλέον ἢ εἰς
 δώδεκα ποιήσαντες, τὸ βάθος δ' ἐπὶ πολλῶν. ἔπειτα
 μέντοι πρόσθεν ὤρμησαν οἱ βάρβαροι. ὥς δ' εἰς χεῖ- 14
 ρας ἤλθον, ὅσοι μὲν τῶν Ἑλλήνων ἐπαισάν τινας, πάν-
 τες συνέτριψαν τὰ δόρατα, οἱ δὲ Πέρσαι ἡρανέινα
 παλὰ ἔχοντες ταχὺ δώδεκα μὲν ἱππέας, δύο δ' ἵπ-
 πους ἀπέκτειναν. ἐκ δὲ τούτου ἐτρέφθησαν οἱ Ἕλλη-
 νες ἱππεῖς. βοηθήσαντος δὲ Ἀγησιλάου σὺν τοῖς ὀπλί-
 ταις, πάλιν ἀπεχώρουν οἱ βάρβαροι, καὶ εἰς αὐτῶν
 ἀποδυνήσκει. γενομένης δὲ ταύτης τῆς ἵππομαχίας, 15
 θυομένῳ τῷ Ἀγησιλάῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ προόδῳ ἄλοβα
 γίννεται τὰ ἱερά. τούτου μέντοι φανέντος στρέψας
 ἐπορεύετο ἐπὶ θάλατταν. γιννώσκων δὲ ὅτι εἰ μὴ ἵπ-
 πικὸν ἱκανὸν κτήσαιοτο, οὐ δυνήσοιτο κατὰ τὰ πεδία
 στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο κατασκευαστέον εἶναι, ὥς
 μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν δέοι. καὶ τοὺς μὲν πλου-

- σιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν ἐκεῖ πόλεων ἱπποτροφεῖ
κατέλεξε· προειπὼν δέ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλ
καὶ ἄνδρα δοκιμον, ὅτι ἐξέσται αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι
ἐποίησεν οὕτω ταῦτα συντόμως πράττεσθαι ὥσπερ ἄ
τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανούμενον προθύμως ζητοῖ.
- 16** Ἐκ δὲ τούτου ἐπειδὴ ἕαυ ὑπέφαινε, συνήγαγε μὲν
1. C. 895. ἅπαν τὸ στράτευμα εἰς Ἑφεσον· ἀσκήσαι δ' αὐτὸ βου
 λόμενος ἄθλα προύθηκε ταῖς τε ὀπλιτικαῖς τάξεσιν
 ἣτις ἄριστα σωματίων ἔχοι, καὶ ταῖς ἱππικαῖς, ἣτις κρά
 τιστα ἱππεύοι· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἄθλα
 προύθηκεν, ὅσοι κράτιστοι πρὸς τὰ προσήκοντα ἐργ
 φανείεν. ἐκ τούτου δὲ παρῆν ὁρᾶν τὰ μὲν γυμνάσι
 πάντα μεστὰ ἀνδρῶν τῶν γυμναζομένων, τὸν δὲ ἱππό
 δρομον τῶν ἱπαζομένων, τοὺς δὲ ἀκοντιστάς καὶ τοὺς
 τοξότας μελετῶντας. ἄξιαν δὲ καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἐ
 ἦ ἦν θείας ἐποίησεν· ἥ τε γὰρ ἀγορὰ ἦν μεστή παντο
 δαπῶν καὶ ἵππων καὶ ὄπλων ὠνίων, οἳ τε χαλκοτύποι
 καὶ οἱ τέκτονες καὶ οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ σκυτοτόμοι καὶ οἱ
 ζωγράφοι πάντες πολεμικὰ ὄπλα κατεσκευάζον, ὥστ
 τὴν πόλιν ὄντως οἶεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι.
- 18** ἐπερρώσθη δ' αὖν τις κακέينو ἰδῶν, Ἀγησίλαον μὲν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας ἐδτε
 φανωμένους ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπιόντας καὶ ἀνα
 τιθέντας τοὺς στεφάνους τῇ Ἀρτέμιδι. ὅπου γὰρ αὖν
 ὄρες θεοὺς μὲν σέβουσιν, τὰ δὲ πολεμικὰ ἀσκοῦεν, περ
 θαρχεῖν δὲ μελετῶεν, πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντι
- 19** μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι; ἡγούμενος δὲ καὶ τὸ κα
 ταφρονεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινὰ ἐμβάλλειν πρὸς
 τὸ μάχεσθαι, προεῖπε τοῖς κήρυξι τοὺς ὑπὸ τῶν λη
 στῶν ἀλίσκομένους βαρβάρους γυμνοὺς πωλεῖν. ὁρῶν
 τες οὖν οἱ στρατιῶται λευκοὺς μὲν διὰ τὸ μηδέποτε ἐκ
 θῦεσθαι, μαλακοὺς δὲ καὶ ἀπόνους διὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ὄχη

μάτων εἶναι, ἐνόμισαν οὐδέν διοίσειν τὸν πόλεμον ἢ εἰ γυναιξὶ δεοὶ μάχεσθαι.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἤδη ἀφ' οὗ 20
 ἐξέπλευσεν ὁ Ἀγησίλαος διεληλύθει, ὥστε οἱ μὲν περὶ
 Λύσανδρον τριάκοντα οἰκαδε ἀπέπλεον, διάδοχοι δ'
 αὐτοῖς οἱ περὶ Ἑριππίδαν παρήσαν. τούτων Ξενοκλέα
 μὲν καὶ ἄλλον ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἱππέας, Σκύθην δὲ ἐπὶ
 τοὺς νεοδαμώδεις ὀπλίτας, Ἑριππίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυ-
 ρεῖους, Μύθωνα δὲ ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων στρα-
 τιώτας, καὶ προεῖπεν αὐτοῖς ὥς εὐθὺς ἡγήσοιτο τὴν
 συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐ-
 τόθεν οὕτω τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην παρασκευά-
 ζοιντο ὥς ἀγωνιούμενοι. ὁ μὲντοι Τισσαφέρνης ταῦτα 21
 μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν πάλιν βουλόμενον ἐξαπατῆ-
 σαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν, καὶ τό τε πε-
 ζὸν καθάπερ τὸ πρόσθεν εἰς Καρίαν διεβίβασε καὶ τὸ
 ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον κατέστησεν. ὁ δ'
 Ἀγησίλαος οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ὥσπερ προεῖπεν εὐθὺς
 εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλε. καὶ τρεῖς μὲν ἡμέ-
 ρας δι' ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος πολλὰ τὰ ἐπιτή-
 δεια τῇ στρατιᾷ εἶχε, τῇ δὲ τετάρτῃ ἤκου οἱ τῶν πολε-
 μίων ἱππεῖς. καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων εἰ- 22
 πεν ὁ ἡγεμὼν διαβάντι τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρα-
 τοπεδεύεσθαι, αὐτοὶ δὲ κατιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων
 ἀκολούθους ἐσπαρμένους εἰς ἀρπαγὴν πολλοὺς αὐτῶν
 ἀπέκτειναν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος, βοηθεῖν ἐκέ-
 λευσε τοὺς ἱππέας. οἱ δ' αὖ Πέρσαι ὥς εἶδον τὴν βοή-
 θειαν, ἡθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρετάξαντο παμπλη-
 θέσι τῶν ἱππέων τάξεσιν. ἔνθα δὴ ὁ Ἀγησίλαος γιγνώ- 23
 σκων ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις οὕτω παρείη τὸ πεζόν,
 αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπείη τῶν παρεσκευασμένων, καιρὸν
 ἡγήσατο μάχην συνάψαι, εἰ δύναιτο. σφαγιασάμενος

- οὖν τὴν μὲν φάλαγγα εὐθὺς ἤγευ ἐπὶ τοὺς παρατετα-
γμένους ἱππέας, ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τὰ δέκα
ἀφ' ἧβης θείν ὁμόσε αὐτοῖς, τοῖς δὲ πελτασταῖς εἶπε
δρομῶ ὑψηγεῖσθαι. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἱκπεῦσιν
ἐμβάλλειν, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος
24 ἐπομένον. τοὺς μὲν δὴ ἱππέας ἐδέξαντο οἱ Πέρσαι·
ἐπεὶ δ' ἅμα πάντα τὰ θεινὰ παρῆν, ἐνέκλιναν, καὶ οἱ
μὲν αὐτῶν εὐθὺς ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δ' ἄλλοι
ἔφευγον. οἱ δ' Ἕλληνες ἐπακολουθοῦντες αἰρουσί καὶ
τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν πελτασταί, ὥσπερ
εἰκός, εἰς ἀρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δ' Ἀγησίλαος κύκλῳ
πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια περιεστρατοπεδεύσας,
καὶ ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ ἦντε πλέον ἢ
ἐβδομήκοντα τάλαντα, καὶ αἱ κάμηλοι δὲ τότε ἐλήφθη-
σαν, ἃς Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν.
- 25 Ὅτε δ' αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, Τισσαφέρνης ἐν Σάρ-
δεσιν ἔτυχεν ὧν ὥστε ἡτιῶντο οἱ Πέρσαι προδεδόσθαι
ὑπ' αὐτοῦ. γνούς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περσῶν βασιλεὺς
Τισσαφέρνην αἰτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αἰ-
του, Τιθραύστην καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς
τὸν Ἀγησίλαον πρέσβεις λέγοντας, Ὡς Ἀγησίλαε, ὁ
μὲν αἰτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν
δίκην· βασιλεὺς δὲ ἄξιοι σὲ μὲν ἀποπλεῖν οἰκαδε, τὰς
δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις αὐτονόμους οὔσας τὸν ἀρχαῖον
26 δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν. ἀποκρινάμενον δὲ τῶν Ἀγη-
σιλάου ὅτι οὐκ ἂν ποιήσεις ταῦτα ἄνευ τῶν οἰκοτελῶν,
Σὺ δ' ἀλλὰ, ἕως ἂν πύθῃ τὰ παρὰ τῆς πόλεως, μετα-
χώρησον, ἔφη, εἰς τὴν Φαρναβάζου, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ
τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι. Ἔως ἂν τοῖνυν, ἔφη ὁ
Ἀγησίλαος, ἐκείσε πορεύωμαι, δίδου δὴ τῇ στρατιᾷ τὰ
ἐπιτηδεια. ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριά-

κοντα τάλαντα· ὁ δὲ λαβὼν ἦει ἐπὶ τὴν Φαρναβάζον
 Φρυγίαν. ὄντι δ' αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ὑπὲρ Κύμης 27
 ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἰκοὶ τελῶν ἄρχειν καὶ τοῦ ναυτικοῦ
 ὅπως γιγνώσκῃ καὶ καταστήσασθαι ναύαρχον ὄντινα
 αὐτὸς βούλοιο. τοῦτο δ' ἐποίησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι
 τοιῷδε λογισμῷ, ὥς εἰ ὁ αὐτὸς ἀμφοτέρων ἄρχοι, τό
 τε πεζὸν πολὺν ἂν ἰσχυρότερον εἶναι, καθ' ἐν οὔσης
 τῆς ἰσχύος ἀμφοτέροις, τό τε ναυτικόν, ἐπιφαινομέ-
 νου τοῦ πεζοῦ ἐνθα δέοι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀγησί- 28
 λαος, πρῶτον μὲν ταῖς πόλεσι παρήγγειλε ταῖς ἐν ταῖς
 νήσοις καὶ ταῖς ἐπιθαλαττιδίῳις τριήρεις ποιεῖσθαι
 ὁπόσας ἐκάστη βούλοιο τῶν πόλεων. καὶ ἐγένοντο
 καιναί, ἐξ ὧν αἱ τε πόλεις ἐπηγγείλαντο καὶ οἱ ἰδιῶται
 ἐποιοῦντο χαρίζεσθαι βουλόμενοι, εἰς εἴκοσι καὶ ἑκα-
 τόν. Πείσανδρον δὲ τὸν τῆς γυναικὸς ἀδελφὸν ναύαρχ- 29
 χον κατέστησε, φιλότιμον μὲν καὶ ἐρωμένον τὴν ψυ-
 χὴν, ἀπειρότερον δὲ τοῦ παρασκευάζεσθαι ὥς δεῖ. καὶ
 Πείσανδρος μὲν ἀπελθὼν τὰ ναυτικὰ ἐπραττεν· ὁ δ'
 Ἀγησίλαος, ὥσπερ ὥρμησεν, ἐπὶ τὴν Φρυγίαν ἐπο-
 ρεύετο.

Ὁ μὲντοι Τιθραύστης, καταμαθεὶν δοκῶν τὸν Ὑ.
 Ἀγησίλαον καταφρονοῦντα τῶν βασιλέως πραγμάτων
 καὶ οὐδαμῇ διανοοῦμενον ἀπιέναι ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ
 μᾶλλον ἐλπίδας ἔχοντα μεγάλας αἰρήσειν βασιλέα, ἀπο-
 ρῶν τί χρῆτο τοῖς πράγμασι, πέμπει Τιμοκράτη τὸν
 Ῥόδιον εἰς Ἑλλάδα, δοὺς χρυσίον εἰς πεντήκοντα τάλ-
 λαντα ἄργυρίου, καὶ κελεύει πειρᾶσθαι πιστὰ τὰ μέ-
 γιστα λαμβάνοντα διδόναι τοῖς προεστηκόσιν ἐν ταῖς
 πόλεσιν ἐφ' ὅτε πόλεμον ἐξοίσειν πρὸς Λακεδαιμονίους.
 ἐκεῖνος δ' ἐλθὼν δίδωσιν ἐν Θήβαις μὲν Ἀνδροκλειδᾷ
 τε καὶ Ἰσμηνίᾳ καὶ Γαλαξιδώρῳ, ἐν Κορίνθῳ δὲ Τιμο-
 λάφῳ τε καὶ Πολυάνθῃ, ἐν Ἀργεὶ δὲ Κύλωνί τε καὶ

2 τοῖς μετ' αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οὐ μεταλαβόντες
 τούτου τοῦ χρυσίου ὅμως πρόθυμοι ἦσαν εἰς τὸν πό-
 λεμον, * νομίζοντές τε αὐτῶν ἄρχεσθαι. οἱ μὲν δὴ δε-
 ξάμενοι τὰ χρήματα εἰς τὰς οἰκείας πόλεις διέβαλλον
 τοὺς Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ δὲ ταύτας εἰς μῖσος αὐτῶν
 προήγαγον, συνίστασαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις πρὸς
 ἀλλήλας.

3 Γινώσκοντες δὲ οἱ ἐν ταῖς Θήβαις προεσιτῶτες
 ὅτι εἰ μὴ τις ἄρξει πολέμου, οὐκ ἐθελήσουσιν οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι λύειν τὰς σπονδὰς πρὸς τοὺς συμμαχούς,
 πείθουσι Λοκροὺς τοὺς Ὀπουντίους ἐκ τῆς ἀμφισβη-
 τησίμου χώρας Φωκεῦσί τε καὶ ἑαυτοῖς χρήματα τελέ-
 σαι, νομίζοντες τοὺς Φωκέας τούτου γενομένου ἐμβα-
 λειν εἰς τὴν Λοκρίδα. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν, ἀλλ' εὐ-
 θὺς οἱ Φωκεῖς ἐμβαλόντες εἰς τὴν Λοκρίδα πελλαπλά-

4 σια χρήματα ἔλαβον. οἱ οὖν περὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν
 ταχὺ ἐπεισαν τοὺς Θηβαίους βοηθεῖν τοῖς Λοκροῖς, ὥς
 οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς τὴν ὁμολογου-
 μένην φίλην τε καὶ σύμμαχον εἶναι Λοκρίδα ἐμβεβλη-
 κότων αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι ἀντεμβαλόντες εἰς
 τὴν Φωκίδα ἐδήουν τὴν χώραν, εὐθὺς οἱ Φωκεῖς πέμ-
 πουσι πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἤξιουν βοηθεῖν
 αὐτοῖς, διδάσκοντες ὥς οὐκ ἤρξαν τοῦ πολέμου, ἀλλ'

5 ἀμυνόμενοι ἦλθον ἐπὶ τοὺς Λοκρούς. οἱ μέντοι Λακε-
 δαιμόνιοι ἄσμενοι ἔλαβον πρόφασιν στρατεύειν ἐπὶ
 τοὺς Θηβαίους, πάλαι ὀργιζόμενοι αὐτοῖς τῆς τε ἀντι-
 λήψεως τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτης ἐν Δεκελείᾳ καὶ
 τοῦ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ μὴ ἐθελῆσαι ἀκολουθεῖν. ἡνιω-
 το δ' αὐτοὺς καὶ Κορινθίους πείσαι μὴ συστρατεύειν
 ἀνεμιμνήσκοντο δὲ καὶ ὥς θύειν τ' ἐν Αὐλίδι τὸν Ἀρη-
 σίλαον οὐκ εἶων καὶ τὰ τεθυμένα ἱερὰ ὥς ἔρριψαν ἀπὸ
 τοῦ βωμοῦ καὶ ὅτι οὐδ' εἰς τὴν Ἀσίαν Ἀρησιλάῳ συνε-

στράτευον. ἐλογίζοντο δὲ καὶ καλὸν καιρὸν εἶναι τοῦ
 ἐξάγειν στρατιάν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παῦσαι τῆς εἰς αὐτοὺς
 ὑβρεως· τὰ τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλῶς σφίσιιν ἔχειν,
 κρατοῦντος Ἀρησιλάου, καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐδένα ἄλ-
 λον πόλεμον ἀμποδῶν σφίσιιν εἶναι. οὕτω δὲ γιγνώ-
 σκούσης τῆς πόλεως τῶν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μὲν
 οἱ ἔφοροι ἔφαινον, Λύσανδρον δ' ἐξέπεμψαν εἰς Φω-
 κίας καὶ ἐκέλευσαν αὐτοὺς τε τοὺς Φωκέας ἄγοντα παρ-
 εῖναι καὶ Οἰταίους καὶ Ἡρακλεώτας καὶ Μηλιέας καὶ
 Αἰνιᾶνας εἰς Ἀλίαρτον. ἐκεῖσε δὲ καὶ Πανσανίας, ὅσπερ
 ἐμελλεν ἡγεῖσθαι, συνετίθετο παρέσεσθαι εἰς ῥη-
 τὴν ἡμέραν, ἔχων Λακεδαιμονίους τε καὶ τοὺς ἄλ-
 λους Πελοποννησίους. καὶ ὁ μὲν Λύσανδρος τὰ τε
 ἄλλα τὰ κελευόμενα ἔπραττε καὶ προσέτι Ὀρχομε-
 νίους ἀπέστησε Θηβαίων. ὁ δὲ Πανσανίας, ἐπεὶ τὰ
 διαβητήρια ἐγένετο αὐτῷ, καθεζόμενος ἐν Τεγέα τοὺς
 τε ξυναγούς διέπεμπε καὶ τοὺς ἐκ τῶν περιοικίδων
 στρατιώτας περιέμενεν. ἐπεὶ γε μὴν δῆλον τοῖς Θη-
 βαίοις ἐγένετο ὅτι ἐμβαλοῖεν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς
 τὴν χώραν αὐτῶν, πρέσβεις ἔπεμψαν Ἀθήναζε λέ-
 γοντας τάδε.

Ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μὲν μέμφεσθε ἡμῖν ὡς ψη-
 φισαμένων χαλεπὰ περὶ ὑμῶν ἐν τῇ καταλύσει τοῦ πο-
 λέμου, οὐκ ὀρθῶς μέμφεσθε· οὐ γὰρ ἡ πόλις ἐκεῖνα
 ἐψηφίσατο, ἀλλ' εἰς ἀνὴρ εἶπεν, ὃς ἔτυχε τότε ἐν τοῖς
 συμμαχοῖς καθημένος. ὅτε δὲ παρεκάλουν ἡμᾶς οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τότε ἅπανα ἡ πόλις ἀπε-
 ψηφίσατο μὴ συστρατεύειν αὐτοῖς. δι' ὑμᾶς οὖν οὐχ
 ἥμισυ ὀργιζομένων ἡμῖν τῶν Λακεδαιμονίων, δίκαιον
 εἶναι νομίζομεν βοηθεῖν ὑμᾶς τῇ πόλει ἡμῶν. πολὺ δ' ὅ-
 τι μᾶλλον ἀξιοῦμεν, ὅσοι τῶν ἐν ἄστει ἐγένεσθε, προ-
 θύμως ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἵεναι. ἐκεῖνοι γὰρ κα-

- ταστήσαντες ὑμᾶς εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ εἰς ἐχθραν τῷ
 δήμῳ, ἀφικόμενοι πολλῇ δυνάμει ὥς ὑμῖν σύμμαχοι
 παρέδοσαν ὑμᾶς τῷ πλήθει· ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις
 10 εἶναι ἀπωλώλαιτε, ὃ δὲ δῆμος οὐτοσί ὑμᾶς ἔσωσε. καὶ
 μὴν ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βούλοισθ' ἂν τὴν
 ἀρχὴν ἣν πρότερον ἐκέκτησθε ἀναλαβεῖν πάντες ἐπι-
 στάμεθα· τοῦτο δὲ πῶς μᾶλλον εἰκὸς γενέσθαι ἢ ἐπὶ
 αὐτοῖς τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἀδικουμένοις βοηθοῖτε; ὅτι δὲ
 πολλῶν ἀρχουσι, μὴ φοβηθῆτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 διὰ τοῦτο θαρρεῖτε, ἐνθυμούμενοι ὅτι καὶ ὑμεῖς ὅτι
 πλείστων ἤρχεστε, τότε πλείστους ἐχθροὺς ἐκέκτησθε.
 ἀλλ' ἔως μὲν οὐκ εἶχον ὅποι ἀποσταῖεν, ἐκρυπτον τὴν
 πρὸς ὑμᾶς ἐχθραν· ἐπεὶ δέ γε Λακεδαιμόνιοι προύστη-
 11 σαν, τότε ἔφηναν οἷα περὶ ὑμῶν ἐρίγνωσκον. καὶ νῦν
 γ', εἰάν φανεροὶ γενώμεθα ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς συνασπι-
 δοῦντες ἐναντία τοῖς Λακεδαιμονίοις, εὖ ἴστε, ἀνα-
 φανήσονται πολλοὶ οἱ μισοῦντες αὐτούς. ὥς δ' ἀληθῆ
 λέγομεν, εἰάν ἀναλογίσησθε, αὐτίκα γνώσεσθε. τίς
 γὰρ ἤδη καταλείπεται αὐτοῖς εὐμενής; οὐκ Ἀργεῖοι μὲν
 12 αἰεὶ ποτε δυσμενεῖς αὐτοῖς ὑπάρχουσιν; Ἡλεῖοι γε μὴν
 νῦν ἐστερημένοι καὶ χώρας πολλῆς καὶ πόλεων ἐχθροὶ
 αὐτοῖς προσγεγέννηται. Κορινθίους δὲ καὶ Ἀρκάδας
 καὶ Ἀχαιοὺς τί φῶμεν, οἳ ἐν μὲν τῷ πρὸς ὑμᾶς πολέμῳ
 μάλα λιπαρούμενοι ὑπ' ἐκείνων πάντων καὶ πόνοι
 καὶ κινδύνων καὶ τῶν δαπανημάτων μετεῖχον, ἐπεὶ δ'
 ἐπραξαν ἃ ἐβούλουντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ποίας ἢ ἀρχῆς ἢ
 τιμῆς ἢ ποίων χρημάτων μεταδεδώκασιν αὐτοῖς; ἀλλὰ
 τοὺς μὲν Ἕλληνας ἀρμοστὰς ἀξιοῦσι καθιστάναι, τῶν
 δὲ συμμάχων ἐλευθέρων ὄντων, ἐπεὶ εὐτύχησαν, δε-
 13 σπότην ἀναπεφῆναι. ἀλλὰ μὴν καὶ οὗς ὑμῶν ἀπέ-
 στησαν φανεροὶ εἰσιν ἐξηπατηκότες· ἂντι γὰρ ἐλευθε-
 ρίας διπλὴν αὐτοῖς δουλείαν παρεστήκασιν· ὑπὸ τε

γὰρ τῶν ἀρμοστῶν τυραννοῦνται καὶ ὑπὸ δέκα ἀνδρῶν,
οὓς Λύσανδρος κατέστησεν ἐν ἐκάστη πόλει. ὃ γε μὴν
τῆς Ἀσίας βασιλεὺς καὶ τὰ μέγιστ' αὐτοῖς συμβαλόμε-
νος εἰς τὸ ὑμῶν κρατῆσαι νῦν τί διάφορον πάσχει ἢ εἰ
μεθ' ὑμῶν κατεπολέμησεν αὐτούς; πῶς οὖν οὐκ εἰκός, 14
ἐὰν ὑμεῖς αὖ προστῆτε τῶν οὔτοι φανερώς ἀδικουμέ-
νων, νῦν ὑμᾶς πολὺ ἤδη μεγίστους τῶν πώποτε γενέ-
σθαι; ὅτε μὲν γὰρ ἤρχεστε, τῶν κατὰ θάλατταν μόνον
δήπου ἡγείσθε· νῦν δὲ πάντων καὶ ἡμῶν καὶ Πελο-
πόννησίων καὶ ὧν πρόσθεν ἤρχεστε καὶ αὐτοῦ βασιλέως
τοῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντος ἡγεμόνες αὖ γένοισθε.
καίτοι ἡμεν πολλοῦ ἄξιοι καὶ ἐκείνοις σύμμαχοι, ὥς
ὑμεῖς ἐπίστασθε· νῦν δὲ γε εἰκός τῳ παντὶ ὑμῖν ἐρ-
ρωμενεστέρας ἡμᾶς συμμαχεῖν ἢ τότε Λακεδαιμονίοις·
οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ ἰησιωτῶν ἢ Συρακοσίων οὐδ' ὑπὲρ ἁλ-
λοτριῶν, ὥσπερ τότε, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀδι-
κουμένων βοηθήσομεν. καὶ τοῦτο μέντοι χρή εὖ εἰ- 15
δέναι, ὅτι ἡ Λακεδαιμονίων πλεονεξία πολὺ εὐκα-
ταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γενομένης ἀρχῆς. ὑμεῖς
μὲν γὰρ ἔχοντες ναυτικὸν οὐκ ἐχόντων ἤρχεστε, οὔτοι
δὲ ὀλίγοι ὄντες πολλαπλασίων ὄντων καὶ οὐδὲν χεῖρον
ὠπλισμένων πλεονεκτοῦσι. ταῦτ' οὖν λέγομεν ἡμεῖς·
εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι νο-
μίζομεν ἐπὶ πολὺ μείζω ἀγαθὰ παρακαλεῖν ὑμᾶς τῇ
ὑμετέρᾳ πόλει ἢ τῇ ὑμετέρᾳ.

Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐπαύσατο. τῶν δ' Ἀθηναίων 16
πάνπολλοι μὲν συνηγόρευον, πάντες δ' ἐψηφίσαντο
βοηθεῖν αὐτοῖς. Θρασύβουλος δὲ ἀποκρινάμενος τὸ
ψηφισμα καὶ τοῦτο ἐνεδείκνυτο, ὅτι ἀτειχίστου τοῦ
Πειραιῶς ὄντος ὁμῶς παρακινδυνεύοιεν χάριτας αὐ-
τοῖς ἀποδοῦναι μείζονας ἢ ἔλαβον. ὑμεῖς μὲν γάρ, ἔφη,
οὐ συνεστρατεύσατε ἐφ' ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲ γε μεθ' ὑμῶν

- 17 μαχούμεθα ἐκείνοις, ἂν ἴωσιν ἐφ' ὑμᾶς. οἱ μὲν δὲ
 Θηβαῖοι ἀπελθόντες παρεσκευάζοντο ὥς ἀμυνόμενοι,
 οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὥς βοηθήσοντες. καὶ μὴν οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι οὐκέτι ἐμελλον, ἀλλὰ Πανσανίας μὲν ὁ βασι-
 λεὺς ἐπορεύετο εἰς τὴν Βοιωτίαν τό τε οἰκοῦσιν ἔχων
 στράτευμα καὶ τὸ ἐκ Πελοποννήσου, πλὴν Κορίνθιαι
 οὐκ ἠκολούθουν αὐτοῖς. ὁ δὲ Λύσανδρος, ἄγων τὸ
 ἀπὸ Φωκίων καὶ Ὀρχομενοῦ καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα χω-
 ρίων στράτευμα, ἐφθῆ τὸν Πανσανίαν ἐν τῷ Ἀλιαρτίῳ
 18 γενόμενος. ἦκων δὲ οὐκέτι ἡσυχίαν ἔχων ἀνέμενε τὸ
 ἀπὸ Λακεδαιμόνος στράτευμα, ἀλλὰ σὺν οἷς εἶχεν ἦε
 πρὸς τὸ τεῖχος τῶν Ἀλιαρτίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἐπειθεν αὐτοὺς ἀφίστασθαι καὶ αὐτουόμους γίνε-
 σθαι· ἐπεὶ δὲ τῶν Θηβαίων τινὲς ὄντες ἐν τῷ τείχει δι-
 19 κώλνον, προσέβαλε πρὸς τὸ τεῖχος. ἀκούσαντες δὲ
 ταῦτα οἱ Θηβαῖοι, δρόμῳ ἐβοήθουν οἱ τε ὀπλίται καὶ
 οἱ ἱππεῖς. ὁπότερα μὲν οὖν, εἴτε λαθόντες τὸν Λύ-
 σανδρον ἐπέπεσον αὐτῷ εἴτε καὶ αἰσθόμενος προσίον-
 τας ὥς κρατήσων ὑπέμενε, ἄδηλον· τοῦτο δ' οὖν σα-
 φές, ὅτι παρὰ τὸ τεῖχος ἡ μάχη ἐγένετο· καὶ τρόπαιον
 ἐστήκει πρὸς τὰς πύλας τῶν Ἀλιαρτίων. ἐπεὶ δ' ἀπο-
 θανόντος Λυσάνδρου ἐφευγον οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ ὄρος,
 20 ἐδίωκον ἐρρωμένως οἱ Θηβαῖοι. ὥς δὲ ἄνω ἤδη ἦσαν
 διώκοντες καὶ δυσχωρία τε καὶ στενοπορία ὑπελάμβα-
 νεν αὐτούς, ὑποστρέψαντες οἱ ὀπλίται ἠκόντιζόν τε
 καὶ ἔβαλλον. ὥς δὲ ἔπεσον αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς οἱ πρῶ-
 τοι καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἐπεκύλινδον πέτρους εἰς τὸ
 κάταντες καὶ πολλῇ προθυμίᾳ ἐνέκειντο, ἐτρέφθησαν
 οἱ Θηβαῖοι ἀπὸ τοῦ κατάντους καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐ-
 21 τῶν πλείους ἢ διακόσιοι. ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οἱ
 Θηβαῖοι ἠθύνουν, νομίζοντες οὐκ ἐλάττω κακὰ πε-
 πονθέναι ἢ πεπονηκέναι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἐπεὶ ἦσθοντο

ἀπὸ ἀλλήλων θότῳ· ἐν νυκτὶ τῶν τε Φωκέας καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας οἰκάδε ἐκάστους, ἐκ τούτου μείζον δὴ ἐφρόνουσι ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ. ἐπεὶ δ' αὖ ὁ Πανσανίας ἀνεφαίνετο ἔχων τὸ ἐκ Λακεδαιμονος στρατεύμα, πάλιν αὖ ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ ἡγοῦντο εἶναι, καὶ πολλὴν ἔφασαν σιωπὴν τε καὶ ταπεινότητα ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι αὐτῶν. ὥς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐλθόντες 22 συμπαρετάξαντο ὃν τε Πανσανίας οὐ προσήγγεν οὐδὲ ἐμάχετο, ἐκ τούτου τὸ μὲν Θηβαίων πολὺ μείζον φρόνημα ἐγίνετο· ὁ δὲ Πανσανίας συγκαλέσας πολεμάρχους καὶ πεντηκοντῆρας ἐβουλεύετο πότερον μάχην συναπτοὶ ἢ ὑπόσπονδον τὸν τε Λύσανδρον ἀναιροῖτο καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πεσόντας. λογιζόμενος δ' ὁ Παν- 23 σανίας καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τέλει Λακεδαιμονίων ὥς Λύσανδρος τετελευτηκὼς εἶη καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ στρατεύμα ἡττημένον ἀποκεχωρήκοι, καὶ Κορίνθιοι μὲν παντάπασιν οὐκ ἡκολούθουν αὐτοῖς, οἱ δὲ παρόντες οὐ προθύμως στρατεύοντο· ἐλογίζοντο δὲ καὶ τὸ ἱππικὸν ὥς τὸ μὲν ἀντίπαλον πολὺ, τὸ δὲ αὐτῶν ὀλίγον εἶη, τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι οἱ νεκροὶ ὑπὸ τῷ τείχει ἔκειντο, ὥστε οὐδὲ κρείττοσιν οὔσι διὰ τοὺς ἀπὸ τῶν πύργων θάδιον εἶη ἀνελεῖσθαι· διὰ οὖν πάντα ταῦτα ἔδοξεν αὐτοῖς 24 τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀναιρεῖσθαι. οἱ μέντοι Θηβαῖοι εἶπον ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκρούς, εἰ μὴ ἐφ' ᾧτε ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ ἄσμενοί τε ταῦτα ἤκουσαν καὶ ἀνελόμενοι τοὺς νεκροὺς ἀπῆσαν ἐκ τῆς Βοιωτίας. τούτων δὲ πραχθέντων οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀθύμως ἀπῆσαν, οἱ δὲ Θηβαῖοι μάλα ὕβριστικῶς, εἰ καὶ μικρὸν τις τῶν χωρίων του ἐπιβαίῃ, παίοντες ἐδίωκον εἰς τὰς ὁδοὺς. αὕτη μὲν δὴ οὕτως ἡ στρατιὰ τῶν Λακεδαιμονίων διελύθη. ὁ μέντοι Πανσανίας 25 ἐπεὶ ἀφίκετο οἰκάδε, ἐκρίνετο περὶ θανάτου. κατηγο-

ρουμένου δ' αὐτοῦ καὶ οὐκ ὅτι ὑστερήσειεν εἰς Ἀλῖαρον τοῦ Ἀνδάνδρου, συνθέμενος εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρέσεσθαι, καὶ ὅτι ὑποσπόνδους ἄλλ' οὐ μάχῃ ἐπειράτο τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι, καὶ ὅτι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων λαβὼν ἐν τῷ Πειραιεὶ ἀνῆκε, καὶ πρὸς τοῦτοις οὐ παρόντος ἐν τῇ δίκῃ, θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη· καὶ ἔφυγεν εἰς Τεγέαν, καὶ ἐτελεύτησε μέντοι ἐκεῖ νόσῳ. κατὰ μὲν οὖν τὴν Ἑλλάδα ταῦτ' ἐπράχθη.

[4.]

1. **Ο** δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἀφίκετο ἄμα μετοπώρῳ εἰς τὴν τοῦ Φαρναβάζου Φρυγίαν, τὴν μὲν χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει, πόλεις δὲ τὰς μὲν βίβη, τὰς δ' ἐκούσας προσε-
- 2 **λάμβανε.** λέγοντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου ὥς εἰ ἔλθοι εἰς τὴν Παφλαγονίαν σὺν αὐτῷ, τὸν τῶν Παφλαγόνων βασιλέα καὶ εἰς λόγους ἄξει καὶ σύμμαχον ποιήσῃ, προθύμως ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν, τοῦ ἀφιστάναι τι ἔθνος ἀπὸ βασιλείως.
- 3 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθεν Ὀτυς καὶ συμμαχίαν ἐποιήσατο· καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλείῳ οὐκ ἀνεβεβήκει. πείσαντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου κατέλιπε τῷ Ἀγησίλῳ Ὀτυς χιλίους μὲν ἰπ-
- 4 **πέας,** δισχίλιους δὲ πελταστάς. χάριν δὲ τούτων εἰδὼς Ἀγησίλαος τῷ Σπιθριδάτῃ, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Σπιθριδάτα, οὐκ ἂν δοίης Ὀτυϊ τὴν θυγατέρα; Πολύ γε, ἔφη, μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος ἂν λάβοι φυγάδος ἀνδρὸς βασιλεύων πολλῆς καὶ χώρας καὶ δυνάμεως. τότε μὲν
- 5 οὖν ταῦτα μόνον ἐρρήθη περὶ τοῦ γάμου. ἐπεὶ δ' Ὀτυς ἔμελλεν ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἀσπασό-

μενος. ἤρξατο δὲ λόγου ὁ Ἀγησίλαος παρόντων τῶν
 τριάκοντα, μεταστησάμενος τὸν Σπιθριδάτην, Λέξον 6
 μοι, ἔφη, ὦ Ὅτν, ποίου τινὸς γένους ἐστὶν ὁ Σπιθρι-
 δάτης; ὁ δ' εἶπεν ὅτι Περσῶν οὐδενὸς ἐνδεέστερος.
 Τὸν δὲ νύόν, ἔφη, ἐόρακας αὐτοῦ ὡς καλὸς ἐστι; Τί
 δ' οὐ μέλλω; καὶ γὰρ ἐσπέρας συνεδείπνουν αὐτῷ.
 Τούτου μὲν φασι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καλλίονα εἶναι.
 Νῆ Δί', ἔφη ὁ Ὅτνς, καλὴ γάρ ἐστι. Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη, 7
 ἐπεὶ φίλος ἡμῖν γεγέννησαι, συμβουλευοίμ' ἂν σοι τὴν
 παῖδα ἄγρεσθαι γυναῖκα, καλλίστην μὲν οὖσαν, οὐ τί
 ἀνδρὶ ἥδιον; πατρὸς δ' εὐγενεστάτου, δύναμιν δ'
 ἔχοντος τοσαύτην, ὅς ὑπὸ Φαρναβάζου ἀδικηθεὶς οὕτω
 τιμωρεῖται αὐτὸν ὥστε φυγάδα πάσης τῆς χώρας, ὡς
 ὁρᾷς, πεποίηκεν. εὖ ἴσθι μέντοι, ἔφη, ὅτι ὥσπερ 8
 ἐκείνον ἐχθρὸν ὄντα δύναται τιμωρεῖσθαι, οὕτω καὶ
 φίλον ἄνδρα εὐεργετεῖν ἂν δύναιτο. νόμιζε δὲ τούτων
 πραχθέντων μήκεινον ἂν σοι μόνον κηδεστὴν εἶναι.
 ἀλλὰ καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους, ἡμῶν
 δ' ἡγουμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. καὶ 9
 μὴν μεγαλειότερως γε σοῦ, εἰ ταῦτα πράττοις, τίς ἂν
 ποτε γῆμει; ποίαν γὰρ νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἱπ-
 πεῖς καὶ πελτασταὶ καὶ ὀπλῖται προύπεμψαν ὅσοι τὴν
 σὴν γυναῖκα εἰς τὸν σὸν οἶκον προπέμψειαν ἂν; καὶ ὁ 10
 Ὅτνς ἐπήρετο, Δοκοῦντα δ', ἔφη, ὦ Ἀγησίλαε, ταῦτα
 καὶ Σπιθριδάτῃ λέγεις; Μὰ τοὺς θεοὺς, ἔφη ὁ Ἀγη-
 σίλαος, ἐκεῖνος μὲν ἐμέ γε οὐκ ἐκέλευσε ταῦτα λέγειν·
 ἐγὼ μέντοι, καίπερ ὑπερχαίρων, ὅταν ἐχθρὸν τιμω-
 ρῶμαι, πολὺ μᾶλλον μοι δοκῶ ἡδεσθαι, ὅταν τι τοῖς
 φίλοις ἀγαθὸν ἐξευρίσκω. Τί οὖν, ἔφη, οὐ πυνθά- 11
 νει εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' ἐστί; καὶ ὁ Ἀγησί-
 λαος, Ἴτ', ἔφη, ὑμεῖς, ὦ Ἡριππίδα, καὶ διδάσκετε
 αὐτὸν βουλευθῆναι ἅπερ ἡμεῖς. οἱ μὲν δὲ ἀναστάντες 12

- ἐδίδασκον. ἐπεὶ δὲ διέτριβον, Βούλει, ἔφη, ὦ ὅ
καὶ ἡμεῖς θεῦρο καλέσωμεν αὐτόν; Πολύ γ' ἂν οἷ
μᾶλλον ὑπὸ σοῦ πεισθῆναι αὐτόν ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλ
ἀπάντων. ἐκ τούτου δὴ ἐκάλει ὁ Ἀγησίλαος τὸν Σ
13 θριδάτην τε καὶ τοὺς ἄλλους. προσιόντων δ' εὐ
εἶπεν ὁ Ἡριππίδας, Τὰ μὲν ἄλλα, ὦ Ἀγησίλαε,
ῥηθέντα τί ἂν τις μακρολογοίῃ; τέλος δὲ λέγει Σπιθ
14 δάτης πᾶν ποιεῖν ἂν ἡδέως ὅ,τι σοι δοκοίῃ. Ἐμοὶ
τοίνυν, ἔφη, δοκεῖ, ὁ Ἀγησίλαος σὲ μὲν, ὦ Σπιθ
δάτα, τύχῃ ἀγαθῇ διδόναι Ὅττι τὴν θυγατέρα, σὲ
λαμβάνειν. τὴν μέντοι παῖδα πρὸ ἥρος οὐκ ἂν δυ
μεθα περὶ ἀγαγεῖν. Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Ὅ
15 κατὰ θάλατταν ἤδη ἂν πέμποιτο, εἰ σὺ βούλοιο.
τούτου δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες ἐπὶ τούτοις ἀπέπ
πον τὸν Ὅττιν.

- Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀγησίλαος, ἐπεὶ ἔγνω αὐτόν σπ
δοντα, τριήρη πληρώσας καὶ Καλλίαν Λακεδαιμόν
κελεύσας ἀπαγαγεῖν τὴν παῖδα, αὐτὸς ἐπὶ Δασκυλ
ἀπεπορεύετο, ἐνθα καὶ τὰ βασίλεια ἦν Φαρναβάζω,
κῶμαι περὶ αὐτὰ πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ ἄφθονα ἔχ
σαι τὰ ἐπιτήδεια, καὶ θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περιειργμέ
παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἐν ἀναπεπταμένοις τόποις,
16 γκαλαί. περιέρρει δὲ καὶ ποταμὸς παντοδαπῶν ἰχθ
πλήρης. ἦν δὲ καὶ τὰ πτηνὰ ἄφθονα τοῖς ὀρνιθε
δυναμένοις. ἐνταῦθα μὲν δὴ διεχείμαζε, καὶ αὐτό
καὶ σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάν
17 καταφρονητικῶς δέ ποτε καὶ ἀφυλάκτως διὰ τὸ μὴ
πρότερον ἐσφάλλθαι λαμβανόντων τῶν στρατιωτῶν
ἐπιτήδεια, ἐπέτυχεν αὐτοῖς ὁ Φαρνάβαζος κατὰ τὸ
δίον ἐσπαρμένοις, ἄρματα μὲν ἔχων δύο δρεπανηφ
18 ἱππέας δὲ ὡς τετρακοσίους. οἱ δ' Ἕλληνες ὥς εἶδον
τὸν προσελαύνοντα, συνέδραμον ὡς εἰς ἑπτακοσίους

ὁ δ' οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ προστησάμενος τὰ ἄρματα,
αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἱππεῦσιν ὀπισθεν γενόμενος, ἐλαύ-
νειν εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. ὥς δὲ τὰ ἄρματα ἐμβα- 19
λόντα διεσκέδασε τὸ ἀθρόον, ταχὺ οἱ ἱππεῖς κατέβα-
λον ὥς εἰς ἑκατὸν ἀνθρώπους, οἱ δ' ἄλλοι κατέφυγον
πρὸς Ἀγησίλαον· ἐγγὺς γὰρ ἔτυχε σὺν τοῖς ὀπλίταις
ᾧ. ἐκ δὲ τούτου τρίτῃ ἢ τετάρτῃ ἡμέρᾳ αἰσθάνεται ὁ 20
Σπιθριδάτης τὸν Φαρναβάζον ἐν Κανῇ κώμῃ μεγάλη
στρατοπεδευόμενον, ἀπέχοντα στάδια ὥς ἑξήκοντα καὶ
ἑκατὸν, καὶ εὐθύς λέγει πρὸς τὸν Ἡριππίδαν. καὶ ὁ 21
Ἡριππίδας ἐπιθυμῶν λαμπρόν τι ἐργάσασθαι, αἰτεῖ
τὸν Ἀγησίλαον ὀπλίτας τε εἰς δισχιλίους καὶ πελταστάς
ἄλλους τοσούτους καὶ ἱππέας τοὺς τε Σπιθριδάτου καὶ
τοὺς Παφλαγόνας καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁπόσους πείσειεν.
ἐπεὶ δὲ ὑπέσχετο αὐτῷ, ἐθύετο· καὶ ἅμα δείλῃ καλ- 22
λιερησάμενος κατέλυσε τὴν θυρίαν. ἐκ δὲ τούτου θει-
πνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι πρόσθεν τοῦ στρατο-
πέδου. σκότους δὲ γενομένου οὐδ' οἱ ἡμίσεις ἐκάστων
ἐξηλθον. ὅπως δὲ μὴ, εἰ ἀποτρέποιτο, καταγελῶεν ἀν- 23
τοῦ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἐπορεύετο σὺν ἧ εἶχε δυνάμει.
ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιπεσὼν τῇ Φαρναβάζου στρατοπε- 24
δείᾳ, τῆς μὲν προφυλακῆς αὐτοῦ Μυσῶν ὄντων πολ-
λοὶ ἔπεσον, αὐτοὶ δὲ διαφεύγουσι, τὸ δὲ στρατόπεδον
ἀλίσκεται, καὶ πολλὰ μὲν ἐκπώματα καὶ ἄλλα δὴ οἷα
Φαρναβάζου κτήματα, πρὸς δὲ τούτοις σκευὴ πολλὰ
καὶ ὑποζύγια σκευοφόρα. διὰ γὰρ τὸ φοβεῖσθαι μὴ εἰ 25
που κατασταίῃ, νυκλωθεὶς πολιορκοῖτο, ἄλλοτε ἄλλῃ
τῆς χώρας ἐπήει, ὥσπερ οἱ νομάδες, καὶ μάλα ἀφανί-
ζων τὰς στρατοπεδεύσεις. ἐπεὶ δὲ τὰ ληφθέντα χρη- 26
ματα ἀπήγαγον οἱ τε Παφλαγόνες καὶ ὁ Σπιθριδάτης,
ὑποστήσας Ἡριππίδας ταξιάρχους καὶ λοχαγοὺς ἀφεί-
λετο ἅπαντα τὸν τε Σπιθριδάτην καὶ τοὺς Παφλαγό-

- νας, ἵνα ὅη πολλὰ ἀπαγαγοί τα αἰχμαλωτὰ τοῖς λαφύ-
 27 ροπώλαις. ἐκεῖνοι μέντοι ταῦτα παθόντες οὐκ ἤνεγκαν,
 ἀλλ' ὥς ἀδικηθέντες καὶ ἀτιμασθέντες νυκτὸς συσκευ-
 ασάμενοι ὄχοντο ἀπιόντες εἰς Σάρδεις πρὸς Ἀριαῖον,
 πιστεύσαντες, ὅτι καὶ ὁ Ἀριαῖος ἀποστάς βασιλεύς
 28 ἐπολέμησεν αὐτῷ. Ἀγησιλάω μὲν δὴ τῆς ἀπολείψεως
 τοῦ Σπιθριδάτου καὶ τοῦ Μεγαβάτου καὶ τῶν Παφλα-
 γόνων οὐδὲν ἐγένετο βαρύτερον ἐν τῇ στρατείᾳ.
 29 Ἦν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, ὃς καὶ Φαρ-
 ναβάζω ἐτύγχανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὦν καὶ Ἀγησιλάω
 κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐξενώθη. οὗτος οὖν εἶπε πρὸς
 τὸν Ἀγησίλαον ὥς οἶοιτο συναγαγεῖν αὐτῷ ἂν εἰς λό-
 γους περὶ φιλίας Φαρνάβαζον. ὥς δ' ἤκουσεν αὐτοῦ,
 σπονδὰς λαβὼν καὶ δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρνάβα-
 30 ζον εἰς συγκείμενον χωρίον, ἐνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ
 οἱ περὶ αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πόσῃ τινὶ κατακείμε-
 ναι ἀνέμενον· ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἦκεν ἔχων στολὴν πολ-
 λοῦ χρυσοῦ ἄξιαν. ὑποτιθέντων δὲ αὐτῷ τῶν θερα-
 πόντων ῥαπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν οἱ Πέρσαι μαλα-
 κῶς, ἡσχύνθη ἐντροφῆσαι, ὁρῶν τοῦ Ἀγησιλάου τὴν
 φανυλότητα· κατεκλίνη οὖν καὶ αὐτὸς ὥσπερ εἶχε χα-
 31 μαί. καὶ πρῶτα μὲν ἀλλήλους χαίρειν προσεῖπον, ἔπει-
 τα τὴν δεξιὰν προτείναντος τοῦ Φαρναβάζου ἀντι-
 προύτεινε καὶ ὁ Ἀγησίλαος. μετὰ δὲ τοῦτο ἦρξατο λό-
 32 γου ὁ Φαρνάβαζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος· ὦ Ἀγη-
 σίλαε καὶ πάντες οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι, ἐγὼ ὑμῖν,
 ὅτε τοῖς Ἀθηναίοις ἐπολεμεῖτε, φίλος καὶ σύμμαχος
 ἐγενόμην, καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν τὸ ὑμέτερον χρήματα
 παρέχων ἰσχυρὸν ἐποίουν, ἐν δὲ τῇ γῇ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ
 ἵππου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατε-
 δίδωκον τοὺς πολεμίους. καὶ διπλοῦν ὥσπερ Τισσα-
 φέρνους οὐδὲν πώποτε μου οὔτε ποιήσαντος οὔτ' εἰ-

πόντος πρὸς ὑμᾶς ἔχουσιν ἂν κατηγορῆσαι. τοιοῦτος δὲ 33
 γενόμενος νῦν οὕτω διάκειμαι ὑφ' ὑμῶν ὥς οὐδὲ δεῖ-
 πνον ἔχω ἐν τῇ ἐμαυτοῦ χώρᾳ, εἰ μὴ τι ὦν ἂν ὑμεῖς
 λίπητε συλλέξομαι, ὥσπερ τὰ θηρία. ἃ δέ μοι ὁ πατήρ
 καὶ οἰκήματα καλὰ καὶ παραδείσους καὶ δένδρων καὶ
 θηρίων μεστοὺς κατέλιπεν, ἐφ' οἷς εὐφραϊνόμεν, ταῦ-
 τα πάντα ὁρῶ τὰ μὲν κατακεκομμένα τὰ δὲ κατακεκαυ-
 μένα. εἰ οὖν ἐγὼ μὴ γινώσκω μήτε τὰ ὅσια μήτε τὰ
 δίκαια, ὑμεῖς δὲ διδάξατέ με ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν
 ἐπισταμένων χάριτας ἀποδιδόναι. ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν. 34
 εἰ δὲ τριάκοντα πάντες μὲν ἐπὶ σπῆνθησαν αὐτὸν καὶ
 ἐσιώπησαν· ὁ δὲ Ἀγησίλαος χρόνῳ ποτὲ εἶπεν, Ἄλλ'
 οἶμαι μὲν σε, ὦ Φαρνάβαζε, εἰδέναι ὅτι καὶ ἐν ταῖς Ἑλ-
 ληνικαῖς πόλεσι ξένοι ἀλλήλοις γίνονται ἄνθρωποι.
 οὗτοι δὲ, ὅταν αἱ πόλεις πολέμιοι γένωνται, σὺν ταῖς
 πατρίσι καὶ τοῖς ἐξενωμένοις πολεμοῦσι καὶ ἂν οὕτω
 τύχωσιν, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. καὶ ἡμεῖς
 οὖν νῦν βασιλεῖ τῷ ὑμετέρῳ πολεμοῦντες πάντα ἡνα-
 γκάσμεθα τὰ ἐκείνου πολέμια νομίζειν· σοὶ γε μέντοι
 φίλοι γενέσθαι περὶ παντὸς ἂν ποιησάμεθα. καὶ εἰ 35
 μὲν ἀλλάξασθαι σε ἔδει ἀντὶ δεσπότην βασιλέως ἡμᾶς
 δεσπότης, οὐκ ἂν ἔργωγέ σοι συνεβούλευον· νῦν δὲ
 ἔξεστί σοι μεθ' ἡμῶν γενομένῳ μηδὲνα προσκυνοῦντα
 μηδὲ δεσπότην ἔχοντα ξῆν καρπούμενον τὰ σπαντοῦ.
 καίτοι ἐλεύθερον εἶναι ἐγὼ μὲν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι 36
 τῶν πάντων χρημάτων. οὐδὲ μέντοι τοῦτό σε κελεύο-
 μεν, πένητα μὲν ἐλεύθερον δ' εἶναι, ἀλλ' ἡμῖν συμμάχοις
 χρώμενον αὖξιν μὴ τὴν βασιλέως ἀλλὰ τὴν σπαντοῦ
 ἀρχήν, τοὺς νῦν ὁμοδούλους σοι καταστρεφόμενον,
 ὥστε σοὺς ὑπηκόους εἶναι. καίτοι εἰ ἅμα ἐλεύθερός τ'
 εἴης καὶ πλούσιος γένοιτο, τίνοος ἂν δέοις μὴ οὐχὶ πάμ-
 παν εὐδαίμων εἶναι; Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Φαρνάβαζος, 37

- ἀπλῶς ὑμῖν ἀποκρίνωμαι ἅπερ ποιήσω; Πρέπει
 σοι. Ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν
 τηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, β
 σομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· ἐὰν
 μοι τὴν ἀρχὴν προστάτῃ, τοιοῦτόν τι, ὡς ἔοικε
 λοτιμία ἐστίν, εὖ χρὴ εἰδέναι ὅτι πολεμήσω ὑμ
 38 ἂν δύνωμαι ἄριστα. ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος
 βετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Εἰθ', ὦ λῶστ
 τοιοῦτος ὢν φίλος ἡμῖν γένοιο. Ἐν δ' οὖν, ἔφη, ἐπ
 ὅτι νῦν τε ἅπειμι ὥς ἂν δύνωμαι τάχιστα ἐκ τῆ
 χώρας, τοῦ τε λοιποῦ, κἂν πόλεμος ᾖ, ἕως ἂ
 ἄλλον ἔχωμεν στρατεύεσθαι, σοῦ τε καὶ τῶν σῶν
 ξόμεθα.
- 39 Τούτων δὲ λεχθέντων διέλυσε τὴν σύνοδον
 ὁ μὲν Φαρνάβαζος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπῆει, ὁ
 τῆς Παραπίτας υἱὸς αὐτοῦ, καλὸς ἔτι ὢν, ὑπολει
 καὶ προσδραμῶν Ξένον σε, ἔφη, ὦ Ἀγησίλαε, π
 μαι. Ἐγὼ δέ γε δέχομαι. Μέννησόν νυν, ἔφη. κ
 θὺς τὸ παλτόν, εἶχε δὲ καλόν, ἔδωκε τῷ Ἀγησίλα
 δὲ δεξάμενος, φάλαρα ἔχοντος περὶ τῷ ἵππῳ Ἰ
 τοῦ γραφέως πάγκαλα, περιελὼν ἀντέδωκεν
 τότε μὲν οὖν ὁ παῖς ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον
 40 δῖσκε τὸν πατέρα. ὥς δ' ἐν τῇ τοῦ Φαρναβάζου
 δημῷ ἀποστερῶν ἀδελφὸς τὴν ἀρχὴν φυγάδα
 ἤσε τὸν τῆς Παραπίτας υἱόν, τά τ' ἄλλα ὁ Ἀγη
 ἐπεμελείτο αὐτοῦ, καὶ ἐρασθέντος αὐτοῦ τοῦ Εὐνά
 υἱέος Ἀθηναίου, πάντ' ἐποίησεν ὅπως ἂν δι' ἐκ
 ἐγκριθεῖν τὸ στάδιον ἐν Ὀλυμπίᾳ, μέγιστος ὢν
 παίδων.
- 41 Καὶ τότε δῆ, ὥσπερ εἶπε πρὸς τὸν Φαρνάβ
 394. εὐθὺς ἀπεπορεύετο ἐκ τῆς χώρας· σχεδὸν δὲ κ
 ἤδη ὑπέφαινε. ἀφικόμενος δ' εἰς Θήβης πεδίον

στρατοπεδεύσατο περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος
 ἱερὸν, καὶ ἐκεῖ πρὸς ᾧ εἶχε συνέλεγε πανταχόθεν παμ-
 πληθὺς στράτευμα. παρεσκευάζετο γὰρ πορευσόμενος
 ὡς δύναιτο ἀνωτάτω, νομίζων ὅποσα ὀπισθεν ποιή-
 σαιτο ἔθνη πάντα ἀποστήσειν βασιλέως.

Ἀργεΐλαος μὲν δὴ ἐν τούτοις ἦν. οἱ δὲ Λακεδαι- II.
 μόνιοι ἐπεὶ σαφῶς ἦσθοντο τὰ τε χρήματα ἐληλυθότα
 εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς μέγιστας πόλεις συνεστηκυίας
 ἐπὶ πολέμῳ πρὸς ἑαυτούς, ἐν κινδύνῳ τε τὴν πόλιν
 ἐνόμισαν καὶ στρατεύειν ἀναγκαῖον ἡγήσαντο εἶναι.
 καὶ αὐτοὶ μὲν ταῦτα παρεσκευάζοντο, εὐθύς δὲ καὶ ἐπὶ 2
 τὸν Ἀργεΐλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. ὁ δ' ἐπεὶ ἀφί-
 κετο, τὰ τε ἄλλα διηγεῖτο ὡς ἔχοι καὶ ὅτι ἡ πόλις ἐπι-
 στέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι. ὁ δὲ 3
 Ἀργεΐλαος ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς μὲν ἤνεγκεν, ἐνθυ-
 μούμενος καὶ οἷων τιμῶν καὶ οἷων ἐλπίδων ἀποστεροῖτο,
 ὁμῶς δὲ συγκαλέσας τοὺς συμμάχους ἐδήλωσε τὰ ὑπὸ
 τῆς πόλεως παραγγελλόμενα, καὶ εἶπεν ὅτι ἀναγκαῖον
 εἶη βοηθεῖν τῇ πατρίδι· ἐὰν μέντοι ἐκείνα κυλῶς γένη-
 ται, εὖ ἐπίστασθε, ἔφη, ὧς ἄνδρες σύμμαχοι, ὅτι οὐ μὴ
 ἐπιλάθωμαι ὑμῶν, ἀλλὰ πάλιν παρέσομαι πράξων ὧν
 ὑμεῖς δεῖσθε. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ μὲν ἐδά- 4
 κρυσαν, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀργε-
 λαῖον τῇ Λακεδαίμονι· εἰ δὲ καλῶς τὰ κεῖ γένοιτο, λα-
 βόντες αὐτὸν πάλιν ἦκειν εἰς τὴν Ἀσίαν. καὶ οἱ μὲν δὴ 5
 συνεσκευάζοντο ὥς ἀκολουθήσοντες. ὁ δ' Ἀργεΐλαος
 ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ κατέλιπεν Εὐξενον ἀρμοστὴν καὶ φρου-
 ροὺς παρ' αὐτῷ οὐκ ἔλαττον τετρακισχιλίων, ἵνα δύ-
 νατο διασώζειν τὰς πόλεις· αὐτὸς δὲ ὁρῶν ὅτι οἱ πολ-
 λοὶ τῶν στρατιωτῶν μένειν ἐπεθύμουν μᾶλλον ἢ ἔφ'
 Ἕλληνας στρατεύεσθαι, βουλόμενος ὡς βελτίστους
 καὶ πλείστους ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ, ἅθλα προύθηκε ταῖς

- πόλεσιν, ἣτις ἄριστον στράτευμα πέμποι, καὶ τῶν
 σθοφόρων τοῖς λοχαγοῖς, ὅστις εὐοπλότατον λόχον
 ἔχων συστρατεύοιτο καὶ ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ πε-
 ταστῶν. προεῖπε δὲ καὶ τοῖς ἱππάρχοις, ὅστις εὐ-
 ποτάτην καὶ εὐοπλοτάτην τάξιν παρέχοιτο, ὥς
 6 τούτοις νικητήριον δώσων. τὴν δὲ κρίσιν ἔφη ποι-
 σειν, ἐπεὶ διαβαίησαν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην
 ἐν Χερσονήσῳ, ὅπως εὖ εἰδείησαν ὅτι τοὺς στρατευ-
 7 μένους δεῖ εὐκρινεῖν. ἦν δὲ τὰ ἄθλα τὰ μὲν πλεῖ-
 ὄπλα ἐκπεπονημένα εἰς κόσμον καὶ ὀπλιτικὰ καὶ ἱπ-
 κά· ἦσαν δὲ καὶ στέφανοι χρυσοῖ· τὰ δὲ πάντα ἄθ-
 οὐκ ἔλαττον ἐγένοντο ἢ ἀπὸ τεττάρων ταλάντων. τῶν
 σούτων μέντοι ἀναλωθέντων, παμπόλλων χρημάτων
 8 ὄπλα εἰς τὴν στρατιὰν κατεσκευάσθη. ἐπεὶ δὲ δι-
 τὸν Ἑλλήσποντον, κριταὶ κατέστησαν Λακεδαιμονί-
 μὲν Μένασκος καὶ Ἡριππίδας καὶ Ὅρσιππος, τῶν
 συμμάχων εἰς ἀπὸ πόλεως. καὶ Ἀγησίλαος μὲν, ἐ-
 τὴν κρίσιν ἐποίησεν, ἔχων τὸ στράτευμα ἐπορεύ-
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἣν περ βασιλεὺς ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα
 ἐστράτευεν.
- 9 Ἐν δὲ τούτῳ οἱ μὲν ἔφοροι φρουρὰν ἔφηναν· ἡ
 πόλις, ἐπεὶ Ἀγησίπολις παῖς ἐτι ἦν, Ἀριστόδημον τε
 γένους ὄντα καὶ πρόδικον τοῦ παιδός, ἡγείσθαι
 10 στρατιᾶν ἐκέλευον. ἐπεὶ δ' ἐξῆσαν μὲν οἱ Λακεδαι-
 νιοι, συνειλεγμένοι δ' ἦσαν οἱ ἐναντίοι, συνελθόν-
 ἐβουλεύοντο πῶς ἂν τὴν μάχην συμφοράτατα σφί-
 11 αὐτοῖς ποιήσαιντο. Τιμόλαος μὲν δὴ Κορίνθιος ἔ-
 ξεν, Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ, ἔφη, ὧ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅμοι-
 εῖναι τὸ τῶν Λακεδαιμονίων πρᾶγμα οἷόν περ τὸ τῶν
 ποταμῶν. οἷ τε γὰρ ποταμοὶ πρὸς μὲν ταῖς πηγαῖς
 μεγάλοι εἰσὶν ἀλλ' εὐδιάβατοι, ὅσῳ δ' ἂν πορρωτέ-
 ρα γένωνται, ἐπεμβάλλοντες ἕτεροι ποταμοὶ ἰσχυρότεροι

αὐτῶν τὸ ρεῦμα ποιοῦσι, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὥσαν- 12
 τως, ἐνθ' ἐν μὲν ἐξέρχονται, αὐτοὶ μόνοι εἰσὶ, προϊόντες
 δὲ καὶ παραλαμβάνοντες τὰς πόλεις πλείονές τε καὶ
 δυσμαχώτεροι γίνονται. ὁρῶ δ' ἐγὼ γε, ἔφη, καὶ ὁπό-
 σοι σφῆκας ἐξαιρεῖν βούλονται, ἐὰν μὲν ἐκθέοντας
 τοὺς σφῆκας πειρῶνται θηρᾶν, ὑπὸ πολλῶν τυπτομέ-
 νους· ἐὰν δ' ἔτι ἐνδον ὄντων τὸ πῦρ προσφέρωσι, πά-
 σχοντας μὲν οὐδέν, χειρουμένους δὲ τοὺς σφῆκας.
 ταῦτ' οὖν ἐνθυμούμενος ἡγοῦμαι κράτιστον εἶναι μά-
 λιστα μὲν ἐν αὐτῇ, εἰ δὲ μή, ὅτι ἐγγύτατα τῆς Λακε-
 δαιμονος τὴν μάχην ποιεῖσθαι. δόξαντος δ' εὖ λέγειν 13
 αὐτοῦ ἐψηφίσαντο ταῦτα. ἐν ᾧ δὲ περὶ ἡγεμονίας τε
 διεπράττοντο καὶ διωμολογοῦντο εἰς ὁπόσους θεοὶ τάτ-
 τεσθαι πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως μὴ λίαν βαθείας τὰς
 φάλαγγας ποιοῦμεναι αἱ πόλεις κύκλωσιν τοῖς πολε-
 μίοις παρέχοιεν, ἐν τούτῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ δὴ Τε-
 γέατας παρειληφότες καὶ Μαντινέας ἐξῆσαν τὴν ἀμ-
 φιάλον. καὶ πορευόμενοι, σχεδόν τι ἅμα οἱ μὲν περὶ 14
 τοὺς Κορινθίους ἐν τῇ Νεμέᾳ ἦσαν, οἱ δὲ Λακεδαιμό-
 νιοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἐν τῷ Σικυνῶνι. ἐμβαλόντων δὲ
 αὐτῶν κατὰ τὴν Ἐπεικίαν, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τῶν
 ὑπερδεξίων βάλλοντες αὐτοὺς καὶ τοξεύοντες μάλα κα-
 κῶς ἐποίουν οἱ γυμνήτες τῶν ἀντιπάλων· ὥς δὲ κατέ- 15
 βησαν ἐπὶ θάλατταν, ταύτῃ προῆσαν διὰ τοῦ πεδίου,
 τέμνοντες καὶ κάοντες τὴν χώραν· καὶ οἱ ἕτεροι μέντοι
 ἐπελθόντες κατεστρατοπεδεύσαντο, ἐμπροσθεν ποιη-
 σάμενοι τὴν Χαράδραν· ἐπεὶ δὲ προΐοντες οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι οὐκέτι δέκα στάδια ἀπείχον τῶν πολεμίων, κά-
 κεινοι αὐτοῦ στρατοπεδευσάμενοι ἡσυχίαν εἶχον.

Φράσω δὲ καὶ τὸ πλῆθος ἐκατέρων. συνελέγησαν 16
 γὰρ ὀπλῖται Λακεδαιμονίων μὲν εἰς ἑξακισχιλλούς,
 Ἠλείων δὲ καὶ Τριφυλίων καὶ Ἀκρωρείων καὶ Λασιω-

- νίων ἔγγυς τρισχίλιοι καὶ Σικυνωνίων πεντακόσιοι καὶ χίλιοι, Ἐπιδαυρίων δὲ καὶ Τροιζηνίων καὶ Ἑρμιονέων καὶ Ἀλιέων ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους τρισχιλίων. πρὸς δὲ τούτοις ἱππεῖς μὲν Λακεδαιμονίων περὶ ἑξακοσίους, Κρητὲς δὲ τοξόται ἠκολούθουν ὥς τριακόσιοι, καὶ μὴν σφενδονῆται Μαργανέων καὶ Λετρίνων καὶ Ἀμφιδόλων οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων. Φλιάσιοι μέντοι οὐκ ἠκολούθουν· ἐκχειρίαν γὰρ ἔφασαν ἔχειν. αὕτη μὲν
- 17 δὴ ἡ μετὰ Λακεδαιμονίων δύναμις ἦν. ἥ γε μὴν τῶν πολεμίων ἠθροίσθη Ἀθηναίων μὲν εἰς ἑξακισχιλίους ὀπλίτας, Ἀργείων δ' ἐλέγοντο περὶ ἑπτακισχιλίους, Βοιωτῶν δ', ἐπεὶ Ὀρχομένιοι οὐ παρήσαν, περὶ πεντακισχιλίους, Κορινθίων γε μὴν εἰς τρισχιλίους, καὶ μὴν ἔξ Εὐβοίας ἀπάσης οὐκ ἐλάττους τρισχιλίων. ὀπλιτικὸν μὲν δὴ τοσοῦτον· ἱππεῖς δὲ Βοιωτῶν μὲν, ἐπεὶ Ὀρχομένιοι οὐ παρήσαν, εἰς ὀκτακοσίους, Ἀθηναίων δ' εἰς ἑξακοσίους, καὶ Χαλκιδέων τῶν ἔξ Εὐβοίας εἰς ἑκατόν, Λοκρῶν δὲ τῶν Ὀπουντίων εἰς πεντήκοντα. καὶ ψιλῶν δὲ σὺν τοῖς τῶν Κορινθίων πλέον ἦν*· καὶ γὰρ Λοκροὶ οἱ Ὀζόλαι καὶ Μηλιεῖς καὶ Ἀκαρνᾶνες παρήσαν αὐτοῖς.
- 18 Αὕτη μὲν δὴ ἑκατέρων ἡ δύναμις ἐγένετο. οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἕως μὲν τὸ εὐώνυμον εἶχον, οὐδέν τι κατήπειγον τὴν μάχην συνάπτειν· ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατὰ Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, αὐτοὶ δὲ τὸ δεξιὸν ἔσχον καὶ κατ' Ἀχαιοὺς ἀντετάχθησαν, εὐθὺς τὰ τε ἱερὰ καλὰ ἔφασαν εἶναι καὶ παρήγγειλαν παρασκευάζεσθαι ὥς μάχης ἔδομένης. καὶ πρῶτον μὲν ἀμελήσαντες τοῦ εἰς ἑκακίδεκα βαθεῖαν παντελῶς ἐποίησαντο τὴν φάλαγγα, ἔτι δὲ καὶ ἦγον ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ὅπως ὑπερέχοιεν τῷ κέρατι τῶν πολεμίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἵνα μὴ διασπασθείησαν, ἐπηκολούθουν, καίπερ γιγνώσκοντες ὅτι
- 19 κίνδυνος εἶη κυκλωθῆναι. τέως μὲν οὖν οἱ Λακεδαι-

μόνιοι οὐκ ἠσθάνοντο προσδιδόντων τῶν πολεμίων· καὶ
 γὰρ ἦν λάσιον τὸ χωρίον· ἐπεὶ δ' ἐπαιάνισαν, τότε δὴ
 ἔγνωσαν, καὶ εὐθὺς ἀντιπαρήγγειλαν ἅπαντας δια-
 σκευάζεσθαι ὥς εἰς μάχην. ἐπεὶ δὲ συνετάχθησαν ὥς
 ἑκάστους οἱ ξυναγοὶ ἔταξαν, παρηγγύησαν μὲν ἀκο-
 λουθεῖν τῷ ἡγουμένῳ, ἡγούν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι
 ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ οὕτω πολλὴν ὑπερέτεινον τὸ κέρας
 ὥστε τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν ἔξ φυλαὶ κατὰ τοὺς Λακε-
 δαιμονίους ἐγένοντο, αἱ δὲ τέτταρες κατὰ Τεγεάτας.
 οὐκέτι δὲ στάδιον ἀπεχόντων, σφαιγιασάμενοι οἱ Λα- 20
 κεδαιμόνιοι τῇ Ἀγροτέρᾳ, ὥσπερ νομίζεται, τὴν χί-
 αιραν, ἡγοῦντο ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, τὸ ὑπερέχον ἐπι-
 κάμψαντες εἰς κύκλωσιν. ἐπεὶ δὲ συνέμιξαν, οἱ μὲν
 ἄλλοι σύμμαχοι πάντες οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ἐκρατή-
 θησαν ὑπὸ τῶν ἐναντίων, Πελλήνηες δὲ κατὰ Θεσπιδίους
 γενόμενοι ἐμάχοντό τε καὶ ἐν χώρᾳ ἐπιπτον ἑκατέρων.
 αὐτοὶ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσον τε κατέσχον τῶν Ἀθη- 21
 ναίων ἐκράτησαν, καὶ κυκλωσάμενοι τῷ ὑπερέχοντι
 πολλοὺς ἀπέκτειναν αὐτῶν, καὶ ἅτε δὴ ἀπαθεῖς ὄντες,
 συντεταγμένοι ἐπορεύοντο· καὶ τὰς μὲν τέτταρας φυ-
 λὰς τῶν Ἀθηναίων πρὶν ἐκ τῆς διώξεως ἐπαναχωρήσαι
 παρήλθον, ὥστε οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν πλην εἰ τις ἐν
 τῇ συμβολῇ ὑπὸ Τεγεατῶν· τοῖς δ' Ἀργείοις ἐπιτυχ- 22
 χάνουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀναχωροῦσι, καὶ μέλλον-
 τος τοῦ πρώτου πολεμάρχου ἐκ τοῦ ἐναντίου συμβάλ-
 λειν αὐτοῖς, λέγεται ἄρα τις ἀναβοῆσαι παρεῖναι τοὺς
 πρώτους. ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, παραθέοντας δὴ παί-
 οντες εἰς τὰ γυμνά πολλοὺς ἀπέκτειναν αὐτῶν. ἐπε-
 λάβοντο δὲ καὶ Κορινθίων ἀναχωρούντων. ἔτι δ' ἐπέ-
 τυχον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ τῶν Θηβαίων τισὶν ἀνα-
 χωροῦσιν ἐκ τῆς διώξεως, καὶ ἀπέκτειναν συχνοὺς αὐ-
 τῶν. τούτων δὲ γενομένων, οἱ ἡττώμενοι τὸ μὲν 23

πρῶτον ἔφευγον πρὸς τὰ τεῖχη· ἔπειτα δ' εἰρξάντων
Κορινθίων πάλιν κατεσκήνησαν εἰς τὸ ἀρχαῖον στρα-
τόπεδον. Λακεδαιμόνιοι δ' αὖ ἐπαναχωρήσαντες, ἐπὶ
τὸ πρῶτον τοῖς πολεμίοις συνέμιζαν, ἐστήσαντο τὸν
παιον. καὶ αὕτη μὲν δὴ ἡ μάχη οὕτως ἐγένετο.

- III. Ὁ δ' Ἀγησίλαος σπεύδων μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐβ-
θαι· ὄντι δ' αὐτῷ ἐν Ἀμφιπόλει ἀγγέλλει Δερκυλίδης
ὅτι νικῶν τε αὖ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αὐτῶν μὲν
θινάναι ὀκτώ, τῶν δὲ πολεμίων παμπληθεῖς· ἐδήλου
ὅτι καὶ τῶν συμμάχων οὐκ ὀλίγοι πεπτωκότες εἰ-
2 ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου, Ἀρ' ἄν, ὦ Δερκυλίδης,
ἐν καιρῷ γένοιτο, εἰ αἱ συμπέμπουσαι πόλεις ἡμῶν τι
στρατιωτάς τὴν νίκην ὥς τάχιστα πύθονται; ἀπεκ-
νατο δὴ ὁ Δερκυλίδης, Εὐθυμοτέρους γοῦν εἰ-
ταῦτ' ἀκούσαντας εἶναι. Οὐκοῦν σύ, ἐπεὶ παρεγέν-
κάλλιστ' ἄν ἀπαγγείλαιοις; ὁ δὲ ἄσμενος ἀκούσας,
γὰρ αἰ φιλαπόδημος ἦν, εἶπεν, Εἰ σὺ τάττοις. Ἀ-
τάττω, ἔφη, καὶ προσαπαγγέλλειν κελεύω ὅτι ἐὰν
τάδε εὖ γένηται, πάλιν παρεσόμεθα, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡ-
3 μεν. ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδης ἐφ' Ἑλλησπόντου πρῶτον
ἐπορεύετο· ὁ δ' Ἀγησίλαος διαλλάξας Μακεδονίαν
Θετταλίαν ἀφίκετο. Λαρισαῖοι μὲν οὖν καὶ Κραν-
νιοὶ καὶ Σκοτουςδαῖοι καὶ Φαρσάλιοι, σύμμαχοι ὄν-
Βοιωτοῖς, καὶ πάντες δὲ Θετταλοὶ, πλὴν ὅσοι αὐτῶν
φυγάδες τότε ἐτύγγανον, ἐκακούργουν αὐτὸν ἐπα-
4 λουθοῦντες. ὁ δὲ τέως μὲν ἤγγεν ἐν πλαισίῳ τὸ στρα-
τευμα, τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις
ἐπ' οὐρᾷ ἔχων τῶν ἱππέων· ἐπεὶ δ' ἐκώλυον τῆς πο-
ρείας οἱ Θετταλοὶ ἐπελαύνοντες τοῖς ὀπίσθεν, πα-
πέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικῶν
5 πλὴν τῶν περὶ αὐτόν. ὥς δὲ παρετάξαντο ἀλλήλοις,
μὲν Θετταλοὶ νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι πρὸς το-

οπλίτας ἱππομαχεῖν, στρεφάντες βαθὴν ἀπεχώρουν.
 οἱ δὲ μάλα σωφρόνως ἐπηκολούθουν. γνοὺς δὲ ὁ Ἀγης- 6
 σίλαος ἅ ἐκάτεροι ἡμάρτανον, πέμπει τοὺς περὶ αὐτὸν
 μάλα εὐρώστονους ἱππέας, καὶ κελεύει τοῖς τε ἄλλοις
 παραγγέλλειν καὶ αὐτοὺς διώκειν ὥς τάχιστα καὶ μη-
 κέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφὴν. οἱ δὲ Θετταλοὶ ὥς 7
 εἶδον παρὰ δόξαν ἐλαύνοντας, οἱ μὲν αὐτῶν οὐδ' ἀνέ-
 στρεψαν, οἱ δὲ πειρώμενοι τοῦτο ποιεῖν, πλαγίους ἔχον-
 τες τοὺς ἱππους ἡλίσκοντο. Πολύχαρμος μέντοι ὁ Φαρ- 8
 σάλιος ἱππαρχῶν ἀνέστρεψέ τε καὶ μαχόμενος σὺν τοῖς
 περὶ αὐτὸν ἀποθνήσκει. ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, φυγὴ
 τῶν Θετταλῶν ἐξαισία γίνεται· ὥστε οἱ μὲν ἀπέ-
 θνησκον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ἡλίσκοντο. ἔστησαν δ' οὖν
 οὐ πρόσθεν, πρὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ Ναρθακίῳ ἐγένοντο.
 καὶ τότε μὲν δὴ ὁ Ἀγηςσίλαος τρώπαιόν τ' ἐστήσατο με- 9
 ταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου, καὶ αὐτοῦ ἔμεινε, μάλα
 ἠδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τοὺς μέγιστον φρονούντας ἐπὶ
 ἱππικῇ ἐνεπικηκεῖ σὺν ᾧ αὐτὸς συνέλεξεν ἱππικῷ. τῇ
 δ' ὕστεραία ὑπερβαλὼν τὰ Ἀχαῖκὰ τῆς Φθίας ὄρη
 τὴν λοιπὴν πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύετο μέχρι πρὸς τὰ
 Βοιωτῶν ὄρια.

Ὅντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐμβολῇ ὁ ἥλιος μηνοειδῆς 10
 ἔδοξε φανῆναι, καὶ ἡγγέλθη ὅτι ἡττημένοι εἶεν Λακε-
 δαιμόνιοι τῇ ναυμαχίᾳ καὶ ὁ ναύαρχος Πείσανδρος τε-
 θναίῃ. ἐλέγετο δὲ καὶ ᾧ τρόπῳ ἡ ναυμαχία ἐγένετο.
 εἶναι μὲν γὰρ περὶ Κνίδον τὸν ἐπίπλοιν ἀλλήλοισι, 11
 Φαρνάβαζον δὲ ναύαρχον ὄντα σὺν ταῖς Φοινίσσαις εἶ-
 ναι. Κόνωνα δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔχοντα τετάχθαι ἐμ-
 προσθεν αὐτοῦ. ἀντιπαραταξαμένον δὲ τοῦ Πεισάν- 12
 δρου, καὶ πολὺ ἐλαττόνων αὐτῷ τῶν νεῶν φανεισῶν
 τῶν αὐτοῦ τοῦ μετὰ Κόνωνος Ἑλληνικοῦ, τοὺς μὲν
 ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου συμμαχοὺς εὐθύς αὐτῷ φεύγειν,

- αὐτον δὲ συμμίζαντα τοῖς πολεμίοις ἐμβολὰς ἐχούσῃ τῇ
 τριήρει πρὸς τὴν γῆν ἐξωσθῆναι· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους
 ὅσοι εἰς τὴν γῆν ἐξεώσθησαν ἀπολιπόντας τὰς ναῦς
 σώζεσθαι ὅπῃ δύναιτο εἰς τὴν Κνίδον, αὐτὸν δ' ἐπὶ
 13 τῇ νηὶ μαχόμενον ἀποθανεῖν. ὁ οὖν Ἀγησίλαος
 πυθόμενος ταῦτα τὸ μὲν πρῶτον χαλεπῶς ἤνεγκεν·
 ἐπεὶ μέντοι ἐνεθυμήθη ὅτι τοῦ στρατεύματος τὸ πλεῖ-
 στον εἶη αὐτῷ οἷον ἀγαθῶν μὲν γιγνομένων ἡδέως
 μετέχειν, εἰ δέ τι χαλεπὸν ὀρώων, οὐκ ἀνάγκη εἶναι
 κοινωνεῖν αὐτοῖς, ἐκ τούτου μεταβαλὼν ἔλεγεν ὡς ἀγ-
 γέλλοιτο ὁ μὲν Πείσανδρος τετελευτηκώς, νικῶν δὲ τῇ
 14 ναυμαχίᾳ. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων καὶ ἐβουθύνει ὡς εὐ-
 αγγέλια καὶ πολλοῖς διέπεμπε τῶν τεθυμένων· ὥστε
 ἀκροβολισμοῦ ὄντος πρὸς τοὺς πολεμίους ἐκράτησαν
 οἱ τοῦ Ἀγησιλάου τῷ λόγῳ ὡς Λακεδαιμονίων νι-
 κώντων τῇ ναυμαχίᾳ.
- 15 Ἦσαν δ' οἱ μὲν ἀντιτεταγμένοι τῷ Ἀγησιλάῳ
 Βοιωτοί, Ἀθηναῖοι, Ἀργεῖοι, Κορίνθιοι, Αἰνιᾶνες, Εὐ-
 βοεῖς, Λοκροὶ ἀμφοτέρω· σὺν Ἀγησιλάῳ δὲ Λακεδαι-
 μονίων μὲν μόρα ἢ ἐκ Κορίνθου διαβάσα, ἡμῖς δὲ
 μόρας τῆς ἐξ Ὀρχομενοῦ, ἔτι δ' οἱ ἐκ Λακεδαιμόνος
 νεοδαμῳδεῖς συστρατευσάμενοι αὐτῷ, πρὸς δὲ τούτοις
 οὗ Ἡριππίδας ἐξενάγει ξενικοῦ, ἔτι δὲ οἱ ἀπὸ τῶν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Εὐρώ-
 πῃ ὅσας διῶν παρέλαβεν· αὐτόθεν δὲ προσεγένοντο
 ὀπλίται Ὀρχομένιοι καὶ Φωκεῖς. πελτασταὶ γε μὴν
 16 πολὺ πλείονες οἱ μετ' Ἀγησιλάου· ἱππεῖς δ' αὐτὰρ ἀπαραπλή-
 ροι ἀμφοτέροις τὸ πλήθος. ἡ μὲν δὲ δύναμις αὕτη ἀμ-
 φοτέρων· διηγῆσομαι δὲ καὶ τὴν μάχην, καὶ πῶς ἐγέ-
 νετο οἷα οὐκ ἄλλη τῶν γ' ἐφ' ἡμῶν. συνῆσαν μὲν γὰρ
 εἰς τὸ κατὰ Κορώνειαν πεδίου οἱ μὲν σὺν Ἀγησιλάῳ ἀπο-
 τοῦ Κηφισοῦ, οἱ δὲ σὺν Θηβαίοις ἀπὸ τοῦ Ἐλικῶνος.

εἶχε δ' Ἀγησίλαος μὲν δεξιὸν τοῦ μετ' αὐτοῦ, Ὀρχομε-
 νιοι δ' αὐτῷ ἔσχατοι ἦσαν τοῦ εὐωνύμου. οἱ δ' αὖ Θη-
 βαῖοι αὐτοὶ μὲν δεξιοὶ ἦσαν, Ἀργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐώ-
 νυμον εἶχον. συνιόντων δὲ τέως μὲν σιγὴ πολλὴ ὑπ' ἄμ- 17
 φοτέρων ἦν· ἡνίκα δ' ἀπειχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον.
 ἀλαλάξαντες οἱ Θηβαῖοι δρόμῳ ὁμόσε ἐφέροντο. ὥς δὲ
 τριῶν ἐτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων ἀντεξέδραμον ἀπὸ
 τῆς Ἀγησιλάου φάλαγγος ὧν Ἡριππίδας ἐξενάγει καὶ
 σὺν αὐτοῖς Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἑλλησπόντιοι, καὶ
 πάντες οὗτοι τῶν συνεκδραμόντων τε ἐγένοντο καὶ
 εἰς δόρυ ἀφικόμενοι ἐτρεψαν τὸ καθ' αὐτούς. Ἀργεῖοι
 μέντοι οὐκ ἐδέξαντο τοὺς περὶ Ἀγησίλαον, ἀλλ' ἐφυ-
 γον ἐπὶ τὸν Ἑλικῶνα. κἀνταῦθα οἱ μὲν τινες τῶν ξέ- 18
 νων ἐστεφάνουν ἤδη τὸν Ἀγησίλαον, ἀγγέλλει δέ τις
 αὐτῷ ὅτι οἱ Θηβαῖοι τοὺς Ὀρχομενίους διακόψαντες ἐν
 τοῖς σκευοφόροις εἶησαν. καὶ ὁ μὲν εὐθύς ἐξελέξας
 τὴν φάλαγγα ἤγειν ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι ὥς εἶ-
 δον τοὺς συμμάχους πρὸς Ἑλικῶνι πεφηνρότας, δια-
 πεσεῖν βουλόμενοι πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, συσπειραθέντες
 ἐχώρουν ἐρρωμένως. ἐνταῦθα δὴ Ἀγησίλαον ἀνδρεῖον 19
 μὲν ἔξεστιν εἰπεῖν ἀναμφισβητήτως· οὐ μέντοι εἰλετό
 γε τὰ ἀσφαλέστατα. ἔξδὸν γὰρ αὐτῷ παρέντι τοὺς δια-
 πίπτοντας ἀκολουθοῦντι χειροῦσθαι τοὺς ὕπισθεν,
 οὐκ ἐποίησε τοῦτο, ἀλλ' ἀντιμέτωπος συνέρραξε τοῖς
 Θηβαίοις· καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἐώθουντο,
 ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. τέλος δὲ τῶν
 Θηβαίων οἱ μὲν διαπίπτουσι πρὸς τὸν Ἑλικῶνα, πολ-
 λοὶ δὲ ἀποχωροῦντες ἀπέθανον. ἐπεὶ δ' ἡ μὲν νίκη 20
 Ἀγησιλάου ἐγεγένητο, τετρωμένος δ' αὐτὸς προσενή-
 νεκτο πρὸς τὴν φάλαγγα, προσελάσαντές τινες τῶν ἰπ-
 πέων λέγουσιν αὐτῷ ὅτι τῶν πολεμίων ὥς ὀγδοήκοντα
 σὺν ὅπλοις ὑπὸ τῷ νεῷ εἶσι, καὶ ἡρώτων τί χρὴ ποιεῖν.

- ὁ δέ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων, ὅμως οὐκ ἐπελά-
 θετο τοῦ θείου, ἀλλ' ἔαν τε ἀπιέναι ἢ βούλονται ἐκέ-
 21 λευε καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶα. τότε μὲν οὖν, καὶ γὰρ ἤ
 ἤδη ὁψέ, δειπνοποιησάμενοι ἐκοιμήθησαν. πρὶν οὖν
 Γυλιν τὸν πολέμαρχον παρατάξαι τε ἐκέλευε τὸ στρα-
 τευμα καὶ τρόπαιον ἵστασθαι καὶ στεφανοῦσθαι πάν-
 τας τῷ θεῷ καὶ τοὺς ἀύλητὰς πάντας αὐλεῖν. καὶ οἱ
 μὲν ταῦτ' ἐποιοῦν. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐπεμψαν κήρυκας
 ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς αἰτοῦντες θάψαι. καὶ οὐ-
 τῷ δὴ αἱ τε σπονδαὶ γίνονται καὶ Ἀγησίλαος μὲν εἰς
 Δελφοὺς ἀφικόμενος δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ
 ἀπέθυσεν οὐκ ἐλάττω ἑκατὸν ταλάντων· Γυλὶς δὲ
 πολέμαρχος ἔχων τὸ στρατευμα ἀπεχώρησεν εἰς Φω-
 22 κέας, ἐκεῖθεν δ' εἰς τὴν Λοκρίδα ἐμβάλλει. καὶ τῇ
 μὲν ἄλλῃ ἡμέρᾳ οἱ στρατιῶται καὶ σκευὴ ἐκ τῶν κω-
 μῶν καὶ σῖτον ἤρπαζον· ἐπεὶ δὲ πρὸς ἐσπέραν ἦν, τε-
 λευταίων ἀποχωρούντων τῶν Λακεδαιμονίων ἐπηκο-
 λούθουν αὐτοῖς οἱ Λοκροὶ βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες,
 ὥς δ' αὐτῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑποστρέψαντες καὶ διώ-
 ξαντες κατέβαλόν τινας, ἐκ τούτου ὀπισθεν μὲν οὐκ
 ἐτι ἐπηκολούθουν, ἐκ δὲ τῶν ὑπερδεξίων ἐβαλλο-
 23 οἱ δ' ἐπεχείρησαν μὲν καὶ πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν· ἐπὶ
 δὲ σκότος τε ἐγίνετο καὶ ἀποχωροῦντες οἱ μὲν δι-
 τὴν δυσχωρίαν ἐπιπτον, οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ προορᾶν
 τὰ ἔμπροσθεν, οἱ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν βελῶν, ἐνταῦθα
 ἀποθνήσκουσι Γυλὶς τε ὁ πολέμαρχος καὶ τῶν παρα-
 στατῶν Πελλῆς, καὶ οἱ πάντες ὥς ὀκτωκαίδεκα τῶν
 Σπαρτιατῶν, οἱ μὲν καταλευσθέντες, οἱ δὲ καὶ τραυ-
 ματισθέντες. εἰ δὲ μὴ ἐβοήθησαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ
 στρατοπέδου δειπνοῦντες, ἐκινδύνευσαν ἂν ἅπαντες
 ἀπολέσθαι.

IV. Μετὰ τοῦτό γε μὴν ἀφείθη μὲν κατὰ πόλεις

ἄλλο στρατεύμα, ἀπέπλευσε δὲ καὶ ὁ Ἀγησίλαος ἐπ' ^{a, c,}
οἶκον. ἐκ δὲ τούτου ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι μὲν καὶ
Βοιωτοὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν ἐκ Κορίν-
θου ὁρμώμενοι, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι ἐκ
Σικυῶνος. ὁρῶντες δ' οἱ Κορίνθιοι ἑαυτῶν μὲν καὶ τὴν
χώραν θρουμένην καὶ ἀποθνήσκοντας διὰ τὸ αἰετῶν
πολεμίων ἐγγὺς εἶναι, τοὺς δ' ἄλλους συμμάχους καὶ
αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ ὄντας καὶ τὰς χώρας αὐτῶν ἐνεργοὺς
οὕσας, οἱ πλείστοι καὶ βέλτιστοι αὐτῶν εἰρήνης ἐπεθύ-
μησαν, καὶ συνιστάμενοι ἐδίδασκον ταῦτα ἀλλήλους.
γινόντες δ' οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ 2
Κορινθίων οἳ τε τῶν παρὰ βασιλέως χρημάτων μετε-
σχηκότες καὶ οἱ τοῦ πολέμου αἰτιώτατοι γεγεννημένοι ὥς
εἰ μὴ ἐκποδῶν ποιήσουντο τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην τετραμ-
μένους, κινδυνεύσει πάλιν ἡ πόλις λακωνίσει, οὕτω δὴ
σφαγὰς ἐπεχείρουν ποιεῖσθαι. καὶ πρῶτον μὲν τὸ πάν-
των ἀνοσιώτατον ἐβουλεύσαντο· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καὶ
νόμῳ τις καταγνωσθῇ, οὐκ ἀποκτινυνύσιν ἐν ἑορτῇ·
ἐκεῖνοι δ' Εὐκλείων τὴν τελευταίαν προείλοντο, ὅτι
πλείονας ἂν ᾤοντο λαβεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὥστε ἀποκτεῖ-
ναι. ὥς δ' ἐσημάνθη οἷς εἰρητο οὕς ἔδει ἀποκτεῖναι, 3
σπασάμενοι τὰ ξίφη ἔπαιον τὸν μὲν τινα συνεστηκότα
ἐν κύκλῳ, τὸν δὲ καθήμενον, τὸν δὲ τινα ἐν θεάτρῳ,
ἔστι δ' ὃν καὶ κριτὴν καθήμενον. ὥς δ' ἐγνώσθη τὸ
πρᾶγμα, εὐθύς ἔφευγον οἱ βέλτιστοι, οἱ μὲν πρὸς τὰ
ἀγάλματα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ θεῶν, οἱ δ' ἐπὶ τοὺς βω-
μούς· ἐνθα δὴ οἱ ἀνοσιώτατοι καὶ παντάπασιν οὐδὲν
νόμιμον φρονοῦντες, οἳ τε κελεύοντες καὶ οἱ πειθόμε-
νοι, ἔσφαττον καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς· ὥστ' ἐνίοις καὶ
τῶν οὐ τυπτομένων, νομίμων δ' ἀνθρώπων, ἀδημο-
νῆσαι τὰς ψυχὰς ἰδύοντας τὴν ἀσέβειαν. ἀποθνήσκουσι 4
δ' οὕτω τῶν μὲν πρεσβυτέρων πολλοί· μᾶλλον γὰρ

ἔτιγον ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄντες· οἱ δὲ νεώτεροι, υποπτεύσαν-
 τος Πασίμηλιν τὸ μέλλον ἔσεσθαι, ἡσυχίαν ἔσχον ἐν
 τῷ Κραναίῳ. ὥς δὲ τῆς κραυγῆς ἤσθοντο, καὶ φει-
 γοντές τινες ἐκ τοῦ πράγματος ἀφίκοντο πρὸς αὐτούς,
 ἐκ τούτου ἀναδραμόντες κατὰ τὸν Ἀφροκόρινθον,
 5 προσβαλόντας μὲν Ἀργεῖους καὶ τοὺς ἄλλους ἀπεκρού-
 σαντο· βουλευομένων δὲ τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει τὸ κιο-
 κρανον ἀπὸ τοῦ κίου ὅς οὔτε σεισμοῦ οὔτε ἀνέμου γε-
 νομένου. καὶ θνυμένοις δὲ τοιαῦτα ἦν τὰ ἱερά ὥστε οἱ
 μάντις ἔφασαν ἄμεινον εἶναι καταβαίνειν ἐκ τοῦ χω-
 ρίου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὥς φευξόμενοι ἔξω τῆς Κυρι-
 θίας ἀπεχώρησαν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι αὐτοὺς ἐπειθον
 καὶ μητέρες ἰοῦσαι καὶ ἀδελφαί, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἐν
 δυνάμει ὄντων ἦσαν οἱ ὁμνύντες ὑπισχυοῦντο μηδὲν
 χαλεπὸν αὐτοὺς πείσεσθαι, οὕτω δὲ ἀπῆλθόν τινες οἱ-
 6 καδὲ αὐτῶν. ὁρῶντες δὲ τοὺς τυραννεύοντας, αἰσθα-
 νόμενοι δὲ ἀφανιζομένην τὴν πόλιν διὰ τὸ καὶ ὄρους
 ἀνεσπᾶσθαι καὶ Ἄργος ἀντὶ Κορίνθου τὴν πατρίδα
 αὐτοῖς ὀνομάζεσθαι, καὶ πολιτείας μὲν ἀναγκαζόμενοι
 τῆς ἐν Ἀργεῖ μετέχειν, ἧς οὐδὲν ἐδέοντο, ἐν δὲ τῇ πόλει
 μετοίκων ἑλαττον δυνάμενοι, ἐγένοντό τινες αὐτῶν οἱ
 ἐνόμισαν οὕτω μὲν ἀβίωτον εἶναι· πειρωμένους δὲ
 τὴν πατρίδα, ὥσπερ ἦν καὶ ἔξ ἀρχῆς, Κόρινθον ποιῆ-
 σαι καὶ ἐλευθέραν ἀποδείξαι καὶ τῶν μὲν μαιφόνων
 καθαρὰν, εὐνομίαν δὲ χρωμένην, ἄξιον εἶναι, εἰ μὲν
 δύναιτο καταπραῖσαι ταῦτα, σωτήρας γενέσθαι τῆς πα-
 τρίδος, εἰ δὲ μὴ δύναιτο, τῶν γε καλλίστων καὶ με-
 γίστων ἀγαθῶν ὀρεγομένους ἀξιεπαινοτάτης τελευτῆς
 7 τυχεῖν. οὕτω δὲ ἐπιχειρεῖτον ἄνδρε δύο, Πασίμηλός τε
 καὶ Ἀλκιμένης, διαδύντε διὰ χειμάρρου συγγενέσθαι
 Πραξίτα τῷ Λακεδαιμονίων πολεμάρχῳ, ὃς ἐτύγγανε
 μετὰ τῆς ἑαυτοῦ μόρας φρουρῶν ἐν Σικυνῶνι, καὶ εἶπον

ὅτι δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτῷ εἰσοδὸν εἰς τὰ κατα-
 τείνοντα ἐπὶ Λέχαιον τείχη. ὁ δὲ καὶ πρόσθεν γιννώ-
 σκων τῷ ἄνδρι ἀξιοκρίστω ὄντι, ἐπίστευσε, καὶ διαπρα-
 ξάμενος ὥστε καὶ τὴν ἀπιέναι μέλλουσαν ἐκ Σικυῶνος
 μόραν καταμεῖναι, ἔπραττε τὴν εἰσοδὸν. ἐπεὶ δὲ τῷ 8
 ἄνδρι καὶ κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν ἐγενέσθην
 φύλακε κατὰ τὰς πύλας ταύτας ἐνθαπερ τὸ τρόπαιον
 ἔσθηκεν, οὕτω δὲ ἔχων ὁ Πραξίτας ἔρχεται τὴν τε μό-
 ραν καὶ Σικυωνίους καὶ Κορινθίω ὄσοι φυγάδες ὄντες
 ἐτύγγανον. ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς ταῖς πύλαις, φοβούμε-
 νος τὴν εἰσοδὸν, ἐβουλήθη τῶν πιστῶν ἄνδρα εἰσπέμ-
 ψαι σκεψόμενον τὰ ἔνδον. τῷ δὲ εἰσηγαγέτην καὶ οὗ-
 τως ἀπλῶς ἀπεδείξατόν τιν' ὥστε ὁ εἰσελθὼν ἐξήγγειλε
 πάντα εἶναι ἀδόλως οἷά περ ἐλεγέτην. ἐκ τούτου δ' 9
 ἀσέρεχεται. ὥς δὲ πολὺ διεχόντων τῶν τειχῶν ἀπ' ἀλ-
 λήλων παρακαττόμενοι ὀλίγοι ἑαυτοῖς ἔδοξαν εἶναι,
 σταύρωμά τ' ἐποιήσαντο καὶ τάφρον οἷαν ἐδύναιτο
 πρὸ αὐτῶν, ἕως δὲ οἱ σύμμαχοι βοηθήσοιεν αὐτοῖς. ἦν
 δὲ καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ἐν τῷ λιμένι Βοιωτῶν φυλακή.
 ἦν μὲν οὖν ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἣ εἰσηλθὼν ἡμέραν ἄμαχοι
 ἐμήγαγον· τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἤκουσεν οἱ Ἀργεῖοι πασσυδία
 ῥοηθοῦντες καὶ εὐρόντες τεταγμένους Λακεδαιμονίους
 ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν, Σικυωνίους δὲ ἐχομένους,
 Κορινθίω δὲ τοὺς φυγάδας ὥς πεντήκοντα καὶ
 κατὸν πρὸς τῷ ἑφῷ τείχει, ἀντιτάττονται ἐχόμενοι
 τοῦ ἑφῶν τείχους οἱ περὶ Ἰφικράτη μισθοφόροι, πρὸς
 δὲ τούτοις Ἀργεῖοι· εὐώνυμον δ' εἶχον αὐτοῖς Κορίν-
 θιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως. καταφρονήσαντες δὲ τῷ πλήθει 10
 ὑθὺς ἐχώρουν· καὶ τοὺς μὲν Σικυωνίους ἐκράτησαν
 καὶ διασπάσαντες τὸ σταύρωμα ἐδίωκον ἐπὶ θάλατταν,
 καὶ ἐκεῖ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Πασίμαχος δὲ ὁ
 παραμοστής, ἔχων ἱππίας οὐ πολλούς, ὥς ἑώρα τοὺς

Σικυωνίους πιεζομένους, καταδήσας ἀπὸ δένδρων τοῦ
 ἔμπους, καὶ ἀφελόμενος τὰς ἀσπίδας αὐτῶν, μετὰ τῶν
 ἐπιτελούντων ἦεν ἐναντίον τοῖς Ἀργείοις. οἱ δὲ Ἀργεῖοι
 ὁρῶντες τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ὥς Σικυωνίους
 οὐδὲν ἐφοβοῦντο. ἐνθα δὴ λέγεται εἰπὼν ὁ Πασίμαχος·
 Ναὶ τῷ σιῶ, Ἀργεῖοι, ψευσεῖ ὑμὲ τὰ σίγμα ταῦτα, χω-
 ρεῖν ὁμόσε· καὶ οὕτω μαχόμενος μετ' ὀλίγων πρὸς πολ-
 λούς ἀποθνήσκει καὶ ἄλλοι τῶν περὶ αὐτόν. οἱ μέντοι
 φυγάδες τῶν Κορινθίων νικῶντες τοὺς καθ' αὐτοὺς
 διέδυσαν ἄνω, καὶ ἐγένοντο ἐγγὺς τοῦ περὶ τὸ ἄστυ
 κύκλου· οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ὥς ἤσθοντο κρατού-
 μενα τὰ κατὰ τοὺς Σικυωνίους, βοηθοῦσιν ἐξελθόντες
 ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸ σταυρῶμα. οἱ γὰρ μὲν Ἀργεῖοι
 ἐπεὶ ἤκουσαν ὀπισθεῖν ὄντας τοὺς Λακεδαιμονίους
 στραφέντες ὁρόμῳ πάλιν ἐκ τοῦ σταυρώματος ἐξέπι-
 πτον. καὶ οἱ μὲν ἐν δεξιᾷ ἔσχατοι αὐτῶν παιόμενοι εἰς τὸ
 κυμνὰ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέθνησκον, οἱ δὲ
 πρὸς τῷ τείχει ἀθρόοι σὺν πολλῷ ὄχλῳ πρὸς τὴν πόλιν
 ἀπεχώρουν. ὥς δ' ἐνέτυχον τοῖς φυγάσι τῶν Κοριν-
 θίων, καὶ ἐγνώσαν πολεμίους ὄντας, ἀπέκλιναν πάλιν
 ἐνταῦθα μέντοι οἱ μὲν κατὰ τὰς κλίμακας ἀναβαίνον-
 τες ἥλλοντο κατὰ τοῦ τείχους καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ
 περὶ τὰς κλίμακας ὄθιούμενοι καὶ παιόμενοι ἀπέθνη-
 σκον, οἱ δὲ καὶ καταπατούμενοι ὑπ' ἀλλήλων ἀπεπνί-
 γοντο. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠπόρουν τίνα ἀπο-
 κτείνοιεν· ἔδωκε γὰρ τότε γὰρ ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον οἷον
 οὐδ' ἠὔξαντό ποτ' ἄν. τὸ γὰρ ἐγχειρισθῆναι αὐτοῖς πο-
 λεμίων πλῆθος πεφοβημένον, ἐκπεπληγμένον, τὰ γυμ-
 νὰ παρέχον, ἐπὶ τὸ μάχεσθαι οὐδένα τρεπόμενον, εἰς δὲ
 τὸ ἀπόλλυσθαι πάντας πάντα ὑπηρετοῦντας, πῶς οὐ
 ἂν τις θεῖον ἡγήσαιο; τότε γοῦν οὕτως ἐν ὀλίγῳ πολ-
 λοὶ ἐπεσον ὥστε εἰθισμένοι ὄραν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς

οἴτου, ξυλῶν, λίθων, τότε ἐθεασαντο σωροὺς νεκρῶν.
ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ λιμένι τῶν Βοιωτῶν φύλακες,
οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τειχῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰ τέγη τῶν νεωσοίκων
ἀναβάντες. μετὰ μὲν τοῖνυν τοῦτο οἱ μὲν Κορίνθιοι 1
καὶ Ἀργεῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπήγοντο, οἱ
δὲ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐβόηθουν. ἐπεὶ δὲ
ἤθροίσθησαν, ἔγνω Πραξίτας πρῶτον μὲν τῶν τειχῶν
καθελεῖν ὥστε δίοδον στρατοπέδῳ ἱκανὴν εἶναι, ἔπειτα
δ' ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἤγε τὴν ἐπὶ Μέγαρα, καὶ αἰ-
ρεῖ προσβαλὼν πρῶτον μὲν Σιδουῦντα, ἔπειτα δὲ Κρομ-
μῶνα. καὶ ἐν τούτοις τοῖς τείχεσι καταστήσας φρου-
ροὺς τοῦμπαλιν ἐπορεύετο· καὶ τειχίσας Ἐπιεικίαν,
ἵνα φρούριον εἴη πρὸ τῆς φιλλίας τοῖς συμμάχοις, οὕτω
διαφῆκε τὸ στράτευμα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ Λακεδαίμονα
ἀπεχώρει.

Ἐκ δὲ τούτου στρατιαὶ μὲν μεγάλαι ἐκατέρωθεν διε- 14
πέπαιναντο, φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν
εἰς Κόρινθον, αἱ δὲ εἰς Σικυῶνα, ἐφύλαττον τὰ τεῖχη·
μισθοφόρους γε μὴν ἑκάτεροι ἔχοντες διὰ τούτων ἐρ-
ρωμένως ἐπολέμουν.

Ἐνθα δὴ καὶ Ἰφικράτης εἰς Φλιοῦντα ἐμβαλὼν καὶ 15
ἐνεδρευσάμενος, ὀλίγοις δὲ λεηλατῶν, βοηθησάντων
τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀφυλάκτως, ἀπέκτεινε τοσοῦτους
ὥστε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους πρόσθεν οὐ δεχόμενοι
εἰς τὸ τεῖχος οἱ Φλιάσιοι, φοβούμενοι μὴ τοὺς φάσκου-
τας ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν κατάγοιεν, τότε οὕτω κατ-
επλάγησαν τοὺς ἐκ Κόρινθου ὥστε μετεπέμψαντό τε
τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν
φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν. οἱ μέντοι Λακεδαιμό-
νιοι, καίπερ εὐνοικῶς ἔχοντες τοῖς φηγάσιν, ὅσον χρό-
νον εἶχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνήσθησαν παντά-
πασι περὶ καθύδου φηγάδων, ἀλλ' ἐπεὶ ἀναθαρηῆσαι

- ἐδόκει ἡ πόλις, ἐξῆλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους
 16 παραδόντες οἶανπερ καὶ παρέλαβον. οἱ δ' αὖ περὶ τὸν
 Ἰφικράτη πολλάχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβalόντες
 ἐλεηλάτουν τε καὶ προσέβαλλον πρὸς τὰ τεῖχη· ἔξω γὰρ
 οἱ τῶν Ἀρκάδων ὀπλῖται παντάπασιν οὐκ ἀντεξῆσαν·
 οὕτω τοὺς πελταστὰς ἐπεφόβηντο. τοὺς μέντοι Λακε-
 δαιμονίους οὕτως αὖ οἱ πελτασταὶ ὥκνουν ὥς ἐντὸς
 ἀκοντίσματος οὐ προσῆσαν τοῖς ὀπλίταις· ἤδη γὰρ
 ποτε καὶ ἐκ τοσοῦτου διώξαντες οἱ νεώτεροι τῶν Λακε-
 17 δαιμονίων ἐλόντες ἀπέκτεινάν τινες αὐτῶν. καταφρο-
 νούντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν πελταστῶν, ἐτι μάλ-
 λον τῶν ἑαυτῶν συμμάχων κατεφρόνουν· καὶ γὰρ οἱ
 Μαντινεῖς βοηθήσαντές ποτε ἐπεκδραμόντες πελτα-
 σταῖς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον τείνοντος τείχους, ἀκοντιζό-
 μενοι ἐνέκλιναν τε καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν φεύγον-
 τες· ὥστε οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐπισκώπτειν ἐτόλ-
 μων ὥς οἱ σύμμαχοι φοβοῦντο τοὺς πελταστὰς ὥσπερ
 μορμόνας παιδάρια. αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ Λεχαίου ὁρμώμε-
 νοι σὺν μόρᾳ καὶ τοῖς Κορινθίωι φυγάσι κύκλῳ περὶ
 18 τὸ ἄστυ τῶν Κορινθίων ἐστρατοπεδεύοντο· οἱ δ' αὖ
 Ἀθηναῖοι φοβούμενοι τὴν ῥώμην τῶν Λακεδαιμονίων,
 μὴ ἐπεὶ τὰ μακρὰ τεῖχη τῶν Κορινθίων διήρητο, ἐλ-
 θοιεν ἐπὶ σφᾶς, ἠγγήσαντο κράτιστον εἶναι ἀνατειχίσαι
 τὰ διηρημένα ὑπὸ Πραξίτα τεῖχη. καὶ ἐλθόντες παν-
 δημεὶ μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων τὸ μὲν πρὸς Σι-
 κυῶνος καὶ πρὸς ἐσπέρας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πάνυ κα-
 λὸν ἐξετείχισαν, τὸ δὲ ἑῶν μᾶλλον καθ' ἡσυχίαν
 ἐτείχιζον.
 19 Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἐνθυμηθέντες τοὺς Ἀργεί-
 οους τὰ μὲν οἴκοι καρπουμένους, ἡδομένους δὲ τῷ πο-
 λέμῳ, στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς. Ἀγησίλαος δ' ἠγείτο,
 καὶ δηώσας πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εὐθὺς ἐκείθει

ὑπερβαλὼν κατὰ Τενέαν εἰς Κόρινθον αἶρει τὰ ἀνοικοδομηθέντα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τείχη. παρεγένετο δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφὸς Τελευτίας κατὰ θάλατταν, ἔχων τριήρεις περὶ δώδεκα· ὥστε μακαρίζεσθαι αὐτῶν τὴν μητέρα, ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὧν ἔτεκεν ὁ μὲν κατὰ γῆν τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ὁ δὲ κατὰ θάλατταν τὰς ναῦς καὶ τὰ νεώρια ἤρρηκε. καὶ τότε μὲν ταῦτα πράξας ὁ Ἀγησίλαος τὸ τε τῶν συμμάχων στράτευμα διῆκε καὶ τὸ πολιτικὸν οἶκαδε ἀπήγαγεν.

Ἐκ δὲ τούτου Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες τῶν φευ- V.
 γόντων ὅτι οἱ ἐν τῇ πόλει πάντα μὲν τὰ βοσκήματα L.C. 392
 ἔχρην καὶ σώζονται ἐν τῷ Πειραίῳ, πολλοὶ δὲ τρέφονται αὐτόθεν, στρατεύουσι πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον, Ἀγησιλάου καὶ τότε ἡγουμένου. καὶ πρῶτον μὲν ἤλθεν εἰς Ἴσθμόν· καὶ γὰρ ἦν ὁ μὴν ἐν ᾧ Ἰσθμια γίνε-
 ται, καὶ οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῦ ἐτύγγχανον τότε ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, ὥς Ἀργούς τῆς Κορίνθου οὗτος. ὥς δ' ἤσθοντο προσιόντα τὸν Ἀγησίλαον, καταλιπόντες καὶ τὰ τεθυμένα καὶ τὰ ἀριστοποιούμενα μάλα σὺν πολλῷ φόβῳ ἀπεχώρουν εἰς τὸ ἄστυ κατὰ τὴν ἐπὶ Κεγχρείας ὁδόν. ὁ μέντοι Ἀγησίλαος ἐκείνους 2
 μὲν καίπερ ὁρῶν οὐκ ἐδίωκε, κατασκηνήσας δὲ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτὸς τε τῷ θεῷ ἔθυσε καὶ περιέμενεν, ἕως οἱ φυγάδες τῶν Κορινθίων ἐποίησαν τῷ Ποσειδῶνι τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα. ἐποίησαν δὲ καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἀπελθόντος Ἀγησιλάου ἐξ ἀρχῆς πάλιν Ἰσθμια. καὶ ἐκεῖνος τῷ ἔτει ἔστι μὲν ἃ τῶν ἀθλῶν δις ἕκαστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἃ δις οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν. τῇ δὲ τετάρτῃ 3
 ἡμέρᾳ ὁ Ἀγησίλαος ἦγε πρὸς τὸ Πείραιον τὸ στράτευμα. ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ἀπεχώρησε μετ' ἀριστον πρὸς τὸ ἄστυ, ὥς προδιδομένης τῆς πόλεως ὥστε οἱ Κορίνθιοι δείσαντες μὴ προδιδοῖτο ὑπότινων ἢ

πόλεις, μετεπέμψαντο τὸν Ἰφικράτη σὺν τοῖς πλείστοις τῶν πελταστῶν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτοὺς, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ Πείραιον ἦγε. καὶ αὐτὸς μὲν κατὰ τὰ θερμὰ προΐει, μόραν δὲ κατὰ τὸ ἀκρότατον ἀνεβίβασε. καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα ὁ μὲν πρὸς ταῖς θερμαῖς ἐστρατοπεδεύετο, ἡ δὲ μόρα τὰ ἄκρα κατέχουσα ἐν-
 4 κτέρευσεν. ἔνθα δὴ καὶ ὁ Ἀγησίλαος μικρῷ καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε. τῶν γὰρ τῇ μόρᾳ φερόντων τὰ σιτία οὐδενὸς πῦρ εἰσενεγκόντος, ψύχους δὲ οὗτος διὰ τε τὸ πάνυ ἐφ' ὑψηλοῦ εἶναι καὶ διὰ τὸ γενέσθαι ὕδωρ καὶ χάλαζαν πρὸς τὴν ἐσπέραν, καὶ ἀνεβέβηκεσαν δὲ ἔχοντες οἷα δὴ θέρους σπειρία, ὀργώντων δ' αὐτῶν καὶ ἐν σκοτῷ ἀθυμῶς πρὸς τὸ δεῖπνον ἐχόντων, πέμπει ὁ Ἀγησίλαος οὐκ ἔλαττον δέκα φέροντας πῦρ ἐν χύτραις. ἐπεὶ δὲ ἀνέβησαν ἄλλος ἄλλη, καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πυρὰ ἐγένετο, ἅτε πολλῆς ὕλης παρ-
 ούσης, πάντες μὲν ἠλείφοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἐδείπνησαν ἕξ ἀρχῆς. φανερὸς δὲ ἐγένετο καὶ ὁ νεῶς τοῦ Ποσειδῶνος ταύτῃ τῇ νυκτὶ καόμενος· ὅφ' ὅτου δ' ἔνεπρήσθη οὐδεὶς οἶδεν. ἐπεὶ δὲ ἦσθοντο οἱ ἐν τῷ Πειραίῳ τὰ ἄκρα ἐχόμενα, ἐπὶ μὲν τὸ ἀμύνεσθαι οὐκ-
 5 ἐτι ἐτράποντο, εἰς δὲ τὸ Ἡραίων κατέφυγον καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι καὶ τῶν βοσκημάτων τὰ πλείστα. καὶ Ἀγησίλαος μὲν δὴ σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο· ἡ δὲ μόρα ἅμα καταβαίνουσα ἀπὸ τῶν ἄκρων Οἰνόην τὸ ἐντετα-
 χισμένον τείχος αἰρεῖ, καὶ τὰ ἐνόντα ἔλαβε, καὶ πάντες δὴ οἱ στρατιῶται ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῶν χωρίων ἐλάμβανον. οἱ δ' ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφυγότες ἐξῆσαν, ἐπιτρέψαντες Ἀγησί-
 λάῳ γινῶναι ὅ,τι βούλετο περὶ σφῶν. ὁ δ' ἐγνώ, ὅσοι

μὲν τῶν σφαγέων ἦσαν, παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς φυ-
 γάσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα πραθῆναι. ἐκ τούτου δὲ ἐξῆλ- 6
 μὲν ἐκ τοῦ Ἡραίου πάμπολλα τὰ αἰχμάλωτα· πρεσβεῖαι
 δὲ ἄλλοθεν τε πολλαὶ παρῆσαν καὶ ἐκ Βοιωτῶν ἦκον
 ἐρησόμενοι τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν. ὁ δὲ Ἀγη-
 σίλαος μάλα μεγαλοφρόνως τούτους μὲν οὐδ' ὄραν
 ἐδόκει, καίπερ Φάρακος τοῦ προξένου παρεστηκότος
 αὐτοῖς, ὅπως προσαγάγοι· καθήμενος δ' ἐπὶ τοῦ περὶ
 τὴν λίμνην κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος ἐθεώρει πολλὰ
 τὰ ἐξαγόμενα. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν ὅπλων
 σὺν τοῖς δόρασι παρηκολούθουν φύλακες τῶν αἰχμα-
 λῶτων, μάλα ὑπὸ τῶν παρόντων θεωρούμενοι· οἱ γὰρ
 εὐτυχοῦντες καὶ κρατοῦντες αἰεὶ πως ἀξιοθέατοι δοκοῦ-
 σιν εἶναι. ἔτι δὲ καθήμενου Ἀγησιλάου καὶ εἰοκίτος 7
 ἀγαλλομένῳ τοῖς πεπραγμένοις, ἵππεύς τις προσήλανε
 καὶ μάλα ἰσχυρῶς ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ. ὑπὸ πολλῶν δὲ
 ἐρωτώμενος ὅτι ἀγγέλλοι, οὐδενὶ ἀπεκρίνατο, ἀλλ'
 ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦν τοῦ Ἀγησιλάου, καθαλόμενος ἀπὸ τοῦ
 ἵππου καὶ προσδραμὼν αὐτῷ μάλα σκυθρωπὸς ὢν λέ-
 γει τὸ τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας πάθος. ὁ δ' ὥς ἤκου-
 σεν, εὐθύς τε ἐκ τῆς ἔδρας ἀνεπήδησε καὶ τὸ δόρυ
 ἔλαβε καὶ πολεμάρχους καὶ πεντηκοντῆρας καὶ ξενα-
 γοὺς καλεῖν τὸν κήρυκα ἐκέλευεν. ὥς δὲ συνέδραμον 8
 οὗτοι, τοῖς μὲν ἄλλοις εἶπεν, οὐ γὰρ πῶ ἡριστοποιήν-
 το, ἐμφαγοῦσιν ὅτι δύναιντο ἥκειν τὴν ταχίστην, αὐ-
 τὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ δημοσίαν ὑφηγεῖτο ἀνάριστος. καί
 οἱ δορυφόροι τε ὅπλα χοντες παρηκολούθουν σπου-
 δῇ, τοῦ μὲν ὑφηγουμένου, τῶν δὲ μετιόντων. ἦδη δ'
 ἐκπεπερακότος αὐτοῦ τὰ θερμὰ εἰς τὸ πλατὺ τοῦ Λε-
 χαίου, προσελάσαντες ἵππεῖς τρεῖς ἀγγέλλουσιν ὅτι οἱ
 νεκροὶ ἀνηρημένοι εἶσαν. ὁ δ' ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσε, θέ-
 σθαι κελεύσας τὰ ὅπλα καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας,

ἀπῆγε πάλιν τὸ στράτευμα ἐπὶ τὸ Ἡραϊον· τῇ δ' ὕστε-
ραία τὰ αἰχμάλωτα διετίθετο.

- 9 Οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν προσκληθέντες καὶ
ἐρωτῶμενοι ὅτι ἤκοιεν, περὶ μὲν τῆς εἰρήνης οὐκέτι
ἐμμένοντο, εἶπον δὲ ὅτι εἰ μὴ τι κωλύοι, βούλοιντο
εἰς ἄστυ πρὸς τοὺς σφετέρους στρατιώτας παρελ-
θεῖν. ὁ δ' ἐπιγελάσας, Ἀλλ' οἶδα μὲν, ἔφη, ὅτι οὐ
τοὺς στρατιώτας ἰδεῖν βούλεσθε, ἀλλὰ τὸ εὐτύχημα
τῶν φίλων ὑμῶν θεάσασθαι πόσον τι γεγένηται. πε-
ριμείνατε οὖν, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτοὺς ἄξω, καὶ
μᾶλλον μετ' ἐμοῦ ὄντες γνώσεσθε ποῖόν τι τὸ γεγενη-
10 μένον ἐστὶ. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ τῇ ὕστεραία θυσά-
μενος ἦγε πρὸς τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. καὶ τὸ μὲν
τρόπαιον οὐ κατέβαλεν, εἰ δέ τι ἦν λοιπὸν δένδρον,
κόπτων καὶ κάων ἐπεδείκνυ ὥς οὐδεὶς ἀντεξῆει
ταῦτα δὲ ποιήσας ἐστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ Λέχαιον·
καὶ τοὺς Θηβαίων μέντοι πρέσβεις εἰς μὲν τὸ ἄστυ οὐκ
ἔεισεν, κατὰ θάλατταν δὲ εἰς Κρεῦσιν ἀπέπεμψεν. ἅτε
δὲ ἀήθους τοῖς Λακεδαιμονίοις γεγεννημένης τῆς τοιαύ-
της συμφορᾶς, πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ Λακωνικὸν
στράτευμα, πλὴν ὅσων ἐτέθνασαν ἐν χώρᾳ ἢ υἱοὶ ἢ
πατέρες ἢ ἀδελφοί· οὗτοι δ' ὥσπερ νικηφόροι λαμπροὶ
11 καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει περιῆσαν. ἐγένετο
δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῷδε τρόπῳ. οἱ Ἀμυκλαῖοι
αἰεὶ ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Τανίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα,
ἐάν τε στρατοπεδευόμενοι τυγχάνωσιν ἐάν τε ἄλλως
πῶς ἀποδημοῦντες. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐκ πάσης τῆς
στρατιᾶς Ἀμυκλαίους κατέλιπε μὲν Ἀγησίλαος ἐν Λε-
χαίῳ. ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέμαρχος τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν
συμμάχων φρουροὺς ἔταξε φυλάττειν τὸ τεῖχος, αὐτὸς
δὲ σὺν τῇ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῇ τῶν ἱππέων μόρᾳ πα-
ρὰ τὴν πόλιν τῶν Κορινθίων τοὺς Ἀμυκλαίους παρῆ-

γεν. ἐπεὶ δὲ ἀπείχον ὅσον εἴκοσιν ἡτριάκοντα σταδίους 12
τοῦ Σικυνῶνος, ὁ μὲν πολέμαρχος σὺν τοῖς ὀπλίταις οὖ-
σιν ὡς ἑξακοσίοις ἀπῆει πάλιν ἐπὶ τὸ Λέχαιον, τὸν δ'
ἵππαρμωστὴν ἐκέλευσε σὺν τῇ τῶν ἱππέων μόρᾳ, ἐπεὶ
προπέμψειαν τοὺς Ἀμυκλαίους μέχρι ὁπόσου αὐτοὶ κε-
λεύοιεν, μεταδιώκειν. καὶ ὅτι μὲν πολλοὶ ἦσαν ἐν τῇ
Κορίνθῳ καὶ πελτασταὶ καὶ ὀπλίται οὐδὲν ἡγνύουσιν·
κατεφρόνουν δὲ διὰ τὰς ἐμπροσθεν τύχας μηδένα ἂν
ἐπιχειρῆσαι σφίσιν. οἱ δ' ἐκ τῶν Κορινθίων τοῦ ἄστε- 13
ως, Καλλίας τε ὁ Ἰππονίκου, τῶν Ἀθηναίων ὀπλιτῶν
στρατηγῶν, καὶ Ἰφικράτης. τῶν πελταστῶν ἄρχων,
καθορῶντες αὐτοὺς καὶ οὐ πολλοὺς ὄντας καὶ ἐρήμους
καὶ πελταστῶν καὶ ἱππέων, ἐνόμισαν ἀσφαλὲς εἶναι
ἐπιθέσθαι αὐτοῖς τῷ πελταστικῷ. εἰ μὲν γὰρ πορεύ-
οιντο τῇ ὁδῷ, ἀκοντιζομένους ἂν αὐτοὺς εἰς τὰ γυμνά
ἀπόλλυσθαι· εἰ δ' ἐπιχειροῖεν διώκειν, ῥαδίως ἂν ἀπο-
φυγεῖν πελτασταῖς τοῖς ἐλαφροτάτοις τοὺς ὀπλίτας.
γνόντες δὲ ταῦτα ἐξάγουσι. καὶ ὁ μὲν Καλλίας παρέ- 14
ταξε τοὺς ὀπλίτας οὐ πόρρω τῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἰφικρά-
της λαβὼν τοὺς πελταστὰς ἐπέθετο τῇ μόρᾳ. οἱ δὲ Λα-
κεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἤκοντίζοντο καὶ ὁ μὲν τις ἐτέρωτο, ὁ
δὲ καὶ ἐπεπτῶκει, τούτους μὲν ἐκέλευον τοὺς ὑπασπι-
στάς ἀραμένους ἀποφέρειν εἰς Λέχαιον· καὶ οὗτοι μό-
νοι τῆς μόρας τῇ ἀληθείᾳ ἐσώθησαν· ὁ δὲ πολέμαρ-
χος ἐκέλευσε τὰ δέκα ἀφ' ἧβης ἀποδιῶξαι τοὺς προει-
ρημένους. ὡς δὲ ἐδίωκον, ἤρουν τε οὐδένα ἐξ ἀκον- 15
τίου βολῆς ὀπλίται ὄντες πελταστάς· καὶ γὰρ ἀναχω-
ρεῖν αὐτοὺς ἐκέλευε, πρὶν τοὺς ὀπλίτας ὁμοῦ γίνεσθαι
ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρουν ἐσπαρμένοι, ἅτε διώξαντες ὡς τά-
χους ἕκαστος εἶχεν, ἀναστρέφοντες οἱ περὶ τὸν Ἰφικρά-
τη, οἳ τε ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν ἠκόντιζον καὶ ἄλλοι
ἐκ πλαγίου παραθέοντες εἰς τὰ γυμνά. καὶ εὐθὺς μὲν

- ἐπὶ τῇ πρώτῃ διώξει κατηκόντιζον ἐννέα ἢ δέκα αὐ-
 τῶν. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολὺ ἤδη θρασύτερον ἐπέ-
 16 κειντο. ἐπεὶ δὲ κακῶς ἐπασχον, πάλιν ἐκέλευσεν ὁ πο-
 λέμαρχος διώκειν τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἧβης. ἀναχω-
 ροῦντες δὲ ἔτι πλείονες αὐτῶν ἢ τὸ πρῶτον ἐπεσον.
 ἤδη δὲ τῶν βελτίστων ἀπολωλότων, οἱ ἱππεῖς αὐτοῖς
 παραγίγνονται καὶ σὺν τούτοις αὐθις διώξιν ἐποιή-
 σαντο. ὥς δ' ἐνέκλιναν οἱ πελτασταί, ἐν τούτῳ κακῶς
 οἱ ἱππεῖς ἐπέθεντο· οὐ γὰρ ἔως ἀπέκτεινάν τινας αὐ-
 τῶν, ἐδίωξαν, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐκδρομοῖς ἰσομέτωποι καὶ
 ἐδίωκον καὶ ἐπέστρεφον. ποιοῦντες δὲ καὶ πάσχοντες
 τὰ ὅμοια τούτοις καὶ αὐθις, αὐτοὶ μὲν αἰεὶ ἐλάττους τῶν
 καὶ μαλακώτεροι ἐγίνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασύτεροι.
 17 τε καὶ αἰεὶ πλείους οἱ ἐγχειροῦντες. ἀποροῦντες δὴ συν-
 ἰστανται ἐπὶ βραχὺν τινα γήλοφον, ἀπέχοντα τῆς με-
 θαλάττης ὥς δύο στάδια, τοῦ δὲ Λεχαιῶν ὥς ἑξ
 ἑπτακαίδεκα. αἰσθόμενοι δ' οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαιῶν, εἰς
 βάντες εἰς πλοιάρια παρέπλεον, ἕως ἐγένοντο κατὰ τὸν
 γήλοφον. οἱ δ' ἀποροῦντες ἤδη, ὅτι ἐπασχον μὲν κα-
 κῶς καὶ ἀπέθνησκον, ποιεῖν δὲ οὐδὲν ἐδύναντο, πρὸς
 τούτοις δὲ ὀρῶντες καὶ τοὺς ὀπλίτας ἐπιόντας, ἐγκλί-
 νουσι. καὶ οἱ μὲν ἐμπίπτουσιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλατ-
 ταν, ὀλέγοι δὲ τινες μετὰ τῶν ἱππέων εἰς Λεχαιὸν ἐσώ-
 θησαν. ἐν πάσαις δὲ ταῖς μάχαῖς καὶ τῇ φυγῇ ἀπέθανον
 18 νον περὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίους. καὶ ταῦτα μὲν
 οὕτως ἐπέπρακτο.

Ἐκ δὲ τούτου ὁ Ἀγησίλαος τὴν μὲν σφαιλεῖσαν μό-
 ραν ἔχων ἀπῆει, ἄλλην δὲ κατέλιπεν ἐν τῷ Λεχαιῶν
 διωκὼν δὲ ἐπ' οἶκον ὥς μὲν ἐδύνατο ὀψιμύτατα κατῆγε-
 ναι εἰς τὰς πόλεις, ὥς δ' ἐδύνατο προαίματα ἐξωρμά-
 ται παρὰ δὲ Μαντίνειαν ἐξ Ὀρχομενοῦ ὄρθρου ἀναστὰς
 ἐτι σκοταῖος παρήλθεν. οὕτω χαλεπῶς ἂν ἐδόκουν

στρατιώται τοὺς Μαντινέας ἐφηδομένους τῷ δυστυχή-
ματι θεάσασθαι. ἐκ τούτου δὲ μάλα καὶ τᾶλλα ἐπετύ- 19
χανεν Ἰφικράτης. καθεσθηκότων γὰρ φρουρῶν ἐν Σι-
δοῦντι μὲν καὶ Κρομμῶνι ὑπὸ Πραξίτα, ὅτε ἐκεῖνος
εἴλε ταῦτα τὰ τεῖχη, ἐν Οἰνόῃ δὲ ὑπὸ Ἀγησιλάου, ὅτε-
περ τὸ Πείραιον ἐάλω, πάνθ' εἴλε ταῦτα τὰ χωρία. τὸ
μέντοι Λέχαιον ἐφρούρουν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ
σύμμαχοι. οἱ φυγάδες δὲ τῶν Κορινθίων, οὐκέτι περὶ
παριόντες ἐκ Σικυνῶνος διὰ τὴν τῆς μόρας δυστυχίαν,
ἀλλὰ παραπλέοντες καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι πρᾶ-
γματα εἶχόν τε καὶ παρείχον τοῖς ἐν τῷ ἄστει.

Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες Καλυδῶνα, ἣ τὸ VI.
παλαιὸν Αἰτωλίας ἦν, καὶ πολίτας πεποιημένοι τοὺς 391
Καλυδωνίους, φρουρεῖν ἤναγκάζοντο ἐν αὐτῇ. οἱ γὰρ
Ἀκαρῶνες ἐπεστράτευσον, καὶ τῶν Ἀθηναίων δὲ καὶ
Βοιωτῶν συμπαρήσαν τινες αὐτοῖς διὰ τὸ συμμαχοῦς
εἶναι. πιεζόμενοι οὖν ὑπ' αὐτῶν οἱ Ἀχαιοὶ πρέσβεις
πέμπουσιν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. οἱ δ' ἐλθόντες ἔλε-
γον ὅτι οὐ δίκαια πάσχοιεν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων.
Ἡμεῖς μὲν γάρ, ἔφασαν, ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ὅπως ἂν 2
ὑμεῖς παραγγέλλητε συστρατευόμεθα καὶ ἐπόμεθα ὅποι
ἂν ἡγήσθε· ὑμεῖς δὲ πολιορκουμένων ἡμῶν ὑπὸ Ἀκαρ-
ῶνων καὶ τῶν συμμαχῶν αὐτοῖς Ἀθηναίων καὶ Βοιω-
τῶν οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθε. οὐκ ἂν οὖν δυναί-
μεθα ἡμεῖς τούτων οὕτω γιγνομένων ἀντέχειν, ἀλλ' ἢ
ἑάσαντες τὸν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεμον διαβάντες πάν-
τες πολεμήσομεν Ἀκαρῶσιν τε καὶ τοῖς συμμαχοῖς αὐ-
τῶν, ἢ εἰρήνην ποιησόμεθα ὅποιαν ἂν τινα θυνώμεθα.
ταῦτα δ' ἔλεγον ὑπαπειλοῦντες τοῖς Λακεδαιμονίοις 3
ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς συμμαχίας, εἰ μὴ αὐτοῖς ἀντεπι-
κουρήσουσι. τούτων δὲ λεγομένων ἔδοξε τοῖς τ' ἐφό-
ροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγκαῖον εἶναι στρατεύεσθαι
Xenoph. Hist. Gr. 9

μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας. καὶ ἐκπέμπουσιν Ἀγηςίλαον, δύο μόρας ἔχοντα καὶ τῶν συμμάχων τὸ μέρος. οἱ μὲντοι Ἀχαιοὶ πανδημεὶ συνεστρατεύοντο.

4 ἐπεὶ δὲ διέβη ὁ Ἀγηςίλαος, πάντες μὲν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀκαρνᾶνες ἔφυγον εἰς τὰ ἄστυ, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρρω, ὅπως μὴ ἀλίσκηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος. ὁ δ' Ἀγηςίλαος ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν τοῖς ὄρεσις τῆς πολεμίας, πέμψας εἰς Στράτον πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων εἶπεν ὥς εἰ μὴ πανσάμενοι τῆς πρὸς Βοιωτοὺς καὶ Ἀθηναίους συμμαχίας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους αἰρήσονται, θηώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐφεξῆς καὶ παραλείψει οὐδέν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, οὕτως ἐποίει, καὶ κόπτων συνεχῶς τὴν χώραν οὐ προῆει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίῳ. οἱ μὲν οὖν Ἀκαρνᾶνες, ἡγησάμενοι ἀσφαλὲς εἶναι διὰ τὴν βραδυτῆτα τοῦ στρατεύματος, τὰ τε βοσκήματα κατεβίβαζον ἐκ τῶν ὄρων καὶ τῆς χώρας τὰ πλεῖστα.

6 εἰργάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν τῷ Ἀγηςίλῳ πάντῃ ἤδη θαρρεῖν, ἡμέρα πέμπτη ἢ ἕκτη καὶ δεκάτῃ ἀφ' ἧς εἰσέβαλε, θυσάμενος πρῶν διεπορεύθη πρὸ δαίλης ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν στάδια ἐπὶ τὴν λίμνην περὶ ἣν τὰ βοσκήματα τῶν Ἀκαρνάνων σχεδὸν πάντα ἦν, καὶ ἔλαβη παμπληθῆ καὶ βουκόλια καὶ ἵπποφόρβια καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα πολλά. λαβὼν δὲ καὶ μέλας αὐτοῦ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν διεπώλει τὰ ἀνὴρ ἡμάλωτα. τῶν μὲντοι Ἀκαρνάνων πολλοὶ πελτασταὶ ἦλθον, καὶ πρὸς τῷ ὄρει σκηνοῦντος τοῦ Ἀγηςίλαου βάλλοντες καὶ σφενδονῶντες ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους ἔπασχον μὲν οὐδέν, κατεβίβασαν δὲ εἰς τὸ ὅμαλές τὸ στρατόπεδον, καί περ ἤδη περὶ δαίπνον παρασκευαζόμενον. εἰς δὲ τὴν νύκτα οἱ μὲν Ἀκαρνᾶνες ἀπῆλθον, οἱ δὲ στρατιῶται φυλακὰς καταστησάμενοι

ἐκάθευδον. τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἀπῆγεν ὁ Ἀγησίλαος τὸ 8
στράτευμα. καὶ ἦν μὲν ἡ ἐξοδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λί-
μνην λειμῶνός τε καὶ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλω πε-
ριέχοντα ὄρη· καταλαβόντες δὲ οἱ Ἀκαρνᾶνες ἐκ τῶν
ὑπερδεξιῶν ἐβαλλόν τε καὶ ἠκόντιζον, καὶ ὑποκαταβαί-
νοντες εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ὄρων προσέκειντο καὶ
πράγματα παρεῖχον, ὥστε οὐκέτι ἐδύνατο τὸ στράτευ-
μα πορεύεσθαι. ἐπιδιώκοντες δὲ ἀπὸ τῆς φάλαγγος οἱ 9
τε ὀπλίται καὶ οἱ ἱππεῖς τοὺς ἐπιθεμένους οὐδὲν
ἐβλαπτον· ταχὺ γὰρ ἦσαν, ὁπότε ἀποχωροῖεν, πρὸς
τοῖς ἰσχυροῖς οἱ Ἀκαρνᾶνες. χαλεπὸν δ' ἠγησάμενος
ὁ Ἀγησίλαος διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν ταῦτα πᾶς-
χοντας, ἔγνω διώκειν τοὺς ἐκ τῶν εὐωνύμων προσ-
κειμένους, μάλα πολλοὺς ὄντας· εὐβατώτερον γὰρ ἦν
τοῦτο τὸ ὄρος καὶ ὀπλίταις καὶ ἵπποις. καὶ ἐν ᾧ μὲν 10
ἐσφαγιάζετο, μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζον-
τες οἱ Ἀκαρνᾶνες, καὶ ἐγγὺς προσιόντες πολλοὺς ἐτι-
τρωσκον. ἐπεὶ δὲ παρήγγειλεν, ἔθι μὲν ἐκ τῶν ὀπλι-
τῶν τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἥβης, ἡλαννον δὲ οἱ ἱππεῖς,
αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ἠκολούθει. οἱ μὲν οὖν ὑπο- 11
καταβεβηκότες τῶν Ἀκαρνάνων καὶ ἀκροβολιζόμενοι
ταχὺ ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθνησκον φεύγοντες πρὸς τὸ
ἄναντες· ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀκροτάτου οἱ ὀπλίται ἦσαν
τῶν Ἀκαρνάνων παρατεταγμένοι καὶ τῶν πελταστῶν
τὸ πολὺ, καὶ ἐνταῦθα ἐπέμενον, καὶ τὰ τε ἄλλα βέλη
ἠφίσαν καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες ἱππέας τε
κατέτρωσαν καὶ ἵππους τινας ἀπέκτειναν. ἐπεὶ μέντοι
μικροῦ ἔδρου ἦδη ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὀπλι-
τῶν εἶναι, ἐνέκλιναν, καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ περὶ τριακοσίους. τούτων δὲ γενομένων ὁ 12
Ἀγησίλαος τρόπαιον ἐστήσατο. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου πε-
ριῶν κατὰ τὴν χώραν ἔκοπτε καὶ ἔκαε· πρὸς ἐνίας δὲ
9[†]

- τῶν πόλεων καὶ προσέβαλλεν, ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀναγκα-
 ζόμενος, οὐ μὴν εἰλέ γε οὐδεμίαν. ἤνικα δὲ ἤδη ἐπε-
 13 γίγνεται τὸ μετόπωρον, ἀπῆει ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ
 πεποικημένοι τε οὐδὲν ἐνόμιζον αὐτόν, ὅτι πόλιν οὐδε-
 μίαν προσειλήφει οὔτε ἐκούσαν οὔτε ἄκουσαν, ἐδέ-
 οντό τε, εἰ μὴ τι ἄλλο, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε χρόνον κατα-
 μεῖναι αὐτόν, ἕως ἄν τὸν σπορητὸν διακωλύσῃ τοῖς
 Ἀκαρναῖσιν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι τὰ ἐναντία λέγουσι
 τοῦ συμφέροντος. ἐγὼ μὲν γάρ, ἔφη, στρατεύσομαι πά-
 λιν δεῦρο εἰς τὸ ἐπιὸν θέρος· οὔτοι δὲ ὅσῳ ἂν πλείω
 σπείρωσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον τῆς εἰρήνης ἐπιθυμήσουσι.
 14 ταῦτα δὲ εἰπὼν ἀπῆει περὶ δὲ Αἰτωλίας τοιαύτας ὁδοὺς
 ἃς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιντ' ἂν ἀκόντων Αἰτω-
 λῶν πορεύεσθαι· ἐκεῖνον μέντοι εἶσαν διελθεῖν· ἤλ-
 πιζον γὰρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολα-
 βεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβά-
 σαι οἶκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουτον
 εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυνον τριήρεσιν ὁρ-
 μώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν.

VII. Παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ ὑπέσχετο
 390. τοῖς Ἀχαιοῖς, εὐθύς ἀρχομένου τοῦ ἤρος πάλιν φρου-
 ρὰν ἔφαινε ἐπὶ τοὺς Ἀκαρναῖνας. οἱ δὲ αἰσθόμενοι, κα-
 νομίσαντες διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι
 ὁμοίως ἂν πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σῖτον φθειρόν-
 των ὥσπερ εἰ περιεστρατοπεδευμένοι πολιορκοῦντο·
 ἐπεμψαν πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, καὶ εἰρήνην
 μὲν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, συμμαχίαν δὲ πρὸς τοὺς Λακε-
 δαιμονίους ἐποίησαντο. καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀκαρναῶνα
 οὕτω διεπέρακτο.

- 2 Ἐκ δὲ τούτου τοῖς Λακεδαιμονίοις το μὲν ἐπ' Ἀθη-
 ναίους ἢ ἐπὶ Βοιωτοὺς στρατεύειν οὐκ ἐδόκει ἀσφαλὲς
 εἶναι ὅπισθεν καταλιπόντας ὁμορον τῇ Λακεδαιμόνῳ

πολεμίαν καὶ οὕτω μεγάλην τὴν τῶν Ἀργείων πόλιν, εἰς δὲ τὸ Ἄργος φρουρὰν φαίνουσιν. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἐπεὶ ἔγνω ὅτι εἰς αὐτῷ ἡγητέον τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ διαβατήρια θυομένῳ ἐγένετο, ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν καὶ χρηστηριαζόμενος ἐπηρώτα τὸν θεὸν εἰ ὁσίως ἂν ἔχοι αὐτῷ μὴ δεχομένῳ τὰς σπονδὰς τῶν Ἀργείων, ὅτι οὐχ ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁπότε ἐμβάλλειν μέλλοιεν Λακεδαιμόνιοι, τότε ὑπέφερου τοὺς μῆνας. ὁ δὲ θεὸς ἐπεσήμαινεν αὐτῷ ὅσιον εἶναι μὴ δεχομένῳ σπονδὰς ἀδίκως ὑποφερομένης. ἐκείθεν δ' εὐθὺς πορευθεὶς εἰς Δελφοὺς ἐπῆρετο αὐτὸν τὸν Ἀπόλλω εἰ κακείνῳ δοκοίη περὶ τῶν σπονδῶν καθάπερ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ μάλα κατὰ ταῦτά. καὶ οὕτω δὴ Ἀγησίπο- 3
 λις ἀναλαβὼν ἐκ Φλιοῦντος τὸ στράτευμα, ἐκεῖσε γὰρ αὐτῷ συνελέγετο, ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει, ἐνέβαλε διὰ Νεμέας. οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ δυνησόμενοι κωλύειν, ἐπεμψαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐστεφανωμένους δύο κήρυκας ὑποφέροντας σπονδὰς. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἀποκρινάμενος ὅτι οὐ δοκοῖεν τοῖς θεοῖς δικαίως ὑποφέρειν, οὐκ ἐδέχετο τὰς σπονδὰς, ἀλλ' ἐνέβαλε καὶ πολλὴν ἀπορίαν καὶ ἐκπληξιν κατὰ τε τοὺς ἄγρους καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε. δειπνοποιουμένου δ' αὐτοῦ ἐν τῇ 4
 Ἀργείᾳ τῇ πρώτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἤδη γιγνομένων, ἔσεισεν ὁ θεός. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν περὶ δαμοσίαν πάντες ὑμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶν παιᾶνα· οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται ᾤοντο ἀπιέναι, ὅτι καὶ Ἄγρις σεισμοῦ ποτε γενομένου ἀπήγαγεν ἕξ Ἥλιδος. ὁ δὲ Ἀγησίπολις εἰπὼν ὅτι εἰ μὲν μέλλοντος αὐτοῦ ἐμβάλλειν σείσειε, κωλύειν ἂν αὐτὸν ἡγεῖτο· ἐπεὶ δὲ ἐμβεβληκόςτος, ἐπικελεύειν νομίζει· καὶ οὕτω τῇ ὑστεραίᾳ θυσάμενος τῷ 5
 Ποσειδῶνι ἡγεῖτο οὐ πόρρω εἰς τὴν χώραν. ἅτε δὲ νεώ

στὶ τοῦ Ἀγησιλάου ἐστρατευμένου εἰς τὸ Ἄργος, πυν-
θανόμενος ὁ Ἀγησίπολις τῶν στρατιωτῶν μέχρι μὲν
ποιτὸς πρὸς τὸ τεῖχος ἤγαγεν ὁ Ἀγησίλαος, μέχρι δὲ ποι-
τὴν χώραν ἐδήωσεν, ὥσπερ πένταθλος πάντη ἐπὶ τὸ
6 πλέον ὑπερβάλλειν ἐπειρᾶτο. καὶ ἤδη μὲν ποτε βαλλό-
μενος ἀπὸ τῶν τύρσεων τὰς περὶ τὸ τεῖχος τάφρους
πάλιν διέβη· ἦν δ' ὅτε οἰχομένων τῶν πλείστων Ἀρ-
γείων εἰς τὴν Λακωνικὴν οὕτως ἐγγὺς πυλῶν προσήλ-
θεν ὥστε οἱ πρὸς ταῖς πύλαις ὄντες τῶν Ἀργείων ἀπέ-
κλεισαν τοὺς τῶν Βοιωτῶν ἱππέας εἰσελθεῖν βουλομέ-
νους, δεισαντες μὴ συνεισπέσοιεν κατὰ τὰς πύλας οἱ
Λακεδαιμόνιοι· ὥστ' ἠναγκάσθησαν οἱ ἱππεῖς ὥσπερ
νυκτερίδες πρὸς τοῖς τεύχεσιν ὑπὸ ταῖς ἐπάλξεσι προσ-
αγαρέναι. καὶ εἰ μὴ ἔτυχον τότε οἱ Κρηῖτες εἰς Ναυ-
πλίαν καταδεδραμηκότες, πολλοὶ ἂν καὶ ἄνδρες καὶ
7 ἱπποὶ κατετοξεύθησαν. ἐκ δὲ τούτου περὶ τὰς εἰρκτὰς
στρατοπεδευομένου αὐτοῦ πίπτει κεραυνὸς εἰς τὸ
στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν τινες πληγέντες, οἱ δὲ καὶ
ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. ἐκ δὲ τούτου βουλόμενος
τειχίσαι φρούριον τι ἐπὶ ταῖς παρὰ Κηλοῦσαν ἐμβολαῖς,
ἐθύετο· καὶ ἐπράνη αὐτῷ τὰ ἱερὰ ἄλφοι. ὥς δὲ τοῦτο
ἐγένετο, ἀπήγαγε τὸ στράτευμα καὶ διέλυσε, μάλα
πολλὰ βλάψας τοὺς Ἀργεῖους, ἅτε ἀπροσδοκῆτως αὐ-
τοῖς ἐμβαλὼν.

VIII. Καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ γῆν πόλεμος οὕτως ἐπολεμεῖτο.
ἐν ᾧ δὲ πάντα ταῦτα ἐπράττετο, τὰ κατὰ θάλατταν αὐ-
καὶ τὰς πρὸς θαλάττῃ πόλεις γενόμενα διηγῆσομαι, καὶ
τῶν πράξεων τὰς μὲν ἀξιωμανημονεύτους γράψω, τὰς
134 δὲ μὴ ἀξίας λόγου παρήσω. πρῶτον μὲν τοίνυν Φαρνά-
βαξος καὶ Κόνων, ἐπεὶ ἐνίκησαν τοὺς Λακεδαιμονίους
τῇ ναυμαχίᾳ, περιπλέοντες καὶ τὰς νήσους καὶ πρὸς τὰς
ἐπιθαλαττιδίας πόλεις τοῖς τε Λακωνικοῖς ἀροιστάς

ἐξηλαννον καὶ παρεμυθοῦντο τὰς πόλεις ὥς οὔτε ἀκρο-
 πόλεις ἐντειχοῖεν ἑάσοιέν τε αὐτονόμους. οἱ δ' ἀκού- 2
 οντες ταῦτα ἤδοντό τε καὶ ἐπῆρουν καὶ ξένια προθύ-
 μως ἔπεμπον τῷ Φαρναβάζῳ. καὶ γὰρ ὁ Κόνων τὸν
 Φαρνάβαζον ἐδίδασκεν ὥς οὕτω μὲν ποιοῦντι πᾶσαι
 αὐτῶ αἱ πόλεις φίλλαι ἔσονται, εἰ δὲ δουλοῦσθαι βου-
 λόμενος φανερός ἔσοιτο, ἔλεγεν ὥς μία ἑκάστη πολλὰ
 πράγματα ἱκανῇ εἴη παρέχειν καὶ κίνδυνος εἴη μὴ καὶ
 οἱ Ἕλληνες, εἰ ταῦτα αἰσθόιντο, συσταῖεν. ταῦτα μὲν 3
 οὖν ἐπείδετο ὁ Φαρνάβαζος. ἀποβὰς δ' εἰς Ἐφεσον
 τῷ μὲν Κόνωνι δούς τετταράκοντα τριήρεις εἰς Ση-
 στὸν εἶπεν ἀπαντᾶν, αὐτὸς δὲ περὶ παρῇ ἐπὶ τὴν αὐ-
 τοῦ ἀρχήν. καὶ γὰρ ὁ Λερκυλίδας, ὅσπερ καὶ πάλαι
 πολέμιος ἦν αὐτῷ, ἔτυχεν ἐν Ἀβύδῳ ὧν, ὅτε ἡ ναυμα-
 χία ἐγένετο, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἀρμостаὶ ἐξέλι-
 πεν, ἀλλὰ κατέσχε τὴν Ἀβυδὸν καὶ διέσωξε φίλην τοῖς
 Λακεδαιμονίοις. καὶ γὰρ συγκαλέσας τοὺς Ἀβυδηνοὺς
 ἔλεξε τοιάδε. Ὡς ἄνδρες, νῦν ἔξεστιν ὑμῖν καὶ πρό- 4
 σθεν φίλοις οὔσι τῇ πόλει ἡμῶν εὐεργέτας φανῆναι
 τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ γὰρ τὸ μὲν ἐν ταῖς εὐπραξί-
 αῖς πιστοὺς φαίνεσθαι οὐδὲν θαυμαστόν· ὅταν δέ τι-
 νες ἐν συμφοραῖς γενομένων φίλων βέβαιοι φανῶσι,
 τοῦτ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονεύεται. ἔστι δὲ
 οὐχ οὕτως ἔχον ὥς εἰ τῇ ναυμαχίᾳ ἐκρατήθημεν, οὐδὲν
 ἄρα ἐτι ἔσμέν· ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσθεν δήπου, Ἀθηναί-
 ων ἀρχόντων τῆς θαλάττης, ἱκανῇ ἦν ἡ ἡμετέρα πόλις
 καὶ εὖ φίλους καὶ κακῶς ἐχθροὺς ποιεῖν. ὅσω δὲ μάλ-
 λον αἱ ἄλλαι πόλεις σὺν τῇ τύχῃ ἀπεστράφησαν ἡμῶν,
 τοσοῦτ' ὄντως ἡ ἡμετέρα πιστότης μείζων φανεῖται ἂν.
 εἰ δὲ τις τοῦτο φοβεῖται, μὴ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
 θάλατταν ἐνθάδε πολιορκώμεθα, ἐννοεῖτω ὅτι Ἕλλη-
 νικὸν μὲν οὐπω ναυτικόν ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ

βάρβαροι εἰ ἐπιχειρήσουσι τῆς θαλάττης ἄρχειν, οὐκ
 ἀνέξεται ταῦτα ἡ Ἑλλάς· ὥσθ' ἑαυτῇ ἐπικουροῦσα καὶ
 5 ὑμῶν σύμμαχος γενήσεται. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούοντες
 οὐκ ἀκόντως ἀλλὰ προθύμως ἐπέσθησαν· καὶ τοὺς
 μὲν ἰόντας ἀρμοστὰς φίλως ἐδέχοντο, τοὺς δὲ ἀπόντας
 μετεπέμποντο. ὁ δὲ Δερκυλίδας, ὡς συνελέγησαν πολ-
 λοι καὶ χρήσιμοι ἄνδρες εἰς τὴν πόλιν, διαβὰς καὶ εἰς
 Σηστόν, κατ' ἀντικρὺ ὄντα Ἀβύδου καὶ ἀπέχοντα οὐ
 πλεῖον ὀκτῶ σταδίων, ὅσοι τε διὰ Λακεδαιμονίους γῆν
 ἔσχον ἐν Χερσονήσῳ, ἡθροίζε, καὶ ὅσοι αὖ ἐκ τῶν ἐν
 τῇ Εὐρώπῃ πόλεων ἀρμοσταὶ ἐξέπιπτον, καὶ τούτους
 ἐδέχετο, λέγων ὅτι οὐδ' ἐκείνους ἀθυμεῖν δεῖ, ἐννοου-
 μένους ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἡ ἐξ ἀρχῆς βασιλέως ἐστὶ,
 καὶ Τῆμνος, οὐ μεγάλη πόλις, καὶ Αἰγαί εἰσι καὶ ἄλλα
 γε χωρία, ἃ δύνανται οἰκεῖν οὐχ ὑπήκοοι ὄντες βασι-
 λέως. καίτοι, ἔφη, ποῖον μὲν ἂν ἰσχυρότερον Σηστοῦ
 λάβοιτε χωρίον, ποῖον δὲ δυσπολιορκητότερον; ὃ καὶ
 νεῶν καὶ πεζῶν δεῖται, εἰ μέλλει πολιορκηθῆσεσθαι.
 τούτους αὖ τοιαῦτα λέγων ἔσχε τοῦ ἐκπεπληχθαι.
 6 ὁ δὲ Φαρνάβαξος ἐπεὶ ἤυρε τὴν τε Ἀβύδον καὶ τὸν Ση-
 στὸν οὕτως ἔχοντα, προηγόρευεν αὐτοῖς ὡς εἰ μὴ ἐκ-
 πέμψοιεν τοὺς Λακεδαιμονίους, πόλεμον ἐξοίσει πρὸς
 αὐτούς. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπέειθοντο, Κόνωνι μὲν προσέ-
 ταξε κωλύειν αὐτούς τὴν θάλατταν πλεῖν, αὐτὸς δὲ
 ἐδήλου τὴν τῶν Ἀβυθηνῶν χώραν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐπέ-
 ραινε πρὸς τὸ καταστρέφεσθαι, αὐτὸς μὲν ἐπ' οἶκον
 ἀπῆλθε, τὸν δὲ Κόνωνα ἐκέλευεν εὐτρεπίζεσθαι τὰς
 καθ' Ἑλλήσποντον πόλεις, ὅπως εἰς τὸ ἔαρ ὅτι πλεῖ-
 στον ναυτικὸν ἡθροισθεῖν. ὀργιζόμενος γάρ τοις Λα-
 κεδαιμονίοις ἀνθ' ὧν ἐπεπόνθει περὶ παντός ἐποιεῖτο
 ἔλθειν τε εἰς τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τιμωρῆσασθαι ὅ, τι
 7 δύναίτο. καὶ τὸν μὲν γειμῶνα ἐν τοιούτοις ὄντας διη-

γον· ἀμα δὲ τῷ ἐαρι ναὺς τε πολλὰς συμπληρώσας καὶ ⁸⁸⁵
ξενικὸν προσμισθωσάμενος ἐπλευσεν ὁ Φαρνάβαζος τε
καὶ ὁ Κόνων μετ' αὐτοῦ διὰ νήσων εἰς Μῆλον, ἐκεῖ-
θεν δὲ ὁρμώμενοι εἰς τὴν Λακεδαίμονα. καταπλεύσας
δὲ πρῶτον εἰς Φαράς ἐδήλωσε ταύτην τὴν χώραν· ἔπει-
τα καὶ ἄλλοσε ἀποβαλὼν τῆς παραθαλαττίας ἐκα-
κούργει ὅ,τι ἐδύνατο. φοβούμενος δὲ τὴν τε ἀλιμενί-
τητα τῆς χώρας καὶ τὰ τῆς βοηθείας καὶ τὴν σπανοσι-
τίαν, ταχύ τε ἀνέστρεψε καὶ ἀποπλέων ὤρμισθη τῆς
Κυθηρίας εἰς Φοινικοῦντα. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔχοντες τὴν πόλιν ⁸
τῶν Κυθηρίων φοβηθέντες μὴ κατὰ κράτος ἄλλοιεν ἐξέ-
λιπον τὰ τεῖχη, ἐκείνους μὲν ὑποσπόνδους ἀφῆκεν εἰς
τὴν Λακωνικὴν, αὐτὸς δ' ἐπισκευάσας τὸ τῶν Κυθη-
ρίων τεῖχος φρουροὺς τε καὶ Νικόφημον Ἀθηναῖον
ἱεροστέην ἐν τοῖς Κυθηροῖς κατέλιπε. ταῦτα δὲ ποιή-
σας καὶ εἰς Ἰσθμὸν τῆς Κορινθίας καταπλεύσας, καὶ
παρακελευσάμενος τοῖς συμμάχοις προθύμως τε πολε-
μεῖν καὶ ἄνδρας πιστοὺς φαίνεσθαι βασιλεῖ, καταλι-
πὼν αὐτοῖς χρήματα ὅσα εἶχεν, ὥχετο ἐπ' οἴκου ἀπο-
πλέων. λέγοντος δὲ τοῦ Κόνωνος ὥς εἰ ἐφῆ αὐτόν ⁹
ἔχειν τὸ ναυτικόν, θρέφοι μὲν ἀπὸ τῶν νήσων, κατα-
πλεύσας δ' εἰς τὴν πατρίδα συναναστήσοι τὰ τε μακρὰ
τεῖχη τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος,
οὐκ εἰδέναι ἔφη ὅτι Λακεδαιμονίοις οὐδὲν ἂν βαρύτερον
γένοιτο, καὶ τοῦτο οὖν, ἔφη, σὺ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις
κεχαρισμένος ἔσει, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τετιμωρη-
μένος· ἐφ' ᾧ γὰρ πλεῖστα ἐπόνησαν, ἀτελὲς αὐτοῖς
ποιήσεις. ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἀκούσας ταῦτα ἀπέστειλεν
αὐτόν προθύμως εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ χρήματα προσέ-
θηκεν αὐτῷ εἰς τὸν ἀνατειχισμόν. ὁ δὲ ἀφικόμενος ¹⁰
πολὺ τοῦ τεῖχους ὤρθωσε, τὰ τε αὐτοῦ πληρώματα
παρέχων καὶ τέκτοσι καὶ λιθολόγοις μισθὸν διδούς,

- καὶ ἄλλο εἶτι ἀναγκαῖον ἦν, θαπανῶν. ἦν μέντοι τοῦ
 τείχους ἃ καὶ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ ἄλλαι
 πόλεις ἐδελοῦσαι συνετείχισαν. οἱ μέντοι Κορίνθιοι
 ἀφ' ὧν ὁ Φαρνάβαξος κατέλιπε χρημάτων ναῦς πλη-
 ρώσαντες καὶ Ἀγαθῖνον ναύαρχον ἐπιστήσαντες ἐθα-
 λατοκράτουν ἐν τῷ περὶ Ἀχαΐαν καὶ Λέχαιον κόλπῳ.
- 11 ἀντεπλήρωσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ναῦς, ὧν
 Ποδάμενος ἦρχεν. ἐπεὶ δὲ οὗτος ἐν προσβολῇ τιμὴ γενό-
 μένῃ ἀπέθανε, καὶ Πόλλις αὐτὸν ἐπιστολεὺς ὧν τρωθεὶς
 ἀπῆλθεν, Ἡριππίδας ταύτας ἀναλαμβάνει τὰς ναῦς.
 Πρόαινος μέντοι Κορίνθιος τὰς παρ' Ἀγαθῖνου παρα-
 λαβὼν ναῦς ἐξέλιπε τὸ Ῥίον. Λακεδαιμόνιοι δ' αὐτὸ
 παρέλαβον. μετὰ δὲ τοῦτο Τελευτίας ἐπὶ τὰς Ἡριππίδου
 ναῦς ἦλθε, καὶ οὗτος αὐτῷ τοῦ κόλπου πάλιν ἐκράτει.
- 12 Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες ὅτι Κόνων καὶ τὸ
 τεῖχος τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τῶν βασιλέως χρημάτων
 ἀνορθοίῃ καὶ τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῶν ἐκείνου τρέφων
 τὰς τε νήσους καὶ τὰς ἐν τῇ ἡπείρῳ παρὰ θάλατταν
 πόλεις Ἀθηναίοις εὐτρεπίζοι, ἐνόμισαν, εἰ ταῦτα δι-
 δάσκοιεν Τιρίβαξον βασιλέως ὄντα στρατηγόν, ἢ καὶ
 ἀποστήσαι αὐν πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Τιρίβαξον ἢ παῦσαι
 γ' αὐν τὸ Κόνωνος ναυτικὸν τρέφοντα. γνόντες δὲ
 οὕτω, πέμπουσιν Ἀνταλκίδαν πρὸς τὸν Τιρίβαξον,
 προστάξαντες αὐτῷ ταῦτα διδάσκειν καὶ πειραῶσθαι εἰ-
- 13 ρήνῃν τῇ πόλει ποιεῖσθαι πρὸς βασιλέα. αἰσθόμενοι
 δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπέμπουσι πρέσβεις μετὰ Κό-
 νωνος Ἑρμογένῃ καὶ Δίωνα καὶ Καλλισθένῃ καὶ
 Καλλιμέδοντα. συμπαρακάλεσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν συμ-
 μάχων πρέσβεις· καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τε Βοιωτῶν
- 14 καὶ Κορίνθου καὶ Ἀργεῶς. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν
 Ἀνταλκίδας ἔλεγε πρὸς τὸν Τιρίβαξον ὅτι εἰρήνης δεό-
 μενος ἦκει τῇ πόλει πρὸς βασιλέα. καὶ ταύτης οἰασπερ

βασιλεὺς ἐπεθνυμει. τῶν τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνίδων πόλειων Λακεδαιμονίους βασιλεῖ οὐκ ἀντιποιεῖσθαι, τὰς τε νήσους ἀπάσας καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἀρκεῖν σφί- σιν αὐτονόμους εἶναι. καίτοι, ἔφη, τοιαῦτα ἐθελόντων ἡμῶν, τίνος ἂν ἕνεκα πρὸς ἡμᾶς βασιλεὺς πολεμοίῃ ἢ χρήματα δαπανώῃ; καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ βασιλέα στρα- τεύεσθαι δυνατόν οὔτε Ἀθηναίους μὴ ἡγουμένων ἡμῶν οὔθ' ἡμῖν αὐτονόμων οὐσῶν τῶν πόλειων. τῷ 15 μὲν δὲ Τιριβάζῳ ἀκούοντι ἰσχυρῶς ἤρεσκον οἱ τοῦ Ἀνταλκίδου λόγοι· τοῖς δὲ ἐναντίοις λόγοι ταῦτ' ἦν. οἳ τε γὰρ Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο συνθέσθαι αὐτονό- μους εἶναι τὰς νήσους, μὴ Αἰώνου καὶ Ἰμβρου καὶ Σκύρου στερηθεῖεν, οἳ τε Θηβαῖοι, μὴ ἀναγκασθεῖν- σαν ἀφείναι τὰς Βοιωτίας πόλεις αὐτονόμους, οἳ τ' Ἀργεῖοι, οὗ ἐπεθύμουν, οὐκ ἐνόμιζον ἂν τὴν Κόρινθον δύνασθαι ὥς Ἄργος ἔχειν τοιούτων συν- θηκῶν καὶ σπονδῶν γενομένων. αὕτη μὲν ἡ εἰ- ρήνῃ οὕτως ἐγένετο ἀτελής, καὶ ἀπῆλθον οἵκαδε ἕκαστος.

Ὁ μὲντοι Τιριβάζος τὸ μὲν ἄνευ βασιλείας μετὰ 16 Λακεδαιμονίων γενέσθαι οὐκ ἀσφαλὲς αὐτῷ ἡγεῖτο εἶ- ναι· λάθρα γε μὲντοι ἔδωκε χρήματα Ἀνταλκίδῃ, ὅπως ἂν πληρωθέντος ναυτικοῦ ὑπὸ Λακεδαιμονίων οἳ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν μᾶλλον τῆς εἰρήνης προσδέοιντο, καὶ τὸν Κόνωνα ὥς ἀδικοῦντά τε βασι- λέα καὶ ἀληθῆ λεγόντων Λακεδαιμονίων εἴρξει. ταῦτα δὲ ποιήσας ἀνέβαινε πρὸς βασιλέα, φράσων ἃ τε λέ- γοιεν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ὅτι Κόνωνα συνειληφῶς εἴη ὥς ἀδικοῦντα, καὶ ἐρωτήσων τί χρὴ ποιεῖν περὶ τοῦ- των ἀπάντων. καὶ βασιλεὺς μὲν, ὥς Τιριβάζος ἄνω 17 παρ' αὐτῷ ἦν, Στρούθῃν καταπέμπει ἐπιμελησόμενον ¹⁹² τῶν κατὰ θάλατταν. ὁ μὲντοι Στρούθας ἰσχυρῶς τοῖς

- Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις τὴν γνώμην προσεῖχε
 μεμνημένος ὅσα κακὰ ἐπεπόνθει ἡ βασιλέως χάρις
 ὑπ' Ἀγησιλάου. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ εἴρων τὸ
 Στρούθαν πρὸς ἑαυτοὺς μὲν πολεμικῶς ἔχοντα, πρὸς
 δὲ τοὺς Ἀθηναίους φιλικῶς, Θίβρωνα πέμπουσιν ἐπὶ
 πολέμῳ πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ διαβάς τε καὶ ὁρμώμενος ἐπὶ
 Ἐφέσου τε καὶ τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ πόλεων Πιρῆ
 νης τε καὶ Λευκόφρουος καὶ Ἀχιλλείου, ἔφερε καὶ ἡγή
 18 τὴν βασιλέως. προλόντος δὲ τοῦ χρόνου κατανοήσας
 ὁ Στρούθας ὅτι Θίβρων βοηθοίη ἐκάστοτε ἀτάκτως
 καὶ καταφρονητικῶς, ἔπεμψεν ἱππέας εἰς τὸ πεδίον
 καὶ καταδραμόντας ἐκέλευσε περιβαλλομένους ἐλαύν
 νειν ὅ,τι δύναιντο. ὁ δὲ Θίβρων ἐτύγχανεν ἐξ ἀρίστων
 διασκηνῶν μετὰ Θερσάνδρου τοῦ αὐλητοῦ. ἦν γὰρ
 ὁ Θέρσανδρος οὐ μόνον αὐλητὴς ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ
 19 ἀλκῆς, ἅτε λακωνίζων, ἀντεποιεῖτο. ὁ δὲ Στρο
 υθας, ἰδὼν ἀτάκτως τε βοηθοῦντας καὶ ὀλίγους τοὺς
 πρώτους, ἐπιφαίνεται πολλοὺς τε ἔχων καὶ συντετακ
 γμένους ἱππέας. καὶ Θίβρωνα μὲν καὶ Θέρσανδρον
 πρώτους ἀπέκτειναν· ἐπεὶ δ' οὗτοι ἔπεσον, ἐτρέψαντο
 καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα, καὶ διώκοντες παμπληθεῖς
 κατέβαλον, ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἐσώθησαν αὐτῶν εἰς τὰς
 φιλίας πόλεις. καὶ πλείονες διὰ τὸ ὁπλίσθαι τὴν
 βοηθείας * πολλάκις γάρ, καὶ τότε, οὐδὲ παραγγε
 λας τὴν βοήθειαν ἐποιήσατο. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγέν
 ἔνητο.
- 20 Ἐπεὶ δ' ἦλθον εἰς Λακεδαίμονα οἱ ἐκπεπτωκότες
 Ἄ. C. 391. Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐδίδασκον ὥς οὐκ ἄξιον εἶναι
 ρυδεῖν Ἀθηναίους Ῥόδον καταστρεψαμένους καὶ τὴν
 σάντην δύναμιν συνθεμένους. γνόντες οὖν οἱ Λακε
 δαιμόνιοι ὥς εἰ μὲν ὁ δῆμος κρατήσοι, Ἀθηναίων ἔσται
 Ῥόδος ἅπασα, εἰ δὲ οἱ πλουσιώτεροι, ἑαυτῶν, ἐπὶ

ρωσαν αὐτοῖς ναῦς ὀκτώ, ναύαρχον δὲ Ἐκδικον ἐπέ-
 στρῃσαν. συνεξέπεμψαν δ' ἐπὶ τούτων τῶν νεῶν καὶ 21
 Λιφρίδαν. ἐκέλευσαν δ' αὐτὸν διαβάντα εἰς τὴν Ἀσίαν
 ἰᾶς τε Θίβρωνα ὑποδεξαμένους πόλεις διασώζειν, καὶ
 στρατεύμα τὸ περισωθὲν ἀναλαβόντα καὶ ἄλλο, εἰ
 ποθεν δύναιτο, συλλέξαντα πολεμεῖν πρὸς Στρού-
 θαν. ὁ μὲν δὴ Λιφρίδας ταῦτ' ἐποίει, καὶ τὰ τ' ἄλλα
 ἐπετύγχανε καὶ Τιγράνην τὸν τὴν Στρούθα ἔχοντα
 θυγατέρα πορευόμενον εἰς Σάρδεις λαμβάνει σὺν αὐ-
 τῇ τῇ γυναικί, καὶ χρημάτων πολλῶν ἀπέλυσεν· ὥστ'
 εὐθύς ἐντευθὲν εἶχε μισθοδοτεῖν. ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ 22
 εὐγάρης τε οὐχ ἥττον τοῦ Θίβρωνος, μᾶλλον τε συντε-
 ταμένος καὶ ἐγχειρητικώτερος στρατηγός. οὐδὲ γὰρ
 ἐκράτουν αὐτοῦ αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί, ἀλλ' αἰετὶ πρὸς
 ᾧ εἴῃ ἐργῶ, τοῦτο ἔπραττεν. ὁ δ' Ἐκδικος ἐπεὶ εἰς
 τὴν Κνίδον ἐπλευσε καὶ ἐπύθετο τὸν ἐν τῇ Ρόδῳ δῆμον
 πάντα κατέχοντα, καὶ κρατοῦντα καὶ κατὰ γῆν καὶ
 κατὰ θάλατταν πλέον διπλάσιαις τριήρεσιν ἢ αὐ-
 τὸς εἶχεν, ἡσυχίαν ἤγεεν ἐν τῇ Κνίδῳ. οἱ δ' αὖ Λακε- 23
 δαιμόνιοι ἐπεὶ ἤσθοντο αὐτὸν ἐλάττω ἔχοντα δύναμιν³⁹⁰
 ἢ ὥστε τοὺς φίλους ὠφελεῖν, ἐκέλευσαν τὸν Τελευτίαν
 σὺν ταῖς δῶδεκα ναυσὶν αἷς εἶχεν ἐν τῷ περὶ Ἀχαΐαν
 καὶ Λέχαιον κόλπῳ περιπλεῖν πρὸς τὸν Ἐκδικον, κά-
 λεινον μὲν ἀποπέμψαι, αὐτὸν δὲ τῶν τε βουλομένων
 φίλων εἶναι ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ὅ,τι δύ-
 ναται κακὸν ποιεῖν. ὁ δὲ Τελευτίας ἐπειδὴ ἀφίκετο
 εἰς τὴν Σάμον, προσλαβὼν ἐκεῖθεν ναῦς ἐπλευσεν
 εἰς Κνίδον, * οἴκαδε. αὐτὸς δ' ἔπλει εἰς τὴν Ρόδον, 24
 ἥδη ἔχων ναῦς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· πλέων δὲ περιτυγ-
 γάνει Φιλοκράτει τῷ Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα
 τριήρων Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον ἐπὶ συμμαχίᾳ τῇ
 Εὐαγόρου, καὶ λαμβάνει πάσας, ὑπεναντιώτατα δὴ

ταῦτα ἀμφοτέροισι ἑαυτοῖς πράττοντες· οἳ τε γὰρ Ἀθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ συμμαχίαν ἐπεμπον Εὐαγόρῃ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα, ὃς τε Τελευτίας Λακεδαιμονίων πολεμούντων βασιλεῖ τοὺς πλείοντας ἐπὶ τῷ ἐκείνου πολέμῳ διέφθειρεν. ἐπαναπλεύσας δ' εἰς Κνίδον καὶ διαθέμενος ἅ' ἔλαβεν, εἰς Ῥόδον αὖ ἀφικόμενος ἐβόηθει τοῖς τὰ αὐτῶν φρονουῦσιν.

- 25 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν δύναμιν κατασκευάζεσθαι ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀντεκπέμπουσι Θρασύβουλον τὸν Στειριέα σὺν τετταράκοντα ναυσίν. ὁ δ' ἐκπλεύσας τῆς μὲν εἰς Ῥόδον βοηθείας ἐπέσχε, νομίζων οὐτ' ἂν αὐτὸς ῥαδίως τιμωρησασθαι τοὺς φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τεῖχος ἔχοντας καὶ Τελευτίου σὺν ναυσὶ παρόντος συμμάχου αὐτοῖς, οὐτ' ἂν τοὺς σφετέρους φίλους ὑπὸ τοῖς πελεμοῖς γενέσθαι, τὰς τε πόλεις ἔχοντας καὶ πολὺν πλείονας ὄντας καὶ μάχῃ κεκρατηκότας· εἰς δὲ τὸν Ἐλλήσποντον πλεύσας καὶ οὐδενὸς ἀντιπάλου παρόντος ἐνόμισε καταπραῖξαι ἂν τι τῇ πόλει ἀγαθόν. καὶ οὕτως δὴ πρῶτον μὲν καταμαθὼν στασιάζοντας Μήδοκόν τε τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα καὶ Σεύθην τὸν ἐπὶ θαλάττῃ ἄρχοντα ἀλλήλοις μὲν διήλλαξεν αὐτούς, Ἀθηναίοις δὲ φίλους καὶ συμμάχους ἐποίησε, νομίζων καὶ τὰς ὑπὸ τῇ Θράκῃ οἰκούμενας Ἑλληνίδας πόλεις φίλων ὄντων τούτων.
- 27 μᾶλλον προσέχειν ἂν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν νοῦν. ἐχόντων δὲ τούτων τε καλῶς καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων διὰ τὸ βασιλέα φίλον τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι, πλεύσας εἰς Βυζάντιον ἀπέδοτο τὴν δεκάτην τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλεόντων. μετέστησε δὲ ἐξ ὀλιγαρχίας εἰς τὸ δημοκρατεῖσθαι τοὺς Βυζαντίους· ὥστε οὐκ ἀχθεινῶς ἑώρῃ ὁ τῶν Βυζαντιῶν δῆμος Ἀθηναίους ὅτι πλείστους παρὰ
- 28 ὄντας ἐν τῇ πόλει. ταῦτα δὲ πράξας καὶ Καλχηδονίους

φίλους προσποιησάμενος ἀπέπλει ἔξω τοῦ Ἑλλησ-
 ποιτου. ἐπιτυχὼν δ' ἐν τῇ Λέσβῳ ταῖς πόλεσι πάσαις
 πλὴν Μυτιληναίων λακωνιζούσαις, ἐπ' οὐδεμίαν αὐ-
 τῶν ἦει, πρὶν ἐν Μυτιλήνῃ συντάξας τοὺς τε ἀπὸ τῶν
 ἑαυτοῦ νεῶν τετρακοσίους ὀπλίτας καὶ τοὺς ἐκ τῶν πό-
 λεων φυγάδας, ὅσοι εἰς Μυτιλήνην κατεπεφεύγεσαν,
 καὶ αὐτῶν δὲ Μυτιληναίων τοὺς ἐρρωμενεστάτους
 προσλαβὼν, καὶ ἐλπίδας ὑποθεὶς τοῖς μὲν Μυτιληναί-
 οῖς ὡς ἐὰν λάβῃ τὰς πόλεις, προστάται πάσης Λέσβου
 ἔδονται, τοῖς δὲ φυγάσιν ὡς ἐὰν ὁμοῦ ὄντες ἐπὶ μίαν
 ἐκάστην τῶν πόλεων ἴωσιν, ἱκανοὶ ἔδονται ἅπαντες
 εἰς τὰς πατρίδας ἀνασωθῆναι, τοῖς δ' αὖ ἐπιβάταις
 ὡς φίλην Λέσβον προσποιήσαντες τῇ πόλει πολλὴν εὐ-
 πορίαν χρημάτων διαπεπραγμένοι ἔδονται, ταῦτα δὲ
 παραμυθησάμενος καὶ συντάξας ἤγεεν αὐτοὺς ἐπὶ Μή-
 θυμναν. Θηρίμαχος μέντοι, ὃς ἀρμοστής ἐτύγγανεν ²⁹
 ὧν τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς ἤκουσε τὸν Θρασύβου-
 λον προσιέναι, τοὺς τ' ἀπὸ τῶν αὐτοῦ νεῶν λαβὼν
 ἐπιβάτας καὶ αὐτοὺς τοὺς Μηθυμναίους καὶ ὅσοι Μυ-
 τιληναίων φυγάδες ἐτύγγανον αὐτόθι, ἀπήντων ἐπὶ τὰ
 ὄρια. μάχης δὲ γενομένης ὁ μὲν Θηρίμαχος αὐτοῦ ἀπο-
 θνήσκει, τῶν δ' ἄλλων φευγόντων πολλοὶ ἀπέθανον.
 ἐκ δὲ τούτου τὰς μὲν προσηγάγετο τῶν πόλεων, ἐκ δὲ ³⁰
 τῶν οὐ προσχωρουσῶν λεηλατῶν χρήματα τοῖς στρα- ⁸⁸⁹
 τιώταις, ἔσπευσεν εἰς τὴν Ῥόδον ἀφικέσθαι. ὅπως
 δ' ἂν καὶ ἐκεῖ ὡς ἐρρωμενεστάτον τὸ στράτευμα
 ποιησαιο, ἔξ ἄλλων τε πόλεων ἡγγυρολόγει καὶ εἰς
 Ἀσπενδὸν ἀφικόμενος ὠρμίσατο εἰς τὸν Εὐρυμέδοντα
 ποταμόν. ἦδη δ' ἔχοντος αὐτοῦ χρήματα παρὰ τῶν
 Ἀσπενδίων, ἀδικησάντων τι ἐκ τῶν ἀγρῶν τῶν στρα-
 τιωτῶν, ὀργισθέντες οἱ Ἀσπένδιοι τῆς νυκτὸς ἐπιπε-
 σόντες κατακόπτουσιν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτόν.

- 31 Καὶ Θρασύβουλος μὲν δὴ μάλα δοκῶν ἀνὴρ ἀγα-
θὸς εἶναι οὕτως ἐτελεύτησεν. οἱ μὲντοι Ἀθηναῖοι ἐλό-
μενοι αὐτ' αὐτοῦ Ἀγύρριον ἐπὶ τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν.
αἰσθόμενοι δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι ἡ δεκάτη τε τῶν
ἐκ τοῦ Πόντου πεπραμένη εἴη ἐν Βυζαντίῳ ὑπ' Ἀθη-
ναίων καὶ Καλχηθόνα ἔχουσι καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλλησπόν-
τιαι πόλεις φίλου ὄντος αὐτοῖς Φαρναβάξου εὖ ἔχουσιν,
32 ἔγνωσαν ἐπιμελητέον εἶναι. τῷ μὲν οὖν Δερκυλίδῃ
οὐδὲν ἐμέμφοντο· Ἀναξίβιος μὲντοι φίλων αὐτῷ γε-
νομένων τῶν ἐφόρων διεπράξατο ὥστε αὐτὸς ἐκπλεῦ-
σαι ἄρμωστής εἰς Ἀβυδον. εἰ δὲ λάβοι ἀφορμὴν καὶ
ναῦς, καὶ πολεμήσειν ὑπισχνεῖτο τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε
33 μὴ ἔχειν ἐκείνοις καλῶς τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ. οἱ μὲν δὴ
θόντες καὶ τρεῖς τριήρεις καὶ ἀφορμὴν εἰς ξένους χι-
λίους ἐξέπεμψαν τὸν Ἀναξίβιον. ὁ δὲ ἐπειδὴ ἀφίκετο,
κατὰ γῆν μὲν ἀθροίσας ξενικὸν τῶν τ' Αἰολίδων πό-
λεων παρεσπᾶτό τινας τοῦ Φαρναβάξου καὶ ἐπιστρα-
τευσάσας ταῖς πόλεσιν ἐπὶ τὴν Ἀβυδον ἀντεπεστρά-
τευε καὶ ἐπεπορεύετο καὶ ἐδῆου τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ
ναῦς δὲ πρὸς αἷς εἶχε συμπληρώσας ἐξ Ἀβύδου τρεῖς
ἄλλας κατήγεν, εἰ τί που λαμβάνοι Ἀθηναίων πλοίων
34 ἢ τῶν ἐκείνων συμμάχων. αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ
Ἀθηναῖοι καὶ δεδιότες μὴ φθαρεῖν σφίσις ἃ κατε-
σκεύασεν ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ Θρασύβουλος, ἀντεκπέμ-
πουσιν Ἰφικράτη ναῦς ὁκτὼ ἔχοντα καὶ πελταστὰς εἰς
διακοσίους καὶ χιλίους. οἱ πλείστοι δὲ αὐτῶν ἦσαν ὧν
ἐν Κορίνθῳ ἦρξεν. ἐπεὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι τὴν Κόρινθον
Ἄργος ἐπεποίητο, οὐδὲν ἔφασαν αὐτῶν δεῖσθαι· καὶ
γὰρ ἀπεκτόνει τινας τῶν ἀργολιζόντων· καὶ οὕτως
35 ἀπελθὼν Ἀθήναζε οἶκοι ἔτυχεν ὧν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο
εἰς Χερρόνησον, τὸ μὲν πρῶτον Ἀναξίβιος καὶ Ἰφικρά-
της ληστὰς διαπέμποντες ἐπολέμουν ἀλλήλοις· προ-

όντος δὲ τοῦ χρόνου ὁ Ἰφικράτης αἰσθόμενος καὶ Ἀναξίβιον οἰχόμενον εἰς Ἄντανδρον σὺν τε τοῖς μισθοφόροις καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν Λακωνικοῖς καὶ σὺν Ἀβυδηνοῖς διακοσίοις ὀπλίταις, καὶ ἀκούσας ὅτι τὴν Ἄντανδρον φιλίαν προσειληφώς εἴη, ὑπονοῶν ὅτι καταστήσας αὐτὴν ἐκεῖ φρουρὰν ἀποπορεύσοιτο πάλιν καὶ ἀπάξοι τοὺς Ἀβυδηνοὺς οἰκαδὲ, διαβάς τῆς νυκτὸς ἢ ἐρημότατον ἦν τῆς Ἀβυδηνῆς καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὰ ὕψη ἐνέδραν ἐποιήσατο. τὰς δὲ τριήρεις αἱ διήγαγον αὐτὸν ἐκέλευε παραπλεῖν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ παρὰ τὴν Χερρόνησον τὴν ἄνω, ὅπως δοκοίη, ὥσπερ εἰώθει, ἐπ' ἀργυρολογίαν ἐπαναπεπλευκέναι. ταῦτα δὲ 36 ποιήσας οὐκ ἐψεύσθη, ἀλλ' ὁ Ἀναξίβιος ἀπεπορεύετο, ὥς μὲν ἐλέγετο, οὐδὲ τῶν ἱερῶν γεγενημένων αὐτῷ ἐκεῖνη τῇ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καταφρονήσας, ὅτι διὰ φιλίας τε ἐπορεύετο καὶ εἰς πόλιν φιλίαν καὶ ὅτι ἤκουε τῶν ἀπαντῶντων τὸν Ἰφικράτη ἀναπεπλευκέναι τὴν ἐπὶ Προκοινήσον, ἀμελέστερον ἐπορεύετο. ὅμως δὲ ὁ 37 Ἰφικράτης, ἕως μὲν ἐν τῷ ἰσοπέδῳ τὸ στράτευμα τοῦ Ἀναξίβιου ἦν, οὐκ ἐξανίστατο· ἐπειδὴ δὲ οἱ μὲν Ἀβυδηνοὶ ἀφηγούμενοι ἤδη ἐν τῷ παρὰ Κρεμαστὴν ἦσαν πεδίῳ, ἔνθα ἐστὶ τὰ χρύσεια αὐτοῖς, τὸ δ' ἄλλο στράτευμα ἐπόμενον ἐν τῷ κατάντει ἦν, ὁ δὲ Ἀναξίβιος ἄρτι κατέβαινε σὺν τοῖς Λακωνικοῖς, ἐν τούτῳ ὁ Ἰφικράτης ἐξανίστησι τὴν ἐνέδραν καὶ δρόμῳ ἐφέρετο πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ Ἀναξίβιος γνοὺς μὴ εἶναι ἐλπίδα 38 σωτηρίας, ὁρῶν ἐπὶ πολὺ τε καὶ στενὸν ἐκτεταμένον τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, καὶ νομίζων πρὸς τὸ ἄναντες οὐκ ἂν θύνασθαι σαφῶς βοηθῆσαι ἑαυτῷ τοὺς προελθλυθότας, ὁρῶν δὲ καὶ ἐκπεπληγμένους ἅπαντας, ὥς εἶδον τὴν ἐνέδραν, εἶπε πρὸς τοὺς παρόντας, Ἄνδρες, ἔμοι μὲν ἐνθάδε καλὸν ἀποθανεῖν· ὑμεῖς δὲ πρὶν συμ-

39 μίξαι τοῖς πολεμίοις σπενύετε εἰς τὴν σωτηρίαν. καὶ
 αὐτ' ἔλεγε καὶ παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ λαβὼν τὴν ἀσπί-
 दा ἐν χώρᾳ αὐτοῦ μαχόμενος ἀποθνήσκει. καὶ τὰ παι-
 δικά μέντοι αὐτῷ παρέμεινε, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων
 δὲ τῶν συνεληλυθότων ἐκ τῶν πόλεων ἁρμοστήρων
 ὥς δώδεκα μαχόμενοι συναπέθανον· οἱ δ' ἄλλοι φεύ-
 γοντες ἐπιπτον. οἱ δ' ἐδίωκον μέχρι τοῦ ἄστεως. καὶ
 τῶν τε ἄλλων ὥς διακόσιοι ἀπέθανον καὶ τῶν Ἀβυδη-
 νῶν ὀπλιτῶν περὶ πεντήκοντα. ταῦτα δὲ πράξας ὁ
 Ίφικράτης ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Χερρόνησον.

[E.]

1. **Κ**αὶ τὰ μὲν δὴ περὶ Ἑλλήσποντον Ἀθηναίοις τε καὶ
 188. Λακεδαιμονίοις τοιαῦτα ἦν. ὦν δὲ πάλιν ὁ Ἐτεόνικος
 ἐν τῇ Αἰγίνῃ, καὶ ἐπιμύξια χρωμένων τὸν πρόσθεν χρό-
 νον τῶν Αἰγινητῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἐπεὶ φανε-
 ρῶς κατὰ θάλατταν ὁ πόλεμος ἐπολεμεῖτο, συνδόξαν
 καὶ τοῖς ἐφόροις ἐφίησι λήξεσθαι τὸν βουλόμενον ἐκ
 2 τῆς Ἀττικῆς. οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐ-
 τῶν, πέμψαντες εἰς Αἰγιναν καὶ ὀπλίτας καὶ στρατη-
 γὸν αὐτῶν Πάμφιλον ἐπετείχισαν Αἰγινήταις καὶ ἐπο-
 λιόρκουν αὐτοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν δε-
 κα τριήρεσιν. ὁ μέντοι Τελευτίας τυχὼν ἐπὶ τῶν νη-
 σων ποι ἀφιγμένος κατὰ χρημάτων πόρον, ἀκούσας
 ταῦτα[περὶ τοῦ ἐπιτειχισμοῦ], ἐβοήθει τοῖς Αἰγινήταις·
 καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἀπήλασε, τὸ δ' ἐπιτειχίσμα διε-
 φύλαττεν ὁ Πάμφιλος.
- 3 Ἐκ δὲ τούτου ἀπὸ Λακεδαιμονίων Ἰέραξ ναύαρχος
 ἀφικνεῖται. καὶ κείνος μὲν παραλαμβάνει τὸ ναυτικόν,

ὁ δὲ Τελευτίας μακαριώτατα δὴ ἀπέπλευσεν οἰκαδε.
 ἥνικα γὰρ ἐπὶ θάλατταν κατέβαινεν ἐπ' οἴκου ὁρμώμε-
 ος, οὐδεὶς ἐκείνουν τῶν στρατιωτῶν ὅς οὐκ ἐδεξιώσα-
 το, καὶ ὁ μὲν ἐστεφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταυνίωσεν, οἱ δ'
 ὑστερήσαντες ὅμως καὶ ἀναγομένου ἐρριπτον εἰς τὴν
 θάλατταν στεφάνους καὶ ἡῦχοντο αὐτῷ πολλὰ κάγα-
 θά. γιγνώσκω μὲν οὖν ὅτι ἐν τούτοις οὔτε δαπάνημα 4
 οὔτε κίνδυνον οὔτε μηχανημα ἀξιόλογον οὐδὲν διη-
 γοῦμαι· ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία τόδε ἄξιόν μοι δοκεῖ εἶναι
 ἀνδρὶ ἐννοεῖν, τί ποτε ποιῶν ὁ Τελευτίας οὕτω διέ-
 θηκε τοὺς ἀρχομένους. τοῦτο γὰρ ἤδη πολλῶν καὶ
 χρημάτων καὶ κινδύνων ἀξιολογώτατον ἀνδρὸς ἔργον
 ἐστίν.

Ὁ δ' αὖ Ἰέραξ τὰς μὲν ἄλλας ναῦς λαβὼν πάλιν 5
 ἐπλεῖ εἰς Ῥόδον, ἐν Αἰγίνῃ δὲ τριήρεις δώδεκα κατέ-
 λιπε καὶ Γοργώπαν τὸν αὐτοῦ ἐπιστολέα ἀρμοστήν.
 καὶ ἐκ τούτου ἐπολιορκοῦντο μᾶλλον οἱ ἐν τῷ ἐπιτει-
 χίσματι τῶν Ἀθηναίων ἢ οἱ ἐν τῇ πόλει· ὥστε ὑπὸ ψη-
 φίσματος Ἀθηναῖοι πληρώσαντες ναῦς πολλὰς ἀπεκο-
 μίσαντο ἐξ Αἰγίνης πέμπτῳ μηνὶ τοὺς ἐκ τοῦ φρουρίου.
 τούτων δὲ γενομένων οἱ Ἀθηναῖοι πάλιν αὖ πρᾶγμα-
 τα εἶχον ὑπὸ τε τῶν ληστῶν καὶ τοῦ Γοργώπα· καὶ ἀν-
 τιπληροῦσι ναῦς τρισκαίδεκα, καὶ αἰροῦνται Εὐνο-
 μον ναύαρχον ἐπ' αὐτάς. ὄντος δὲ τοῦ Ἰέρακος ἐν τῇ 6
 Ῥόδῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀνταλκίδα νάαρχον ἐκπέμ-
 πουσι, νομίζοντες καὶ Τιριβάζῳ τοῦτο ποιοῦντες μά-
 λιστ' ἂν χαρίζεσθαι. ὁ δὲ Ἀνταλκίδας ἐπεὶ ἀφίκετο εἰς
 Αἶγιναν, συμπαραλαβὼν τὰς τοῦ Γοργώπα ναῦς ἐπλευ-
 σεν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὸν μὲν Γοργώπαν πάλιν ἀπο-
 πέμπει εἰς Αἶγιναν σὺν ταῖς δώδεκα ναυσίν, ἐπὶ δὲ
 ταῖς ἄλλαις Νικόλοχον ἐπέστησε τὸν ἐπιστολέα. καὶ ὁ
 μὲν Νικόλοχος βοηθῶν Ἀβυδηνοῖς ἐπλεῖ ἐκείσε· πα-

ρατρεπόμενος δὲ εἰς Τένεδον ἐδήκον τὴν χώραν, καὶ
 7 χρήματα λαβὼν ἀπέπλευσεν εἰς Ἄβυδον. οἱ δὲ τῶν
 Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἀθροισθέντες ἀπὸ Σαμοθράκης
 τε καὶ Θάσου καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα χωρίων ἐβοήθουν
 τοῖς Τενεδίοις. ὥς δ' ᾗσθοντο εἰς Ἄβυδον καταπε-
 πλευκότες τὸν Νικόλοχον, ὁρμώμενοι ἐκ Χερρονήσου
 ἐπολιόρκουν αὐτὸν ἔχοντα ναῦς πέντε καὶ εἴκοσι δύο
 καὶ τριάκοντα ταῖς μεθ' ἑαυτῶν. ὁ μὲντοι Γοργώπας
 ἀποπλέων ἐξ Ἐφέσου περιτυγχάνει Εὐνόμῳ· καὶ τότε
 μὲν κατέφυγεν εἰς Αἴγιναν μικρὸν πρὸ ἡλίου δυσμῶν·
 8 ἐκβιβάσας δ' εὐθύς ἐδείπνιξε τοὺς στρατιώτας. ὁ δ'
 Εὐνόμος ὀλίγον χρόνον ὑπομείνας ἀπέπλει. νυκτὸς
 δ' ἐπιγενομένης, φῶς ἔχων, ὥσπερ νομίζεται, ἀφη-
 γεῖτο, ὅπως μὴ πλανῶνται αἱ ἐπόμενοι. ὁ δὲ Γοργώ-
 πας ἐμβιβάσας εὐθύς ἐπηκολούθει κατὰ τὸν λαμπτή-
 ρα, ὑπολειπόμενος, ὅπως μὴ φανερὸς εἴη μηδ' αἰσθη-
 σιν παρέχοι, λίθων τε ψόφῳ τῶν κελυστῶν ἀντὶ φω-
 9 νῆς χρωμένων καὶ παραγωγῇ τῶν κωπῶν. ἐπεὶ δὲ
 ᾗσαν αἱ τοῦ Εὐνόμου πρὸς τῇ γῇ περὶ Ζωστήρα τῆς
 Ἀττικῆς, ἐκέλευε τῇ σάλπιγγι ἐπιπλεῖν. τῷ δ' Εὐνό-
 μῳ ἐξ ἐνίων μὲν τῶν νεῶν ἄρτι ἐξέβαινον, οἱ δὲ καὶ ἔτι
 ὠρμίζοντο, οἱ δὲ καὶ ἔτι κατέπλεον. ναυμαχίας δὲ
 πρὸς τὴν σελήνην γενομένης, τέτταρας τριήρεις λαμ-
 βάνει ὁ Γοργώπας, καὶ ἀναδησάμενος ὄχρετο ἄγων εἰς
 Αἴγιναν· αἱ δ' ἄλλαι νῆες αἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν
 Πειραιᾶ κατέφυγον.

- 10 Μετὰ δὲ ταῦτα Χαβρίας ἐξέπλει εἰς Κύπρον βοη-
 θῶν Εὐαγόρῳ, πελταστάς τ' ἔχων ὀκτακοσίους καὶ δέ-
 κα τριήρεις. προσλαβὼν δὲ καὶ Ἀθήνηθεν ἄλλας τε
 ναῦς καὶ ὀπλίτας, αὐτὸς μὲν τῆς νυκτὸς ἀποβάς εἰς τὴν
 Αἴγιναν πορρωτέρω τοῦ Ἡρακλείου ἐν κοίλῳ χωρίῳ
 ἐνήδρευσεν, ἔχων τοὺς πελταστάς. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ,

ὥσπερ συνέκειτο, ἦκον οἱ τῶν Ἀθηναίων ὀπλίται, Δη-
 μαινέτου αὐτῶν ἡγουμένου, καὶ ἀνέβαινον τοῦ Ἡρα-
 κλείου ἐπέκεινα ὡς ἑκατάδεκα σταδίου, ἐνθα ἡ Τρι-
 πυργία καλεῖται. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Γοργώπας, ἐβοή- 11
 θει μετὰ τε τῶν Αἰγινητῶν καὶ σὺν τοῖς τῶν νεῶν ἐπι-
 βάταις καὶ Σπαρτιατῶν οἱ ἔτυχον αὐτόθι παρόντες
 ὀκτώ. καὶ ἀπὸ τῶν πληρωμάτων δὲ τῶν ἐκ τῶν νεῶν
 ἐκήρυξε βοηθεῖν ὅσοι ἐλεύθεροι εἶεν· ὥστ' ἐβοήθουν
 καὶ τούτων πολλοί, ὅ,τι ἐδύνατο ἕκαστος ὄπλον ἔχων.
 ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν, ἐξάνισταν 12
 οἱ περὶ τὸν Χαβρίαν, καὶ εὐθύς ἠκόντιζον καὶ ἔβαλ-
 λον. ἐπῆσαν δὲ καὶ οἱ ἐκ τῶν νεῶν ἀποβεβηκότες
 ὀπλίται. καὶ οἱ μὲν πρῶτοι, ἅτε οὐδενὸς ἀθρόου ὄν-
 τος, ταχὺ ἀπέθανον, ὧν ἦν Γοργώπας τε καὶ οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι· ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἔπεσον, ἐτράπησαν δὴ καὶ οἱ
 ἄλλοι. καὶ ἀπέθανον Αἰγινητῶν μὲν ὡς πεντήκοντα καὶ
 ἑκατόν, ξένοι δὲ καὶ μέτοικοι καὶ ναῦται καταδεδραμη-
 κότες οὐκ ἐλάττους διακοσίων. ἐκ δὲ τούτου οἱ μὲν 13
 Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἐν εἰρήνῃ, ἐπλεον τὴν θάλατταν·
 οὐδὲ γὰρ τῶ Ἐτεονίκῳ ἤθελον οἱ ναῦται καίπερ ἀνα-
 γκάζοντι ἐμβάλλειν, ἐπεὶ μισθὸν οὐκ ἐδίδον.

Ἐκ δὲ τούτου οἱ Λακεδαιμόνιοι Τελευτίαν αὖ
 ἐπὶ ταύτῃ ἐκπέμπουσιν ἐπὶ ταύτας τὰς ναῦς ναύαρχον.
 ὡς δὲ εἶδον αὐτὸν ἦκοντα οἱ ναῦται, ὑπερήσθησαν. ὁ
 δ' αὐτοὺς συγκαλέσας εἶπε τοιάδε. Ὁ ἄνδρες στρατιῶ- 14
 ται, ἐγὼ χρήματα μὲν οὐκ ἔχων ἦκω· εἰ μὲντοι θεὸς
 ἐθέλῃ καὶ ὑμεῖς συμπροθυμῆσθε, πειράσομαι τὰ ἐπι-
 τήδεια ὑμῖν ὡς πλεῖστα πορίζειν. εὖ δ' ἴστε, ἐγὼ ὅταν
 ὑμῶν ἄρχω, εὐχομαί τε οὐδὲν ἥττον ξῆν ὑμᾶς ἢ καὶ
 ἱμαντόν, τὰ τ' ἐπιτήδεια θαυμάσατε μὲν ἂν ἴσως, εἰ
 φαίην βούλεσθαι ὑμᾶς μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἔχειν· ἐγὼ δὲ νῆ-
 τούς θεοὺς καὶ δεξαίμεν ἂν αὐτὸς μᾶλλον δύο ἡμέρας

- ασιτος ἢ νμάς μίαν γενέσθαι· ἡ γε μὴν θυρα ἡ ἐμὴ
 ἀνέφικτο μὲν δῆπου καὶ πρόσθεν[εἰσιέναι] τῷ θεομένῳ
 15 τι ἐμοῦ, ἀνεφύξεται δὲ καὶ νῦν. ὥστε ὅταν ὑμεῖς πλήρη
 ἔχητε τὰ ἐπιτήδεια, τότε καὶ ἐμὲ ὀψεσθε ἀφθονώτερον
 διαιτώμενον· ἦν δὲ ἀνεχόμενον με ὁρᾶτε καὶ ψύχη καὶ
 θάλαππῃ καὶ ἀγρυπνίᾳ, οἴεσθε καὶ ὑμεῖς ταῦτα πάντα
 καρτερεῖν. οὐδὲν γὰρ ἐγὼ τούτων κελεύω ὑμᾶς ποιεῖν
 ἵνα ἀνιᾷσθε, ἀλλ' ἵνα ἐκ τούτων ἀγαθὸν τι λαμβάνητε.
 16 καὶ ἡ πόλις δέ τοι, ἔφη, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἡ ἡμι-
 τέρα, ἡ δοκεῖ εὐδαίμων εἶναι, εὖ ἴστε ὅτι τὰγαθὰ καὶ
 τὰ καλὰ ἐκτήσατο οὐ ῥαθυμοῦσα, ἀλλὰ ἐθέλουσα καὶ πο-
 νεῖν καὶ κινδυνεύειν, ὁπότε δέοι. καὶ ὑμεῖς οὖν ἦτε μὲν
 καὶ πρότερον, ὥς ἐγὼ οἶδα, ἄνδρες ἀγαθοί· νῦν δὲ
 πειραῖσθαι χρὴ ἐτι ἀμείνονας γίνεσθαι, ἵν' ἡδέως μὲν
 17 συμπονῶμεν, ἡδέως δὲ συνευδαιμονῶμεν. τί γὰρ ἡδίων
 ἢ μηδένα ἀνθρώπων κολακεύειν μήτε Ἑλληνα μήτε
 βάρβαρον ἕνεκα μισθοῦ, ἀλλ' ἑαυτοῖς ἱκανοὺς εἶναι
 τὰ ἐπιτήδεια πορίζεσθαι, καὶ ταῦτα ὅθεν περ κάλλι-
 στον; ἡ γάρ τοι ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀφθονία
 εὖ ἴστε ὅτι ἅμα τροφήν τε καὶ εὐκλειαν ἐν πᾶσιν ἀν-
 θρώποις παρέχεται.
 18 Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν, οἱ δὲ πάντες ἀνεβόησαν παρ-
 αγγέλλειν ὅτι ἂν δέη, ὥς σφῶν ὑπηρετησόντων. ὁ
 δὲ τεθυμένος ἐτύγχανεν· εἶπε δέ, Ἄγετε, ὧ ἄνδρες,
 δειπνήσατε μὲν, ὥσπερ καὶ ἐμέλλετε· προπαράσχ-
 σθε δέ μοι μιᾶς ἡμέρας σίτον. ἔπειτα δὲ ἦκατε ἐπὶ
 τὰς ναῦς αὐτίκα μάλα, ὅπως πλεύσωμεν ἐνθα θεὸς
 19 ἐθέλει, ἐν καιρῷ ἀφιζόμενοι. ἐπειδὴ δὲ ἦλθον, ἐμ-
 βιβασάμενος αὐτοὺς εἰς τὰς ναῦς ἐπλεῖ τῆς νυκτός εἰς
 τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων, τοτὲ μὲν ἀναπαύων καὶ
 παραγγέλλων ἀποκοιμᾶσθαι, τοτὲ δὲ κώπαις πρυσκο-
 μιζόμενος. εἰ δέ τις ὑπολαμβάνει ὥς ἀφρόνως ἐπλεῖ

δώδεκα τριήρεις ἔχων ἐπὶ πολλὰς ναῦς κεκτημένους,
 ἐννοησάτω τὸν ἀναλογισμὸν αὐτοῦ. ἐκεῖνος γὰρ ἐνό- 20
 μισεν ἀμελέστερον μὲν ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους περὶ τὸ
 ἐν τῷ λιμένι ναυτικὸν Γοργώπα ἀπολωλότος· εἰ δὲ καὶ
 εἶεν τριήρεις ὁμοῦσαι, ἀσφαλέστερον ἡγήσατο ἐπ’
 εἴκοσι ναῦς Ἀθήνησιν οὕσας πλεῦσαι ἢ ἄλλοθι δέκα.
 τῶν μὲν γὰρ ἔξω ᾗδει ὅτι κατὰ ναῦν ἐμελλον οἱ ναῦται
 σκηνήσειν, τῶν δ’ Ἀθήνησιν ἐρίγνωσκεν ὅτι οἱ μὲν
 τριήραρχοι οἴκοι καθευδήσοιεν, οἱ δὲ ναῦται ἄλλος ἄλ-
 λη σκηνήσοιεν. ἐπλεῖ μὲν δὴ ταῦτα διανοηθεὶς· ἐπειδὴ 21
 δὲ ἀπείχε πέντε ἢ ἔξ σταδία τοῦ λιμένος, ἡσυχίαν εἶχε
 καὶ ἀνέπαινε. ὥς δὲ ἡμέρα ὑπέφαινε, ἡγείτο· οἱ δὲ
 ἐπηκολούθησαν. καὶ καταδύειν μὲν οὐκ εἶα στοργγύλον
 πλοῖον οὐδὲ λυμαίνεσθαι ταῖς ἑαυτῶν ναυσίν· εἰ δὲ
 πού τριήρη ἴδοιεν ὁμοῦσαν, ταύτην πειραῖσθαι ἄπλουν
 ποιεῖν, τὰ δὲ φορηγικὰ πλοῖα καὶ γέμοντα ἀναδουμέ-
 νους ἄγειν ἔξω, ἐκ δὲ τῶν μειζόντων ἐμβαίνοντας ὅπου
 δύναιντο τοὺς ἀνθρώπους λαμβάνειν. ἦσαν δὲ τινες
 οἱ καὶ ἐκπηδήσαντες εἰς τὸ Δεῖγμα ἐμπόρους τέ τινας
 καὶ ναυκλήρους συναρπάσαντες εἰς τὰς ναῦς εἰσῆνε-
 γκαν. ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐπεποιήκει. τῶν δὲ Ἀθηναίων 22
 οἱ μὲν αἰσθόμενοι ἔνδοθεν ἔθεον ἔξω, σκεψόμενοι τίς ἢ
 κραυγὴ, οἱ δὲ ἔξωθεν οἴκαδε ἐπὶ τὰ ὄπλα, οἱ δὲ καὶ εἰς
 ἄστρ’ ἀγγελοῦντες. πάντες δ’ Ἀθηναῖοι τότε ἐβοήθη-
 σαν καὶ ὀπλῖται καὶ ἱππεῖς, ὥς τοῦ Πειραιῶς ἐαλω-
 κότος. ὁ δὲ τὰ μὲν πλοῖα ἀπέστειλεν εἰς Ἀθῆνας, καὶ 23
 τῶν τριήρων τρεῖς ἢ τέτταρας συναπαγαγεῖν ἐκέλευσε,
 ταῖς δὲ ἄλλαις παραπλέων παρὰ τὴν Ἀττικὴν, ἅτε ἐκ
 τοῦ λιμένος πλέων, πολλὰ καὶ ἀλιευτικὰ ἔλαβε καὶ
 πορθμεῖα ἀνθρώπων μεστὰ, καταπλέοντα ἀπὸ νή-
 σων. ἐπὶ δὲ Σούνιον ἐλθὼν καὶ ὀκτάδας γεμούσας τὰς
 μὲν τινας αἵτου, τὰς δὲ καὶ ἐμπολῆς, ἔλαβε. ταῦτα δὲ 24

ποιήσας ἀπέπλευσεν εἰς Αἰγίναν. καὶ ἀποδομένος τα-
λάφουρα μηνὸς μισθὸν προῦδωκε τοῖς στρατιώταις. καὶ
τὸ λοιπὸν δὲ περιπλέων ἐλάμβανεν ὅ,τι ἐδύνατο. καὶ
ταῦτα ποιῶν πλήρεις τε τὰς ναῦς ἔτρεφε καὶ τοὺς στρα-
τιώτας εἶχεν ἡδέως καὶ ταχέως ὑπηρετοῦντας.

- 25 Ὁ δὲ Ἀνταλκίδας κατέβη μὲν μετὰ Τιριβάζου δια-
187. πεπραγμένος συμμαχεῖν βασιλέα, εἰ μὴ ἐθέλοien Ἀθη-
ναῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι χρῆσθαι τῇ εἰρήνῃ ἣ αὐτὸς ἐλε-
γεν. ὥς δ' ἤκουσε Νικόλοχον σὺν ταῖς ναυσὶ πολιορ-
κεῖσθαι ἐν Ἀβύδῳ ὑπὸ Ἰφικράτους καὶ Διοτίμου, περὶ
ᾧ ἔρχετο εἰς Ἀβυδὸν. ἐκεῖθεν δὲ λαβὼν τὸ ναυτικὸν νυ-
κτὸς ἀνῆγετο, διασπείρας λόγον ὥς μεταπεμπομένων
τῶν Καλχηθονίων· ὁρμισάμενος δὲ ἐν Περκώτῃ ἡσυ-
26 χίαν εἶχεν. αἰσθόμενοι δὲ οἱ περὶ Δημαίνετον καὶ Διο-
νύσιον καὶ Λεόντιχον καὶ Φανίαν ἐδίωκον αὐτὸν τὴν
ἐπὶ Προκοννήσου· ὁ δ', ἐπεὶ ἐκεῖνοι παρέπλευσαν,
ὑποστρέψας εἰς Ἀβυδὸν ἀφίκετο, ἠκηκόει γὰρ ὅτι προσ-
πλέοι Πολύξενος ἄγων τὰς ἀπὸ Συρακουσῶν καὶ Ἰτα-
λίας ναῦς εἰκοσιν, ὅπως ἀναλάβοι καὶ ταύτας. ἐκ δὲ
τούτου Θρασύβουλος ὁ Κολλυτεὺς ἔχων ναῦς ὀκτώ
ἔπλει ἀπὸ Θράκης, βουλόμενος ταῖς ἄλλαις Ἀττικαῖς
27 ναυσὶ συμμίξαι. ὁ δὲ Ἀνταλκίδας, ἐπεὶ αὐτῶ οἱ σκοποὶ
ἐσήμηναν ὅτι προσπλέοien τριῆρεις ὀκτώ, ἐμβιβάσας
τοὺς ναύτας εἰς δώδεκα ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας, καὶ
προσπληρώσασθαι κελεύσας, εἰ τις ἐνεδεῖτο, ἐκ τῶν
καταλειπομένων, ἐνῆδρευνεν ὥς ἐδύνατο ἀφανέστατα.
ἐπεὶ δὲ παρέπλεον, ἐδίωκεν· οἱ δ' ἰδόντες ἔφρευγον.
τὰς μὲν οὖν βραδύτατα πλεούσας ταῖς ἄριστα πλεού-
σαις ταχὺ κατειλήφει· παραγγείλας δὲ τοῖς πρωτόπλοις
τῶν μεθ' αὐτοῦ μὴ ἐμβαλεῖν ταῖς ὑστάταις, ἐδίωκε
τὰς προεχούσας. ἐπεὶ δὲ ταύτας ἔλαβεν, ἰδόντες οἱ
ὑστεροὶ ἀλισκομένους σφῶν αὐτῶν τοὺς πρόπλους

ὑπ' ἀθυμίας καὶ τῶν βραδυτέρων ἤλσκοντο· ὥσθ' ἤλυσαν ἅπασαι. ἐπεὶ δ' ἤλθον αὐτῷ αἱ τε ἐκ Συρα- 28
 κουσῶν νῆες εἰκοσιν, ἤλθον δὲ καὶ αἱ ἀπὸ Ἰωνίας,
 ὅσῃς ἐγκρατὴς ἦν Τιρίβαζος, συνεπληρώθησαν δὲ καὶ
 ἐκ τῆς Ἀριοβαρζάνους, καὶ γὰρ ἦν ξένος ἐκ παλαιοῦ
 τῷ Ἀριοβαρζάνει, ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἤδη ἀνακεκλημέ-
 νος ὤχετο ἄνω, ὅτε δὴ καὶ ἐγήμε τὴν βασιλέως θυγα-
 τέρα· ὁ δὲ Ἀνταλκίδας γενομέναις ταῖς πάσαις ναυσὶ
 πλείοσιν ἢ ὀγδοήκοντα ἐκράτει τῆς θαλάττης· ὥστε
 καὶ τὰς ἐκ τοῦ Πόντου ναῦς Ἀθήναζε μὲν ἐκώλυε κα-
 ταπλεῖν, εἰς δὲ τοὺς ἑαυτῶν συμμάχους κατήγευ. οἱ 29
 μὲν οὖν Ἀθηναῖοι, ὁρῶντες μὲν πολλὰς τὰς πολεμίας
 ναῦς, φοβούμενοι δὲ μὴ ὡς πρότερον καταπολεμηθεί-
 ησαν, συμμάχου Λακεδαιμονίοις βασιλέως γεγεννημέ-
 νου, πολιορκούμενοι δ' ἐκ τῆς Αἰγίνης ὑπὸ τῶν ληστῶν,
 διὰ ταῦτα μὲν ἰσχυρῶς ἐπεθύμουν τῆς εἰρήνης. οἱ δ'
 αὖ Λακεδαιμόνιοι, φρουροῦντες μόρα μὲν ἐν Λε-
 χαίῳ, μόρα δ' ἐν Ὀρχομενῷ, φυλάττοντες δὲ τὰς πό-
 λεις, αἷς μὲν ἐπίστευον, μὴ ἀπόλουντο, αἷς δὲ ἠπίσταντο,
 μὴ ἀποσταῖεν, πρᾶγματα δ' ἔχοντες καὶ παρέχοντες
 περὶ τὴν Κύρινθον, χαλεπῶς ἔφερον τῷ πολέμῳ. οἱ
 γε μὴν Ἀργεῖοι, εἰδότες φρουρὰν τε πεφασμένην ἐφ'
 ἑαυτοὺς καὶ γιννώσκοντες ὅτι ἡ τῶν μηνῶν ὑποφορὰ
 οὐδὲν ἔτι σφᾶς ὠφελήσει, καὶ οὗτοι εἰς τὴν εἰρήνην
 πρόθυμοι ἦσαν. ὥστ' ἐπεὶ παρήγγειλεν ὁ Τιρίβαζος 30
 παρεῖναι τοὺς βουλομένους ὑπακοῦσαι ἢν βασιλεὺς εἰ-
 ρήνην καταπέμποι, ταχέως πάντες παρεγένοντο. ἐπεὶ
 δὲ συνῆλθον, ἐπιδείξας ὁ Τιρίβαζος τὰ βασιλέως ση-
 μεία ἀνερίγνωσκε τὰ γεγραμμένα. εἶχε δὲ ὧδε.

Ἀρταξέρξης βασιλεὺς νομίζει δίκαιον τὰς μὲν ἐν 31
 τῇ Ἀσίᾳ πόλεις ἑαυτοῦ εἶναι καὶ τῶν νήσων Κλαζομε-
 νὰς καὶ Κύπρον, τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις καὶ

ἐφ' αὐτῆς ἢ τῶν Κορινθίων πόλις ἐγένετο, οἱ μὲν σφαγεῖς καὶ οἱ μεταίτιοι τοῦ ἔργου αὐτοὶ γινόντες ἀπῆλθον ἐκ τῆς Κορίνθου· οἱ δ' ἄλλοι πολῖται ἐκόντες κατεδέχοντο τοὺς πρόσθεν φεύγοντας.

Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐπράχθη καὶ ὠμωμόκεσαν αἱ πόλεις ³⁵ ἐμμενεῖν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἣν κατέπεμψε βασιλεύς, ἐκ τούτου διελύθη μὲν τὰ πεζά, διελύθη δὲ καὶ τὰ ναυτικά στρατεύματα. Λακεδαιμονίοις μὲν δὴ καὶ Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις οὕτω μετὰ τὸν ὕστερον πόλεμον τῆς καθαιρέσεως τῶν Ἀθήνησι τειχῶν αὕτη πρώτη εἰρήνη ἐγένετο. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ μᾶλλον ἀντιρρόπως ³⁶ τοῖς ἐναντίοις πράττοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺ ἐπικυδέστεροι ἐγένοντο ἐκ τῆς ἐπ' Ἀντακλίδου εἰρήνης καλουμένης. προστάται γὰρ γενόμενοι τῆς ὑπὸ βασιλέως καταπεμφθείσης εἰρήνης καὶ τὴν αὐτονομίαν ταῖς πόλεσι πράττοντες, προσέλαβον μὲν σύμμαχον Κόρινθον, αὐτονόμους δὲ ἀπὸ τῶν Θηβαίων τὰς Βοιωτίας πόλεις ἐποίησαν, οὐπερ πάλαι ἐπεθύμουν, ἔπαυσαν δὲ καὶ Ἀργεῖους Κόρινθον σφετεριζόμενους, φρουρὰν φήναντες ἐπ' αὐτούς, εἰ μὴ ἐξίοιεν ἐκ Κορίνθου.

Τούτων δὲ προκεχωρηκότων ὥς ἐβούλοντο, ἔδοξεν ^{II.} αὐτοῖς, ὅσοι ἐν τῷ πολέμῳ τῶν συμμάχων ἐπέκειντο ³⁸⁶ καὶ τοῖς πολεμίοις εὐμενέστεροι ἦσαν ἢ τῇ Λακεδαιμονίᾳ, τούτους κολάσαι καὶ κατασκευάσαι ὥς μὴ δύναιντο ἀπιστεῖν. πρῶτον μὲν οὖν πέμψαντες πρὸς τοὺς Μαντινέας ἐκέλευσαν αὐτοὺς τὸ τεῖχος περιαιρεῖν, λέγοντες ὅτι οὐκ ἂν πιστεύσειαν ἄλλως αὐτοῖς μὴ σὺν τοῖς πολεμίοις γενέσθαι. αἰσθάνεσθαι γὰρ ἔφασαν καὶ ² ὥς σίτον ἐξέπεμπον τοῖς Ἀργείοις σφῶν αὐτοῖς πολέμου ντων, καὶ ὥς ἐστι μὲν ὅτε οὐδὲ συστρατεύοιεν ἐκχωρίαν προφασιζόμενοι, ὁπότε δὲ καὶ ἀκολουθοῖεν, ὥς

κακῶς συστρατεύοιεν. ἔτι δὲ γινώσκειν ἔφασαν φθο-
 νοῦντας μὲν αὐτούς, εἴ τι σφίσιιν ἀγαθὸν γίγνοιτο, ἐφη-
 δομένους δ', εἴ τις συμφορὰ προσπίπτοι. ἐλέγοντο δὲ
 καὶ αἱ σπονδαὶ ἐξεληλυθέναι τοῖς Μαντινεῦσι τούτῳ
 τῷ ἔτει αἱ μετὰ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην τριακοντα-
 3 τεῖς γενόμεναι. ἐπεὶ δ' οὐκ ἤθελον καθαιρεῖν τὰ τεί-
 χη, φρουρὰν φαίνουσιν ἐπ' αὐτούς. Ἀγησίλαος μὲν οὖν
 ἐδεήθη τῆς πόλεως ἀφείναι αὐτὸν ταύτης τῆς στρατη-
 γίας, λέγων ὅτι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῶν Μαντινέων πό-
 λιν πολλὰ ὑπηρετήκοι ἐν τοῖς πρὸς Μεσσήνην πολέ-
 μοις. Ἀγησίπολις δὲ ἐξήγαγε τὴν φρουρὰν καὶ μάλα
 Πανσανίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φιλικῶς ἔχοντος πρὸς
 4 τοὺς ἐν Μαντινείᾳ τοῦ δήμου προστάτας. ὥς δὲ ἐνέ-
^{a.c.}
^{385.} βαλε, πρῶτον μὲν τὴν γῆν ἐδῆον. ἐπεὶ δὲ οὐδ' οὕτω
 καθήρουν τὰ τεῖχη, τάφρον ὠρυττε κύκλῳ περὶ τὴν
 πόλιν, τοῖς μὲν ἡμίσεσι τῶν στρατιωτῶν προκαθημέ-
 νοις σὺν τοῖς ὅπλοις τῶν ταφρευόντων, τοῖς δ' ἡμίσε-
 σιν ἐργαζομένοις. ἐπεὶ δὲ ἐξείργαστο ἡ τάφρος, ἀσφα-
 λῶς ἤδη κύκλῳ τεῖχος περὶ τὴν πόλιν ὠκοδόμησεν. αἰ-
 σθόμενος δὲ ὅτι σῖτος ἐν τῇ πόλει πολὺς ἐνείη, εὐε-
 τηρίας γενομένης τῷ πρόσθεν ἔτει, καὶ νομίσας χαλε-
 πὸν ἔσεσθαι, εἰ δεήσει πολὺν χρόνον τρύχειν στρατεί-
 αις τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους, ἀπέχωσε τὸν ἡέ-
 5 οντα ποταμὸν διὰ τῆς πόλεως μάλ' ὄντα εὐμεγέθη. ἐμ-
 φραχθείσης δὲ τῆς ἀπορροίας ἤρετο τὸ ὕδωρ ὑπὲρ τε
 τῶν ὑπὸ ταῖς οἰκίαις καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῷ τείχει θε-
 μελίων. βρεχομένων δὲ τῶν κάτω πλύνθων καὶ προδι-
 δουσῶν τὰς ἄνω, τὸ μὲν πρῶτον ἐρρήγνυτο τὸ τεῖχος,
 ἔπειτα δὲ καὶ ἐκλίνετο. οἱ δὲ χρόνον μὲν τινα ξύλα
 ἀντήρειδον καὶ ἐμηχανῶντο ὥς μὴ πίπτοι ὁ πύργος·
 ἐπεὶ δὲ ἤττωντο τοῦ ὕδατος, δεισάντες μὴ πεσόντος
 πη τοῦ κύκλῳ τεύχους δοριάλωτοι γένοιτο, ὠμολόγουν

περιαιρήσειν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἔφασαν σπείσεσθαι, εἰ μὴ καὶ διοικιοῖντο κατὰ κώμας. οἱ δ' αὖ νομίσαντες ἀνάγκην εἶναι, συνέφασαν καὶ ταῦτα ποιήσειν. οἰομένων δὲ ἀποθανεῖσθαι τῶν ἀργολιζόντων καὶ τῶν τοῦ δήμου προστατῶν, διεπράξατο ὁ πατήρ παρὰ τοῦ Ἀγροισπόλιδος ἀσφάλειαν αὐτοῖς γενέσθαι ἀπαλλαττομένοις ἐκ τῆς πόλεως, ἐξήκοντα οὔσι. καὶ ἀμφοτέρωθεν μὲν τῆς ὁδοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πυλῶν ἔχοντες τὰ δόρατα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔστασαν, θεώμενοι τοὺς ἐξιόντας. καὶ μισοῦντες αὐτοὺς ὅμως ἀπείχοντο αὐτῶν ὅσῃ ἢ οἱ βέλτιστοι τῶν Μαντινέων. καὶ τοῦτο μὲν εἰρησθῶ μέγα τεκμήριον πειθαρχίας. ἐκ δὲ τούτου καθ' ἡρέθη μὲν τὸ τεῖχος, διωκίσθη δ' ἡ Μαντίνεια τετραχῇ. καθάπερ τὸ ἀρχαῖον ᾠκουν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἤχθοντο, ὅτι τὰς μὲν ὑπαρχούσας οἰκίας ἔδει καθαιρεῖν, ἄλλας δὲ οἰκοδομεῖν· ἐπεὶ δὲ οἱ ἔχοντες τὰς οὐσίας ἐγγύτερον μὲν ᾠκουν τῶν χωρίων, ὄντων αὐτοῖς περὶ τὰς κώμας, ἀριστοκρατία δ' ἔχρωντο, ἀπηλλαγμένοι δ' ἦσαν τῶν βαρέων δημαγωγῶν, ἤδοντο τοῖς πεπραγμένοις. καὶ ἔπεμπον μὲν αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ καθ' ἓν, ἀλλὰ κατὰ κώμην ἐκάστην ξεναγόν. συνεστρατεύοντο δ' ἐκ τῶν κωμῶν πολὺ προθυμότερον ἢ ὅτε ἐδημοκρατοῦντο. καὶ τὰ μὲν δὴ περὶ Μαντινείας οὕτω διεπέπρακτο, σοφωτέρων γενομένων ταύτῃ γε τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ διὰ τειχῶν ποταμὸν ποιεῖσθαι.

Οἱ δ' ἐκ Φλιοῦντος φεύγοντες αἰσθανόμενοι τοὺς ἑ
Λακεδαιμονίους ἐπισκοποῦντας τῶν συμμάχων ὅποιοί ^{a. c.} 399.
τινες ἕκαστοι ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῖς ἐγεγέννητο, καιρὸν
ἡγησάμενοι, ἐπορεύθησαν εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐδίδα-
σκον ὥς ἕως μὲν σφεῖς οἴκοι ἦσαν, ἐδέχετό τε ἡ πόλις
τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς τὸ τεῖχος καὶ συνεστρατεύοντο

- ὅποι· ἡγοῖντο· ἐπεὶ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐξέβαλον, ὥς ἐπε-
 σθαι μὲν οὐδαμοὶ ἐθέλοιεν, μόνους δὲ πάντων ἀνθρώ-
 πων Λακεδαιμονίους οὐ δέχοντο εἶσω τῶν πυλῶν.
- 9 ἀκούσασιν οὖν ταῦτα τοῖς ἐφόροις ἄξιον ἔδοξεν ἐπι-
 στροφῆς εἶναι. καὶ πέμψαντες πρὸς τὴν τῶν Φλιασίων
 πόλιν ἔλεγον ὥς φίλοι μὲν οἱ φυγάδες τῇ Λακεδαιμο-
 νίων πόλει εἶεν, ἀδικοῦντες δ' οὐδὲν φεύγοιεν. ἄξιον
 δ' ἔφασαν μὴ ὑπ' ἀνάγκης, ἀλλὰ παρ' ἐκόντων δια-
 πράξασθαι κατελθεῖν αὐτούς. ἃ δὲ ἀκούσαντες οἱ
 Φλιάσιοι ἔδωσαν μὴ εἰ στρατεύσαιντο ἐπ' αὐτούς, τῶν
 ἐνδοθεν παρείησάν τινες αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν. καὶ
 γὰρ συγγενεῖς πολλοὶ ἐνδον ἦσαν τῶν φευγόντων καὶ
 ἄλλως εὐμενεῖς, καὶ οἷα δὲ ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσι
 νεωτέρων τινὲς ἐπιθυμοῦντες πραγμάτων κατάγειν
- 10 ἐβούλοντο τὴν φυγὴν. τοιαῦτα μὲν δὴ φοβηθέντες,
 ἐψηφίσαντο καταδέχεσθαι τοὺς φυγάδας, καὶ ἐκείνοις
 μὲν ἀποδοῦναι τὰ ἐμφανῆ κτήματα, τοὺς δὲ τὰ ἐκείνων
 πριαμένους ἐκ δημοσίου τὴν τιμὴν ἀπολαβεῖν· εἰ δέ τι
 ἀμφίλογον πρὸς ἀλλήλους γίγνοιτο, δίκη διακριθῆναι
 καὶ ταῦτα μὲν αὐτὸ περὶ τῶν Φλιασίων φυγάδων ἐν ἐκεί-
 νῳ τῷ χρόνῳ ἐπέπρακτο.
- 11 ^{1. C.} ^{189.} Ἐξ Ἀκάνθου δὲ καὶ Ἀπολλωνίας, αἵπερ μέγιστα
 τῶν περὶ Ὀλυνθον πόλεων, πρέσβεις ἀφίκοντο εἰς Λα-
 κεδαιμόνα. ἀκούσαντες δ' οἱ ἔφοροι ὧν ἕνεκα ἦγον,
 προσήγαγον αὐτοὺς πρὸς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοὺς
- 12 συμμαχοὺς. ἐνθα δὲ Κλειγένης Ἀκάνθιος ἔλεξεν, ὅς
 ἄνδρες Λακεδαιμόνιοί τε καὶ σύμμαχοι, οἵόμεθα λαν-
 θάνειν ὑμᾶς πρᾶγμα μέγα φνόμενον ἐν τῇ Ἑλλάδι.
 ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστη πόλις Ὀλυν-
 θος σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι τῶν πόλεων
 προσηγάγοντο ἐφ' ᾧ τε νόμοις τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ
 συμπολιτεύειν· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν μειζόνων προσέλα-

βόν τινας. ἐκ δὲ τούτου ἐπεχείρησαν καὶ τὰς τῆς Μα-
 κεδονίας πόλεις ἐλευθεροῦν ἀπὸ Ἀμύντου τοῦ Μακε-
 δόνων βασιλέως. ἐπεὶ δὲ εἰσήκουσαν αἱ ἐγγύτατα αὐ- 13
 τῶν, ταχὺ καὶ ἐπὶ τὰς πόρρω καὶ μείζους ἐπορεύοντο·
 καὶ κατελίπομεν ἡμεῖς ἔχοντας ἤδη ἄλλας τε πολλὰς
 καὶ Πέλλαν, ἥπερ μεγίστη τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πόλεων·
 καὶ Ἀμύνταν δὲ ἡσθάνομεθα ἀποχωροῦντά τε ἐκ τῶν
 πόλεων καὶ ὅσον οὐκ ἐκπεπτωκότα ἤδη ἐκ πάσης Μα-
 κεδονίας. πέμψαντες δὲ καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς Ἀπολ-
 λωνιάτας οἱ Ὀλυνθιοὶ προεῖπον ἡμῖν ὅτι εἰ μὴ παρεσθί-
 μεθα συστρατευσόμενοι, ἐκεῖνοι ἐφ' ἡμᾶς ἴοιεν. ἡμεῖς 14
 δέ, ὃ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, βουλόμεθα μὲν τοῖς πα-
 τρίοις νόμοις χρῆσθαι καὶ αὐτοπολιταὶ εἶναι· εἰ μὲντοι
 μὴ βοηθήσει τις, ἀνάγκη καὶ ἡμῖν μετ' ἐκείνων γίγνε-
 σθαι. καίτοι νῦν γ' ἤδη αὐτοῖς εἶδιν ὀπλῆται μὲν οὐκ
 ἐλάττους ὀκτακοσίων, πελτασταὶ δὲ πολὺ πλείους ἢ το-
 σοῦτοι· ἱππεῖς γε μὲντοι, ἐὰν καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν γε-
 νώμεθα, ἔσονται πλείους ἢ χίλιοι. κατελίπομεν δὲ καὶ 15
 Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν πρέσβεις ἤδη αὐτόθι. ἡκούο-
 μεν δὲ ὡς καὶ αὐτοῖς Ὀλυνθίοις ἐψηφισμένον εἶη συμ-
 πέμπειν πρέσβεις εἰς ταύτας τὰς πόλεις περὶ συμμα-
 χίας. καίτοι εἰ τοσαύτη δύναμις προσγενήσεται τῇ τε
 Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων ἰσχύϊ, ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως μὴ
 οὐκέτι εὐμεταχείριστα ἔσται ἐκεῖνα ὑμῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ
 Ποτίδαιαν ἔχουσιν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης οὖ-
 σαν, νομίζετε καὶ τὰς ἐντὸς ταύτης πόλεις ὑπηκόους
 ἔσεσθαι αὐτῶν. τεκμήριον δ' ἔτι ἔστω ὑμῖν καὶ τοῦτο
 ὅτι ἰσχυρῶς αὐταὶ αἱ πόλεις πεφόβηνται· μάλιστα γὰρ
 μισοῦσαι τοὺς Ὀλυνθίους ὁμῶς οὐκ ἐτόλμησαν μεθ'
 ἡμῶν πρεσβείας πέμπειν διδάξουσας ταῦτα. ἐννοήσατε 16
 δὲ καὶ τόδε. πῶς εἰκὸς ὑμᾶς τῆς μὲν Βοιωτίας ἐπιμε-
 ληθῆναι ὅπως μὴ καθ' ἓν εἴη, πολὺ δὲ μεζονος ἀθροί-

- ζομένης δυνάμεως ἀμελήσαι, καὶ ταύτης οὐ κατὰ γῆν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ θάλατταν ἰσχυρᾶς γιγνομένης.
 τί γὰρ δὴ καὶ ἐμποδῶν, ὅπου ξύλα μὲν ναυπηγήσιμα
 ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ἐστὶ, χρημάτων δὲ πρόσδοσι ἐκ πολ-
 λῶν μὲν λιμένων, πολλῶν δ' ἐμπορίων, πολυανθρω-
 17 πία γε μὴν διὰ τὴν πολυσυτίαν ὑπάρχει; ἀλλὰ μὴν καὶ
 γείτονές γ' εἰσὶν αὐτοῖς Θρᾶκες οἱ ἀβασίλειστοι, οἳ θε-
 ραπεύουσιν μὲν καὶ νῦν ἤδη τοὺς Ὀλυνθίους· εἰ δὲ ὑπ'
 ἐκείνοις ἔσονται, πολλὴ καὶ αὕτη δύναμις προσγένοιτ'
 ἂν αὐτοῖς. τούτων μὴν ἀκολουθούντων καὶ τὰ ἐν τῷ
 Παγγαίῳ χρύσεια χεῖρα ἂν αὐτοῖς ἤδη ὀρέγοι. καὶ τού-
 των ἡμεῖς οὐδὲν λέγομεν ὅ,τι οὐ καὶ ἐν τῷ τῶν Ὀλυν-
 18 θίων δῆμῳ μυριόλεκτόν ἐστι. τό γε μὴν φρόνημα αὐ-
 τῶν τί ἂν τις λέγοι; καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἴσως ἐποίησεν ἡμᾶς
 τῷ δύνασθαι καὶ τὰ φρονήματα αὖξασθαι τῶν ἀνθρώ-
 πων. ἡμεῖς μὲν οὖν, ὧς ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι τε καὶ
 σύμμαχοι, ἐξαγγέλλομεν ὅτι τὰ κεῖ οὕτως ἔχει· ὑμεῖς δὲ
 βουλευέσθε, εἰ δοκεῖ ἄξια ἐπιμελείας εἶναι. θεῖ γε μὴν
 ὑμᾶς καὶ τόδε εἰδέναι, ὥς ἦν εἰρήκαμεν δύναμιν μεγά-
 λην οὕσαν, οὕπω δυσπάλαιστός ἐστιν· αἱ γὰρ ἄκου-
 σαι τῶν πόλεων τῆς πολιτείας κοινωνοῦσαι, αὐταί, ἂν
 19 τι ἴδωσιν ἀντίπαλον, ταχὺ ἀποστήθονται· εἰ μέντοι
 συγκλεισθήσονται ταῖς τε ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι
 παρ' ἀλλήλοις, ὥς ἐψηφισμένοι εἰσὶ, καὶ γινώσκονται ὅτι
 μετὰ τῶν κρατούντων ἔπεσθαι κερδαλέον ἐστίν, ὥσπερ
 Ἀρκάδες, ὅταν μεθ' ὑμῶν ἴωσι, τὰ τε αὐτῶν σώξουσιν
 καὶ τὰ ἀλλότρια ἀρπάζουσιν, ἴσως οὐκέθ' ὁμοίως εὖλυτα
 ἔσται.
- 20 Λεχθέντων δὲ τούτων ἐδίδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι
 τοῖς συμμαχοῖς λόγον καὶ ἐκέλευον συμβουλευεῖν ὅ,τι
 γινώσκει τις ἄριστον τῇ Πελοποννήσῳ τε καὶ τοῖς
 συμμαχοῖς. ἐκ τούτου μέντοι πολλοὶ μὲν συνηγόρεον

στρατιάν ποιεῖν, μάλιστα δὲ οἱ βουλόμενοι χαρίζεσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ ἔδοξε πέμπειν τὸ εἰς τοὺς μνη-
 ρίους σύνταγμα ἐκάστην πόλιν. λόγοι δὲ ἐγένοντο ἄρ- 21
 γύριόν τε ἀντ' ἀνδρῶν ἐξεῖναι διδόναι τῇ βουλομένῃ
 τῶν πόλεων, τριώβολον Αἰγινάϊον κατ' ἄνδρα, ἱππέας
 τε εἰ τις παρέχοι, ἀντὶ τεττάρων ὀπλιτῶν τὸν μισθὸν
 τῷ ἱππεὶ δίδουσθαι· εἰ δέ τις τῶν πόλεων ἐκλίποι τὴν 22
 στρατιάν, ἐξεῖναι Λακεδαιμονίοις ἐπιζημιοῦν στα-
 τήρι κατὰ τὸν ἄνδρα τῆς ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔδοξεν, 23
 ἀναστάντες οἱ Ἀκάνθιοι πάλιν ἐδίδασκον ὡς ταῦτα
 καλὰ μὲν εἴη τὰ ψηφίσματα, οὐ μέντοι δυνατὰ ταχὺ
 περυνθῆναι. βέλτιον οὖν ἔφασαν εἶναι, ἐν ᾧ αὕτη ἡ
 παρασκευὴ ἀθροίζοιτο, ὥς τάχιστα ἄνδρα ἐξελθεῖν ἄρ-
 χοντα καὶ δύναιμι ἐκ Λακεδαιμονός τε, ὅση ἂν ταχὺ
 ἐξέλθοι, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων· τούτου γὰρ γενο-
 μένου τάς τε οὐπω προσκεχωρηκυίας πόλεις στήναι ἂν
 καὶ τὰς βεβιασμένας ἤττον ἂν συμμαχεῖν. δοξάντων 24
 δὲ καὶ τούτων ἐκπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Εὐδαμί-
 δαν, καὶ σὺν αὐτῷ νεοδαμώδεις τε καὶ τῶν περιοίκων
 καὶ τῶν Σκιριτῶν ἄνδρας ὡς δισχιλίους. ὁ μέντοι
 Εὐδαμίδας ἐξὼν Φοιβίδαν τὸν ἀδελφὸν ἐδεήθη τῶν
 ἐφόρων τοὺς ὑπολειπομένους τῶν ἑαυτῷ προστε-
 ταγμένων ἀθροίσαντα μετιέναι· αὐτὸς δὲ ἐπεὶ ἀφίκετο
 εἰς τὰ πρὸ Θράκης χωρία, ταῖς μὲν δεομέναις τῶν πό-
 λεων φρουροὺς ἔπεμπε, Ποτίδαιαν δὲ καὶ προσέλαβεν
 ἐκοῦσαν, σύμμαχον ἤδη ἐκείνων οὔσαν, καὶ ἐντεῦθεν
 ὁρμώμενος ἐπολέμει ὥσπερ εἰκὸς τὸν ἐλάττω ἔχοντα
 δύναιμι.

Ὁ δὲ Φοιβίδας, ἐπεὶ ἡθροίσθησαν αὐτῷ οἱ ὑπολει- 25
 φθέντες τοῦ Εὐδαμίδου, λαβὼν αὐτοὺς ἐπορεύετο. ὡς
 δ' ἐγένοντο ἐν Θήβαις, ἐστρατόπεδευσαντο μὲν ἔξω τῆς
 πόλεως περὶ τὸ γυμνάσιον· στασιαζόντων δὲ τῶν Θη-
 Xenoph. Hist. Gr.

- βαίων, πολεμαρχοῦντες μὲν ἐτύγχανον Ἰσμηνίας τε καὶ
 Λεοντιάδης, διάφοροι δὲ ὄντες ἀλλήλοις καὶ ἀρχηγὸς
 ἐκάτερος τῶν ἐταιριῶν. ὁ μὲν οὖν Ἰσμηνίας διὰ τὸ μί-
 σος τῶν Λακεδαιμονίων οὐδὲ ἐπλησίαζε τῷ Φοιβίδῃ·
 ὁ μὲντοι Λεοντιάδης ἄλλως τε ἐδεράπευεν αὐτόν, καὶ
 26 ἐπεὶ εἰσφκειώθη, ἔλεγε τάδε. "Ἐξεστί σοι, ὦ Φοιβίδα,
 τῇδε τῇ ἡμέρᾳ μέγιστα ἀγαθὰ τῇ σεαυτοῦ πατρίδι
 ὑποργῆσαι· ἐὰν γὰρ ἀκολουθήσης ἐμοὶ σὺν τοῖς ὀπλί-
 ταις, εἰσάξω σε ἐγὼ εἰς τὴν ἀκρόπολιν. τούτου δὲ γι-
 νομένου νόμιζε τὰς Θήβας παντάπασιν ὑπὸ Λακε-
 27 δαιμονίοις καὶ ἡμῖν τοῖς ὑμετέροις φίλοις ἔσσεσθαι. καί-
 τοι νῦν μὲν, ὥς ὄρας, ἀποκεκήρυκται μηδὲν ἄλλο μετὰ σοῦ
 στρατεύειν Θηβαίων ἐπ' Ὀλυνθίους· ἐὰν δὲ γε σὺ ταῦ-
 τα μεθ' ἡμῶν πράξης, εὐθύς σοι ἡμεῖς πολλοὺς μὲν
 ὀπλίτας, πολλοὺς δὲ ἱππέας συμπέμψομεν· ὥστε πολλή
 δύναμις βοηθήσεις τῷ ἀδελφῷ, καὶ ἐν ᾧ μέλλει ἐκείνος
 Ὀλυνθον καταστρέφεσθαι, σὺ κατεστραμμένος ἔσει
 28 Θήβας, πολὺ μείζω πόλιν Ὀλύνθου. ἀκούσας δὲ ταῦτα
 ὁ Φοιβίδας ἀνεκονφίσθη· καὶ γὰρ ἦν τοῦ λαμπρόν τι
 ποιῆσαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦ ξῆν ἐραστής, οὐ μὲντοι
 λογιστικός γε οὐδὲ πάννυ φρόνιμος ἐδόκει εἶναι. ἐπεὶ
 δὲ ὁμολόγησε ταῦτα, προορμῆσαι μὲν αὐτόν ἐκέλευ-
 σεν, ὥσπερ συνεσκευασμένος ἦν εἰς τὸ ἀπιέναι· ἡνίκα
 δ' αὖν ἦ καιρὸς, πρὸς σὲ ἦξω ἐγώ, ἔφη ὁ Λεοντιάδης,
 29 καὶ αὐτὸς σοι ἡγήσομαι. ἐν ᾧ δὲ ἡ μὲν βουλή ἐκάσθητο
 ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ διὰ τὸ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ
 Καδμείᾳ θεσμοφοριάζειν, θέρους δὲ ὄντος καὶ μεσημ-
 βρίας πλείστη ἦν ἐρημία ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τούτῳ προσ-
 ελάσας ἐφ' ἱππῶν ὁ Λεοντιάδης ἀποστρέφει τε τὸν Φοι-
 βίδαν καὶ ἡγείται εὐθύς εἰς τὴν ἀκρόπολιν. καταστή-
 σας δ' ἐκεῖ τὸν Φοιβίδαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ πα-
 ραδοὺς τὴν βαλανάγραν αὐτῷ τῶν πυλῶν, καὶ εἰπὼν

μηδένα παριέναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν οὐτινα μὴ αὐτὸς
 κελεύει, εὐθὺς ἐπορεύετο πρὸς τὴν βουλήν. ἐλθὼν δὲ
 εἶπε τάδε. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, Λακεδαιμόνιοι κατέ- 30
 χουσι τὴν ἀκρόπολιν, μηδὲν ἀθυμεῖτε· οὐδενὶ γάρ φασι
 πολέμιοι ἦκειν, ὅστις μὴ πολέμου ἐρᾷ· ἐγὼ δὲ τοῦ νό-
 μου κελεύοντος ἐξεῖναι πολεμάρχῳ λαβεῖν, εἴ τις δοκεῖ
 ἄξια θανάτου ποιεῖν, λαμβάνω τούτον Ἰσμηνίαν, ὥς
 πολεμοποιοῦντα. καὶ ὑμεῖς δὲ οἱ λοχαγοὶ τε καὶ οἱ μετὰ
 τούτων τεταγμένοι, ἀνίστασθε, καὶ λαβόντες ἀπαγά-
 γετε τούτον ἐνθα εἰρηται. οἱ μὲν δὴ εἰδότες τὸ πρᾶ- 31
 γμα παρηῃσάν τε καὶ ἐπέιθοντο καὶ συνελάμβανον· τῶν
 δὲ μὴ εἰδόντων, ἐναντίων δὲ ὄντων τοῖς περὶ Λεοντιά-
 δην, οἱ μὲν ἐφυγον εὐθὺς ἔξω τῆς πόλεως, δέισαντες
 μὴ ἀποθάνοιεν· οἱ δὲ καὶ οἴκαδε πρῶτον ἀπεχώρησαν·
 ἐπεὶ δὲ εἰργμένον τὸν Ἰσμηνίαν ἦσθοντο ἐν τῇ Κα-
 δμείᾳ, τότε δὴ ἀπεχώρησαν εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ ταῦτά
 γινώσκοντες Ἀνδροκλείδα τε καὶ Ἰσμηνία μάλιστα
 τριακόσιοι. ὥς δὲ ταῦτ' ἐπέπρακτο, πολέμαρχον μὲν 32
 ἀντὶ Ἰσμηνίου ἄλλον εἵλοντο, ὃ δὲ Λεοντιάδης εὐθὺς
 εἰς Λακεδαίμονα ἐπορεύετο. ἦρε δ' ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐφό-
 ρους καὶ τῆς πόλεως τὸ πλῆθος χαλεπῶς ἔχοντας τῷ
 Φοιβίδᾳ, ὅτι οὐ προσταχθέντα ὑπὸ τῆς πόλεως ταῦτα
 ἐπεπράχει· ὃ μὲντοι Ἀγησίλαος ἔλεγεν ὅτι εἰ μὲν βλα-
 βερὰ τῇ Λακεδαίμονι πεπραχὼς εἴη, δίκαιος εἴη ζη-
 μιούσθαι· εἰ δὲ ἀγαθὰ, ἀρχαῖον εἶναι νόμιμον ἐξεῖναι
 τὰ τοιαῦτα αὐτοσχεδιάζειν. αὐτὸ οὖν τοῦτ', ἔφη, προσ-
 ἦκει σκοπεῖν, πότερον ἀγαθὰ ἢ κακὰ ἐστὶ τὰ πεπρα-
 γμένα. ἔπειτα μὲντοι ὁ Λεοντιάδης ἐλθὼν εἰς τοὺς ἐκ- 33
 κλήτους ἔλεγε τοιάδε. Ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ὥς μὲν
 πολεμικῶς ὑμῖν εἶχον οἱ Θηβαῖοι, πρὶν τὰ νῦν πεπρα-
 γμένα γενέσθαι, καὶ ὑμεῖς ἐλέγετε· ἑώρατε γὰρ αἰ
 τούτους τοῖς μὲν ὑμετέροις δυσμενέσι φιλικῶς ἔχον-

τας, τοῖς δ' ὑμετέροις φίλοις ἐχθροὺς ὄντας. οὐκ ἐπὶ
 μὲν τὸν ἐν Πειραιεὶ δῆμον, πολεμιώτατον ὄντα ὑμῖν,
 οὐκ ἠθέλησαν συστρατεύειν; Φωκεῦσι δὲ ὅτι ὑμᾶς εὐ-
 34 μενεῖς ὄντας ἐώρων, ἐπεστράτευνον; ἀλλὰ μὴν καὶ πρὸς
 Ὀλυνθίους εἰδότες ὑμᾶς πόλεμον ἐκφέροντας συμμα-
 χίαν ἐποιοῦντο, καὶ ὑμεῖς γε τότε μὲν αἰὲ προσεῖχτε
 τὸν νοῦν πότε ἀκούσεσθε βιαζομένους αὐτοὺς τὴν
 Βοιωτίαν ὑφ' αὐτοῖς εἶναι· νῦν δ' ἐπεὶ τάδε πέπρακται,
 οὐδὲν ὑμᾶς δεῖ Θηβαίους φοβεῖσθαι· ἀλλ' ἀρκέσει ὑμῖν
 μικρὰ σκυτάλη ὥστ' ἐκεῖθεν πάντα ὑπηρετισθαι
 ὅσων ἂν δέησθε, ἂν ὥσπερ ἡμεῖς ὑμῶν, οὕτω καὶ
 35 ὑμεῖς ἡμῶν ἐπιμέλῃσθε. ἀκούουσι ταῦτα τοῖς Λακεδαι-
 μονίοις ἔδοξε τὴν τε ἀκρόπολιν ὥσπερ κατέλιπτο φυ-
 λάττειν καὶ Ἰσμηνίᾳ κρίσιν ποιῆσαι. ἐκ δὲ τούτου πέμ-
 πουσι δικαστὰς Λακεδαιμονίων μὲν τρεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν
 συμμαχίδων ἓνα ἀφ' ἐκάστης καὶ μικρᾶς καὶ μεγάλης
 πόλεως. ἐπεὶ δὲ συνεκαθίζετο τὸ δικαστήριον, τότε δὴ
 κατηγορεῖτο τοῦ Ἰσμηνίου καὶ ὡς βαρβαρίζοι καὶ ὡς
 ξένος τῷ Πέρσῃ ἐπ' οὐδενὶ ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος γεγενη-
 μένος εἴη καὶ ὡς τῶν παρὰ βασιλέως χρημάτων μετει-
 ληφὼς εἴη καὶ ὅτι τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι ταραχῆς πάσης
 36 ἐκεῖνός τε καὶ Ἀνδροκλείδας αἰτιώτατοι εἴεν. ὁ δὲ ἀπε-
 λογεῖτο μὲν πρὸς πάντα ταῦτα, οὐ μέντοι ἐπειδὴ γε τὸ
 μὴ οὐ μεγαλοπράγμων τε καὶ κακοπράγμων εἶναι. καὶ
 ἐκεῖνος μὲν κατεψηφίσθη καὶ ἀποθνήσκει· οἱ δὲ περὶ
 Λεοντιάδην εἶχόν τε τὴν πόλιν καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις
 37 ἔτι πλείω ὑπηρέτουν ἢ προσετάρτετο αὐτοῖς. τούτων
 δὴ πεπραγμένων οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺν δὴ προθυ-
 μότερον τὴν εἰς τὴν Ὀλυνθον στρατιὰν συναπέστει-
 λον. καὶ ἐκπέμπουσι Τελευτίαν μὲν ἄρμοστήν, τὴν δ'
 εἰς τοὺς μυρίους σύνταξιν αὐτοὶ τε ἅπαντες συνεξέ-
 πεμπον, καὶ εἰς τὰς συμμαχίδας πόλεις σκυτάλας διέ-

πεμπον, κελεύοντες ἀκολουθεῖν Τελευτία κατὰ τὸ δό-
 γμα τῶν συμμάχων. καὶ οἱ τε ἄλλοι προθύμως τῷ Τε-
 λευτία ὑπηρέτουν, καὶ γὰρ οὐκ ἀχάριστος ἐδόκει εἶναι
 τοῖς ὑπουργοῦσί τι, καὶ ἡ τῶν Θηβαίων δὲ πόλις,
 ἅτε καὶ Ἀγησιλάου ὄντος αὐτῷ ἀδελφοῦ, προθύμως
 συνέπεμπε καὶ ὀπλίτας καὶ ἱππέας. ὁ δὲ σπεύδων μὲν 38
 οὐ μάλα ἐπορεύετο, ἐπιμελόμενος δὲ τοῦ τε μὴ ἀδι-
 κῶν τοὺς φίλους πορεύεσθαι καὶ τοῦ ὥς πλείστην δύ-
 ναμιν ἀθροίζειν. προῦπεμπε δὲ καὶ πρὸς Ἀμύνταν, καὶ
 ἡξίου αὐτὸν καὶ ξένους μισθοῦσθαι καὶ τοῖς πλησίον
 βασιλεῦσι χρήματα διδόναι, ὥς συμμάχους εἶναι, εἴπερ
 βούλοιο τὴν ἀρχὴν ἀναλαβεῖν. ἔπεμπε δὲ καὶ πρὸς
 Δέρδαν τὸν Ἑλιμίας ἄρχοντα, διδάσκων ὅτι οἱ Ὀλύν-
 θιοι κατεστραμμένοι τὴν μείζω δύναμιν Μακεδονίας
 εἰεν, καὶ οὐκ ἀνήσουσι τὴν ἐλάττω, εἰ μὴ τις αὐτοὺς
 παύσει τῆς ὕβρεως. ταῦτα δὲ ποιῶν, μάλα πολλὴν 39
 ἔχων στρατιὰν ἀφίκετο εἰς τὴν ἑαυτῶν συμμαχίδα. ἐπεὶ
 δ' ἦλθεν εἰς τὴν Ποτίδαιαν, ἐκεῖθεν συνταξάμενος ἐπο-
 ρεύετο εἰς τὴν πολεμίαν. καὶ πρὸς μὲν τὴν πόλιν ἰὼν
 οὐτ' ἔκαεν οὐτ' ἔκοπτε, νομίζων, εἰ τι ποιήσῃε τού-
 των, ἐμποδῶν ἂν αὐτῷ πάντα γίνεσθαι καὶ προσιόντι
 καὶ ἀπιόντι· ὁπότε δὲ ἀναχωροίη ἀπὸ τῆς πόλεως, τό-
 τε ὀρθῶς ἔχειν κόπτουτα τὰ δένδρα ἐμποδῶν καταβάλλ-
 λειν, εἰ τις ὕπισθεν ἐπίοι. ὥς δὲ ἀπείχεν ἀπὸ τῆς πό- 40
 λεως οὐδὲ δέκα στάδια, ἔθετο τὰ ὄπλα, εὐώνυμον μὲν
 αὐτὸς ἔχων, οὕτω γὰρ συνέβαινε αὐτῷ κατὰ τὰς πύ-
 λας ἰέναι ἢ ἐξῆσαν οἱ πολέμιοι, ἢ δ' ἄλλη φάλαγξ
 τῶν συμμάχων ἀπετέτατο πρὸς τὸ δεξιόν. καὶ τῶν ἱπ-
 πέων δὲ τοὺς μὲν Λάκωνας καὶ τοὺς Θηβαίους καὶ
 ὅσοι τῶν Μακεδόνων παρῆσαν ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἐτάξατο,
 παρὰ δὲ αὐτῷ εἶχε Δέρδαν τε καὶ τοὺς ἐκείνου ἱππέας
 ὥς εἰς τετρακοσίους διὰ τε τὸ ἄγασθαι τοῦτο τὸ ἱπ-

πικόν καὶ διὰ τὸ θεραπεύειν τὸν Δέρδαν, ὥς ἡδύμενος
 41 παρείη. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ πολέμιοι ἐλθόντες ἀντιπαρετά-
 ξαντο ὑπὸ τῷ τείχει, συσπειραθέντες αὐτῶν οἱ ἱππεῖς
 ἐμβόλλουσι κατὰ τοὺς Λάκωνας καὶ Βοιωτοὺς. καὶ
 Πολύχαρμόν τε τὸν Λακεδαιμόνιον ἵππαρχον καταβάλ-
 λουσιν ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ κείμενον πᾶμπολλα κατέτρω-
 σαν, καὶ ἄλλους ἀπέκτειναν, καὶ τέλος τρέπονται ἐπὶ τῷ
 δεξιῷ κέρατι τὸ ἱππικόν. φευγόντων δὲ τῶν ἱππέων
 ἐνέκλινε καὶ τὸ ἐχόμενον πεζὸν αὐτῶν, καὶ ὅλον δ' αὖ
 ἐκινδύνευσεν ἡττηθῆναι τὸ στράτευμα, εἰ μὴ Δέρδας
 ἔχων τὸ ἑαυτοῦ ἱππικὸν εὐθύς πρὸς τὰς πύλας τῶν
 Ὀλυνθίων ἤλασεν. ἐπῆει δὲ καὶ ὁ Τελευτίας σὺν τοῖς
 42 περὶ αὐτὸν ἐν τάξει. ὥς δὲ ταῦτα ἦσθοντο οἱ Ὀλύνθιοι
 ἱππεῖς, δεῖσαντες μὴ ἀποκλεισθῆεν τῶν πυλῶν, ἀνα-
 στρέψαντες ἀπεχώρουν πολλῇ σπουδῇ. ἐνθα δὴ ὁ
 Δέρδας παρελαύνοντας παμπόλλους [ἱππέας] αὐτῶν
 ἀπέκτεινεν. ἀπεχώρησαν δὲ καὶ οἱ πεζοὶ τῶν Ὀλυ-
 νθίων εἰς τὴν πόλιν· οὐ μέντοι πολλοὶ αὐτῶν ἀπέθα-
 43 νον, ἅτε ἐγγὺς τοῦ τείχους ὄντος. ἐπεὶ δὲ τρόπαιόν
 τε ἐστάθη καὶ ἡ νίκη αὕτη τῷ Τελευτίᾳ ἐγεγένητο,
 ἀπιὼν δὴ ἔκοπτε τὰ δένδρα. καὶ τοῦτο μὲν στρα-
 τευσάμενος τὸ θέρος διῆκε καὶ τὸ Μακεδονικὸν
 στράτευμα καὶ τὸ τοῦ Δέρδα· πολλάκις μέντοι καὶ
 οἱ Ὀλύνθιοι καταθέοντες εἰς τὰς τῶν Λακεδαιμο-
 νίων συμμαχίδας πόλεις ἐλεηλάτουν καὶ ἀνδρας ἀπε-
 κύννουν.

III. Ἀμα δὲ τῷ ἦρι ὑποφαινομένῳ οἱ μὲν Ὀλύνθιοι ἱπ-
 331. πεῖς ὄντες ὥς ἑξακόσιοι κατεδεδραμήκεσαν εἰς τὴν
 Ἀπολλωνίαν ἄμα μεσημβρία καὶ διεσπαρμένοι ἐλεηλά-
 τουν· ὁ δὲ Δέρδας ἐτύγχανε ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφιγμέ-
 νος μετὰ τῶν ἱππέων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἀριστοποιούμε-
 νος ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ. ὥς δ' εἶδε τὴν καταδρομὴν, ἦσυν-

χίαν εἶχε, τοὺς θ' ἵππους ἐνεσκευασμένους καὶ
 τοὺς ἀμβάτας ἐξοπλισμένους ἔχων. ἐπειδὴ δὲ κατα-
 φρονητικῶς οἱ Ὀλύνθιοι καὶ εἰς τὸ προάστειον καὶ εἰς
 αὐτὰς τὰς πύλας ἤλανυνον, τότε δὴ συντεταγμένους
 ἔχων ἐξελαύνει. οἱ δὲ ὥς εἶδον, εἰς φυγὴν ὤρμησαν. ὁ 2
 δ' ὥς ἄπαξ ἐτρέψατο, οὐκ ἀνῆκεν ἐνευήκοντα στάδια
 διώκων καὶ ἀποκτινύς, ἕως πρὸς αὐτὸ κατεδίωξε τῶν
 Ὀλυνθίων τὸ τεῖχος. καὶ ἐλέγετο ὁ Δέρδας ἀποκτεῖναι
 ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ περὶ ὀγδοήκοντα ἱππέας. καὶ ἀπὸ
 τούτου τειχήρεις τε μᾶλλον ἦσαν οἱ πολέμιοι καὶ τῆς χώ-
 ρας ὀλίγην παντελῶς εἰργάζοντο. προϊόντος δὲ τοῦ 3
 χρόνου, καὶ τοῦ Τελευτίου ἐστρατευμένου πρὸς τὴν
 τῶν Ὀλυνθίων πόλιν, ὥς εἰ τι δένδρον ὑπόλοιπον εἴη
 ἢ τι ἐργασμένον τοῖς πολεμίσι, φθείροι, ἐξελθόντες
 οἱ Ὀλύνθιοι ἱππεῖς ἡσυχῇ πορευόμενοι διέβησαν τὸν
 παρὰ τὴν πόλιν ῥέοντα ποταμόν, καὶ ἐπορεύοντο
 πρὸς τὸ ἐναντίον στρατεύμα. ὥς δ' εἶδεν ὁ Τε-
 λευτίας, ἀγανακτήσας τῇ τόλμῃ αὐτῶν εὐθύς Τλη-
 μονίδαν τὸν τῶν πελταστῶν ἄρχοντα δρόμῳ φέρεσθαι
 εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. οἱ δὲ Ὀλύνθιοι ὥς εἶδον προ- 4
 θέοντας τοὺς πελταστάς, ἀναστρέψαντες ἀπεχώρουν
 ἡσυχῇ, καὶ διέβησαν πάλιν τὸν ποταμόν. οἱ δ' ἡκο-
 λούθουν μάλα θρασέως, καὶ ὥς φεύγουσι διώκοντες
 ἐπιδιέβαινον. ἔνθα δὴ οἱ Ὀλύνθιοι ἱππεῖς, ἥνικα ἔτι
 εὐχείρωτοι αὐτοῖς ἐδόκουν εἶναι οἱ διαβεβηκότες, ἀνα-
 στρέψαντες ἐμβάλλουσιν αὐτοῖς, καὶ αὐτόν τε ἀπέκτει-
 ναν τὸν Τλημονίδα καὶ τῶν ἄλλων πλείους ἢ ἑκατόν.
 ὁ δὲ Τελευτίας ὥς εἶδε τὸ γιγνόμενον, ὀργισθεὶς, ἀνα- 5
 λαβὼν τὰ ὄπλα ἤγε μὲν ταχὺ τοὺς ὀπλίτας, διώκειν δὲ
 καὶ τοὺς πελταστάς ἐκέλευε καὶ τοὺς ἱππέας καὶ μὴ
 ἀμείναι. πολλοὶ μὲν οὖν δὴ καὶ ἄλλοι τοῦ καιροῦ
 ἐγγυτέρω τεύχους διώξαντες κακῶς ἀπεχώρησαν, καὶ

ἐκείνοι δ' ἐπεὶ ἀπὸ τῶν πύργων ἐβάλλοντο, ἀποχωρεῖν τε ἠναγκάζοντο τεθορυβημένως καὶ προφυλάττεσθαι δὲ τὰ βέλη. ἐν τούτῳ δὴ οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι μὲν τοὺς ἱππέας, ἐβοήθουν δὲ καὶ οἱ πελτασταί· τέλος δὲ καὶ οἱ ὀπλίται ἐπεξέθεον, καὶ τεταραγμένη τῇ φάλαγγι προσπίπτουσι. καὶ ὁ μὲν Τελευτίας ἐνταῦθα μαχόμενος ἀποθνήσκει. τούτου δὲ γενομένου εὐθὺς καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐνέκλιναν, καὶ οὐδεὶς ἔτι ἴστατο, ἀλλὰ πάντες ἔφευγον, οἱ μὲν ἐπὶ Σπαρτιάδῳ, οἱ δὲ ἐπὶ Ἀκάνθῳ, οἱ δ' εἰς Ἀπολλωνίαν, οἱ πλεῖστοι δ' εἰς Ποτίδαίαν. ὥς δ' ἄλλος ἄλλῃ ἔφευγον, οὕτω καὶ οἱ πολέμιοι ἄλλος ἄλλοσε διώκοντες παμπληθεῖς ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ὅ,τιπερ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος.

7 Ἐκ μέντοι γε τῶν τοιούτων παθῶν ἐγὼ φημι ἀνθρώπους παιδεύεσθαι μάλιστα μὲν οὖν ὥς οὐδ' οἰκέτας χρὴ ὀργῇ κολάζειν· πολλάκις γὰρ καὶ δεσπόται ὀργιζόμενοι μείζω κακὰ ἔπαθον ἢ ἐποίησαν· ἀτὰρ ἀντιπάλοις τὸ μετ' ὀργῆς ἀλλὰ μὴ γνώμῃ προσφέρεσθαι ὅλον ἁμάρτημα. ἡ μὲν γὰρ ὀργὴ ἀπρονοήτου, ἡ δὲ γνώμῃ σκοπεῖ οὐδὲν ἥττον μὴ τι πάθῃ ἢ ὅπως βλάβῃ τι τοὺς πολεμίους.

8 Τοῖς δ' οὖν Λακεδαιμονίοις, ἐπεὶ ἤκουσαν τὸ πρᾶγμα, βουλευομένοις ἐδόκει οὐ φαύλην πεμπτέον δύναμιν εἶναι, ὅπως τὸ τε φρόνημα τῶν νενικηκότων κατασβεσθεῖ καὶ μὴ μάτην τὰ πεποιημένα γένοιτο. οὕτω δὲ γνόντες ἡγεμόνα μὲν Ἀγησίπολιν τὸν βασιλέα ἐπέμπουσι, μετ' αὐτοῦ δὲ ὥσπερ Ἀγησιλάου εἰς τὴν Ἀσίαν τριάκοντα Σπαρτιατῶν. πολλοὶ δὲ αὐτῶ καὶ τῶν περιόικων ἐθελονταὶ καλοὶ κἀγαθοὶ ἠκολούθουν, καὶ ξένοι τῶν τροφίμων καλουμένων, καὶ νόθοι τῶν Σπαρτιατῶν, μάλα εὐεидεῖς τε καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει

καλῶν οὐκ ἄπειροι. συνεστρατεύοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν
 συμμαχίδων πόλεων ἐθελονταί, καὶ Θετταλῶν γε ἱπ-
 πεις, γνωσθῆναι τῷ Ἀγησιπόλιδι βουλόμενοι, καὶ
 Ἀμύντας δὲ καὶ Διέρδας ἐτι προθυμότερον ἢ πρόσθεν.
 Ἀγησίπολις μὲν δὴ ταῦτα πράττων ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν
 Ὀλυνθον.

Ἡ δὲ τῶν Φλιασίων πόλις, ἐπαινεθεῖσα μὲν ὑπὸ 10
 τοῦ Ἀγησιπόλιδος ὅτι πολλὰ καὶ ταχέως αὐτῷ χρήμα-
 τα εἰς τὴν στρατιὰν ἔδωσαν, νομίζουσα δ' ἔξω ὄντος
 Ἀγησιπόλιδος οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἐπ' αὐτούς Ἀγησίλαον,
 οἷδ' ἂν γενέσθαι ὥστε ἅμα ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας
 ἔξω Σπάρτης εἶναι, θρασέως οὐδὲν τῶν δικαίων ἐποί-
 ουν τοῖς κατεληλυθόσιν. οἱ μὲν γὰρ δὴ φυγάδες ἤξιον
 τὰ ἀμφίλογα ἐν ἰσῷ δικαστηρίῳ κρίνεσθαι· οἱ δὲ
 ἠνάγκαζον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει διαδικάζεσθαι. λεγόντων
 δὲ τῶν κατεληλυθότων καὶ τίς αὕτη δίκη εἴη ὅπου αὐ-
 τοὶ οἱ ἀδικοῦντες δικάζοιεν, οὐδὲν εἰσήκουον. ἐκ τοῦ- 11
 του μέντοι ἔρχονται εἰς Λακεδαίμονα οἱ κατελθόντες
 κατηγορήσοντες τῆς πόλεως, καὶ ἄλλοι δὲ τῶν οἰκοθεν
 συνηκολούθουν, λέγοντες ὅτι πολλοῖς καὶ τῶν πολιτῶν
 οὐ δοκοῖεν δίκαια πάσχειν. ἀγανακτήσασα δὲ τούτοις
 τῶν Φλιασίων ἡ πόλις ἐξημίωσε πάντας ὅσοι μὴ πεμ-
 πούσης τῆς πόλεως ἦλθον εἰς Λακεδαίμονα. οἱ δὲ ξη- 12
 μιωθέντες οἴκαδε μὲν ὥκνουν ἀπιέναι, μένοντες δ'
 ἐδιδασκον ὥς οὗτοι μὲν εἶησαν οἱ βιαζόμενοι ταῦτα,
 οἵπερ σφᾶς τε ἐξέβαλον καὶ Λακεδαιμονίους ἀπέκλει-
 σαν, οὗτοι δὲ οἱ πριάμενοί τε τὰ σφέτερα καὶ βιαζό-
 μενοι μὴ ἀποδιδόναι, οὗτοι δὲ καὶ νῦν διαπεπραγμένοι
 εἰσὶ ζημιωθῆναι σφᾶς αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἔλθόν-
 τας, ὅπως τοῦ λοιποῦ μηδεὶς τολμῶη λέναι δηλώσων τὰ
 ἐν τῇ πόλει γιγνόμενα. τῷ δ' ὄντι ὑβρίζειν δοκούντων 13
 τῶν Φλιασίων φρουρὰν φαίνουσιν ἐπ' αὐτοὺς οἱ ἐφο-

ροι ἡν δὲ οὐδὲ τῷ Ἀγησίλαῳ ἀχθόμενῳ ταῦτα· καὶ γὰρ
 τῷ μὲν πατρὶ αὐτοῦ Ἀρχιδάμῳ ξένοι ἦσαν οἱ περὶ Πο-
 δάνεμον, καὶ τότε τῶν κατεληλυθότων ἦσαν· αὐτῷ
 14 δὲ οἱ ἀμφὶ Προκλέα τὸν Ἰππονίκου. ὥς δὲ τῶν διαβα-
 τηρίων γενομένων οὐκ ἔμελλεν, ἀλλ' ἐπορεύετο, πολ-
 λαὶ πρεσβεῖται ἀπήντων καὶ χρήματα ἐδίδουσιν, ὥστε μὴ
 ἐμβάλλειν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι οὐχ ἵνα ἀδικοίῃ, στρα-
 15 τεύοιτο, ἀλλ' ὅπως τοῖς ἀδικουμένοις βοηθήσειεν. οἱ
 δὲ τελευτῶντες πάντα ἐφασκον ποιήσειν, ἐδέοντό τε
 μὴ ἐμβάλλειν. ὁ δὲ πάλιν ἔλεγεν ὥς οὐκ ἂν πιστεύσειε
 λόγοις, καὶ γὰρ τὸ πρότερον ψεύσασθαι αὐτούς, ἀλλ'
 ἔργου τινὸς πιστοῦ δεῖν ἔφη. ἐρωτῶμενος δὲ καὶ τί
 τοῦτ' ἂν εἴῃ; πάλιν ἀπεκρίνατο, Ὅπερ καὶ πρόσθεν,
 ἔφη, ποιήσαντες οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν ἡδικήθητε. τοῦτο δὲ
 16 ἦν τὴν ἀκρόπολιν παραδοῦναι. οὐκ ἐθέλοντων δὲ αὐ-
 τῶν τοῦτο ποιεῖν, ἐνέβαλέ τε εἰς τὴν χώραν καὶ ταχὺ
 περικτεχίσας ἐπολιόρκει αὐτούς. πολλῶν δὲ λεγόντων
 Λακεδαιμονίων ὥς ὀλίγων ἔνεκεν ἀνθρώπων πόλει
 ἀπεχθάνονται πλέον πεντακισχιλίων ἀνδρῶν· καὶ γὰρ
 δὴ ὅπως τοῦτ' ἐνδηλον εἴη, οἱ Φλιάσιοι ἐν τῷ φανερῷ
 τοῖς ἔξω ἡκκλησίᾳζον· ὁ μέντοι Ἀγησίλαος πρὸς τοῦτο
 17 ἀντεμνηχανήσατο. ὁπότε γὰρ ἐξίοιεν ἢ διὰ φιλίαν ἢ διὰ
 συγγένειαν τῶν φυγάδων, ἐδίδασκε συσσίτιά τε αὐτῶν
 κατασκευάζειν καὶ εἰς τὰ ἐπιτήδεια ἱκανὸν διδόναι,
 ὅπόσοι γυμνάζεσθαι ἐθέλοιεν· καὶ ὅπλα δὲ ἐκπορίζει
 ἅπασιν τούτοις διεκελεύετο, καὶ μὴ ὀκνεῖν εἰς ταῦτα
 χρήματα θανείζεσθαι. οἱ δὲ ταῦτα ὑπηρετοῦντες ἀπέ-
 δειξαν πλείους χιλίων ἀνδρῶν ἄριστα μὲν τὰ σώματα
 ἔχοντας, εὐτάκτους δὲ καὶ εὐοπλοτάτους· ὥστε τελευ-
 τῶντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλεγον ὥς τοιούτων δέονται
 συστρατιωτῶν.

18 Καὶ Ἀγησίλαος μὲν θῆ περὶ ταῦτα ἦν. ὁ δὲ Ἀγη-

στὴ πόλιν εὐθὺς ἐκ τῆς Μακεδονίας προσίων ἔθετο πρὸς
 τῇ πόλει τῶν Ὀλυνθίων τὰ ὄπλα. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀν-
 ἔστη αὐτῷ, τότε τῆς Ὀλυνθίας εἴ τι ὑπόλοιπον ἦν
 ἐδῆον καὶ εἰς τὰς συμμαχίδας ἰὼν αὐτῶν ἐφθειρε τὸν
 σῖτον. Τορῶνην δὲ καὶ προσβαλὼν εἴλε κατὰ κράτος.
 ἐν δὲ τούτοις ὄντα κατὰ θέρους ἀκμὴν καῦμα πυρι- 19
 φλεγὲς λαμβάνει αὐτόν. ὥς δὲ πρόσθεν ἐορακότα τὸ ἐν
 Ἀφύτει τοῦ Διονύσου λερόν ἔρωσ αὐτόν τὸτ' ἔσχε τῶν
 τε σκιερῶν σκηνωμάτων καὶ τῶν λαμπρῶν καὶ ψυχρῶν
 ὑδάτων. ἐκομίσθη μὲν οὖν ἐκείσε ἐτι ζῶν, ὅμως μέν-
 τοι ἐβδομαῖος ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἔξω τοῦ λεροῦ ἐτελεύτησε.
 καὶ ἐκεῖνος μὲν ἐν μέλιτι τεθεὶς καὶ κομισθεὶς οἴκαδε
 ἔτυχε τῆς βασιλικῆς ταφῆς.

Ἀγησίλαος δὲ τοῦτο ἀκούσας οὐχ ἡ τις ἂν ᾤετο 20
 ἐφῆσθη ὡς ἀντιπάλῳ, ἀλλὰ καὶ ἐδάκρυσε καὶ ἐπόθησε
 τὴν συνουσίαν. συσκηνοῦσι μὲν γὰρ δὴ βασιλεῖς ἐν τῷ
 αὐτῷ, ὅταν οἴκοι ᾤσιν· ὁ δὲ Ἀγησίπολις τῷ Ἀγησίλῳ
 ἱκανὸς μὲν ἦν καὶ ἡβητικῶν καὶ θηρευτικῶν καὶ ἱππι-
 κῶν καὶ παιδικῶν λόγων μετέχειν· πρὸς δὲ τούτοις
 καὶ ὑπὴρδεῖτο αὐτόν ἐν τῇ συσκησίᾳ, ὥσπερ εἰκὸς
 πρεσβύτερον. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀντ' ἐκεί-
 νου Πολυβιάδην ἀρμοστήν ἐπὶ τὴν Ὀλυνθον ἐκπέμ-
 πουσιν.

Ὁ δ' Ἀγησίλαος ἤδη μὲν ὑπερέβαλε τὸν χρόνον, 21
 ὅσον ἐλέγετο ἐν τῷ Φλιοῦντι σῖτος εἶναι· τοσοῦτον γὰρ ⁸⁷⁹
 ἐγκράτεια γαστρὸς διαφέρει ὥστε οἱ Φλιάσιοι τὸν ἡμι-
 συν ψηφισάμενοι σῖτον τελεῖν ἢ πρόσθεν, καὶ ποιούν-
 τες τοῦτο, τὸν διπλάσιον τοῦ εἰκότος χρόνον πολιορ-
 κούμενοι διήρκεσαν. καὶ τόλμα δὲ ἀτολμίας ἔσθ' ὅτε 22
 τοσοῦτον διαφέρει ὥστε Δελφίων τις, λαμπρὸς δοκῶν
 εἶναι, λαβὼν πρὸς αὐτόν τριακοσίους ἀνδρας Φλιασίαν
 ἱκανὸς μὲν ἦν κωλύειν τοὺς βουλομένους εἰρήνην ποι

- εἶσθαι, ἱκανὸς δὲ οἷς ἡπίσται εἴρξας φυλάττειν, ἐδύνατο δὲ εἰς τε τὰς φυλακὰς ἀναγκάζειν τὸ πλῆθος ἰέναι καὶ τούτους ἐφοδεύων πιστοὺς παρέχεσθαι. πολλάκις δὲ μεθ' ὧν εἶχε περὶ αὐτὸν καὶ ἐκθέων ἀπέκρουε φύλα-
- 23 κας ἄλλοι ἄλλη τοῦ περιτετελισμένου κύκλου. ἐπεὶ μέντοι οἱ ἐπίλεκτοι οὗτοι πάντα τρόπον ζητοῦντες οὐχ ἡϋρισκον σῖτον ἐν τῇ πόλει, ἐκ τούτου δὴ πέμψαντες πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἐδέοντο σπείσασθαι πρεσβεία εἰς Λακεδαιμόνα ἰούσῃ· δεδόχθαι γὰρ αἰεὶ εἶπασαν ἐπιτρέπειν τοῖς τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων χρήσασθαι
- 24 τῇ πόλει ὅ,τι βούλονται. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ὅτι ἄκυροι αὐτὸν ἐποιοῦν, πέμψας μὲν πρὸς τοὺς οἰκοὶ φίλους διεπράξατο ἑαυτῷ ἐπιτραπῆναι τὰ περὶ Φλιοῦντος, ἐσπείσατο δὲ τῇ πρεσβείᾳ. φυλακῇ δ' ἔτι ἰσχυροτέρᾳ ἢ πρότερον ἐφύλαττεν, ἵνα μηδεὶς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐξίῃ. ὅμως μέντοι ὅ γε Δελφίων καὶ στιγματίας τις μετ' αὐτοῦ, ὃς πολλὰ ὑφείλετο ὅπλα τῶν πολιορκούν-
- 25 των, ἀπέδρασαν νύκτωρ. ἐπεὶ δὲ ἦκον ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος ἀπαγγέλλοντες ὅτι ἡ πόλις ἐπιτρέπει Ἀγησίλαῳ διαγνῶναι τὰ ἐν Φλιοῦντι ὅπως αὐτῷ δοκοίη, Ἀγησίλαος δὴ οὕτως ἔγνω, πεντήκοντα μὲν ἄνδρας τῶν κατεληλυθόντων, πεντήκοντα δὲ τῶν οἰκοῦντων πρῶτον μὲν ἀνακρῖναι ὅντινά τε ζῇν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅντινα ἀποθανεῖν δίκαιον εἴη· ἔπειτα δὲ νόμους θείναι, καθ' οὓς πολιτεύσονται· ἕως δ' ἂν ταῦτα διαπράξωνται, φυλακὴν καὶ μισθὸν τοῖς φρουροῖς ἕξ μηνῶν κατέλιπε. ταῦτα δὲ ποιήσας τοὺς μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τὸ δὲ πολιτικὸν οἰκαδὲ ἀπήγαγε. καὶ τὰ μὲν περὶ Φλιοῦντα οὕτως αὖ ἐπετετέλεστο ἐν ὅκτω μηνσὶ καὶ ἐνιαυτῷ.
- 26 Καὶ ὁ Πολυβιάδης δὲ παντάπασιν κακῶς ἔχοντας λιμῷ τοὺς Ὀλυνθίους διὰ τὸ μῆτ' ἐκ τῆς γῆς λαμβά-

νειν μήτε κατα θάλατταν εἰσάγεσθαι σῖτον αὐτοῖς, ἠνάγκασε πέμψαι εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης. οἱ δ' ἐλθόντες πρέσβεις αὐτοκράτορες συνθήκας ἐποίησαντο τὸν αὐτὸν μὲν ἐχθρὸν καὶ φίλον Λακεδαιμονίοις νομίζειν, ἀκολουθεῖν δὲ ὅποι ἂν ἡγῶνται καὶ σύμμαχοι εἶναι. καὶ ὁμόσαντες ταύταις ἐμμενεῖν οὕτως ἀπῆλθον οἰκαδε.

Προκεχωρηκότων δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὥστε 27 Θηβαίους μὲν καὶ τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς παντάπασι ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, Κορινθίους δὲ πιστοτάτους γεγενῆσθαι, Ἀργεῖους δὲ τεταπεινωσθαι διὰ τὸ μηδὲν ἔτι ὀφελεῖν αὐτοὺς τῶν μηνῶν τὴν ὑποφοράν, Ἀθηναίους δὲ ἡρημασθαι, τῶν δ' αὖ συμμάχων κεκολασμένων οἱ δυσμενῶς εἶχον αὐτοῖς, παντάπασι ἤδη καλῶς καὶ ἀσφαλῶς ἢ ἀρχὴ ἐδόκει αὐτοῖς κατεσκευασθαι.

Πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις ἔχοι καὶ ἄλλα λέγειν καὶ IV. Ἑλληνικὰ καὶ βαρβαρικά, ὥς θεοὶ οὔτε τῶν ἀσεβούντων οὔτε τῶν ἀνόσια ποιούντων ἀμελοῦσι· νῦν γε μὴν λέξω τὰ προκείμενα. Λακεδαιμόνιοί τε γὰρ οἱ ὁμόσαντες αὐτονόμους ἐάσειν τὰς πόλεις τὴν ἐν Θήβαις ἀκρόπολιν κατασχόντες ὑπ' αὐτῶν μόνων τῶν ἀδικηθέντων ἐκολάσθησαν, πρῶτον οὐδ' ὑφ' ἐνῶν τῶν πώποτε ἀνθρώπων κρατηθέντες, τοὺς τε τῶν πολιτῶν εἰσαγαγόντας εἰς τὴν ἀκρόπολιν αὐτοὺς καὶ βουληθέντας Λακεδαιμονίοις δουλεύειν τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοὶ τυραννεῖν, τὴν τοῦτων ἀρχὴν ἐπὶ μόνου τῶν φυγόντων ἤρκεσαν καταλῦσαι. ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο διηγῆσομαι.

Ἦν τις Φιλλίδας, ὃς ἐγραμμάτευε τοῖς περὶ 2 Ἀρχίαν πολεμάρχοις, καὶ τᾶλλα ὑπηρέτει, ὥς ἐδόκει, ἀρίστα. τούτῳ δ' ἀφιγμένῳ Ἀθήναζε κατὰ πρᾶξιν τινα καὶ πρόσθεν γνώριμος ὢν Μέλων τῶν Ἀθήναζε πε-

φευγόντων Θηβαίων συγγίγνεται, καὶ διαπυθόμενος
 μὲν τὰ περὶ Ἀρχίαν τε τὸν πολεμαρχοῦντα καὶ τὴν
 περὶ Ὀλιππον τυραννίδα, γνούς δὲ μισοῦντα αὐτὸν ἐτι
 μᾶλλον αὐτοῦ τὰ οἶκοι, πιστὰ δοὺς καὶ λαβὼν συνέ-
 3 θετο ὥς δεῖ ἕκαστα γίγνεσθαι. ἐκ δὲ τούτου προσλα-
 βὼν ὁ Μέλων ἐξ τούτων ἐπιτηδαιοτάτους τῶν φευγόν-
 των ξιφίδια ἔχοντας καὶ ἄλλο ὄπλον οὐδέν, ἐρχεται
 πρῶτον μὲν εἰς τὴν χώραν νυκτός· ἔπειτα δὲ ἡμερεύ-
 σαντες ἐν τινι τόπῳ ἐρήμῳ πρὸς τὰς πύλας ἦλθον, ὥς
 δὴ ἐξ ἀγροῦ ἀπιόντες, ἡνίκαπερ οἱ ἀπὸ τῶν ἔργων
 ὀψιαίτατοι. ἐπεὶ δ' εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, διενυκτέ-
 ρευσαν μὲν ἐκείνην τὴν νύκτα παρὰ Χάρωνί τινι, καὶ
 4 τὴν ἐπιούσαν δὲ ἡμέραν διημέρευσαν. ὁ μὲν οὖν Φιλ-
 λίδας τὰ τε ἄλλα ἐπεμελεῖτο τοῖς πολεμάρχοις, ὡς
 Ἀφροδίσια ἄγουσιν ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς, καὶ δὴ καὶ
 γυναῖκας πάλαι ὑπισχνούμενος ἄξιον αὐτοῖς τὰς σε-
 μνοτάτας καὶ καλλίστας τῶν ἐν Θήβαις, τὰτ' ἔφη ἄξιον.
 οἱ δέ, ἦσαν γὰρ τοιοῦτοι, μάλα ἡδέως προσεδέχοντο
 5 νυκτερεύσειν. ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησάν τε καὶ συμπροθυμου-
 μένου ἐκείνου ταχὺ ἐμεθύσθησαν, πάλαι κελευόντων
 ἄγειν τὰς ἐταῖρας, ἐξελθὼν ἥγαγε τοὺς περὶ Μέλωνα,
 τρεῖς μὲν στείλας ὥς δεσποίνας, τοὺς δ' ἄλλους ὥς θε-
 6 ραπαίνας. κἀκείνους μὲν εἰσῆγαγεν εἰς τὸ ταμεῖον
 τοῦ πολεμαρχείου, αὐτὸς δ' εἰσελθὼν εἶπε τοῖς περὶ
 Ἀρχίαν ὅτι οὐκ ἂν φασιν εἰσελθεῖν αἱ γυναῖκες, εἰ τις
 τῶν διακόνων ἐνθον ἔσοιτο. ἐνθεν οἱ μὲν ταχὺ ἐκέ-
 λευον παντας ἐξιέναι, ὁ δὲ Φιλλίδας δοὺς οἶνον εἰς
 ἐνὸς τῶν διακόνων ἐξέπεμψεν αὐτούς. ἐκ δὲ τούτου
 εἰσῆγαγε τὰς ἐταῖρας δὴ, καὶ ἐκάθισε παρ' ἐκάστῳ.
 ἦν δὲ σύνθημα, ἐπεὶ καθίζουσιν, παλεῖν εὐθύς ἀνα-
 7 καλυψαμένους. οἱ μὲν δὴ οὕτω λέγουσιν αὐτοὺς ἀπο-
 θανεῖν, οἱ δὲ καὶ ὥς κωμαστὰς εἰσελθόντας τοὺς ἀμφι-

Μέλωνα ἀποκτεῖναι τοὺς πολεμάρχους. λαβὼν δὲ
 ὁ Φιλλίδας τρεῖς αὐτῶν ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν τοῦ Λεον-
 τιάρχου οἰκίαν· κόψας δὲ τὴν θύραν εἶπεν ὅτι παρὰ
 τῶν πολεμάρχων ἀπαγγεῖλαι τι βούλοιοτο. ὁ δὲ ἐτύγ-
 χανε μὲν χωρὶς κατακείμενος ἔτι μετὰ δειπνον, καὶ ἡ
 γυνὴ ἐριουργοῦσα παρεκάθητο. ἐκέλευσε δὲ τὸν Φιλ-
 λίδαν πιστὸν νομίζων εἰσιέναι. οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον,
 τὸν μὲν ἀποκτείναντες, τὴν δὲ γυναῖκα φοβήσαντες
 κατεσιώπησαν. ἐξιόντες δὲ εἶπον τὴν θύραν κεκλεισθαι·
 εἰ δὲ λήψονται ἀνεωγμένην, ἡπείλησαν ἀποκτεῖναι
 ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐπέπρακτο, 8
 λαβὼν δύο ὁ Φιλλίδας τῶν ἀνδρῶν ἦλθε πρὸς τὸ ἀνά-
 κειον, καὶ εἶπε τῷ εἰργμοφύλακι ὅτι ἄνδρα ἄγοι παρὰ
 τῶν πολεμάρχων ὃν εἶρξαι δέοι. ὥς δὲ ἀνέωξε, τοῦ-
 τον μὲν εὐθύς ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ δεσμώτας ἔλυσαν.
 καὶ τούτους μὲν ταχὺ τῶν ἐκ τῆς στοᾶς ὀπλων καθε-
 λόντες ὠπλισαν, καὶ ἀγαγόντες ἐπὶ τὸ Ἀμφεῖον θέσθαι
 ἐκέλευον τὰ ὄπλα. ἐκ δὲ τούτου εὐθύς ἐκήρυττον ἐξέ- 9
 ναι πάντας Θηβαίους, ἱππέας τε καὶ ὀπλίτας, ὥς τῶν
 τυράννων τεθνεώτων. οἱ δὲ πολῖται, ἕως μὲν νῦν ἦν,
 ἀπιστοῦντες ἡσυχίαν εἶχον· ἐπεὶ δ' ἡμέρα τ' ἦν καὶ
 φανερόν ἦν τὸ γεγενημένον, ταχὺ δὴ καὶ οἱ ὀπλίται
 καὶ οἱ ἱππεῖς σὺν τοῖς ὀπλοῖς ἐξεβοήθουν. ἐπεμψαν δ'
 ἱππέας οἱ κατεληλυθότες καὶ ἐπὶ τοὺς πρὸς τοῖς ὀρίοις
 Ἀθηναίων δύο τῶν στρατηγῶν. οἱ δ' εἰδότες τὸ
 πρᾶγμα ἔφ' ὃ ἀπεστάλκεσαν· ὁ μέντοι ἐν τῇ ἀκροπόλει
 ἀρμοστῆς ἐπεὶ ἦσθετο τὸ νυκτερινὸν κήρυγμα, εὐθύς
 ἐπεμψεν εἰς Πλαταιὰς καὶ Θεσπιάς ἐπὶ βοήθειαν. καὶ
 τοὺς μὲν Πλαταιέας αἰσθόμενοι προσιόντας οἱ τῶν Θη-
 βαίων ἱππεῖς, ἀπαντήσαντες ἀπέκτειναν αὐτῶν πλεον
 ἢ εἴκοσιν· ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ταῦτα πράξαντες καὶ οἱ
 Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῶν ὀρίων ἤδη παρῆσαν, προσέβαλον

- 11 πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. ὥς δὲ ἐγνώσαν οἱ ἐν τῇ ἀκροπο-
λει ὀλίγοι ὄντες, τὴν τε προθυμίαν τῶν προσιόντων
ἀπάντων ἐώρων, καὶ τῶν κηρυγμάτων μεγάλων γιγνο-
μένων τοῖς πρώτοις ἀναβᾶσιν, ἐκ τούτων φοβηθέντες
εἶπον ὅτι ἀπίοιεν ἅν, εἰ σφίσιν ἀσφάλειαν μετὰ τῶν
ὀπλων ἀπιοῦσι διδοῖεν. οἱ δὲ ἄσμενοί τε ἔδοσαν ἃ
ᾔτουν, καὶ σπείσασθαι καὶ ὅρκους ὁμόσαντες ἐπὶ τού-
τοις ἐξέπεμπον. ἐξιόντων μέντοι, ὅσους ἐπέγνωνσαν
τῶν ἐχθρῶν ὄντας, συλλαμβάνοντες ἀπέκτειναν. ἦσαν
δὲ τινες οἱ καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν ὀρίων
ἐπιβοηθησάντων ἐξεκλάπησαν καὶ διεσώθησαν. οἱ
μέντοι Θηβαῖοι καὶ τοὺς παῖδας τῶν ἀποθανόντων,
ὅσοις ἦσαν, λαβόντες ἀπέσφαξαν.
- 13 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐπύθοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, τὸν μὲν
ἀ.σ. 578. ἄρμωσθιν τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν ἀκρόπολιν καὶ οὐκ
ἀναμείναντα τὴν βοήθειαν ἀπέκτειναν, φρουρὰν δὲ
φαίνουσιν ἐπὶ τοὺς Θηβαίους. καὶ Ἀγησίλαος μὲν λέ-
γων ὅτι ὑπὲρ τετταράκοντα ἄφ' ἧβης εἴη, καὶ ὥσπερ
τοῖς ἄλλοις τοῖς τηλικούτοις οὐκέτι ἀνάγκη εἴη τῆς ἐαν-
τῶν ἕξω στρατεύεσθαι, οὕτω δὴ καὶ βασιλεῦσι τὸν αὐ-
τὸν νόμον ὄντα ἀπεδείκνυ. κάκεῖνος μὲν δὴ λέγων
ταῦτα οὐκ ἐστρατεύετο. οὐ μέντοι τούτου γ' ἕνεκεν
κατέμεινεν, ἀλλ' εὖ εἰδὼς ὅτι εἰ στρατηγολή, λέξοιεν οἱ
πολλοὶ ὥς Ἀγησίλαος, ὅπως βοηθήσειε τοῖς τυράννοις,
πράγματα τῇ πόλει παρέχοι. εἶα οὖν αὐτοὺς βουλευέ-
14 σθαι ὁποῖόν τι βούλοιντο περὶ τούτων. οἱ δ' ἐφοροὶ
διδασκόμενοι ὑπὸ τῶν μετὰ τὰς ἐν Θήβαις σφαγὰς ἐκ-
πεπιτωκότων, Κλεόμβροτον ἐκπέμπουσι, πρῶτον τότε
ἡγούμενον, μάλα χειμῶνος ὄντος. ἤν μὲν οὖν δι'
Ἐλευθερῶν ὁδὸν Χαβρίας ἔχων Ἀθηναίων πελταστὰς
ἐφύλαττεν· ὁ δὲ Κλεόμβροτος ἀνέβαινε κατὰ τὴν εἰς
Πλαταιὰς φέρουσαν. προΐόντες δὲ οἱ πελτασταὶ περι-

εγγάνουσιν ἐπὶ τῷ ἄκρῳ φυλάττουσι τοῖς ἐκ τοῦ ἀνα-
 κείου λελυμένοις, ὥς περὶ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα οὔσι.
 καὶ τούτους μὲν ἅπαντας, εἰ μὴ τις ἐξέφυγεν, οἱ πελ-
 τασταὶ ἀπέκτειναν· αὐτὸς δὲ κατέβαινε πρὸς τὰς Πλα-
 ταιάς, ἐτι φιλίας οὔσας. ἐπεὶ δὲ εἰς Θεσπιάς ἀφίκετα, 15
 ἐκεῖθεν ὁρμηθεὶς εἰς Κυνὸς κεφαλὰς οὔσας Θηβαίων
 ἑσρατοπεδεύσατο. μέινας δὲ ἐκεῖ περὶ ἑκκαίδεκα ἡμέ-
 ρας ἀπεχώρησε πάλιν εἰς Θεσπιάς. κακεῖ μὲν ἄρμο-
 στήν κατέλιπε Σφοδρίαν καὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων τὸ
 τρίτον μέρος ἐκάστων· παρέδωκε δὲ αὐτῷ καὶ χρήματα
 ὅσα ἐτύγγανεν οἰκοθεν ἔχων, καὶ ἐκέλευσε ξενικὸν
 προσμισθουῖσθαι. καὶ ὁ μὲν Σφοδρίας ταῦτ' ἐπραττεν. 16
 ὁ δὲ Κλεόμβροτος ἀπῆγεν ἐπ' οἶκον τὴν διὰ Κρεύσιος
 τοὺς μεθ' αὐτοῦ στρατιώτας καὶ μάλα ἀποροῦντας
 πότερ' ἂν ποτε πόλεμος πρὸς Θηβαίους ἢ εἰρήνη εἴη· ἥγα-
 γε μὲν γὰρ εἰς τὴν τῶν Θηβαίων τὸ στρατεύμα, ἀπῆλθε
 δὲ ὥς ἐδύνατο ἐλάχιστα κακουργήσας. ἀπιόντι γε μὴν 17
 ἄνεμος αὐτῷ ἐξαισίος ἐπεγένετο, ὃν καὶ οἰωνίζοντό τι-
 νες σημαίνειν πρὸ τῶν μελλόντων. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ
 ἄλλα βλαία ἐποίησεν, ἅτῃ καὶ ὑπερβάλλοντος αὐ-
 τοῦ μετὰ τῆς στρατιᾶς ἐκ τῆς Κρεύσιος τὸ καθῆκον ἐπὶ
 θάλατταν ὄρος πολλοὺς μὲν ὄνους κατεκρήμνισεν αὐ-
 τοῖς σκεύεσι, πάμπολλα δὲ ὄπλα ἀφαρπασθέντα ἐξε-
 πνευσεν εἰς τὴν θάλατταν. τέλος δὲ πολλοὶ οὐ δυνά- 18
 μενοι σὺν τοῖς ὅπλοις πορεύεσθαι, ἐνθεν καὶ ἐνθεν
 τοῦ ἄκρου κατέλιπον λίθων ἐμπλήσαντες ὑπτίας τὰς
 ἀσπίδας. καὶ τότε μὲν τῆς Μεγαρικῆς ἐν Αἰγιοσθένεσι
 ἐδείπνησαν ὥς ἐδύναντο· τῇ δ' ὑστεραία ἐλθόντες
 ἱκομίσαντο τὰ ὄπλα. καὶ ἐκ τούτου οἵκαδε ἤδη ἕκα-
 στοὶ ἀπῆσαν· ἀφῆκε γὰρ αὐτοὺς ὁ Κλεόμβροτος.

Οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι ὁρῶντες τὴν τῶν Λακεδαι- 19
 μονίων ῥώμην καὶ ὅτι πόλεμος ἐν Κορίνθῳ οὐκέτι ἦν,
 Xenoph. Hist. Gr. 12

- ἀλλ' ἤδη παριόντες τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὰς Θήβας ἐνέβαλλον, οὕτως ἐφοβοῦντο ὥστε καὶ τῷ δύο στρατηγῷ, ὃ σινηπιστάσθην τὴν τοῦ Μέλωνος ἐπὶ τοὺς περὶ Λεοντιάδην ἐπανάστασιν, κρίναντες τὸν μὲν ἀπέκτειναν, τὸν δ', ἐπεὶ οὐχ ὑπέμεινεν, ἐφυγάδευσαν.
- 20 Οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι, εἰ μηδὲνες ἄλλοι ἢ αὐτοὶ πολεμήσοιεν τοῖς Λακεδαιμονίοις, τοῖνδε εὐρίσκουσι μηχανήματα. πείθουσι τὸν ἐν ταῖς Θεσπιαῖς ἀρμοστὴν Σφοδρίαν, χρήματα δόντες, ὥς ὑποπτεύετο, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἵν' ἐκπολεμώσῃ τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. κακείνος πειδόμενος αὐτοῖς, προσποιησάμενος τὸν Πειραιᾶ καταλήψεσθαι, ὅτι δὴ ἀπύλωτος ἦν, ἤγεν ἐκ τῶν Θεσπιῶν πρῶ δειπνήσαντας τοὺς στρατιώτας, φάσκων
- 21 πρὸ ἡμέρας κατανύσειν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Θριαῖσι δ' αὖ τῷ ἡμέρᾳ ἐπεγένετο, καὶ οὐδὲν ἐντεῦθεν ἐποίησεν ὥστε λαθεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ ἀπετράπετο, βοσκήματα διήρπασε καὶ οἰκίας ἐπόρθησε. τῶν δ' ἐντυχόντων τινὲς τῆς νεκτὸς φεύγοντες εἰς τὸ ἄστρ ἀπήγγελλον τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι στράτευμα πάμπολυ προσίοι. οἱ μὲν δὴ ταχὺ ὀπλισάμενοι καὶ ἱππεῖς καὶ ὀπλίται ἐν φυλακῇ τῆς πό-
- 22 λεως ἦσαν. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων καὶ πρέσβεις ἐτύγχανον Ἀθήνησιν ὄντες παρὰ Καλλίᾳ τῷ προξένῳ Ἐτυμοκλῆς τε καὶ Ἀριστόλοχος καὶ Ὁκυλλος· οὗς οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα ἠγγέλθη, συλλαβόντες ἐφυλάκτον, ὥς καὶ τούτους συνεπιβουλεύοντας. οἱ δὲ ἐκπεληγμένοι τε ἦσαν τῷ πράγματι καὶ ἀπελογοῦντο ὥς οὐκ ἂν ποτε οὕτω μῶροι ἦσαν ὥς εἰ ἤδεσαν καταλαβανόμενον τὸν Πειραιᾶ, ἐν τῷ ἄστει ἂν ὑποχειρίους αὐτοὺς παρῆχον, καὶ ταῦτα παρὰ τῷ προξένῳ, οὐ τά-
- 23 χιστ' ἂν ἠρέεθσαν. ἔτι δ' ἔλεγον ὥς εὐδηλον καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἔδοιτο ὅτι οὐδ' ἡ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων

ταῦτα συνήδει. Σφοδρίαν γὰρ εὖ εἰδέναι ἔφασαν ὅτι ἀπολωλότα πεύσονται ὑπὸ τῆς πόλεως. καί κεινοι μὲν κριθέντες μὴδὲν συνειδέναι ἀφείδησαν. οἱ δ' ἔφοροι 24 ἀνεκάλεσάν τε τὸν Σφοδρίαν καὶ ὑπῆγον θανάτου. ἐκεῖνος μέντοι φοβούμενος οὐχ ὑπήκουσεν· ὅμως δὲ καί περ οὐχ ὑπακούων εἰς τὴν κρίσιν ἀπέφυγε. καὶ πολλοῖς ἔδοξεν αὐτῇ δὴ ἀδικώτατα ἐν Λακεδαιμονίῃ ἡ δίκη κριθῆναι. ἐγένετο δὲ τοῦτο τὸ αἵτιον.

Ἦν υἱὸς τῷ Σφοδρίᾳ Κλεώνυμος, ἡλικίαν τε 25 ἔχων τὴν ἄρτι ἐκ παίδων, καὶ ἅμα κάλλιστός τε καὶ εὐδοκιμώτατος τῶν ἡλικίων. τούτου δὲ ἐρῶν ἐτύγγανεν Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγησιλάου. οἱ μὲν οὖν τοῦ Κλεομβρότου φίλοι, ἅτε ἐταῖροι ὄντες τῷ Σφοδρίᾳ, ἀπολυτικῶς αὐτοῦ εἶχον, τὸν δέ γε Ἀγησίλαον καὶ τοὺς ἐκείνου φίλους ἐφοβοῦντο, καὶ τοὺς διὰ μέσου δέ· δεινὰ γὰρ ἔδόκει πεποιηκέναι. ἐκ τούτου δὲ ὁ μὲν Σφοδρίας εἶπε πρὸς 26 τὸν Κλεώνυμον, Ἐξεστὶ σοι, ὦ υἱέ, σῶσαι τὸν πατέρα, δεηθέντι Ἀρχιδάμῳ εὐμενῇ Ἀγησίλαον ἐμοὶ εἰς τὴν κρίσιν παρασχεῖν. ὁ δὲ ἀκούσας ἐτόλμησεν ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον, καὶ ἔδειτο σωτήρα αὐτῷ τοῦ πατρὸς γενέσθαι. ὁ μὲντοι Ἀρχίδαμος ἰδὼν μὲν τὸν Κλεώνυ- 27 μον κλάοντα συνεδάκρυε παρεστηκῶς· ἀκούσας δὲ θεομένου, ἀπεκρίνατο, Ἀλλ', ὦ Κλεώνυμε, ἴσθι μὲν ὅτι ἐγὼ τῷ ἐμῷ πατρὶ οὐδ' ἀντιβλέπειν δύναμαι, ἀλλὰ καὶ νῦν βούλωμαι διαπραῖξασθαι ἐν τῇ πόλει, πάντων μᾶλλον ἢ τοῦ πατρὸς θέομαι· ὅμως δ', ἐπεὶ σὺ κελεύεις, νόμιζε πᾶσάν με προθυμίαν ἔχειν ταῦτά σοιπραχθῆναι. καὶ τότε μὲν δὴ ἐκ τοῦ φιλιτίου εἰς τὸν οἶκον ἐλθὼν 28 ἀνεπαύετο· τοῦ δ' ὄρθρου ἀναστὰς ἐφύλαττε μὴ λάθαι αὐτὸν ὁ πατήρ· ἐξελθὼν. ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτὸν ἐξιόντα, πρῶτον μὲν, εἰ τις τῶν πολιτῶν παρῇν, παρίει τούτους διαλέγεσθαι αὐτῷ, ἔπειτα δ', εἰ τις ξένος, ἔπειτα

- δὲ καὶ τῶν θεραπόντων τῷ δεομένῳ παρεχόμεναι. τέλος
 δ', ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα ἀπιὼν ὁ Ἀγησίλαος εἰσῆλθεν
 οἴκαδε, ἀπιὼν ὥχeto οὐδὲ προσελθῶν. καὶ τῇ ὕστεραίᾳ
 29 δὲ ταῦτά ταῦτα ἐποίησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος ὑπώπτεται
 μὲν ὧν ἔνεκεν ἐφοίτα, οὐδὲν μέντοι ἠρώτα, ἀλλ' εἰς
 αὐτόν. ὁ δ' αὖ Ἀρχίδαμος ἐπεθύμει μὲν, ὥσπερ εἰκός,
 ὁρᾶν τὸν Κλεώνυμον· ὅπως μέντοι ἔλθοι πρὸς αὐτόν
 μὴ διειλεγμένος τῷ πατρὶ περὶ ὧν ἐκεῖνος ἐδεήθη οὐκ
 εἶχεν. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Σφοδρίαν οὐχ ὕρῳντες τὸν Ἀρ-
 χίδαμον ἰόντα, πρόσθεν δὲ θαμίζοντα, ἐν παντὶ ἦσαν
 30 μὴ λελοιδορημένος ὑπ' Ἀγησιλάου εἴη. τέλος μέντοι
 ὁ Ἀρχίδαμος ἐτόλμησε προσελθεῖν καὶ εἰπεῖν, ὦ πά-
 τερ, Κλεώνυμός με κελεύει σου δεηθῆναι σῶσαί οἱ τὸν
 πατέρα· καὶ ἐγὼ ταῦτά σου θέομαι, εἰ δυνατόν. ὁ δ'
 ἀπεκρίνατο, Ἀλλὰ σοὶ μὲν ἔγωγε συγγνώμην ἔχω· αὐ-
 τὸς μέντοι ὅπως ἂν συγγνώμης τύχοιμι παρὰ τῆς πό-
 λεως ἄνδρα μὴ καταγινώσκων ἀδικεῖν οἷς ἐχρηματί-
 31 σατο ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως οὐχ ὁρῶ. ὁ δὲ τότε μὲν πρὸς
 ταῦτα οὐδὲν εἶπεν, ἀλλ' ἠττηθεὶς τοῦ δικαίου ἀπῆλ-
 θεν. ὕστερον δὲ ἢ αὐτὸς νοήσας ἢ διδαχθεὶς ὑπὸ του
 εἶπεν ἐλθῶν, Ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ πάτερ, εἰ μηδὲν ἦσέ-
 κει Σφοδρίας, ἀπέλυσας ἂν αὐτὸν οἶδα· νῦν δέ, εἰ
 ἠδίκηκέ τι, ἡμῶν ἔνεκεν συγγνώμης ὑπὸ σοῦ τυχέτω.
 ὁ δὲ εἶπεν, Οὐκοῦν ἂν μέλλῃ καλὰ ταῦθ' ἡμῖν εἶναι, οὐ-
 τως ἔσται. ὁ μὲν δὴ ταῦτ' ἀκούσας μάλα δύσελπις ὧν
 32 ἀπῆει. τῶν δὲ τοῦ Σφοδρία φίλων τις διαλεγόμενος
 Ἑτμοκλεῖ εἶπεν, Ὅτις μὲν, οἶμαι, ἔφη, οἱ Ἀγησιλάου
 φίλοι πάντες ἀποκτενεῖτε τὸν Σφοδρίαν. καὶ ὁ Ἑτ-
 μοκλῆς, Μὰ Δία οὐκ ἄρα ταῦτ', ἔφη, ποιήσομεν Ἀγη-
 σιλάῳ, ἐπεὶ ἐκεῖνός γε πρὸς πάντας ὅσοις διείλεκται
 ταῦτά λέγει, μὴ ἀδικεῖν μὲν Σφοδρίαν ἀδύνατον εἶ-
 ναι· ὅστις μέντοι παῖς τε ὧν καὶ παιδίσκος καὶ ἡβῶν

πάντα τὰ καλὰ ποιῶν διετέλεσε, χαλεπὸν εἶναι τοιοῦτον ἄνδρα ἀποκτινύναι· τὴν γὰρ Σπάρτην τοιούτων δεῖσθαι στρατιωτῶν. ὁ οὖν ἀκούσας ταῦτα ἀπήγγειλε 33 τῷ Κλεωνύμῳ. ὁ δ' ἡσθεὶς, εὐθύς ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον εἶπεν, Ὅτι μὲν ἡμῶν ἐπιμέλει ἤδη ἴσμεν· ἐν δ' ἐπίστω, Ἀρχίδαμε, ὅτι καὶ ἡμεῖς πειρασόμεθα ἐπιμελεῖσθαι ὥς μήποτε σὺ ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ αἰσχυνηθῇς. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ καὶ ζῶν ἅπαντ' ἐποίει ὅσα καλὰ ἐν τῇ Σπάρτῃ, καὶ ἐν Λαίονοις πρὸ τοῦ βασιλέως μαχόμενος σὺν Λαίονι τῷ πολεμάρχῳ τρις πεσὼν πρῶτος τῶν πολιτῶν ἐν μέσοις τοῖς πολέμοις ἀπέθανε. καὶ ἠνίασε μὲν εἰς τὰ ἔσχατ' Ἀρχίδαμον, ὥς δ' ὑπέσχετο, οὐ κατήσχυεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκόσμησε. τοιοῦτῳ μὲν δὴ τρόπῳ Σφοδρίας ἀπέφυγε.

Γῶν μέντοι Ἀθηναίων οἱ βοιωτιάζοντες ἐδίδα- 34 σκον τὸν δῆμον ὥς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσειαν τὸν Σφοδρίαν, ὅτι ἐπεβούλευσε ταῖς Ἀθήναις. καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι ἐτύλωσάν τε τὸν Πειραιᾶ, ναῦς τε ἐνανηγοῦντο, τοῖς τε Βοιωτοῖς πάσῃ προθυμίᾳ ἐβοήθουν. οἱ δ' αὖ Λακε- 35 δαιμόνιοι φρουρὰν τε ἔφηναν ἐπὶ τοὺς Θηβαίους, καὶ τὸν Ἀγησίλαον νομίσαντες φρονιμώτερον ἢ σφίσι τοῦ Κλεομβρότου ἡγεῖσθαι, ἐδέοντο αὐτοῦ ἄγειν τὴν στρατιάν. ὁ δὲ εἰπὼν οὐδὲν ἂν ὁ τῇ πόλει δοκοίη ἀντεπεῖν παρεσκευάζετο εἰς τὴν ἔξοδον. γιννώσκων δ' ὅτι 36 εἰ μή τις προκαταλήφοιτο τὸν Κιθαιρῶνα, οὐ ῥᾶδιον ἴσται εἰς τὰς Θήβας ἐμβαλεῖν, μαθὼν πολεμοῦντας τοὺς Κλειτορίους τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ ξενικὸν τρέφοντας, ἐκοινολογήσατο αὐτοῖς, ὅπως προσγένοιτο τὸ ξενικὸν αὐτῷ, εἴ τι δεηθείη. ἐπεὶ δὲ τὰ διαβατήρια ἐγένε- 37 ντο, πέμψας, πρὶν ἐν Τεγέᾳ αὐτὸς εἶναι, πρὸς τὸν ἄρχοντα τῶν παρὰ τοῖς Κλειτορίοις ξένων, καὶ μισθὸν

- δους μῆνος, ἐκέλευε προκαταλαβεῖν αὐτοὺς τὸν Κιθαιρῶνα. τοῖς δ' Ὀρχομενίοις εἶπεν, ἕως στρατεία εἴη, παυσασθαι τοῦ πολέμου· εἰ δέ τις πόλις στρατιᾶς οὐσῆς ἔξω ἐπὶ πόλιν στρατεύσοι, ἐπὶ ταύτην
- 38 ἔφη πρῶτον ἵεναι κατὰ τὸ δόγμα τῶν συμμάχων. ἰπεὶ δὲ ὑπερέβαλε τὸν Κιθαιρῶνα, ἔλθων εἰς Θεσπιάς ἐκείθεν ὁρμηθεὶς ἦει ἐπὶ τὴν τῶν Θηβαίων χώραν. εὐρὼν δὲ ἀποτεταφρευμένον τε καὶ ἀπεσταυρωμένον κύκλω τὸ πεδῖον καὶ τὰ πλείστου ἄξια τῆς χώρας, στρατοπεδευόμενος ἄλλοτ' ἄλλη καὶ μετ' ἄριστον ἐξάγων ἐδῆρον τῆς χώρας τὰ πρὸς ἑαυτοῦ τῶν σταυρωμάτων καὶ τῆς τάφρου. οἱ γὰρ πολέμιοι, ὅπου ἐπιφαίνοντο ὁ Ἀγησίλαος, ἀντιπαρήσαν αὐτῷ ἐντὸς τοῦ χαρακώματος ὡς
- 39 ἀμυννόμενοι. καὶ ποτε ἀποχωροῦντος αὐτοῦ ἦδη τὴν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, οἱ τῶν Θηβαίων ἱππεῖς τέως ἀφανεῖς ὄντες ἐξαίφνης διὰ τῶν ὠδοποιημένων τοῦ χαρακώματος ἐξόδων ἐξελαύνουσι, καὶ οἷα δὴ ἀπιόντων πρὸς δεῖπνον καὶ συσκευαζομένων τῶν πελταστῶν, τῶν δ' ἱππέων τῶν μὲν ἔτι καταβεβηκότων, τῶν δ' ἀναβαινόντων, ἐπελαύνουσι· καὶ τῶν πελταστῶν συχνοὺς κατέβαλον καὶ τῶν ἱππέων Κλέαν καὶ Ἐπικυθίδα Σπαρτιάτας, καὶ τῶν περιοίκων ἕνα, Εὐδικον, καὶ τῶν Θηβαίων τινὰς φυγάδας, οὐπω ἀναβεβηκότας ἐπὶ
- 40 τοὺς ἵππους. ὥς δὲ ἀναστρέψας σὺν τοῖς ὀπλίταις ἐβοήθησεν ὁ Ἀγησίλαος, οἱ τε ἱππεῖς ἤλαυνον ἐναντίον τοῖς ἱππεῦσι καὶ τὰ δέκα ἄφ' ἧβης ἐκ τῶν ὀπλιτῶν ἔθει σὺν αὐτοῖς. οἱ μέντοι τῶν Θηβαίων ἱππεῖς ἐφάκειαν ὑποπεπωκόσι που ἐν μεσημβρίᾳ· ὑπέμενον μὲν γὰρ τοῖς ἐπελαύνουσιν ὥστ' ἐξακοντίζειν τὰ δόρατα, ἐξικνουῦτο δ' οὐ. ἀναστρέφοντες δὲ ἐκ τοσούτου ἀπέθανον αὐ-
- 41 τῶν δώδεκα. ὥς δὲ κατέγνω ὁ Ἀγησίλαος ὅτι αἰὲ μετ' ἄριστον καὶ οἱ πολέμιοι ἐφαίνοντο, θυσάμενος ἅμα τῇ

ἡμέρᾳ ἤγεν ὥς οἶόν τε τάχιστα, καὶ παρήλθε δι' ἐρημίας εἰσω τῶν χαρακωμάτων. ἐκ δὲ τούτου τὰ ἐντὸς ἔτεμνε καὶ ἔκαε μέχρι τοῦ ἄστεως. ταῦτα δὲ ποιήσας καὶ πάλιν ἀποχωρήσας εἰς Θεσπιάς, ἐτείχισε τὸ ἄστυ αὐτοῖς· καὶ ἐκεῖ μὲν Φοιβίδαυ κατέλιπεν ἄρμωσθῆν, αὐτὸς δ' ὑπερβαλὼν πάλιν εἰς τὰ Μέγαρά τοὺς μὲν συμμάχους διήκε, τὸ δὲ πολιτικὸν στράτευμα ἐπ' οἴκου ἀπήγαγεν.

Ἐκ δὲ τούτου ὁ Φοιβίδας ἐκπέμπων μὲν ληστήρια 42 ἔφερε καὶ ἤγε τοὺς Θηβαίους, καταδρομὰς δὲ ποιούμενος ἐκακούργει τὴν χώραν. οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι ἀντιτιμωρεῖσθαι βουλόμενοι στρατεύουσι πανδημεὶ ἐπὶ τὴν τῶν Θεσπιέων χώραν. ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ, ὁ Φοιβίδας σὺν τοῖς πελτασταῖς προσκείμενος οὐδαμοὶ εἰα αὐτοὺς ἀποσκεδάννυσθαι τῆς φάλαγγος· ὥστε οἱ Θηβαῖοι μάλα ἀχθόμενοι τῇ ἐμβολῇ θάττοντα τὴν ἀποχώρησιν ἐποιοῦντο, καὶ οἱ ὄρεωκόμοι δὲ ἀπορριπτοῦντες ὃν εἰλήφεσαν καρπὸν ἀπήλαυνον οἰκαδε· οὕτω δεινὸς φόβος τῷ στρατεύματι ἐνέπεσεν. ὁ δ' ἐν τούτῳ 43 θρασέως ἐπέκειτο, περὶ ἑαυτὸν μὲν ἔχων τὸ πελταστικόν, τὸ δ' ὀπλιτικὸν ἐν τάξει ἔπεσθαι κελεύσας. καὶ ἐν ἐλπίδι ἐγένετο τροπὴν τῶν ἀνδρῶν ποιήσασθαι· αὐτὸς τε γὰρ ἐρρωμένως ἤγειτο, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπτεσθαι τῶν ἀνδρῶν παρεκελεύετο, καὶ τοὺς τῶν Θεσπιέων ὀπλίτας ἀκολουθεῖν ἐκέλευεν. ὥς δὲ ἀποχω- 44 ροῦντες οἱ τῶν Θηβαίων ἱππεῖς ἐπὶ νάπη ἀδιαβάτω ἐρίγγοντο, πρῶτον μὲν ἡθροίσθησαν, ἔπειτα δὲ ἀνέστρεφον διὰ τὸ ἀπορεῖν ὅπῃ διαβατεν. οἱ μὲν οὖν πελτασταὶ ὀλίγοι ὄντες οἱ πρῶτοι φοβηθέντες αὐτοὺς ἐφυγον· οἱ δὲ ἱππεῖς αὖ τοῦτο ὥς εἶδον, ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῶν φευγόντων ἐπιθέσθαι αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν δὴ Φοιβί- 45 δας καὶ δυο ἢ τρεῖς μετ' αὐτοῦ μαχόμενοι ἀπέθανον,

οἱ δὲ μισθοφόροι τούτου γενομένου πάντες ἔφυγον. ἐπεὶ δὲ φεύγοντες ἀφίκοντο πρὸς τοὺς ὀπλίτας τῶν Θεσπιέων, κἀκεῖνοι, μάλα πρόσθεν μέγα φρονοῦντες μὴ ὑπεῖξιν τοῖς Θηβαίοις, ἔφυγον, οὐδέν τι πᾶν διωκόμενοι· καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὥσέ. καὶ ἀπέθνησκον μὲν οὐ πολλοί, ὅμως δὲ οὐ πρόσθεν ἔστησαν οἱ Θε-
 46 σπιεῖς, πρὶν ἐν τῇ τείχει ἐγένοντο. ἐκ δὲ τούτου πάλιν αὖ τὰ τῶν Θηβαίων ἀνεξωπυρεῖτο, καὶ ἐστρατεύοντο εἰς Θεσπιάς καὶ εἰς τὰς ἄλλας τὰς περιοικίδας πόλεις. ὁ μὲντοι δῆμος ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς Θήβας ἀπεχώρει· ἐν πάσαις γὰρ ταῖς πόλεσι δυναστεῖαι καθιςτῆκεσαν, ὥσπερ ἐν Θήβαις· ὥστε καὶ οἱ ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι φίλοι τῶν Λακεδαιμονίων βοηθείας ἐδέοντο. μετὰ δὲ τὸν Φοιβίδα θάνατον πολέμαρχον μὲν καὶ μόραν οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ θάλατταν πέμψαντες τὰς Θεσπιᾶν ἐφύλαττον.

47 Ἐπεὶ δὲ τὸ ἔαρ ἐπέστη, πάλιν ἔφαινον φρουρὰν
 577. οἱ ἔφοροι εἰς τὰς Θήβας, καὶ τοῦ Ἀγησιλάου, ἥπερ τὸ πρόσθεν, ἐδέοντο ἡγεῖσθαι. ὁ δ' ὑπὲρ τῆς ἐμβολῆς ταῦτ' αἰγινώσκων, πρὶν καὶ τὰ διαβατήρια θυεσθαι, πέμψας πρὸς τὸν ἐν Θεσπιάς πολέμαρχον ἐκέλευε προ-
 48 καταλαβεῖν τὸ ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸν Κιθαιρῶνα ὁδοῦ ἄκρον καὶ φυλάττειν, ἕως ἄν αὐτὸς ἔλθῃ. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὑπερβαλὼν ἐν ταῖς Πλαταιαῖς ἐγένετο, πάλιν προσεποιήσατο εἰς τὰς Θεσπιᾶς πρῶτον ἰέναι, καὶ πέμπων ἀγοράν τε ἐκέλευε παρασκευάζειν καὶ τὰς πρεσβείας ἐκεῖ περιμένειν· ὥστε οἱ Θηβαῖοι ἰσχυρῶς τὴν πρὸς Θεσπιῶν ἐμ-
 49 βολὴν ἐφύλαττον. ὁ δὲ Ἀγησίλαος τῇ ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ θυσάμενος ἐπορεύετο τὴν ἐπ' Ἐρυθράς· καὶ [ὡς στρατεύματι] δυοῖν ἡμέραιν ὁδὸν ἐν μιᾷ κατανύσας ἐφθασεν ὑπερβὰς τὸ κατὰ Σκῶλον σταυρῶμα, πρὶν ἔλθεῖν τοὺς Θηβαίους ἀπὸ τῆς φυλακῆς, καθ' ἣν τὸ πρό-

σθεν εἰσῆλθε. τοῦτο δὲ ποιήσας τὰ πρὸς ἑω τῆς τῶν
 Θηβαίων πόλεως ἐδήρουν μέχρι τῆς Ταναγραίων· ἔτι
 γὰρ τότε καὶ τὴν Τάναγραν οἱ περὶ Ὑπατόδωρον, φίλοι
 ὄντες τῶν Λακεδαιμονίων, εἶχον· καὶ ἐκ τούτου δὴ
 ἀπῆει ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὸ τεῖχος. οἱ δὲ Θηβαῖοι ὑπελ- 50
 θόντες ἀντετάξαντο ἐπὶ Γραῶς στήθει, ὅπισθεν ἔχον-
 τες τὴν τε τάφρον καὶ τὸ σταύρωμα, νομίζοντες καλὸν
 εἶναι ἐνταῦθα διακινδυνεύειν· καὶ γὰρ στενὸν ἦν ταύ-
 τη ἐπιεικῶς καὶ δύσβατον τὸ χωρίον. ὁ δ' Ἀγησίλαος
 ἰδὼν ταῦτα πρὸς ἐκείνους μὲν οὐκ ἤγεν, ἐπισιμώσας
 δὲ πρὸς τὴν πόλιν ἦει. οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι δείσαντες περὶ 51
 τῆς πόλεως, ὅτι ἐρήμη ἦν, ἀπολιπόντες ἐνθα παρατετα-
 γμένοι ἦσαν δρόμῳ ἔθεον εἰς τὴν πόλιν τὴν ἐπὶ Πο-
 τνιᾶς ὁδόν· ἦν γὰρ αὕτη ἀσφαλεστέρα. καὶ μέντοι ἐδό-
 κει καλὸν γενέσθαι τὸ ἐνδύμημα τοῦ Ἀγησιλάου, ὅτι
 πόρρω ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀποχωρεῖν δρόμῳ
 αὐτοὺς ἐποίησεν· ὅμως μέντοι ἐπὶ παραθέοντας αὐ-
 τοὺς τῶν πολεμάρχων τινὲς ἐπέδραμον σὺν ταῖς μόραις.
 οἱ μέντοι Θηβαῖοι ἀπὸ τῶν λόφων τὰ δόρατα ἐξηκόντι- 52
 ζον, ὥστε καὶ ἀπέθανεν Ἀλύπητος, εἰς τῶν πολεμάρ-
 χων, ἀκοντισθεὶς δόρατι· ὅμως δὲ καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ
 λόφου ἐτράπησαν οἱ Θηβαῖοι· ὥστε ἀναβάντες οἱ Σκι-
 ρῖται καὶ τῶν ἱππέων τινὲς ἔπαιον τοὺς τελευταίους
 τῶν Θηβαίων παρελαύνοντας εἰς τὴν πόλιν. ὥς μὲν- 53
 τοι ἐγγὺς τοῦ τείχους ἐγένοντο, ὑποστρέφουσιν οἱ Θη-
 βαῖοι· οἱ δὲ Σκιρῖται ἰδόντες αὐτοὺς θάπτον ἢ βάθην
 ἀπῆλθον. καὶ ἀπέθανε μὲν οὐδεὶς αὐτῶν· ὅμως δὲ οἱ
 Θηβαῖοι τρόπαιον ἐστήσαντο, ὅτι ἀπεχώρησαν οἱ ἀνα-
 βάντες. ὁ μέντοι Ἀγησίλαος, ἐπεὶ ὥρα ἦν, ἀπελθὼν 54
 ἰστροτοπεδύσατο ἐνθαπερ τοὺς πολεμίους εἶδε παρα-
 τεταγμένους· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῆγαγε τὴν ἐπὶ Θε-
 σπιάς. Θρασέως δὲ παρακολουθούντων τῶν πελτα-

- οἱ ἦσαν μισθοφόροι τοῖς Θηβαίοις, καὶ τ
 βρίαν ἀνακαλούντων, ὅτι οὐκ ἠκολούθει, ὑπ
 φέντες οἱ τῶν Ὀλυνθίων ἱππεῖς, ἥδη γὰρ κατ
 ὄρκους συνεστρατεύοντο, ἐδίωξάν τε αὐτοῦ
 ὄρθιον, καθάπερ ἠκολούθουν, καὶ ἀπέκτειναν
 μάλα πολλούς· ταχὺ γὰρ πρὸς ἄναντες εὐήλατο
 55 σκονταὶ πεζοὶ ὑφ' ἱππέων. ἐπεὶ δ' ἐγένετο ὁ
 λαὸς ἐν ταῖς Θεσπιαῖς, εὐρών στασιάζοντας το
 λίτας, καὶ βουλομένων τῶν φασκόντων λακ
 ἀποκτείνει τοὺς ἐναντίους, ὧν καὶ Μένων ἦν,
 μὲν οὖν οὐκ ἐπέτρεψε· διαλλάξας δὲ αὐτοὺς καὶ
 ὁμόσαι ἀλλήλοις ἀναγκάσας, οὕτως ἀπῆλθε
 διὰ τοῦ Κιθαιρωνος τὴν ἐπὶ Μέγαρα. καὶ ἐκεῖθι
 μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τὸ δὲ πολιτικὸν στρ
 οῖκαδε ἀπήγαγε.
- 56 Μάλα δὲ πιεζόμενοι οἱ Θηβαῖοι σπάνει σί
 τῷ δυοῖν ἐτοῖν μὴ εἰληφέναι καρπὸν ἐκ τῆς γῆς
 πουσιν ἐπὶ δυοῖν τριήρουν ἄνδρας εἰς Παγασὰς
 τον δέκα τάλαντα δόντες. Ἀλκέτας δὲ ὁ Λακε
 νιος φυλάττων Ὀρεόν, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι τὸν σῖτον
 νοῦντο, ἐπληρώσατο τρεῖς τριήρεις, ἐπιμεληθεὶς
 μὴ ἐξαγγελθεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀπήγετο ὁ σῖτος, λαμβάν
 κέτας τὸν τε σῖτον καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς
 ἐξώγησεν οὐκ ἐλάττους ὄντας ἢ τριακοσίους. τ
 57 δὲ εἰρξεν ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὐπερ αὐτὸς ἐσκήνου
 λουθοῦντος δέ τινος τῶν Ὀρειτῶν παιδός, ὥς ἐ
 μάλα καλοῦ τε κάγαθοῦ, καταβαίνων ἐκ τῆς ἀ
 λεως περὶ τοῦτον ἦν. καταγνόντες δὲ οἱ αἰχμάλω
 ἀμέλειαν, καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν, κα
 λὶς ἀφίσταται· ὥστ' εὐπόρως ἥδη οἱ Θηβαῖοι
 παρεκομίζοντο.
- 58 Ὑποφαίνοντος δὲ πάλιν τοῦ ἥρος ὁ μὲν Ἀγρ

οὐκ ἐψεύσθησαν οἱ ταῦτα γνόντες, ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι
ἐπολιορκοῦντο· τὰ γὰρ σιταγωγά αὐτοῖς πλοῖα ἐπὶ μὲν
τὸν Γεραστὸν ἀφίκετο, ἐκεῖθεν δ' οὐκέτι ἤθελε παρ-
πλεῖν, τοῦ ναυτικοῦ ὄντος τοῦ Λακεδαιμονίων περὶ τῇ
Αἰγίναν καὶ Κέω καὶ Ἄνδρον. γνόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι
τὴν ἀνάγκην, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰς ναῦς, καὶ ναυ-
μαχήσαντες πρὸς τὸν Πόλλιν Χαβρίον ἡγουμενόν νι-
κῶσι τῇ ναυμαχίᾳ. καὶ ὁ μὲν σῖτος τοῖς Ἀθηναίοις οὕτω
62 παρεκομίσθη. παρασκευαζομένων δὲ τῶν Λακεδαιμο-
νίων στράτευμα διαβιβάζειν ἐπὶ τοὺς Βοιωτοὺς, ἐδεή-
θησαν οἱ Θηβαῖοι τῶν Ἀθηναίων περὶ Πελοπόννησον
στράτευμα πέμψαι, νομίσαντες ὅτι εἰ τοῦτο γένοιτο,
οὐ δυνατόν ἔσοιτο τοῖς Λακεδαιμονίοις ἅμα μὲν τὴν
ἑαυτῶν χώραν φυλάττειν, ἅμα δὲ τὰς περὶ ἐκεῖνα τὰ
χωρία συμμαχίδας πόλεις, ἅμα δὲ στράτευμα διαβι-
63 βάζειν ἱκανὸν πρὸς ἑαυτούς. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μέντοι
ὀργιζόμενοι τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ τὸ Σφοδρία ἔρ-
γον, προθύμως ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Πελοπόννησον
ναῦς τε ἐξήκοντα πληρώσαντες καὶ στρατηγὸν αὐτῶν
Τιμόθεον ἐλόμενοι. ἅτε δὲ εἰς τὰς Θήβας οὐκ ἐμβεβλη-
κότων τῶν πολεμίων οὐτ' ἐν ᾧ Κλεόμβροτος ἤγε τὴν
στρατιὰν ἔτει οὐτ' ἐν ᾧ Τιμόθεος περιέπλευσε, θρα-
σέως δὴ ἐστρατεύοντο οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ τὰς περιοικίδας
64 πόλεις καὶ πάλιν αὐτὰς ἀνελάμβανον. ὁ μὲντοι Τιμό-
θεος περιπλεύσας Κέρκυραν μὲν εὐθὺς ὑφ' ἑαυτῷ
ἐποίησατο· οὐ μὲντοι ἠὺδραποδίσατο οὐδὲ ἄνδρας
ἐφυγάδευσεν οὐδὲ νόμους μετέστησεν· ἐξ ὧν τὰς περὶ
65 ἐκεῖνα πόλεις πάσας εὐμενεστέρας ἔσχεν. ἀντεπλή-
ρωσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ναυτικόν, καὶ Νικόλοχον
ναύαρχον, μάλα θρασὺν ἄνδρα, ἐξέπεμψαν· ὃς ἐπειδὴ
εἶδε τὰς μετὰ Τιμόθεον ναῦς, οὐκ ἐμέλλησε, καίπερ
ἐξ νεῶν αὐτῷ ἄπουσῶν τῶν Ἀμβρακιωτῶν, ἀλλὰ

πέντε καὶ πεντήκοντα ἔχων ναῦς ἐξήκοντα οὕσαις ταῖς
 μετὰ Τιμοθέου ἐναυμάχησε. καὶ τότε μὲν ἡττήθη, καὶ
 τρόπαιον ὁ Τιμόθεος ἔστησεν ἐν Ἀλυζία. ὁ δὲ ἀνείλ- 66
 κυσμένων τῶν Τιμοθέου νεῶν καὶ ἐπισκευαζομένων,
 ἐπεὶ παρεγένοντο αὐτῷ αἱ Ἀμβρακιώτιδες ἕξ τριήρεις,
 ἐπὶ τὴν Ἀλυζίαν ἔπλευσεν, ἔνθα ἦν ὁ Τιμόθεος. ὥς
 δ' οὐκ ἀντανῆγε, τρόπαιον αὐτὸν κἀκεῖνος ἔστήσατο ἐν
 ταῖς ἐγγυτάτω νήσοις. ὁ δὲ Τιμόθεος ἐπεὶ ἄς τε εἶχεν
 ἐπεσκεύασε καὶ ἐκ Κερκύρας ἄλλας προσεπληρώσατο,
 γενομένων αὐτῷ τῶν πασῶν πλέον ἐβδομήκοντα, πο-
 λὺν δὴ ὑπερεῖχε ναυτικῷ· χρήματα μέντοι μετεπέμ-
 πετο Ἀθήνηθεν· πολλῶν γὰρ ἔδειτο, ἅτε πολλὰς ναῦς
 ἔχων.

[5.]

Οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι περὶ ταῦτα 1.
 ἦσαν. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐπεὶ κατεστρέψαντο τὰς ἐν τῇ
 Βοιωτίᾳ πόλεις, ἐστράτευον καὶ εἰς τὴν Φωκίδα. ὥς
 δ' αὐτὸν καὶ οἱ Φωκεῖς ἐπρέσβευον εἰς τὴν Λακεδαίμονα
 καὶ ἔλεγον ὅτι εἰ μὴ βοηθήσοιεν, οὐ δύνησιντο μὴ
 πείθεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐκ τούτου οἱ Λακεδαιμόνιοι
 διαβιβάξουσι κατὰ θάλατταν εἰς Φωκέας Κλεόμβροτόν
 τε τὸν βασιλέα καὶ μετ' αὐτοῦ τέτταρας μόρας καὶ
 τῶν συμμάχων τὸ μέρος.

Σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἐκ Θεττα- 2
 λίας ἀφικνεῖται πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμονίων
 Πολυδάμας Φαρσάλιος. οὗτος δὲ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Θετ-
 ταλίᾳ μάλα εὐδοκίμει, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει οὕτως
 ἐδόκει καλὸς τε κἀγαθὸς εἶναι ὥστε καὶ στασιάσαντες

- οἱ Φαρσάλιοι παρακατέθεντο αὐτῷ τὴν ἀκρόπολιν
 τὰς προσόδους ἐπέτρεψαν λαμβάνοντι, ὅσα ἐγγύς
 ἐν τοῖς νόμοις, εἰς τε τὰ ἱερὰ ἀναλίσκειν καὶ εἰς τὰς
 3 λην διοίκησιν. καὶ κείνος μέντοι ἀπὸ τούτων τὰς
 μάτων τὴν τε ἄκραν φυλάττων διέσωξεν αὐτὸν
 τὰλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτόν. καὶ
 μὲν ἐνδεήσεις, παρ' ἑαυτοῦ προσετίθει, ὁπότε
 ῥιγένοιο τῆς προσόδου, ἀπελάμβανεν. ἦν δὲ καὶ
 λως φιλόξενός τε καὶ μεγαλοπρεπὴς τὸν Θετταλῶν
 τρόπον. οὗτος οὖν ἐπεὶ ἀφίκετο εἰς τὴν Λακεδαιμόνιαν,
 εἶπε τοιάδε.
- 4 Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, πρόξενος ὑμῶν
 καὶ εὐεργέτης ἐκ πάντων ὧν μεμνήμεθα προσημασμέ-
 νῳ, ἐάν τέ τι ἀπορῶ, πρὸς ὑμᾶς ἵεναι, ἐάν τέ τι
 λεπὸν ὑμῖν ἐν τῇ Θετταλίᾳ συνιστῇται, σημασμέ-
 νῳ ἀκούετε μὲν οὖν εὖ οἶδ' ὅτι καὶ ὑμεῖς Ἰάσονος ὅτι
 ὁ γὰρ ἀνὴρ καὶ δύναιμι ἔχει μεγάλην καὶ ὄνομαστον
 ἐστίν· οὗτος δὲ σπονδὰς ποιησάμενος συνεγένετο
 5 καὶ εἶπε τάδε. Ὅτι μὲν, ὦ Πολυδάμα, καὶ ἡμεῖς
 σαν τὴν ὑμετέραν πόλιν θυναίμην ἂν παρασχεῖν
 σθαι ἔξεστί σοι ἐκ τῶνδε λογίζεσθαι. ἐγὼ γάρ
 ἔχω μὲν Θετταλίας τὰς πλείστας καὶ μεγίστας
 συμμάχους· κατεστρεψάμην δ' αὐτὰς ὑμῶν στρα-
 ταῖς τὰ ἐναντία ἐμοὶ στρατευομένων. καὶ μὴν
 γε ὅτι ξένους ἔχω[μισθοφόρους] εἰς ἑξακισχιλίων
 ὥς ἐγὼ οἶμαι, οὐδεμία πόλις δύναται ἂν ῥαδίως
 σθαι. ἀριθμὸς μὲν γάρ, ἔφη, καὶ ἄλλοθεν οὐκ
 ἐλάττων ἐξέλθοι· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν πόλεων στρα-
 ματα τοὺς μὲν προεληλυθότας ἦδη ταῖς ἡλικίαις
 τοὺς δ' οὐπω ἀκμάζοντας· σωμασκοῦσί γε μὴν
 ὀλίγοι τινὲς ἐν ἐκάστη πόλει· παρ' ἐμοὶ δὲ οὐδὲ
 6 σθοφορεῖ, ὅστις μὴ ἱκανὸς ἐστίν ἐμοὶ ἰσα πονεῖν

τὸς δ' ἐστί, λέγειν γὰρ χρή πρὸς ὑμᾶς τάληθῃ, καὶ τὸ
 σῶμα μάλα εὐρωστος καὶ ἄλλως φιλοπονος. καὶ τοί-
 νυν τῶν παρ' αὐτῷ πείραν λαμβάνει καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν· ἡγείται γὰρ σὺν τοῖς ὅπλοις καὶ ἐν τοῖς γυ-
 μνασίοις καὶ ὅταν ποι στρατεύηται. καὶ οὓς μὲν ἂν μα-
 λακοὺς τῶν ξένων αἰσθάνηται, ἐκβάλλει, οὓς δ' ἂν
 ὁρᾷ φιλοπόνως καὶ φιλοκινδύνως ἔχοντας πρὸς τοὺς
 πολέμους, τιμᾷ τοὺς μὲν διμοιρίαις, τοὺς δὲ τριμοι-
 ρίαις, τοὺς δὲ καὶ τετραμοιρίαις, καὶ ἄλλοις θώροις,
 καὶ νόσων γε θεραπαίαις καὶ περὶ ταφᾶς κόσμῳ· ὥστε
 πάντες ἴσασιν οἱ παρ' ἐκείνῳ ξένοι ὅτι ἡ πολεμικὴ αὐ-
 τοῖς ἀρετὴ ἐντιμωτάτην τε βίον καὶ ἀφθονώτατον παρ-
 ἔχεται. ἐπεδείκνυ δέ μοι εἰδότες ὅτι καὶ ὑπήκοοι ἤδη 7
 αὐτῷ εἰεν Μαρακοὶ καὶ Δόλοπες καὶ Ἀλκέτας ὁ ἐν τῇ
 Ἠπείρῳ ὑπαρχος· ὥστε, ἔφη, τί ἂν ἐγὼ φοβούμενος
 οὐ ῥαδίως ἂν ὑμᾶς οἰοίμην καταστρέψασθαι; τάχα
 οὖν ὑπολάβοι ἂν τις ἐμοῦ ἄπειρος, τί οὖν μέλλεις καὶ
 οὐκ ἤδη στρατεύεις ἐπὶ τοὺς Φαρσαλίους; ὅτι νῆ Δία
 τῷ παντὶ κρείττον μοι δοκεῖ εἶναι ἐκόντας ὑμᾶς μᾶλλον
 ἢ ἄκοντας προσαγαγέσθαι. βιασθέντες μὲν γὰρ ὑμεῖς
 τ' ἂν βουλευοίσθε ὅ,τι δύναισθε κακὸν ἐμοί, ἐγὼ τ' ἂν
 ὑμᾶς ὥς ἀσθενεστάτους βουλοίμην εἶναι· εἰ δὲ πει-
 σθέντες μετ' ἐμοῦ γένοισθε, δῆλον ὅτι αὐξοίμεν ἂν
 ὅ,τι δυναίμεθα ἀλλήλους. γιννώσκω μὲν οὖν, ὃ Πο- 8
 λυδάμα, ὅτι ἡ σὴ πατρίς εἰς σέ ἀποβλέπει· ἐὰν δέ μοι
 φιλικῶς αὐτὴν ἔχειν παρασκευάσῃς, ὑπισχνοῦμαι σοι,
 ἔφη, ἐγὼ μέγιστόν σε τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι μετ' ἐμὲ κα-
 ταστήσειν. οἶδω δὲ πραγμάτων τὰ δευτερά σοι δίδωμι
 ἄκουε, καὶ μηδὲν πίστευέ μοι ὅ,τι ἂν μὴ λογιζομένῳ
 σοι ἀληθὲς φαίνεται. οὐκοῦν τοῦτο μὲν εὐδηλον ἡμῖν,
 ὅτι Φαρσάλου προσγενομένης καὶ τῶν ἐξ ὑμῶν ἡσθη-
 μένων πόλεων εἰσπετὼς ἂν ἐνὶ ταῖς θηταῖς ἀπὸ τῶν

- των κατασταίην· ὥς γε μὴν, ὅταν ταγεύηται Θεττα-
 λία, εἰς ἑξακισχιλίους μὲν οἱ ἱππεύοντες γίνονται.
 9 ὀπλῆται δὲ πλείους ἢ μύριοι καθίστανται. ὦν ἐγὼ καὶ
 τὰ σώματα καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν ὁρῶν οἶμαι ἂν ἀν-
 τῶν εἰ καλῶς τις ἐπιμέλοιτο, οὐκ εἶναι ἔθνος ὁποῖον ἂν
 ἀξιῶσαιαν ὑπήκοοι εἶναι Θετταλοί. πλατυτάτης γε μὴν
 γῆς οὕσης Θετταλίας, πάντα τὰ κύκλῳ ἔθνη ὑπήκοα
 μὲν ἐστίν, ὅταν ταρὸς ἐνθάδε καταστῇ· σχεδὸν δὲ
 πάντες οἱ ταύτῃ ἀκοντισταὶ εἰσιν· ὥστε καὶ πελταστι-
 10 κῶ εἰκὸς ὑπερέχειν τὴν ἡμετέραν δύναμιν. καὶ μὴν
 Βοιωτοὶ γε καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι Λακεδαιμονίοις
 πολεμοῦντες ὑπάρχουσιν μοι σύμμαχοι· καὶ ἀκολου-
 θεῖν ταίνυν ἀξιούσιν ἐμοί, ἂν μόνον ἀπὸ Λακεδαιμο-
 νίων ἐλευθερῶ αὐτούς. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ εὖ οἶδ' ὅτι
 πάντα ποιήσεται ἂν ὥστε σύμμαχοι ἡμῖν γενέσθαι·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἂν μοι δοκῶ πρὸς αὐτοὺς φιλίαν ποιήσα-
 σθαι. νομίζω γὰρ ἐτι ῥᾶον τὴν κατὰ θάλατταν ἢ τὴν
 11 κατὰ γῆν ἀρχὴν παραλαβεῖν ἂν. εἰ δὲ εἰκότα λογιζο-
 μαι, σκόπει, ἔφη, καὶ ταῦτα. ἔχοντες μὲν γε Μακε-
 δονίαν, ἐνθεν καὶ Ἀθηναῖοι τὰ ξύλα ἄγονται, πολὺν
 δῆπου πλείονας ἐκείνων ἱκανοὶ ἐσόμεθα ναῦς ποιήσα-
 σθαι. ἀνδρῶν γε μὴν ταύτας πληροῦν πότερον Ἀθη-
 ναίους ἢ ἡμᾶς εἰκὸς μᾶλλον δύνασθαι, τοσοῦτους καὶ
 τοιοῦτους ἔχοντας πενέστας; τοὺς γε μὴν ναύτας τρέ-
 φειν πότερον ἡμᾶς ἱκανωτέρους εἰκὸς εἶναι τοὺς δι'
 ἀφθονίαν καὶ ἄλλοσε σῖτον ἐκπέμποντας ἢ Ἀθηναίους
 12 τοὺς μηδ' αὐτοῖς ἱκανὸν ἔχοντας, ἂν μὴ πρίωνται; καὶ
 χρήμασί γε εἰκὸς δῆπου ἡμᾶς ἀφθονωτέροις χρῆσθαι
 μὴ εἰς νησὺδρια ἀποβλέποντας, ἀλλ' ἡπειρωτικὰ ἔθνη
 καρπυμένους. πάντα γὰρ δῆπου τὰ κύκλῳ φόροι
 φέρει, ὅταν ταγεύηται τὰ κατὰ Θετταλίαν. οἶσθα δὲ
 δῆπου ὅτι καὶ βασιλεὺς ὁ Περσῶν σὺ νήσους ἀλλ' ἡπει-

ρον καρπούμενος πλουσιώτατος ἀνθρώπων ἐστίν· ὃν
 ἐγὼ ὑπήκοον ποιήσασθαι ἔτι εὐκατεργαστότερον ἡγοῦ-
 μαι εἶναι ἢ τὴν Ἑλλάδα. οἶδα γὰρ πάντας τοὺς ἐκεῖ ἀν-
 θρώπους πλὴν ἐνὸς μᾶλλον δουλείαν ἢ ἀλκὴν μεμελε-
 τηκότας, οἶδα δὲ ὑφ' οἷας δυνάμεως καὶ τῆς μετὰ Κύ-
 ρου ἀναβάσεως καὶ τῆς μετ' Ἀγησιλάου εἰς πᾶν ἀφίκετο
 βασιλεύς. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ ἐγὼ ἀπεκρι- 13
 νάμην ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἀξιόσκεπτα λέγει, τὸ δὲ Λακε-
 δαιμονίοις ὄντας φίλους ἀποστήναι πρὸς τοὺς ἐναν-
 τίους, μηδὲν ἔχοντας ἐγκαλεῖν, τοῦτ', ἔφη, ἄπορόν
 μοι δοκεῖ εἶναι· ὁ δ' ἐπαινέσας με καὶ εἰπὼν ὅτι μᾶλ-
 λον ἐκτέον μου εἴη, ὅτι τοιοῦτος εἴην, ἀφῆκέ μοι ἔλ-
 θόντι πρὸς ὑμᾶς λέγειν τάληθῃ, ὅτι διανοοῖτο στρα-
 τεύειν ἐπὶ Φαρσαλίους, εἰ μὴ πεισοίμεθα. αἰτεῖν οὖν
 ἐκέλευε βοήθειαν παρ' ὑμῶν. καὶ ἐὰν μὲν σοι, ἔφη,
 διδῶσιν ὥστε σε πείθειν ἱκανὴν πέμπειν συμμαχίαν
 ὥς ἐμοὶ πολεμεῖν, ἄγ', ἔφη, καὶ τούτῳ χρώμεθα ὅτι
 ἂν ἀποβαίνῃ ἐκ τοῦ πολέμου· ἐὰν δὲ σοι μὴ δοκῶσιν
 ἱκανῶς βοηθεῖν, οὐκ ἤδη ἀνέγκλητος ἂν δικαίως εἴης
 ἐν τῇ πατρίδι, ἢ σε τιμᾶ, καὶ σοὶ πράττοις τὰ κράτιστα;
 περὶ τούτων δὲ ἐγὼ ἤκω πρὸς ὑμᾶς καὶ λέγω πάντα 14
 ὅσα ἐκεῖ αὐτός τε ὁρῶ καὶ ἐκείνου ἀκήκοα. καὶ νομίζω
 οὕτως ἔχειν, ὃ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ὥς εἰ μὲν πέμ-
 ψετε ἐπεῖσε δύναμιν μὴ ἐμοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις Θετταλοῖς ἱκανὴν δοκοῦσαν εἶναι πρὸς Ἰάσονα
 πολεμεῖν, ἀποστήσονται αὐτοῦ αἱ πόλεις· πᾶσαι γὰρ
 φοβοῦνται ὅποι ποτὲ προβήσεται ἢ τοῦ ἀνδρὸς δύνα-
 μεις· εἰ δὲ νεοδαμάδεις καὶ ἄνδρα ἰδιώτην οἴεσθε ἀρ-
 κέσειν, συμβουλεύω ἡσυχίαν ἔχειν. εὐ γὰρ ἴστε, 15
 πρὸς τε μεγάλην ἔσται ῥώμην ὁ πόλεμος, καὶ πρὸς
 ἄνδρα ὃς φρόνιμος μὲν οὕτω στρατηγός ἐστίν ὥς ὅσα
 τε λαμβάνειν καὶ ὅσα φθάνειν καὶ ὅσα βιάζεσθαι

- ἐπιχειρεῖ οὐ μάλα ἀφαιμαρτάνει. ἱκανὸς γάρ ἐστι καὶ
 νυκτὶ ὅσαπερ ἡμέρᾳ χρῆσθαι, καὶ ὅταν σπεύδῃ, ἄρι-
 στον καὶ δεῖπνον ποιησάμενος ἅμα πονεῖσθαι. οἴε-
 ται δὲ καὶ ἀναπαύεσθαι χρῆναι, ὅταν ἀφίκηται ἐνθ' ἃν
 ὥρμημένος ἦ καὶ διαπράξεται ἂν δεῖ· καὶ τοὺς μετ' αὐ-
 τοῦ δὲ ταῦτα εἰδίκην. ἐπίσταται δὲ καὶ ὅταν ἐπιπο-
 νήσαντες ἀγαθόν τι πράξωσιν οἱ στρατιῶται, ἐκπλήσῃ
 τὰς γνώμας αὐτῶν· ὥστε καὶ τοῦτο μεμαθήκασι πάν-
 τες οἱ μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τῶν πόνων καὶ τὰ μαλακὰ
 16 γίγνεται. καὶ μὴν ἐγκρατέστατός γ' ἐστὶν ὧν ἐγὼ οἶδμι
 τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡδονῶν· ὥστε οὐδὲ διὰ ταῦτα ἀσχο-
 λίαν ἔχει τὸ μὴ πράττειν ἅλ τὸ θεόμενον. ὑμεῖς οὖν
 σκεψάμενοι εἴπατε πρὸς ἐμέ, ὥσπερ ὑμῖν προσήκει,
 ὅποια δυνήσεσθ' τε καὶ μέλλετε ποιήσειν.
- 17 Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τότε μὲν
 ἀνεβάλλοντο τὴν ἀπόκρισιν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ καὶ τῇ
 τρίτῃ λογισάμενοι τὰς τε ἔξω μόρας ὅσαι αὐτοῖς εἴεν καὶ
 τὰς περὶ Λακεδαίμονα πρὸς τὰς ἐξήκοντα τῶν Ἀθηναίων
 τριήρεις καὶ τὸν πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον, ἀπεκρί-
 ναντο ὅτι ἐν τῷ παρόντι οὐκ ἂν δύναιτο ἱκανὴν αὐ-
 τῷ ἐκπέμψαι ἐπικουρίαν, ἀλλ' ἀπιόντα συντίθεσθαι
 αὐτὸν ἐκέλευον ὅπῃ δύναιτο ἄριστα τὰ τε ἑαυτοῦ καὶ
 18 τὰ τῆς πόλεως. κακεῖνος μέντοι ἐπαινέσας τὴν ἀπλό-
 τητα τῆς πόλεως ἀπῆλθε. καὶ τὴν μὲν ἀκρόπολιν τῶν
 Φαρσαλίων ἐδεῖτο τοῦ Ἰάσονος μὴ ἀναγκάσαι αὐτὸν
 παραδοῦναι, ὅπως τοῖς παρακαταθεμένοις διασώξῃ
 τοὺς δ' ἑαυτοῦ παῖδας ἔδωκεν ὁμήρους, ὑποσχόμενος
 αὐτῷ τὴν τε πόλιν πείσας ἐκοῦσαν σύμμαχον ποιήσαι
 καὶ ταγὸν συγκαταστήσειν αὐτόν. ὥς δὲ τὰ πιστὰ ἔδο-
 σαν ἄλλήλοις, εὐθὺς μὲν οἱ Φαρσάλιοι εἰρήνην ἤγον
 ταχὺ δὲ ὁ Ἰάσων ὁμολογουμένως ταγὸς τῶν Θετταλῶν
 19 καθειστήκει. ἐπεὶ γε μὴν ἐτάγευσε, διέταξεν ἱππικόν

τε ὅσον ἐκάστη πόλις δυνατὴ ἦν παρέχειν καὶ ὀπλιτικόν. καὶ ἐγένοντο αὐτῷ ἱππεῖς μὲν σὺν τοῖς συμμάχοις πλείους ἢ ὀκτακισχίλιοι, ὀπλῖται δὲ ἐλογίσθησαν οὐκ ἐλάττους διςμυρίων, πελταστικὸν γε μὴν ἱκανὸν πρὸς πάντας ἀνθρώπους ἀντιταχθῆναι· ἔργον γὰρ ἐκείνων γε καὶ τὰς πόλεις ἀριθμῆσαι. προεῖπε δὲ τοῖς περιοίκοις πᾶσι καὶ τὸν φόρον ὥσπερ ἐπὶ Σκόπα τεταγμένος ἦν φέρειν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπεραίνετο· ἐγὼ δὲ πάλιν ἐπᾶνειμι, ὅθεν εἰς τὰς περὶ Ἰάσονος πράξεις ἐξέβην.

Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι συνε- II.
λέγοντο εἰς τοὺς Φωκέας, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἀναχωρήσαν-
τες εἰς τὴν αὐτῶν ἐφύλαττον τὰς εἰσβολάς. οἱ δ' Ἀθη-
ναῖοι, ἀνξανομένους μὲν ὁρῶντες διὰ σφᾶς τοὺς Θη-
βαίους, χρήματά τε οὐ συμβαλλομένους εἰς τὸ ναυτι-
κόν, αὐτοὶ δὲ ἀποκναιόμενοι καὶ χρημάτων εἰσφοραῖς
καὶ ληστεύαις ἐξ Αἰγίνης καὶ φυλακαῖς τῆς χώρας, ἐπε-
θύμησαν παύσασθαι τοῦ πολέμου, καὶ πέμψαντες πρέ-
σβεις εἰς Λακεδαίμονα εἰρήνην ἐποιήσαντο.

Εὐθύς δ' ἐκείθεν δύο τῶν πρέσβων πλεύσαντες 2
κατὰ δόγμα τῆς πόλεως εἶπον τῷ Τιμοθέῳ ἀποπλεῖν
οἴκαδε ὥς εἰρήνης οὔσης· ὁ δ' ἅμα ἀποπλέων τοὺς τῶν
Ζακύνθιων φυγάδας ἀπεβίβασεν εἰς τὴν χώραν αὐ-
τῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Ζακύνθιοι πέμψαντες 3
πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔλεγον οἷα πεπονθότες εἶεν ^{αἱ}εἰς
ὑπὸ τοῦ Τιμοθέου, εὐθύς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀδι-
κεῖν τε ἡγοῦντο τοὺς Ἀθηναίους καὶ ναυτικὸν πάλιν
κατεσκεύαζον καὶ συνετάττοντο εἰς ἐξήκοντα ναῦς
ἀπ' αὐτῆς τε τῆς Λακεδαίμονος καὶ Κορίνθου καὶ
Λευκάδος καὶ Ἀμβρακίας καὶ Ἡλίδος καὶ Ζακύνθου
καὶ Ἀχαΐας καὶ Ἐπιδάυρου καὶ Τροιζήνης καὶ Ἐρμιό-
νος καὶ Ἀλιέων. ἐπιστήσαντες δὲ ναύαρχον Μνάσιπ- 4
πον ἐκέλευον τῶν τε ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι τῶν κατ'

- ἐκείνην τὴν θάλατταν καὶ στρατεύειν ἐπὶ Κέρκυραν
ἐπεμψαν δὲ καὶ πρὸς Διονύσιον διδάσκοντες ὥς
ἐκείνῳ χρήσιμον εἴη τὴν Κέρκυραν μὴ ὑπ' Ἀθηναίων
5 εἶναι. καὶ ὁ μὲν δὴ Μνάσιππος, ἐπεὶ συνελέγη αὐτῷ
τὸ ναυτικόν, ἔπλευσεν εἰς τὴν Κέρκυραν· εἶχε δὲ
μισθοφόρους σὺν τοῖς ἐκ Λακεδαιμόνου μετ' αὐτοῦ
στρατευομένοις οὐκ ἐλάττους χιλίων καὶ πεντακοσίων
6 ἐπεὶ δὲ ἀπέβη, ἐκράτει τε τῆς γῆς καὶ ἐδήλου ἐξείρη-
σμένην μὲν παγκάλως καὶ πεφυτευμένην τὴν χώραν
μεγαλοπρεπεῖς δὲ οἰκῆσεις καὶ οἰνῶνας κατεσκευασ-
μένους ἐπὶ τῶν ἀγρῶν· ὥστ' ἔφασαν τοὺς σπέρ-
τιώτας εἰς τοῦτο τρυφῆς ἐλθεῖν ὥστ' οὐκ ἐθέλειν πλὴν
εἰ μὴ ἀνθοσμίας εἶη. καὶ ἀνδράποδα δὲ καὶ βοσκήματα
7 πάμπολλα ἤλίσκετο ἐκ τῶν ἀγρῶν. ἔπειτα δὲ καὶ
στρατοπεδεύσατο τῷ μὲν πεζῷ ἐπὶ λόφῳ ἀπέχοντι
πόλεως ὥς πέντε στάδια, πρὸ τῆς χώρας ὄντι, ὅ-
ἀποτέμνοιτο ἐντεῦθεν, εἴ τις ἐπὶ τὴν χώραν τῶν Κερ-
κυραίων ἐξίει· τὸ δὲ ναυτικόν εἰς τὰ πρὶν θάτερα τῆς
λεως κατεστρατοπέδευσεν, ἐνθεν ᾧετ' ἂν τὰ προσπα-
ροντα καὶ προαισθάνεσθαι καὶ διακωλύειν. πρὸς
τούτοις καὶ ἐπὶ τῷ λιμένι, ὁπότε μὴ χειμῶν κωλύ-
8 ἐφώρμει. ἐπολιόρκει μὲν δὴ οὕτω τὴν πόλιν. ἔπειτα
οἱ Κερκυραῖοι ἐκ μὲν τῆς γῆς οὐδὲν ἐλάμβανον δια-
κρατεῖσθαι κατὰ γῆν, κατὰ θάλατταν δὲ οὐδὲν ἐ-
γετο αὐτοῖς διὰ τὸ ναυκρατεῖσθαι, ἐν πολλῇ ἀπέ-
9 ἦσαν· καὶ πέμποντες πρὸς τοὺς Ἀθηναίους βοήθειαν
ἐδέοντο καὶ ἐδίδασκον ὥς μέγα μὲν ἀγαθὸν ἀποβάλλειν
ἂν, εἰ Κερκύρας στερηθεῖεν, τοῖς δὲ πολεμίοις μέγα
λὴν ἂν ἰσχὺν προσβάλοιεν· ἐξ οὐδεμιᾶς γὰρ πόλεως
πλὴν γε Ἀθηναίων οὔτε ναῦς οὔτε χρήματα πλεονέ-
κτεον γενέσθαι. ἔτι δὲ κτεῖσθαι τὴν Κέρκυραν ἐν κ-
μὲν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ τῶν πόλεων αὐτῶν

τοῦτον καθήκουσιν, ἐν καλῷ δὲ τοῦ τὴν Λακωνικὴν
 χώραν βλάπτειν, ἐν καλλίστῳ δὲ τῆς τε ἀντιπέρας
 Ἡπείρου καὶ τοῦ εἰς Πελοπόννησον ἀπὸ Σικελίας πα-
 ράπλου. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐνόμισαν 10
 ἰσχυρῶς ἐπιμελητέον εἶναι, καὶ στρατηγὸν πέμπουσι
 Κτησικλέα εἰς ἑξακοσίους ἔχοντα πελταστάς, Ἀλκίτου δὲ
 ἐδεήθησαν συνδιαβιβάσαι τούτους. καὶ οὗτοι μὲν νυ- 11
 κτὸς διακομισθέντες ποὶ τῆς χώρας εἰσῆλθον εἰς τὴν
 πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἐξήκοντα ναῦς πληροῦν, Τι-
 μόθεον δ' αὐτῶν στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν. ὁ δ' οὐ 12
 δυνάμενος αὐτόθεν τὰς ναῦς πληρῶσαι, ἐπὶ νήσων
 πλεύσας ἐκεῖθεν ἐπειράτο συμπληροῦν, οὐ φαῦλον
 ἡγούμενος εἶναι ἐπὶ συγκεκροτημένας ναῦς εἰκὴ περι-
 πλεύσαι. οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίζοντες αὐτὸν ἀναλοῦν 13
 τὸν τῆς ὥρας εἰς τὸν περίπλου χρόνον, συγγνώμην
 οὐκ ἔσχον αὐτῷ, ἀλλὰ παύσαντες αὐτὸν τῆς στρατη-
 γίας Ἰφικράτη ἀνθαιροῦνται. ὁ δ' ἐπεὶ κατέστη στρα- 14
 τηγός, μάλα ὀξέως τὰς ναῦς ἐπληροῦτο καὶ τοὺς τριη-
 ράρχους ἠνέγκαξε. προσέλαβε δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων
 καὶ εἰ πού τις ναῦς περὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπλεῖ καὶ τὴν Πά-
 ραλον καὶ τὴν Σάλαμινίαν, λέγων ὡς εἰν τὰκεῖ καλῶς
 γένηται, πολλὰς αὐτοῖς ναῦς ἀποπέμφοι. καὶ ἐγένοντο
 αὐτῷ αἱ ἄπασαι περὶ ἑβδομήκοντα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρό- 15
 νῳ οἱ Κερκυραῖοι οὕτω σφόδρα ἐπείνουν ὥστε διὰ τὸ
 πλῆθος τῶν αὐτομολούντων ἐκήρυξε ὁ Μνάσιππος πε-
 πρῶσθαι ὅστις αὐτομολοίῃ. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦττον ἡῦτομό-
 λουν, τελευτῶν καὶ μαστιγῶν ἀπέπεμπε. οἱ μὲντοι ἐν-
 δοθεν τοὺς γε δούλους οὐκ ἐδέχοντο πάλιν εἰς τὸ τεῖχος,
 ἀλλὰ πολλοὶ ἔξω ἀπέθνησκον. ὁ δ' αὖ Μνάσιππος ὁρῶν 16
 ταῦτα, ἐνόμιζε τε ὅσον οὐκ ἤδη ἔχειν τὴν πόλιν καὶ
 περὶ τοὺς μισθοφόρους ἐκαινούργει, καὶ τοὺς μὲν τι-
 νας αὐτῶν ἀπομίσθους ἐπεποιήκει, τοῖς δὲ τισι καὶ

- δυοῖν ἤδη μηνοῖν ὤφειλε τὸν μισθόν, οὐκ ἀπορῶν,
 ἐλέγετο, χρημάτων· καὶ γὰρ τῶν πόλεων αἱ πολὺ
 αὐτῷ ἀργύριον ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπεμπον, ἅτε
 17 διαποντίου τῆς στρατείας οὔσης. κατιδόντες δὲ αἱ
 τῶν πύργων οἱ ἐκ τῆς πόλεως τὰς τε φυλακὰς χεῖρας
 ἢ πρόσθεν φυλαττομένας ἐσπαρμένους τε κατὰ τὰς
 χώραν τοὺς ἀνθρώπους, ἐπεκδραμόντες τοὺς μὲν
 18 νῆας αὐτῶν ἔλαβον, τοὺς δὲ κατέκοψαν. αἰσθόμενος
 δὲ ὁ Μνάσιππος, αὐτὸς τε ἐξωπλίζετο καὶ ὅσους εἶχε
 ὀπλίτας ἅπασιν ἐβόηθει, καὶ τοὺς λοχαγούς καὶ τοὺς
 19 ταξιαρχοὺς ἐξάγειν ἐκέλευε τοὺς μισθοφόρους. ἀπὸ
 κριναμένων δὲ τινῶν λοχαγῶν ὅτι οὐ ῥάδιον εἴη μὴ
 δόντας τὰ ἐπιτήδεια πειθομένους παρέχειν, τὸν μὲν
 τινα βακτηρίᾳ, τὸν δὲ τῷ στύρακι ἐπάταξεν. οὕτως
 δὴ ἀθύμως ἔχοντες καὶ μισοῦντες αὐτὸν συνεξῆλθον
 20 πάντες· ὅπερ ἥκιστα εἰς μάχην συμφέρει. ὁ δ' ἐπὶ
 παρετάξατο, αὐτὸς μὲν τοὺς κατὰ τὰς πύλας τῶν
 λεμιῶν τρεψάμενος ἐπεδίωκεν· οἱ δ' ἐπεὶ ἐγγὺς τῶν
 τείχους ἐγένοντο, ἀναστρέφοντό τε καὶ ἀπὸ τῶν μι-
 μάτων ἐβαλλον καὶ ἠκόντιζον· ἄλλοι δ' ἐκδραμόν-
 καθ' ἑτέρας πύλας ἐπιτίθενται ἄνθρωποι τοῖς ἐσχάτοις
 21 οἱ δ' ἐπ' ὀκτὼ τεταγμένοι, ἀσθενὲς νομίσαντες
 ἄκρον τῆς φάλαγγος ἔχειν, ἀναστρέφειν ἐπειρῶν
 ὥς δ' ἤρξαντο ἐπαναχωρεῖν, οἱ μὲν πολέμιοι ὥς φε-
 γουσιν ἐπέθεντο, οἱ δ' οὐκέτι ἐπανέστρεψαν· καὶ
 22 ἐχόμενοι δ' αὐτῶν εἰς φυγὴν ὤρμων. ὁ δὲ Μνάσιππος
 τοῖς μὲν πιεζομένοις οὐκ ἐδύνατο βοηθεῖν διὰ τοὺς
 τοῦ κατ' ἀντικρὺ προσκειμένους, αἶψα δ' ἐλείπετο
 ἐλάττωσι. τέλος δ' οἱ πολέμιοι ἄνθρωποι γενόμενοι πύ-
 λας ἐπετίθεντο τοῖς περὶ τὸν Μνάσιππον, ἤδη μὲν
 ὀλίγοις οὔσι. καὶ οἱ πολῖται ὁρῶντες τὸ γιγνόμε-
 23 ἐπέεξῆσαν. ἐπεὶ δ' ἐκείνον ἀπέκτειναν, ἐδίωκον

ἅπαντες. ἐκινδύνευσαν δ' αὖ καὶ τὸ στρατόπεδον ἐλὲν
 σὺν τῷ χαράκῳ, εἰ μὴ οἱ διώκοντες τὸν ἀγοραῖόν
 τε ὄχλον ἰδόντες καὶ τὸν τῶν θεραπόντων καὶ τὸν τῶν
 ἀνδραπόδων, οἴηθέντες ὕφελός τι αὐτῶν εἶναι, ἀπε-
 σιρέφοντο. καὶ τότε μὲν τρόπαιόν τε ἵστασαν οἱ Κερ- 24
 κυραῖοι τοὺς τε νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπεδίδουσιν.
 ἐκ δὲ τούτου οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει ἐρρωμενέστεροι ἐγεγέ-
 νητο, οἱ δ' ἔξω ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν. καὶ γὰρ ἐλέ-
 γετο ὅτι Ἰφικράτης τε ὅσον οὐκ ἤδη παρείη, καὶ οἱ
 Κερκυραῖοι δὲ τῷ ὄντι ναῦς ἐπλήρουν. Ὑπερμένης δέ, 25
 ὅς ἐτύγγανεν ἐπιστολιαφόρος τῷ Μνασίππῳ ὦν, τό τε
 ναυτικὸν πᾶν ὅσον ἦν ἐκεῖ συνεπλήρωσε, καὶ περι-
 πλεύσας πρὸς τὸ χαράκωμα τὰ πλοῖα πάντα γεμίσας
 τῶν τε ἀνδραπόδων καὶ τῶν χρημάτων ἀπέστειλεν·
 αὐτὸς δὲ σὺν τε τοῖς ἐπιβάταις καὶ τοῖς περισθεῖσι
 τῶν στρατιωτῶν διεφύλαττε τὸ χαράκωμα· τέλος δέ 26
 καὶ οὗτοι μάλα τεταραγμένοι ἀναβάντες ἐπὶ τὰς
 τριήρεις ἀπέπλεον, πολὺν μὲν σίτον, πολὺν δὲ οἶνον,
 πολλὰ δὲ ἀνδράποδα καὶ ἀσθενούντας στρατιώτας κα-
 τάλιπόντες· δεινῶς γὰρ ἐπεφόβηντο μὴ καταληφθεῖεν
 ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ νήσῳ. καὶ ἐκεῖνοι μὲν εἰς
 Λευκάδα ἀπεσώθησαν.

Ὁ δὲ Ἰφικράτης ἐπεὶ ἤρξατο τοῦ περίπλου, ἅμα 27
 μὲν ἐπλει, ἅμα δὲ πάντα ὅσα εἰς ναυμαχίαν παρε-
 σκευάζετο· εὐθύς μὲν γὰρ τὰ μεγάλα ἰστία αὐτοῦ κατ-
 ἔλιπεν, ὥς ἐπὶ ναυμαχίαν πλέων· καὶ τοῖς ἀκατίοις
 δέ, καὶ εἰ φορὸν πνεῦμα εἶη, ὀλίγα ἐχρήτω· τῇ δὲ κώ-
 πῃ τὸν πλοῦν ποιούμενος ἄμεινόν τε τὰ σώματα ἔχειν
 τοὺς ἄνδρας καὶ ἄμεινον τὰς ναῦς πλεῖν ἐποίει. πολ- 28
 λάκις δὲ καὶ ὅπου μέλλοι ἀριστοποιεῖσθαι τὸ στρατεύ-
 μα ἢ δειπνοποιεῖσθαι, ἐπανήγαγεν αὖ τὸ κέρας ἀπὸ
 τῆς γῆς κατὰ ταῦτα τὰ χωρία, ἔπειτ' ἐπιστρέψας αὖ

- καὶ ἀντιπρόφους καταστήσας τὰς τριήρεις ἀπὸ σημείου
 ἀφίει ἀνθαμιλλᾶσθαι εἰς τὴν γῆν. μέγα δὲ νικητήριον
 ἦν τὸ πρῶτους καὶ ὕδωρ λαβεῖν καὶ εἰ τοῦ ἄλλου ἐδέ-
 οντο, καὶ πρῶτους ἀριστῆσαι· τοῖς δ' ὑστάτοις ἀφικο-
 μένοις μεγάλη ζημία ἦν τό τε ἐλαττοῦσθαι πᾶσι τοῖς
 τοῖς καὶ ὅτι ἀνάγεσθαι ἅμα ἔδει, ἐπεὶ σημήνεις· συν-
 ἔβαινε γὰρ τοῖς μὲν πρῶτοις ἀφικνουμένοις καθ' ἡσυ-
 χίαν ἅπαντα ποιεῖν, τοῖς δὲ τελευταίοις διὰ σπουδῆς.
- 29 φυλακάς γε μὴν, εἰ τύχοι ἐν τῇ πολεμίᾳ ἀριστοποιού-
 μενος, τὰς μὲν ἐν τῇ γῇ, ὥσπερ προσήκει, καθίστη,
 ἐν δὲ ταῖς ναυσὶν αἰρόμενος αὐ τοὺς ἰστούς ἀπὸ τοῦ-
 των ἐσκοπεῖτο. πολὺ οὖν ἐπὶ πλέον οὗτοι καθεώρων ἢ
 οἱ ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ, ἀφ' ὑψηλοτέρου καθορῶντες. ὅπου
 δὲ δειπνοποιεῖτο καὶ καθεύδοι, ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ
 νύκτωρ πῦρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος φῶς
 ἐποίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ προσιών. πολλάκις δέ, εἰ εὐ-
 δία εἴη, εὐθύς δειπνήσας ἀνήγετο· καὶ εἰ μὲν αὖρα
 φέροι, θέοντες ἅμα ἀνεπαύοντο· εἰ δὲ ἐλαύνειν δεοί,
- 30 κατὰ μέρος τοὺς ναύτας ἀνέπαυεν. ἐν δὲ τοῖς μεθ' ἡ-
 μέραν πλοῖς ἀπὸ σημείων τοτὲ μὲν ἐπὶ κέρως ἦγε, το-
 τὲ δ' ἐπὶ φάλαγγος· ὥστε ἅμα μὲν ἔπλεον, ἅμα δὲ
 πάντα ὅσα εἰς ναυμαχίαν καὶ ἡσκηκότες καὶ ἐπιστάμε-
 νοι εἰς τὴν ὑπὸ τῶν πολέμιων, ὡς ᾤοντο, κατεχομέ-
 νην θάλατταν ἀφικνουῦντο. καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐν τῇ
 πολεμίᾳ καὶ ἡρίστων καὶ ἐδείπνουν· διὰ δὲ τὸ τάναγ-
 κατὰ μόνον πράττειν καὶ τὰς βοηθείας ἐφθάνεν ἀνα-
- 31 γόμενος καὶ ταχὺ ἐπέραινε. περὶ δὲ τὸν Μνασίππου
 θάνατον ἐτύγχανεν ὧν τῆς Λακωνικῆς περὶ τὰς Σφα-
 γίας. εἰς τὴν Ἠλείαν δὲ ἀφικόμενος καὶ παραπλεύσας
 τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ στόμα ὑπὸ τὸν Ἰχθυὺν καλούμενον ὠρ-
 μίσατο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐντεῦθεν ἀνήγετο ἐπὶ τῆς Κε-
 φαλληνίας, οὕτω καὶ τεταγμένος καὶ τὸν πλοῦν ποιού-

μενος ὥς, εἰ δέοι, πάντα ὅσα χρή παρσκευασμένος ναυμαχολῇ. καὶ γὰρ τὰ περὶ τοῦ Μυκασίππου αὐτόπτον μὲν οὐδενὸς ἠκηκόει, ὑπώπτενε δὲ μὴ ἀπάτης ἔνεκα λέγοιτο, καὶ ἐφυλάττετο· ἐπεὶ μέντοι ἀφίκετο εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ἐνταῦθα δὴ σαφῶς ἐπύθετο, καὶ ἀνέ-
παυε τὸ στράτευμα.

Οἶδα μὲν οὖν ὅτι ταῦτα πάντα, ὅταν οἴωνται 32 ναυμαχήσῃν ἄνθρωποι, καὶ ἀσκεῖται καὶ μελετᾶται· ἀλλὰ τοῦτο ἐπαινῶ, ὅτι ἐπεὶ ἀφικέσθαι ταχὺ ἔδει ἐν-
θα τοῖς πολεμίοις ναυμαχήσῃν ᾤετο, ἠϋρετο ὅπως μῆτε διὰ τὸν πλοῦν ἀνεπιστήμονας εἶναι τῶν εἰς ναυ-
μαχίαν μῆτε διὰ τὸ ταῦτα μελετᾶν βραδύτερόν τι ἀφι-
κέσθαι.

Καταστρεψάμενος δὲ τὰς ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ πό- 33
λεις ἐπλευσεν εἰς Κέρκυραν. ἐκεῖ δὲ πρῶτον μὲν ἀκού-
σας ὅτι προσπλέοιεν δέκα τριήρεις παρὰ Διονυσίου,
βοηθήσους τοῖς Λακεδαιμονίοις, αὐτὸς ἐλθὼν καὶ
σκεψάμενος τῆς χώρας ὅθεν τοὺς τε προσπλέοντας δυ-
νατὸν ἦν ὁρᾶν καὶ τοὺς σημαίνοντας εἰς τὴν πόλιν κα-
ταφανεῖς εἶναι, ἐνταῦθα κατέστησε τοὺς σκοπούς. καὶ 34
κείνοις μὲν συνέθετο προσπλέοντων τε καὶ ὁρμούντων
ὥς δέοι σημαίνειν· αὐτὸς δὲ τῶν τριηράρχων προσέτα-
ξεν εἴκοσιν, οὓς δεήσοι, ἐπεὶ κηρύξαιεν, ἀκολουθεῖν·
εἰ δέ τις μὴ ἀκολουθήσοι, προεῖπε μὴ μέμψεσθαι τὴν
δίκην. ἐπεὶ δ' ἐσημάνθησαν προσπλέουσai καὶ ἐκη-
ρύχθη, ἀξία ἐγένετο θεάς ἢ σπουδὴ· οὐδεὶς γὰρ ὅστις
οὐ δρόμῳ τῶν μελλόντων πλεῖν εἰσέβη εἰς τὰς ναῦς.
πλεύσας δὲ ἐνθα ἦσαν αἱ πολέμιαι τριήρεις, καταλαμ- 35
βάνει ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων τριήρων εἰς τὴν γῆν τοὺς
ἄνδρας ἐκβεβηκότας, Μελάνιππος μέντοι ὁ Ῥόδιος τοῖς
τε ἄλλοις συνεβούλευε μὴ μένειν ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς
πληρωσάμενος τὴν ναὺν ἐξέπλει. ἐκεῖνος μὲν οὖν καί-

- περ' ἀπαντῶν ταῖς Ἰφικράτους ναυσὶν ὁμῶς ἀπέφυγεν· αἱ δὲ ἀπὸ Συρακουσῶν νῆες ἅπασαι ἐάλωσαν αὐτοῖς
 36 ἀνδράσιν. ὁ μὲντοι Ἰφικράτης τὰς μὲν τριήρεις ἀκρω-
 τηριασάμενος ἔλκων κατηγάγετο εἰς τὸν τῶν Κερκυ-
 ραίων λιμένα, τῶν δὲ ἀνδρῶν συνέβη ἕκαστον τακτὸν
 ἀργύριον ἀποτίσαι, πλὴν Κρινίππου τοῦ ἄρχοντος· τοῦ-
 τον δ' ἐφύλαττεν, ὥς ἢ πραξόμενος πάμπολλα χρήματα
 ἢ ὥς πωλήσων. κάκεινος μὲν ὑπὸ λύπης αὐθαίρετῳ θα-
 νάτῳ ἀποθνήσκει, τοὺς δ' ἄλλους ὁ Ἰφικράτης ἀφῆκε,
 37 Κερκυραίους ἐγγυητὰς δεξάμενος τῶν χρημάτων. καὶ
 τοὺς μὲν ναύτας γεωργοῦντας τοῖς Κερκυραίοις τὸ
 πλεῖστον διέτρεφε, τοὺς δὲ πελταστὰς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν
 νεῶν ὀπλίτας ἔχων διέβαινεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· καὶ
 ἐκεῖ ταῖς μὲν φιλίαις πόλεσιν ἐπεκούρει, εἰ τίς [τι] θεόι-
 το, Θυριεῦσι δέ, μάλα καὶ ἀνδράσιν ἀλκίμοις καὶ ἡ-
 38 ρίον καρτερόν ἔχουσιν, ἐπολέμει. καὶ τὸ ἀπὸ Κερκυ-
 372. ρας ναυτικὸν προσλαβὼν, σχεδὸν περὶ ἑνενηήκοντα
 ναῦς, πρῶτον μὲν εἰς Κεφαλληνίαν πλεύσας χρή-
 ματα ἐπράξατο, τὰ μὲν παρ' ἐκόντων, τὰ δὲ παρ'
 ἀκόντων· ἔπειτα δὲ παρεσκευάζετο τὴν τε τῶν Λα-
 κεδαιμονίων χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν κατ' ἐκεῖνα πόλεων πολεμίων οὐσῶν τὰς μὲν
 ἐθελούσας προσλαμβάνειν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις
 πολεμεῖν.
- 39 Ἐγὼ μὲν δὴ ταύτην τὴν στρατηγίαν τῶν Ἰφικρά-
 τους οὐχ ἥκιστα ἐπαινῶ, ἔπειτα καὶ τὸ προσελέσθαι
 κελευῖσαι ἑαυτῷ Καλλίστρατόν τε τὸν δημηγόρον, οὐ
 μάλα ἐπιτήδειον ὄντα, καὶ Χαβρίαν, μάλα στρατηγὸν
 νομιζόμενον. εἴτε γὰρ φρονίμους αὐτοὺς ἡγούμενος
 εἶναι συμβούλους λαβεῖν ἐβούλετο, σῶφρόν μοι δοκεῖ
 διαπραῖσθαι, εἴτε ἀντιπάλους νομίζων, οὕτω θρασ-
 σέως μήτε καταρραθυσμῶν μήτε καταμελῶν μηδὲν φαί-

νεσθαι, μέγα φρονούντος ἐφ' ἑαυτῷ τοῦτό μοι δοκεῖ
 ἄνδρὸς εἶναι. καὶ κείνος μὲν δὴ ταῦτ' ἐπράττειν.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἐκπεπτωκότας μὲν ὁρῶντες ἐκ τῆς III.
 Βοιωτίας Πλαταιέας, φίλους ὄντας, καὶ καταπεφευγό-
 τας πρὸς αὐτούς, ἱκετεύοντας δὲ Θεσπιέας μὴ σφᾶς πε-
 ριιδεῖν ἀπόλιδας γενομένους, οὐκ ἐτι ἐπήνουν τοὺς Θη-
 βαίους, ἀλλὰ πολεμεῖν μὲν αὐτοῖς τὰ μὲν ἡσχύνοντο,
 τὰ δὲ ἀσυμφόρως ἔχειν ἐλογίζοντο· κοινωνεῖν γε μὴν
 αὐτοῖς ὧν ἐπράττον οὐκ ἐτι ἤθελον, ἐπεὶ ἐώρων στρα-
 τεύοντάς τε αὐτοὺς ἐπὶ φίλους ἀρχαίους τῇ πόλει Φω-
 κίας, καὶ πόλεις πιστάς τ' ἐν τῷ πρὸς τὸν βάρβαρον
 πολέμῳ καὶ φίλας ἑαυτοῖς ἀφανίζοντας. ἐκ τούτων δὲ 2
 ψηφισάμενος ὁ δῆμος εἰρήνην ποιεῖσθαι, πρῶτον
 μὲν εἰς Θήβας πρέσβεις ἐπεμψε παρακαλοῦντας ἀκο-
 λουθεῖν, εἰ βούλονται, εἰς Λακεδαιμόνα περὶ εἰρήνης·
 ἔπειτα δὲ ἐξέπεμψαν καὶ αὐτοὶ πρέσβεις. ἦν δὲ τῶν
 αἰρεθέντων Καλλίας Ἰππονίκου, Ἀντοκλῆς Στρομβι-
 λίδου, Δημόστρατος Ἀριστοφώντος, Ἀριστοκλῆς,
 Κηφισόδοτος, Μελάνωπος, Λύκαιθος. [ἐπεὶ δὲ προσ- 3
 ῆλθον ἐπὶ τοὺς ἐκκλήτους τε τῶν Λακεδαιμονίων καὶ 371
 τοὺς συμμάχους] καὶ Καλλίστρατος δὲ ὁ δημηγόρος
 παρῆν· ὑποσχόμενος γὰρ Ἰπικράτει, εἰ αὐτὸν ἀφείη, ἢ
 χρήματα πέμψειν τῷ ναυτικῷ ἢ εἰρήνην ποιήσειν, οὐ-
 τως Ἀθήνησιν τε ἦν καὶ ἐπράττε περὶ εἰρήνης· ἐπεὶ δὲ
 κατέστησαν ἐπὶ τοὺς ἐκκλήτους τε τῶν Λακεδαιμονίων
 καὶ τοὺς συμμάχους, πρῶτος ἔλεξεν αὐτῶν Καλλίας ὁ
 ἀδοῦχος. ἦν δ' οὗτος οἷος μηδὲν ἤττον ἡδεσθαι ὑφ'
 αὐτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλων ἐπαινούμενος· καὶ τότε δὴ ἤρξατο
 οὕδε πως.

Ὡ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τὴν μὲν προξενίαν ὑμῶν 4
 οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πατρὸς πατὴρ πατρῶν ἔχων
 παραδίδου τῷ γένει. βούλομαι δὲ καὶ τοῦτο ὑμῖν δη-

λῶσαι, ὥς ἔχουσα ἡ πόλις διατελεῖ πρὸς ἡμᾶς. ἐκεί-
 γάρ, ὅταν μὲν πόλεμος ᾖ, στρατηγούς ἡμᾶς ἀΐζει·
 ὅταν δὲ ἡσυχίας ἐπιθυμήσῃ, εἰρηνοποιούς ἡμᾶς ἐκπε-
 πει. καὶ γὰρ πρόσθεν δις ἤδη ἦλθον περὶ πολέμου καὶ
 ταλύσεως, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς πρεσβείαις διεπραξε-
 μην καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν εἰρήνην· νῦν δὲ τρίτον ἦκα
 καὶ ἡγοῦμαι πολὺν δικαιοτάτα νῦν ἂν διαλλαγῆς τυχεῖν.
 5 ὁρῶ γὰρ οὐκ ἄλλα μὲν ὑμῖν, ἄλλα δὲ ἡμῖν δοκοῦντα.
 ἀλλ' ὑμᾶς τε ἀχθομένους καὶ ἡμᾶς τῇ Πλαταιῶν
 καὶ Θεσπιῶν ἀναιρέσει. πῶς οὖν οὐκ εἰκὸς τὰ αὐτὰ
 γιγνώσκοντας φίλους μᾶλλον ἀλλήλοις ἢ πολεμίους
 εἶναι; καὶ σωφρόνων μὲν δήπου ἐστὶ μηδὲ εἰ μικρὰ
 διαφέροντα εἰη πόλεμον ἀναιρεῖσθαι· εἰ δὲ δὴ καὶ
 ὁμογνωμονοῖμεν, οὐκ ἂν πάνυ τῶν θαυμαστῶν εἰη.
 6 εἰρήνην ποιεῖσθαι; δίκαιον μὲν οὖν ἦν μηδὲ ὅπλα ἐπι-
 φέρειν ἀλλήλοις ἡμᾶς, ἐπεὶ λέγεται μὲν Τριπτόλεμος
 ὁ ἡμέτερος πρόγονος τὰ Διμήτηρος καὶ Κόρης ἄρρηκ-
 τήν τε καὶ ἀναιρέτην εἶναι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐκείνην·
 ἱερὰ πρῶτοις ξένοις δεῖξαι Ἡρακλεῖ τε τῷ ὑμετέρῳ ἀ-
 χηγέτῃ καὶ Διοσκόροιν τοῖν ὑμετέροισιν πολέταιν, καὶ
 τοῦ Διμήτηρος δὲ καρποῦ εἰς πρώτην τὴν Πελοπόννησον
 σπέρμα δωρήσασθαι. πῶς οὖν δίκαιον ἢ ὑμᾶς
 παρ' ὧν ἐλάβετε σπέρματα, τὸν τούτων ποτὲ καρπὸν
 ἐλθεῖν δηλώσαντας, ἡμᾶς τε, οἷς ἐδώκαμεν, μὴ οὐ
 βούλεσθαι ὥς πλείστην τούτοις ἀφθονίαν τροφῆς γί-
 νεσθαι; εἰ δὲ ἄρα ἐκ θεῶν πεπωμένον ἐστὶ πολέμου
 ἐν ἀνθρώποις γίνεσθαι, ἡμᾶς δὴ χρητὴς ἀρχεσθαι μὴ
 αὐτοῦ ὥς σχολαίτατα, ὅταν δὲ γένηται, καταλύεσθαι
 ἢ δυνατόν τάχιστα.

7 Μετὰ τοῦτον Αὐτοκλῆς, μάλα δοκῶν ἐπιστρέφειν
 εἶναι ῥήτωρ, ὧδε ἠγόρευεν. "Ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι,
 ὅτι μὲν ἂ μέλλω λέγειν οὐ πρὸς χάριν ὑμῖν ῥηθήσεται,
 οὐκ ἄγνοω· ἀλλὰ δοκεῖ μοι, οὔτινες βούλονται, ἢ

ποιήσονται φιλίαν, ταύτην ὥς πλείστον χρόνον διαμέ-
νειν, διδασκτέον εἶναι ἀλλήλους τὰ αἷτια τῶν πολέμων.
ὕμεις δὲ αἰεὶ μὲν φατε ὥς αὐτονόμους τὰς πόλεις χρῆ
εἶναι, αὐτοὶ δ' ἐστὲ μάλιστα ἐμποδῶν τῇ αὐτονομίᾳ.
συντίθεσθε μὲν γὰρ πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις τοῦ-
το πρῶτον, ἀκολουθεῖν ὅποι ἂν ὑμεῖς ἡγήσθε. καίτοι
τί τοῦτο αὐτονομία προσήκει; ποιείσθε δὲ πολεμίους 8
οὐκ ἀνακοινούμενοι τοῖς συμμαχοῖς, καὶ ἐπὶ τούτους
ἡγεῖσθε ὥστε πολλάκις ἐπὶ τοὺς εὐμενεστάτους ἀνα-
γκάζονται στρατεύειν οἱ λεγόμενοι αὐτόνομοι εἶναι.
ἔτι δὲ τὸ πάντων ἐναντιώτατον αὐτονομία, καθίστατε
ἐνθα μὲν δεκαρχίας, ἐνθα δὲ τριακονταρχίας· καὶ τού-
των τῶν ἀρχόντων ἐπιμελεῖσθε οὐχ ὅπως νομίμως ἄρ-
χωσιν, ἀλλ' ὅπως δύνωνται βίᾳ κατέχειν τὰς πόλεις.
ὥστ' εἰκότα τυραννίδι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδομένοις.
καὶ ὅτε μὲν βασιλεὺς προσέταττεν αὐτονόμους τὰς πό- 9
λεις εἶναι, μάλα γιγνώσκοντες ἐφαίνεσθε ὅτι εἰ μὴ ἐά-
σοιεν οἱ Θηβαῖοι ἐκάστην τῶν πόλεων ἄρχειν τε ἑαυτῆς
καὶ οἷς ἂν βούληται νόμοις χρῆσθαι, οὐ ποιήσουσι
κατὰ τὰ βασιλέως γράμματα· ἐπεὶ δὲ παρελάβετε τὴν
Καδμείαν, οὐδ' αὐτοῖς Θηβαίοις ἐπετρέπετε αὐτονό-
μους εἶναι. δεῖ δὲ τοὺς μέλλοντας φίλους ἔσεσθαι οὐ
παρὰ τῶν ἄλλων μὲν ἀξιοῦν τῶν δικαίων τυγχάνειν,
αὐτοὺς δὲ ὅπως ἂν πλείστα δύνωνται πλεονεκτοῦντας
φαίνεσθαι.

Ταῦτα εἰπὼν σιωπὴν μὲν παρὰ πάντων ἐποίησεν, 10
ἡδομένους δὲ τοὺς ἀχθομένους τοῖς Λακεδαιμονίοις
ἐποίησε. μετὰ τοῦτον Καλλίστρατος ἔλεξεν, Ἄλλ'
ὅπως μὲν, ὧς ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, οὐκ ἐργεγένηται
ἁμαρτήματα καὶ ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀφ' ὑμῶν ἐγὼ μὲν οὐκ
ἂν ἔχειν μοι δοκῶ εἰπεῖν· οὐ μέντοι οὕτω γιγνώσκω
ὥς τοῖς ἁμαρτάνουσιν οὐδέποτε ἔτι χρηστέον· ὁρῶ

- γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὐδένα ἀναμάρτητον διατελοῦν-
 τα· δοκοῦσι δέ μοι καὶ εὐπορώτεροι ἐνίοτε γίγνεσθαι
 ἄνθρωποι ἀμαρτάνοντες, ἄλλως τε καὶ ἐὰν κολασθῶ-
 11 σιν ὑπὸ τῶν ἀμαρτημάτων, ὥς ἡμεῖς. καὶ ὑμῖν δὲ
 ἐγὼ γε ὁρῶ διὰ τὰ ἀγνωμόνωςπραχθέντα ἔστιν ὅτι
 πολλὰ ἀντίτυπα γιγνόμενα· ὧν ἦν καὶ ἡ καταληφθεῖ-
 σα ἐν Θήβαις Καδμεία· νῦν γοῦν, ὥς ἐσπουδάσατε
 αὐτονόμους τὰς πόλεις γενέσθαι, πᾶσαι πάλιν, ἐπεὶ
 ἡδικήθησαν οἱ Θηβαῖοι, ἐπ' ἐκείνοις γεγέννηται. ὥστε
 πεπαιδευμένους ἡμᾶς ὥς τὸ πλεονεκτεῖν ἀκερδές ἐστίν,
 νῦν ἐλπίζω πάλιν μετρίους ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους φιλίᾳ
 12 ἔσεσθαι. ἃ δὲ βουλόμενοι τινες ἀποτρέπειν τὴν εἰρή-
 νην διαβάλλουσιν, ὥς ἡμεῖς οὐ φιλίας δεόμενοι, ἀλλὰ
 φοβούμενοι μὴ Ἀντακλίδας ἔλθῃ ἔχων παρὰ βασιλέως
 χρήματα, διὰ τοῦθ' ἤκομεν, ἐνθυμήθητε ὥς φλυαροῦ-
 σι. βασιλεὺς μὲν γὰρ δῆπου ἔγραψε πάσας τὰς ἐν τῇ
 Ἑλλάδι πόλεις αὐτονόμους εἶναι· ἡμεῖς δὲ ταῦτά ἐκεῖ-
 νῳ λέγοντές τε καὶ πράττοντες τί ἂν φοβοίμεθα βασι-
 λέα; ἢ τοῦτο οἰεταί τις, ὥς ἐκεῖνος βούλεται χρήματα
 ἀναλώσας ἄλλους μεγάλους ποιῆσαι μᾶλλον ἢ ἄνευ δα-
 πάνης ἃ ἔγνω ἄριστα εἶναι, ταῦτα ἑαυτῷ πεπραῆχθαι,
 13 εἶεν. τί μὴν ἤκομεν; ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἀποροῦντες
 γινώσκει ἄν, εἰ μὲν βούλεσθε, πρὸς τὰ κατὰ θάλατταν
 ἰδόντες, εἰ δὲ βούλεσθε, πρὸς τὰ κατὰ γῆν ἐν τῷ παρ-
 ὄντι. τί μὴν ἔστιν; εὐδηλον ὅτι τῶν συμμάχων τινὲς
 οὐκ ἄρεστά πράττουσιν ἡμῖν ἢ ὑμῖν ἄρεστά. ἴσως δὲ
 καὶ βουλοίμεθ' ἄν ὧν ἔνεκα περιεσώσατε ἡμᾶς ἃ ὁρ-
 14 θῶς ἔγνωμεν ὑμῖν ἐπιδειξαι. ἵνα δὲ καὶ τοῦ συμφό-
 ρου ἔτι ἐπιμνησθῶ, εἰσὶ μὲν δῆπου πασῶν τῶν πό-
 λεων αἱ μὲν τὰ ὑμέτερα, αἱ δὲ τὰ ἡμέτερα φρονοῦσαι
 καὶ ἐν ἐκάστη πόλει οἱ μὲν λακωνίζουσιν, οἱ δὲ ἀττικί-
 ζουσιν. εἰ οὖν ἡμεῖς φίλοι γενοίμεθα, πόθεν ἂν εἰκό-

τως χαλεπὸν τι προσδοκῆσαιμεν; καὶ γὰρ δὴ κατὰ γῆν
 μὲν τίς ἂν ὑμῶν φίλων ὄντων ἱκανὸς γένοιτο ἡμᾶς λυ-
 πῆσαι; κατὰ θάλαττάν γε μὴν τίς ἂν ὑμᾶς βλάψαι τι
 ἡμῶν ὑμῖν ἐπιτηδείων ὄντων; ἀλλὰ μέντοι ὅτι μὲν πό- 15
 λεμοὶ αἰεὶ ποτε γίνονται καὶ ὅτι καταλύονται πάντες
 ἐπιστάμεθα, καὶ ὅτι ἡμεῖς, ἂν μὴ νῦν, ἀλλ' αὐθις ποτε
 εἰρήνης ἐπιθυμήσομεν. τί οὖν δεῖ ἐκείνους τὸν χρόνον
 ἀναμένειν, ἕως ἂν ὑπὸ πλήθους κακῶν ἀπέλωμεν,
 μᾶλλον ἢ οὐχ ὥς τάχιστα πρὶν τι ἀνήμεστον γενέσθαι
 τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκείνους ἔγω- 16
 γ' ἐπαινω οἵτινες ἀγωνισταὶ γενόμενοι καὶ νενικηκό-
 τες ἤδη πολλάκις καὶ δόξαν ἔχοντες οὕτω φιλονικου-
 σιν ὥστε οὐ πρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἡττηθέντες
 τὴν ἄσκησιν καταλύσωσιν, οὐδέ γε τῶν κυβερνητῶν
 οἵτινες αὐτὸν ἔαν τι ἐπιτύχωσι, περὶ διπλασίων κυ-
 βεύουσιν· ὁρῶ γὰρ καὶ τῶν τοιούτων τοὺς πλείους
 ἀπόρους παντάπασι γιγνομένους. ἂν χρὴ καὶ ἡμᾶς 17
 ὁρῶντας εἰς μὲν τοιοῦτον ἀγῶνα μηδέποτε καταστή-
 ναι, ὥστ' ἢ πάντα λαβεῖν ἢ πάντ' ἀποβαλεῖν, ἕως δὲ καὶ
 ἐρρωμέθαι καὶ εὐτυχοῦμεν, φίλους ἀλλήλοις γενέσθαι.
 οὕτω γὰρ ἡμεῖς τ' ἂν δι' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς δι' ἡμᾶς ἐτι-
 μείζους ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνα-
 στρεφοίμεθα.

Δοξάντων δὲ τούτων καλῶς εἰπεῖν, ἐψηφίσαντο καὶ 18
 οἱ Λακεδαιμόνιοι δέχεσθαι τὴν εἰρήνην, ἐφ' ᾧ τοὺς τε
 ἄρμοστὰς ἐκ τῶν πόλεων ἐξάγειν, τὰ τε στρατόπεδα
 διαλύειν καὶ τὰ ναυτικά καὶ τὰ πεζά, τὰς τε πόλεις
 αὐτονόμους ἔαν. εἰ δέ τις παρὰ ταῦτα ποιόη, τὸν
 μὲν βουλούμενον βοηθεῖν ταῖς ἀδικουμέναις πόλεσι, τῷ
 δὲ μὴ βουλομένῳ μὴ εἶναι ἐνορκον συμμαχεῖν τοῖς ἀδι-
 κουμένοις. ἐπὶ τούτοις ὥμοσαν Λακεδαιμόνιοι μὲν 19
 ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν συμμαχῶν, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οἱ

σύμμαχοι κατὰ πόλεις ἕκαστοι. ἀπογραφάμενοι δ' ἐν ταῖς ὁμωνοκυΐαις πόλεσι καὶ οἱ Θηβαῖοι, προσελθόντες πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ οἱ πρέσβεις αὐτῶν ἐκέλευον μεταγράψαι ἀντὶ Θηβαίων Βοιωτοὺς ὁμωνοκότας. ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἀπεκρίνατο ὅτι μεταγράψει μὲν οὐδὲν ἂν τὸ πρῶτον ὁμοῦν τε καὶ ἀπεγράψαντο· εἰ μὲντοι μὴ βούλοιντο ἐν ταῖς σπονδαῖς εἶναι, ἐξαλείφειν ἂν ἔφη, 20 εἰ κελεύοιεν. οὕτω δὴ εἰρήνην τῶν ἄλλωι πεποιημένων, πρὸς δὲ Θηβαίους μόνους ἀντιλογίας οὐσης, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὕτως εἶχον τὴν γνώμην ὥς νῦν Θηβαίους τὸ λεγόμενον δὴ δεκατενθῆναι ἐλπὶς εἴη, αὐτοὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι παντελῶς ἀθύμως ἔχοντες ἀπῆλθον.

IV. Ἐκ δὲ τούτου οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τὰς τε φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων ἀπῆγον καὶ Ἱπικράτη καὶ τὰς ναῦς μεταπέμποντο, καὶ ὅσα ὕστερον ἔλαβε μετὰ τοὺς ὅρκους τοὺς ἐν Λακεδαιμόνι γενομένους, πάντα ἠνάγκασαν 2 ἀποδοῦναι. Λακεδαιμόνιοι μὲντοι ἐκ μὲν τῶν ἄλλων πόλεων τοὺς τε ἄρμους καὶ τοὺς φρουροὺς ἀπήγαγον, Κλεόμβροτον δὲ ἔχοντα τὸ ἐν Φωκεῦσι στράτευμα καὶ ἐπερωτῶντα τὰ οἰκοὶ τέλη τί χρή ποιεῖν, Προδόου λέξαντος ὅτι αὐτῷ δοκοίη διαλύσαντας τὸ στράτευμα κατὰ τοὺς ὅρκους καὶ περιαγγείλαντας ταῖς πόλεσι συμβαλέσθαι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ὅποσον βούλοιντο ἐκάστη πόλις, ἔπειτα εἰ μὴ τις ἐφῇ αὐτονομίους τὰς πόλεις εἶναι, τότε πάλιν παρακαλέσαντας, ὅσοι τῇ αὐτονομίᾳ βούλοιντο βοηθεῖν, ἄγειν ἐπὶ τοὺς ἐναντιουμένους· οὕτω γὰρ ἂν ἔφη οἰεσθαι τοὺς τε θεοὺς εὐμενεστάτους εἶναι καὶ τὰς πόλεις ἥμισι 3 ἂν ἄχθεσθαι· ἢ δ' ἐκκλησίᾳ ἀκούσασα ταῦτα ἐκέλευον μὲν φλυαρεῖν ἡγήσατο· ἡδὴ γάρ, ὥς ἔοικε, τὸ δαιμόνιον ἦγεν· ἐπέστειλαν δὲ τῷ Κλεομβρότῳ μὴ

διαλύειν τὸ στράτευμα, ἀλλ' εὐθὺς ἄγειν ἐπὶ τοὺς Θη-
 βαίους, εἰ μὴ αὐτονόμους ἀφίσιεν τὰς πόλεις. [ὁ δὲ
 Κλεόμβροτος, ἐπειδὴ ἐπύθετο τὴν εἰρήνην γεγενημέ-
 νην, πέμψας πρὸς τοὺς ἐφόρους ἡρώτα τί χρὴ ποιεῖν·
 οἱ δ' ἐκέλευσαν αὐτὸν στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Θηβαίους,
 εἰ μὴ ἀφίσιεν τὰς Βοιωτίας πόλεις αὐτονόμους.] ἐπεὶ
 οὖν ἤσθετο οὐχ ὅπως τὰς πόλεις ἀφιέντας, ἀλλ' οὐδὲ
 τὸ στράτευμα διαλύοντας, [ὡς ἀντειτάττοντο πρὸς αὐ-
 τοὺς.] οὕτω δὴ ἄγει τὴν στρατιάν εἰς τὴν Βοιωτίαν. καὶ
 ἦ μὲν οἱ Θηβαῖοι ἐμβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῶν Φωκέων προσ-
 εδόκων καὶ ἐπὶ στενῷ τινι ἐφύλαττον οὐκ ἐμβάλλει·
 διὰ Θισβῶν δὲ ὁρεινὴν καὶ ἀπροσδόκητον πορευθεὶς
 ἀφικνεῖται εἰς Κρεῦσιν, καὶ τὸ τεῖχος αἰρεῖ, καὶ τριή-
 ρεις τῶν Θηβαίων δώδεκα λαμβάνει. ταῦτα δὲ ποιή- 4
 σας καὶ ἀναβὰς ἀπὸ τῆς θαλάττης, ἐστρατοπεδεύσατο
 ἐν Λεύκτροις τῆς Θεσπικῆς. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐστρατοπε-
 δεύσαντο ἐπὶ τῷ ἀπαντικρὺ λόφῳ οὐ πολὺ διαλείπον-
 τες, οὐδένας ἔχοντες συμμάχους ἀλλ' ἢ τοὺς Βοιωτοὺς.
 ἔνθα δὴ τῷ Κλεομβρότῳ οἱ μὲν φίλοι προσιόντες ἔλε-
 γον, ὦ Κλεόμβροτε, εἰ ἀφήσεις τοὺς Θηβαίους ἄνευ 5
 μάχης, κινδυνεύσεις ὑπὸ τῆς πόλεως τὰ ἔσχατα παθεῖν.
 ἀναμνησθήσονται γάρ σου καὶ ὅτε εἰς Κυνὸς κεφαλὰς
 ἀφικόμενος οὐδὲν τῆς χώρας τῶν Θηβαίων ἐδήσας,
 καὶ ὅτε ὕστερον στρατεύων ἀπεκρούσθης τῆς ἐμβολῆς,
 Ἀγησιλάου αἰεὶ ἐμβάλλοντος διὰ τοῦ Κιθαιρῶνος. εἰ-
 περ οὖν ἢ σαντοῦ κήδει ἢ τῆς πατρίδος ἐπιθυμεῖς, ἀκτέ-
 ον ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. οἱ μὲν φίλοι τοιαῦτα ἔλεγον· οἱ δ'
 ἐναντίοι, Νῦν δὴ, ἔφασκαν, δηλώσει ὁ ἀνὴρ εἰ τῷ ὄντι
 κήδεται τῶν Θηβαίων, ὥσπερ λέγεται. ὁ μὲν δὴ Κλε- 6
 ομβροτος ταῦτα ἀκούων παρωξύνετο πρὸς τὸ μάχην
 συνάπτειν. τῶν δ' αὖ Θηβαίων οἱ προεσιτῶτες ἐλογί-
 ζοντο ὡς εἰ μὴ μαχοῖντο, ἀποστήσονται μὲν αἱ περιου-
 Xenoph. Hist. Gr.

κίδες αὐτῶν πόλεις, αὐτοὶ δὲ πολιορκήσουντο· εἰ δὲ μή
 ἔξοι ὁ δῆμος ὁ Θηβαίων τὰπιτήδεια, ὅτι κινδυνεύουσι
 καὶ ἡ πόλις αὐτοῖς ἐναντία γενέσθαι. ἄτε δὲ καὶ πε-
 φευνότες πρόσθεν πολλοὶ αὐτῶν ἐλογίζοντο κρεῖττον
 7 εἶναι μαχομένους ἀποθνήσκειν ἢ πάλιν φεύγειν. πρὸς
 δὲ τούτοις παρεθάρρυνε μὲν τι αὐτοὺς καὶ ὁ χρησμὸς
 ὁ λεγόμενος ὡς δέοι ἐνταῦθα Λακεδαιμονίους ἡττηθῆ-
 ναι ἐνθα τὸ τῶν παρθένων ἦν μνήμα, αἱ λέγονται διὰ
 τὸ βιασθῆναι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τινῶν ἀποκτείναι
 ἑαυτάς. καὶ ἐκόσμησαν δὴ τοῦτο τὸ μνήμα οἱ Θηβαῖοι
 πρὸ τῆς μάχης. ἀπηγγέλλετο δὲ καὶ ἐκ τῆς πόλεως αὐ-
 τοῖς ὡς οἱ τε νεῶ πάντες αὐτόματοι ἀνεφύγοντο, αἱ τε
 ἰέρειαι λέγοιεν ὡς νίκην οἱ θεοὶ φαίνοιεν. ἐκ δὲ τοῦ
 Ἡρακλείου καὶ τὰ ὄπλα ἔφασαν ἀφανῆ εἶναι, ὡς του
 Ἡρακλέους εἰς τὴν μάχην ἐξωρημένου. οἱ μὲν δὴ τι-
 νες λέγουσιν ὡς ταῦτα πάντα τεχνάσματα ἦν τῶν προ-
 8 εστηκότων. εἰς δ' οὖν τὴν μάχην τοῖς μὲν Λακεδαιμο-
 νίοις πάντα τὰναντία ἐγίνετο, τοῖς δὲ πάντα καὶ ὑπὸ
 τῆς τύχης κατωρθοῦτο. ἦν μὲν γὰρ μετ' ἄριστον τῷ
 Κλεομβρότῳ ἡ τελευταία βουλή περὶ τῆς μάχης· ἐν δὲ
 τῇ μεσημβρίᾳ ὑποπινόντων καὶ τὸν οἶνον παροξύναι
 9 τι αὐτοὺς ἔλεγον. ἐπεὶ δὲ ὥπλίζοντο ἐκάτεροι καὶ πρό-
 δηλον ἦδη ἦν ὅτι μάχη ἔδοιτο, πρῶτον μὲν ἀπιέναι
 ὠρμημένων ἐκ τοῦ Βοιωτίου στρατεύματος τῶν τὴν
 ἀγορὰν παρεσκευακότων καὶ σκευοφόρων τινῶν καὶ
 τῶν οὐ βουλομένων μάχεσθαι, περιμόντες κύκλῳ οἱ τε
 μετὰ τοῦ Ἰέρωνος μισθοφόροι καὶ οἱ τῶν Φωκέων πελ-
 τασταὶ καὶ τῶν Ἰππέων Ἡρακλεῶται καὶ Φλιάσιοι ἐπι-
 θέμενοι τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπέστρεψάν τε αὐτοὺς καὶ κατε-
 δίδωξαν πρὸς τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν Βοιωτῶν· ὥστε
 πολὺ μὲν ἐποίησαν μείζον τε καὶ ἀθροώτερον ἢ πρό-
 10 σθεν τὸ τῶν Βοιωτῶν στρατεύμα. ἔπειτα δέ, ἄτε καὶ

ἐδίδον ὄντος τοῦ μεταξὺ, προυτάξαντο μὲν τῆς ἑαυτῶν
 φάλαγγος οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἱππέας, ἀντετάξαντο
 δ' αὐτοῖς καὶ οἱ Θηβαῖοι τοὺς ἑαυτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν
 τῶν Θηβαίων ἱππικὸν μεμελετηκὸς διὰ τε τὸν πρὸς
 Ὀρχομενίους πόλεμον καὶ διὰ τὸν πρὸς Θεσπιέας, τοῖς
 δὲ Λακεδαιμονίοις κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον πονηρότα-
 του ἦν τὸ ἱππικόν. ἔτρεφον μὲν γὰρ τοὺς ἵππους οἱ 11
 πλουσιώτατοι· ἐπεὶ δὲ φρουρὰ φανθείη, τότε ἦκεν ὁ
 συντεταγμένος· λαβὼν δ' ἄν τὸν ἵππον καὶ ὄπλα ὅποια
 δοθείη αὐτῷ ἐκ τοῦ παραχοῆμα ἂν ἐστρατεύετο· τῶν δ'
 αὖ στρατιωτῶν οἱ τοῖς σώμασιν ἄδυνατώτατοι καὶ
 ἥκιστα φιλότιμοι ἐπὶ τῶν ἵππων ἦσαν. τοιοῦτον μὲν 12
 αὖν τὸ ἱππικὸν ἑκατέρων ἦν. τῆς δὲ φάλαγγος τοὺς
 μὲν Λακεδαιμονίους ἔφασαν εἰς τρεῖς τὴν ἐνωμοτίαν
 ἔγειν· τοῦτο δὲ συμβαίνειν αὐτοῖς οὐ πλέον ἢ εἰς δώδε-
 κα τὸ βάθος. οἱ δὲ Θηβαῖοι οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντή-
 κοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι ἦσαν, λογιζόμενοι ὡς
 εἰ νικήσειαν τὸ περὶ τὸν βασιλέα, τὸ ἄλλο πᾶν εὐχεί-
 ρωτον ἔσοιτο. ἐπεὶ δὲ ἤρξατο ἄγειν ὁ Κλεόμβροτος 13
 πρὸς τοὺς πολεμίους, πρῶτον μὲν πρὶν καὶ αἰσθῆσθαι
 τὸ μετ' αὐτοῦ στράτευμα ὅτι ἡγοῖτο, καὶ δὴ καὶ οἱ ἱπ-
 πεῖς συνεβεβλήκεσαν καὶ ταχὺ ἤττηντο οἱ τῶν Λακε-
 δαιμονίων· φεύγοντες δὲ ἐνεπεπτώκεσαν τοῖς ἑαυτῶν
 ὀπλίταις, ἐτι δὲ ἐνέβαλλον οἱ τῶν Θηβαίων λόχοι. ὁμῶς
 δὲ ὡς οἱ μὲν περὶ τὸν Κλεόμβροτον τὸ πρῶτον ἐκρά-
 τουν τῇ μάχῃ σαφεῖ τούτῳ τεκμηρίῳ γνοίη τις ἂν· οὐ
 γὰρ ἂν ἐδύναντο αὐτὸν ἀνελῆσθαι καὶ ζῶντα ἀπενε-
 γκεῖν, εἰ μὴ οἱ πρὸ αὐτοῦ μαχόμενοι ἐπεκράτουν ἐν
 ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. ἐπεὶ μέντοι ἀπέθανε Δείνων τε ὁ 14
 πολέμαρχος καὶ Σφοδρίας τῶν περὶ δαμοσίαν καὶ
 Κλεώνυμος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἵπποι καὶ οἱ συμ-
 φορεῖς τοῦ πολέμαρχου καλούμενοι οἳ τε ἄλλοι ὑπὸ

τοῦ ὄχλου ὠθοῦμενοι ἀνεχώρουν, οἱ δὲ τοῦ εὐωνύμου ὄντες τῶν Λακεδαιμονίων ὡς ἑώρων τὸ δεξιὸν ὠθοῦμενοι, ἐνέκλιναν· ὅμως δὲ πολλῶν τεθνεώτων καὶ ἡττημένοι ἐπεὶ διεβήσαν τὴν τάφρον ἢ πρὸ τοῦ στρατοπέδου ἔτυχεν οὕσα αὐτοῖς, ἔθεντο τὰ ὅπλα κατὰ χώραν ἐνθεν ὠρμητο. ἦν μέντοι οὐ πᾶν ἐν ἐπιπέδῳ, ἀλλὰ πρὸς ὀρθίῳ μᾶλλον τι τὸ στρατόπεδον. ἐκ δὲ τούτου ἦσαν μὲν τινες τῶν Λακεδαιμονίων οἱ ἀφόρητον τὴν συμφορὰν ἡγούμενοι το τε τρόπαιον ἔφασαν χρῆναι κωλύειν ἰστάναι τοὺς πολεμίους, τοὺς τε νεκροὺς μὴ ὑποσπόνδους, ἀλλὰ διὰ μάχης πειρᾶσθαι ἀναιρεῖσθαι.

- 15 οἱ δὲ πολέμαρχοι, ὁρῶντες μὲν τῶν συμπάντων Λακεδαιμονίων τεθνεώτας ἐγγὺς χιλίους, ὁρῶντες δ' αὐτῶν Σπαρτιατῶν, ὄντων τῶν ἐκεῖ ὡς ἑπτακοσίων, τεθνηκότας περὶ τετρακοσίους, αἰσθανόμενοι δὲ τοὺς συμμάχους πάντας μὲν ἀθύμως ἔχοντας πρὸς τὸ μάχεσθαι, ἔστι δὲ οὕς αὐτῶν οὐδὲ ἀχθομένους τῷ γεγενημένῳ, συλλέξαντες τοὺς ἐπικαιριωτάτους ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ πᾶσιν ἐδόκει ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι, οὕτω δὴ ἔπεμψαν κήρυκα περὶ σπονδῶν. οἱ μέντοι Θηβαῖοι μετὰ ταῦτα καὶ τρόπαιον ἐστήσαντο καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν.

- 16 Γενομένων δὲ τούτων, ὁ μὲν εἰς τὴν Λακεδαίμονα ἀγγελῶν τὸ πάθος ἀφικνεῖται γυμνοπαιδιῶν τε οὔσης τῆς τελευταίας καὶ τοῦ ἀνδρικοῦ χοροῦ ἔνδον ὄντος· οἱ δὲ ἔφοροι ἐπεὶ ἤκουσαν τὸ πάθος, ἔλυποῦντο μὲν, ὥσπερ, οἶμαι, ἀνάγκη· τὸν μέντοι χορὸν οὐκ ἐξήγαγον, ἀλλὰ διαγωνίσασθαι εἶων. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα πρὸς τοὺς οἰκέλους ἐκάστου τῶν τεθνεώτων ἀπέδωσαν· προεῖπον δὲ ταῖς γυναῖξιν μὴ ποιεῖν κραυγὴν, ἀλλὰ σιγῇ τὸ πάθος φέρειν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἦν ὁρᾶν, ὧν μὲν

κείθνασαν οἱ προσήκοντες, λιπαροὺς καὶ φαιδροὺς ἐν
 πῶ φανερωῖ ἀναστρεφόμενους, ὧν δὲ ζῶντες ἡγγελέ-
 νοι ἦσαν, ὀλίγους ἂν εἶδες, τούτους δὲ σκυθρωποὺς
 καὶ ταπεινοὺς περιμόντας.

Ἐκ δὲ τούτου φρουρὰν μὲν ἔφαινον οἱ ἔφοροι ταῖν 17
 ὑπολοίποιν μόραιν μέχρι τῶν τετταράκοντα ἀφ' ἥβης·
 ἐξέπεμπον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἔξω μορῶν μέχρι τῆς αὐτῆς
 ἡλικίας· τὸ γὰρ πρόσθεν εἰς τοὺς Φωκέας μέχρι τῶν
 πέντε καὶ τριάκοντα ἀφ' ἥβης ἐστράτευντο· καὶ τοὺς
 ἐπ' ἀρχαῖς δὲ τότε καταλειφθέντας ἀκολουθεῖν ἐκέ-
 λευον. ὁ μὲν οὖν Ἀγησίλαος ἐκ τῆς ἀσθενείας οὐ πῶ 18
 ἴσχυεν· ἡ δὲ πόλις Ἀρχίδαμον τὸν υἱὸν ἐκέλευεν αὐ-
 τοῦ ἡγεῖσθαι. προθύμως δ' αὐτῷ συνεστρατεύον-
 το Τεγεᾶται· ἔτι γὰρ ἔξων οἱ περὶ Στάσιππον, λακω-
 νίζοντες καὶ οὐκ ἐλάχιστον δυνάμενοι ἐν τῇ πόλει. ἐρ-
 ρωμένως δὲ καὶ οἱ Μαντινεῖς ἐκ τῶν κωμῶν συνε-
 στρατεύοντο· ἀριστοκρατούμενοι γὰρ ἐτύγγανον. καὶ
 Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυῶνιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Ἀχαιοὶ
 μάλα προθύμως ἠκολούθουν, καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις ἐξέ-
 πεμπον στρατιώτας. ἐπλήρουν δὲ καὶ τριήρεις αὐτοί
 τε οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Κορίνθιοι, καὶ ἐδέοντο καὶ
 Σικυωνίων συμπληροῦν, ἐφ' ὧν διεννοοῦντο τὸ στρά-
 τευμα διαβιβάσειν. καὶ ὁ μὲν δὴ Ἀρχίδαμος ἐθύετο 19
 ἐπὶ τῇ διαβάσει.

Οἱ δὲ Θηβαῖοι εὐθύς μὲν μετὰ τὴν μάχην ἐπεμψαν
 εἰς Ἀθήνας ἄγγελον ἐστεφανωμένον, καὶ ἅμα μὲν τῆς
 νίκης τὸ μέγεθος ἔφραζον, ἅμα δὲ βοηθεῖν ἐκέλευον, λέ-
 γοντες ὥς νῦν ἔξελεν Λακεδαιμονίους πάντων ὧν ἐπε-
 ποιήκεσαν αὐτοὺς τιμωρήσασθαι. τῶν δὲ Ἀθηναίων 20
 ἡ βουλὴ ἐτύγγανεν ἐν ἀκροπόλει καθημένη. ἐπεὶ δ'
 ἤκουσαν τὸ γεγενημένον, ὅτι μὲν σφόδρα ἠνιάθησαν
 πᾶσι θῆλον ἐγένετο· οὔτε γὰρ ἐπὶ ξένια τὸν κήρυκα

- ἐκάλεσαν, περί τε τῆς βοηθείας οὐδὲν ἀπεκρίναντο. καὶ Ἀθήνηθεν μὲν οὕτως ἀπῆλθεν ὁ κῆρυξ. πρὸς μὲντοι Ἰάσονα, σύμμαχον ὄντα, ἐπεμπον σπουδῇ οἱ Θηβαῖοι, κελεύοντες βοηθεῖν, διαλογιζόμενοι πῇ τὸ μέλλον ἀπο-
 21 βήσοιτο. ὁ δ' εὐθύς τριήρεις μὲν ἐπλήρου, ὡς βοηθή-
 σων κατὰ θάλατταν, συλλαβὼν δὲ τό τε ξενικὸν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππέας, καίπερ ἀκηρύκτῳ πολέμῳ τῶν Φωκέων χρωμένων, περὶ διεπορεύθη εἰς τὴν Βοιωτίαν. ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων πρότερον ὄφθεις ἢ ἀγγελθεῖς ὅτι πορεύοιτο. πρὶν οὖν συλλέγεσθαι τι πανταχόθεν ἐφθανε πόρρῳ γιγνόμενος, δῆλον ποιῶν ὅτι πολλαχοῦ
 22 τὸ τάχος μᾶλλον τῆς βίας διαπράττεται τὰ θέοντα. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Βοιωτίαν, λεγόντων τῶν Θηβαίων ὡς καιρὸς εἴη ἐπιτίθεσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἄνω-
 θεν μὲν ἐκείνους σὺν τῷ ξενικῷ, σφᾶς δὲ ἀντιπροσώ-
 πους, ἀπέτρεπεν αὐτοὺς ὁ Ἰάσων, διδάσκων ὡς καλοῦ ἔργου γεγενημένου οὐκ ἄξιον αὐτοῖς εἴη διακινδυνεύ-
 σαι, ὥστε ἢ ἐτι μείζω καταπραῖσαι ἢ στερηθῆναι καὶ τῆς
 23 γεγενημένης νίκης. οὐχ ὁρᾶτε, ἔφη, ὅτι καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐγένεσθε, ἐκρατήσατε; οἰεσθαι οὖν χρὴ καὶ Λακεδαιμονίους ἄν, εἰ ἀναγκάζονται [ἐκγενέσθαι τοῖς ξῆν], ἀπονοηθέντας διαμάχεσθαι. καὶ ὁ θεὸς δέ, ὡς εἶπε-
 κε, πολλάκις χαίρει τοὺς μὲν μικροὺς μεγάλους ποιῶν.
 24 τοὺς δὲ μεγάλους μικροὺς. τοὺς μὲν οὖν Θηβαίους τοιαῦτα λέγων ἀπέτρεπε τοῦ διακινδυνεύειν· τοὺς δ' αὖ Λακεδαιμονίους ἐδίδασκεν οἶον μὲν εἴη ἡττημένον στρατεύμα, οἶον δὲ νενικηκός. εἰ δ' ἐπιλαθέσθαι, ἔφη, βούλεσθε τὸ γεγενημένον πάθος, συμβουλεύω ἀνα-
 πνεύσαντας καὶ ἀναπαυσασμένους καὶ μείζους γεγενη-
 μένους τοῖς ἀητήτοις οὕτως ἢς μάχην ἶέναι. νῦν δέ, ἔφη, εὐρίστε ὅτι καὶ τῶν συμμάχων ὑμῖν εἰσὶν οἱ διαλέ-
 γονται περὶ φιλίας τοῖς πολεμίοις· ἀλλὰ ἐκ παντὸς τρο-

πὺν πειρασθε ποινὰς λαβεῖν. ταῦτα δ' , εφη, ἐγὼ
προθυμοῦμαι. σῶσαι ὑμᾶς βουλόμενος διὰ τε τὴν τοῦ
πατρὸς φιλίαν πρὸς ὑμᾶς καὶ διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν.
ἔλεγε μὲν οὖν τοιαῦτα, ἔπραττε δ' Ἰσως ὅπως διάφοροι 25
καὶ οὗτοι ἀλλήλοις ὄντες ἀμφοτέροι ἐκείνου δέοιντο.
ἢ μέντοι Λακεδαιμόνιοι, ἀκούσαντες αὐτοῦ, πράττειν
περὶ τῶν σπονδῶν ἐκέλευον· ἐπεὶ δ' ἀπηγγέλθη ὅτι
εἴησαν αἱ σπονδαί, παρήγγειλαν οἱ πολέμαρχοι δεῖπνῆ-
σαντας συνεσκενᾶσθαι πάντας, ὥς τῆς νυκτὸς πορευ-
ομένους, ὅπως ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα
ἀναβαλνοίεν. ἐπεὶ δ' ἐδείπνησαν, πρὶν καθεύδειν παρ-
αγγέλλαντες ἀκολουθεῖν, ἤγουντο εὐθύς ἀφ' ἐσπέρας
τὴν διὰ Κρεῦσιος, τῷ λαθεῖν πιστεύοντες μᾶλλον ἢ
ταῖς σπονδαῖς. μάλα δὲ χαλεπῶς πορευόμενοι, οἳα δὴ 26
ἐν νυκτί τε καὶ ἐν φόβῳ ἀπιόντες καὶ χαλεπὴν ὁδόν,
εἰς Αἰγόςθενα τῆς Μεγαρικῆς ἀφικνοῦνται. ἐκεῖ δὲ
περιτνγχανοῦσι τῷ μετὰ Ἀρχιδάμου στρατεύματι. ἐν-
θα δὴ ἀναμείνας, ἕως καὶ οἱ σύμμαχοι πάντες παρῆγέ-
τοντο, ἀπῆγε πᾶν ὁμοῦ τὸ στρατεῦμα μέχρι Κορίνθου·
ἐκεῖθεν δὲ τοὺς μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τοὺς δὲ πολί-
τας οἰκαδὲ ἀπήγαγεν.

Ὁ μέντοι Ἰάσων ἀπιὼν διὰ τῆς Φωκίδος Ἰαμπο- 27
λιτῶν μὲν τό τε προάστειον εἴλε καὶ τὴν χώραν ἐπόρ-
θησε καὶ ἀπέκτεινε πολλοὺς· τὴν δ' ἄλλην Φωκίδα
διῆλθεν ἀπραγμόνως. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἡράκλειαν
κατέβαλε τὸ Ἡρακλεωτῶν τεῖχος, δῆλον ὅτι οὐ τοῦτο
φοβούμενος, μὴ τινες ἀναπεπταμένης ταύτης τῆς παρ-
όδου πορεύσονται ἐπὶ τὴν ἐκείνου [δύναμιν], ἀλλὰ
μᾶλλον ἐνθυμούμενος μὴ τινες τὴν Ἡράκλειαν ἐπὶ
στενῷ οὖσαν καταλαβόντες εἰργοίεν αὐτόν, εἰ ποί βού-
λοιτο τῆς Ἑλλάδος πορεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀπῆλθε πάλιν 28
εἰς τὴν Θετταλίαν, μέγας μὲν ἦν καὶ διὰ τὸ νόμος

- Θετταλῶν ταγὸς καθεστάναι καὶ διὰ τὸ μισθοφόρους πολλοὺς τρέφειν περὶ αὐτὸν καὶ πεζοὺς καὶ ἵππείας, καὶ τούτους ἐκπεπονημένους ὥς ἂν κράτιστοι εἶεν· ἔτι δὲ μείζων καὶ διὰ τὸ συμμαχοῦς πολλοὺς τοὺς μὲν ἤδη εἶναι αὐτῷ, τοὺς δὲ καὶ ἔτι βούλεσθαι γίνεσθαι. μέγιστος δ' ἦν τῶν καθ' αὐτὸν τῷ μῆδ' ὑφ' ἐνὸς εὐκατα-
 29 φρόνητος εἶναι. ἐπιόντων δὲ Πυθίων παρήγγειλε μὲν
 30 ταῖς πόλεσι βοῦς καὶ οἷς καὶ αἶγας καὶ ὕς παρασκευάζε-
 σθαι ὥς εἰς τὴν θυσίαν· καὶ ἔφασαν πάννυ μετριῶς ἐκάστη πόλει ἐπαγγελιομένων γενέσθαι βοῦς μὲν οὐκ ἐλάττους χιλίων, τὰ δὲ ἄλλα βοσκήματα πλείω ἢ μύρια. ἐκήρυξε δὲ καὶ νικητήριον χρυσοῦν στέφανον ἐδ-
 εσθαι, ἧτις τῶν πόλεων βούνῃ ἡγεμόνα κάλλιστον τῷ
 30 θεῷ θρέψει. παρήγγειλε δὲ καὶ ὥς στρατευσομένοις εἰς τὸν περὶ τὰ Πύθια χρόνον Θετταλοῖς παρασκευάζε-
 σθαι· διανοεῖτο γάρ, ὥς ἔφασαν, καὶ τὴν πανηγυρίαν τῷ θεῷ καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς διατιθέναι. περὶ μὲν-
 τοι τῶν ἱερῶν χρημάτων ὅπως μὲν διανοεῖτο ἔτι καὶ νῦν ἄδηλον· λέγεται δὲ ἐπερομένων τῶν Δελφῶν τὴν
 31 χορὴν ποιεῖν, ἐὰν λαμβάνῃ τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων, ἀποκρίνασθαι τὸν θεὸν ὅτι αὐτῷ μελήσει. ὁ δ' οὖν ἀνὴρ τηλικούτος ὢν καὶ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα διανοού-
 μενος, ἐξέτασιν πεποιηκὼς καὶ δοκιμασίαν τοῦ Φεραίῳ ἱππικοῦ, καὶ ἤδη καθήμενος καὶ ἀποκρινόμενος, εἴ τις δεόμενός του προσίοι, ὑπὸ νεανίσκων ἐπὶ προσελ-
 θόντων ὥς διαφερομένων τι ἀλλήλοις ἀποσφάττεται
 32 καὶ κατακόπτεται. βοηθησάντων δὲ ἐρωμένως τῶν παραγενομένων δορυφόρων εἰς μὲν ἔτι τύπτων τοὺς Ἰάσονα λόγχῃ πληγείς ἀποθνήσκει· ἕτερος δὲ ἀναβαί-
 νων ἐφ' ἵππον ἐγκαταληφθεὶς καὶ πολλὰ τραύματα λα-
 βὼν ἀπέθανεν· οἱ δ' ἄλλοι ἀναπηδήσαντες ἐπὶ τοῦ παρεσκευασμένους ἵππους ἀπέφυγον· ὅποι δὲ ἀφύ-

κοιντο τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἐν ταῖς πλείσταις ἐτι-
μῶντο. ᾧ καὶ δῆλον ἐγένετο ὅτι ἰσχυρῶς ἔδεισαν οἱ
Ἕλληνες αὐτὸν μὴ τύραννος γένοιτο.

Ἀποθανόντος μέντοι ἐκείνου Πολύδωρος ἀδελφός 33
αὐτοῦ καὶ Πολύφρων ταγοὶ κατέστησαν. καὶ ὁ μὲν
Πολύδωρος, πορευομένων ἀμφοτέρων εἰς Λάρισαν,
νύκτωρ καθεύδων ἀποθνήσκει ὑπὸ Πολύφρονος τοῦ
ἀδελφοῦ, ὡς ἐδόκει· ὁ γὰρ θάνατος αὐτοῦ ἑξαπιναιῶς
τε καὶ οὐκ ἔχων φανεράν πρόφασιν ἐγένετο. ὁ δ' αὖ 34
Πολύφρων ἤρξε μὲν ἐνιαυτόν, κατεσκευάσατο δὲ τὴν
ταγείαν τυραννίδι ὁμοίαν. ἐν τε γὰρ Φαρσάλῳ τὸν
Πολυδάμαντα καὶ ἄλλους τῶν πολιτῶν ὀκτώ τοὺς κρα-
τίστους ἀπέκτεινεν, ἐκ τε Λαρίσης πολλοὺς φυγάδας
ἐποίησε. ταῦτα δὲ ποιῶν καὶ οὗτος ἀποθνήσκει ὑπ' ^{α. C.} 35
Ἀλεξάνδρου, ὡς τιμωροῦντος τῷ Πολυδώρῳ καὶ τὴν
τυραννίδα καταλύοντος. ἐπεὶ δ' αὐτὸς παρέλαβε τὴν
ἀρχήν, χαλεπὸς μὲν Θετταλοῖς ταγὸς ἐγένετο, χαλεπὸς
δὲ Θηβαίοις καὶ Ἀθηναίοις πολέμιος, ἄδικος δὲ ληστής
καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. τοιοῦτος δ' ὢν καὶ ^{α. C.} 36
αὐτὸς αὐτὸ ἀποθνήσκει, αὐτοχειρία μὲν ὑπὸ τῶν τῆς γυ-
ναικὸς ἀδελφῶν, βουλῇ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης. τοῖς τε 36
γὰρ ἀδελφοῖς ἐξηγγεῖλεν ὡς ὁ Ἀλεξάνδρος ἐπιβουλεύει
αὐτοῖς καὶ ἔκρυπεν αὐτοὺς ἐνδον ὄντας ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν, καὶ δεξαμένη μεθύοντα τὸν Ἀλεξάνδρον, ἐπεὶ
κατεκοίμισεν, ὁ μὲν λύχνος ἐκάετο, τὸ δὲ ξίφος αὐτοῦ
ἐξήνεγκεν. ὡς δ' ἤσθετο ὀκνοῦντας εἰσιέναι ἐπὶ τὸν
Ἀλεξάνδρον τοὺς ἀδελφούς, εἶπεν ὡς εἰ μὴ ἤδη πρά-
ξοιεν, ἐξεγερεῖ αὐτόν. ὡς δ' εἰσῆλθον, ἐπισπάσασα
τὴν θύραν εἶχετο τοῦ ὀπίστρου, ἕως ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ.
ἡ δὲ ἐχθρὰ λέγεται αὐτῇ πρὸς τὸν ἄνδρα γενέσθαι ὑπὸ 37
μέν τινων ὡς ἐπεὶ ἔδησε τὰ ἑαυτοῦ παιδικὰ ὁ Ἀλεξάν-
δρος, νεανίσκον ὄντα καλόν, δεηθείσης αὐτῆς λῦσαι

ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἀπέσφαξεν· οἱ δέ τινες ὥς ἐπεὶ παῖδα αὐτῷ οὐκ ἐρίγνωτο ἐκ ταύτης, ὅτι πέμπων εἰς Θήβας ἐμνήστευε τὴν Ἰάσονος γυναῖκα. τὰ μὲν οὖν αἷτια τῆς ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῆς γυναικὸς οὕτω λέγεται· τῶν δὲ ταῦτα πραξάντων ἄχρι οὗ ὅδε ὁ λόγος ἐγράφετο Τισίφονος πρεσβύτατος ὦν τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀρχῆς εἶχε.

V. Καὶ τὰ μὲν Θετταλικά, ὅσα περὶ Ἰάσονα ἐπράχθη
 370. καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον μέχρι τῆς Τισιφόνου ἀρχῆς, δεδήλωται· νῦν δ' ἐπάνειμι ἔνθεν ἐπὶ ταῦτα ἐξέβην. ἐπεὶ γὰρ Ἀρχίδαμος ἐκ τῆς ἐπὶ Λεῦκτρα βοηθείας ἀπήγαγε τὸ στράτευμα, ἐνθυμηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι ἐτι οἰονται χρῆναι ἀκολουθεῖν καὶ οὐπω διακέοιντο οἱ Λακεδαιμόνιοι ὥσπερ τοὺς Ἀθηναίους διέθεσαν, μεταπέμπονται τὰς πόλεις ὅσας βούλονται τῆς εἰρήνης μετέχειν ἢ βασιλεὺς κατέπεμψε
 2 ψεν. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, δόγμα ἐποίησαντο μετὰ τὸ κοινωνεῖν βουλομένων ὁμόσαι τόνδε τὸν ὄρκον. Ἐμμενῶ ταῖς σπονδαῖς ἃς βασιλεὺς κατέπεμψε καὶ τοῖς ψηφίσμασι τοῖς Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων. ἐὰν δὲ τις στρατεύῃ ἐπὶ τινὰ πόλιν τῶν ὁμοσασῶν τόνδε τὸν ὄρκον, βοηθήσω παντὶ σθένει. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἔχαιρον τῷ ὄρκῳ· Ἡλεῖοι δὲ ἀντέλεγον ὥς οὐδέ αὐτονόμους ποιεῖν οὔτε Μαργανέας οὔτε Σκιλλουρίους οὔτε Τριφυλίους· σφετέρας γὰρ εἶναι ταύτας
 3 τὰς πόλεις. οἱ δ' Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι ψηφισάμενοι ὥσπερ βασιλεὺς ἔγραψεν, αὐτονόμους εἶναι ὁμοίως καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας πόλεις, ἐξέπεμψαν τοὺς ὄρκους τὰς, καὶ ἐκέλευσαν τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἐκάστη πόλει ὀρκῶσαι. καὶ ὥμοσαν πάντες πλὴν Ἡλείων.

Ἐξ ὧν δὴ καὶ οἱ Μαντινεῖς, ὥς ἤδη αὐτόνομον παντάπασιν ὄντες, συνῆλθόν τε πάντες καὶ ἐψηφίσαντο

το μίαν πόλιν τὴν Μαντίνειαν ποιεῖν καὶ τειχίζειν τὴν πόλιν. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἡγοῦντο, εἰ τοῦτο ἄνευ 4 τῆς σφετέρως γνώμης ἔσοιτο, χαλεπὸν ἔσεσθαι. πέμπουσιν οὖν Ἀγησίλαον πρεσβευτὴν πρὸς τοὺς Μαντινέας, ὅτι ἐδόκει πατρικὸς φίλος αὐτοῖς εἶναι. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο πρὸς αὐτούς, τὸν μὲν δῆμον τῶν Μαντινέων οἱ ἄρχοντες οὐκ ἠθέλουν συλλέξαι αὐτῷ, πρὸς δὲ σφᾶς ἐκέλευον λέγειν ὅτου δέοιτο. ὁ δὲ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς, ἂν νῦν ἐπίσχωσι τῆς τειχίσεως, ποιήσῃν ὥστε μετὰ τῆς Λακεδαιμόνος γνώμης καὶ μὴ δαπανηρῶς τειχισθῆναι τὸ τεῖχος. ἐπεὶ δὲ ἀπεκρίναντο ὅτι ἀδύνατον 5 εἶη ἐπίσχειν, δόγματος γεγενημένου πάσῃ τῇ πόλει ἡδὴ τειχίζειν, ἐκ τούτου ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἀπῆε ὀργισόμενος· στρατεύειν γε μέντοι ἐπ' αὐτούς οὐ δυνατόν ἐδόκει εἶναι, ἐπ' αὐτονομίᾳ τῆς εἰρήνης γεγενημένης. τοῖς δὲ Μαντινεῦσιν ἐπεμπον μὲν καὶ τῶν Ἀρκαδικῶν πόλεων τινες συντειχοῦντας, οἱ δὲ Ἥλειοι καὶ ἄργυρίου τρία τάλαντα συνεβάλοντο αὐτοῖς εἰς τὴν περὶ τὸ τεῖχος δαπάνην. καὶ οἱ μὲν Μαντινεῖς περὶ ταῦτ' ἦσαν.

Τῶν δὲ Τεγεατῶν οἱ μὲν περὶ τὸν Καλλίβιον καὶ 6 Πρόξενον ἐνῆγον ἐπὶ τὸ συνιέναι τε πᾶν τὸ Ἀρκαδικόν, καὶ ὅ,τι νικῶν ἐν τῷ κοινῷ, τοῦτο κύριον εἶναι καὶ τῶν πόλεων· οἱ δὲ περὶ τὸν Στάσιππον ἐπραττον ἑᾶν τε κατὰ χώραν τὴν πόλιν καὶ τοῖς πατρίοις νόμοις χρῆσθαι. ἡττώμενοι δὲ οἱ περὶ τὸν Πρόξενον καὶ Καλ- 7 λίβιον ἐν τοῖς θεαροῖς, νομίσαντες, εἰ συνέλθοι ὁ δῆμος, πολὺ ἂν τῷ πλήθει κρατῆσαι, ἐκφέρονται τὰ ὅπλα. ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ περὶ τὸν Στάσιππον, καὶ αὐτοὶ ἀνθωπλίσαντο, καὶ ἀριθμῷ μὲν οὐκ ἐλάττους ἐγένοντο· ἐπεὶ μέντοι εἰς μάχην ὥρμησαν, τὸν μὲν Πρόξενον καὶ ἄλλους ὀλίγους μετ' αὐτοῦ ἀποκτείνουσι, τοὺς δ' ἄλλους τρεψάμενοι οὐκ ἐδίωκον· καὶ γὰρ τοι-

οὗτος ὁ Στάσιππος ἦν οἷος μὴ βούλεσθαι πολλοὺς ἀπο-
 8 κτινύναι τῶν πολιτῶν. οἱ δὲ περὶ τὸν Καλλίβιον ἀνα-
 κεχωρηκότες ὑπὸ τὸ πρὸς Μαντινείας τεῖχος καὶ τὰς
 πύλας, ἐπεὶ οὐκέτι αὐτοῖς οἱ ἐναντίοι ἐπεχείρουν, ἡσυ-
 χίαν εἶχον ἡθροισμένοι. καὶ πάλοι μὲν ἐπεπόμφεσαν
 ἐπὶ τοὺς Μαντινέας βοηθεῖν κελεύοντες· πρὸς δὲ τοὺς
 περὶ Στάσιππον διελέγοντο περὶ συναλλαγῶν. ἐπεὶ δὲ
 καταφανεῖς ἦσαν οἱ Μαντινεῖς προσιόντες, οἱ μὲν αὐ-
 τῶν ἀναπηδῶντες ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐκέλευον βοηθεῖν τὴν
 ταχίστην, καὶ βοῶντες σπεύδειν διεκελεύοντο· ἄλλοι
 9 δὲ ἀνείγουσι τὰς πύλας αὐτοῖς. οἱ δὲ περὶ τὸν Στάσιπ-
 πον ὥς ᾗσθοντο τὸ γινόμενον, ἐκπίπτουσι κατὰ τὰς
 ἐπὶ τὸ Παλλάντιον φερούσας πύλας, καὶ φθάνουσι πρὶν
 καταληφθῆναι ὑπὸ τῶν διωκόντων εἰς τὸν τῆς Ἀρτέ-
 μιδος νεῶν καταφυγόντες, καὶ ἐγκλεισάμενοι ἡσυχίαν
 εἶχον. οἱ δὲ μεταδιώξαντες ἐχθροὶ αὐτῶν ἀναβάντες
 ἐπὶ τὸν νεῶν καὶ τὴν ὀροφὴν διελόντες ἐπαιον ταῖς κε-
 ραμῖσιν. οἱ δὲ ἐπεὶ ἐγνωσαν τὴν ἀνάγκην, παύεσθαι
 τε ἐκέλευον καὶ ἐξιέναι ἔφασαν. οἱ δ' ἐναντίοι ὥς ὑπο-
 χειρίους ἔλαβον αὐτούς, δῆσαντες καὶ ἀναλαβόντες
 ἐπὶ τὴν ἀρμάμαξαν ἀπήγαγον εἰς Τεγέαν. ἐκεῖ δὲ μετὰ
 τῶν Μαντινέων καταγνόντες ἀπέκτειναν.

- 10 Τούτων δὲ γιγνομένων ἐφυγον εἰς Λακεδαίμονα
 τῶν περὶ Στάσιππον Τεγεατῶν περὶ ὀκτακοσίους. με-
 τα δὲ ταῦτα τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐδόκει βοηθητέον εἶ-
 ναι κατὰ τοὺς ὅρκους τοῖς τεθνεώσι τε τῶν Τεγεα-
 τῶν καὶ ἐκπεπτωκόσι· καὶ οὕτω στρατεύουσιν ἐπὶ
 τοὺς Μαντινέας, ὥς παρὰ τοὺς ὅρκους σὺν ὅπλοις
 ἐληλυθότων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Τεγεάτας. καὶ φρουρὰν
 μὲν οἱ ἔφοροι ἔφαινον, Ἀγησίλαον δ' ἐκέλευεν ἡ πόλις
 11 ἡγεῖσθαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Ἀρκάδες εἰς Ἀσέαν συνε-
 λέγοντο· Ὀρχομενίων δὲ οὐκ ἐθελόντων κοινωνεῖν τοῦ

Ἀρκαδικοῦ διὰ τὴν πρὸς Μαντινέας ἔχθραν, ἀλλὰ καὶ
 δεδεγμένων εἰς τὴν πόλιν τὸ ἐν Κορίνθῳ συνειλεγμέ-
 νον ξεινκόν, οὗ Πολύτροπος ἦρχεν, ἔμενον οἴκοι οἱ
 Μαντινεῖς τούτων ἐπιμελόμενοι. Ἑραιεῖς δὲ καὶ Λε-
 πρεῖται συνεστρατεύοντο τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τοὺς
 Μαντινέας. ὁ δὲ Ἀγηςίλαος, ἐπεὶ ἐγένετο αὐτῷ τὰ δια- 12
 βατήρια, εὐθὺς ἐχώρει ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν. καὶ κατα-
 λαβὼν πόλιν ὁμορον οὖσαν Εὐταίαν, καὶ εὐρὼν ἐκεῖ
 τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖ-
 δας οἰκοῦντας ἐν ταῖς οἰκίαις, τοὺς δ' ἐν τῇ στρατευσί-
 μῳ ἡλικία οἰχομένους εἰς τὸ Ἀρκαδικόν, ὅμως οὐκ ἡδί-
 κησε τὴν πόλιν, ἀλλ' εἶα τε αὐτοὺς οἰκεῖν, καὶ ὠνού-
 μενοι ἐλάμβανον ὅσων θέοιντο· εἰ δέ τι καὶ ἠρπᾶσθη,
 ὅτε εἰσῇ εἰς τὴν πόλιν, ἐξευρὼν ἀπέδωκε. καὶ ἐπρω-
 κόμει δὲ τὸ τεῖχος αὐτῶν ὅσα εἶδετο, ἕως περ αὐτοῦ διέ-
 τριβεν ἄναμένων τοὺς μετὰ Πολυτρόπου μισθοφόρους.

Ἐν δὲ τούτῳ οἱ Μαντινεῖς στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς 13
 Ὀρχομενίους. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ τεύχους μάλα χαλεπῶς
 ἀπῆλθον, καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν· ἐπεὶ δὲ ἀποχω-
 ροῦντες ἐν τῇ Ἑλυμίᾳ ἐγένοντο, καὶ οἱ μὲν Ὀρχομενιοὶ
 οὐκ ἐτι ἠκολούθουν, οἱ δὲ περὶ τὸν Πολύτρο-
 πον ἐπέκειντο καὶ μάλα θρασέως, ἐνταῦθα γνόντες οἱ
 Μαντινεῖς ὥς εἰ μὴ ἀποκρούσονται αὐτούς, ὅτι πολλοὶ
 σφῶν κατακοντισθήσονται, ὑποστρέψαντες ὁμόσε ἐχώ-
 ρησαν τοῖς ἐπικειμένοις. καὶ ὁ μὲν Πολύτροπος μαχό- 14
 μενος αὐτοῦ ἀποθνήσκει· τῶν δ' ἄλλων φευγόντων
 πάμπολλοι ἂν ἀπέθανον, εἰ μὴ οἱ Φλιάσιοι ἱππεῖς πα-
 ραγενόμενοι καὶ εἰς τὸ ὀπισθεν περιελάσαντες τῶν
 Μαντινέων ἐπέσχον αὐτοὺς τῆς διώξεως. καὶ οἱ μὲν
 Μαντινεῖς ταῦτα πράξαντες οἰκαδε ἀπῆλθον.

Ὁ δὲ Ἀγηςίλαος ἀκούσας ταῦτα, καὶ νομίσας οὐκ 15
 ἂν ἐτι συμμῆξαι αὐτῷ τοὺς ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ μισθο-

φόρους, οὕτω προῆει καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἐν τῇ Τεγεατίδι χώρᾳ ἐδειπνοποιήσατο, τῇ δ' ὑστεραίᾳ διαβαίνει εἰς τὴν Μαντινικὴν, καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ὑπὸ τοῖς πρὸς ἐσπέραν ὄρεσι τῆς Μαντινείας· καὶ ἐκεῖ ἅμα ἐδήρουν τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει τοὺς ἀγρούς. τῶν δὲ Ἀρκάδων οἱ συλλεγέμενοι ἐν τῇ Ἀσείᾳ νυκτὸς παρῆλθον εἰς 16 τὴν Τεγέαν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἀπέχων Μαντινείας ὅσον εἴκοσι σταδίους ἐστρατοπεδεύσατο· οἱ δ' ἐκ τῆς Τεγέας Ἀρκάδες, ἐχόμενοι τῶν μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας ὄρων, παρῆσαν μάλα πολλοὶ ὀπλίται, συμμῖξαι βουλόμενοι τοῖς Μαντινεῦσι· καὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι οὐ πανδημεὶ ἠκολούθουν αὐτοῖς· καὶ ἦσαν μὲν τινες οἱ τὸν Ἀγησίλαον ἐπειθον χωρὶς τούτοις ἐπιθέσθαι· ὁ δὲ φυβούμενος μὴ ἐν ὄσῳ πρὸς ἐκείνους πορευόιτο, ἐκ τῆς πόλεως οἱ Μαντινεῖς ἐξεληθόντες κατὰ κέρας τε καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν ἐκίπείσκειν αὐτῷ, ἐγνώκράτιστον εἶναι ἑᾶσαι συνελθεῖν αὐτούς, καὶ εἰ βοῶλοιντο μάχεσθαι, ἐκ τοῦ δικαίου καὶ φανεροῦ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. καὶ οἱ μὲν δὴ Ἀρκάδες ὁμοῦ ἤδη ἐγεί- 17 γένηντο. οἱ δ' ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ πελτασταὶ καὶ οἱ τῶν Φλιασίων ἱππεῖς μετ' αὐτῶν τῆς νυκτὸς διεξεληθόντες παρὰ τὴν Μαντινείαν θυομένῳ τῷ Ἀγησίλαῳ πρὸ τοῦ στρατοπέδου ἐπιφαίνονται ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐποίησαν τοὺς μὲν ἄλλους εἰς τὰς τάξεις δοραμεῖν, Ἀγησίλαον δ' ἐπαναχωρῆσαι πρὸς τὰ ὄπλα. ἐπεὶ δ' ἐκείνοι μὲν ἐγνώσθησαν φίλοι ὄντες, Ἀγησίλαος δὲ ἐκεκαλιέρητο, ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα. ἐσπέρας δ' ἐπιγίγνομένης ἔλαθε στρατοπεδευσάμενος εἰς τὸν ὀπισθεν κόλπον τῆς Μαντινικῆς, μάλα σύνεγγυς καὶ κύ- 18 κλω ὄρη ἔχοντα. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἐθύετο μὲν πρὸ τοῦ στρατεύματος· ἰδὼν δὲ συλλεγομένους ἐκ τῆς τῶν Μαντινεῶν πόλεως ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς ὑπὲρ

τῆς οὐράς τοῦ ἑαυτῶν στρατεύματος, ἔγνω ἑξακτίον
 εἶναι τὴν ταχίστην ἐκ τοῦ κόλπου. εἰ μὲν οὖν αὐτὸς
 ἀφηγοίτο, ἐφοβείτο μὴ τῇ οὐρᾷ ἐπίθωιντο οἱ πολέμιοι·
 ἥσυχίαν δὲ ἔχων καὶ τὰ ὄπλα πρὸς τοὺς πολεμίους φαί-
 νων, ἀναστρέψαντας ἐκέλευε τοὺς ἀπ' οὐράς εἰς δόρυ
 ἐπισθῆναι τῆς φάλαγγος ἡγεῖσθαι πρὸς αὐτόν· καὶ οὕ-
 τως ἅμα ἐκ τε τοῦ στενοῦ ἐξῆγε καὶ ἰσχυροτέραν αἰ-
 τὴν φάλαγγα ἐποιεῖτο. ἐπειδὴ δὲ ἐδεδίπλωτο ἡ φά- 19
 λαγξ, οὕτως ἔχοντι τῷ ὀπλιτικῷ προελθὼν εἰς τὸ πε-
 δῖον ἐξέτεινε πάλιν ἐπ' ἑννέα ἢ δέκα τὸ στράτευμα
 ἀσπίδων. οἱ μὲντοι Μαντινεῖς οὐκ ἐτι ἐξῆσαν· καὶ
 γὰρ οἱ Ἠλεῖοι συστρατευόμενοι αὐτοῖς ἐπειθον μὴ
 ποιεῖσθαι μάχην, πρὶν οἱ Θηβαῖοι παραγένοιντο· εὐ-
 θε εἰδέναι ἔφασαν ὅτι παρέσοιντο· καὶ γὰρ δέκα τὰ-
 λαντα δεδανείσθαι αὐτοὺς παρὰ σφῶν εἰς τὴν βοήθει-
 αν. οἱ μὲν δὲ Ἀρκάδες ταῦτα ἀκούσαντες ἥσυχίαν εἰ- 20
 χον ἐν τῇ Μαντινείᾳ· ὁ δ' Ἀγησίλαος καὶ μάλα βουλό-
 μενος ἀπάγειν τὸ στράτευμα, καὶ γὰρ ἦν μέσος χειμῶν,
 ὅμως ἐκεῖ κατέμεινε τρεῖς ἡμέρας, οὐ πολὺ ἀπέχων τῆς
 τῶν Μαντινέων πόλεως, ὅπως μὴ δοκοίη φοβούμενος
 σπεύδειν τὴν ἄφοδον. τῇ δὲ τετάρτῃ πρῶ ἀριστοποι-
 ῆσάμενος ἀπῆγεν ὥς στρατοπεδευσόμενος ἐνθαπερ τὸ
 πρῶτον ἀπὸ τῆς Εὐταίας ἐξώρμητό. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς 21
 ἐφαίνετο τῶν Ἀρκάδων, ἤγε τὴν ταχίστην εἰς τὴν Εὐ-
 ταιαν, καίπερ μάλα ὀψίζων, βουλόμενος ἀπαγαγεῖν
 τοὺς ὀπλίτας πρὶν καὶ τὰ πυρὰ τῶν πολεμίων ἰδεῖν, ἵνα
 μὴ τις εἰποιῶς φεύγων ἀπαγάγοι. ἐκ γὰρ τῆς πρόσθεν
 ἀθυμίας ἐδόκει τι ἀνειληφέναι τὴν πόλιν, ὅτι καὶ ἐνεβε-
 βλήκει εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ δηοῦντι τὴν χώραν οὐδεὶς
 ἠδελήκει μάχεσθαι. ἐπεὶ δ' ἐν τῇ Λακωνικῇ ἐγένετο,
 τοὺς μὲν Σπαρτιάτας ἀπέλυσεν οἰκαδε, τοὺς δὲ περιοί-
 κους ἀφῆκεν ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πόλεις.

22 Οἱ δὲ Ἀρκάδες, ἐπεὶ ὁ Ἀγησίλαος ἀπεληλύθει καὶ
 363. ἦσαν οὖν διαλελυμένον αὐτῷ τὸ στράτευμα, αὐτοὶ δὲ
 ἡθροισμένοι ἐτύγγανον, στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Ἡραι-
 ᾶς, ὅτι τε οὐκ ἤθελον τοῦ Ἀρκαδικοῦ μετέχειν καὶ
 ὅτι συνεισεβεβλήκεσαν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν μετὰ τῶν Λα-
 κεδαιμονίων. ἐμβαλόντες δ' ἐνεπίμπρων τε τὰς οἰκίας
 καὶ ἐκοπτον τὰ δένδρα.

Ἐπεὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι βεβοηθηκότες παρεῖναι ἐλέγον-
 το εἰς τὴν Μαντίνειαν, οὕτως ἀπαλλάττονται ἐκ τῆς
 23 Ἡραίας καὶ συμμινύασι τοῖς Θηβαίοις. ὥς δ' ὁμοῦ
 ἐγένοντο, οἱ μὲν Θηβαῖοι καλῶς σφίσιν ᾤοντο ἔχειν,
 ἐπεὶ ἐβεβοηθήκεσαν μὲν, πολέμιον δὲ οὐδένα ἐτι ἐώ-
 ρων ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ἀπιέναι παρεσκευάζοντο· οἱ δὲ
 Ἀρκάδες καὶ Ἀργεῖοι καὶ Ἠλεῖοι ἐπειθον αὐτοὺς ἡγεί-
 σθαι ὥς τάχιστα εἰς τὴν Λακωνικὴν, ἐπιδεικνύντες
 μὲν τὸ ἐαυτῶν πλῆθος, ὑπερεπαινοῦντες δὲ τὸ τῶν
 Θηβαίων στράτευμα. καὶ γὰρ οἱ μὲν Βοιωτοὶ ἐγυμνά-
 ζοντο πάντες περὶ τὰ ὄπλα, ἀγαλλόμενοι τῇ ἐν Λεύκ-
 τροις νίκῃ· ἠκολούθουν δ' αὐτοῖς καὶ Φωκεῖς ὑπήκοοι
 γεγενημένοι καὶ Εὐβοεῖς ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων καὶ
 Λοκροὶ ἀμφοτέρω καὶ Ἀκαρνανες καὶ Ἡρακλεῶται
 καὶ Μηλιεῖς· ἠκολούθουν δ' αὐτοῖς καὶ ἐκ Θετταλίας
 ἱππεῖς τε καὶ πελτασταί. ταῦτα δὴ συνιδόμενοι καὶ
 τὴν ἐν Λακεδαίμονι ἐρημίαν λέγοντες ἰκέτεον μηδα-
 μῶς ἀποτρέπεσθαι, πρὶν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν τῶν Λακε-
 24 δαιμονίων χώραν. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἤκουον μὲν ταῦτα,
 ἀντελογίζοντο δὲ ὅτι δυσεμβολωτάτη μὲν ἡ Λακωνικὴ
 ἐλέγετο εἶναι, φρουρὰς δὲ καθεστάναι ἐνόμιζον ἐπὶ
 τοῖς εὐπροσοδωτάτοις. καὶ γὰρ ἦν Ἰσχόλαος μὲν ἐν Οἰῷ
 τῆς Σκιριτίδος, ἔχων νεοδαμῶδεις τε φρουροὺς καὶ
 τῶν Τεγεατῶν φυγάδων τοὺς νεωτάτους περὶ τετρα-
 κοσίους· ἦν δὲ καὶ ἐπὶ Λεύκτρῳ ὑπὲρ τῆς Μαλεατίδος

ἄλλη φρουρά. ἐλογίζοντο δὲ καὶ τοῦτο οἱ Θηβαῖοι, ὥς
καὶ συνελθοῦσαν ἂν ταχέως τὴν τῶν Λακεδαιμονίων
δύναμιν καὶ μάχεσθαι ἂν αὐτοὺς οὐδαμοῦ ἄμεινον ἢ
ἐν τῇ ἑαυτῶν. ἃ δὲ πάντα λογιζόμενοι οὐ πᾶν προ-
πετεῖς ἦσαν εἰς τὸ ἰέναι εἰς τὴν Λακεδαιμόνα. ἐπεὶ 25
μέντοι ἦκον ἐκ τε Καρυῶν λέγοντες τὴν ἐρημίαν καὶ
ὑπισχνούμενοι αὐτοὶ ἡγήσεσθαι, καὶ κελεύοντες, ἂν τι
ἐξαπατῶντες φαίνωνται, ἀποσφάττειν σφᾶς, παρῆσαν
δὲ τινες καὶ τῶν περιοίκων ἐπικαλούμενοι καὶ φάσκον-
τες ἀποστήσεσθαι, εἰ μόνον φανείησαν εἰς τὴν χώραν,
ἔλεγον δὲ ὥς καὶ νῦν καλούμενοι οἱ περιοικοὶ ὑπὸ τῶν
Σπαρτιατῶν οὐκ ἐθέλοιεν βοηθεῖν· πάντα οὖν ταῦτα
ἀκούοντες καὶ παρὰ πάντων οἱ Θηβαῖοι ἐπείσθησαν,
καὶ αὐτοὶ μὲν κατὰ Καρύας ἐνέβαλον, οἱ δὲ Ἀρκάδες
κατὰ Οἶον τῆς Σκιριτίδος. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ τὰ δύσβατα 26
προελθὼν ὁ Ἰσχόλαος ὑφίστατο, οὐδένα ἂν ταύτῃ γ
ἔφασαν ἀναβῆναι· νῦν δὲ βουλόμενος τοῖς Οἰάταις
συνμάχοις χρησθαι, ἔμεινεν ἐν τῇ κώμῃ· οἱ δὲ ἀνέβη-
σαν παμπληθεῖς Ἀρκάδες. ἐνταῦθα δὲ ἀντιπρόσωποι
μὲν μαχόμενοι οἱ περὶ τὸν Ἰσχόλαον ἐπεκράτουν· ἐπεὶ
δὲ καὶ ὀπισθεν καὶ ἐκ πλαγίου καὶ ἀπὸ τῶν οἰκίων ἀνα-
βαίνοντες ἔπαιον καὶ ἔβαλλον αὐτούς, ἐνταῦθα ὃ τε
Ἰσχόλαος ἀποθνήσκει καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, εἰ μὴ τις ἀμ-
φιγνοηθεὶς διέφυγε. διαπραζάμενοι δὲ ταῦτα οἱ Ἀρκά- 27
δες ἐπορεύοντο πρὸς τοὺς Θηβαίους ἐπὶ τὰς Καρύας. οἱ
δὲ Θηβαῖοι ἐπεὶ ἦσαν τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῶν Ἀρ-
κάδων, πολὺ δὲ θρασύτερον κατέβαινον. καὶ τὴν μὲν
Σελλασίαν εὐθὺς ἔκαον καὶ ἐπόρθουν· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ
πεδίῳ ἐγένοντο ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνταῦθα
ἐστρατοπεδεύσαντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο. καὶ
διὰ μὲν τῆς γεφύρας οὐδ' ἐπεχείρουν διαβαίνειν ἐπὶ
τὴν πόλιν· καὶ γὰρ ἐν τῷ τῆς Ἀλέας ἱερῷ ἐφαίνοντο
Xenoph. Hist. Gr.

- ἐπαντίοι οἱ ὀπλίται ἐν δεξιά ὃ ἔχοντες τὸν Εὐρώταν
 παρῆσαν κάοντες καὶ πορθοῦντες πολλῶν ἀγαθῶν
 28 μεστὰς οἰκίας. τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως αἱ μὲν γυναῖκες
 οὐδὲ τὸν καπνὸν ὁρῶσαι ἤνείχοντο, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦ-
 σαι πολεμίους· οἱ δὲ Σπαρτιαῖται ἀτείχιστον ἔχοντες τὴν
 πόλιν, ἄλλος ἄλλῃ διαταχθεὶς, μάλα ὀλίγοι καὶ ὄντες
 καὶ φαινόμενοι ἐφύλαττον. ἔδοξε δὲ τοῖς τέλεσι καὶ
 προειπεῖν τοῖς Ἑλλῶσιν, εἴ τις βούλοιο ὄπλα λαμβά-
 νειν καὶ εἰς τάξιν τίθεσθαι, τὰ πιστὰ λαμβάνειν ὡς
 29 ἔλευθέρους ἔσομένους ὅσοι συμπολεμήσειαν. καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον ἔφασαν ἀπογράψασθαι πλεόν ἢ ἑξακισχι-
 λίους, ὥστε φόβον αὐτοῖσι παρεῖχον συντεταγμένοι
 καὶ λίαν ἐδόκουν πολλοὶ εἶναι· ἐπεὶ μέντοι ἔμμενον μὲν
 οἱ ἐξ Ὀρχομενοῦ μισθοφόροι, ἐβοήθησαν δὲ τοῖς Λα-
 κεδαιμονίοις Φλιάσιοι τε καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἐπιδαυριοὶ
 καὶ Πελλήνηες καὶ ἄλλαι δὲ τινες τῶν πόλεων, ἥδη καὶ
 30 τοὺς ἀπογεγραμμένους ἦττον ὠρρώδουν. ὥς δὲ προῖον
 τὸ στράτευμα ἐγένετο κατ' Ἀμύκλας, ταυτὴ διέβαινον
 τὸν Εὐρώταν. καὶ οἱ μὲν Θηβαῖοι, ὅπου στρατοπεδεύ-
 οιντο, εὐθύς ὧν ἔκοπτον δένδρων κατέβαλλον πρὸ τῶν
 τάξεων ὥς ἐδύναντο πλεῖστα, καὶ οὕτως ἐφυλάττοντο·
 οἱ δὲ Ἀρκάδες τούτων τε οὐδὲν ἐποίουν, καταλιπόντες
 δὲ τὰ ὄπλα εἰς ἀρπαγὴν ἐπὶ τὰς οἰκίας ἐτρέποντο. ἐκ
 τούτου δὴ ἡμέρᾳ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ προῆλθον οἱ Ἰππεῖς
 εἰς τὸν ἱππόδρομον εἰς Γαῖαόχον κατὰ τάξεις, οἱ τε Θη-
 βαῖοι πάντες καὶ οἱ Ἥλείοι καὶ ὅσοι Φωκίων ἢ Θει-
 31 ταλῶν ἢ Λοκρῶν ἱππεῖς παρῆσαν. οἱ δὲ τῶν Λακεδαι-
 μονίων ἱππεῖς, μάλα ὀλίγοι φαινόμενοι, ἀντιτεταγμέ-
 νοι αὐτοῖς ἦσαν. ἐνέδραν δὲ ποιήσαντες ὀπλιτῶν τῶν
 νεωτέρων ὅσον τριακοσίων ἐν τῇ τῶν Τυνδαριδῶν,
 ἅμα οὗτοι μὲν ἐξέθεον, οἱ δ' ἱππεῖς ἤλαυνον· οἱ δὲ πο-
 λέμιοι οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἐνέκλιναν. ἰδόντες δὲ ταῦτα

πολλοὶ καὶ τῶν πεζῶν εἰς φυγὴν ὤρμησαν. ἐπεὶ μὲν-
 τοι οἱ τε διώκοντες ἐπαύσαντο καὶ τὸ τῶν Θηβαίων
 στρατεύμα ἔμενε, πάλιν δὴ κατεστρατοπεδεύσαντο.
 καὶ τὸ μὲν μὴ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλεῖν ἂν ἐτι αὐ- 32
 τοὺς ἤδη τι ἐδόκει θαρραλεώτερον εἶναι· ἐκεῖθεν μὲν-
 τοι ἀπᾶραν τὸ στρατεύμα ἐπορεύετο τὴν ἐφ' Ἑλος
 καὶ Γυθείον. καὶ τὰς μὲν ἀτειχίστους τῶν πόλεων ἐνε-
 πίμπρασαν, Γυθείῳ δέ, ἐνθα τὰ νεώρια τοῖς Λακεδαι-
 μονίοις ἦν, καὶ προσέβαλλον τρεῖς ἡμέρας. ἦσαν δέ
 τινες τῶν περιοίκων οἱ καὶ ἐπέθεντο καὶ συνεστρατεύ-
 οντο τοῖς μετὰ Θηβαίων.

Ἀκούοντες δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν φροντίδι 33
 ἦσαν ὅ,τι χρὴ ποιεῖν περὶ Λακεδαιμονίων, καὶ ἐκκλη-
 σίαν ἐποίησαν κατὰ δόγμα βουλῆς. ἔτυχον δὲ παρόν-
 τες πρέσβεις Λακεδαιμονίων τε καὶ τῶν ἐτι ὑπολοίπων
 σιμμάχων αὐτοῖς. ὅθεν δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἄρακος
 καὶ Ὀκυλλος καὶ Φάραξ καὶ Ἐτυμοκλῆς καὶ Ὀλονθεὺς
 σχεδὸν πάντες παραπλήσια ἔλεγον. ἀνεμίμνησκόν τε
 γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ὥς αἰεὶ ποτε ἀλλήλοις ἐν τοῖς με-
 γίστοις καιροῖς παρίσταντο ἐπ' ἀγαθῷ· αὐτοὶ τε γὰρ
 ἔφασαν τοὺς τυράννους συνεκβαλεῖν Ἀθήνηθεν, καὶ
 Ἀθηναίους, ὅτε αὐτοὶ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ Μεσσηνίων,
 προθύμως βοηθεῖν. ἔλεγον δὲ καὶ ὅς' ἀγαθὰ εἶη, ὅτε 34
 κοινῇ ἀμφοτέρω ἐπραττον, ὑπομιμνήσκοντες μὲν ὥς
 τὸν βάρβαρον κοινῇ ἀπεμαχέσαντο, ἀναμιμνήσκοντες
 δὲ ὥς Ἀθηναῖοι τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἠρέθησαν ἡγε-
 μόνες τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν κοινῶν χρημάτων φύλα-
 κες, τῶν Λακεδαιμονίων ταῦτα συμβουλομένων, αὐτοὶ
 τε κατὰ γῆν ὁμολογουμένως ὑφ' ἀπάντων τῶν Ἑλλή-
 νων ἡγεμόνες προκρίθεισαν, συμβουλομένων αὐ-
 τὰ τῶν Ἀθηναίων. εἰς δὲ αὐτῶν καὶ ὧδέ πως εἰ- 35
 πεν. Ἐὰν δὲ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες, ὁμονοήσω-

- μεν, νῦν ἐλπίς τὸ πάλαι λεγόμενον δεκατεῖθῆναι Θηβαίους. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι οὐ πάνυ ἐδέξαντο, ἀλλὰ θροῦς τις τοιοῦτος διεῖλθεν ὡς νῦν ταῦτα λέγοιεν, ὅτε δὲ εὖ ἔπραττον, ἐπέκειντο ἡμῖν. μέγιστον δὲ τῶν λεχθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων ἐδόκει εἶναι ὅτι ἡνίκα κατεπολέμησαν αὐτούς, Θηβαίων βουλομένων ἀναστάτους ποιῆσαι τὰς Ἀθήνας, σφεῖς ἐμποδῶν γένοντο.
- 36 το. ὁ δὲ πλείστος ἦν λόγος ὡς κατὰ τοὺς ὅρκους βοηθεῖν θεοί· οὐ γὰρ ἀδικησάντων σφῶν ἐπιστρατεύοιεν οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ μετ' αὐτῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ βοηθησάντων τοῖς Τεγεάταις, ὅτι οἱ Μαντινεῖς παρὰ τοὺς ὅρκους ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς. διέθει οὖν καὶ κατὰ τούτους τοὺς λόγους θόρυβος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· οἱ μὲν γὰρ δικαίως τοὺς Μαντινέας ἐφασαν βοηθεῖν τοῖς περὶ Πρόξενον ἀποθανοῦσιν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Στάσιππον, οἱ δὲ ἀδικεῖν, ὅτι ὅπλα ἐπήνεγκαν Τεγεάταις.
- 37 Τούτων δὲ διοριζομένων ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, ἀνέστη Κλειτέλης Κορίνθιος καὶ εἶπε τάδε. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἴσως ἀντιλέγεται, τίνες ἦσαν οἱ ἄρξαντες ἀδικεῖν· ἡμῶν δέ, ἐπεὶ εἰρήνη ἐγένετο, ἔχει τις κατηγορῆσαι ἢ ὡς ἐπὶ πόλιν τινὰ ἐστρατεύσαμεν ἢ ὡς χρήματά τινων ἐλάβομεν ἢ ὡς γῆν ἄλλοτριαν ἐδηλώσαμεν; ἀλλ' ὅμως οἱ Θηβαῖοι εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἐλθόντες καὶ δένδρα ἐκκεκόφασι καὶ οἰκίας κατακεκαύκασι καὶ χρήματα καὶ πρόβατα διηρπάκασι. πῶς οὖν, ἔάν μὴ βοηθῆτε οὕτω περιφανῶς ἡμῖν ἀδικουμένοις, οὐ παρὰ τοὺς ὅρκους ποιήσετε; καὶ ταῦτα ὦν αὐτοὶ ἐπεμελήθητε ὅρκων ὅπως πᾶσιν ὑμῖν πάντες ἡμεῖς ὁμόσαιμεν; ἐνταῦθα μέντοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεθορύβησαν ὡς ὀρθῶς τε καὶ δίκαια εἰρηκότος τοῦ Κλει-
- 38 τέλους. ἐπὶ δὲ τούτῳ ἀνέστη Προκλῆς Φλιάσιος καὶ

ἔπεν· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐκποδῶν γέ-
 νοιντο Λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ πρῶτους ἂν ὑμᾶς στρατεύ-
 σαιαν οἱ Θηβαῖοι, πᾶσιν οἶμαι τοῦτο δῆλον εἶναι· τῶν
 γὰρ ἄλλων μόνους ἂν ὑμᾶς οἶδονται ἐμποδῶν γενέσθαι
 τοῦ ἄρξαι αὐτοὺς τῶν Ἑλλήνων. εἰ δ' οὕτως ἔχει, ἐγὼ 39
 μὲν οὐδὲν μᾶλλον Λακεδαιμονίοις ἂν ὑμᾶς ἡγοῦμαι
 στρατεύσαντας βοηθῆσαι ἢ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. τὸ γὰρ
 δυσμενεῖς ὄντας ὑμῖν Θηβαίους καὶ ὁμόρους οἰκοῦντας
 ἡγεμόνας γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων πολὺ οἶμαι χαλεπώ-
 τερον ἂν ὑμῖν φανῆναι ἢ ὁπότε πόρρω τοὺς ἀντιπά-
 λους εἴχετε. συμφορώτερόν γε μεντὰν ὑμῖν αὐτοῖς
 βοηθήσαιτε ἐν ᾧ ἔτι εἰσὶν οἱ συμμαχοῦντες ἂν ἢ εἰ ἀπολο-
 μένων αὐτῶν μόνοι ἀναγκάζοισθε διαμάχεσθαι πρὸς
 τοὺς Θηβαίους. εἰ δέ τινες φοβοῦνται μὴ ἂν νῦν ἀνα- 40
 φύγῳσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔτι ποτὲ πράγματα παρέ-
 χῳσιν ὑμῖν, ἐνθυμήθητε ὅτι οὐχ οὕς ἂν εὖ ἄλλ' οὕς ἂν
 κακῶς τις ποιῇ φοβείσθαι δεῖ μὴ ποτε μέγα δυνασθῶ-
 σιν. ἐνθυμεῖσθαι δὲ καὶ τάδε χρή, ὅτι κτᾶσθαι μὲν τι
 ἀγαθὸν καὶ ἰδιώταις καὶ πόλεσι προσήκει, ὅταν ἐρρω-
 μενέστατοι ᾧσιν, ἵνα ἔχῳσιν, ἐάν ποτ' ἀδύνατοι γέ-
 νωνται, ἐπικουρίαν τῶν προπεπονημένων. ὑμῖν δὲ 41
 νῦν ἐκ θεῶν τινος καιρὸς παραγεγένηται, ἐὰν δεομέ-
 νοις βοηθήσητε Λακεδαιμονίοις, κτήσασθαι τούτους
 εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φίλους ἀπροφασίστους. καὶ
 γὰρ δὴ οὐκ ἐπ' ὀλίγων μοι δοκοῦσι μαρτύρων νῦν τῶν
 εὐ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν· ἄλλ' εἰσονται μὲν ταῦτα θεοὶ οἱ
 πάντα ὁρῶντες καὶ νῦν καὶ εἰς αἰεὶ, συνεπίστανται δὲ
 τὰ γιγνόμενα οἱ τε σύμμαχοι καὶ οἱ πολέμιοι, πρὸς δὲ
 τούτοις καὶ ἅπαντες Ἕλληνες τε καὶ βάρβαροι· οὐδεὶν
 γὰρ τούτων ἀμελές. ὥστε εἰ κακοὶ φανείησαν περὶ 42
 ὑμᾶς, τίς ἂν ποτε ἔτι πρόθυμος εἰς αὐτοὺς γένοιτο;
 ἐλπίζειν δὲ χρη[ῶς] ἄνδρας ἀγαθοὺς μᾶλλον ἢ κακοὺς

- αὐτοὺς γενήσεσθαι· εἰ γὰρ τινες ἄλλοι, καὶ οὗτοι δο-
κοῦσι διατετελεχέναι ἐπαίνου μὲν ὀρεγόμενοι, αἰσχυρῶν
43 δὲ ἔργων ἀπεχόμενοι. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε
καὶ ταῦτα. εἰ ποτε πάλιν ἔλθοι τῇ Ἑλλάδι κίνδυνος ἀπὸ
βαρβάρων, τίσιν ἂν μᾶλλον πιστεύσαίτε ἢ Λακεδαιμο-
νίοις; τίνας δὲ ἂν παραστάτας ἤδιον τούτων ποιήσαι-
σθε, ὧν γε καὶ οἱ ταχθέντες ἐν Θερμοπύλαις ἅπαντες
εἴλοντο μαχόμενοι ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ ζῶντες ἐπει-
φροῦσθαι τὸν βάρβαρον τῇ Ἑλλάδι; πῶς οὖν οὐ δι-
καιον ὧν τε ἔνεκα ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοὶ μεθ' ὑμῶν
καὶ ὧν ἐλπίς καὶ αὐτίς γενέσθαι πᾶσαν προθυμίαν εἰς
44 αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς παρέχεσθαι; ἄξιον δὲ καὶ
τῶν παρόντων συμμάχων αὐτοῖς ἔνεκα προθυμίαν ἐν-
δειξασθαι. εὖ γὰρ ἴστε ὅτι οἵπερ τούτοις πιστοὶ δια-
μένουσιν ἐν ταῖς συμφοραῖς, οὗτοι καὶ ὑμῖν αἰσχί-
νουντ' ἂν μὴ ἀποδιδόντες χάριτας. εἰ δὲ μικραὶ δοκοῦ-
μεν πόλεις εἶναι αἱ τοῦ κινδύνου μετέχειν αὐτοῖς ἐπι-
λυσαι, ἐνθυμήθητε ὅτι ἔαν ἡ ὑμετέρα πόλις προσγέ-
νηται, οὐκέτι μικραὶ πόλεις ἐσόμεθα αἱ βοηθοῦσαι
45 αὐτοῖς. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρόσθεν μὲν
ἀκούων ἐξήλουν τήνδε τὴν πόλιν ὅτι πάντας καὶ τοὺς
ἀδικουμένους καὶ τοὺς φοβουμένους ἐνθάδε καταφει-
γοντας ἐπικουρίας ἤκουον τυγχάνειν· νῦν δ' οὐκέτι
ἀκούω, ἀλλ' αὐτὸς ἤδη παρὼν ὁρῶ Λακεδαιμονίους τε
τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ μετ' αὐτῶν τοὺς πιστοτά-
τους φίλους αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς τε ἤκοντας καὶ θεομί-
46 νους αὐτῶν ἐπικουρῆσαι. ὁρῶ δὲ καὶ Θηβαίους, οἱ
τότε οὐκ ἐπεισαν Λακεδαιμονίους ἐξανδραποδίσασθαι
ὑμᾶς, νῦν θεομένους ὑμῶν περιδεῖν ἀπολομένους
τοὺς σῶσαντας ὑμᾶς. τῶν μὲν οὖν ὑμετέρων προγόνων
καλὸν λέγεται, ὅτε τοὺς Ἀργείων τελευτήσαντας
ἐπὶ τῇ Καδμείᾳ οὐκ εἴασαν ἰκτάφους γενέσθαι· ὑμῖν δὲ

πολὺ κάλλιον ἂν γένοιτο, εἰ τοὺς ἔτι ζῶντας Λακεδαι-
 μονίων μήτε ὑβρισθῆναι μήτε ἀπολέσθαι ἐάσατε. κα- 47
 λου γε μὴν κακείνου ὄντος, ὅτε σχόντες τὴν Εὐρυ-
 σθέως ὑβριν διεσώσατε τοὺς Ἡρακλέους παῖδας, πῶς
 οὐκ ἐκείνου τόδε κάλλιον, εἰ μὴ μόνον τοὺς ἀρχηγέτας,
 ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν πόλιν περισώσατε; πάντων δὲ κάλ-
 λιστον, εἰ ψήφῳ ἀκινδύνῳ σωσάντων ὑμᾶς τότε τῶν
 Λακεδαιμονίων, νῦν ὑμεῖς σὺν ὅπλοις τε καὶ διὰ κιν-
 δύνων ἐπικουρήσετε αὐτοῖς. ὁπότε δὲ καὶ ἡμεῖς ἀγαλ- 48
 λόμεθα οἱ συναγορεύοντες βοηθῆσαι ἀνδράσιν ἀγα-
 θοῖς, ἤπου ὑμῖν γε τοῖς ἔργῳ δυναμένοις βοηθῆσαι
 γενναῖα ἂν ταῦτα φανείη, εἰ πολλάκις καὶ φίλοι καὶ
 πολέμιοι γενόμενοι Λακεδαιμονίοις μὴ ὧν ἐβλόβητε
 μάλλον ἢ ὧν εὖ ἐπάθετε μνησθείητε καὶ χάριν ἀπο-
 δοίητε αὐτοῖς μὴ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ὑπὲρ πάσης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἄνδρες ἀγαθοὶ ὑπὲρ αὐ-
 τῆς ἐγένοντο.

Μετὰ ταῦτα ἐβουλευόντο οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν 49
 μὲν ἀντιλεγόντων οὐκ ἠνείχοντο ἀκούοντες, ἐψηφί-
 σαντο δὲ βοηθεῖν πανδημεῖ, καὶ Ἰφικράτη στρατηγὸν
 εἵλοντο. ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐγένετο καὶ παρήγγειλεν ἐν
 Ἀκαδημείᾳ δειπνοποιεῖσθαι, πολλοὺς ἔφασαν προτέ-
 ρους αὐτοῦ Ἰφικράτους ἐξελθεῖν. ἐκ δὲ τούτου ἠγείτο
 μὲν ὁ Ἰφικράτης, οἱ δ' ἠκολούθουν, νομίζοντες ἐπὶ
 καλὸν τι ἔργον ἠγήσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμενος εἰς Κό-
 ρινθον διέτριβέ τινας ἡμέρας, εὐθύς μὲν ἐπὶ ταύτῃ τῇ
 διατριβῇ πρῶτον ἔψεγον αὐτόν· ὥς δ' ἐξήγαγέ ποτε.
 προθύμως μὲν ἠκολούθουν ὅποι ἠγοῖτο, προθύμως
 δ' εἰ πρὸς τεῖχος προσάγοι, προσέβαλλον. τῶν δ' ἐν 50
 τῇ Λακεδαίμονι πολεμίων Ἀρκάδες μὲν καὶ Ἀργεῖοι
 καὶ Ἡλεῖοι πολλοὶ ἀπεληλύθεσαν, ἅτε ὁμοροὶ οἰκοῦν-
 τες, οἱ μὲν ἄγοντες οἱ δὲ φέροντες ὅτι ἠρπάκεσαν. οἱ

- δὲ Θηβαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τὰ μὲν καὶ διὰ τοῦτο ἀπιέναι ἐβούλοντο ἐκ τῆς χώρας, ὅτι ἐώρων ἐλάττωνα τὴν στρατιὰν καθ' ἡμέραν γιγνομένην, τὰ δέ, ὅτι σπανιώτερα τὰ ἐπιτήδεια ἦν· τὰ μὲν γὰρ ἀνήλωτο, τὰ δὲ διήρπαστο, τὰ δὲ ἐξεκέχυτο, τὰ δὲ κατεκέκαυτο· πρὸς δ' ἔτι καὶ χειμῶν ἦν, ὥστ' ἤδη πάντες ἀπιέναι ἐβού-
 51 λοντο. ὥς δ' ἐκεῖνοι ἀπεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος, οὕτω δὴ καὶ ὁ Ἰφικράτης τοὺς Ἀθηναίους ἀπῆγεν ἐκ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Κόρινθον. εἰ μὲν οὖν ἄλλο τι καλῶς ἐστρατήγησεν, οὐ ψέγω· ἐκεῖνα μέντοι ἃ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἐπραξε, πάντα εὗρισκω τὰ μὲν μάτην, τὰ δὲ καὶ ἀσυμφόρως πεπραγμένα αὐτῷ. ἐπιχειρήσας μὲν γὰρ φυλάττειν ἐπὶ τῷ Ὀνείῳ, ὅπως μὴ δύναιντο οἱ Βοιωτοὶ ἀπελθεῖν οἰκαδε, παρέλιπεν ἀφύλακτον τὴν καλλίστην
 52 παρὰ Κεγχρείας πύροδον. μαθεῖν δὲ βουλόμενος εἰ παρεληλυθότες εἶεν οἱ Θηβαῖοι τὸ Ὀνειον ἐπεμψε σκοποὺς τοὺς τε Ἀθηναίων ἱππέας καὶ τοὺς Κορινθίων ἅπαντας. καίτοι ἰδεῖν μὲν οὐδὲν ἦττον ὀλίγοι τῶν πολλῶν ἱκανοί· εἰ δὲ θέοι ἀποχωρεῖν, πολὺ ῥᾶον τοῖς ὀλίγοις ἢ τοῖς πολλοῖς καὶ ὁδοῦ εὐπόρου τυχεῖν καὶ καθ' ἡσυχίαν ἀποχωρῆσαι· τὸ δὲ πολλοὺς τε προσάγειν καὶ ἦττονας τῶν ἐναντίων πῶς οὐ πολλὴ ἀφροσύνη; καὶ γὰρ δὴ ἄτε ἐπὶ πολὺ παραταξάμενοι χωρίον οἱ ἱππεῖς διὰ τὸ πολλοὶ εἶναι, ἐπεὶ ἔδει ἀποχωρεῖν, πολλῶν καὶ χαλεπῶν χωρίων ἐπελάβοντο· ὥστε οὐκ ἔλαττον ἀπώ-
 λοντο εἰκοσιν ἱππέων. καὶ τότε μὲν οἱ Θηβαῖοι ὅπως ἐβούλοντο ἀπῆλθον.

[Z.]

1. **Τ**ῷ δ' ὑστέρω ἔτει Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμα-
 2. **χ**ων πρέσβεις ἦλθον αὐτοκράτορες Ἀθήναζε, βουλευ

όμενοι καθ' ὅ,τι ἡ συμμαχία Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθη-
ναίοις ἔσοιτο. λεγόντων δὲ πολλῶν μὲν ξένων, πολ-
λῶν δὲ Ἀθηναίων, ὥς δέοι ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις
τὴν συμμαχίαν εἶναι, Προκλῆς Φλιάσιος εἶπε τόνδε
τὸν λόγον.

Ἐπείπερ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀγαθὸν ὑμῖν ἔδοξεν 2
εἶναι Λακεδαιμονίους φίλους ποιῆσθαι, δοκεῖ μοι χρη-
ναι τοῦτο σκοπεῖν, ὅπως ἡ φιλία ὅτι πλείστον χρόνον
συμμενεῖ. ἐὰν οὖν ἡ ἑκατέροις μάλιστα συνόλσει, ταύ-
τη καὶ τὰς συνθήκας ποιησώμεθα, οὕτω κατὰ γε τὸ εἰ-
κὸς μάλιστα συμμένοιεν ἄν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα σχεδόν τι
συνωμολόγηται, περὶ δὲ τῆς ἡγεμονίας νῦν ἡ σκέψις.
τῇ μὲν οὖν βουλῇ προβεβούλευται ὑμετέραν μὲν εἶναι
τὴν κατὰ θάλατταν, Λακεδαιμονίων δὲ τὴν κατὰ γῆν·
ἐμοὶ δὲ καὶ αὐτῷ δοκεῖ ταῦτα οὐκ ἀνθρωπίνῃ μᾶλλον
ἢ θεῖᾳ φύσει τε καὶ τύχῃ διωρίσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ 3
τόπον ἔχετε κάλλιστα πεφυκότα πρὸς τοῦτο· πλείσται
γὰρ πόλεις τῶν δεομένων τῆς θαλάττης περὶ τὴν ὑμε-
τέραν πόλιν οἰκοῦσι, καὶ αὗται πᾶσαι ἀσθενέστεραι
τῆς ὑμετέρας. πρὸς τοῦτοις δὲ λιμένας ἔχετε, ὧν ἄνευ
οὐχ οἷόν τε ναυτικῇ δυνάμει χρῆσθαι. ἔτι δὲ τριήρεις
κέκτησθε πολλὰς, καὶ πάτριον ὑμῖν ἐστὶ ναυτικὸν ἐπι-
κτᾶσθαι. ἀλλὰ μὴν τὰς γε τέχνας τὰς περὶ ταῦτα πᾶ- 4
σας οἰκείας ἔχετε. καὶ μὴν ἐμπειρία γε πολὺ προσέχετε
τῶν ἄλλων περὶ τὰ ναυτικά· ὁ γὰρ βίος τοῖς πλείστοις
ὑμῶν ἀπὸ τῆς θαλάττης· ὥστε τῶν ἰδίων ἐπιμελούμε-
νοι ἅμα καὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων ἐμπειροὶ γί-
γνεσθε. ἔτι δὲ καὶ τόδε· οὐδαμῶθεν ἄν τριήρεις πλεί-
ους ἀθρόαι ἐκπλεύσειαν ἢ παρ' ὑμῶν. ἐστὶ δὲ τοῦτο
οὐκ ἐλάχιστον πρὸς ἡγεμονίαν· πρὸς γὰρ τὸ πρῶτον
ἰσχυρὸν γενόμενον ἡδιστα πάντες συλλέγονται. ἔτι δὲ 5
καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν ἐν τούτῳ·

πλείστους γὰρ καὶ μεγίστους ἀγῶνας ἡγωνισμένοι κα-
 τὰ θάλατταν ἐλάχιστα μὲν ἀποτετυχήκατε, πλείστα δὲ
 κατωρθώκατε. εἰκὸς οὖν καὶ τοὺς συμμαχοὺς μεθ'
 ὑμῶν ἂν ἥδιστα τούτου τοῦ κινδύνου μετέχῃν. ὥς δὲ
 δὴ καὶ ἀναγκαῖα καὶ προσήκουσα ὑμῖν αὕτη ἡ ἐπιμέ-
 6 λεια ἐκ τῶνδε ἐνθυμήθητε. Λακεδαιμόνιοι ὑμῖν ἐπο-
 λέμουν ποτὲ πολλὰ ἔτη, καὶ κρατοῦντες τῆς χώρας οὐ-
 δὲν προύκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς. ἐπεὶ δ' ὁ θεὸς
 ἔδωκε ποτε αὐτοῖς κατὰ θάλατταν ἐπικρατῆσαι, εὐθύς
 ὑπ' ἐκείνοις παντελῶς ἐγένεσθε. οὐκοῦν εὐδηλον ἐν
 τούτοις ἐστὶν ὅτι ἐκ τῆς θαλάττης ἅπανα ὑμῖν ἤρτηται
 7 ἡ σωτηρία. οὕτως οὖν πεφυκότων πῶς ἂν ἔχοι καλῶς
 ὑμῖν Λακεδαιμονίοις ἐπιτροῦναι κατὰ θάλατταν ἡγεί-
 σθαι, οἳ πρῶτον μὲν καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν ἀπειρότε-
 ροι ὑμῶν τούτου τοῦ ἔργου εἶναι, ἔπειτα δ' οὐ περὶ
 τῶν ἴσων ὁ κίνδυνός ἐστιν ἐν τοῖς κατὰ θάλατταν ἀγῶ-
 σιν, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν περὶ τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι μόνον
 ἀνθρώπων, ὑμῖν δὲ καὶ περὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ
 8 ὅλης τῆς πόλεως. καὶ τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα οὕτως ἔχει·
 τὰ δὲ δὴ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπισκέψασθε. πρῶτον μὲν
 γὰρ οἰκοῦσιν ἐν μεσογείᾳ· ὥστε τῆς γῆς κρατοῦντες
 καὶ εἰ θαλάττης εἰργοῖντο, δύναντ' ἂν καλῶς διαζῇν.
 ἐγνωκότες οὖν καὶ οὗτοι ταῦτα εὐθύς ἐκ παίδων πρὸς
 τὸν κατὰ γῆν πόλεμον τὴν ἀσκησιν ποιοῦνται. καὶ τὸ
 πλείστου δ' ἄξιον, τὸ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσιν, οὗτοι
 9 μὲν κράτιστοι κατὰ γῆν, ὑμεῖς δὲ κατὰ θάλατταν. ἐπει-
 τα δὲ ὥσπερ ὑμεῖς ναυτικῶ, οὕτως αὖ ἐκείνοι κατὰ
 γῆν πλείστοι καὶ τάχιστ' ἂν ἐξέλθοιεν· ὥστε πρὸς
 τούτους αὖ εἰκὸς τοὺς συμμαχοὺς εὐθαρσεστάτους
 προσίεναι. ἔτι δὲ καὶ ὁ θεὸς αὐτοῖς δέδωκεν, ὥσπερ
 ὑμῖν κατὰ θάλατταν εὐτυχεῖν, οὕτως ἐκείνοις κατὰ γῆν·
 πλείστους γὰρ αὖ οὗτοι ἀγῶνας ἐν τῇ γῇ ἡγωνισμένοι

ἐλάχιστα μὲν ἐσφαλμένοι εἰσὶ, πλείστα δὲ κατωρθώ-
 κότες. ὥς δὲ καὶ ἀναγκαῖα οὐδὲν ἦττον τούτοις ἢ κατὰ 10
 γῆν ἐπιμέλεια ἢ ὑμῖν ἢ κατὰ θάλατταν ἐκ τῶν ἐργῶν
 ἐξεστὶ γινώσκειν. ὑμεῖς γὰρ τούτοις πολλὰ ἔτη πολε-
 μοῦντες καὶ πολλάκις καταναυμαχοῦντες οὐδὲν προύρ-
 γου ἐποιεῖτε πρὸς τὸ τούτους καταπολεμῆσαι· ἐπεὶ δ'
 ἅπαξ ἠττήθησαν ἐν τῇ γῇ, εὐθύς καὶ περὶ παίδων καὶ
 περὶ γυναικῶν καὶ περὶ ὅλης τῆς πόλεως ὁ κίνδυνος
 αὐτοῖς ἐγένετο. πῶς οὖν οὐ τούτοις αὐτὸ δεινὸν ἄλλοις 11
 μὲν ἐπιτρέπειν κατὰ γῆν ἡγεῖσθαι, αὐτοὺς δὲ ἄριστα
 τῶν κατὰ γῆν ἐπιμελεῖσθαι; ἐγὼ μὲν οὖν, ὥσπερ τῇ
 βουλῇ προβεβούλευται, ταῦτα εἰρηκὰ τε καὶ συμφο-
 ρώτατα ἡγοῦμαι ἀμφοῖν εἶναι· ὑμεῖς δὲ εὐτυχοῖτε τὰ
 κράτιστα πᾶσιν ἡμῖν βουλευσάμενοι.

Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν. οἱ δ' Ἀθηναῖοί τε καὶ οἱ τῶν 12
 Λακεδαιμονίων παρόντες ἐπήνεσαν ἀμφοτέροι ἰσχυρῶς
 τὸν λόγον αὐτοῦ. Κηφισόδοτος δὲ παρελθὼν, "Ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἔφη, οὐκ αἰσθάνεσθε ἐξαπατῶμενοι· ἀλλ'
 ἴαν ἀκούσητέ μου, ἐγὼ ὑμῖν ἀντίκα μάλα ἐπιδείξω.
 ἤδη γὰρ ἡγήσεσθε κατὰ θάλατταν· Λακεδαιμόνιοι δὲ
 ὑμῖν ἴαν συμμαχῶσι, δῆλον ὅτι πέμψουσι τοὺς μὲν
 τριηράρχους Λακεδαιμονίους καὶ ἰσως τοὺς ἐπιβάτας,
 οἱ δὲ ναῦται δῆλον ὅτι ἔσονται ἢ Εἰλωτες ἢ μισθοφό-
 ροι. οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τούτων ἡγήσεσθε. οἱ δὲ Λακε- 13
 δαιμόνιοι ὅταν παραγγείλωσιν ὑμῖν κατὰ γῆν στρατεί-
 αν, δῆλον ὅτι πέμψετε τοὺς ὀπλίτας καὶ τοὺς ἱππέας.
 οὐκοῦν οὕτως ἐκεῖνοι μὲν ὑμῶν αὐτῶν γίνονται ἡγε-
 μόνες, ὑμεῖς δὲ τῶν ἐκείνων δούλων καὶ ἐλαχίστου
 ἄξιων. ἀπόκριναι δὴ μοι, ἔφη, ὦ Λακεδαιμόνιε Τι-
 "όκρατες, οὐκ ἄρτι ἔλεγες ὥς ἐπὶ τοῖς ἰσοῖς καὶ ὁμοίοις
 ἡκοῖς τὴν συμμαχίαν ποιούμενος; Εἶπον ταῦτα. "Ἔστιν 14
 οὖν, ἔφη ὁ Κηφισόδοτος, ἰσαίτερον ἢ ἐν μέρει μὲν

ἐκατέρους ἡγεῖσθαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐν μέρει δὲ τοῦ τοῦ
ζοῦ, καὶ ὑμᾶς τε, εἰ τι ἀγαθόν ἐστὶν ἐν τῇ κατὰ θά-
λατταν ἀρχῇ, τούτων μετέχειν, καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ κατὰ
γῆν; ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι μετεπείσθησαν,
καὶ ἐψηφίσαντο κατὰ πενθήμερον ἐκατέρους ἡγεῖσθαι.

- 15 ^{5.6.} ^{368.} Στρατευομένων δ' ἀμφοτέρων αὐτῶν καὶ τῶν
συμμάχων εἰς Κόρινθον ἔδοξε κοινῇ φυλάττειν τὸ
Ὄνειον. καὶ ἐπεὶ ἐπορεύοντο οἱ Θηβαῖοι καὶ οἱ σύμμα-
χοι, παραταξάμενοι ἐφύλαττον ἄλλοι ἄλλοθι τοῦ
Ὀνείου, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Πελλήνηες κατὰ τὸ ἐπι-
μαχώτατον. οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἐπεὶ ἀπέ-
χον τῶν φυλαττόντων τριάκοντα στάδια, κατεστρατο-
πεδεύσαντο ἐν τῷ πεδίῳ. συντεκμηράμενοι δὲ ἥνικ'
ἂν ᾤοντο ὀρμηθέντες κατανύσαι ἅμα κνέφα πρὸς τὴν
16 τῶν Λακεδαιμονίων φυλακὴν ἐπορεύοντο. καὶ μέντοι
οὐκ ἐφύεσθησαν τῆς ὥρας, ἀλλ' ἐπιπίπτουσι τοῖς Λα-
κεδαιμονίοις καὶ τοῖς Πελλήνευσιν ἥνικα αἱ μὲν νυκτε-
ριναὶ φυλακαὶ ἤδη ἔληγον, ἐκ δὲ τῶν στιβάδων ἀνί-
σταντο ὅποι ἐδεῖτο ἕκαστος. ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι προσ-
πεσόντες ἔπαιον παρὲς κενασμένοι ἀπαρὰ σκεύους καὶ
17 συντεταγμένοι ἀσυντάκτους. ὥς δὲ οἱ σωθέντες ἐκ
τοῦ πράγματος ἀπέφυγον ἐπὶ τὸν ἐγγύτατα λόφον,
ἐξὸν τῷ Λακεδαιμονίων πολέμαρχῳ λαβόντι ὀπόσους
μὲν ἐβούλετο τῶν συμμάχων ὀπλίτας, ὀπόσους δὲ πελ-
ταστιάς, κατέχειν τὸ χωρίον, καὶ γὰρ τὰ ἐπιτήδεια
ἔξῃν ἀσφαλῶς ἐκ Κεγχρειῶν κομῆεσθαι, οὐκ ἐποίησε
ταῦτα, ἀλλὰ μάλα ἀπορούντων τῶν Θηβαίων πῶς χρὴ
ἐκ τοῦ πρὸς Σικυῶνα βλέποντος καταβῆναι ἢ πάλιν
ἀπελθεῖν, σπονδὰς ποιησάμενος, ὥς τοῖς πλείστοις
ἑδόκει, πρὸς Θηβαίων μᾶλλον ἢ πρὸς ἑαυτῶν, οὕτως
ἀπῆλθε καὶ τοὺς μεθ' αὐτοῦ ἀπήγαγεν.

- 18 Οἱ δὲ Θηβαῖοι ἀσφαλῶς καταβάντες καὶ συμμίκαν-

τες τοῖς ἑαυτῶν συμμαχοῖς, Ἀρκάσι τε καὶ Ἀργείοις καὶ Ἠλείοις, εὐθύς μὲν προσέβαλον πρὸς Σικυνῶνα καὶ Πελλήνην· στρατευσάμενοι δὲ εἰς Ἐπίδαυρον ἐδήλωσαν αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν. ἀναχωροῦντες δὲ ἐκεῖθεν μάλα πάντων ὑπεροπτικῶς τῶν ἐναντίων, ὥς ἐγένοντο ἐγγὺς τοῦ τῶν Κορινθίων ἄστεως, δρόμῳ ἐφέροντο πρὸς τὰς πύλας τὰς ἐπὶ Φλιοῦντα, ὥς εἰ ἀνεωργμέναι τύχοιεν, εἰσπεσούμενοι. ἐκβοηθήσαντες δέ τινες 19 ψιλοὶ ἐκ τῆς πόλεως ἀπαντῶσι τῶν Θηβαίων τοῖς ἐπὶ λέκτοις οὐδὲ τέτταρα πλέθρα ἀπέχουσι τοῦ τείχους· καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τὰ μνήματα καὶ τὰ ὑπερέχοντα χωρία, βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες ἀποκτείνουσι τῶν πρώτων καὶ μάλα συχνούς, καὶ τρεψάμενοι ἐδίωκον ὥς τρία ἢ τέτταρα στάδια. τούτου δὲ γενομένου οἱ Κορίνθιοι τοὺς νεκροὺς πρὸς τὸ τεῖχος ἐλκύσαντες καὶ ὑποσπόνδους ἀποδόντες τρόπαιον ἐστήσαν. καὶ ταύτη μὲν ἀνεψύχθησαν οἱ τῶν Λακεδαιμονίων σύμμαχοι.

Ἄμα δὲ δὴ πεπραγμένων τούτων καταπλεῖ Λακε- 20 δαιμονίοις ἢ παρὰ Διονυσίου βοήθεια, τριήρεις πλέον ἢ εἴκοσιν· ἤγον δὲ Κελτούς τε καὶ Ἴρηναι καὶ Ἰππείας ὥς πεντήκοντα. τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ Θηβαῖοι τε καὶ οἱ ἄλλοι αὐτῶν σύμμαχοι διαταξάμενοι καὶ ἐμπλήσαντες τὸ πεδίον μέχρι τῆς θαλάττης καὶ μέχρι τῶν ἐχομένων τῆς πόλεως γηλόφων ἐφθειρον εἰ τι χρήσιμον ἦν ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ οἱ μὲν τῶν Ἀθηναίων καὶ οἱ τῶν Κορινθίων Ἰππεῖς οὐ μάλα ἐπλησίαζον τῷ στρατεύματι, ὀρῶντες ἰσχυρὰ καὶ πολλὰ τάντίπαλα· οἱ δὲ παρὰ τοῦ 21 Διονυσίου Ἰππεῖς, ὅσοι περ ἦσαν, οὗτοι διεσκεδασμένοι ἄλλος ἄλλῃ παραθέοντες ἠκόντιζόν τε προσελαύνοντες, καὶ ἐπεὶ ὥρμων ἐπ' αὐτούς, ἀνεχώρουν, καὶ πάλιν ἀναστρέφοντες ἠκόντιζον. καὶ ταῦτα ἅμα ποιοῦντες κατέ-

- βαινον ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ ἀνεπαύοντο. εἰ δὲ καταβ-
 βηκόσιν ἐπελαύνοιέν τινες, εὐπετῶς ἀναπηδῶντες ἀνε-
 χώρουν. εἰ δ' αὖ τινες διώξειαν αὐτοὺς πολὺ ἀπὸ τοῦ
 στρατεύματος, τούτους, ὁπότε ἀποχωροῖεν, ἐπικείμενοι
 καὶ ἀκοντίζοντες δεινὰ εἰργάζοντο, καὶ πᾶν τὸ στρα-
 τευμα ἠνάγκαζον ἑαυτῶν ἔνεκα καὶ προῖέναι καὶ ἀνα-
 22 χωρεῖν. μετὰ ταῦτα μентοι οἱ Θηβαῖοι μέιναντες οὐ
 πολλὰς ἡμέρας ἀπῆλθον οἰκαδε, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἑκα-
 στος οἰκαδε. ἐκ δὲ τούτου ἐμβάλλουσιν οἱ παρὰ Διο-
 νυσίου εἰς Σικυῶνα, καὶ μάχῃ μὲν νικῶσι τοὺς Σικυω-
 νίους ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἀπέκτειναν περὶ ἑβδομήκοντα.
 Λέρας δὲ τεῖχος κατὰ κράτος αἰροῦσι. καὶ ἡ μὲν παρὰ
 Διονυσίου πρώτη βοήθεια ταῦτα πράξασα ἀπέπλευ-
 σεν εἰς Συρακούσας. Θηβαῖοι δὲ καὶ πάντες οἱ ἀπο-
 σιάντες ἀπὸ Λακεδαιμονίων μέχρι μὲν τούτου τοῦ
 χρόνου ὁμοθυμαδὸν καὶ ἑπράττον καὶ ἐστρατεύοντο
 23 ἡγουμένων Θηβαίων. ἐγγενόμενος δὲ τις Λυκομή-
 δης Μαντινεὺς, γένει τε οὐδενὸς ἐνδεὲς χρήμασί τε
 προήκων καὶ ἄλλως φιλοτιμος, οὗτος ἐνέπλησε φρονή-
 ματος τοὺς Ἀρκάδας, λέγων ὥς μόνοις μὲν αὐτοῖς πα-
 τρίς Πελοπόννησος εἴη, μόνοι γὰρ αὐτόχθονες ἐν αὐ-
 τῇ οἰκοῖεν, πλεῖστον δὲ τῶν Ἑλληνικῶν φύλον τὸ Ἀρ-
 καδικὸν εἴη καὶ σώματα ἐγκρατέστατα ἔχοι. καὶ ἀλκι-
 μωτάτους δὲ αὐτοὺς ἀπεδείκνυ, τεκμήρια παρεχόμε-
 νος ὥς ἐπικούρων ὁπότε δεηθεῖέν τινες, οὐδένας
 ἡροῦντο ἀντ' Ἀρκάδων. ἔτι δὲ οὔτε Λακεδαιμονίους
 πώποτε ἄνευ σφῶν ἐμβαλεῖν εἰς τὰς Ἀθήνας οὔτε νῦν
 24 Θηβαίους ἐλθεῖν ἄνευ Ἀρκάδων εἰς Λακεδαίμονα. εἰάν
 οὐν σωφρονῇτε, τοῦ ἀκολουθεῖν ὅποι ἂν τις παρακαλῇ
 φείσεσθε· ὥς πρότερον Λακεδαιμονίοις ἀκολουθοῦν-
 τες ἐκείνους ἠϋξήσατε, νῦν δ', εἰάν Θηβαίοις εἰκῇ ἀκο-
 λουθῇτε καὶ μὴ κατὰ μέρος ἡγεῖσθαι ἀξιῶτε, ἴσως τά-

χα τούτους ἄλλους Λακεδαιμονίους εὐρήσετε. οἱ μὲν δὴ Ἀρκάδες ταῦτα ἀκούσαντες ἀνεφυσῶντό τε καὶ ὑπερεφίλουν τὸν Λυκομήδην καὶ μόνον ἄνδρα ἡγοῦντο· ὥστε ἄρχοντας ἔταττον οὕστινας ἐκεῖνος κελεύοι. καὶ ἐκ τῶν συμβαινόντων δὲ ἔργων ἐμεγαλύνοντο οἱ Ἀρκάδες· ἐμβαλόντων μὲν γὰρ εἰς Ἐπίδανρον τῶν Ἀρ- 25 γείων, καὶ ἀποκλεισθέντων τῆς ἐξόδου ὑπὸ τε τῶν μετὰ Χαβρίου ξένων καὶ Ἀθηναίων καὶ Κορινθίων, βοηθήσαντες μάλα πολιορκουμένους ἐξελύσαντο τοὺς Ἀργείους, οὐ μόνον τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς χωρίοις πολεμίοις χρώμενοι· στρατευσάμενοι δὲ καὶ εἰς Ἀσίην τῆς Λακαίνης ἐνίκησάν τε τὴν τῶν Λακεδαιμονίων φρουράν καὶ τὸν Γεράνορα τὸν Σπαρτιάτην, πολέμαρχον γεγεννημένον, ἀπέκτειναν καὶ τὸ προάστειον τῶν Ἀσιναίων ἐπόρθησαν. ὅπου δὲ βουλευθεῖεν ἐξελθεῖν, οὐ νύξ, οὐ χειμῶν, οὐ μῆκος ὁδοῦ, οὐκ ὕψη δὺσβατα ἀπεκώλυνεν αὐτούς· ὥστε ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ πολὺ ᾤοντο κράτιστοι εἶναι. οἱ μὲν δὴ Θηβαῖοι 26 διὰ ταῦτα ἐπιφθόνως καὶ οὐκέτι φιλικῶς εἶχον πρὸς τοὺς Ἀρκάδας. οἱ γὰρ μὲν Ἥλαιοι ἐπεὶ ἀπαιτοῦντες τὰς πόλεις τοὺς Ἀρκάδας ἄς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀφῆρηθησαν ἐγνωσαν αὐτούς τοὺς μὲν ἑαυτῶν λόγους ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιουμένους, τοὺς δὲ Τριφυλίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀπὸ σφῶν ἀποστάντας περὶ παντὸς ποιουμένους, ὅτι Ἀρκάδες ἔφασαν εἶναι, ἐκ τούτων αὐτῶν καὶ οἱ Ἥλαιοι δυσμενῶς εἶχον πρὸς αὐτούς.

Οὕτω δ' ἐκάστων μέγα ἔφ' ἑαυτοῖς φρονούντων 27 τῶν συμμάχων, ἔρχεται Φιλίσκος Ἀβυδηνὸς παρ' Ἀριοβαρζάνους χρήματα ἔχων πολλὰ. καὶ πρῶτα μὲν εἰς Δελφοὺς συνήγαγε περὶ εἰρήνης Θηβαίους καὶ τοὺς συμμάχους καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖ δὲ ἔλθόντες τῷ μὲν θεῷ οὐδὲν ἀνεκοινώσαντο ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη γέ-

νοίτο, αὐτοὶ δὲ ἐβουλεύοντο. ἐπεὶ δὲ οὐ συνεχώρουν
οἱ Θηβαῖοι Μεσσήνην ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἶναι, ξεν-
ικὸν πολὺ συνέλεγεν ὁ Φιλίσκος, ὅπως πολεμοίῃ μετὰ
Λακεδαιμονίων.

Τούτων δὲ πραττομένων ἀφικνεῖται καὶ ἡ παρὰ
Διονυσίου δευτέρα βοήθεια. λεγόντων δὲ Ἀθηναίων
μὲν ὥς χρεῶν εἴη αὐτοὺς * εἰς Θετταλίαν τάναντί
Θηβαίοις, Λακεδαιμονίων δὲ ὥς εἰς τὴν Λακωνικὴν,
ταῦτα ἐν τοῖς συμμάχοις ἐνίκησεν. ἐπεὶ δὲ περιέπλευ-
σαν οἱ παρὰ Διονυσίου εἰς Λακεδαίμονα, λιβῶν αὐ-
τοὺς Ἀρχίδαμος μετὰ τῶν πολιτικῶν ἐστρατεύετο.
καὶ Καρύας μὲν αἶρεῖ κατὰ κράτος, καὶ ὅσους ζῶντας
ἔλαβεν, ἀπέσφαξεν· ἐκεῖθεν δ' εὐθύς στρατευσάμενος
εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκαδίας μετ' αὐτῶν ἐδῆγον τὴν
χωρὰν. ἐπεὶ δ' ἐβοήθησαν οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀργεῖοι,
ἐπαναχωρήσας ἐστρατοπεδεύσατο ἐν τοῖς ὑπὲρ Μηδείας
ρηλόφοις. ἐνταῦθα δ' ὄντος αὐτοῦ Κισσίδαο ὁ ἄρχων
τῆς παρὰ Διονυσίου βοηθείας ἔλεγεν ὅτι ἐξήκοι αὐτῷ
ὁ χρόνος ὃς εἰρημένος ἦν παραμένειν. καὶ ἅμα ταῦ-
τ' ἔλεγε καὶ ἀπῆει τὴν ἐπὶ Σπάρτης. ἐπεὶ δὲ ἀποπορευό-
μενον ὑπετέμνοντο αὐτὸν οἱ Μεσσήνιοι ἐπὶ στενὸν τῆς
ὁδοῦ, ἐνταῦθα δὴ ἐπεμπευ ἐπὶ τὸν Ἀρχίδαμον καὶ βοη-
θεῖν ἐκέλευε· κἀκεῖνος μέντοι ἐβοήθει. ὥς δ' ἐγένοντο
ἐν τῇ ἐπ' Εὐτροησίους ἐκτροπῇ, οἱ μὲν Ἀρκάδες καὶ οἱ
Ἀργεῖοι προσέβαινον εἰς τὴν Λύκαιναν, καὶ οὗτοι ὡς
ἐποκλείοντες αὐτὸν τῆς ἐπ' οἶκον ὁδοῦ. ὁ δὲ, οὐπί-
στι χωρίον ἐπίπεδον ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς τε ἐπ' Εὐ-
τροησίων καὶ τῆς ἐπὶ Μηδείας ὁδοῦ, ἐνταῦθα ἐκβὰς παρ-
τάξατο ὥς μαχόμενος. ἔφασαν δ' αὐτὸν καὶ πρὸ
τῶν λόγων παριόντα τοιάδε παρακελεύσασθαι. Ἄνδρες
πολλοί, νῦν ἀγαθοὶ γενόμενοι ἀναβλέψωμεν ὀρθοὺς
ἴμμασιν· ἀποδῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις τὴν πατρίδα

οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῶν πατέρων παρελάβομεν· παυσώμεθα
 αἰσχυρόμενοι καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ πρεσβυτέ-
 ρους καὶ ξένους, ἐν οἷς πρόσθεν γε πάντων τῶν Ἑλλή-
 νων περιβλεπτότατοι ἦμεν. τούτων δὲ ῥηθέντων ἐξ 31
 αἰθρίας ἀστραπᾶς τε καὶ βροντὰς λέγουσιν αἰσίλους αὐ-
 τῷ φανῆναι· συνέβη δὲ καὶ πρὸς τῷ δεξιῷ κέρατι τέ-
 μενός τι καὶ ἄγαλμα Ἡρακλέους [οὐ δὴ καὶ ἀπόγονος
 λέγεται] εἶναι. τοιγαροῦν ἐκ τούτων πάντων οὕτω πο-
 λὺ μένος καὶ θάρρος τοῖς στρατιώταις φασὶν ἐμπεσεῖν
 ὥστ' ἔργον εἶναι τοῖς ἡγεμόσιν ἀνείργειν τοὺς στρα-
 τιώτας ὠθουμένους εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπεὶ μέντοι ἡγεῖτο
 ὁ Ἀρχίδαμος, ὀλίγοι μὲν τῶν πολεμίων δεξάμενοι εἰς
 ὄρου αὐτοὺς ἀπέθανον· οἱ δ' ἄλλοι φεύγοντες ἐπι-
 πτον, πολλοὶ μὲν ὑπὸ ἰππέων, πολλοὶ δὲ ὑπὸ τῶν Κελ-
 τῶν. ὥς δὲ ληξάσης τῆς μάχης τρόπαιον ἐστήσατο, εὐ- 32
 θὺς ἐπεμψεν οἰκαδὲ ἀγγελοῦντα Δημοτέλῃ τὸν κήρυ-
 κα τῆς τε νίκης τὸ μέγεθος καὶ ὅτι Λακεδαιμονίων
 μὲν οὐδὲ εἰς τεθναίνῃ, τῶν δὲ πολεμίων παμπληθεῖς.
 τοὺς μέντοι ἐν Σπάρτῃ ἔφασαν ἀκούσαντας ἄρξαμέ-
 νους ἀπὸ Ἀγησιλάου καὶ τῶν γερόντων καὶ τῶν ἐφό-
 ρων πάντας κλάειν· οὕτω κοινόν τι ἄρα χαρὰ καὶ λύ-
 πη δάκρυά ἐστιν. ἐπὶ μέντοι τῇ τῶν Ἀρκάδων τύχῃ
 οὐ πολὺ τι ἦττον Λακεδαιμονίων ἥσθησαν Θηβαῖοί
 τε καὶ Ἡλεῖοι· οὕτως ἤδη ἡχθόντο ἐπὶ τῷ φρονήματι
 αὐτῶν.

Συνεχῶς δὲ βουλευόμενοι Θηβαῖοι ὅπως ἂν τὴν 33
 ἡγεμονίαν λάβοιεν τῆς Ἑλλάδος, ἐνόμισαν, εἰ πέμψειαν
 πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, πλεονεκτῆσαι ἂν τι ἐν ἐκεί-
 νῳ. καὶ ἐκ τούτου παρακαλέσαντες ἤδη τοὺς συμμά-
 χους ἐπὶ προφάσει ὅτι καὶ Εὐθυκλῆς ὁ Λακεδαιμόνιος
 εἴη παρὰ βασιλεῖ, ἀναβαίνουσι Θηβαίων μὲν Πελοπί-
 δας, Ἀρκάδων δὲ Ἀντίλοχος ὁ παγκρατιαστής, Ἡλείῳ
 Xenoph. Hist. Gr.

- δὲ Ἀρχίδαμος ἠκολουθεῖ δὲ καὶ Ἀργεῖος· καὶ οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ἀκούσαντες ταῦτα ἀνέπεμψαν Τιμαγόραν τε καὶ
 34 Λέοντα· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἐγένοντο, πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πε-
 λοπίδας παρὰ τῷ Πέρσῃ· εἶχε γὰρ λέγειν καὶ ὅτι μόνοι
 τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖ συνεμάχοντο ἐν Πλαταιαῖς, καὶ
 ὅτι ὕστερον οὐδεπώποτε στρατεύσαιντο ἐπὶ βασιλέα,
 καὶ ὥς Λακεδαιμόνιοι διὰ τοῦτο πολεμήσειαν αὐτοῖς,
 ὅτι οὐκ ἐθελήσειαν μετ' Ἀγησιλάου ἔλθειν ἐπ' αὐτὸν
 οὐδὲ θῦσαι ἑάσειαν αὐτὸν ἐν Αὐλίδι τῇ Ἀρτέμιδι,
 35 εὐθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων ὅτ' εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξέπλει θύ-
 σας εἴλε Τροίαν· μέγα δὲ συνεβάλλετο τῷ Πελοπίδα
 εἰς τὸ τιμᾶσθαι καὶ ὅτι ἐνενικήκεσαν οἱ Θηβαῖοι μάχῃ
 ἐν Λεύκτροις καὶ ὅτι πεπορθηκότες τὴν χώραν τῶν Λα-
 κεδαιμονίων ἐφαίνοντο· ἔλεγε δὲ ὁ Πελοπίδας ὅτι οἱ
 Ἀργεῖοι καὶ οἱ Ἀρκάδες μάχῃ ἡττημένοι εἴεν ὑπὸ Λα-
 κεδαιμονίων, ἐπεὶ αὐτοὶ οὐ παρεγένοντο· συνεμαρτύρει
 δ' αὐτῷ ταῦτα πάντα ὥς ἀληθῆ λέγει ὁ Ἀθηναῖος
 Τιμαγόρας, καὶ ἐτιμᾶτο δεύτερος μετὰ τὸν Πελοπίδαν·
 36 ἐκ δὲ τοῦτου ἐρωτώμενος ὑπὸ βασιλέως ὁ Πελοπίδας τί
 βούλοιο ἐαυτῷ γραφῆναι εἶπεν ὅτι Μεσσήνην τε αὐ-
 τόνομον εἶναι ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων
 ἀνέλκειν τὰς ναῦς· εἰ δὲ ταῦτα μὴ πείθοιντο, στρατεύ-
 ειν ἐπ' αὐτούς· εἰ τις δὲ πόλις μὴ ἐθέλοι ἀκολουθεῖν,
 37 ἐπὶ ταύτην πρῶτον ἰέναι· γραφέντων δὲ τούτων καὶ
 ἀναγνωσθέντων τοῖς πρέσβεσιν, εἶπεν ὁ Λέων ἀκού-
 οντος βασιλέως, Νῆ Δία, ὦ Ἀθηναῖοι, ὦρα γε ὑμῖν, ὥς
 εἴκειν, ἄλλον τινὰ φίλον ἀντὶ βασιλέως ζητεῖν· ἐπεὶ δὲ
 ἀπήγγειλεν ὁ γραμματεὺς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἀθηναῖος, πάλιν
 ἐξήνεγκε προσγεγραμμένα· εἰ δέ τι δικαιότερον τούτων
 38 γινώσκουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἰόντας πρὸς βασιλέα διδά-
 σκειν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο οἱ πρέσβεις οἵκαδε ἕκαστοι·
 τὸν μὲν Τιμαγόραν ἀπέκτειναν οἱ Ἀθηναῖοι, κατηγο-

οὐντος τοῦ Λέοντος ὥς οὔτε συσκηνοῦν ἑαυτῶ ἐθέ-
 τοι μετὰ τε Πελοπίδου πάντα βουλευοίτο. τῶν δὲ ἄλ-
 λων πρέσβειων ὁ μὲν Ἑλεῖος Ἀρχίδαμος, ὅτι προυτί-
 ησε τὴν Ἥλιον πρὸ τῶν Ἀρκάδων, ἐπὶ τὰ βασιλείως,
 ὁ δ' Ἀντίοχος, ὅτι ἡλαττοῦτο τὸ Ἀρκαδικόν, οὔτε τὰ
 θῶρα ἐδέξατο ἀπήγγελλέ τε πρὸς τοὺς μυρίους ὅτι βα-
 σιλεὺς ἀρτοκόπους μὲν καὶ ὀψοποιούς καὶ οἰνοχόους
 καὶ θυρωροὺς παμπληθεῖς ἔχοι, ἄνδρας δὲ οἱ μάχονται
 ἂν Ἑλλησι πάνυ ζητῶν οὐκ ἔφη δύνασθαι ἰδεῖν. πρὸς
 δὲ τούτοις καὶ τὸ τῶν χρημάτων πλῆθος ἀλαζονείαν
 οἱ γε δοκεῖν ἔφη εἶναι, ἐπεὶ καὶ τὴν ὑμνουμένην ἂν
 χρυσὴν πλάτανον οὐχ ἱκανὴν ἔφη εἶναι τέττιγι σκιὰν
 παρέχειν.

Ὡς δὲ οἱ Θηβαῖοι συνεκάλεσαν ἀπὸ τῶν πόλεων 39
 ἀπασῶν ἀκουσομένους τῆς παρὰ βασιλείως ἐπιστολῆς,
 καὶ ὁ Πέρσης ὁ φέρων τὰ γράμματα δείξας τὴν βασι-
 λέως σφραγίδα ἀνέγνω τὰ γεγραμμένα, οἱ μὲν Θηβαῖοι
 ὁμνῆσαι ταῦτα ἐκέλευον βασιλεῖ καὶ ἑαυτοῖς τοὺς βου-
 λομένους φίλους εἶναι, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων ἀπεκρί-
 ναντο ὅτι οὐκ ὁμοῦμενοι ἀλλ' ἀκουσόμενοι πεμφθεῖη-
 σαν· εἰ δέ τι ὄρκων δέοιτο, πρὸς τὰς πόλεις πέμπειν
 ἐκέλευον. ὁ μὲντοι Ἀρκὰς Λυκομήδης καὶ τοῦτο ἔλε-
 γεν, ὅτι οὐδὲ τὸν σύλλογον ἐν Θήβαις δεοῖ εἶναι, ἀλλ'
 ἐνθ' ἂν ἦ ὁ πόλεμος. χαλεπαινόντων δ' αὐτῶ τῶν
 Θηβαίων καὶ λεγόντων ὥς διαφθείροι τὸ συμμαχικόν,
 οὐδ' εἰς τὸ συνέδριον ἤθελε καθίζειν, ἀλλ' ἀπὼν ὦχε-
 το, καὶ μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ ἐξ Ἀρκαδίας πρέσβεις.
 ὥς δ' ἐν Θήβαις οὐκ ἠθέλησαν οἱ συνελθόντες ὁμό- 40
 σαι, ἐπεμπον οἱ Θηβαῖοι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις, ὁμνύ-
 ναι κελεύοντες ποιῆσειν κατὰ τὰ βασιλείως γράμματα,
 νομίζοντες ὀκνήσειν μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων ἀπε-
 ρθάνεσθαι ἅμα ἑαυτοῖς τε καὶ βασιλεῖ. ἐπεὶ μὲντοι εἰς

Κόρινθον πρῶτον αὐτῶν ἀφικομένων ὑπέστησαν οἱ Κορίνθιοι, καὶ ἀπεκρίναντο ὅτι οὐδὲν δέοιντο πρὸς βασιλέα κοινῶν ὄρκων, ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι πόλεις κατὰ ταῦτ' ἀποκρινόμεναι. καὶ αὕτη μὲν ἡ Πελοπίδου καὶ τῶν Θηβαίων τῆς ἀρχῆς περιβολὴ οὕτω διελύθη.

Αὐτίς δ' Ἐπαμεινώνδας, βουλευθεὶς τοὺς Ἀχαιοὺς προσαγαγέσθαι, ὅπως μᾶλλον σφίσι καὶ οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι προσέχοιεν τὸν νοῦν, ἔγνω ἐκστρατευτέον εἶναι ἐπὶ τὴν Ἀχαΐαν. Πεισίαν οὖν τὸν Ἀργεῖον στρατηγοῦντα ἐν τῷ Ἀργεὶ πείθει προκαταλαβεῖν τὸ Ὀνειον. καὶ ὁ Πεισίας μέντοι καταμαθὼν ἀμελουμένην τὴν τοῦ Ὀνειοῦ φυλακὴν ὑπὸ τε Ναυκλέους, ὃς ἦρχε τοῦ ξενικοῦ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ὑπὸ Τιμομάχου τοῦ Ἀθηναίου, καταλαμβάνει νύκτωρ μετὰ δισχιλίων ὀπλιτῶν τὸν ὑπὲρ Κεγχρειῶν λόφον, ἔχων ἐπὶ ἡμερῶν τὰ ἐπιτήδεια. ἐν δὲ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἐλθόντες οἱ Θηβαῖοι ὑπερβαίνουνσι τὸ Ὀνειον. καὶ στρατεύουσιν πάντες οἱ σύμμαχοι ἐπ' Ἀχαΐαν, ἡγουμένου Ἐπαμεινώνδου. προσπεσόντων δ' αὐτῷ τῶν βελτίστων ἐκ τῆς Ἀχαΐας, ἐνδυναστεύει ὁ Ἐπαμεινώνδας ὥστε μὴ φυγαδεῦσαι τοὺς κρατίστους μηδὲ πολιτείαν μεταστήσαι, ἀλλὰ πιστὰ λαβὼν παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἢ μὴν συμμάχους ἔσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν ὅποι' ἂν Θηβαῖοι ἡγῶνται. οὕτως ἀπῆλθεν οἰκαδε. κατηγορούντων δὲ αὐτοῦ τῶν τε Ἀρκάδων καὶ τῶν ἀντιστασιωτῶν ὡς Λακεδαιμονίοις κατεσκευακὼς τὴν Ἀχαΐαν ἀπέλθοι, ἔδοξε Θηβαίοις πέμψαι ἄρμοστὰς εἰς τὰς Ἀχαΐδας πόλεις. οἱ δ' ἐλθόντες τοὺς μὲν βελτίστους σὺν τῷ πλήθει ἐξέβαλον, δημοκρατίας δὲ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ κατέστησαν. οἱ μὲντοι ἐκπεσόντες συστάντες ταχὺ, ἐπὶ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων πορευόμενοι, ὄντες οὐκ

κατῆλθόν τε καὶ κατέσχον τὰς πόλεις· ἐπεὶ δὲ
 θύοντες οὐκέτι ἐμέσενον, ἀλλὰ προθύμως συνε-
 νον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπῆζοντο οἱ Ἀρκάδες ἐν-
 ἔν ἐν ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἐνθεν δὲ ὑπὸ Ἀχαιῶν.
 τῷ Σικυῶνι τὸ μὲν μέχρι τούτου κατὰ τοὺς ἀρ- 44
 νόμους ἢ πολιτεία ἦν. ἐκ δὲ τούτου βουλόμενος
 φρων, ὥσπερ παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις μέγι-
 ῖν τῶν πολιτῶν, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις ἀν-
 πρωτεύειν, λέγει πρὸς τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς
 ἰδας ὡς εἰ μὲν οἱ πλουσιώτατοι ἐγκρατεῖς ἔσονται
 Σικυῶνος, σαφῶς, ὅταν τύχη, πάλιν λακωνιεῖ ἢ
 ἐὰν δὲ δημοκρατία γένηται, εὖ ἴστε ὅτι
 νεῖ ὑμῖν ἢ πόλις. ἐὰν οὖν μοι παραγένησθε, ἐγὼ
 καὶ ὁ συγκαλῶν τὸν δῆμον, καὶ ἅμα ἐγὼ ὑμῖν ταύ-
 λιστιν ἐμαντοῦ δώσω καὶ τὴν πόλιν βέβαιον ἐν τῇ
 ἀχίᾳ παρῆξω. ταῦτα δ', ἔφη, ἐγὼ πράττω εὖ ἴστε
 ἄλλαι μὲν χαλεπῶς φέρων, ὥσπερ ὑμεῖς, τὸ φρό-
 τῶν Λακεδαιμονίων, ἄσμενος δ' αἶν τὴν δουλείαν
 νυγῶν. οἱ οὖν Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἡδέως ταῦτ' 45
 σαντες παρεγένοντο αὐτῷ. ὁ δ' εὐθύς ἐν τῇ ἀγο-
 ρόντων τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Ἀρκάδων συνεκά-
 ῖν δῆμον, ὡς τῆς πολιτείας ἐσομένης ἐπὶ τοῖς ἴσοις
 μοίοις. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, στρατηγούς ἐκέλευσεν
 εὔστινας αὐτοῖς δοκοῖν· οἱ δ' αἰροῦνται αὐτόν
 ν Εὐφρονα καὶ Ἰππόδαμον καὶ Κλέανδρον καὶ
 σιον καὶ Λύσανδρον. ὡς δὲ ταῦτα ἐπέπρακτο, καὶ
 ξενικὸν καθίστησιν Ἀδέαν τὸν αὐτοῦ νιόν, Λυ-
 ῖν τὸν πρόσθεν ἄρχοντα ἀποστήσας. καὶ εὐθύς 46
 τούτων τῶν ξένων ὁ Εὐφρων πιστοὺς τινὰς εὖ
 ν ἐποίησατο, καὶ ἄλλους προσελάμβανεν, οὔτε
 δημοσίων οὔτε τῶν ἱερῶν χρημάτων φειδόμενος.
 σους δ' ἐξέβαλεν ἐπὶ λακωνισμῷ, καὶ τοῖς τούτων

χοήμασιν ἐχρήτο. καὶ τῶν συναρχόντων δὲ τοὺς μὲν δόλῳ ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν· ὥστε πάντα ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιήσατο καὶ σαφῶς τύραννος ἦν. ὅπως δὲ ταῦτα ἐπιτρέποιεν αὐτῷ οἱ σύμμαχοι, τὰ μὲν τι καὶ χοήμασι διεπράττετο, τὰ δὲ καί, εἰ ποὶ στρατεύοιντο, προθύμως ἔχων τὸ ξενικὸν συνηκολούθει.

- Π. Οὕτω δὲ τούτων προκεχωρηκότων, καὶ τῶν τε Ἀργείων ἐπιτετειχικότων τῷ Φλιούντι ὑπὲρ τοῦ Ἡραίου Τρικάρανον, καὶ τῶν Σικυωνίων ἐπὶ τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τειχιζόντων τὴν Θυαμίαν, μάλα ἐπιέζοντο οἱ Φλιάσιοι καὶ ἐσπάνιζον τῶν ἐπιτηδείων· ὁμῶς δὲ διακαρτέρουν ἐν τῇ συμμαχίᾳ. ἀλλὰ γὰρ τῶν μὲν μεγάλων πόλεων, εἴ τι καλὸν ἐπραξαν, ἅπαντες οἱ συγγραφεῖς μέμνηται· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, καὶ εἰ τις μικρὰ πόλις οὕσα πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα διαπέπρακται, ἔτι μᾶλλον 2 ἀξίον εἶναι ἀποφαίνειν. Φλιάσιοι τοίνυν φίλοι μὲν ἐγένοντο ^{u.c.} ^{559,} Λακεδαιμονίοις, ὅτ' ἐκεῖνοι μέγιστοι ἦσαν· σφαλέντων δ' αὐτῶν ἐν τῇ ἐν Λεύκτροις μάχῃ, καὶ ἀποστάντων μὲν πολλῶν περιοίκων, ἀποστάντων δὲ πάντων τῶν Ἑλλώτων, ἔτι δὲ τῶν συμμάχων πλὴν πάντων ὀλίγων, ἐπιστρατευόντων δ' αὐτοῖς ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν Ἑλλήνων, πιστοὶ διέμειναν, καὶ ἔχοντες πολεμίους τοὺς δυνατωτάτους τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Ἀρκάδας καὶ Ἀργεῖους ὁμῶς ἐβοήθησαν αὐτοῖς, καὶ διαβαίνειν τελευταῖοι λαχόντες εἰς Πρασιάς τῶν συμβοηθησάντων, ἦσαν δὲ οὗτοι Κορίνθιοι, Ἐπιδαύριοι, Τροιζήνιοι, Ἐρμιονεῖς, 3 Ἀλιεῖς, Σικυώνιοι καὶ Πελληνεῖς, οὐ γὰρ πῶς τότε ἀφείστασαν, ἀλλ' οὐδ' ἐπεὶ ὁ ξεναγὸς τοὺς προδιαβεβῶτας λαβὼν ἀπολιπὼν αὐτοὺς ᾤχετο, οὐδ' ὥς ἀπεστράφησαν, ἀλλ' ἡγεμόνα μισθωσάμενοι ἐκ Πρασιῶν, ὄντων τῶν πολεμίων περὶ Ἀμύκλας, ὅπως ἐδύναντο διαδύντες εἰς Σπάρτην ἀφίκοντο. καὶ μὴν οἱ Λακεδαι-

μόνιοι ἄλλως τε ἐτίμων αὐτοὺς καὶ βοῦν ξένια ἐπεμ-
 ψαν. ἐπεὶ δ' ἀναχωρησάντων τῶν πολεμίων ἐκ τῆς 4
 Λακεδαιμόνος οἱ Ἀργεῖοι ὀργιζόμενοι τῇ τῶν Φλιασίων
 περὶ τοὺς Λακεδαιμονίους προθυμίᾳ ἐνέβαλον πανδη-
 μεὶ εἰς τὸν Φλιοῦντα καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐδήουν,
 οὐδ' ὥς ὑφίεντο, ἀλλὰ καὶ ἐπεὶ ἀπεχώρουν φθείραν-
 τες ὅσα ἐδύναντο, ἐπεξελθόντες οἱ τῶν Φλιασίων ἱπ-
 πεῖς ἐπηκολούθουν αὐτοῖς, καὶ ὀπισθοφυλακούντων
 τοῖς Ἀργείοις τῶν ἱππέων ἀπάντων καὶ λόχων τῶν
 μετ' αὐτοὺς τεταγμένων, ἐπιθέμενοι τούτοις ἐξήκοντα
 ὄντες ἐτρέψαντο [πάντας] τοὺς ὀπισθοφυλάκας· καὶ
 ἀπέκτειναν μὲν ὀλίγους αὐτῶν, τρόπαιον μέντοι ἐστή-
 σαντο ὀρώντων τῶν Ἀργείων οὐδὲν διαφέρον ἢ εἰ
 πάντας ἀπεκτόνεσαν αὐτούς.

Αὐθις δὲ Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ οἱ σύμμαχοι 5
 ἐφρούρουν τὸ Ὀνειον, Θηβαῖοι δὲ προσῆσαν ὥς ^{5. C.} 365.
 ὑπερβησόμενοι. πορευομένων δὲ διὰ Νεμέας τῶν Ἀρ-
 κάδων καὶ Ἡλείων, ὅπως συμμίξειαν τοῖς Θηβαίοις,
 προσήνεγκαν μὲν λόγον τῶν Φλιασίων φυγάδες ὥς εἰ
 ἐθελήσειαν ἐπιφανῆναι μόνον σφίσι, λάβοιεν ἂν Φλι-
 οῦντα· ἐπεὶ δὲ ταῦτα συνωμολογήθη, τῆς νυκτὸς ὑπε-
 καθίζοντο ὑπ' αὐτῷ τῷ τείχει κλίμακας ἔχοντες οἱ τε
 φυγάδες καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν ὥς ἑξακόσιοι. ἐπεὶ δὲ οἱ
 μὲν σκοποὶ ἐσήμαινον ἀπὸ τοῦ Τρικαραίνου ὥς πολε-
 μίων ἐπιόντων, ἡ δὲ πόλις πρὸς τούτους τὸν νοῦν εἶχεν,
 ἐν δὴ τούτῳ οἱ προδιδόντες ἐσήμαινον τοῖς ὑποκαθη-
 μένοις ἀναβαίνειν. οἱ δ' ἀναβάντες καὶ λαβόντες τῶν 6
 φρουρῶν τὰ ὅπλα ἔρημα, ἐδίωκον τοὺς ἡμεροφύλακας
 ὄντας δέκα· ἅψ' ἐκάστης δὲ τῆς πεμπτὰδος εἰς ἡμερο-
 φύλαξ κατελείπετο· καὶ ἓνα μὲν ἐτι καθεύδοντα ἀπέ-
 κτειναν, ἄλλον δὲ καταφυγόντα πρὸς τὸ Ἡραϊον. φυγῇ
 δ' ἐξαλλομένων κατὰ τοῦ τείχους τοῦ εἰς τὸ ἄστυ

ὁρῶντος τῶν ἡμεροφυλάκων, ἀναμφισβητήτως εἶχον
 7 οἱ ἀναβάντες τὴν ἀκρόπολιν. ἐπεὶ δὲ κραυγῆς εἰς τὴν
 πόλιν ἀφικομένης ἐβόηθουν οἱ πολῖται, τὸ μὲν πρῶ-
 τον ἐπεξελθόντες ἐκ τῆς ἀκροπόλεως οἱ πολέμιοι ἐμά-
 χοντο ἐν τῷ πρόσθεν τῶν εἰς τὴν πόλιν φερουσῶν
 πυλῶν· ἐπεὶτα πολιορκούμενοι ὑπὸ τῶν προσβοη-
 θούντων ἐχώρουν πάλιν πρὸς τὴν ἀκρόπολιν· οἱ δὲ
 πολῖται συνεισπίπτουσιν αὐτοῖς. τὸ μὲν οὖν μέσον
 τῆς ἀκροπόλεως εὐθύς ἔρημον ἐγένετο· ἐπὶ δὲ τὸ τεί-
 χος καὶ τοὺς πύργους ἀναβάντες οἱ πολέμιοι ἐπαιον
 καὶ ἐβαλλον τοὺς ἐνθον· οἱ δὲ χαμᾶθεν ἡμύνοντο καὶ
 8 κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ τεῖχος φερούσας κλίμακας προσεμά-
 χοντο. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν πύργων ἐκράτη-
 σάν τινων οἱ πολῖται, ὁμόσε δὴ ἐχώρουν ἀπονενοημέ-
 νως τοῖς ἀναβεβηκόσιν. οἱ δὲ ὠθούμενοι ὑπ' αὐτῶν
 τῇ τόλμῃ τε καὶ μάχῃ εἰς ἑλαττον συνειλοῦντο. ἐν
 δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ μὲν Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀργεῖοι
 περὶ τὴν πόλιν ἐκυκλοῦντο, καὶ κατὰ κεφαλὴν τὸ τεί-
 χος τῆς ἀκροπόλεως διώρυντον· τῶν δ' ἐνδοθεν οἱ μὲν
 τοὺς ἐπὶ τοῦ τεύχους, οἱ δὲ καὶ ἐξωθεν ἐτι ἐπανιβαί-
 νοντας, ἐπὶ ταῖς κλίμαξιν ὄντας, ἐπαιον, οἱ δὲ πρὸς
 τοὺς ἀναβεβηκότας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πύργους ἐμά-
 χοντο, καὶ πῦρ εὐρόντες ἐν ταῖς σκηναῖς ὑφήπτον αὐ-
 τοὺς, προσφοροῦντες τῶν θραγμάτων ἃ ἐτυχεν ἐξ αὐ-
 τῆς τῆς ἀκροπόλεως τεθερισμένα. ἐνταῦθα δὴ οἱ μὲν
 ἀπὸ τῶν πύργων τὴν φλόγα φοβούμενοι ἐξήλλοντο,
 οἱ δὲ ἐπὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν παιόμενοι ἐξέ-
 9 πιπτον. ἐπεὶ δ' ἅπαξ ἤρξαντο ὑπείκειν, ταχὺ δὴ πᾶ-
 σα ἡ ἀκρόπολις ἔρημος τῶν πολεμίων ἐγενένητο. εὐ-
 θὺς δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς ἐξήλαντον· οἱ δὲ πολέμιοι ἰδόντες
 αὐτοὺς ἀπεχώρουν, καταλιπόντες τὰς τε κλίμακας καὶ
 τοὺς νεκροὺς, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποκεχωλευμέ-

νοὺς. ἀπέθανον δὲ τῶν πολεμίων οἱ τε ἔνδον μαχόμενοι καὶ οἱ ἐξαλλόμενοι οὐκ ἐλάττους τῶν ὀγδοήκοντα. ἔνθα δὴ θεάσασθαι παρῆν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοὺς μὲν ἄνδρας δεξιουμένους ἀλλήλους, τὰς δὲ γυναῖκας πιεῖν τε φερούσας καὶ ἅμα χαρᾷ δακρυούσας· πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε γε τῷ ὄντι κλανσίγελως εἶχεν.

Ἐνέβαλον δὲ καὶ τῷ ὑστέρῳ ἔτει εἰς τὸν Φλιοῦντα ¹⁰ οἱ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ Ἀρκάδες ἅπαντες. αἷτιον δ' ἦν ^{u.c.} 367. τοῦ ἐπικεῖσθαι αὐτοὺς αἰ τοῖς Φλιασίοις ὅτι ἅμα μὲν ὠργίζοντο αὐτοῖς, ἅμα δὲ ἐν μέσῳ εἶχον, καὶ ἐν ἐλπίδι ἦσαν αἰ διὰ τὴν ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδείων παρασθῆσθαι αὐτούς. οἱ δ' ἱππεῖς καὶ οἱ ἐπίλεκτοι τῶν Φλιασίων καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐμβολῇ ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ ποταμοῦ ἐπιτίθενται σὺν τοῖς παροῦσι τῶν Ἀθηναίων ἱππεῦσι· καὶ κρατήσαντες ἐποίησαν τοὺς πολεμίους τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας ὑποχωρεῖν, ὥσπερ ἀπὸ φιλίου καρποῦ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φυλαττομένους μὴ καταπατήσειαν.

Αὐτῷ δὲ ποτε ἐστράτευσεν εἰς τὸν Φλιοῦντα ¹¹ ἐν τῷ Σικυῶνι ἄρχων Θηβαῖος, ἄγων οὗς τε αὐτὸς εἶχε φρουροὺς καὶ Σικωνίους καὶ Πελληνέας· ἥδη γὰρ τότε ἠκολούθουν τοῖς Θηβαίοις· καὶ Εὐφρων δὲ τοὺς αὐτοῦ ἔχων μισθοφόρους περὶ διοχιλίους συνεστρατεύετο. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτῶν διὰ τοῦ Τρικαράνου κατέβαινον ἐπὶ τὸ Ἡραῖον, ὥς τὸ πεδῖον φθεροῦντες κατὰ δὲ τὰς εἰς Κόρινθον φερούσας πύλας ἐπὶ τοῦ ἄκρου κατέλιπε Σικωνίους τε καὶ Πελληνέας, ὅπως μὴ ταύτῃ περιελθόντες οἱ Φλιάσιοι κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν γένοιτο ὑπὲρ τοῦ Ἡραίου. ὥς δ' ἐγνώσαν οἱ ἐκ ¹² τῆς πόλεως τοὺς πολεμίους ἐπὶ τὸ πεδῖον ὠρμημένους, ἄντεξελθόντες οἱ τε ἱππεῖς καὶ οἱ ἐπίλεκτοι τῶν Φλια-

- σίῳν ἐμάχοντο καὶ οὐκ ἀνίσταν εἰς τὸ πεδίον αὐτοῦς
καὶ τὸ μὲν πλείστον τῆς ἡμέρας ἐνταῦθα ἀκροβολιζό-
μενοι διῆγον, οἱ μὲν περὶ τὸν Εὐφρονα ἐπιδιώκοντες
μέχρι τοῦ Ἰππασίου, οἱ δὲ ἐνδοθεν μέχρι τοῦ Ἡραίου.
- 13 ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐδόκει ἵκναι, ἀπῆσαν οἱ πολέμιοι κύ-
κλῳ τοῦ Τρικαράνου· ὥστε γὰρ τὴν σύντομον πρὸς
τοὺς Πελληνέας ἀφικέσθαι ἢ πρὸ τοῦ τείχους φάραγξ
εἶργε. μικρὸν δ' αὐτοὺς πρὸς τὸ ὄρθιον προπέμψαν-
τες οἱ Φλιάσιοι ἀποτρεπόμενοι ἵεντο τὴν παρὰ τὸ τεῖ-
- 14 χος ἐπὶ τοὺς Πελληνέας καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν. καὶ οἱ
περὶ τὸν Θηβαῖον δὲ αἰσθόμενοι τὴν σπουδὴν τῶν
Φλιασίων ἡμιλλῶντο ὅπως φθάσειαν τοῖς Πελληνεῦσι
βοηθήσαντες. ἀφικόμενοι δὲ πρότεροι οἱ Ἰππεῖς ἐμ-
βάλλουσι τοῖς Πελληνεῦσι. δεξαμένων δὲ τὸ πρῶτον,
ἐπαναχωρήσαντες πάλιν σὺν τοῖς παραγεγενημένοις
τῶν πεζῶν ἐνέβαλον καὶ ἐκ χειρὸς ἐμάχοντο. καὶ ἐκ
τούτου δὴ ἐγκλίνουσιν οἱ πολέμιοι, καὶ ἀποθνήσκουσι
τῶν τε Σικυωνίων τινὲς καὶ τῶν Πελληνέων μάλα
- 15 πολλοὶ καὶ ἄνδρες ἀγαθοί. τούτων δὲ γενομένων οἱ
μὲν Φλιάσιοι τρόπαιον ἵσταντο λαμπρὸν παιανίζον-
τες, ὥσπερ εἰκός· οἱ δὲ περὶ τὸν Θηβαῖον καὶ τὸν
Εὐφρονα περιεώρων ταῦτα, ὥσπερ ἐπὶ θεῶν παρα-
δεδραμηκότες. τούτων δὲ πραχθέντων, οἱ μὲν ἐπὶ
Σικυῶνος ἀπῆλθον, οἱ δ' εἰς τὸ ἄστυ ἀπεχώρησαν.
- 16 Καλὸν δὲ καὶ τοῦτο διεπράξαντο οἱ Φλιάσιοι· τὸν
γὰρ Πελληνέα Πρόξενον ζῶντα λαβόντες, καίπερ πάν-
των σπανιζόμενοι, ἀφήκαν ἄνευ λύτρων. γενναίους
μὲν δὴ καὶ ἀλκίμους πῶς οὐκ ἂν τις φαίη εἶναι τοὺς
τοιαῦτα διαπραττομένους;
- 17 Ὡς γε μὴν καὶ διὰ καρτερίας τὴν πίστιν τοῖς φί-
λοις διέσωξον περιφανές· οἷον ἐπεὶ εἰργοντο τῶν ἐκ τῆς
γῆς καρπῶν, ἔξων τὰ μὲν ἐκ τῆς πολεμίας λαμβάνον-

τες, τὰ δὲ ἐκ Κορίνθου ᾠνούμενοι, διὰ πολλῶν κινδύ-
 νων ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἰόντες, χαλεπῶς μὲν τιμὴν πορί-
 ζοντες, χαλεπῶς δὲ τοὺς πορίζοντας διαπραττόμενοι,
 γλίσχρους δ' ἐγγυητὰς καθιστάντες τῶν ἀξόντων ὑπο-
 ζυγίων. ἤδη δὲ παντάπασιν ἀποροῦντες Χάρητα διε- 18
 πράξαντο σφίσι παραπέμψαι τὴν παραπομπήν. ἐπεὶ
 δ' ἐν Φλιοῦντι ἐγένοντο, ἐδεήθησαν αὐτοῦ καὶ τοὺς
 ἀχρείους συνεκπέμψαι εἰς τὴν Πελλήνην. κακείνους
 μὲν ἐκεῖ κατέλιπον, ἀγοράσαντες δὲ καὶ ἐπισκευασάμε-
 νοι ὅποσιν ἐδύναντο ὑποζύγια νυκτὸς ἀπῆσαν, οὐκ
 ἀγνοοῦντες ὅτι ἐνεδρεύσονται ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἀλ-
 λά νομίζοντες χαλεπώτερον εἶναι τοῦ μάχεσθαι τὸ μὴ
 ἔχειν τάπιτήδεια. καὶ προῆσαν μὲν οἱ Φλιάσιοι μετὰ 19
 Χάρητος· ἐπεὶ δὲ ἐνέτυχον τοῖς πολεμίοις, εὐθὺς ἔργου
 τε εἶχοντο καὶ παρακελευσάμενοι ἀλλήλοις ἐνέκειντο,
 καὶ ἅμα Χάρητα ἐπιβοηθεῖν ἐβόων. νίκης δὲ γενομένης
 καὶ ἐκβληθέντων ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν πολεμίων, οὕτω δὴ
 οἶκαδε καὶ ἑαυτοὺς καὶ ἃ ἦγον ἀπέσωσαν. ὥς δὲ τὴν
 νύκτα ἠγρύπνησαν, ἐκάθευδον μέχρι πόρρω τῆς ἡμέ-
 ρας. ἐπεὶ δὲ ἀνέστη ὁ Χάρης, προσελθόντες οἱ τε ἱπ- 20
 πεῖς καὶ οἱ χρησιμώτατοι τῶν ὀπλιτῶν ἔλεγον, ὦ Χα-
 ρης, ἔξεστί σοι τήμερον κάλλιστον ἔργον διαπραῖξασθαι.
 χωρίον γὰρ ἐπὶ τοῖς ὄροις ἡμῖν οἱ Σικυνώνιοι τειχιζου-
 σιν, οἰκοδόμους μὲν πολλοὺς ἔχοντες, ὀπλίτας δὲ οὐ
 πάνυ πολλοὺς. ἡγησόμεθα μὲν οὖν ἡμεῖς οἱ ἱππεῖς
 καὶ τῶν ὀπλιτῶν οἱ ἔρρωμενέστατοι· σὺ δὲ τὸ ξενικὸν
 ἔχων ἐὰν ἀκολουθῇς, ἴσως μὲν διακεπραγμένα σοι κα-
 ταλήψει, ἴσως δὲ ἐπιφανεῖς σὺ τροπήν, ὥσπερ ἐν Πελ-
 λήνῃ, ποιήσεις. εἰ δέ τι δυσχερὲς σοί ἐστιν ὧν λέγο-
 μεν, ἀνακοίνωσαι τοῖς θεοῖς θυόμενος· οἴομεθα γὰρ
 εἶτι σε μᾶλλον ἡμῶν τοὺς θεοὺς ταῦτα πράττειν κελευ-
 σειν. τοῦτο δὲ χρῆ, ὦ Χάρης, εὖ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν

ταῦτα πράξης, τοῖς μὲν πολεμίοις ἐπιτετειχικῶς ἔσει, φίλιαν δὲ πόλιν διασεσωκῶς, εὐκλείστατος δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἔσει, ὀνομαστότατος δὲ καὶ ἐν τοῖς συμμαχοῖς
 21 καὶ πολεμίοις. ὁ μὲν δὴ Χάρης πεισθεὶς ἐθύετο. τῶν δὲ Φλιασίων εὐθύς οἱ μὲν ἱππεῖς τοὺς θώρακας ἐνεδύνοντο καὶ τοὺς ἵππους ἐχαλίνουν, οἱ δὲ ὀπλῖται ὅσα εἰς πεζὸν παρεσκευάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα ἐπορεύοντο ἐνθα ἐθύετο, ἀπήντα αὐτοῖς ὁ Χάρης καὶ ὁ μάντις, καὶ ἔλεγον ὅτι καλὰ τὰ ἱερά. ἀλλὰ περιμένετε, ἔφασαν· ἤδη γὰρ καὶ ἡμεῖς ἔξιμεν. ὥς δὲ τάχιστα ἐκηρύχθη, θεία τινὶ προθυμία καὶ οἱ μισθοφόροι
 22 ταχὺ ἐξέδραμον. ἐπεὶ δὲ Χάρης ἤρξατο πορεύεσθαι, προῆσαν αὐτῷ οἱ τῶν Φλιασίων ἱππεῖς καὶ πεζοί· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἡγοῦντο, ἔπειτα δὲ ἐτρόχαζον τέλος δὲ οἱ μὲν ἱππεῖς κατὰ κράτος ἤλαννον, οἱ δὲ πεζοὶ κατὰ κράτος ἔθρον ὥς δυνατόν ἐν τάξει, οἷς καὶ ὁ Χάρης σπουδῇ ἐνηκολούθει. ἦν μὲν οὖν τῆς ὥρας μικρὸν πρὸ δύντος ἡλίου· κατελάμβανον δὲ τοὺς ἐν τῷ τείχει πολεμίους τοὺς μὲν λουμένους, τοὺς δ' ὀψοποιουμένους,
 23 τοὺς δὲ πυρῶντας, τοὺς δὲ στιβάδας ποιουμένους. ὥς δ' εἶδον τὴν σφοδρότητα τῆς ἐφόδου, εὐθύς ἐκπλαγέντες ἔφυγον, καταλιπόντες τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι πάντα τάπιτήδεια. κάκεινοι μὲν ταῦτα δειπνήσαντες καὶ οἰκοθεν ἄλλα ἐλθόντα, ὥς ἐπ' ἐντυχίᾳ σπείσαντες καὶ παιανίσαντες καὶ φυλακὰς καταστησάμενοι, κατέδαρθον. οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἀφικομένου τῆς νυκτὸς ἀγγέλου περὶ τῆς Θυαμίας, μάλα φιλικῶς κηρύξαντες τὰ ζεύγη καὶ τὰ ὑποζύγια πάντα καὶ σίτον γεμίσαντες εἰς τὸν Φλιοῦντα παρήγαγον· καὶ ἕως περ ἐτειχίζετο τὸ τεῖχος, ἐκάστης ἡμέρας παραπομπὰ ἐγίνοντο.

III. Περὶ μὲν δὴ Φλιασίων, ὥς καὶ πιστοὶ τοῖς φίλοις

ἐγένοντο καὶ ἄλκιμοι ἐν τῷ πολέμῳ διετέλεσαν, καὶ ὡς πάντων σπανίζοντες διέμενον ἐν τῇ συμμαχίᾳ, εἰρηται. σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον Αἰνέας Στυμφάλιος, στρατηγὸς τῶν Ἀρκάδων γεγεννημένος, νομίσας οὐκ ἀνεκτῶς ἔχειν τὰ ἐν τῷ Σικυνῶνι, ἀναβὰς σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατεύματι εἰς τὴν ἀκρόπολιν συγκαλεῖ τῶν Σικυνωίων τῶν τε ἔνδον ὄντων τοὺς κρατίστους καὶ τοὺς ἄνευ δόγματος ἐκπεπωκότας μετεπέμψατο. φοβηθεὶς 2 δὲ ταῦτα ὁ Εὐφρων καταφεύγει εἰς τὸν λιμένα τῶν Σικυνωίων, καὶ μεταπεμψάμενος Πασίμηλον ἐκ Κορίνθου, διὰ τούτου παραδίδωσι τὸν λιμένα τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ ἐν ταύτῃ αὐτῇ τῇ συμμαχίᾳ ἀνεστρέφετο, λέγων ὡς Λακεδαιμονίοις διατελοῖη πιστὸς ὢν· ὅτε γὰρ ψῆφος ἐδίδото ἐν τῇ πόλει, εἰ δοκοίη ἀφίστασθαι, μετ' ὀλίγων ἀποψηφίσασθαι ἔφη· ἔπειτα δὲ τοὺς προδόντας 3 ἑαυτὸν βουλόμενος τιμωρήσασθαι δῆμον καταστήσαι. καὶ νῦν, ἔφη, φεύγουσιν ὑπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ὑμᾶς προδιδόντες. εἰ μὲν οὖν ἐδυνάσθην ἐγώ, ὅλην αὖ ἔχων τὴν πόλιν πρὸς ὑμᾶς ἀπέστην· νῦν δ' οὐ ἐγκρατὴς ἐγενόμην τὸν λιμένα παραδέδωκα ὑμῖν. ἡκροῶντο μὲν δὴ πολλοὶ αὐτοῦ ταῦτα· ὅποσοι δὲ ἐπείθοντο οὐ πάνυ κατὰ δῆλον.

Ἀλλὰ γὰρ ἐπεῖπερ ἡρξάμην, διατελέσαι βούλομαι 4 τὰ περὶ Εὐφρονος. στασιασάντων γὰρ ἐν τῷ Σικυνῶνι τῶν τε βελτίστων καὶ τοῦ δήμου, λαβὼν ὁ Εὐφρων Ἀθήνηθεν ξενικὸν πάλιν κατέρχεται. καὶ τοῦ μὲν ἄστεως ἐκράτει σὺν τῷ δήμῳ· Θηβαίου δὲ ἀρμοστοῦ τὴν ἀκρόπολιν ἔχοντος, ἐπεὶ ἔγνω οὐκ ἂν δυνάμενος τῶν Θηβαίων ἐχόντων τὴν ἀκρόπολιν τῆς πόλεως κρατεῖν, συσκευασάμενος χρήματα ὄχρετο, ὡς τούτοις πείσων Θηβαίους ἐκβάλλειν μὲν τοὺς κρατίστους, παραδοῦναι δ' αὐτῷ πάλιν τὴν πόλιν. αἰσθό- 5

μενοι δὲ οἱ πρόσθεν φυγάδες τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ τὴν παρασκευὴν, ἀντεπορεύοντο εἰς τὰς Θήβας. ὥς δ' ἑωρων αὐτὸν οἰκείως τοῖς ἄρχουσι συνόντα, φοβηθέντες μὴ διαπραΰξαιτο ἃ βούλεται, παρεκινδύνευσάν τινες καὶ ἀποσφάττουσιν ἐν τῇ ἀκροπόλει τὸν Εὐφρονα, τῶν τε ἀρχόντων καὶ τῆς βουλῆς συγκαθημένων. οἱ μὲν τοι ἄρχοντες τοὺς ποιήσαντας εἰσήγαγον εἰς τὴν βουλήν, καὶ ἔλεγον τάδε.

6 Ὡς ἄνδρες πολῖται, ἡμεῖς τουτουσὶ τοὺς ἀποκτείναντας Εὐφρονα διώκομεν περὶ θανάτου, ὁρῶντες ὅτι οἱ μὲν σώφρονες οὐδὲν δῆπου ἄδικον οὐδὲ ἀνόσιον ποιοῦσιν, οἱ δὲ πονηροὶ ποιοῦσι μὲν, λανθάνειν δὲ πειρῶνται, οὗτοι δὲ τοσοῦτον πάντας ἀνθρώπους ὑπερβέβηκαςι τόλμῃ τε καὶ μαρτίᾳ ὥστε παρ' αὐτὰς τὰς ἀρχὰς καὶ παρ' αὐτοὺς ὑμᾶς τοὺς κυρίους οὕστινας δεῖ ἀποθνήσκειν καὶ οὕστινας μὴ αὐτογνωμονήσαντες ἀπέκτειναν τὸν ἄνδρα. εἰ οὖν οὗτοι μὴ δώσουσι τὴν ἐσχάτην δίκην, τίς ποτε πρὸς τὴν πόλιν θαρρῶν πορεύσεται; τί δὲ πείσεται ἡ πόλις, εἰ ἐξίσταται τῷ βουλομένῳ ἀποκτεῖναι πρὶν δηλῶσαι ὅτου ἐνεκα ἦκει ἕκαστος; ἡμεῖς μὲν δὴ τούτους διώκομεν ὡς ἀνοσιωτάτους καὶ ἀδικωτάτους καὶ ἀνομωτάτους καὶ πλείστον δὴ ὑπεριδόντας τῆς πόλεως· ὑμεῖς δὲ ἀκηκοότες, ὁποίας τινὸς ὑμῖν δοκοῦσιν ἄξιοι εἶναι δίκης, ταύτην αὐτοῖς ἐπίθετε.

7 Οἱ μὲν ἄρχοντες τοιαῦτα εἶπον· τῶν δὲ ἀποκτείναντων οἱ μὲν ἄλλοι ἡρνοῦντο μὴ αὐτόχειρες γεγενῆσθαι· εἰς δὲ ὠμολόγει, καὶ τῆς ἀπολογίας ὥδέ πως ἤρχετο. Ἄλλ' ὑπερορᾶν μὲν, ὦ Θηβαῖοι, οὐ δυνατόν ὑμῶν ἀνδρὶ ὃς εἰδείῃ κυρίους μὲν ὄντας ὅτι βούλεσθε αὐτῷ χρῆσθαι· τίνι μὲν πιστεύων ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα; εὐ ἴστε ὅτι πρῶτον μὲν τῷ νομίζειν δίκαιον

ποιεῖν, ἔπειτα δὲ τῷ ὑμᾶς ὀρθῶς γνῶσεσθαι. ἦδειν γὰρ ὅτι καὶ ὑμεῖς τοὺς περὶ Ἀρχίαν καὶ Τπάτην, οὓς ἐλάβετε ὅμοια Εὐφροني πεποιηκότας, οὐ ψῆφον ἀνέμείνατε, ἀλλὰ ὅποτε πρῶτον ἐδυνάσθητε ἐτιμωρήσασθε, νομίζοντες τῶν τε περιφανῶς ἀνοσίων καὶ τῶν φανερώς προδοτῶν καὶ τυραννεῖν ἐπιχειρούντων ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων θάνατον κατεγνώσθαι. οὐκοῦν καὶ 8
Εὐφρων πᾶσι τούτοις ἐνοχος ἦν. παραλαβὼν μὲν γὰρ τὰ ἱερὰ μεστὰ καὶ ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν ἀναθημάτων κενὰ πάντων τούτων ἀπέδειξε. προδότης γε μὴν τίς ἂν περιφανέστερος Εὐφρονος εἴη, ὃς φίλτατος μὲν ὦν Λακεδαιμονίοις ὑμᾶς ἀντ' ἐκείνων εἴλετο· πιστὰ δὲ δοὺς καὶ λαβὼν παρ' ὑμῶν πάλιν προῦδωκεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκε τοῖς ἐναντίοις τὸν λιμένα; καὶ μὴν πῶς οὐκ ἀπροφασίστως τυραννος ἦν, ὃς δούλους μὲν οὐ μόνον ἐλευθέρους ἀλλὰ καὶ πολίτας ἐποίει, ἀπεκτίννυ δὲ καὶ ἐφυγάδευε καὶ χρήματα ἀφηρεῖτο οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλ' οὓς αὐτῷ ἐδόκει; οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ βέλτιστοι. αὐ- 9
θις δὲ μετὰ τῶν ἐναντιωτάτων ὑμῖν Ἀθηναίων κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἐναντία μὲν ἔθετο τὰ ὄπλα τῷ παρ' ὑμῶν ἄρμωστί· ἐπεὶ δ' ἐκείνον οὐκ ἐδυνάσθη ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκβαλεῖν, συσκευασάμενος χρήματα δεῦρο ἀφίκετο. καὶ εἰ μὲν ὄπλα ἡθροικῶς ἐφάνη ἐφ' ὑμᾶς, καὶ χάριν ἂν μοι εἴχετε, εἰ ἀπέκτεινα αὐτόν· ὃς δὲ χρήματα ἦλθε παρασκευασάμενος, ὥς τούτοις ὑμᾶς διαφθερῶν καὶ πείσων πάλιν κύριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς πόλεως, τούτῳ ἐγὼ τὴν δίκην ἐπιθεῖς πῶς ἂν διακαίως ὑφ' ὑμῶν ἀποθάνοιμι; καὶ γὰρ οἱ μὲν ὄπλοις βιασθέντες βλάπτονται μὲν, οὐ μέντοι ἄδικοί γε ἀναφαίνονται· οἱ δὲ χρήμασι παρὰ τὸ βέλτιστον διαφθαρέν-
τες ἅμα μὲν βλάπτονται, ἅμα δὲ αἰσχύνῃ περιπίπτου-
σιν. εἰ μὲν τοίνυν ἐμοὶ μὲν πολέμιος ἦν, ὑμῖν δὲ φίλος, 10

- καὶ γὰρ ὁμολογῶ μὴ καλῶς ἄν μοι ἔχειν παρ' ὑμῖν τοῦτοι ἀποκτεῖναι· ὁ δὲ ὑμᾶς προδιδούς τί ἐμοὶ πολεμιώτερος ἦν ἢ ὑμῖν; ἀλλὰ νῆ Δία, εἰποι ἄν τις, ἐκὼν ἦλθε. κατὰ εἰ μὲν ἀπεχόμενον τῆς ὑμετέρας πόλεως ἀπέκτεινέ τις αὐτόν, ἐπαίνου ἄν ἐτύγγανε· νῦν δὲ ὅτε πάλιν ἦλθεν ἄλλα πρὸς τοῖς πρόσθεν κακὰ ποιήσω, οὐ δικαίως φήσει τις αὐτὸν τεθνάναι; ποῦ ἔχων Ἑλλήσι σπονδὰς ἀποδείξει ἢ προδόταις ἢ παλιναντομόλοις ἢ τυράν-
 11 νοις; πρὸς δὲ τούτοις ἀναμνησθήτε ὅτι καὶ ἐψηφίσασθε δήπου τοὺς φυγάδας ἀγωγίμους εἶναι ἐκ πάντων τῶν συμμάχων. ὅστις δὲ ἄνευ κοινοῦ τῶν συμμάχων δόγματος κατέρχεται φυγὰς, τοῦτον ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ὅπως οὐ δίκαιόν ἐστιν ἀποθνήσκειν; ἐγὼ φημι, ὦ ἄνδρες, ἀποκτείναντας μὲν ὑμᾶς ἐμὲ τετιμωρηκότας ἔσεσθαι ἀνδρὶ τῷ πάντων ὑμῖν πολεμιωτάτῳ· γνόντας δὲ δίκαια πεποιημένοι αὐτοὺς τετιμωρηκότας φανέσθαι ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἀπάντων.
- 12 Οἱ μὲν οὖν Θηβαῖοι ταῦτα ἀκούσαντες ἐγνωσάσι δίκαια τὸν Εὐφρονα πεπονθέναι· οἱ μὲντοι πολῖται αὐτοῦ ὥς ἄνδρα ἀγαθὸν κομισάμενοι ἐθαψάν τε ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ὥς ἀρχηγέτην τῆς πόλεως σέβονται. οὕτως, ὥς ἔοικεν, οἱ πλεῖστοι ὀρίζονται τοὺς εὐεργέτας ἐαυτῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι.
- IV. Καὶ τὰ μὲν περὶ Εὐφρονος εἴρηται· ἐγὼ δὲ ἐνθεν
 26. εἰς ταῦτα ἐξέβην ἐπάνειμι. ἔτι γὰρ τειχιζόντων τῶν Φλιασίων τὴν Θυαμίαν καὶ τοῦ Χάρητος ἔτι παρόντος Ὁρωπὸς ὑπὸ τῶν φευγόντων κατελήφθη. στρατευσαμένων δὲ πάντων Ἀθηναίων ἐπ' αὐτόν καὶ τὸν Χάρητα μεταπεμφαμένων ἐκ τῆς Θυαμίας, ὁ μὲν λιμὴν αὐτὸς τῶν Σικυωνίων πάλιν ὑπ' αὐτῶν τε τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Ἀρκάδων ἀλίσκεται· τοῖς δ' Ἀθηναίοις οὐδεὶς

τῶν συμμάχων ἐβοήθησεν, ἀλλ' ἀνεχώρησαν Θηβαίοις παρακαταθέμενοι τὸν Ὀρωπὸν μέχρι δίκης.

Καταμαθὼν δὲ ὁ Λυκομήδης μεμφομένους τοὺς 2
 Ἀθηναίους τοῖς συμμάχοις, ὅτι αὐτοὶ μὲν πολλὰ πρά-
 γματα εἶχον δι' ἐκείνους, ἀντεβοήθησε δ' αὐτοῖς οὐ-
 δείς, πείθει τοὺς μυρίους πράττειν περὶ συμμαχίας
 πρὸς αὐτούς. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐδυσχέραινον τινες
 τῶν Ἀθηναίων τὸ Λακεδαιμονίοις ὄντας φίλους γενέ-
 σθαι τοῖς ἐναντίοις αὐτῶν συμμάχοις· ἐπειδὴ δὲ λογι-
 ζόμενοι ἡῦρισκον οὐδὲν μείον Λακεδαιμονίοις ἢ σφί-
 σιν ἀγαθὸν τὸ Ἀρκάδας μὴ προσδεῖσθαι Θηβαίων, οὐ-
 τω δὴ προσεδέχοντο τὴν τῶν Ἀρκάδων συμμαχίαν. καὶ 3
 Λυκομήδης ταῦτα πράττων, ἀπιὼν Ἀθήνηθεν δαι-
 μονιώτατα ἀποθνήσκει. ὄντων γὰρ παμπόλλων πλοί-
 ων, ἐκλεξάμενος τούτων ὁ ἐβούλετο, καὶ συνθέμενος
 τοίνυν ἀποβιβάσαι ὅποι αὐτὸς κελεύοι, εἴλετο ἐνταῦθα
 ἐκβῆναι ἐνθα οἱ φυγάδες ἐτύγγανον ὄντες. κακείνος
 μὲν οὕτως ἀποθνήσκει, ἡ μέντοι συμμαχία ὄντως
 ἐπεραίνεται.

Εἰπόντος δὲ Δημοτίωνος ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθη- 4
 ναίων ὥς ἡ μὲν πρὸς τοὺς Ἀρκάδας φιλία καλῶς αὐτῷ
 δοκοίη πράττεσθαι, τοῖς μέντοι στρατηγοῖς προστάξαι
 ἐφη χρῆναι ὅπως καὶ Κόρινθος σῶς ἢ τῷ δήμῳ τῶν
 Ἀθηναίων· ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι, ταχὺ
 πέμψαντες ἱκανοὺς φρουροὺς ἐαυτῶν πάντοσε ὅπου
 Ἀθηναῖοι ἐφρουροῦν εἶπον αὐτοῖς ἀπιέναι, ὥς οὐδὲν
 ἐτι δεόμενοι φρουρῶν. οἱ δ' ἐπέιθοντο. ὥς δὲ συν-
 ἦλθον οἱ ἐκ τῶν φρουρῶν Ἀθηναῖοι εἰς τὴν πόλιν,
 ἐκήρυξαν οἱ Κορίνθιοι, εἰ τις ἀδικοῖτο Ἀθηναίων,
 ἀπογράφεσθαι, ὥς ληψομένους τὰ δίκαια. οὕτω δὲ 5
 τούτων ἐχόντων Χάρης ἀφικνεῖται μετὰ ναυτικοῦ
 πρὸς Κεγχρείας. ἐπεὶ δ' ἔγνω τὰ πεπραγμένα, ἔλεξεν

ὅτι ἀκούσας ἐπιβουλεύεσθαι τῇ πόλει βοηθῶν παρείη. οἱ δ' ἐπαινέσαντες αὐτὸν οὐδέν τι μᾶλλον ἐδέχοντο τὰς ναῦς εἰς τὸν λιμένα, ἀλλ' ἀποπλεῖν ἐκέλευον· καὶ τοὺς ὀπλίτας δὲ τὰ δίκαια ποιήσαντες ἀπέπεμψαν. ἐκ μὲν οὖν τῆς Κορίνθου οἱ Ἀθηναῖοι οὕτως ἀπηλλάγησαν. 6 τοῖς μέντοι Ἀρκάσι πέμπειν ἠναγκάζοντο τοὺς ἱππίας ἐπικούρους διὰ τὴν συμμαχίαν, εἰ τις στρατεύοιτο ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν· τῆς δὲ Λακωνικῆς οὐκ ἐπέβαινον ἐπὶ πολέμῳ.

Τοῖς δὲ Κορινθίοις ἐνθυμουμένοις ὥς χαλεπῶς ἔχοι αὐτοὺς σωθῆναι, κρατουμένους μὲν καὶ πρόσθεν κατὰ γῆν, προσγεγενημένων δὲ αὐτοῖς Ἀθηναίων ἀντιπηδείων, ἔδοξεν ἀθροίζειν καὶ πεζοὺς καὶ ἱππίαςμισθοφόρους. ἡγούμενοι δὲ τούτων, ἅμα μὲν τὴν πόλιν ἐφύλαττον, ἅμα δὲ πολλὰ τοὺς πλησίον πολεμίους κακῶς ἐποίουν· εἰς μέντοι Θήβας ἐπεμψαν ἐπερησομένους 7 εἰ τύχοιεν ἂν ἔλθόντες εἰρήνης. ἐπεὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι λέναι ἐκέλευον, ὥς ἐσομένης, ἔδεήθησαν οἱ Κορινθιοὶ ἔασαι σφᾶς ἔλθειν καὶ ἐπὶ τοὺς συμμάχους, ὥς μετὰ μὲν τῶν βουλομένων ποιησόμενοι τὴν εἰρήνην, τοὺς δὲ πόλεμον αἰρουμένους ἔασοντες πολεμεῖν. ἐφέντων δὲ καὶ ταῦτα πράττειν τῶν Θηβαίων, ἔλθόντες εἰς 8 Λακεδαιμόνα οἱ Κορινθιοὶ εἶπον, Ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, πρὸς ὑμᾶς πάρεσμεν ὑμέτεροι φίλοι, καὶ ἀξιοῦμεν, εἰ μὲν τινα ὁράτε σωτηρίαν ἡμῖν, εἰάν διακαρτερῶμεν πολεμοῦντες, διδάξαι καὶ ἡμᾶς· εἰ δὲ ἀπόρως γιγνώσκετε ἔχοντα τὰ ἡμέτερα, εἰ μὲν καὶ ὑμῖν συμφέρει, ποιήσασθαι μεθ' ἡμῶν τὴν εἰρήνην· ὥς οὐδὲ μεθ' ἐνῶν ἂν ἥδιον ἢ μεθ' ὑμῶν σωθείημεν· εἰ μέντοι υμεῖς λογίζεσθε συμφέρειν ὑμῖν πολεμεῖν, δεόμεθα ὑμῶν ἔασαι ἡμᾶς εἰρήνην ποιήσασθαι. σωθέντες μὲν γὰρ ἴσως ἂν αὐθις ἔτι ποτὲ ἐν καιρῷ ὑμῖν γε-

νοίμεθα· ἐὰν δὲ νῦν ἀπολώμεθα, δῆλον ὅτι οὐδέποτε
 χρήσιμοι ἔτι ἐσόμεθα. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Λακε-9
 δαιμόνιοι τοῖς τε Κορινθίοις συνεβούλευον τὴν εἰρή-
 νην ποιήσασθαι καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐπέτρεψαν
 τοῖς μὴ βουλομένοις σὺν ἑαυτοῖς πολεμεῖν ἀναπαύ-
 εσθαι· αὐτοὶ δ' ἔφασαν πολεμοῦντες πράξειν ὅ,τι ἂν
 τῷ θεῷ φίλον ἦ· ὑψήσεσθαι δὲ οὐδέποτε, ἣν παρὰ τῶν
 πατέρων παρέλαβον Μεσσήνην, ταύτης στερηθῆναι.
 οἱ οὖν Κορίνθιοι ἀκούσαντες ταῦτα ἐπορεύοντο εἰς 10
 τὰς Θήβας ἐπὶ τὴν εἰρήνην. οἱ μὲντοι Θηβαῖοι ἤξιουν
 αὐτοὺς καὶ συμμαχίαν ὁμνύναι· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο ὅτι
 ἢ μὲν συμμαχία οὐκ εἰρήνη ἀλλὰ πόλεμον μεταλλαγὴ
 εἴη· εἰ δὲ βούλοιντο, παρεῖναι ἔφασαν τὴν δικαίαν
 εἰρήνην ποιησόμενοι. ἀγασθέντες δὲ αὐτοὺς οἱ Θη-
 βαῖοι, ὅτι καίπερ ἐν κινδύνῳ ὄντες οὐκ ἠθέλουν τοῖς
 εὐεργέταις εἰς πόλεμον καθίστασθαι, συνεχώρησαν
 αὐτοῖς καὶ Φλιασίοις καὶ τοῖς ἐλθοῦσι μετ' αὐτῶν εἰς
 Θήβας τὴν εἰρήνην ἐφ' ᾧτε ἔχειν τὴν ἑαυτῶν ἐκάστους.
 καὶ ἐπὶ τούτοις ὁμώθησαν οἱ ὄρκοι. οἱ μὲν δὲ Φλιά- 11
 σιοι, ἐπεὶ οὕτως ἡ σύμβασις ἐγένετο, εὐθύς ἀπῆλθον
 ἐκ τῆς Θυαμίας· οἱ δὲ Ἀργεῖοι ὁμόσαντες ἐπὶ τοῖς αὐ-
 τοῖς τούτοις εἰρήνην ποιήσεσθαι, ἐπεὶ οὐκ ἐδύναντο
 καταπραῖσαι ὥστε τοὺς τῶν Φλιασίων φυγάδας μένειν
 ἐν τῷ Τρικαράνῳ ὡς ἐν τῇ ἑαυτῶν πόλει ἔχοντας, πα-
 ραλαβόντες ἐφρούρουν, φάσκοντες σφετέραν τὴν γῆν
 ταύτην εἶναι, ἣν ὀλίγῳ πρότερον ὡς πολεμίαν οὖσαν
 ἐδῆουν. καὶ δίκας τῶν Φλιασίων προκαλουμένων οὐκ
 ἐδίδοσαν.

Σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον τετελευτηκότος 12
 ἤδη τοῦ πρόσθεν Διονυσίου ὁ υἱὸς αὐτοῦ πέμπει βοή-
 θειαν τοῖς Λακεδαιμονίοις δώδεκα τριήρεις καὶ ἄρχον-
 τα αὐτῶν Τιμοκράτη. οὗτος δ' οὖν ἀφικόμενος συν-

ἐξαιρεῖ αὐτοῖς Σελλασίαν· καὶ τοῦτο πράξας ἀπέ-
πλευσεν οἰκαδε.

A.C.
183.

Μετὰ δὲ τοῦτο οὐ πολλῷ ὕστερον καταλαμβάνου-
σιν οἱ Ἠλεῖοι Λασιῶνα, τὸ μὲν παλαιὸν ἐαντῶν ὄντα, ἐν
13 δὲ τῷ παρόντι συντελοῦντα εἰς τὸ Ἀρκαδικόν. οἱ μέντοι
Ἀρκάδες οὐ παρωλιγώρησαν, ἀλλ' εὐθύς παραγγείλαν-
τες ἐβοήθουν. ἀντεβοήθησαν δὲ καὶ τῶν Ἠλείων οἱ
τριακόσιοι, καὶ ἔτι τετρακόσιοι. ἀντεστρατοπεδευμένων
δὲ τὴν ἡμέραν ἐν ἐπιπεδεστέρω χωρίῳ τῶν Ἠλείων τῆς
νυκτὸς οἱ Ἀρκάδες ἀναβαίνουνσιν ἐπὶ τὴν τοῦ ὑπὲρ τῶν
Ἠλείων ὄρους κορυφὴν· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ κατέβαινον
ἐπὶ τοὺς Ἠλείους. οἱ δὲ ἰδόντες ἅμα μὲν ἐξ ὑπερδεξίου
προσιόντας, ἅμα δὲ πολλαπλασίους, ἐκ πολλοῦ μὲν
ἀπελθεῖν ἠσχύνθησαν, ὁμόσε δ' ἦλθον καὶ εἰς χεῖρας
δεξάμενοι ἐφυγον· καὶ πολλοὺς μὲν ἀνδρας, πολλὰ δὲ
ὄπλα ἀπώλεσαν, κατὰ δυσχωρίας ἀποχωροῦντες.

14 Οἱ δὲ Ἀρκάδες διαπραξάμενοι ταῦτα ἐπορεύοντο
ἐπὶ τὰς τῶν Ἀχωρείων πόλεις. λαβόντες δὲ ταύτας
πλὴν Θραύστου ἀφικνοῦνται εἰς Ὀλυμπίαν, καὶ περι-
στειρωσάντες τὸ Κρόνιον ἐνταῦθα ἐφρούρουν καὶ
ἐκράτουν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ὄρους· ἔλαβον δὲ καὶ
Μαργανέας ἐνδόντων τινῶν. οὕτω δὲ προκεχωρη-
κότων οἱ μὲν Ἠλεῖοι αὐτὰ παντᾶσιν ἠθύμησαν, οἱ δὲ
Ἀρκάδες ἐρχονται ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ μέχρι μὲν τῆς
ἀγορᾶς ἦλθον· ἐκεῖ μέντοι ὑποστάντες οἳ τε ἱππεῖς καὶ
οἱ ἄλλοι αὐτῶν ἐκβάλλουσί τε αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινάν
15 τινας καὶ τρόπαιον ἐστήσαντο. ἦν μὲν οὖν καὶ πρότε-
ρον διαφορὰ ἐν τῇ Ἠλίδι. οἱ μὲν γὰρ περὶ Χάροπόν τε
καὶ Θρασωνίδα καὶ Ἀργεῖον εἰς δημοκρατίαν ἦγον
τὴν πόλιν, οἱ δὲ περὶ Στάλκαν τε καὶ Ἰππίαν καὶ Στρα-
τόλαν εἰς ὀλιγαρχίαν. ἐπεὶ δ' οἱ Ἀρκάδες μεγάλην δύ-
ναμιν ἔχοντες σύμμαχοι ἐδόκουν εἶναι τοῖς δημοκρα-

εἶσθαι βουλομένοις, ἐκ τούτου δὴ θρασύτεροι οἱ περὶ
 τὸν Χάροπον ἦσαν, καὶ συνθέμενοι τοῖς Ἀρκάσι ἐπι-
 βοηθεῖν καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. οἱ δ' ἱππεῖς 16
 καὶ οἱ τριακόσιοι οὐκ ἐμέλλησαν, ἀλλ' εὐθύς ἐχώρουν
 ἄνω. καὶ ἐκκρούουσιν αὐτούς· ὥστ' ἐφυγον σὺν τῷ
 Ἀργεῖῳ καὶ Χαρόπῳ τῶν πολιτῶν περὶ τετρακοσίους.
 οὐ πολὺ δ' ὕστερον οὗτοι παραλαβόντες τῶν Ἀρκάδων
 τινὰς καταλαμβάνουσι Πύλον. καὶ πολλοὶ μέντοι πρὸς
 αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀπῆσαν τοῦ δήμου, ἅτε χωρίον
 τε καλὸν καὶ μεγάλην φάμην τὴν τῶν Ἀρκάδων σύμ-
 μαχον ἔχοντας. ἐνέβαλον δὲ καὶ ὕστερον εἰς τὴν χώραν
 τὴν τῶν Ἠλείων οἱ Ἀρκάδες, ὑπὸ τῶν φευγόντων
 ἀναπειθόμενοι ὥς ἡ πόλις προσχωρήσοιτο. ἀλλὰ τότε 17
 μὲν οἱ Ἀχαιοὶ φίλοι γεγενημένοι τοῖς Ἠλείοις τὴν πό-
 λιν αὐτῶν διεφύλαξαν· ὥστε οἱ Ἀρκάδες οὐδὲν ἄλλο
 τραῦξαντες ἢ δηλώσαντες αὐτῶν τὴν χώραν ἀπῆλθον.
 εὐθύς μέντοι ἐκ τῆς Ἠλείας ἐξιόντες, αἰσθόμενοι τοὺς
 Πελληνέας ἐν Ἠλιδι ὄντας, νυκτὸς μακροτάτην ὁδὸν
 ἐλθόντες καταλαμβάνουσιν αὐτῶν Ὀλουρον· ἥδη γὰρ
 πάλιν προσεκεχωρήκεισαν οἱ Πελληνεῖς εἰς τὴν τῶν Λα-
 κεδαιμονίων συμμαχίαν. ἐπεὶ δ' ἤσθοντο τὰ περὶ Ὀλού- 18
 ρου, περιελθόντες αὐ καὶ οὗτοι ὅπη ἐδύναντο εἰς τὴν
 αὐτῶν πόλιν Πελλήνην εἰσῆλθον. καὶ ἐκ τούτου δὴ
 ἐπολέμουν τοῖς ἐν Ὀλούρῳ Ἀρκάσι τε καὶ τῷ ἑαυτῶν
 παντὶ δήμῳ μάλα ὀλίγοι ὄντες· ὅμως δὲ οὐ πρόσθεν
 ἐπαύσαντο πρὶν ἐξεπολιόρκησαν τὸν Ὀλουρον.

Οἱ δ' αὖ Ἀρκάδες πάλιν ποιοῦνται ἄλλην στρα- 19
 τεῖαν εἰς τὴν Ἠλιν. μεταξὺ δὲ Κυλλήνης καὶ τῆς πό-
 λεως στρατοπεδευομένοις αὐτοῖς ἐπιτίθενται οἱ Ἠλεῖοι,
 ὑποστάντες δὲ οἱ Ἀρκάδες ἐνίκησαν αὐτούς. καὶ Ἀν-
 δρόμαχος μὲν ὁ Ἠλεῖος ἱππαρχος, ὅσπερ αἴτιος ἐδόκει εἶ-
 ναι τὴν μάχην συνάψαι, αὐτὸς αὐτὸν διέφθειρεν· οἱ δ'

- ἄλλοι εἰς τὴν πόλιν ἀπεχώρησαν. ἀπέθανε δὲ ἐν ταύτῃ
 τῇ μάχῃ παραγενόμενος καὶ Σωκλείδας ὁ Σπαρτιάτης.
 ἦδη γὰρ τότε οἱ Λακεδαιμόνιοι σύμμαχοι τοῖς Ἑλείοις
 20 ἦσαν. πιεζόμενοι δὲ οἱ Ἑλείοι ἐν τῇ ἑαυτῶν, ἡξίου
 καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους πέμποντες πρέσβεις ἐπιστρα-
 τεύειν τοῖς Ἀρκάσι, νομίζοντες οὕτως ἂν μάλιστα ἀπο-
 λαβεῖν τοὺς Ἀρκάδας, εἰ ἀμφοτέρωθεν πολεμοῖντο.
 καὶ ἐκ τούτου δὴ Ἀρχίδαμος στρατεύεται μετὰ τῶν πο-
 λιτῶν, καὶ καταλαμβάνει Κρωῶνον. καταλιπὼν δ' ἐν
 αὐτῷ φρουρὰν τῶν δώδεκα λόχων τρεῖς, οὕτως ἐπ' οἰ-
 21 κου ἀνεχώρησεν. οἱ μὲντοι Ἀρκάδες, ὥσπερ ἐτυχον
 ἐκ τῆς εἰς Ἑλιν στρατείας συνειλεγμένοι, βοηθήσαντες
 περιεσταύρωσαν τὸν Κρωῶνον διπλῷ σταυρώματι, καὶ
 ἐν ἀσφαλεὶ ὄντες ἐπολιορκούν τοὺς ἐν τῷ Κρωῶνι. χα-
 λεπῶς δὲ ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις φέρουσα ἐπὶ τῇ
 πολιορκίᾳ τῶν πολιτῶν, ἐκπέμπει στρατιάν· ἡγεῖτο
 δὲ καὶ τότε Ἀρχίδαμος. ἐλθὼν δὲ ἐδήκον καὶ τῆς Ἀρ-
 καδίας ὅσα ἐδύνατο καὶ τῆς Σκιριτίδος, καὶ πάντα
 ἐποίει ὅπως, εἰ δύναιτο, ἀπαγάγοι τοὺς πολιορκούν-
 τας. οἱ δὲ Ἀρκάδες οὐδέν τι μᾶλλον ἐκινοῦντο, ἀλλὰ
 22 ταῦτα πάντα παρεώρων. κατιδὼν δὲ τινα λόφον ὁ Ἀρ-
 χίδαμος, δι' οὗ τὸ ἐξω σταύρωμα περιεβέβληντο οἱ
 Ἀρκάδες, ἐνόμισεν ἐλεῖν ἂν τοῦτον, καὶ εἰ τούτου
 κρατήσκειν, οὐκ ἂν δύνασθαι μένειν τοὺς ὑπὸ τοῦτον
 πολιορκοῦντας. κύκλῳ δὲ περιάγοντος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦτο
 τὸ χωρίον, ὥς εἶδον οἱ προθέοντες τοῦ Ἀρχιδάμου πελ-
 τασταὶ τοὺς ἐπαρίτους ἐξω τοῦ σταυρώματος, ἐπιτί-
 θενται αὐτοῖς, καὶ οἱ ἱσπεῖς συνεμβάλλειν ἐπειρῶντο.
 οἱ δ' οὐκ ἐνέκλιναν, ἀλλὰ συντεταγμένοι ἡσυχίαν εἶ-
 χον. οἱ δ' αὖ πάλιν ἐνέβαλον. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐνέκλι-
 ναν, ἀλλὰ καὶ ἐπῆσαν, ἦδη οὔσης πολλῆς κραυγῆς,
 ἐβροήθει δὴ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχίδαμος, ἐκτραπόμενος κα-

τὰ τὴν ἐπὶ Κρωῶνον φέρουσαν ἀμαξιτόν, εἰς δύο ἄγων, ὥσπερ ἐτύγγανεν ἔχων. ὥς δ' ἐπλησίασαν ἀλλήλοις, οἱ 23 μὲν σὺν τῷ Ἀρχιδάμῳ κατὰ κέρας, ἅτε καθ' ὁδὸν πορευόμενοι, οἱ δ' Ἀρκάδες ἀθρόοι συνασπιδοῦντες, ἐν τούτῳ οὐκέτι ἐδύναντο οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀντέχειν τῷ τῶν Ἀρκάδων πλήθει, ἀλλὰ ταχὺ μὲν ὁ Ἀρχίδαμος ἐτέτρωτο τὸν μηρὸν διαμπᾶς, ταχὺ δὲ οἱ μαχόμενοι πρὸ αὐτοῦ ἀπέθνησκον, Πολυαινίδας τε καὶ Χίλων ὁ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀρχιδάμου ἔχων, καὶ οἱ πάντες δὲ αὐτῶν τότε ἀπέθανον οὐκ ἔλαττον τῶν τριάκοντα. ὥς δὲ κα- 24 τὰ τὴν ὁδὸν ἀναχωροῦντες εἰς τὴν εὐρυχωρίαν ἐξῆλθον, ἐνταῦθα δὴ Λακεδαιμόνιοι ἀντιπαρετάξαντο. καὶ μὴν οἱ Ἀρκάδες, ὥσπερ εἶχον, συντεταγμένοι ἕστασαν, καὶ πλήθει μὲν ἐλείποντο, εὐθυμότερον δὲ πολὺ εἶχον, ἐπεληλυθότες ἀποχωροῦσι καὶ ἄνδρας ἀπεκτονότες. γι δὲ Λακεδαιμόνιοι μάλα ἀθύμως εἶχον, τετρωμένον μὲν ὀρῶντες τὸν Ἀρχίδαμον, ἀκηκοότες δὲ τὰ ὀνόματα τῶν τεθνηκότων, ἀνδρῶν τε ἀγαθῶν καὶ σχεδὸν τῶν ἐπιφανεστάτων. ὥς δὲ πλησίον ὄντων ἀναβοήσας τις 25 τῶν πρεσβυτέρων εἶπε, Τί δεῖ ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, μάχεσθαι, ἀλλ' οὐ σπεισασμένους διαλυθῆναι; ἄσμενοι δὴ ἀμφοτέροι ἀκούσαντες ἐσπείσαντο. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι ἀπῆλθον, οἱ δ' Ἀρκάδες ἐπαναχωρήσαντες ἐνθα τὸ πρῶτον ἤρξαντο ἐπιέναι τροπαιὸν ἐστήσαντο.

Ὡς δὲ οἱ Ἀρκάδες περὶ τὸν Κρωῶνον ἦσαν, οἱ ἐκ 26 τῆς πόλεως Ἡλείοι πρῶτον μὲν ἰόντες ἐπὶ τὴν Πύλον περιτυγχάνουσι τοῖς Πυλίοις ἀποκεκρουμένοις ἐκ τῶν θαλαμῶν. καὶ προσελάνοντες οἱ ἱππεῖς τῶν Ἡλείων ὥς εἶδον αὐτούς, οὐκ ἐμέλλησαν, ἀλλ' εὐθύς ἐμβάλλουσι, καὶ τοὺς μὲν ἀποκτιννύασιν, οἱ δέ τινες αὐτῶν καταφεύγουσιν ἐπὶ γήλοφον. ἐπεὶ μὲντοι ἦλθον οἱ πε-

- ζοί, ἐκκόπτουσι καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ, καὶ τοὺς μὲν
 αὐτοῦ ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἔλαβον ἐγγὺς
 διακοσίῳ. καὶ ὅσοι μὲν ξένοι ἦσαν αὐτῶν, ἀπέδοντο,
 ὅσοι δὲ φυγάδες, ἀπέσφακτον. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς τε
 Πυλλοὺς, ὥς οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει, σὺν αὐτῷ τῷ χω-
 27 ρίῳ αἰρουῦσι, καὶ τοὺς Μαργανέας ἀναλαμβάνουσι. καὶ
 μὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὕστερον αὐτῷ ἐλθόντες νυκτὸς ἐπὶ
 τὸν Κρωῶνον ἐπικρατοῦσι τοῦ σταυρώματος τοῦ κατὰ
 τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς πολιορκουμένους τῶν Λακε-
 δαιμονίων εὐθὺς ἐξεκάλουν. ὅσοι μὲν οὖν ἐγγύτατά τε
 ἐτύγγανον ὄντες καὶ ὠξυλάβησαν, ἐξῆλθον· ὁπόσους δὲ
 ἔφθασαν πολλοὶ τῶν Ἀρκάδων συμβοηθήσαντες, ἀπε-
 κλείσθησαν ἐνδον καὶ ληφθέντες διενεμήθησαν· καὶ
 ἐν μὲν μέρος ἔλαβον Ἀργεῖοι, ἐν δὲ Θηβαῖοι, ἐν δὲ Ἀρ-
 κάδες, ἐν δὲ Μεσσήνιοι. οἱ δὲ σύμπαντες ληφθέντες
 Σπαρτιατῶν τε καὶ περιοίκων πλείονες τῶν ἑκατὸν ἐγί-
 νοντο.
- 28 Ἐπεὶ γε μὴν οἱ Ἀρκάδες ἐσχόλασαν ἀπὸ τοῦ Κρω-
 μνου, πάλιν δὴ περὶ τοὺς Ἥλείους εἶχον, καὶ τὴν τε
 Ολυμπίαν ἐρρωμενέστερον ἐφρούρουν, καὶ ἐπιόντος
 Ὀλυμπιακοῦ ἔτους παρεσκευάζοντο ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια
 σὺν Πισάταις τοῖς πρώτοις φάσκουσι προστῆναι τοῦ
 ἱεροῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ τε μὴν ἦκεν ἐν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίγνεται
 αἷ τε ἡμέραι ἐν αἷς ἡ πανήγυρις ἀθροίζεται, ἐνταῦθα
 δὴ οἱ Ἥλαιοι ἐκ τοῦ φανεροῦ συσκευασάμενοι καὶ πα-
 ρακαλέσαντες Ἀχαιοὺς ἐπορεύοντο τὴν Ὀλυμπιακὴν
- 29 ὁδόν. αἱ δὲ Ἀρκάδες ἐκείνους μὲν οὐκ ἂν ποτε ᾤοντο
 ἐλθεῖν ἐπὶ σφᾶς, αὐτοὶ δὲ σὺν Πισάταις διετίθεσαν τὴν
 πανήγυριν. καὶ τὴν μὲν ἵπποδρομίαν ἤδη ἐπεποιήκα-
 σαν καὶ τὰ δρομικὰ τοῦ πεντάθλου· οἱ δ' εἰς πάλην
 ἀφικόμενοι οὐκέτι ἐν τῷ δρόμῳ, ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ δρό-
 μου καὶ τοῦ βωμοῦ ἐπάλαιον. οἱ γὰρ Ἥλαιοι σὺν τοῖς

ὄπλοις παρήσαν ἤδη εἰς τὸ τέμενος. οἱ δὲ Ἀρκάδες πορρωτέρω μὲν οὐκ ἀπήντησαν, ἐπὶ δὲ τοῦ Κλαδίου ποταμοῦ παρετάξαντο, ὃς παρὰ τὴν Ἄλτιν καταρρέων εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβάλλει. καὶ σύμμαχοι δὲ παρήσαν αὐτοῖς, ὀπλῖται μὲν Ἀργείων εἰς δισχιλίους, Ἀθηναίων δὲ ἰππεῖς περὶ τετρακοσίους. καὶ μὴν οἱ Ἥλείοι τὰπὶ θάτε- 30
 ρα τοῦ ποταμοῦ παρετάξαντο, σφαγιασάμενοι δὲ εὐθύς ἐχώρουν. καὶ τὸν πρόσθεν χρόνον εἰς τὰ πολεμικὰ καταφρονούμενοι μὲν ὑπ' Ἀρκάδων καὶ Ἀργείων, καταφρονούμενοι δὲ ὑπ' Ἀχαιῶν καὶ Ἀθηναίων, ὅμως ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῶν μὲν συμμάχων ὡς ἀλκιμώτατοι ὄντες ἡγούντο, τοὺς δ' Ἀρκάδας, τούτοις γὰρ πρῶτοις συνέβαλον, καὶ εὐθύς ἐτρέψαντο, καὶ ἐπιβοηθήσαντας δὲ τοὺς Ἀργείους δεξάμενοι καὶ τούτων ἐκράτησαν. ἐπεὶ 31
 μέντοι κατεδίωξαν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τοῦ τῆς Ἑστίας ἱεροῦ καὶ τοῦ πρὸς ταῦτα προσήκοντος θεάτρου, ἐμάχοντο μὲν οὐδὲν ἥττον καὶ ἑώθουν πρὸς τὸν βωμόν, ἀπὸ μέντοι τῶν στοῶν τε καὶ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τοῦ μεγάλου ναοῦ βαλλόμενοι καὶ ἐν τῷ ἰσοπέδῳ μαχόμενοι, ἀποθνήσκουσιν ἄλλοι τε τῶν Ἥλείων καὶ αὐτὸς ὁ τῶν τριακοσίων ἄρχων Στρατόλας. τούτων δὲ πραχθέντων ἀπεχώρησαν εἰς τὸ αὐτῶν στρατόπεδον. οἱ μέντοι Ἀρκάδες καὶ οἱ μετ' αὐτῶν οὕτως 32
 ἐπεφόβηντο τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὥστε οὐδ' ἀνεπαύσαντο τῆς νυκτός, ἐκκόπτοντες τὰ διαπεπονημένα σκηνώματα καὶ ἀποσταυροῦντες. οἱ δ' αὖ Ἥλείοι ἐπεὶ τῇ ὑστεραίᾳ προσιόντες εἶδον καρτερόν τὸ τεῖχος καὶ ἐπὶ τῶν ναῶν πολλοὺς ἀναβεβηκότας, ἀπῆλθον εἰς τὸ ἄστυ, τοιοῦτοι γενόμενοι οἷους τὴν ἀρετὴν θεὸς μὲν ἂν ἐμπνεύσας δύναιτο καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀποδεῖξαι, ἄνθρωποι δ' οὐδ' ἂν ἐν πολλῷ χρόνῳ τοὺς μὴ ὄντας ἀλκίμους ποιήσειαν.

- 33 Χρωμένων δὲ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι τῶν ἐν τοῖς Ἀρκάσιν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ τούτων τοὺς ἐπαρίτους τρεφόντων, πρῶτοι Μαντινεῖς ἀπεψηφίσαντο μὴ χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι. καὶ αὐτοὶ τὸ γιγνόμενον μέρος εἰς τοὺς ἐπαρίτους ἐκ τῆς πόλεως ἐκπορίσαντες ἀπέπεμψαν τοῖς ἄρχουσιν. οἱ δὲ ἄρχοντες φάσκοντες αὐτοὺς λυμαίνεσθαι τὸ Ἀρκαδικόν, ἀνεκαλοῦντο εἰς τοὺς μυρίους τοὺς προστάτας αὐτῶν· καὶ ἐπεὶ οὐχ ὑπήκουον, κατεδίκασαν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐπαρίτους ἐπεμπον ὡς ἄξοντας τοὺς κατακεκριμένους. οἱ μὲν οὖν Μαντινεῖς
- 34 κλείσαντες τὰς πύλας οὐκ ἐδέχοντο αὐτοὺς εἰσῶ. ἐκ δὲ τούτου τάχα δὴ καὶ ἄλλοι τινὲς ἔλεγον ἐν τοῖς μυρίοις ὡς οὐ χρὴ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι χρῆσθαι οὐδὲ καταλιπεῖν εἰς τὸν αἰὲ χρόνον τοῖς παισὶν ἐγκλημα τοῦτο πρὸς τοὺς θεοὺς. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι, ταχὺ δὴ οἱ μὲν οὐκ ἂν δυνάμενοι ἄνευ μισθοῦ τῶν ἐπαρίτων εἶναι διεχέοντο, οἱ δὲ δυνάμενοι παρακελευσάμενοι αὐτοῖς καθίσταντο εἰς τοὺς ἐπαρίτους, ὅπως μὴ αὐτοὶ ἐπ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπὶ σφίσιν εἶεν. γνόντες δὲ οἱ τῶν ἀρχόντων διακεχειρικότες τὰ ἱερὰ χρήματα ὅτι εἰ δώσοιεν εὐθύνας, κινδυνεύσοιεν ἀπολίσθαι, πέμπουσιν εἰς Θήβας, καὶ διδάσκουσι τοὺς Θηβαίους ὡς εἰ μὴ στρατεύσοιεν,
- 35 κινδυνεύσοιεν οἱ Ἀρκάδες πάλιν λακωνίσαι. καὶ οἱ μὲν παρῆσαντο ὡς στρατευσόμενοι· οἱ δὲ τὰ κράτιστα τῇ Πελοποννήσῳ βουλευόμενοι ἔπεισαν τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων πέμψαντες πρέσβεις εἰπεῖν τοῖς Θηβαίοις μὴ ἰέναι σὺν ὅπλοις εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰ μὴ τι καλοῖεν. καὶ ἅμα μὲν ταῦτα πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔλεγον, ἅμα δὲ ἐλογίζοντο ὅτι πολέμον οὐδὲν δέοντο. τοῦ τε γὰρ ἱεροῦ τοῦ Διὸς προεστάναι οὐδὲν προσδεῖσθαι ἐνόμιζον, ἀλλ' ἀποδιδόντες ἂν καὶ δικαιότερα καὶ

ὀσιώτερα ποιεῖν καὶ τῷ θεῷ οἰεσθαι μᾶλλον ἢ οὕτω χα-
ριζεσθαι. βουλομένων δὲ ταῦτα καὶ τῶν Ἠλείων, ἔδοξεν
ἀμφοτέροις εἰρήνην ποιήσασθαι· καὶ ἐγένοντο σπονδαί.

Γενομένων δὲ τῶν ὄρκων, καὶ ὁμοσάντων τῶν τε 36
ἄλλων ἀπάντων καὶ Τεγεατῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Θη-
βαίου, ὃς ἐτύγγανεν ἐν Τεγέᾳ ἔχων τριακοσίους
ὀπλίτας τῶν Βοιωτῶν, οἱ μὲν Ἀρκάδες ἐν τῇ Τε-
γέᾳ αὐτοῦ ἐπικαταμείναντες ἐδειπνοποιοῦντό τε καὶ
εὐθυμοῦντο καὶ σπονδὰς καὶ παιᾶνας ὥς εἰρήνης γεγε-
νημένης ἐποιοῦντο, ὃ δὲ Θηβαῖος καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ
φοβούμενοι τὰς εὐθύνας σὺν τε τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοῖς
ὁμογνώμοσι τῶν ἐπαρίτων κλείσαντες τὰς πύλας τοῦ
τῶν Τεγεατῶν τείχους, πέμποντες ἐπὶ τοὺς σκη-
νοῦντας συνελάμβανον τοὺς βελτίστους. ἄτε δὲ ἐκ πα-
σῶν τῶν πόλεων παρόντων τῶν Ἀρκάδων, καὶ πάντων
εἰρήνην βουλομένων ἔχειν, πολλοὺς ἔδει τοὺς συλλαμ-
βανομένους εἶναι· ὥστε ταχὺ μὲν αὐτοῖς τὸ δεσμοτή-
ριον μεστὸν ἦν, ταχὺ δὲ ἡ δημοσία οἰκία. ὥς δὲ πολλοὶ οἱ 37
ἐργασμένοι ἦσαν, πολλοὶ δ' οἱ κατὰ τοῦ τείχους ἐκπεπη-
δηκότες, ἦσαν δ' οἱ καὶ διὰ τῶν πυλῶν ἀφείντο· οὐδεὶς
γὰρ οὐδενὶ ὠργίζετο, ὅστις μὴ ᾤετο ἀπολεισθαι· ἀπο-
ρῆσαι δὴ μάλιστα ἐποίησε τὸν τε Θηβαῖον καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ ταῦτα πράττοντας ὅτι Μαντινέας, οὓς μᾶ-
λιστα ἐβούλοντο λαβεῖν, ὀλίγους τινὰς πάνυ εἶχον· διὰ
γὰρ τὸ ἐγγὺς τὴν πόλιν εἶναι σχεδὸν πάντες ᾤχοντο
οἰκαδε. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο καὶ τὰ πεπραγμένα ἐπύ- 38
θοντο οἱ Μαντινεῖς, εὐθύς πέμποντες εἰς τε τὰς ἄλλας
Ἀρκαδικὰς πόλεις προηγόρευον ἐν τοῖς ὅπλοις εἶναι
καὶ φυλάττειν τὰς παρόδους, καὶ αὐτοὶ δὲ οὕτως ἐποί-
ουν, καὶ ἅμα πέμψαντες εἰς τὴν Τεγέαν ἀπήτουν ὄσους
ἔχουεν ἄνδρας Μαντινέων· καὶ τῶν ἄλλων δὲ Ἀρκάδων
οὐδέναι ἀξιοῦν ἔφασαν οὔτε δεδέσθαι οὔτε ἀποθνή-

- σκειν πρὸ δίκης. εἰ δὲ καὶ τινες ἐπαιτιῶντο, ἔλεγον ἐπαγγέλλοντες ὅτι ἡ τῶν Μαντινέων πόλις ἐγγυῶτο ἡ μὴν παρέξειν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ὁπόσους τις
 39 προσκαλοῖτο. ἀκούων οὖν ὁ Θηβαῖος, ἠπόρει τε ὅ,τι χρῆσαιτο τῷ πράγματι καὶ ἀφίησι πάντας τοὺς ἄνδρας. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ συγκαλέσας τῶν Ἀρκάδων ὁπόσοι γε δὴ συνελθεῖν ἠθέλησαν, ἀπελογοῖτο ὥς ἐξαπατηθεῖη. ἀκούσαι γὰρ ἔφη ὥς Λακεδαιμόνιοί τε εἰεν σὺν τοῖς ὅπλοις ἐπὶ τοῖς ὀρίοις προδιδόναι τε μέλλοιεν αὐτοῖς τὴν Τεγέαν τῶν Ἀρκάδων τινές. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐκείνον μὲν, καίπερ γινώσκοντες ὅτι ἐψεύδετο περὶ σφῶν, ἀφείδαν· πέμψαντες δ' εἰς Θήβας πρέσβεις κα-
 40 ηγόρουν αὐτοῦ ὥς δεῖν ἀποθανεῖν. τὸν δ' Ἐπαμεινῶνδαν ἔφασαν, καὶ γὰρ στρατηγῶν τότε ἐτύγχανε, λέγειν ὥς πολὺ ὀρθότερον ποιήσειεν, ὅτε συνελάμβανε τοὺς ἄνδρας ἢ ὅτε ἀφήκε. τὸ γὰρ ἡμῶν δι' ὑμᾶς εἰς πόλεμον καταστάντων ὑμᾶς ἄνευ τῆς ἡμετέρας γνώμης εἰρήνην ποιῆσθαι πῶς οὐκ ἂν δικαίως προδοσίαν τις ὑμῶν τοῦτο κατηγοροίη; εὐ δ' ἴστε, ἔφη, ὅτι ἡμεῖς καὶ στρατευσόμεθα εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ σὺν τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι πολεμήσομεν.
- V. Ὡς δὲ ταῦτα ἀπηγγέλθη πρὸς τε τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων καὶ κατὰ πόλεις, ἐκ τούτου ἀνελογίζοντε Μαντινεῖς τε καὶ τῶν ἄλλων Ἀρκάδων οἱ κηδόμενοι τῆς Πελοποννήσου, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἡλεῖοι καὶ Ἀχαιοί, ὅτι οἱ Θηβαῖοι δηλοὶ εἰεν βουλόμενοι ὥς ἀσθενεστάτην τὴν Πελοπόννησον εἶναι, ὅπως ὥς ῥᾶστα αὐτὴν κατα-
 2 δουλώσαιντο. τί γὰρ δὴ πολεμεῖν ἡμᾶς βούλονται ἢ ἵνα ἡμεῖς μὲν ἀλλήλους κακῶς ποιῶμεν, ἐκείνων δ' ἀμφοτέροι δεώμεθα; ἢ τί λεγόντων ἡμῶν ὅτι οὐ δεόμεθα αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι παρασκευάζονται ὥς ἐξιόντες; οὐ δὴλον ὥς ἐπὶ τῷ κακόν τι ἐργάζεσθαι ἡμᾶς στρα-

τεύειν παρασκευάζονται; ἐπεμπον δὲ καὶ Ἀθήναζε 3
βοηθεῖν κελεύοντες· ἐπορεύθησαν δὲ καὶ εἰς Λακεδαι-
μονα πρέσβεις ἀπὸ τῶν ἐπαρίτων, παρακαλοῦντες Λα-
κεδαιμονίους, εἰ βούλοιντο κοινῇ διακωλύειν, ἂν τινες
ἴωσι καταδουλωσόμενοι τὴν Πελοπόννησον. περὶ μέν-
τοι ἡγεμονίας αὐτόθεν διεπράττοντο ὅπως ἐν τῇ ἑαν-
τῶν ἕκαστοι ἡγήσονται.

Ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, Ἐπαμεινώνδας ἐξῆλθε, 4
Βοιωτοὺς ἔχων πάντας καὶ Εὐβοίας καὶ Θετταλῶν πολ-
λοὺς παρὰ τε Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν ἐναντίων αὐτῷ. b.c.
362.
Φωκεῖς μέντοι οὐκ ἠκολούθουν, λέγοντες ὅτι συνθή-
και σφίσιν αὐτοῖς εἶεν, εἰ τις ἐπὶ Θήβας ἴοι, βοηθεῖν·
ἐπ' ἄλλους δὲ στρατεύειν οὐκ εἶναι ἐν ταῖς συνθήκαις.
ὁ μέντοι Ἐπαμεινώνδας ἐλογίζετο καὶ ἐν Πελοποννήσῳ 5
σφίσιν ὑπάρχειν Ἀργεῖους τε καὶ Μεσσηνίους καὶ Ἀρ-
κάδων τοὺς τὰ σφέτερα φρονούντας. ἦσαν δ' οὗτοι
Τεγεᾶται καὶ Μεγαλοπολῖται καὶ Ἀσέαται καὶ Παλλαν-
τιεῖς, καὶ εἰ τινες δὴ πόλεις διὰ τὸ μικραὶ τε εἶναι καὶ
ἐν μέσαις ταύταις οἰκεῖν ἠναγκάζοντο. ἐξῆλθε μὲν δὴ 6
ὁ Ἐπαμεινώνδας διὰ ταχέων· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐν Νε-
μέᾳ, ἐνταῦθα διέτριβεν, ἐλπίζων τοὺς Ἀθηναίους παρ-
ιόντας λήψεσθαι, καὶ λογιζόμενος μέγα ἂν τοῦτο γε-
νέσθαι τοῖς μὲν σφετέροις συμμάχοις εἰς τὸ ἐπιρρῶσαι
αὐτούς, τοῖς δὲ ἐναντίοις εἰς τὸ εἰς ἀθυμίαν ἐμπεσεῖν,
ὥς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, πᾶν ἀγαθὸν εἶναι Θηβαίοις ὅ,τι
ἐλαττοῖντο Ἀθηναῖοι. ἐν δὲ τῇ διατριβῇ αὐτοῦ ταύτῃ 7
συνῆσαν πάντες οἱ ὁμοφρονούντες εἰς τὴν Μαντίνει-
αν. ἐπεὶ μέντοι ὁ Ἐπαμεινώνδας ἤκουσε τοὺς Ἀθηναί-
ους τὸ μὲν κατὰ γῆν πορεύεσθαι ἀπεγνώκηναι, κατὰ
θάλατταν δὲ παρασκευάζεσθαι, ὥς διὰ Λακεδαιμόνος
βοηθήσοντας τοῖς Ἀρκάσιν, οὕτω δὴ ἀφορμήσας ἐκ
τῆς Νεμέας ἀφικνεῖται εἰς τὴν Τεγέαν. εὐτυχῇ μὲν 8

οὐν οὐκ ἂν ἔγωγε φήσαιμι τὴν στρατηγίαν αὐτῷ γενέσθαι· ὅσα μέντοι προνοίας ἔργα καὶ τόλμης ἐστίν, οὐδέν μοι δοκεῖ ἀνὴρ ἐλλίπειν. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγωγε ἐπαινῶ αὐτοῦ ὅτι τὸ στρατόπεδον ἐν τῷ τείχει τῶν Τεγεατῶν ἐποιήσατο, ἐνθ' ἐν ἀσφαλεστέῳ τε ἦν ἢ εἰ ἔξω ἐστρατοπεδεύετο καὶ τοῖς πολεμίοις ἐν ἀθλοτέρῳ ὅ,τι πράττοιο. καὶ παρασκευάζεσθαι δέ, εἰ του ἐδεῖτο, ἐν τῇ πόλει ὄντι εὐπορώτερον ἦν. τῶν δ' ἐτέρων ἔξω στρατοπεδευομένων ἔξῃ ὁρᾶν, εἴτε τι ὀρθῶς ἐπράττετο εἴτε τι ἡμάρτανον. καὶ μὴν οἷόμενος κρείττων τῶν ἀντιπάλων εἶναι, ὁπότε ὁρῶν χωρίοις πλεονεκτοῦντας αὐτοὺς, οὐκ ἐξήγετο ἐπιτίθεσθαι. ὁρῶν δὲ οὔτε πόλιν αὐτῷ προσχωροῦσαν οὐδεμίαν τὸν τε χρόνον προβαίνοντα, ἐνόμισε πρακτέον τι εἶναι· εἰ δὲ μὴ, ἀντὶ τῆς πρόσθεν εὐκλείας πολλὴν ἀδοξίαν προσεδέχετο. ἐπεὶ οὖν κατεμάνθανε περὶ μὲν τὴν Μαντίνειαν τοὺς ἀντιπάλους πεφυλαγμένους, μεταπεμπομένους δὲ Ἀγησίλαον τε καὶ πάντας τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ ἤσθετο ἐξεστρατευμένον τὸν Ἀγησίλαον καὶ ὄντα ἤδη ἐν τῇ Πειλῇ, δειπνοποιησάμενος καὶ παραγγείλας ἤγειτο τῷ
10 στρατεύματι εὐθύς ἐπὶ Σπάρτην. καὶ εἰ μὴ Κρῆς θείᾳ τινὶ μοίρᾳ προσελθὼν ἐξήγγειλε τῷ Ἀγησίλῳ προσιδόν τὸ στρατεύμα, ἔλαβεν ἂν τὴν πόλιν ὥσπερ νεοτιτὴν παντάπασιν ἐρημον τῶν ἀμυννομένων. ἐπεὶ μέντοι προπυθόμενος ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἐφθῇ εἰς τὴν πόλιν ἀπελθὼν, διαταξάμενοι οἱ Σπαρτιάται ἐφύλαττον, καὶ μάλ᾽ ὀλίγοι ὄντες· οἳ τε γὰρ ἱππεῖς αὐτοῖς πάντες ἐν Ἀρκადίᾳ ἀπῆσαν καὶ τὸ ξενικὸν καὶ τῶν λόγων δώδεκα ὄν-
11 των οἱ τρεῖς. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο Ἐπαμεινώνδας ἐν τῇ πόλει τῶν Σπαρτιατῶν, ὅπου μὲν ἐμελλον ἐν τε ἰσοπέδῳ μαχεῖσθαι καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν βληθήσεσθαι, οὐκ εἰσῆκει ταύτῃ, οὐδ' ὅπου γε μηδὲν πλέον μαχεῖσθαι τῶν

ὀλίγων πολλοὶ ὄντες· ἐνθα δὲ πλεονεκτεῖν ἂν ἐνόμιζε,
 τοῦτο λαβὼν τὸ χωρίον κατέβαινε καὶ οὐκ ἀνέβαινε
 εἰς τὴν πόλιν. τό γε μὴν ἐντεῦθεν γενόμενον ἔξεστι 12
 μὲν τὸ θεῖον αἰτιάσθαι, ἔξεστι δὲ λέγειν ὥς τοῖς ἀπο-
 νευρημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίῃ. ἐπεὶ γὰρ ἤγγειτο Ἀρ-
 χίδαμος οὐδὲ ἑκατὸν ἔχων ἄνδρας, καὶ διαβὰς ὅπερ
 ἐδόκει τι ἔχειν κώλυμα ἐπορεύετο πρὸς ὄρθιον ἐπὶ τοὺς
 ἀντιπάλους, ἐνταῦθα δὴ οἱ πῦρ πνέοντες, οἱ νενικηκό-
 τες τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ τῷ παντὶ πλείονες καὶ προσ-
 ἐτι ὑπερδέξια χωρία ἔχοντες, οὐκ ἐδέξαντο τοὺς περὶ
 τὸν Ἀρχίδαμον, ἀλλ' ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν πρῶτοι 13
 τῶν Ἐπαμεινώνδου ἀποθνήσκουσιν· ἐπεὶ μέντοι ἀγαλ-
 λόμενοι τῇ νίκῃ ἐδίωξαν οἱ ἐνδοθεν πορρωτέρῳ τοῦ
 καιροῦ, οὗτοι αὖ ἀποθνήσκουσι· περιεγέγραπτο γάρ,
 ὡς εἴκειν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ μέχρι ὅσου νίκη ἐδέδοτο
 αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν δὴ Ἀρχίδαμος τρόπαιόν τε ἴστατο
 ἐνθα ἐπεκράτησε καὶ τοὺς ἐνταῦθα πεσόντας τῶν πολε-
 μίων ὑποσπόνδους ἀπεδίδου. ὁ δ' Ἐπαμεινώνδας λο- 14
 γιζόμενος ὅτι βοηθήσοιεν οἱ Ἀρκάδες εἰς τὴν Λακεδαι-
 μονα, ἐκείνοις μὲν οὐκ ἐβούλετο καὶ πᾶσι Λακεδαιμο-
 νίοις ὁμοῦ γενομένοις μάχεσθαι, ἄλλως τε καὶ εὐτυχη-
 κόσι, τῶν δὲ ἀποτετυχηκότων· πάλιν δὲ πορευθεὶς ὡς
 ἐδύνατο τάχιστα εἰς τὴν Τεγέαν τοὺς μὲν ὀπλίτας ἀνέ-
 παυσε, τοὺς δ' ἱππέας ἐπεμψεν εἰς τὴν Μαντίνειαν,
 δεηθεὶς αὐτῶν προσκαρτερεῖν, καὶ διδάσκειν ὡς πάν-
 τα μὲν εἰκὸς ἔξω εἶναι τὰ τῶν Μαντινέων βοσκήματα,
 πάντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἄλλως τε καὶ σίτου συγκο-
 μιδῆς οὕσης. καὶ οἱ μὲν ὥχοντο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἱππεῖς 15
 ὀρμηθέντες ἐξ Ἐλευσίνος ἐδειπνοποιήσαντο μὲν ἐν
 Ἰσθμῷ, διελθόντες δὲ τὰς Κλεωνὰς ἐτύγγανον προσ-
 ιόντες εἰς τὴν Μαντίνειαν καὶ καταστρατοπεδευσά-
 μενοι ἐντὸς τείχους ἐν ταῖς οἰκίαις. ἐπεὶ δὲ δῆλοι ἦσαν

- προσελαύνοντες οἱ πολέμιοι, ἐδέοντο οἱ Μαντινεῖς τῶν Ἀθηναίων ἱππέων βοηθῆσαι, εἰ τι δύναιτο· ἔξω γὰρ εἶναι καὶ τὰ βοσκήματα πάντα καὶ τοὺς ἐργάτας, πολλοὺς δὲ καὶ παῖδας καὶ γεραιτέρους τῶν ἐλευθέρων· ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐμβοηθοῦσιν, ἐτι
- 16 ὄντες ἀνάρριστοι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἵπποι. ἐνταῦθα δὴ τούτων αὐτὴν ἀρετὴν τίς οὐκ ἂν ἀγασθεῖη; οἱ καὶ πολλὸν πλείονας ὀρώντες τοὺς πολεμίους, καὶ ἐν Κορίνθῳ δυστυχήματος γεγενημένου τοῖς ἱππεῦσιν, οὐδὲν τούτων ὑπελογίσαντο, οὐδ' ὅτι καὶ Θηβαίοις καὶ Θετταλοῖς τοῖς κρατίστοις ἱππεῦσιν εἶναι δοκοῦσιν ἐμελλον μάχεσθαι, ἀλλ' αἰσχυρόμενοι, εἰ παρόντες μηδὲν ὠφελήσοιεν τοὺς συμμαχούς, ὥς εἶδον τάχιστα τοὺς πολεμίους, συνέρραξαν, ἐρώντες ἀνασώσασθαι τὴν πα-
- 17 τρώαν δόξαν. καὶ μαχόμενοι αἰτιοὶ μὲν ἐγένοντο τὰ ἔξω πάντα σωθῆναι τοῖς Μαντινεῦσιν, αὐτῶν δὲ ἀπέθανον ἄνδρες ἀγαθοί, καὶ ἀπέκτειναν δὲ δηλὸν ὅτι τοιοῦτους· οὐδὲν γὰρ οὕτω βραχὺ ὄπλον ἑκάτεροι εἶχον ᾧ οὐκ ἐξικνούντο ἀλλήλων. καὶ τοὺς μὲν φίλους νεκροὺς οὐ προήκοντο, τῶν δὲ πολεμίων ἦν οὓς ὑπο-
- 18 σπόνδους ἀπέδωκαν. ὁ δ' αὖ Ἐπαμεινώνδας, ἐνθυμούμενος ὅτι ὀλίγων μὲν ἡμερῶν ἀνάγκη ἔσοιτο ἀπιέναι διὰ τὸ ἐξῆκειν τῇ στρατείᾳ τὸν χρόνον, εἰ δὲ καταλείψοι ἐρήμους οἷς ἦλθε σύμμαχος, ἐκεῖνοι πολιορκήσουντο ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, αὐτὸς δὲ λελυμασμένος τῇ ἐαυτοῦ δόξῃ παντάπασιν ἔσοιτο, ἡττημένος μὲν ἐν Λακεδαίμονι σὺν πολλῷ ὀπλιτικῷ ὑπ' ὀλίγων, ἡττημένος δὲ ἐν Μαντινείᾳ ἱππομαχίᾳ, αἴτιος δὲ γεγενημένος διὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον στρατείαν τοῦ συνεστάναι Λακεδαιμονίους καὶ Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Ἠλείους καὶ Ἀθηναίους· ὥστε οὐκ ἐδόκει αὐτῷ δυνατόν εἶναι ἄμα χεῖρα παρελθεῖν, λογιζομένῳ ὅτι εἰ μὲν νικῶν, πάντα

ταῦτα ἀναλύσοιτο· εἰ δὲ ἀποθάνοι, καλὴν τὴν τελευταίην
 ἡγήσατο ἔσεσθαι πειρωμένῳ τῇ πατρίδι ἀρχὴν Πελο-
 ποινησόν καταλιπεῖν. τὸ μὲν οὖν αὐτὸν τοιαῦτα δια- 19
 νοεῖσθαι οὐ πάννυ μοι δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι· φιλοτί-
 μων γὰρ ἀνδρῶν τὰ τοιαῦτα διανοήματα· τὸ μέντοι τὸ
 στρατεύμα παρεσκευακέναι ὥς πόνον τε μηδένα ἀπο-
 κάμνειν μήτε νυκτὸς μήτε ἡμέρας, κινδύνου τε μηδε-
 νὸς ἀφίστασθαι, σπάνιά τε τὰ ἐπιτήδεια ἔχοντας ὅμως
 πείθεσθαι ἐθέλειν, ταῦτά μοι δοκεῖ θαυμαστότερα εἶ-
 ναι. καὶ γὰρ ὅτε τὸ τελευταῖον παρήγγειλεν αὐτοῖς πα- 20
 ρασκευάζεσθαι ὥς μάχης ἐσομένης, προθύμως μὲν
 ἔλεγκοντο οἱ ἱππεῖς τὰ κράνη κελεύοντος ἐκείνου, ἐπ-
 εγράφοντο δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀρκάδων ὀπλῖται ῥόπαλα, ὥς
 θηβαῖοι ὄντες, πάντες δὲ ἡκονῶντο καὶ λόγχας καὶ μα-
 χαίρας καὶ ἐλαμπρύνοντο τὰς ἀσπίδας. ἐπεὶ μέντοι 21
 οὕτω παρεσκευασμένους ἐξήγαγεν, ἄξιον αὐ κατε-
 νοῆσαι ἃ ἐποίησε. πρῶτον μὲν γὰρ, ὥσπερ εἰκός, συνε-
 τάττετο. τοῦτο δὲ πράττων σαφηνίζειν ἐδόκει ὅτι εἰς
 μάχην παρεσκευάζετο· ἐπεὶ γε μὴν ἐτέτακτο αὐτῷ τὸ
 στρατεύμα ὥς ἐβούλετο, τὴν μὲν συντομωτάτην πρὸς
 τοὺς πολεμίους οὐκ ἤγε, πρὸς δὲ τὰ πρὸς ἐσπέραν ὄρη
 κατ' ἀντιπέρασ τῆς Τεγέας ἤγετο· ὥστε δόξαν παρείχε
 τοῖς πολεμίοις μὴ ποιήσεσθαι μάχην ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 καὶ γὰρ δὴ ὥς πρὸς τῷ ὄρει ἐγένετο, ἐπεὶ ἐξετάθη αὐτῷ 22
 ἡ φάλαγξ, ὑπὸ τοῖς ὑψηλοῖς ἔθετο τὰ ὄπλα, ὥστε εἰκά-
 σθη στρατοπεδευομένῳ. τοῦτο δὲ ποιήσας ἔλυσε μὲν
 τῶν πλείστων πολεμίων τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς πρὸς μά-
 χην παρασκευήν, ἔλυσε δὲ τὴν ἐν ταῖς συντάξεσιν. ἐπεὶ
 γε μὴν παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λό-
 χους εἰς μέτωπον ἰσχυρὸν ἐποίησατο τὸ περὶ ἑαυτὸν
 ἔμβολον, τότε δὴ ἀναλαβεῖν παραγγέλλας τὰ ὄπλα ἤγει-
 το· οἱ δ' ἡκολούθουν. οἱ δὲ πολέμιοι ὥς εἶδον παρὰ
 Xenoph. Hist. Gr.

- οόξαν ἐπιόντας, οὐδεὶς αὐτῶν ἡσυχίαν ἔχειν ἐδύνατο,
 ἀλλ' οἱ μὲν ἔθειον εἰς τὰς τάξεις, οἱ δὲ παρετάττοντο,
 οἱ δὲ ἵππους ἐχαλίνουν, οἱ δὲ θώρακας ἐνεδύνοντο, πάν-
 23 τες δὲ πεισομένοις τι μᾶλλον ἢ ποιήσουσιν ἐφύκεσαν. ὁ
 δὲ τὸ στράτευμα ἀντίπρῃρον ὥσπερ τριήρη προσῆγε,
 νομίζων, ὅπῃ ἐμβαλὼν διακόψει, διαφθερεῖν ὅλον τὸ
 τῶν ἐναντίων στράτευμα· καὶ γὰρ δὴ τῷ μὲν ἰσχυρο-
 τάτῳ παρεσκευάζετο ἀγωνίζεσθαι, τὸ δὲ ἀσθενέστατον
 πόρῳ ἀπέστησεν, εἰδὼς ὅτι ἡττηθὲν ἀδυμίαν ἂν πα-
 ράσχοι τοῖς μεθ' αὐτοῦ, ῥώμην δὲ τοῖς πολεμίοις. καὶ
 μὴν τοὺς ἱππέας· οἱ μὲν πολέμιοι ἀντιπαρατάζαντο
 ὥσπερ ὀπλιτῶν φάλαγγα βάθος ἐφεξῆς καὶ ἐρημον πε-
 24 ζῶν ἀμίππων· ὁ δὲ Ἐπαμεινώνδας αὐτὸ καὶ τοῦ ἱππικοῦ
 ἔμβολον ἰσχυρὸν ἐποίησατο, καὶ ἀμίππους πεζοὺς συν-
 ἔταξεν αὐτοῖς, νομίζων τὸ ἱππικὸν ἐπεὶ διακόψειεν,
 ὅλον τὸ ἀντίπαλον νενικηκῶς ἔσεσθαι· μάλα γὰρ χαλε-
 πὸν εὔρειν τοὺς ἐθελήσοντας μένειν, ἐπειδὴν τινὰς
 φεύγοντας τῶν ἑαυτῶν ὀρῶσι· καὶ ὅπως μὴ ἐπιβοη-
 θῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου κέρατος ἐπὶ τὸ
 ἐχόμενον, κατέστησεν ἐπὶ γηλόφων τινῶν ἐναντίους
 αὐτοῖς καὶ ἱππέας καὶ ὀπλίτας, φόβον βουλόμενος καὶ
 τούτοις παρέχειν ὥς εἰ βοηθήσοιεν, ὅπισθεν οὗτοι ἐπι-
 κείσονται αὐτοῖς. τὴν μὲν δὴ συμβολὴν οὕτως ἐποίησα-
 το, καὶ οὐκ ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος· κρατήσας γὰρ ἡ προσ-
 25 ἔβαλεν ὅλον ἐποίησε φεύγειν τὸ τῶν ἐναντίων. ἐπεὶ
 γὰρ μὴν ἐκεῖνος ἐπεσεν, οἱ λοιποὶ οὐδὲ τῇ νίκῃ ὀρθῶς ἐτι
 ἐδυνάσθησαν χρήσασθαι, ἀλλὰ φυγούσης μὲν αὐτοῖς
 τῆς ἐναντίας φάλαγγος οὐδένα ἀπέκτειναν οἱ ὀπλίται
 οὐδὲ προῆλθον ἐκ τοῦ χωρίου ἐνθα ἡ συμβολὴ ἐγένετο·
 φυγόντων δ' αὐτοῖς καὶ τῶν ἱππέων, ἀπέκτειναν μὲν
 οὐδ' οἱ ἱππεῖς διώκοντες οὔτε ἱππέας οὐθ' ὀπλίτας,
 ὥσπερ δὲ ἡττώμενοι πεφοβημένως διὰ τῶν φευγόντων

πολεμίων διέπεσον. καὶ μὴν οἱ ἄμιπποι καὶ οἱ πελτα-
στὰι συννενικηκότες τοῖς ἰππεύσιν ἀφίκοντο μὲν ἐπὶ
τοῦ εὐωνύμου, ὥς κρατοῦντες, ἐκεῖ δ' ὑπὸ τῶν Ἀθη-
ναίων οἱ πλείστοι αὐτῶν ἀπέθανον.

Τούτων δὲ πραχθέντων τοῦναντίον ἐγεγένητο οὗ 26
ἐνόμισαν πάντες ἄνθρωποι ἔσεσθαι. συνελλυθῆναι
γὰρ σχεδὸν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιτεταγμένων,
οὐδεὶς ὅστις οὐκ ᾔδειτο, εἰ μάχῃ ἔσοιτο, τοὺς μὲν κρα-
τήσαντας ἄρξαι, τοὺς δὲ κρατηθέντας ὑπηκόους ἔσε-
σθαι· ὁ δὲ θεὸς οὕτως ἐποίησεν ὥστε ἀμφοτέρω μὲν
τρόπαιον ὥς νενικηκότες ἐστήσαντο, τοὺς δὲ ἰσταμέ-
νους οὐδέτεροι ἐκώλυνον, νεκροὺς δὲ ἀμφοτέρω μὲν ὥς
νενικηκότες ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν, ἀμφοτέρω δὲ ὥς
ἡττημένοι ὑποσπόνδους ἀπελάμβανον, νενικηκέναι δὲ 27
φάσκοντες ἑκάτεροι οὔτε χώρα οὔτε πόλει οὔτ' ἀρχῇ οὐ-
δέτεροι οὐδὲν πλέον ἔχοντες ἐφάνησαν ἢ πρὶν τὴν μάχην
γενέσθαι· ἀκρισία δὲ καὶ ταραχὴ ἔτι πλείων μετὰ τὴν
μάχην ἐγένετο ἢ πρόσθεν ἐν τῇ Ἑλλάδι. ἐμοὶ μὲν δὴ
μέχρι τούτου γραφέσθω· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλω
μελήσει.

INDEX NOMINUM.

- Abarnis** prom. II, 1, 29.
Abydus I, 1, 5. 6. 11; 2, 15. II, 1, 18. III, 1, 9. IV, 8. 3. 5. 6. 32. V, 1, 25. Abydeni II, 1, 18. IV, 8, 35. 37. 39. Abydene IV, 8, 35.
Academia II, 2, 8. VI, 5, 49.
Acanthus V, 2, 11; 3, 6. Acanthii V, 2, 23.
Acarnanes IV, 2, 17; 6, 1, 3. 11. 13; 7, 1. VI, 5, 23.
Acarnania VI, 2, 37.
Achaei I, 2, 18. III, 2, 26. IV, 2, 18; 6, 1. 3. 12. 13; 7, 1. VI, 4, 18; 6, 7. VII, 1, 41 sq. 4, 17. 28. 30; 5, 1. 18.
Achaia III, 2, 23. IV, 8, 10. 23. VI, 2, 3. VII, 1, 41 sq.
Achaici Phthiae montes IV, 3, 9.
Achilleum III, 2, 17. IV, 8, 17.
Acrisius Sicyonius VII, 1, 45.
Acrocorinthus IV, 4, 4.
Acrorii III, 2, 30. IV, 2, 16. VII, 4, 14.
Adeas Sicyonius VII, 1, 45.
Adimantus Athen. I, 4, 21; 7, 1. II, 1, 30. 32.
Aegae IV, 8, 5.
Aegina II, 2, 19. V, 1, 1 sq. Aeginaetae II, 2, 3. 9. V, 1, 1. 2; 4, 61. VI, 2, 1. Triobolus Aeg. V, 2, 21.
Aegospotami II, 1, 21.
Aegosthena Megar. V, 4, 18. VI, 4, 26.
Aegyptia Larisa, v. Larisa.
Aeneas Stymphalius VII, 3, 1.
Aenesias Laced. II, 3, 9.
Aenianes III, 5, 6; IV, 3, 15.
Aeoles III, 4, 11; IV, 3, 17.
Aeolis III, 1, 10. 16. 17; 2, 1. 13. IV, 8, 33.
Aeschines Athen. II, 3, 2. 13.
Aetoli IV, 6, 14. Aetolia ib. 1, 14.
Aexonenses II, 4, 26.
Agamemnon III, 4, 3. VII, 1, 34.
Agathinus Corinthius IV, 8, 10.
Agasandridas Lac. I, 1, 1; 3, 17.
Agasilas III, 3, 1 sq.; 4, 2 sq. IV, 1, 1; 3, 1 sq.; 4, 19; 5, 6. 3; 7, 5. V, 1, 31 sq.; 2, 3. 32. 3, 8. 10. 15. 17. 20; 4, 13 sq. 25. 35. 38. 41. 55. 58. VI, 3, 19. 4, 5; 5, 4. 5. 12. 15 sq. VII, 5, 9.
Agessipolis IV, 2, 9; 7, 2. V, 2, 3. 4; 3, 8. 18. 19.
Agessistratus Laced. II, 3, 10.
Agis I, 1, 33 sq. II, 2, 7 sq.; 3, 3. III, 2, 22 sq.; 3, 1 sq.
Agrirentum I, 5, 21. II, 2, 24.
Agyrrhius Athen. IV, 8, 31.
Alcetas Laced. V, 4, 56 sq.
Alcetas Epiri rex VI, 1, 7; 2, 10.
Alcibiades I, 1, 5. 9. 10. 11. 18; 3, 3. 4. 6. 8. 10. 12. 20; 4, 10. 11. 13. 18. 20 sq.; 5, 16. II, 1, 25; 3, 42.
Alcibiades Alcibiadis consobrinus I, 2, 13.
Alcimenus Corinthius IV, 4, 7.
Alcia Minerva VI, 5, 27.
Alexander Thessalus VI, 4, 34 sq. VII, 5, 4.
Alexias Athen. II, 1, 10.
Alexippidas Laced. II, 3, 10.
Alpheus fl. III, 2, 29. VI, 2, 31. VII, 4, 29.
Altis VII, 4, 29.
Alypetus Laced. V, 4, 52.
Alyzia V, 4, 65.
Amphidoi III, 2, 25. 30. IV, 2, 18.
Amphium V, 4, 8.

- Amphipolis IV, 3, 1.
 Amyclae VI, 5, 30. VII, 2, 3.
 Amyclaei IV, 5, 11. 12.
 Amyntas rex Maced. V, 2, 12.
 13. 38; 3, 9.
 Anaetius Athen. II, 3, 2.
 Anaxibius Laced. IV, 8, 32. 33.
 35 sq.
 Anaxicrates Byzant. I, 3, 18.
 Anaxilaus Byzant. I, 3, 18.
 Andrii I, 4, 21 sq. II, 1, 31 sq.
 Androclidas Thebanus III, 5, 1.
 V, 2, 31. 35.
 Andromachus Eleus VII, 4, 19.
 Andrus I, 4, 21; 5, 18. V, 4, 61.
 Angenidas Laced. II, 3, 10.
 Antalcidas Laced. IV, 8, 12 sq.
 V, 1, 6. 25. 28. VI, 3, 12.
 Antandrus I, 1, 25; 3, 17. II, 1,
 10. IV, 8, 35. Antandrii I, 1, 26.
 Antigene Athen. I, 3, 1.
 Antiochus Athen. I, 5, 11 sq.
 Antiphon Athen. II, 3, 40.
 Antisthenes Laced. III, 2, 6.
 Anytus Athen. II, 3, 42.
 Apaturia I, 7, 8.
 Aphrodisium Megar. V, 4, 58.
 Aphytis V, 3, 19.
 Apollo III, 3, 3; 5, 5. IV, 7, 2.
 VI, 4, 2. 30; 5, 27.
 Apollonia V, 2, 11; 3, 1 sq. Apol-
 loniatae V, 2, 12.
 Apollophanes Cyzicenus IV, 1,
 29.
 Aracus Laced. II, 1, 7; 2, 6; 3,
 10. III, 2, 8. VI, 5, 33.
 Arcades III, 2, 26; 5, 12. IV, 4,
 16. V, 2, 19. VI, 5, 11. 15. 16.
 20—23 sq. VII, 1, 18 sq. 23 sq.;
 2, 2. 5. 8. 10; 4, 2 sq. 13 sq.
 19—30. 33 sq.; 5, 1. Arcadia IV,
 4, 16. VI, 5, 12. VII, 4, 35. 40.
 Archedemus Athen. I, 7, 1.
 Archestratus Athen. I, 5, 16.
 Alius II, 2, 15.
 Archias Thebanus V, 4, 2. 6. VII,
 3, 7.
 Archidamus Agesilai pater V,
 3, 13.
 Archidamus Agesilai filius V, 4,
 25 sq. VI, 4, 18. 19. 26; 5, 1.
 VII, 1, 28 sq. 31 sq.; 4, 20 sq.;
 5, 12 sq.
 Archidamus Eleus VII, 1, 33. 38.
 Archytas Laced. II, 1, 10; 3, 10.
 Aresias Athen. II, 3, 2.
 Argeus Eleus VII, 1, 33; 4, 15. 16.
 Arginusae I, 6, 27. 33. 38.
 Argivi I, 3, 13. II, 2, 7. III, 2, 21;
 5, 11. IV, 2, 17; 3, 15. 16; 4,
 1 sq. 19; 5, 1; 7, 2. 3; 8, 13 sq.
 V, 1, 29 sq. VI, 5, 16. 23. 46.
 50. VII, 1, 25. 28. 44; 2, 1 sq.;
 4, 11 sq. 27. 30. Terra Argiva
 IV, 7, 4.
 Ariaeus IV, 1, 27.
 Ariobarzanes I, 4, 7. V, 1, 28.
 VII, 1, 27.
 Aristarchus I, 7, 28. II, 3, 46.
 Aristocles Athen. VI, 3, 2.
 Aristocrates Athen. I, 5, 16; 6,
 29; 7, 1.
 Aristodemus Laced. IV, 2, 9.
 Aristogenes Athen. I, 5, 16; 6,
 29; 7, 1.
 Aristogenes Syrac. I, 2, 8.
 Aristolochus Laced. V, 4, 22.
 Ariston Byzant. I, 3, 8.
 Aristophon Athen. VI, 3, 2.
 Aristoteles Athen. II, 2, 18; 3,
 2, 46.
 Arnapes Persa I, 3, 12.
 Artaxerxes V, 1, 30 sq.
 Asea VI, 5, 11. Aseatae VII,
 5, 5.
 Asia III, 1, 3; 4, 5. IV, 2, 4. 6;
 8, 5. 27. V, 1, 31. VII, 1, 34.
 Asine VII, 1, 25. Asinaei ib.
 Aspendus IV, 8, 30. Aspendii ib.
 Astyochnus Laced. I, 1, 31.
 Astyrene Diana IV, 1, 41.
 Atarneus III, 2, 11.
 Athenadas Sicyonius III, 1, 18.
 Athenae I, 1, 18. II, 3, 24. III, 1,
 1; 5, 7. IV, 4, 18. 19. 8, 12. 24.
 34. V, 1, 10. 20. 28. 35; 4, 2. 22.
 66. VI, 2, 9; 3, 3; 4, 20; 5, 33,
 35. VII, 1, 1. 23; 3, 4; 5, 3.

- Athenienses I, 1, 1 sq. 22. 33; 2, 1 sq.; 3, 2 sq.; 4, 4 sq.; 5, 13 sq.; 6, 15 sq.; 7, 9 sq. II, 1 14 sq.; 2, 10 sq.; 3, 1 sq.; 4, 21. III, 1, 1 sq.; 5, 2. 16. IV, 4, 18. 19; 8, 12. 13. 14. V, 1, 1. 13 sq.; 4, 34 sq. VI, 1, 1. 10 sq.; 2, 1 sq. 10; 3, 1. 20; 4, 20; 5, 1 sq. 33 sq. VII, 1, 1 sq.; 4, 1 sq. 29. 30.
 Attica I, 7, 22. V, 1, 1. 9; 4, 19. 20. VI, 2, 14.
 Aulis III, 4, 3; 5, 5. VII, 1, 34.
 Aulon III, 2, 25; 3, 8. 10. Aulonitae III, 3, 8.
 Autoboesaces Persa II, 1, 8.
 Autocles Athen. VI, 3, 2. 7.
Bacchi templum Aphyti V, 3, 19.
 Bagaues Persa III, 4, 13.
 Bendideum II, 4, 11.
 Bithyni I, 3, 2 sq. III, 2, 2 sq.
 Boeotarchi III, 4, 4.
 Boeotia III, 5, 17. 24. V, 2, 16. 34. VI, 4, 3. Boeoti I, 3, 15. II, 4, 30. III, 2, 25. IV, 2, 17. 18; 3, 3. 15; 4, 1. 2. 9. 12. 5, 9; V, 1, 32; 4, 62. VI, 5, 23. Boeotiae urbes IV, 8, 15. V, 1, 36.
 Boeotius Laced. I, 4, 2.
 Brasidas Laced. II, 3, 10.
 Byzantium I, 1, 35; 3, 2, 11. 14. 15. 18. 20; 4, 11. II, 2, 1. IV, 8, 27. Byzantii I, 1, 35; 3, 18.
Cadmea V, 2, 29. 31; 4, 1 sq. VI, 3, 9. 11; 5, 46.
 Cadusii II, 1, 13.
 Calchedon I, 1, 35; 3, 2 sq. II, 2, 1. IV, 8, 28. Calchedonia I, 1, 22. Calchedonii I, 3, 2 sq.
 Callias Athen. I, 6, 1. Hipponici f. IV, 5, 13. V, 4, 22. VI, 3, 2 sq.
 Callias Laced. IV, 1, 15.
 Callibius Laced. II, 3, 13. 14.
 Callibius Tegeata VI, 5, 6. 8.
 Callicratidas Laced. I, 6, 1 sq. 16. 18. 26. 31 sq. II, 1, 1.
 Callimedon Athen. IV, 8, 13.
 Callisthenes Athen. IV, 8, 13.
 Callistratus Athen. II, 4, 27. Alius VI, 2, 39; 3, 3, 10 sq.
 Callixenus Athen. I, 7, 8. 9. 11. 14. 26. 35.
 Calydon IV, 6, 1. 14. Calydonii.
 Camarina II, 3, 5.
 Cannonus Athen. I, 7, 20. 34.
 Cardia I, 1, 11.
 Cares III, 2, 15.
 Caria I, 1, 10; 4, 8. III, 1, 7. 9. 2, 12. 13. 19; 4, 11. 12. 21.
 Carthaginienses I, 1, 37; 5, 11. II, 3, 5.
 Caryae VI, 5, 25. VII, 1, 28.
 Castolus I, 4, 3.
 Catina II, 3, 5.
 Caue IV, 1, 20.
 Cebren III, 1, 17.
 Cedreae II, 1, 15.
 Celtae VII, 1, 20. 31.
 Celusa IV, 7, 7.
 Cenchreae IV, 5, 1. VI, 5, 51. VII, 1, 17. 41; 4, 5.
 Ceos V, 4, 61.
 Cephallenia VI, 2, 31. 33. 38.
 Cephisodotus Athen. II, 1, 16. Al. VI, 3, 2. VII, 1, 12. 14.
 Cephisophon Athen. II, 4, 36.
 Cephisus d. Atticae II, 4, 19.
 Boeotiae IV, 3, 16.
 Ceramicus Atticus II, 4, 33.
 Ceramicus sinus Cariae I, 4, 8. II, 1, 15.
 Ceres VI, 7, 6.
 Chabrias Athen. V, 1, 10 sq.; 4, 14. 54. 61. VI, 2, 39. VII, 1, 25.
 Chaereleos Athen. II, 3, 2.
 Chaerilus Laced. II, 3, 10.
 Chaeron Laced. II, 4, 33.
 Chalcidenses IV, 2, 17.
 Charadra IV, 2, 15.
 Chares Athen. VII, 2, 18. 20; 4, 1 sq.
 Charicles Athen. II, 3, 2.
 Charmides Athen. II, 4, 19.
 Charon Thebanus V, 4, 3.
 Charopus Eleus VII, 4, 15. 18.

- Chersonesus Thraciae I, 3, 8; 5, 17. III, 2, 8. 9. 10. IV, 2, 6; 8, 5. 35. 39. Chersonesitae I, 3, 10. III, 2, 8.
 Chilon Laced. VII, 4, 23.
 Chius I, 1, 32; 6, 12. 33. 38. II, 1, 1. Chii II, 1, 5. 6. III, 2, 11.
 Chremon Athen. II, 3, 2.
 Chrysopolis I, 1, 22; 3, 12.
 Cinadon Laced. III, 3, 4 sq.
 Cissidas Syrac. VII, 1, 28.
 Cilicia III, 1, 1.
 Cithaeron V, 4, 36 s. 55. 59. VI, 4, 5.
 Cius I, 4, 7.
 Cladaus VII, 4, 29.
 Clazomenae I, 1, 10. 11. V, 1, 31.
 Cleander Sicyonius VII, 1, 45.
 Clearchus Lac. I, 1, 35; 3, 15.
 Cleas Laced. V, 4, 39.
 Cleocritus Athen. II, 4, 20.
 Cleombrotus Laced. V, 4, 14. 16. 59. VI, 1, 1; 4, 2 sq.
 Cleomedes Athen. II, 3, 2.
 Cleonae VII, 5, 15.
 Cleonymus Laced. V, 4, 25. VI, 4, 14.
 Cleophon Athen. I, 7, 35.
 Cleosthenes Laced. II, 3, 10.
 Cleostratus Argivus I, 3, 13.
 Clinomachus Laced. II, 3, 10.
 Cliteles Corinthius VI, 5, 37.
 Clitorii V, 4, 36 sq.
 Cnidus IV, 3, 12; 8, 22.
 Cocylitae III, 1, 16.
 Coeratadas Boeotus I, 3, 15. 17. 21. 22.
 Colonae III, 1, 13. 16.
 Colophon I, 2, 4. Colophonii ib.
 Collytensis, v. Thrasybulus.
 Conon Athen. I, 4, 10; 5, 16. 18; 6, 15 sq. 19. 22. 38; 7, 1. II, 1, 28 sq. IV, 3, 11. 13. 8, 1. 2. 7. 9. 12. 13. 16.
 Coreyra V, 4, 64. 66. VI, 2, 4 sq. 9. 33. Coreyræi VI, 2, 7. 8. 15. 24. 36 sq.
 Coressus I, 2, 7. 9.
 Corinthus IV, 4, 6. 14. 17. 19; 8, 15. V, 1, 34. 36. VI, 5, 49. VII, 1, 15; 3, 2; 4, 4. Corinthii II, 1, 32 sq.; 4, 30. III, 2, 25; 5, 12. 17. 23. IV, 2, 14. 17. 22. 23; 3, 15; 4, 5, 2. 3. 13. 19. V, 3, 27. VI, 4, 18; 5, 29. 52. VII, 1, 18. 19. 20. 25. 40; 4, 6 sq.
 Coronea IV, 3, 16.
 Coryphasium I, 2, 18.
 Cos I, 5, 1.
 Cranium IV, 4, 4.
 Crannonii IV, 3, 3.
 Cratesippidas Laced. I, 1, 32; 5, 1.
 Cremaste IV, 3, 37.
 Cretenses IV, 2, 16; 7, 6. VII, 5, 10.
 Creusis IV, 5, 10. V, 4, 16. 17. 60. VI, 4, 3. 25.
 Crinippus Syrac. VI, 2, 36.
 Critias Athen. II, 3, 2. 24—56; 4, 8. 19.
 Crocinas Thessalus II, 3, 1.
 Crommyon IV, 4, 13; 5, 19.
 Cromnus VII, 4, 20. 21 sq.
 Cronium VII, 4, 14.
 Ctesicles Athen. VI, 2, 10.
 Cydon Byzant. I, 3, 18.
 Cyllene III, 2, 27. 30. VII, 4, 19.
 Cylon III, 5, 1.
 Cyme III, 4, 27.
 Cynoscephalae V, 4, 15. VI, 4, 5.
 Cyprus IV, 8, 24. V, 1, 10. 31.
 Cyrus minor I, 4, 3 sq.; 5, 1. 2; 3, 6. 6. 10. II, 1, 8. 13. 15. III, 1, 1. Cyri milites III, 2, 7. 13; 4, 20.
 Cythera IV, 8, 8. Regio Cytheria 7. Cytherii IV, 8, 8.
 Cyzicus I, 1, 11. 14. 16 sq.; 3, 13. III, 4, 10. Cyziceni I, 1, 19. 20. IV, 1, 29.
D
 Damaratus III, 1, 6.
 Darius I, 2, 19. II, 1, 8. Dariaeus ib.
 Dasycylius III, 4, 13. IV, 1, 15.
 Deceles I, 1, 33 sq.; 2, 14; 3, 22. II, 2, 7; 3, 3.
 Delphinium I, 5, 15.

- Delphion Phliasius V, 3, 22. 24.
 Demaenetus Athen. V, 1, 10. 26.
 Demarchus Syrac. I, 1, 29.
 Demostratus Athen. VI, 3, 2.
 Demoteles Laced. VII, 1, 32.
 Demotion VII, 4, 4.
 Deras castellum VII, 1, 22.
 Dercylidas Laced. III, 1, 8. 9.
 16. 17 sq.; 2, 1 sq.; 4, 6. IV,
 3, 1 sq.; 8, 3. 5. 32.
 Deras V, 2, 38 sq.; 3, 1 sq.
 Diagoras I, 1, 2.
 Diana IV, 2, 10. VI, 5, 9. VII, 1, 34.
 Astyrene IV, 1, 41. Ephesia I,
 2, 6. III, 4, 18. Leucophryene
 III, 2, 19. Munychia II, 4, 11.
 Digma ia Piraeo V, 1, 21.
 Dinon Laced. V, 4, 33. VI, 4, 14.
 Diocles II, 3, 2.
 Diomedon Athen. I, 5, 16; 6, 22.
 29; 7, 2, 16. 29.
 Dion Athen. IV, 8, 13.
 Dionysius Athen. V, 1, 26.
 Dionysius Syrac. maior II, 2,
 24; 3, 5. VI, 2, 4. 33. VII, 1,
 20. 22.
 Dionysius Syrac. minor VII, 4, 12.
 Diopithes Laced. III, 3, 3.
 Dioscuri VI, 3, 6.
 Diotimus Athen. I, 3, 12. V, 1, 25.
 Diphridas Laced. IV, 8, 21 sq.
 Dolopes VI, 1, 7.
 Dorieus Rhodius I, 1, 24; 5, 19.
 Dorotheus I, 3, 13.
 Dracon Pellen. III, 2, 11.
 Dracontides Athen. II, 3, 2.
 Ecdicus Laced. IV, 8, 20 sq.
 Eion I, 5, 15.
 Elaenus II, 1, 20.
 Elei III, 2, 21 sq.; 5, 12. IV, 2, 16.
 VI, 5, 2 sq. 19. 23. 30. VII, 1, 18
 sq. 26; 2, 5; 4, 12 sq. 26 sq. 35; 5,
 1, 18. Elea III, 2, 23. VI, 2, 31.
 VII, 4, 17.
 Eleusis II, 4, 8. 19. 24 sq. VII,
 5, 15. Eleusinius II, 4, 9.
 Eleutheræ V, 4, 14.
 Elimia V, 2, 38.
 Elis III, 2, 23. 25. IV, 7, 4. VI,
 2, 3. VII, 1, 38.
 Endius Laced. II, 3, 1. 10.
 Enyalius II, 4, 17.
 Epaminondas VII, 1, 15 sq.; 4,
 39 sq.; 5, 3 sq.
 Epariti VII, 4, 22. 33. 34. 36; 5, 3.
 Eperatus Laced. II, 3, 10.
 Epeum III, 2, 30.
 Ephesus I, 2, 6 sq.; 5, 10. 14. II,
 1, 6. III, 1, 11; 2, 9. 11; 4, 4.
 7. 11. 16. IV, 8, 3. V, 1, 6. Ephe-
 sii I, 2, 10; 5, 12. 15. Regio
 Ephesia III, 2, 14.
 Ephialtes IV, 8, 24.
 Epicydidas Lac. IV, 2, 2. V, 4, 39.
 Epidauros VI, 2, 3. VII, 1, 18. 25.
 Epidaurei IV, 2, 16. VI, 5, 29.
 VII, 2, 2.
 Epidocus I, 1, 29.
 Eplicia IV, 2, 14; 4, 13.
 Epitalium III, 2, 29. 30. Epita-
 lienses 9, 25.
 Erasinides Athen. I, 5, 16; 6, 16.
 29. 7, 2. 29.
 Erasistratus Athen. II, 3, 2.
 Eratosthenes Athen. II, 3, 2.
 Eretrienses III, 1, 6.
 Erythrae V, 4, 49.
 Eteonicus Lac. I, 1, 32; 6, 26. 35.
 II, 1, 1 sq.; 2, 5. V, 1, 1 sq. 13.
 Etymocles Laced. V, 4, 22. 32.
 VI, 5, 33.
 Euagoras Cyprinus II, 1, 29. IV,
 8, 24. V, 1, 10. Eleus I, 2, 1.
 Eualces Athen. IV, 1, 40.
 Euarchippus Lac. I, 2, 1. II, 3, 10.
 Euboea II, 3, 2. Euboeenses
 IV, 3, 15. VI, 5, 23. VII, 5, 4.
 Eubotas Cyren. I, 2, 1.
 Eucles festum IV, 4, 2.
 Eucles Syrac. I, 2, 8.
 Euclides Athen. II, 3, 2.
 Euctemon Athen. I, 2, 1.
 Eudamidas Laced. V, 2, 24. 25.
 Endicus Laced. V, 4, 39.
 Eumachus Athen. I, 1, 22.
 Eumathes Athen. II, 3, 2.
 Eumomus Athen. V, 1, 5. 7. 9.

- Ephron Sicyon. VII, 1, 44 sq.; 2, 11 sq.; 3, 2 sq. 8, 12.
 Europa III, 2, 9. IV, 2, 6; 3, 15; 8, 6.
 Eurotas V, 4, 28. VI, 5, 27. 30.
 Eurymedon IV, 8, 30.
 Euryptolemus Athen. I, 3, 12 sq.; 4, 19; 7, 12. 16. 34.
 Eurysthenes III, 1, 6.
 Eurystheus VI, 5, 47.
 Eutaea VI, 5, 12. 20. 21.
 Euthycles Laced. VII, 1, 38.
 Eutresii VII, 1, 29.
 Euxenus Laced. IV, 2, 6.
 Exarchus Laced. II, 3, 10.
 Galaxidorus Laced. III, 5, 1.
 Gambrium III, 1, 6.
 Gaurium I, 4, 22.
 Gela II, 3, 5.
 Gelanor s. Geranor Laced. VII, 1, 25.
 Gerastus III, 4, 4. V, 4, 61.
 Gergis III, 1, 15. 19. 21. Gergithii 22.
 Gnosis Syrac. I, 1, 29.
 Gongylus Eretriensis III, 1, 6.
 Gordieum I, 4, 1.
 Gorgion Eretriensis III, 1, 6.
 Gorgopas Laced. V, 1, 5 sq.
 Graeci I, 5, 9 etc. Graeci in exercitu Cyri minoris III, 1, 2.
 Graecia II, 2, 6 etc.
 Grynium III, 1, 6.
 Gylis Laced. IV, 3, 21. 23.
 Gytheum I, 4, 11. VI, 5, 32.
 Hagnon Athen. II, 3, 30.
 Halae II, 4, 45.
 Haliartus III, 5, 6. 17. 25. Haliartii 18.
 Halenses IV, 2, 16. VI, 2, 3. VII, 2, 2.
 Halipidon Athenarum II, 4, 30.
 Halisarna III, 1, 6.
 Hamaxitus III, 1, 13. 16.
 Hannibal I, 1, 37.
 Helicon mons IV, 3, 16. 18.
 Helixus Megar. I, 3, 15. 17. 21.
 Hellespontii III, 4, 11 sq. IV, 3, 17; 8, 31.
 Hellespontus I, 1, 2 sq.; 3, 8, 9. II, 1, 21. III, 2, 9 sq.
 Helos Lacon. VI, 5, 32.
 Helotes I, 2, 18. III, 3, 6 sq. VI, 5, 28. VII, 2, 2.
 Heraclea Trachinia I, 2, 18. VI, 4, 27. Heracleotae III, 5, 6. VI, 4, 9. 27; 5, 23.
 Heracleum Aeginiae V, 1, 10.
 Calchedonis I, 3, 7. Thebarum VI, 4, 7.
 Heraclides Syrac. I, 2, 3.
 Heraea III, 2, 30; 3, 1. VI, 5, 22. Heraeenses VI, 5, 11. 22.
 Heraeum Corinth. IV, 5, 5 sq. Phlias. VII, 2, 1 sq.
 Hercules III, 3, 3. VI, 3, 6; 4, 7; 5, 47. VII, 1, 31.
 Herippidas Laced. III, 4, 6. 20. IV, 1, 11 sq.; 2, 8; 3, 15. 17; 8, 11.
 Hermion VI, 2, 3. Hermionenses IV, 2, 16. VII, 2, 2.
 Hermocrates Syrac. I, 1, 27 sq.; 3, 13.
 Hermogenes Athen. IV, 8, 13.
 Hermon Megar. I, 6, 32.
 Herodas Syrac. III, 4, 1.
 Hieramenes Persa II, 4, 9.
 Hierax Laced. V, 1, 3 sq.
 Hieron Athen. II, 3, 2. Lac. VI, 4, 9.
 Himera I, 1, 37.
 Hippeus Samius I, 6, 29.
 Hippias Eleus VII, 4, 14.
 Hippocrates Lac. I, 1, 23; 3, 5 sq.
 Hippodameum forum II, 4, 11.
 Hippodamus Sicyon. VII, 1, 45.
 Hippolochus Athen. II, 3, 2.
 Hippomachus Athen. II, 4, 19.
 Hippon Syrac. I, 2, 8.
 Hipponicus Athen. VI, 3, 2. Phliasius V, 3, 13.
 Histiaeenses II, 2, 3.
 Hyacinthia IV, 5, 11.
 Hyampolitae VI, 4, 27.
 Hypates Theb. VII, 3, 7.
 Hypatodorus Tanagr. V, 4, 49.
 Hypermenes Laced. VI, 2, 25.

- Iason** Phraeus VI, 1, 4; 4, 20 sq.
Iberes VII, 1, 20.
Ichthys prom. VI, 2, 31.
Ida I, 1, 25.
Idaeus Laced. IV, 1, 39.
Ilarchus Laced. II, 3, 10.
Ilium I, 1, 4. Ilienses III, 1, 16.
Imbrus IV, 8, 15. V, 1, 31.
Iones III, 4, 11. IV, 3, 17.
Ionia III, 2, 11. 14. V, 1, 28.
Ionicae urbes III, 1, 3; 2, 12.
Iphicrates IV, 4, 9. 15. 16; 5, 3. 13. 15. 19; 8, 34 sq. 39. V, 1, 25. VI, 2, 13 sq. 24. 27. 35. 36. 39; 3, 3; 4, 1; 5, 49, 51.
Isanor Laced. II, 3, 10.
Isarchus Laced. II, 3, 10.
Ischolaus VI, 5, 24 sq.
Isias II, 3, 10.
Ismenias III, 5, 1. V, 2, 25 sq.
Isthmia IV, 5, 1. 2.
Isthmus Corinth. IV, 5, 1; 8, 8. Thracins III, 2, 10. Pallenes V, 2, 15.
Iuppiter Olympius III, 2, 22. 26. 31. VII, 4, 35.
Labotas Laced. I, 2, 18.
Lacedaemon, v. Sparta.
Lacedaemonii I, 1, 17 et passim.
Laconica II, 2, 13. IV, 7, 6; 8, 8. VI, 2, 9. 31; 5, 21. 24. VII, 1, 25. 29.
Lacrates Laced. II, 4, 33.
Lampsacus I, 2, 15 sq. II, 1, 18. III, 2, 6.
Larisa Aegyptia, Larisaci III, 1, 13. 16. Alia III, 1, 7. Thes-saliae VI, 4, 33. 34. Larisaci Thess. II, 3, 4. IV, 3, 3.
Larusus d. III, 2, 23.
Lasion III, 2, 30. VII, 4, 12. La-sionii IV, 2, 16.
Lechaeum IV, 4, 7. 17; 5, 7. 8 sq. V, 1, 29.
Lemnus IV, 8, 13. V, 1, 31.
Leon Athen. I, 5, 16; 6, 16. VII, 1, 33. 37. 38. Laced. II, 3, 10.
Salaminius II, 3, 39.
Leontiades V, 2, 25 a.; 4, 7. 19.
Leontini II, 3, 5.
Leontis tribus II, 4, 27.
Leontichus Athen. V, 1, 26.
Leotychidas III, 3, 1.
Lepreatae III, 2, 25. VI, 5, 11.
Lesbus I, 2, 11; 6, 12. 26. II, 2, 5; 3, 32. IV, 8, 28.
Letrini III, 2, 25. 30. IV, 2, 16.
Leucas VI, 2, 3. 26.
Leucolophides Athen. I, 4, 21.
Leucophrys III, 2, 19. IV, 8, 17.
Leuctra V, 4, 33. VI, 4, 4; 5, 1. 23. VII, 1, 35; 2, 2.
Leuctrum VI, 5, 24.
Libys Laced. II, 4, 28.
Lichas Laced. III, 2, 21.
Locri Opuntii III, 5, 3 sq. Oro-lae IV, 2, 17. Utrique IV, 3, 15. 22. VI, 5, 23.
Locris III, 5, 3. 4. IV, 3, 31.
Lycæthus Athen. VI, 3, 2.
Lycarius Laced. II, 3, 10.
Lyceum I, 1, 33. II, 4, 27.
Lyciscus Athen. I, 7, 13.
Lycomedes Mantin. VII, 1, 23 sq.; 4, 2 sq.
Lycophron Phraeus II, 3, 4.
Lycurgus Laced. I, 3, 18.
Lydia I, 2, 4.
Lysander I, 5, 1; 6, 1 sq. II, 1, 6 sq.; 2, 2 sq.; 3, 6 sq.; 4, 28 sq. III, 1, 9; 3, 3; 4, 2. 7 sq.; 5, 6 sq.
Lysander Sicyon. VII, 1, 45.
Lysias I, 6, 30; 7, 2.
Lysimachus Athen. II, 4, 3. 26.
Lysimenes Sicyon. VII, 1, 45.
Lysippus Laced. III, 2, 29 sq.
Macedones V, 2, 12. 40.
Macedonia I, 1, 12. IV, 3, 3, V, 2, 12. 13. 38. V, 3, 18. VI, 1, 11.
Macedonicus exercitus V, 2, 43.
Macistus III, 2, 30.
Madytus I, 1, 3.
Macander III, 2, 14. 17; 4, 12. 21; 8, 17.
Malea prom. Lacon. I, 2, 18. Ma-leatis VI, 5, 24.

- Malea prom. Leabi I, 6, 26.
 Malienses, v. Melienses.
 Mania Dardan. III, I, 10 sq.
 Mantinea IV, 5, 18. V, 2, 2 sq. VI,
 5, 3 sq. VII, 5, 7 sq. Mantine-
 enses III, 2, 21. IV, 2, 13; 4,
 17; 5, 18. V, 2, 1 sq. VI, 4, 18; 5,
 3 sq. VII, 4, 33 sq.; 5, 1, 14 sq.
 Mantinice VI, 5, 15, 17.
 Mantitheus Athen. I, 1, 10; 3, 13.
 Maraci VI, 1, 7.
 Marganenses III, 2, 25. 30. IV,
 2, 16. VI, 5, 2. VII, 4, 14. 26.
 Medea VII, 1, 28. 29.
 Medi I, 2, 19.
 Medocus IV, 8, 26.
 Megabates Persa IV, 1, 28.
 Megalopolitae VII, 8, 5.
 Megara I, 1, 36; 2, 14. II, 4, 1.
 IV, 4, 13. V, 4, 41, 55, 58. Me-
 garenses I, 3, 15; 6, 32. Mega-
 rica V, 4, 18. VI, 4, 26.
 Megillus Laced. III, 4, 6.
 Melanippus Rhodius VI, 2, 35.
 Melanopus Athen. VI, 3, 2.
 Melanthius Athen. II, 3, 46.
 Meletus Athen. II, 4, 36.
 Melienses vel Malienses III, 5,
 6. IV, 2, 17. VI, 5, 23.
 Melobius Athen. II, 3, 2.
 Melon Theb. V, 4, 2 sq. V. Menon.
 Melus IV, 8, 7. Melii II, 2, 3. 9.
 Menander I, 2, 16. II, 1, 16. 26.
 Menascus Laced. IV, 2, 8.
 Menecles Athen. I, 7, 34.
 Menecrates Syrac. I, 1, 29.
 Menon s. Melon Thesp. V, 4, 55.
 Messene V, 2, 3. VII, 1, 27. 36.
 Messenii VI, 5, 33. VII, 1, 29;
 4, 27; 5, 5.
 Methymna I, 2, 12; 6, 12. 38. IV,
 8, 29. Methymnaei I, 6, 13. 14.
 18. IV, 8, 29.
 Midias Dardan. III, 1, 14 sq.
 Migdon Laced. III, 4, 20.
 Miletus I, 1, 31; 2, 2; 5, 1;
 6, 2. 7. Milesii I, 6, 8.
 Mindarus Laced. I, 1, 4. 11. 14
 sq. 23; 3, 15.
 Minerva I, 1, 4; 3, 1; 6, 1. II, 4,
 39. III, 1, 21 sq. V. Alea.
 Misgoulaidas Laced. II, 3, 10.
 Mitracus Persa II, 1, 8.
 Mitrobates Persa I, 3, 12.
 Mnasippus Laced. VI, 2, 4 sq.
 15 sq.
 Mnesilochus Athen. II, 3, 2.
 Mnesithides Athen. II, 3, 2.
 Munychia II, 4, II. Diana Mu-
 nychia ib.
 Myrina III, 1, 6.
 Myscon Syrac. I, 1, 29.
 Mysi III, 1, 13. IV, 1, 24. Mysia
 I, 4, 7.
 Mytilene I, 6, 16. 26. 38; 7, 29.
 II, 2, 5. IV, 8, 28. Mytilenaei
 ib. 29. I, 6, 22.
 Nanthacium IV, 3, 8. 9.
 Naubates Laced. III, 2, 6.
 Naucles Laced. VII, 1, 41.
 Naucelidas Laced. II, 4, 36.
 Naupactus IV, 6, 14.
 Nauplia IV, 7, 6.
 Neandrenses III, 1, 16.
 Nemea IV, 2, 14; 7, 3. VII, 2,
 5; 5, 6.
 Neptunus III, 3, 2. IV, 5, 1. 2.
 4; 7, 4. 5. Gaecochus VI, 5, 30.
 Niceratus Athen. II, 3, 39.
 Nicias Athen. II, 3, 39.
 Nicolochus Laced. V, 1, 6. 7. 25;
 4, 65.
 Nicophemus Athen. IV, 8, 8.
 Nicostratus Athen. II, 4, 6.
 Notium prom. I, 2, 4. 11; 5, 12 sq.
 Ocyllus Laced. V, 4, 22. VI, 5, 33.
 Odeum Athen. II, 4, 9.
 Odrysae IV, 8, 26. V. Thraeces.
 Oeatae VI, 5, 16.
 Oeniadae IV, 6, 14.
 Oenoe Att. I, 7, 23. Corinth. IV,
 5, 5, 19.
 Oetaei I, 2, 18. III, 5, 6.
 Oeum VI, 5, 24 sq.
 Olontheus Laced. VI, 5, 33.
 Olurus VII, 4, 17. 18.

- Olympia III, 2, 26. IV, 1, 40; 7, 2. VII, 4, 14. 28. Olympiaca visib. Olympiacus mons ib. 14. Olympiacus annus ib. 28.
 Olympiorum ludicrum VII, 4, 28.
 Olympius Iuppiter, v. Iuppiter.
 Olynthus V, 2, 11 sq.; 3, 9. Olynthii V, 2, 13 sq.; 3, 1 sq.; 4, 45.
 Oneum VI, 5, 51 sq. VII, 1, 15. 41; 2, 5.
 Onomacles Athen. II, 3, 2. Laced. II, 3, 10.
 Onomantius Laced. II, 3, 10.
 Opuntii Locri, v. Locri.
 Orchomenus Arcadiae IV, 5, 18. V, 1, 29. VI, 5, 15 sq. 29. Orchomenii ib. 11. Boeotiae III, 5, 17. IV, 3, 15. Orchomenii Arcadiae VI, 5, 11. 13. Boeotiae III, 5, 6. IV, 2, 17; 3, 15. 18. V, 4, 36. VI, 4, 10.
 Oreus V, 4, 56. Oritae 57.
 Oropus VII, 4, 1.
 Orsippus Laced. IV, 2, 8.
 Otys rex Paphlag. IV, 1, 3 sq. 10 sq.
 Ozolae Locri, v. Locri.
 Pactolus III, 4, 22.
 Pagasae V, 4, 56.
 Palaegambrium III, 1, 6.
 Pallantium VI, 5, 9. Pallantien-ses VII, 5, 5.
 Pallene V, 2, 15.
 Pamphilus Athen. V, 1, 2.
 Pangaeum V, 2, 17.
 Pantacles Lac. I, 3, 1. II, 3, 10.
 Paphlagonia IV, 1, 2 sq.
 Paralus navis II, 1, 28 sq.; II, 2, 3. VI, 2, 14.
 Parapita Persis IV, 1, 39.
 Parium I, 1, 13.
 Parrhasii VII, 1, 28.
 Parus I, 4, 11.
 Pasimachus Laced. IV, 4, 10.
 Pasimelus Corinth. IV, 4, 4. 7.
 Pasippidas Laced. I, 1, 32; 3, 13. 17.
 Patesiadas Laced. II, 3, 10.
 Pausanias rex Laced. II, 2, 7. 4, 29 sq. III, 5, 6 sq. V, 2, 3.
 Pella V, 2, 13.
 Pellene Achaiae VII, 1, 18; 2, 18. 20; 4, 18. Lacon. VII, 5, 9.
 Pellenenses Ach. IV, 2, 20. VI, 5, 29. VII, 1, 15 sq.; 2, 2. 11; 4, 17.
 Pelles Laced. IV, 3, 23.
 Pelopidas Theb. VII, 1, 33 sq.
 Peloponnesus III, 2, 17. 26; 6, 17. IV, 6, 14. VI, 2, 9; 3, 6. VII, 1, 23; 2, 2; 4, 35; 5, 1 sq.
 Peloponnesii I, 1, 6 sq.; 6, 33 sq. II, 2, 7; 4, 21. 29. III, 1, 4; 5, 6. VI, 5, 1.
 Percote V, 1, 25.
 Pergamus III, 1, 6.
 Pericles Athen. I, 5, 16; 6, 29; 7, 16. 21.
 Perinthus I, 1, 21. Perinthii ib.
 Persae III, 4, 14 sq. IV, 1, 30. Rex Persarum VI, 1, 12.
 Phaedrias Athen. II, 3, 2.
 Phanias Athen. V, 1, 26.
 Phanosthenes Athen. I, 5, 18.
 Pharae IV, 8, 7.
 Pharax Laced. III, 2, 12. 14. IV, 5, 6. VI, 5, 33.
 Pharnabazus Persa I, 1, 6 sq. 31; 2, 16; 3, 5 sq.; 4, 1 sq. III, 1, 9 sq.; 2, 1 sq. 9. 13; 4, 10. 13. IV, 1, 1. 7. 15 sq.; 3, 11. 8, 1, 3 sq. V, 1, 28.
 Pharnabazi filius IV, 1, 38 sq.
 Pharsalus VI, 4, 34. Pharsalii IV, 3, 3. VI, 1, 2 sq.
 Phea III, 2, 30.
 Pherae II, 3, 4. VI, 4, 31.
 Phidon Athen. II, 3, 2.
 Philippus Theb. V, 4, 2.
 Philiscus Abydenus VII, 1, 27.
 Phillidas Theb. V, 4, 2. 4 sq.
 Philocles Athen. I, 7, 1. II, 1, 30 sq.
 Philodices Athen. I, 3, 13.
 Phliasii IV, 2, 16; 4, 15. V, 2, 9 sq.; 3, 10. 16. VI, 4, 9. 18; 5, 14. 17. 29. VII, 1, 1; 2, 1; 3, 1; 4, 1.

- Phlius IV, 4, 15; 7, 3. V, 2, 8.
 VII, 1, 18; 2, 4. 5. 10 sq.
 Phocaea I, 3, 1; 5, 11; 6, 33.
 Phocenses III, 5, 3. 6. 17. 21. IV,
 3, 15. 21. V, 2, 33; 4, 60. VI,
 1, 1; 2, 1; 3, 1; 4, 2. 9. 21; 5,
 23. 30. VII, 5, 4.
 Phocis III, 5, 4. VI, 1, 1; 4, 27.
 Phoeidas Laced. V, 2, 24 sq. 4,
 41 sq.
 Phoenix III, 4, 1. Phoeniciae
 triremes III, 4, 1. IV, 3, 11.
 Phoenicus IV, 8, 7.
 Phrya III, 2, 30.
 Phrygia I, 4, 1. III, 2, 1; 4, 12. 26.
 IV, 1, 1.
 Phthia IV, 3, 9.
 Phyle II, 4, 2 sq.
 Piraeum IV, 5, 1 sq.
 Piraeus I, 1, 35; 2, 14; 3, 22;
 4, 12; 7, 35. II, 3, 11; 4, 1. 24
 sq. III, 5, 5. 16. IV, 8, 9. V,
 1, 9; 2, 33; 4, 20. 34.
 Pisander III, 4, 29. IV, 3, 10 sq.
 Pisatae VII, 4, 28 sq.
 Pisanax I, 4, 19; 7, 12.
 Pisas s. Pithias Argivus VII,
 1, 41.
 Pisidae III, 1, 13.
 Pison Athen. II, 3, 2.
 Pithias, v. Pisas.
 Pityas Laced. I, 6, 1. II, 3, 10.
 Plataeae V, 4, 10. 14. 48. VI, 3,
 5. VII, 1, 34. Plateenses V,
 4, 10. VI, 3, 1.
 Plistolas Laced. II, 3, 10.
 Plynteria I, 4, 12.
 Podanemus Laced. IV, 8, 11.
 Phliasius V, 3, 13.
 Pollis Laced. IV, 8, 11. V, 4, 61.
 Polysenidas Laced. VII, 4, 23.
 Polyanthes Corinth. III, 5, 1.
 Polybiades Laced. V, 3, 20. 26.
 Polychares Athen. II, 3, 2.
 Polycharmus Laced. V, 2, 41.
 Pharsalius IV, 3, 8.
 Polydamas Pharsalius VI, 1, 2 sq.
 Polydorus Thessalus IV, 4, 33.
 Polyphron Thessalus VI, 4, 33 sq.
 Polytropus Corinth. VI, 5, 11.
 Polyxenus Syracus. V, 1, 26.
 Pontus I, 1, 22. II, 2, 1. IV, 8,
 27. 31. V, 1, 28.
 Potamis Syracus. I, 1, 29.
 Potidaea V, 2, 15. 24. 39; 3, 6.
 Potniae V, 4, 51.
 Pras IV, 3, 9.
 Prasiae VII, 2, 2.
 Praxitas Laced. IV, 4, 7. 8. 13;
 5, 19.
 Priene III, 2, 17. IV, 8, 17.
 Proxenus Corinth. IV, 8, 11.
 Procles III, 1, 6. Phliasius V, 3,
 13. VI, 5, 38. VII, 1, 1.
 Proconnesus I, 1, 13. 18. 20; 3,
 1. IV, 8, 36. V, 1, 26.
 Prometheus Thessalus II, 3, 36.
 Prothous Laced. VI, 4, 2.
 Protomachus Athen. I, 5, 16; 6,
 30. 33; 7, 1.
 Proxenus Syracus. I, 3, 13. Te-
 geates VI, 5, 7. Pellenensis
 VII, 2, 16.
 Pygela I, 2, 2. Pygelenses ib.
 Pylus/Elidis VII, 4, 16. 26. Pylis
 ibid.
 Pyrrholochus Argivus I, 3, 13.
 Pythia VI, 4, 29. 30.
 Pythodorus Athen. II, 3, 1.
 Rhamphias Laced. I, 1, 35.
 Rhathines Persa III, 4, 13.
 Rhium IV, 6, 14; 8, 11.
 Rhodus I, 1, 2; 5, 1. 19; 6, 3. II,
 1, 15. IV, 8, 20. V, 1, 5. Rho-
 dii I, 6, 18. IV, 8, 29.
 Rhoeteum I, 1, 2.
 Salaminia navis VI, 2, 14.
 Salamis II, 2, 9.
 Samii I, 6, 25. 29; 7, 30. II, 2, 6;
 3, 6.
 Samius Laced. III, 1, 1.
 Samothrace V, 1, 7.
 Samus I, 2, 1; 4, 8 sq. 23; 5, 14.
 18. 20; 6, 2. 15. 25. 38. II, 1,
 12; 3, 3. IV, 8, 23.

- Sardes I, 1, 9. 10; 5, 1. III, 2, 11; 4, 25. IV, 1, 27; 8, 21. Sardiana regio III, 4, 21.
 Satyrus Athen. II, 3, 54.
 Scepsis III, 1, 15. 19. 20. 28. Scepsii III, 1, 21.
 Scilluntii VI, 5, 2.
 Scionaei II, 2, 3.
 Sciritae V, 2, 24; 4, 52 sq. Scirtis VI, 5, 24. 25. VII, 4, 21.
 Scolus V, 4, 49.
 Scopas Thessalus VI, 1, 19.
 Scotussaei IV, 3, 3.
 Scyrus IV, 8, 15. V, 1, 31.
 Scythes Laced. III, 4, 20.
 Selinus I, 1, 37. Selinuntii I, 2, 8 s.
 Sellasia II, 2, 13. 19. VI, 5, 27. VII, 4, 12.
 Selybria I, 1, 21; 3, 10. Selybriani I, 1, 21.
 Sestus I, 1, 7. 11. 36; 2, 13. II, 1, 20. 25. IV, 8, 3 sq.
 Seuthes III, 2, 2. 9. IV, 8, 26.
 Sicilia I, 1, 37; 5, 21. VI, 2, 9. Siculi II, 2, 24.
 Sicyon IV, 2, 14; 4, 1. 7. 14; 5, 12. 19. VII, 1, 17. 18. 44; 2, 11. 15; 3, 1. Sicyonii IV, 2, 16; 4, 8 sq. VI, 4, 18. VII, 1, 22; 2, 1 sq.; 3, 1; 4, 1.
 Sidus IV, 4, 13; 5, 19.
 Sisyphus dictus Dercylidas III, 1, 8.
 Soclidas Laced. VII, 4, 19.
 Socrates Athen. I, 7, 15.
 Sophocles Athen. II, 3, 2.
 Sophroniscus I, 7, 15.
 Sostratidas Laced. II, 3, 10.
 Sparta s. Lacedaemon I, 1, 23; 2, 1; 3, 19; 6, 8. 32. III, 2, 20; 3, 1. IV, 2, 12; 8, 7. V, 3, 10. 11. VI, 4, 16; 5, 23. VII, 1, 23. 28. 32; 2, 3; 5, 7. 9.
 Spartiatae III, 3, 5 sq.; 4, 2. V, 1, 11; 3, 8. 9; 4, 39. VI, 4, 15; 5, 21. 25. VII, 5, 10. 11. Lacedaemonii passim.
 Spartolus V, 3, 6.
 Sphagiae VI, 2, 31.
 Sphodrias Laced. V, 4, 15 sq. 23 sq. VI, 4, 14.
 Spithridates Persa III, 4, 10. IV, 1, 2 sq. 10 sq. 20 sq.
 Stages Persa I, 2, 5.
 Stalca Eleus VII, 4, 15.
 Stasippus Tegeates VI, 4, 18; 5, 6 sq.; 36.
 Sthenelaus Laced. II, 2, 2.
 Stratolas Eleus VII, 4, 15. 31.
 Stratus IV, 6, 4.
 Strombichides Athen. VI, 3, 2.
 Struthas Persa IV, 8, 17 sq.
 Syennesis III, 1, 1.
 Syracusae I, 1, 29. 31. V, 1, 26. 28. VI, 2, 35. VII, 1, 22.
 Syracusani I, 1, 18. 26 sq.; 2, 8 sq. II, 2, 24; 3, 5.
 Tanagra V, 4, 49. Tanagraei ib.
 Tegea III, 5, 7. 25. V, 1, 33; 4, 37. VI, 5, 9. 15 sq. VII, 4, 36; 5, 6 sq. Tegeatae IV, 2, 13. VI, 4, 18; 5, 9 sq. VII, 4, 36; 5, 5. 8. Tegeatis VI, 5, 15.
 Telantias Laced. IV, 4, 19; 8, 11. 23 sq. V, 1, 1 sq. 13; 2, 37. 41. 43; 3, 3 sq.
 Temnus IV, 8, 5.
 Tenaea IV, 4, 19.
 Tenedus V, 1, 6. Tenedii 7.
 Teuthrania III, 1, 6.
 Thalamae VII, 4, 26.
 Thamneria II, 1, 13.
 Thasus I, 1, 12. 32; 4, 9. V, 1, 7.
 Thebae II, 4, 1. III, 5, 1. 3. V, 2, 25; 4, 19. VI, 3, 2. VII, 4, 34. Thebani I, 7, 28. II, 2, 19. III, 2, 21; 5, 4 sq. 18. 22. 24. IV, 3, 16 sq.; 5, 10. V, 1, 32 sq.; 2, 25 sq.; 4, 2 sq. VI, 1, 1; 2, 1; 3, 1. 9. 19; 4, 3 sq. 10 sq. 20 sq.; 5, 22 sq. VII, 1, 15 sq.; 2, 5; 3, 4 sq.; 4, 1 sq.; 5, 6. 16.
 Thebes campus IV, 1, 41.
 Themistogenes Syrac. III, 1, 2.
 Theogenes Athen. I, 3, 13. II, 3, 2.
 Theognis Athen. II, 3, 2.
 Theopompus Milesius II, 1, 30.

- Theramenes Athen. I, 1, 12. 22; 6, 35; 7, 4 sq. II, 2, 16 sq.; 3, 2.
 Therimachus Laced. IV, 8, 29.
 Thermopylae VI, 5, 43.
 Thersander Laced. IV, 8, 18 sq.
 Thespiae V, 4, 15. 20. 38 sq. VI, 3, 5. Thespice VI, 4, 4.
 Thessalia II, 3, 4. 36. IV, 3, 3. VI, 1, 2 sq. 12; 4, 28; 5, 23.
 Thessali IV, 3, 3. 7. 8. V, 3, 9. VI, 1, 8. 9. 14. 18; 4, 28. 30. VII, 5, 4. Thessalicus VI, 1, 3; 5, 4.
 Thibrachus Laced. II, 4, 33.
 Thibron Laced. III, 1, 4. 1 sq. IV, 8, 17 sq.
 Thisbae VI, 4, 3.
 Thorax Laced. II, 1, 18. 28.
 Thoricus I, 2, 1.
 Thraces III, 2, 8. 10. V, 2, 17.
 Thraces Bithyni I, 3, 2. Odrysae III, 2, 2. 5. Thracia I, 4, 9. II, 2, 5. III, 2, 9. IV, 8, 26. V, 1, 26; 2, 12. 24.
 Thracium I, 3, 20.
 Thrasonidas Eleus VII, 4, 15.
 Thrasybulus Collytensis V, 1, 26. Stiriensis I, 1, 12; 4, 9 sq.; 5, 11; 6, 35; 7, 5. 17. 31. II, 3, 42. 44; 4, 2. III, 5, 16. IV, 8, 25 sq.
 Thrasydaeus Eleus III, 2, 27 sq.
 Thrasyllus I, 1, 8. 33. 34; 2, 1: 3, 6; 4, 10; 5, 16; 6, 30; 7, 2. 29.
 Thraustus VII, 4, 14.
 Thria V, 4, 21.
 Thurinae triremes I, 5, 19.
 Thyamia VII, 2, 1. 23; 4, 1. 11.
 Thymochares Athen. I, 1, 1.
 Thyrienses VI, 2, 87.
 Tigranes Persa IV, 8, 21.
 Timagoras Athen. VII, 1, 33. 35. 38.
 Timocrates Athen. I, 7, 3.
 Timocrates Laced. VII, 1, 13.
 Timocrates Rhodius III, 5, 1.
 Timocrates Syracus. VII, 4, 12.
 Timolaus Corinthius III, 5, 1. IV, 2, 11.
 Timomachus Athen. VII, 1, 41.
 Timotheus Athen. V, 4, 63 sq. VI, 2, 2 sq.
 Tiribazus Persa IV, 8, 12 sq. V, 1, 6. 28. 30.
 Tisamenus Laced. III, 3, 11.
 Tisiphonus Thessalus VI, 4, 37. 5, 1.
 Tissaphernes Persa I, 1, 9. 31; 2, 6. 8; 5, 2. 8. III, 1, 3. 6. 9. 2, 12; 4, 1. 5. 6. 11. 21. 25.
 Tithraustes Persa III, 4, 25; 5, 1.
 Tlemonidas Laced. V, 3, 3.
 Torone V, 3, 18. Toronaei II, 2, 3.
 Trachinia Heraclea, v. Heraclea.
 Tralles III, 2, 19.
 Tricarantum VII, 2, 1. 5. 11; 4, 11.
 Triphyliae urbes III, 2, 30. Triphylia IV, 2, 16. VI, 5, 2. VII, 1, 26.
 Triptolemus VI, 3, 6.
 Tripyrgia V, 1, 10.
 Troezen VI, 2, 3. Troezenii IV, 2, 16. VII, 2, 2.
 Troia III, 4, 3. VII, 1, 34.
 Tydeus Athen. II, 1, 16. 26.
 Tyndaridae VI, 5, 31.
 Vesta II, 3, 52. VII, 4, 31.
 Xenias Eleus III, 2, 27.
 Xenocles Laced. III, 4, 20.
 Xerxes II, 1, 8.
 Zacynthus VI, 2, 3. Zacynthii 2.
 Zenis Dardan. III, 2, 10.
 Zeuxippus Laced. II, 3, 16.
 Zoster V, 1, 9.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΛΟΓΟΙ

DEMOSTHENIS ORATIONES

EX RECENSIONE
GUILIELMI DINDORFII.

VOL. I. PARS I.
Orationes I—XVII.

EDITIO TERTIA CORRECTIOR.

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIX.

ΑΙΒΑΝΙΟΥ ΤΙΘΟΘΕΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Επειδὴ, κράτιστε ἀνθυπάτων Μόντιε, κατὰ τὸν Ὀμη-
 ρικὸν Ἀστεροπαῖον περιδέξις τὰ εἰς λόγους ὧν πρωτεύεις
 μὲν ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καὶ τῆς παρ' ἐκείνοις παιδείας
 ὁμολογουμένως τὸ πρεσβεῖον ἀνῆρησαι, ἀμελεῖς δὲ οὐδὲ τῆς
 Ἑλληνικῆς, ἅτε καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ τῆς φύσεως μέγεθος
 ὑπερέχειν δυνάμενος, ἀλλὰ περὶ τε τοὺς ἄλλους διατρίβεις
 καὶ περὶ τὸν τελεώτατον τῶν Ἑλληνικῶν ῥητόρων, τὸν Δη-
 μοσθένην, καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ἐβουλήθης τὰς ὑποθέσεις τῶν
 τούτου λόγων ἀναγράψασθαί σοι, δεχόμεθα μὲν ἄσμενοι
 τὸ πρόσταγμα, ἴσμεν γὰρ ὅτι πλείω τὴν τιμὴν ἢ πόνον ἔχει,
 ἀρξόμεθα δὲ τοῦ συντάγματος ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ῥήτορος,
 οὐχ ὅλον αὐτὸν διεξιόντες, περιττὸν γὰρ τοῦτο, ἀλλὰ τοσοῦ-
 των μνημονεύοντες ὅσα δοκεῖ καὶ πρὸς κατάληψιν ἀκριβε-
 στέρα τῶν λόγων συντελεῖν.

Δημοσθένης τοίνυν τῷ ῥήτορι πατὴρ ἦν Δημοσθένης,
 ἀνεπίληπτος τῷ γένει δοκῶν, ὥς καὶ Αἰσχίνης ἐχθρὸς ὧν
 μαρτυρεῖ· εἴρηται γοῦν οὕτως αὐτοῖς ῥήμασι „τούτω πα-
 τὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· οὐ
 γὰρ δεῖ ψευδῆσθαι“· ἐργαστήριον δὲ οἰκετῶν μαχαιορο-
 ποιῶν κεκτημένος ἐντεῦθεν τὴν τοῦ μαχαιοροποιοῦ κλήσιν
 ἔλαβε. τὸ μέντοι μητρῶον γένος τοῦ ῥήτορος οὐκ ἦν, ὥς
 φασί, καθαρῶς Ἀττικόν, Γύλωνος τοῦ πάππου τοῦ Δη-
 μοσθένους φυγόντος μὲν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ προδοσίας ἐγκλή-
 ματι, οἰκήσαντος δὲ περὶ τὸν Πόντον, κακεῖ γυναῖκα ἀγα-

γομένου Σκύθιν τὸ γένος, ἐξ ἧς ἦν τοῦ Δημοσθένους ἡ μήτηρ Κλεοβούλη. εἰς τοῦτο γοῦν ἄλλοι τε λειοδορήκασιν καὶ Δισχίνης, εἰπὼν ὡς ἄρα εἴη Σκύθης, βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. περὶ μὲν οὖν τοῦ γένους αὐτοῦ τοσαῦτα εἰρήσθω· ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομιδῇ νέος ἦν μὲν, ὥς φασιν, ἀσθενὴς τῷ σώματι καὶ νοσῶδης, ὥστε μὴδὲ εἰς παλαιστραν φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν Ἀθηναίων παῖδες εἰώθεσαν. ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκωπτέται καὶ Βαταλος ἐπωνυμίαν ἔσχεν· ἰσότηται γάρ τινα Βάταλον Ἐφέσιον αὐλητὴν γενέσθαι, ὃς πρῶτος ὑποδήμασι γυναικείοις ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐχρήσατο καὶ μέλεσι κατεαγόσι, καὶ ὅλως τὴν τέχνην ἐμαίθαξεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς ἐκλύτους καὶ ἀνάνδρους Βατάλους ἐκάλουν.

Λέγεται δὲ τον Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ σφοδρὰν ἐπὶ λόγους ὀρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν. Καλλίστρατος ἦν Ἀθηναῖος ῥήτωρ ἑνδοξος· οὗτος ἐμελλε δημοσίαν τινα δίκην ἀγωνίζεσθαι, φασίν, οἶμαι, τὴν περὶ Ὁρωποῦ. ὁ τοίνυν Δημοσθένης παῖς ὢν ἰδεῖτο τοῦ ἐφεστῶτος οἰκέτου συγχορήσαι παραβαλεῖν αὐτῷ τῇ δίκῃ· καὶ ὃς ἐπέτρεψεν. ἀκούσας δὲ οὕτω διετέθη ὥστε ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας πάντα πάρεργα πρὸς τοὺς λόγους θέσθαι. διδασκάλῳ δὲ χρησάμενος Ἰσαίῳ, μάλα δεινῷ ῥήτορι, εἰς ἄνδρας ἐγγράφεις εὐδὴς ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐνεστήσατο, κακῶς διοικητῶν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. καὶ εἴλε μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἠδυνήθη πάντα ἀπολαβεῖν ὅσα ἀπωλωλέκει. τοὺς δὲ λόγους τοὺς ἐπιτροπικούς εἰσὶν οἱ φασιν Ἰσαίου καὶ οὐ Δημοσθένους εἶναι, διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ ῥήτορος ἀπιστοῦντες, ὅτι καίδεκα γὰρ ἔτων ἦν, ὅτε πρὸς τούτους ἠγωνίζετο, καὶ οἱ δοκοῦσιν οἱ λόγοι τοῦ Ἰσαίου πῶς ἐπιφαίνειν εἶδος. ἕτεροι δὲ νομίζουσι συντετάχθαι μὲν ὑπὸ Δημοσθένους, διορθῶσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰσαίου. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ ὁ Δημοσθένης ἠδύνατο μὲν κατ' ἐκείνης τῆς ἡλικίας συγγράφειν τοιοῦτους λόγους, ἢ γὰρ ὕστερον ὑπεροχὴ καὶ τοῦτο πιστοῦται, ἀπὸ δὲ νεαρᾶς ἔτι τῆς ἀσκήσεως τῆς ὑπὸ τῷ διδασκάλῳ τὸν ἐκείνου χαρακτῆρα πολλαχῇ μεμίμηται. μετὰ μέντοι τούτους τοὺς ἀγῶνας βραχὺ τῇ ἡλικίᾳ προελθὼν

σοφιστεύειν ἐνεχείρησεν, εἰτα ἀπαλλαγείς τούτου συνηγόρησεν ἐν δικαστηρίῳ. τούτοις δὲ ὥσπερ γυμνασίοις χρησάμενος ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν καὶ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἤλθεν.

Ἔτι κακείνων μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν τὴν γλῶτταν ἐκ φύσεως, τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος· ἐξ ὧν ἀμφοτέρων συνέβαινε φραυλοτάτην αὐτὸν τὴν ὑπόκρισιν παρεχόμενον οὐκ εὐδοκίμειν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῖς λόγοις. διὸ καὶ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα „τί ἐστὶ ρητορική“ ἀπεκρίνατο ὅτι ὑπόκρισις, δυσχεραίνων ὅτι διὰ ταύτην τῶν χειρῶν ἥτιων ἐφαίνεται. ἀλλὰ καὶ ταῦτα μελέτη κατάρθωσε καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πρὸς δημαγωγίαν ὑπὴν ἐλαττώματα. καὶ γὰρ θειλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τοῦ δήμου θεορῶντας καὶ εὐκατάπληκτος, ὥστε εὐθὺς ἐξίστασθαι. διὰ δὲ τοῦτό φασιν αὐτὸν ἄνεμον ῥαγδαῖον τηροῦντα καὶ κινουμένην σφοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς βαδίζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἤχῳ συνεθίζεσθαι φέρειν τὰς τοῦ δήμου καταβοάς. μνημονεύονται δὲ αὐτοῦ καὶ οἰκήσεις καταγείοι καὶ ξυρήσεις ἀπρεπεῖς, ἵνα δὲ αἰσχύνῃν μὴ προῖοι τοῦ τῆς οἰκίας δωματίου, καὶ ὥς οὐδὲ τὰς νύκτας ἐκάθευδεν, ἀλλὰ διεπονείτο πρὸς φῶς περὶ λόγους. ὅθεν καὶ Πυθέας σκώπτων ἔφη τοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους λύχνων ἀπόζειν. πρὸς δ' ὁ Δημοσθένης ἀστείως ἅμα καὶ πικρῶς „οἶδα“ εἶπεν „ὅτι σε λυπῶ λύχνον καί-ων“· διεβέβλητο γὰρ ὥς λωποδυτῶν νύκτωρ ὁ Πυθέας. καὶ μὴν ὅτι γε ὕδωρ ἐπετήδευε πίνειν, ἵνα ἐργηγοῦνται μάλ-λον παρέχεται τὴν διάνοιαν, ἅπασιν ὁμολόγηται, παρειλήφμεν δὲ κακείνο, ὥς καὶ ξίφος ποτὲ ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπήρτησε καὶ ἱστάμενος ὑπὸ τοῦτο ἔλεγεν. ἐποίησε δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἐν τῷ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὄμιον εἰώθει κινεῖν· ὑπερεκρέμασεν οὖν τοῦ ὄμιου τὸ ξίφος ἐν χοῶ, καὶ οὕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς ἠδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ πρέποντος σχήματος.

Ἀναγκαῖον δὲ διηγῆσασθαι καὶ ὅπως εἶχετ' αὐτὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, ὅτε ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν ἤλθε Δημοσθένης. Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους ἄρχοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας ἐν Λευκτροῖς

τῆς Βοιωτίας μάχῃ νικήσαντες αὐτοὶ προήλθον εἰς ἰσχύν, καὶ μετ' ὀλίγον πρὸς Φωκίας πόλεμον ἐξήνεγκαν. ἦσαν δὲ οἱ Φωκεῖς ἔθνος ὁμορον τῇ Βοιωτίᾳ, πόλεις ἔχον δύο καὶ εἰκοσιν. οὗτοι καταλαβόντες τὸν τοῦ Πυθίου ναόν, πλησίον ὄντα, ἐσύλησαν· ἀνθ' ὅτου καὶ οἱ Θηβαῖοι πόλεμον ἐξήνεγκαν πρὸς αὐτούς. ἐπολέμουν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλεμον· Χῖοι γάρ καὶ Ῥόδιοι καὶ Βυζάντιοι πάσαι ποτὲ ὄντες ὑπήκοοι Ἀθηναίων, τότε μετ' ἀλλήλων συστάντες καὶ συμμαχεῖν ποιησάμενοι, πρὸς αὐτοὺς ἐπολέμουν. καὶ οὕτω μὲν ἡ Ἑλλὰς εἰς πολλὰ μέρη διήρητο, Ἀθηναίων πολεμούντων πρὸς τοὺς προειρημένους καὶ Θηβαίων πρὸς Φωκίας καὶ Λακεδαιμονίων πρὸς Πελοποννησίους. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου παῖς εἰς τὴν Μακεδόνων βασιλείαν παρήλθεν. Ἀμύντα γὰρ τῷ Μακεδονίας βασιλεῖ τρεῖς ἐγένοντο παῖδες ἐκ Εὐρυδίκης τῆς Ἰλλυρίδος, Ἀλέξανδρος, Περδίκκας, Φίλιππος. τούτων ὁ μὲν πρεσβυτάτος Ἀλέξανδρος δολοφονηθεὶς ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ Περδίκκας πρὸς Ἰλλυριοὺς μαχόμενος· Φίλιππος δὲ ὁ νεώτατος ἐτύγχανε μὲν ἐν Θήβαις ὁμηρεῦον, ὥς δὲ ἐπύθετο τὸν Περδίκκου θάνατον, ὑπεξελθὼν λάθρα καὶ ὁξέως εἰς Μακεδονίαν ἀφικόμενος κατέσχε τὴν ἀρχήν. Ἀθηναῖοι δ' ἄρ' ἕτερόν τινα, γένους μὲν ὄντα τοῦ βασιλικοῦ, φρυγὰς δὲ ἐκ Μακεδονίας, ἐπὶ βασιλείαν κατήγον μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν. τούτοις ὁ Φίλιππος ἐπιθέμενος ἐνίκησε μάχῃ· καὶ ὅσους συνέλαβεν αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων, ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων, οὐ κατ' εὐνοίαν τῆς πόλεως οὐδὲ δι' ἐπιλείπειαν τρόπου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

6

Τῆς ῥητορικῆς μέρη τρία, ἐπιδεικτικόν, δικανικόν, συμβουλευτικόν. τοῖν μὲν οὖν δυοῖν ἄκρος ἀγωνιστὴς γέγονε, τοῦ τε δικανικοῦ καὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ· ἐπιδεικτικούς δὲ οὐκ ἔχομεν αὐτοῦ λόγους. τοὺς γὰρ φερομένους οὐ πισυτέον εἶναι Δημοσθένους, τὸν ἐπιτάφιον καὶ τὸν ἐρωτικόν· πολὺ γὰρ τῆς ἐκείνου δυνάμεως ἀπολείπονται. καὶ οὐχ ἡμετέραν γνώμην λέγομεν, ἀλλὰ καὶ Διονυσίῳ τῷ Ἀλικαρνασσεὶ τοῦτο συνδοκεῖ. ὅτι μὲν γὰρ εἶπεν ἐπιτάφιον λόγον Δημο-

σθένης ὁμολόγηται· οὐ μὴν τοῦτον εἰκὸς εἶναι τὸν ὑπ' ἐκείνου ῥηθέντα, πάνυ φραύλως καὶ ἀσθενῶς ἔχοντα. τῶν δὲ συμβουλευτικῶν αὐτοῦ λόγων οἱ μὲν αὐτὸ τοῦτο ἔχουσιν ἐπίγραμμα, συμβουλευτικοὶ, οἱ δὲ οὐδὲν μὲν ἡττόν εἰσι συμβουλευτικοὶ, Φιλιππικοὶ δὲ ἐπιγράφονται, ἐκ τοῦ περὶ τῶν τοῦ Φιλίππου πραγμάτων εἰρῆσθαι τὴν κλῆσιν λαχόντες. καὶ τῶν Φιλιππικῶν ἕκαστος ἰδίαν τινὰ ἐπιγραφὴν ἔχει κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἐκάστων ιδιότητα.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ. Ὀλυνθος ἦν πόλις ἐπὶ Θράκης, Ἑλληνικὸν δὲ ταυτὴ τῶν ἐνοικουντων τὸ γένος, ἀπὸ Χαλκίδος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ· ἡ δὲ Χαλκὶς Ἀθηναίων ἀποικος. πολλοὶ δὲ πόλεμοι καὶ ἐνδοχοὶ τῆς Ὀλύνθου· Ἀθηναίους τε γὰρ ἐπολέμησεν ἄρχουσι τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιὸν καὶ αὐθις Λακεδαιμονίοις, χρόνῳ τε εἰς δύναμιν προῆλθε μεγάλην καὶ τῶν συγγενῶν πόλεων ἐπῆρχεν· ἦν γὰρ ἐπὶ Θράκης πολὺ τι γένος Χαλκιδικόν. Φίλιππῳ δὲ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ συμμαχίαν οἱ Ὀλύνθιοι ποιησάμενοι, καὶ πολεμοῦντες μετ' αὐτοῦ πρὸς Ἀθηναίους τὸ κατ' ἀρχάς, καὶ τοῦτο μὲν Ἀνθεμοῦντα παρὰ τοῦ Μακεδόνοιο εἰληφότες, πόλιν ἀμφισβητήσιμον Μακεδόσι καὶ Ὀλυνθίοις, τοῦτο δὲ Ποτίδαιαν, ἣν Ἀθηναίων ἐχόντων ἐκπολιορκήσας ὁ Φίλιππος Ὀλυνθίοις παρέδωκεν, ὕστερον ὑποπτεύειν ἤρξαντο τὸν βασιλέα, ὁρῶντες αὐτοῦ ταχέϊαν καὶ πολλὴν τὴν αὐξησιν, οὐ πιστὴν δὲ τὴν γνώμην. ἀποδημοῦντα δὲ τηρήσαντες αὐτόν, πέμψαντες πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους κατελυσαντο τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, ποιοῦντες τοῦτο παρὰ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς Φίλιππον· συνετίθειντο γὰρ καὶ κοινῇ πολεμεῖν πρὸς Ἀθηναίους, κἂν ἄλλο τι δόξῃ, κοινῇ σπείσασθαι. ὁ δὲ Φίλιππος πάλαι μὲν προφάσεως ἐπ' αὐτοὺς δεόμενος, τότε δὲ ταύτην λαβὼν, ὥς τὰς συνθήκας παραβηκόσι καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἑαυτοῦ φίλλαν ἐσπεισμένοις πόλεμον ἐπῆνεγκεν. οἱ δὲ πεπόμφασι πρέσβεις εἰς Ἀθήνας περὶ βοηθείας,

ὡς ὁ Δημοσθένης συναγορεύει, βοηθεῖν κελεύων τοῖς Ὀλυνθίοις. καὶ φησι τὴν Ὀλυνθίων σωτηρίαν ἀσφάλειαν εἶναι τῶν Ἀθηναίων· σωζομένων γὰρ τῶν Ὀλυνθίων οὐδέποτε ἦξεν εἰς τὴν Ἀττικὴν Φίλιππον, ἀλλὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐξουσίαν ἔσσεσθαι πλεῖν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν κακεὶ ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ ὑπὸ Φιλίππῳ γένοιτο ἡ πόλις αὕτη, ἀνεῖσθαι τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁδὸν τῷ βασιλεῖ. φησὶ δὲ δύσμαχον εἶναι τὸν Φίλιππον οὐχ ὥς ὑπείληπται, θαρσύνων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Ἀθηναίους.

Διείλεκται δὲ καὶ περὶ τῶν δημοσίων χρημάτων, συμβουλευόντων ποιῆσαι αὐτὰ στρατιωτικὰ ἀντὶ θεωρικῶν, καὶ τὸ ἔθος οὐ προδήλον ὄν, ὃ ἔχρωντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἀνάγκη σαφηνίσαι. οὐκ οὗτος τὸ παλαιὸν θεάτρου λιθίνου παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίων συμπηγνυμένων ἱκρίων, καὶ πάντων καταλαμβάνειν τόπον σπενδόντων, πλήρᾳ τε ἐρίνοντα καὶ πον καὶ τραύματα. τοῦτο κωλύσαι βουλευθέντες οἱ προεστώτες τῶν Ἀθηναίων ὠνητοὺς ἐποίησαντο τοὺς τόπους, καὶ ἕκαστον ἔδει δίδόναι δύο ὀβολοὺς καὶ καταβαλόντα θέαν ἔχειν. ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν οἱ πένητες λυπεῖσθαι τῷ ἀναλώματι, ἐκ τοῦ δημοσίου λαμβάνειν ἕκαστον ἐτάχθη τοὺς δύο ὀβολοὺς. ἐντεῦθεν μὲν οὖν τὸ ἔθος ἤρξατο, προῆλθε δὲ εἰς τοῦτο ὥστε οὐκ εἰς τοὺς τόπους μόνον ἐλάμβανον, ἀλλὰ ἀπλῶς πάντα τὰ δημόσια χρήματα διενέμοντο. ὅθεν καὶ περὶ τὰς στρατείας ὀκνηροὶ κατέστησαν. πάσαι μὲν γὰρ στρατενόμενοι μισθὸν παρὰ τῆς πόλεως ἐλάμβανον, τότε δὲ ἐν ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς ἐορταῖς οἰκοὶ μένοντες διενέμοντο τὰ χρήματα οὐκέτι οὖν ἠθέλον ἐξιέναι καὶ κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ νόμον ἔθεντο περὶ τῶν θεωρικῶν τούτων χρημάτων, θάνατον ἀτειλοῦντα τῷ γράψαντι μετατεθῆναι ταῦτα εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν καὶ γενέσθαι στρατιωτικά. διὸ ὁ Δημοσθένης εὐλαβῶς ἄπτεται τῆς περὶ τούτου συμβουλῆς, καὶ ὑπερωτῆσας ἑαυτὸν ὅτι „σὺ γράφεις ταῦτα εἶναι στρατιωτικά;“⁹ ἐπιφέρει „μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.“ τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν θεωρικῶν.

Διείλεκται δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ περὶ πολιτικῆς δυνάμεως, ἀξίων αὐτοὺς στρατεῦεσθαι καὶ μὴ διὰ ξένων, ὥσπερ εἰώ-

δεσαν, ποιῆσθαι τὴν βοήθειαν· τοῦτο γὰρ αἴτιον εἶναι φησι τοῦ τὰ πράγματα ἀπόλλυσθαι.

Ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βουλομένων συμβουλεύειν· οὐ γὰρ μόνον εἰ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἦκει τις, τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν θεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν, ὥστ' ἐξ ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἴρειν γενέσθαι.

- 2 Ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρὸς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνον οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφίεις ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον ἐστίν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε· ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὄντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. ἔστι δὴ τὰ γ' ἐμοὶ δοκοῦντα ψηφίσασθαι μὲν ἤδη τὴν βοήθειαν, καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην, ὅπως ἐνθὲνδε βοηθήσετε καὶ μὴ πάθῃτε ταῦτόν ὅπερ καὶ πρότερον, πρεσβείαν δὲ πέμπειν, ἥτις ταῦτ' ἐρεῖ καὶ παρέσται τοῖς πράγμα-
- 3 σιν· ὥς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος, μὴ πανουργοῦν ὧν καὶ 10 δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι, τὰ μὲν εἰκων, ἡνίκ' ἂν τύχῃ, τὰ δ' ἀπειλῶν (ἀξιώπιστος δ' ἂν εἰκότως φαίνοιτο), τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν τρέψῃ τε καὶ παρασπάσῃται τι τῶν ὅλων
- 4 πραγμάτων. οὐ μὲν ἄλλ' ἐπιεικῶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 10 τοῦθ', ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων, καὶ βέλτιστον ὑμῖν· τὸ γὰρ εἶναι πάντων ἐκείνων ἓνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρητῶν καὶ ἅμα

στρατηγὸν καὶ δεσπότην καὶ χαμίαν, καὶ πανταχοῦ ἀν-
 τὸν παρῆναι τῷ στρατεύματι, πρὸς μὲν τὸ τὰ τοῦ πο-
 λέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι πολλῶ προέ-
 χει, πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς, ὥς ἂν ἐκεῖνος ποιήσαιτο
 5 ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει. δῆλον γάρ
 ἐστὶ τοῖς Ὀλυνθίοις ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲρ
 μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀν-
 δραποδισμού τῆς πατρίδος, καὶ ἴσασιν ὅτι τ' Ἀμφιπολι-
 τῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν καὶ Πυ-
 θναίων τοὺς ὑποδεξαμένους· καὶ ὅλως ἄπιστον. οἶμαι,
 ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς, ἄλλως τε καὶ ὁμορον χώραν
 6 ἔχωσι. ταῦτ' οὖν ἐγνωκότας ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖ-
 οί, καὶ τὰλλ' ἃ προσήκει πάντα ἐνθυμουμένους φημί
 δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι καὶ τῷ πολέμῳ προσ-
 ἔχειν, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν, χρήματα εἰσφέροντας προ-
 θύμως καὶ αὐτοὺς ἐξιόντας καὶ μηδὲν ἐλλείποντας.
 οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ἐστ' ὑμῖν τοῦ μὴ τὰ δέοντα
 7 ποιεῖν ἐθέλειν ὑπολείπεται. νυνὶ γάρ, ὃ πάντες ἐθρύ-
 λουν τέως, Ὀλυνθίους ἐκπαλεμῆσαι δεῖν Φιλίππῳ, γέ- 11
 γονεν αὐτόματον, καὶ ταῦθ' ὥς ἂν ὑμῖν μάλιστα συμ-
 φέροι. εἰ μὲν γὰρ ὑφ' ὑμῶν πεισθέντες ἀνείλοντο τὸν
 πόλεμον, σφαλεροὶ σύμμαχοι καὶ μέχρι του ταῦτ' ἂν
 ἐγνωκότες ἦσαν ἴσως· ἐπειδὴ δ' ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς
 ἐγκλημάτων μισοῦσι, βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἐχθρὰν αὐ-
 8 τοὺς ὑπὲρ ὧν φοβοῦνται καὶ πεπόνθασιν ἔχειν. οὐ δεῖ
 δὴ τοιοῦτον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παραπεπτωκότα και-
 ρὸν ἀφείναι, οὐδὲ παθεῖν ταὐτὸ ὅπερ ἤδη πολλάκις
 πρότερον πεπόνθατε. εἰ γὰρ, ὅθ' ἤκομεν Εὐβοεῦσι
 βεβοηθηκότες καὶ παρῆσαν Ἀμφιπολιτῶν Ἰέραξ καὶ
 Στρατοκλῆς ἐπὶ τουτὶ τὸ βῆμα, κελεύοντες ἡμᾶς πλεῖν
 καὶ παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ'
 ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν ἦνπερ ὑπὲρ τῆς

- Εὐβοέων σωτηρίας, εἴχεται ἂν Ἀμφίπολιν τότε καὶ πάντων τῶν μετὰ ταῦτ' ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένα πραγμάτων.
- 9 καὶ πάλιν ἡνίκα Πύδνα, Ποτίδαια, Μεθώνη, Παρασαί, τᾶλλα, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρέβω, πολιορκούμενα ἀπηγγέλλετο, εἰ τότε τούτων ἐν τῷ πρώτῳ προθύμῳ καὶ ὡς προσῆκεν ἐβοηθήσαμεν αὐτοῖ, ὅσῳ καὶ πολὺ ταπεινότερῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ. νῦν δὲ τὸ μὲν παρὸν αἰεὶ προέμενοι, τα δὲ μέλλοντα αὐτόματ' οἴομενοι σχήσειν καλῶς, ἡΐξήσαμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππον ἡμεῖς καὶ κατεστήσαμεν τηλικούτον ἡλικὸς οὐδεὶς πῶ βασιλεὺς γέρονε Μακεδονίας. νυνὶ δὲ δὴ καιρὸς ἦκει τις, οὗτος ὁ τῶν Ὀλυνθίων, αὐτόματος τῇ πόλει, ὅς οὐδενός ἐστιν ἐλάττων τῶν
- 10 προτέρων ἐκείνων. καὶ ἔμοιγε δοκεῖ τις ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν 12 ὑπεργμένων καταστάς, καίπερ οὐκ ἐχόντων ὥς δεῖ πολλῶν, ὅμως μεγάλην ἂν ἔχειν αὐτοῖς χάριν, εἰκότως τὸ μὲν γὰρ πολλὰ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις θεῖη δικαίως, τὸ δὲ μήτε πάλαι τοῦτο πεπονθέναι πεφνηέναι τέ τινα ἡμῖν συμμαχίαν τούτων ἀντίτροπον, ἂν βουλώμεθα χρῆσθαι, τῆς
- 11 παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἐγῶγε θελήν. ἀλλ' οἶμαι, παρόμοιόν ἐστιν ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως· ἂν μὲν γὰρ ὅσα ἂν τις λάβῃ καὶ σώσῃ, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν, ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ, συνανήλωσε καὶ τὸ μεμνησθαι τὴν χάριν. καὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως οἱ μὴ χρῆσάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς, οὐδ' εἰ συνέβῃ τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστόν. μνημονεύουσι· πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων [ὡς τὰ πολλὰ] κρίνεται. διὸ καὶ σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φροντίσαι, ἵνα ταῦτ' ἐπανορθώσαμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς

- 12 πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα. εἰ δὲ προησόμεθα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους, εἴτ' Ὀλυνθον ἐκεῖνος καταστρέφεται, φρασάτω τις ἐμοὶ τί τὸ κωλύον ἐστὶ αὐτὸν ἔσται βαδίζειν ὅποι βούλεται. ἄρα λογίζεται τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ τὸν τρόπον δι' ὃν μέγας γέγονεν ἀσθενής ὦν το κατ' ἀρχὰς Φίλιππος; τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν, πάλιν Ποτίδαιαν, 13 Μεθώνην αὐθις, εἰτα Θετταλίας ἐπέβη· μετὰ ταῦτα Φερὰς, Παγασὰς, Μαγνησίαν, πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον ὥχεται εἰς Θράκην· εἴτ' ἐκεῖ τοὺς μὲν 13 ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων ἡσθένησεν· πάλιν ῥαῖσας οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινεν, ἀλλ' εὐθὺς Ὀλυνθίοις ἐπεχείρησεν. τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Παιόνας αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἀρύββαν καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας.
- 14 Τί οὖν, τις ἂν εἴποι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν; ἵνα γινῶτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αἰσθησθε ἀμφοτέρω, καὶ τὸ προῖεσθαι καθ' ἕκαστον αἰεὶ τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὲς, καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ἣ χρηταὶ καὶ συζῇ Φίλιππος, ὑφ' ἧς οὐκ ἔστιν ὅπως ἀγαπήσας τοῖς πεπραγμένοις ἡσυχίαν σχήσει. εἰ δ' ὁ μὲν ὡς αἰεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγνωκὼς ἔσται, ὑμεῖς δ' ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτέον ἐρρωμένως τῶν πραγμάτων, σκοπεῖσθε εἰς τί ποτ' ἐλπίς ταῦτα τελευτήσαι.
- 15 πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν ὅστις ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἤξοντα, ἂν ἀμελήσωμεν; ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο γενήσεται, δέδοικα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρραθυ-

μηκοτες καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες πολλὰ καὶ χαλεπὰ ὧν οὐκ ἐβουλόμεθα ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.

- 16 Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φῆσαι τις ἂν ῥάδιον καὶ παντὸς εἶναι, τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. ἐγὼ δ' οὐκ ἄγνωσθ' ἔγωγε μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ', ὅτι πολλὰ-
 17 κίς ὑμεῖς οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν 14 πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιείσθε, ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ· οὐ μὲν οἶμαι δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ' ὑποστείλασθαι περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν
 17 ἡγοῦμαι. φημὶ δὴ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σῶζειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσαντας στρατιώτας ἐκπέμπειν καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώ-
 18 ταις ἑτέροις· εἰ δὲ θατέρον τούτων ὀλιγορήσετε, ὅκνῳ 18 μὴ μάταιος ὑμῖν ἡ στρατεία γένηται. εἴτε γὰρ ὑμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιοῦντων ὑπομείνας ταῦτο Ὀλυνθον παραστήσεται, ῥαδίως ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἔλθων ἀμυνεῖται· εἴτε βοηθησάντων μόνον ὑμῶν εἰς Ὀλυνθον ἀκινδύ-
 19 νως ὄρων ἔχοντα τὰ οἶκοι προσκαθεδεῖται καὶ προσε-
 19 δρεῦσει τοῖς πράγμασι, περιέσται τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. δεῖ δὴ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι.
 19 Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γινώσκω· περὶ δὲ χρημάτων πόρου, ἔστιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρήμα-
 19 τα ὑμῖν, ἔστιν ὅσα οὐδέσι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων στρα-
 19 τιωτικά· ταῦτα δ' ὑμεῖς οὕτως ὥς βούλεσθε λαμβά-
 19 νετε. εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατευομένοις ἀποδώ-
 19 σετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου, εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου. τί οὖν, ἂν τις εἰποι, σὺ γράφεις ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά; μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε

- 20 ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆ-
ναι καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβά-
νειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ θεόντα· ὑμεῖς δὲ οὕτω πως ἄνευ
πραγμάτων λαμβάνετε εἰς τὰς ἐορτάς. ἔστι δὲ λοιπὸν, 15
οἶμαι, πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλὰ, ἂν
ὀλίγων, ὀλίγα. δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐ-
δὲν ἔστι γενέσθαι τῶν θεόντων. λέγουσι δὲ καὶ ἄλ-
λους τινὰς ἄλλοι πόρους, ὧν ἔλεσθε ὅστις ὑμῖν συμ-
φέρειν δοκεῖ· καὶ ἕως ἔστι καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν
πραγμάτων.
- 21 Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι τὰ πράγμα-
τα ἐν ᾧ καθέστηκε νυνὶ τὰ Φιλίππου. οὔτε γὰρ, ὥς
δοκεῖ καὶ φήσκει τις ἂν μὴ σκοπῶν ακριβῶς, εὐτρεπῶς
οὐδ' ὥς ἂν κάλλιστ' αὐτῷ τὰ παρόντ' ἔχει, οὔτ' ἂν
ἐξηνεγκε τὸν πόλεμόν ποτε τοῦτον ἐκεῖνος, εἰ πολεμεῖν
ὤθηθαι δεήσειν αὐτόν, ἀλλ' ὥς ἐπιὼν ἅπαντα τότε ἤλ-
πιζε τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι, κατὰ διέψευσται.
τοῦτο δὲ πρῶτον αὐτόν ταράττει παρὰ γνώμην γεγο-
νὸς καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει, εἴτα τὰ τῶν
- 22 Θετταλῶν. ταῦτα γὰρ ἄπιστα μὲν ἦν δῆπου φύσει καὶ
ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι
νῦν τούτῳ. καὶ γὰρ Παργασὰς ἀπαιτεῖν αὐτόν εἰσιν
ἐψηφισμένοι καὶ Μαγνησίαν κεκωλύκασι τειχίζειν.
ἤκουον δ' ἐγώ γε τινῶν ὥς οὐδὲ τοὺς λιμένας καὶ τὰς
ἀγοράς ἔτι θώσοιεν αὐτῷ καρποῦσθαι· τὰ γὰρ κοινὰ
τὰ Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δέοι διοικεῖν, οὐ Φίλιππον
λαμβάνειν. εἰ δὲ τούτων ἀποστερηθῇσεται τῶν χρη-
μάτων, εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις
- 23 αὐτῷ καταστήσεται. ἀλλὰ μὲν τὸν γε Παίονα καὶ τὸν
Ἰλλυριὸν καὶ ἅπλως τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρῆ
αὐτονόμους ἡδιον ἂν καὶ ἐλευθέρους ἢ δούλους εἶναι
καὶ γὰρ ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι, καὶ ἄνθρω-

- πος ὑβριστῆς, ὥς φασιν. καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄπιστον
 ἴσως· τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ 16
 κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται, διόπερ πολλὰ-
 κισ δοκεῖ τὸ φυλάξαι τὰ γαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώ-
 24 τερον εἶναι. δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν
 ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας ἐτοι-
 μως συνάρασθαι τὰ πράγματα, καὶ πρεσβευομένους
 ἐφ' ᾧ δεῖ καὶ στρατευομένους αὐτοὺς καὶ παροξύνον-
 τας τοὺς ἄλλους ἅπαντας, λογιζομένους, εἰ Φίλιππος
 λάβοι καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν καὶ πόλεμος γένοιτο
 πρὸς τῇ χώρᾳ, πῶς ἂν αὐτὸν οἴεσθε ἐτοιμῶς ἐφ' ὑμᾶς
 ἔλθειν. εἰτ' οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ μὴδ' ἂ πάθοιτ' ἂν, εἰ
 δύναιτ' ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ τολ-
 μήσετε;
- 25 Ἐπι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴδὲ τοῦθ' ὑμᾶς
 λανθανέτω, ὅτι νῦν αἰρεσίς ἐστιν ὑμῖν πότερ' ὑμᾶς
 ἐκεῖ χρὴ πολεμεῖν ἢ παρ' ὑμῖν ἐκείνου. ἐὰν μὲν γὰρ
 ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, ὑμεῖς ἐκεῖ πολεμήσετε καὶ
 τὴν ἐκείνου κακῶς ποιήσετε, τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν
 οἰκίαν ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι· ἂν δ' ἐκεῖνα Φί-
 26 λιππος λάβῃ, τίς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζειν; Θη-
 βαῖοι; οἱ, εἰ μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν, καὶ συνεισβαλοῦσιν
 ἐτοιμῶς. ἀλλὰ Φωκεῖς; οἱ τὴν οἰκίαν οὐχ οἴοι τ' ὄντες
 φυλάττειν, ἐὰν μὴ βοηθήσῃθ' ὑμεῖς. ἢ ἄλλος τις; ἀλλ',
 ὦ τᾶν, οὐχὶ βουλήσεται. τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη,
 εἰ ἂν νῦν ἄνοιαν ὀφλισκάνων ὁμῶς ἐκλαλεῖ, ταῦτα θυ-
 27 νηθεῖς μὴ πράξει. ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα
 ἐνθάδ' ἢ κεῖ πολεμεῖν, οὐδὲ λόγον προσδεῖν ἡγοῦμαι.
 εἰ γὰρ ὑμᾶς δεήσειεν αὐτοὺς τριάκοντα ἡμέρας μόνας
 ἔξω γενέσθαι καὶ ὅσα ἀνάγκη στρατοπεδῶν χρωμένους
 τῶν ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν, μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ 17
 πολεμίου λέγω, πλέον ἂν οἶμαι ζημιωθῆναι τοὺς γεωρ-

γούντας ὑμῶν ἢ ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. εἰ δὲ δὴ πόλεμός τις ἦξει, πόσα χρηὴ νομίσαι ζημιώσεσθαι; καὶ πρόσσεσθ' ἢ ὕβρις καὶ ἔτι ἢ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη, οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημία τοῖς γε σώφροσιν.

- 28 Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ συνιδόντας ἅπαντας βοηθεῖν καὶ ἀπωθεῖν ἐκεῖσε τὸν πόλεμον, τοὺς μὲν εὐπόρους, ἵν' ὑπὲρ τῶν πολλῶν ὧν καλῶς ποιοῦντες ἔχουσι μικρὰ ἀναλίσκοντες τὰ λοιπὰ καρπῶνται ἀδεῶς, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ, ἵνα τὴν τοῦ πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ Φιλίππου χώρᾳ κτησάμενοι φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰκείας ἀκραίου γένωνται, τοὺς δὲ λέγοντας, ἵν' αἱ τῶν πεπολιτευμένων αὐτοῖς εὐθυναὶ ῥάδιαι γένωνται, ὥς ὅποι' ἅττ' ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα, τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἔσεσθε. χρηστὰ δ' εἴη παντὸς ἕνεκα.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Προσήκοντο μὲν τὴν πρεσβείαν τῶν Ὀλυνθίων οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς κεκρίκασιν· μέλλουσι δὲ περὶ τὴν ἔξοδον καὶ δεδιόσιν ὥς δυσπολεμήτου ὄντος τοῦ Φιλίππου, παρελθὼν ὁ Δημοσθένης πειράται θαρσύνειν τὸν δῆμον, ἐπιδεικνύς ὥς ἀσθενῇ τὰ τοῦ Μακεδόνης πράγματα. καὶ γὰρ τοῖς συμμαχοῖς αὐτὸν ὑποπτον εἶναι φησι καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν οὐκ ἰσχυρόν· τοὺς γὰρ Μακεδόνας εἶναι ἀσθενεῖς καθ' ἑαυτούς.

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 18
δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γιγνο-

μένην τῇ πόλει, οὐχ ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμα-
 σι· τὸ γὰρ τοὺς πολεμήσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι καὶ
 χάραν ὁμορον καὶ δύνάμιν τινα κεκτημένους, καὶ τὸ μέ-
 γιστον ἀπάντων, τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύ-
 την ἔχοντας ὥστε τὰς πρὸς ἐκείνον διαλλαγὰς πρῶτον
 μὲν ἀπίστους, εἶτα τῆς ἐαυτῶν πατρίδος νομίζειν ἀνά-
 στασιν εἶναι, δαιμονία τινὲ καὶ θεία παντάπασιν ἔοι-
 2 κεν εὐεργεσία. δεῖ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ'
 ἦδη σκοπεῖν αὐτοὺς, ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐ-
 τοὺς εἶναι δοξομεν τῶν ὑπαρχόντων, ὥς ἐστι τῶν αἰσ-
 χρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ
 τόπων ὧν ἡμεῖν ποτε κύριοι φαίνεσθαι προεμένους,
 ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμ-
 μάχων καὶ καιρῶν.

3 Τὸ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου
 ῥώμην διεξιέναι καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν
 τὰ θέοντα ποιεῖν ὑμᾶς οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. διὰ τί;
 ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ' ὅσ' ἂν εἴπη τις ὑπὲρ τούτων, ἐκεί-
 νῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πε-
 πρᾶχθαι. ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πε-
 ποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσοῦτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι
 νομίζεται· ὑμεῖς δ' ὅσῳ χείρον ἢ προσῆκε κέχρησθε
 τοῖς πράγμασι, τοσοῦτῳ πλείονα αἰσχύνῃν ὠφλήκατε.
 4 ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας
 τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο, ἐνθ' ἐνδ' ἂν αὐτὸν 19
 ἰδοι μέγαν γεγενημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. ὧν οὖν ἐκεί-
 νος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χά-
 ριν, ὑμῖν δὲ δίκην προσῆκει λαβεῖν, τούτων οὐχὶ νῦν
 ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν· ἃ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἐνι,
 καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου φαίνοιτ' ἂν ὀνειδῇ
 βουλομένοις ὀρθῶς δοκιμάζειν, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι.

5 Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἄνευ τοῦ
 τὰ πεπραγμένα δεικνύναι λαιδορίαν εἶναι τις ἂν φή-
 σειε κενὴν δικαίως· τὸ δὲ πάνθ' ὅσα πάποτ' ἐπραξε,
 διεξιόντα ἐφ' ἅπασι τούτοις ἐλέγχειν καὶ βραχέος λό-
 γου συμβαίνειν δεῖσθαι, καὶ δοῦναι ἔνεκα ἡγοῦμαι συμ-
 φέρειν εἰρησθαι, τοῦ τ' ἐκείνων, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρ-
 χει, φανῶν φαίνεσθαι, καὶ τοῦ τοὺς ὑπερεκπεπλη-
 γμένους ὡς ἄμαχόν τινα τὸν Φίλιππον ἰδεῖν ὅτι πάντα
 10 διεξελέληθεν οἷς πρότερον παρακρουόμενος μέγας
 ἠϋξήθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἤκει τὴν τελευτήν τὰ πρά-
 γματ' αὐτῷ. ἐγὼ γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἂν
 ἡγοῦμην καὶ αὐτὸς φοβερόν τὸν Φίλιππον καὶ θαυμα-
 στὸν, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώρων ἠϋξημένον· νῦν
 δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὐρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐή-
 θειαν τὸ κατ' ἀρχάς, ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαντόν τινας
 ἐνθ' ἐνδε βουλομένους ὑμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφί-
 πολιν φάσκεν παραδῶσιν καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε
 ἀπόρρητον ἐκεῖνο κατασκενᾶσαι, τούτῳ προσαγαγό-
 15 μενον, τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν μετὰ ταῦτα τῷ Ποτί-
 δαιαν οὖσαν ἡμετέραν ἐξελεῖν καὶ τοὺς μὲν πρότερον 20
 συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδοῦναι δ' ἐκείνοις,
 Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίαν παρα-
 δῶσιν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον πολεμή-
 σειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι. ὅλως δ' οὐδεὶς ἐστιν
 ὄντιν' οὐ πεφενάκιεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων·
 τὴν γὰρ ἐκάστων ἄνοιαν αἰεὶ τῶν ἀγνοούντων αὐτόν
 25 ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων οὕτως ἠϋξήθη. ὥσπερ
 οὖν διὰ τούτων ἦρθη μέγας, ἥνίκα ἕκαστοι συμφέρον
 αὐτὸν ἑαυτοῖς φροντοῦ τι πράξουσιν, οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν
 αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ'
 ἔνεκα ἑαυτοῦ ποιῶν ἐξελέλεγκται. καιροῦ μὲν δὴ, ὡς
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦτο πάρεστι Φιλίππῳ τὰ

πράγματα· ἢ παρελθὼν τις ἐμοί, μᾶλλον δὲ ὑμῖν δεῖ-
 ξάτω ὥς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὥς οἱ τὰ πρῶτα
 ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν, ἢ ὥς οἱ παρὰ τὴν
 αὐτῶν ἄξιαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἂν ἐλεύ-
 θεοι γένοιτο ἄσμενοι.

- 9 Καὶ μὴν εἰ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡγεί-
 ται, οἶεται δὲ βία καθέξειν αὐτὸν τὰ πράγματα τῷ τὰ
 χωρία καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προειληφέναι, οὐκ
 ὀρθῶς οἶεται. ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα
 συστήῃ καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι τοῦ πο-
 λέμου, καὶ συμπονεῖν καὶ φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ μέ-
 νειν ἐθέλουσιν ἄνθρωποι· ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πο-
 νηρίας τις ὥσπερ οὗτος ἰσχύσῃ, ἢ πρώτη πρόφασις καὶ
 10 μικρὸν πταῖσμα ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν. οὐ γὰρ
 ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδικοῦντα καὶ
 ἐπιωροῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσα-
 σθαι, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον 21
 ἀντέχει, καὶ σφοδρὰ γε ἡνυθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν
 τύχῃ, τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται καὶ περὶ αὐτὰ καταρρεῖ.
 ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ
 τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς καὶ
 δικαίας εἶναι προσήκει. τοῦτο δὲ οὐκ ἐνὶ νῦν ἐν τοῖς
 πεπραγμένοις Φιλίππῳ.
- 11 Φημὶ δὴ δεῖν ὑμᾶς τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν,
 καὶ ὅπως τις λέγει κάλλιστα καὶ τάχιστα, οὕτως ἀρέσκει
 μοι· πρὸς δὲ Θετταλοὺς πρεσβείαν πέμπειν, ἢ τοὺς μὲν
 διδάξει ταῦτα, τοὺς δὲ παροξυνεῖ· καὶ γὰρ νῦν εἰσιν
 ἐψηφισμένοι Παγασὰς ἀπαιτεῖν καὶ περὶ Μαγνησίας
 12 λόγους ποιῆσθαι. σκοπεῖσθε μέντοι τοῦτο, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι μόνον οἱ παρ' ἡμῶν
 πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν ἐξεληλυ-

- θότων ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ὄντων ἐπὶ τοῖς πρά-
γμασιν, ὥς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπὴ τὰ πράγματα, μά-
ταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν, μάλιστα δὲ ὁ παρὰ τῆς
ἡμετέρας πόλεως· ὅσῳ γὰρ ἐτοιμότητ' αὐτῷ δοκοῦμεν
χρησθαι, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ.
13 πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν
μεταβολὴν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας
ἐτοιμῶς, εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. καὶ ταῦτα
ἐθελήσητε ὡς προσήκει καὶ δὴ περαίνειν, οὐ μόνον, ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμμαχικὰ ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως
ἔχοντα φανήσεται Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας 22
ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντα ἐξελεγχθήσεται.
- 14 Ὅλως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ ἐν
μὲν προσθήκης μέρει ἐστὶ τις οὐ μικρά, οἷον ὑπῆρξέ
ποθ' ὑμῖν ἐπὶ Τιμοθέου πρὸς Ὀλυνθίους· πάλιν αὖ
πρὸς Ποτίδαιαν Ὀλυνθίοις ἐφάνη τι τοῦτο συναμφο-
τερον· νυνὶ δὲ Θετταλοῖς στασιάζουσι καὶ τετραγμέ-
νοις ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε· καὶ ὅποι τις
ἂν, οἶμαι, προσθῇ καὶ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεί·
αὕτῃ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστι
15 μεσστή. καὶ γὰρ οὗτος ἅπασιν τούτοις, οἷς ἂν τις μέγαν
αὐτὸν ἡγήσαιο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις, ἐτ'
ἐπισφαλεστέραν αὐτὴν ἢ ὑπῆρχε φύσει κατεσκεύακεν
αὐτῷ. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς
Φίλιππόν τε χεῖρην καὶ τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ὁ μὲν
δοξῆς ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτο ἐξήλωκε, καὶ προήρηται πράτ-
των καὶ κινδυνεύων, ἂν συμβῇ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ
διαπράξασθαι ταῦτα ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδό-
νων βασιλεὺς δόξαν ἀντὶ τοῦ ξὴν ἀσφαλῶς ἡρημένος·
16 τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι,
κοπτόμενοι δὲ αἰεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κά-
τω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσιν, οὗτ' ἐπὶ

- τοῖς ἔργοις οὐτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἐώμενοι διατρί-
βειν, οὐθ' ὅς' ἂν ποιήσωσιν οὕτως ὅπως ἂν δύνωνται,
ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι κεκλειμένων τῶν ἐμπορίων
17 τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ
Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις
σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς· οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι 23
καὶ πεξέταιροι δόξαν μὲν ἔχουσιν ὥς εἰσὶ θαυμαστοὶ
καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου, ὥς δ' ἐγὼ τῶν
ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγεννημένων τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς
οὐδαμῶς οἴου τε ψεύδεσθαι, οὐδένων εἰσὶ βελτίους.
- 18 εἰ μὲν γάρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οἷος ἐμπειρος πολέ-
μου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμία πάντας ἀπώ-
θειν αὐτὸν ἔφη, βουλόμενον πάντα αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι
τὰ ἔργα· πρὸς γὰρ αὐτοῖς ἄλλοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν
τῶνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι· εἰ δέ τις σάφρων ἢ δί-
καιος ἄλλως τε τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ
μέθην καὶ κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν, παρεῶ-
19 σθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρος τὸν τοιοῦτον. λοιποὺς
δὴ περὶ αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κόλακας καὶ τοιούτους
ἀνθρώπους οἷους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα οἷα
ἐγὼ νῦν ὀκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομάσαι. δῆλον δ' ὅτι ταῦτ'
ἐστὶν ἀληθὴ· καὶ γὰρ οὓς ἐνθένδε πάντες ἀπήλαινον
ὥς πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους ὄντας,
Καλλίαν ἐκείνον τὸν δημόσιον καὶ τοιούτους ἀνθρώ-
πους, μίμους γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχροῶν ᾄσμάτων
ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι,
20 τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. καίτοι ταῦτα, καὶ
εἰ μικρὰ τις ἡγεῖται, μεγάλα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δει-
γματα τῆς ἐκείνου γνώμης καὶ κακοδαιμονίας ἐστὶ τοῖς
εὐφρονοῦσιν. ἀλλ', οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις
τὸ κατορθοῦν· αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεῖναι συγκρούσαι τὰ
τοιαῦτα ὀνειδῇ· εἰ δέ τι πταίσει, τότε ἀκριβῶς αὐτοῦ

ταῦτ' ἐξετασθήσεται. δοκεῖ δ' ἔμοιγε, ὦ ἄνδρες Ἀθη- 24
 ναῖοι, δεῖξιν οὐκ εἰς μακρὰν, ἃν οἱ τε θεοὶ θέλωσι καὶ
 11 ὑμεῖς βούλησθε. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν, ἕως μὲν
 ἂν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται [τῶν καθ'
 ἕκαστα σαθρῶν], ἐπὰν δὲ ἀρρώστημά τι συμβῇ, πάντα
 κινεῖται, καὶ ῥῆγμα καὶ στρέμμα καὶ ἄλλο τι τῶν
 ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ, οὕτω καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν
 τυράννων, ἕως μὲν ἂν ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῇ τὰ κακὰ
 τοῖς πολλοῖς ἐστίν, ἐπειδὴν δὲ ὁμορος πόλεμος συμπλα-
 κῇ, πάντα ἐποίησεν ἐκδηλα.

12 Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον
 εὐτυχοῦντα ὄρων ταύτῃ φοβερὸν προσπολεμῆσαι νο-
 μίζει, σῶφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρηταί· με-
 γάλῃ γὰρ ῥοπῇ, μᾶλλον δὲ ὅλου ἢ τύχῃ παρὰ πάντ'
 ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· οὐ μὲν ἀλλ' ἐγώ γε,
 εἰ τις αἰρεσὶν μοι δοίῃ, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην
 ἂν ἐλοίμην, ἐπιελόντων ἂ προσήκει ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν
 καὶ κατὰ μικρὸν, ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους
 ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὄρω
 13 ὑμῖν ἐνούσας ἢ 'κείνῳ. ἀλλ', οἶμαι, καθήμεθα οὐδὲν
 ποιοῦντες· οὐκ ἐνὶ δ' αὐτὸν ἀργοῦντα οὐδὲ τοῖς φίλοις
 ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τί γε δὴ τοῖς θε-
 οῖς. οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πο-
 νῶν ἐκείνος αὐτὸς καὶ παρῶν ἐφ' ἅπασι καὶ μηδένα
 καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων ἡμῶν μελλόντων καὶ
 ψηφισομένων καὶ πυνθανομένων περιγίγνεται. οὐδὲ
 θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ· τοῦναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστὸν,
 εἰ μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὦν τοῖς πολεμοῦσι προσήκει
 14 τοῦ πάντα ποιοῦντος ἂ δεῖ περιῆμεν. ἀλλ' ἐκεῖνο θαν- 25
 μάξω, εἰ Λακεδαιμονίοις μέν ποτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε, καὶ πολλὰ
 ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὑμῖν ἐξὸν οὐκ ἠθέλησατε,

ἀλλ' ἴν' οἱ ἄλλοι τύχωσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερά αν-
 τῶν ἀνηλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προσκινδυνεύετε
 στρατεύμενοι, νυνὶ δ' ὀκνεῖτε ἐξιέναι καὶ μέλλετε εἰσ-
 φέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων, καὶ τοὺς
 μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλαῖς πάντα καὶ καθ' ἓνα
 αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει, τὰ δ' ὑμέτερά αὐτῶν ἀπολώ-
 25 λεκότες κάθησθε. ταῦτα θαυμάζω, καὶ ἔτι πρὸς τοῦ-
 τοις, εἰ μὴδὲ εἰς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται
 λογίσασθαι πόσον πολεμεῖτε χρόνον Φιλίππῳ καὶ τί
 ποιούντων ὑμῶν ὁ χρόνος διελήλυθεν οὗτος. ἴστε γάρ
 δήπου τοῦθ', ὅτι μελλόντων αὐτῶν, ἐτέρους τινὰς ἐλ-
 πιζόντων πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων,
 πάλιν ἐλπίζόντων, σχεδὸν ταῦτά ἅπερ νυνὶ ποιούντων
 26 ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν. εἰδ' οὕτως ἀγνωμόνως ἔχε-
 τε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φάυλα
 τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέρονε, διὰ τούτων ἐλπίζετε
 τῶν αὐτῶν πράξεων ἐκ φάυλων αὐτὰ χρηστὰ γενήσε-
 σθαι; ἀλλ' οὐτ' εὐλογον οὐτ' ἔχον ἔστι φύσει τοῦτό γε
 πολὺ γὰρ ῥᾶον ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα
 πέφυκεν. νῦν δὲ ὅ τι μὲν φυλάζομεν, οὐδέν ἔστιν ὑπὸ
 τοῦ πολέμου λοιπὸν τῶν πρότερον, κτήσασθαι δὲ δεῖ
 27 αὐτῶν οὐκ ἡμῶν ἔργον τοῦτ' ἦδη. φημὶ δὴ δεῖν εἰσφέ-
 ρειν χρήματα, αὐτοὺς ἐξιέναι προθύμως, μηδὲν αἰτιά-
 σθαι πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσητε, τηνικαῦτα
 δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας τοὺς μὲν ἀξίους 26
 ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δ' ἀδικούντας κολάζειν, τὰς προ-
 φάσεις δ' ἀφελεῖν καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα· οὐ
 γὰρ ἔστι πικρῶς ἐξετάσαι τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν
 28 μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δέοντα. τίνας
 γὰρ ἔνεκα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τοῦτον μὲν
 φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας ὅσους ἂν ἐκπέμψῃτε στρα-
 τηγοὺς, ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους, εἰ δεῖ τι τῶν

ὄντων καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν; ὅτι ἐνταῦθα
 μὲν ἔστι τὰ ἄθλα, ὑπὲρ ὧν ἔστιν ὁ πόλεμος, ὑμέτερα·
 Ἀμφίπολιν, καὶ ληφθῆ, παραχρῆμα ὑμεῖς κομίσασθε·
 οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεσθηκότων ἴδιοι, μισθὸς δ' οὐκ
 ἔστιν· ἐκεῖ δὲ κίνδυνοι μὲν εἰσὶν, τὰ δὲ λήμματα
 τῶν ἐφεσθηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, Λάμψακος,
 Σίγειον, τὰ πλοῖα ἃ συλῶσιν. ἐπ' οὖν τὸ λυσιτελοῦν
 αὐτοῖς ἕκαστοι χωροῦσιν. ὑμεῖς δὲ, ὅταν μὲν εἰς τα
 πράγματα ἀποβλέψητε φανύλως ἔχοντα, τοὺς ἐφεσθη-
 κότας κρίνετε, ὅταν δὲ δύντες λόγον τὰς ἀνάγκας ἀκού-
 σῃτε ταύτας, ἀφίετε. περίεστι τοίνυν ὑμῖν ἀλλήλοις
 ἐρίζειν καὶ διεστάναι, τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις,
 τοῖς δὲ ταῦτα, τὰ κοινὰ δ' ἔχειν φανύλως. πρότερον
 μὲν γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰσφέρετε κατὰ συμμο-
 ρίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. ρήτωρ
 ἡγεμῶν ἑκατέρων, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ, καὶ οἱ
 βοησόμενοι τριακόσιοι· οἱ δ' ἄλλοι προσενεμένῃσθε
 οἱ μὲν ὡς τούτους, οἱ δὲ ὡς ἐκείνους. δεῖ δὲ ταῦτα
 ἐπανέντας καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν γενομένους
 κοινὸν καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ βουλευέσθαι καὶ τὸ πράτ-
 τειν ποιῆσαι. εἰ δὲ τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν 27
 ἐπιτάττειν ἀποδώσετε, τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι τριηρα-
 ρεῖν, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι, τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι κατὰ
 τούτων μόνον, ἄλλο δὲ μὴδ' ὅτιοῦν συμπονεῖν, οὐχὶ
 γενήσεται τῶν δεόντων ὑμῖν οὐδὲν ἐν καιρῷ· τὸ γὰρ
 ἡδίκημένον αἰεὶ μέρος ἐλλείψει, εἰδ' ὑμῖν τούτους κο-
 λάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν περιέσται. λέγω δὲ κεφάλαιον,
 πάντας εἰσφέρειν ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει τὸ ἴσον· πάν-
 τας ἐξίεναι κατὰ μέρος, ἕως ἄν ἅπαντες στρατεύσῃσθε·
 πᾶσι τοῖς παριούσι λόγον δίδόναι, καὶ τὰ βέλτιστα ὧν
 ἄν ἀκούσῃτε αἰρεῖσθαι, μὴ ἃ ἄν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα εἴπῃ.
 καὶ ταῦτα ποιῆτε, οὐ τὸν εἰπόντα μόνον παραχρῆμα

ἐπαινεσθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον, βέλτιον
τῶν ὅλων πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

Ο ΑΥΝΘΙΑΚΟΣ Γ.

● ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

* Ἐπεμψαν βοήθειαν τοῖς Ὀλυνθίοις οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τι κατορθοῦν ἐδόξαν δι' αὐτῆς, καὶ ταῦτα αὐτοῖς ἀπηγγέλλετο. ὁ δὲ δῆμος περιχαρὴς, οἷ τε ῥήτορες παρακαλοῦσιν ἐπὶ τιμωρίαν Φιλίππου. δέδοικε τοίνυν ὁ Δημοσθένης μὴ θαρσύναντες, ὥς τὰ πάντα νενικηκότες καὶ ἱκανὴν βοήθειαν πεποιημένοι τοῖς Ὀλυνθίοις, τῶν λοιπῶν ὀλιγορήσωσι. διὰ τοῦτο παρελθὼν ἐπικόπτει τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν καὶ πρὸς εὐλάβειαν σώφρονα τὴν γνώμην μεθίστησι, λέγων οὐ περὶ τῆς Φιλίππου τιμωρίας νῦν αὐτοῖς εἶναι τὸν λόγον, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν συμμάχων σωτηρίας· οὐδὲ γὰρ ὅτι καὶ Ἀθη-²⁸ ναῖοι καὶ ἄλλοι ποῦ τινες τοῦ μὲν μὴ τὰ οἰκεία προσέσθαι ποιοῦνται φροντίδα, περὶ δὲ τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς ἐναντίους ἤττον σπουδάζουσιν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῆς περὶ τῶν θεωρικῶν χρημάτων συμβουλῆς φανερώτερον ἀπτεται, καὶ ἄξιοι λυθῆναι τοὺς νόμους τοὺς ἐπιτιθέντας ζημίαν τοῖς γράψασιν αὐτὰ γενέσθαι στρατιωτικά, ἢν ἂν εἰς ἢ τὸ συμβουλευεῖν τὰ βέλτιστα. παραινεῖ δὲ καὶ ὅλως πρὸς τὸν τῶν προγόνων ζῆλον ἀναστήναι καὶ στρατευσθαι σώμασιν οἰκείοις, καὶ ἐπιτιμῆσει πολλῇ κέχρηται κατὰ τοῦ δήμου τε ὥς ἐκκελυμένου καὶ τῶν δημαγωγῶν ὥς οὐκ ὀρθῶς προισταμένων τῆς πόλεως.

7/7/2018

1-3 Οὐχὶ ταῦτα παρίσταται μοι γινώσκειν, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω καὶ ὅταν
πρὸς τοὺς λόγους οὕς ἀκούω· τοὺς μὲν γάρ λόγους περὶ

Δημόσιον Κεντρικόν Βιβλίον

the original body part separately.

του τιμωρησασθαι Φίλιππον ὁρῶ γιγνομένους, τὰ δὲ
πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα, ὥστε ὅπως μὴ πεισό-
μεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς σκέψασθαι δέον. οὐδὲν
οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες ἢ τὴν
ὑπόθεσιν, περὶ ἧς βουλευέσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρι-
στάντες ὑμῖν ἀμαρτάνειν. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν ποτ' ἐξῆν τῇ
πόλει καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς καὶ Φίλιππον τιμω-
ρήσασθαι, καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα· ἐπ' ἐμοῦ γάρ, οὐ
πάλαι γέρονε ταῦτα ἀμφότερα· νῦν μέντοι πέπεισμαι
τοῦθ' ἱκανον προλαβεῖν ἡμῖν εἶναι τὴν πρώτην, ὅπως 29
τοὺς συμμάχους σώσομεν. εἰ γὰρ τοῦτο βεβαίως
ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεται τις καὶ
ὅν τρόπον ἐξέσται σκοπεῖν· πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὁρθῶς
ὑποθέσθαι, μάταιον ἡγοῦμαι περὶ τῆς τελευτῆς ὄν-
τινούν ποιέσθαι λόγον.

Ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρὸς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ-
περ ποτὲ, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται· ἐγὼ δὲ
οὐχ ὅτι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβουλευθαι χαλε-
πώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον,
ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. πέ-
πεισμαι γάρ ἐξ ὧν παρῶν καὶ ἀκούων σύννοια τὰ
πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέειν τῷ μὴ βού-
λεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. ἀξιῶ δὲ
ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομέ-
νειν, τοῦτο θεωροῦντας εἰ τάληθ' ἢ λέγω καὶ διὰ τοῦτο,
ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίως γένηται· ὁρᾶτε γάρ ὡς ἐκ τοῦ πρὸς
χάριν δημηγορεῖν ἐνίοις εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθη-
ρίας τα παρόντα.

9. Αναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω μικρὰ τῶν γεγενημέ-
νων πρῶτον ὑμᾶς ὑπομνήσαι. μέμνησθε, ὃ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπηγγέλθη Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θράκῃ
τοιοὶ ἢ τέταρτον ἐτος τυντὶ Ἡραίου τείχους πολιορκῶν.

πρὸς τὰς ἀποφάσεις, οὐδὲ τὸν φόβον, ὡς ἀνδρες
Ἀθηναῖοι, μικρὸν ὄρω τὸν τῶν μετὰ ταῦτα, ἐχόντων
ἐν ὧς ἔχουσι Θηβαίων ἡμῖν, ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι
καὶ πλοῦτι, μηδενὸς δ' ἐμποδῶν ὄντος Φιλίππου τὰ
παρόντα καταστρεφάμενον πρὸς ταῦτα ἐπικλίνειν τὰ
πράγματα. ἀλλὰ μὴν εἰ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλ- 31
εται ποιῆσειν τὰ δέοντα, ἰδεῖν ἐγγύθεν βούλεται τὰ
ἐκείνῃ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γιννόμενα, καὶ βοηθοὺς
αὐτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις αὐτὸν βοηθεῖν· ὅτι γὰρ
τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα, εἰ τὰ παρόντα
προώμεθα, σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες δῆπου.

Ἄλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν, εἰποι τις ἂν, πάντες
γνωσκόμεν, καὶ βοηθησόμεν· τὸ δὲ ὅπως, τοῦτο λέγε.
ἢ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαυμάσητε, ἂν παρὰ
ἐμοῦ εἰπω τι τοῖς πολλοῖς. νομοθέτας καθίσατε. ἐν
τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θῆσθε νόμον μηδένα
(οἱ γὰρ ἱκανοὶ ὑμῖν), ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸ παρὸν βλά-
πτοντας ὑμᾶς λύσατε· λέγω δὲ τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν,
καὶ οὐτῶσι, καὶ τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνέ-
στις, ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι δια-
μένουσι θεωρικὰ, οἱ δὲ τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθρόους καθ-
τάσιν, εἴτα καὶ τοὺς τὰ δέοντα ποιεῖν βουλομένους
θυμοτέρους ποιοῦσιν. ἐπειδὴν δὲ ταῦτα λύσητε καὶ
τὸν τῶν βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ,
καὶ ταῦτα τὸν γράψοντα ἂ πάντες ἴσθε ὅτι συμφέρει
ποιεῖτε. πρὶν δὲ ταῦτα πράξαι, μὴ σκοπεῖτε τίς εἰπὼν
τὰ βέλτιστα ὑπὲρ ὑμῶν ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι βουλήσε-
ται· οὐ γὰρ εὖρησέτε, ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου πε-
ργίνεσθαι μέλλοντος, παθεῖν ἀδίκως τι κακὸν τὸν
αὐτὸν εἰπόντα καὶ γράψαντα, μηδὲν δὲ ὠφελῆσαι τὰ
πράγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς το λοιπὸν μᾶλλον εἴη ἢ νῦν τὸ
βέλτιστα λέγειν φοβερώτερον ποιῆσαι· καὶ λύειν

Κοινοῦ Κέντρου Βιβλιοθήκη

γε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς νόμους δεῖ τούτους τοὺς
 13 αὐτοὺς ἀξιοῦν ὥπερ καὶ τεθείκασιν· οὐ γὰρ ἐστὶ δί-
 καιον τὴν μὲν χάριν, ἣ πᾶσαν ἐβλαπτε τὴν πόλιν, τοῖς 32
 τότε θεῖσιν ὑπάρχειν. τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἄπαν-
 τες ἄμεινον πράξαμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζη-
 μίαν γενέσθαι. πρὶν δὲ ταῦτα εὐτρεπίσαι, μηδαμῶς,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδέν' ἀξιοῦτε τηλικούτου εἶναι
 παρ' ὑμῖν ὥστε τοὺς νόμους τούτους παραβάντα μὴ
 δοῦναι δίκην, μηδ' οὕτως ἀνόητον ὥστε εἰς προὔπτον
 κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν.]

14-15 Οὐ μὲν οὐδ' ἐκείνῳ γ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν δεῖ, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ὅτι ψηφίσμα οὐδενὸς ἀξιὸν ἐστίν, ἂν μὴ
 προσγένηται τὸ ποιεῖν ἐθέλειν τὰ γε δόξαντα προθύ-
 μως ὑμᾶς. εἰ γὰρ ἀντάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ἢ ὑμᾶς
 ἀναγκάζειν ἢ προσήκει πράττειν ἢ περὶ ὧν γραφείη
 διαπράξασθαι, οὐτ' ἂν ὑμεῖς πολλὰ ψηφίζομενοι μι-
 κρά, μᾶλλον δ' οὐδὲν ἐπράττετε τούτων, οὔτε Φίλιπ-
 πος τοσοῦτον ὑβρίζει χρόνον· πάλαι γὰρ ἂν ἐνεκά γε

15 ψηφισμάτων ἐδεδώκει δίκην. ἀλλ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει·
 τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον
 ὢν τῇ τάξει, πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρείττον ἐστίν.
 τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει· καὶ γὰρ
 εἰπεῖν τὰ θέοντα παρ' ὑμῖν εἰσιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 δυνάμενοι, καὶ γινῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥη-
 θέντα, καὶ πράξει δὲ δυνήσεσθε νῦν, ἐὰν ὀρθῶς ποιῇ-

16-17 16 τε. τίνα γὰρ χρόνον ἢ τίνα καιρὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, τοῦ παρόντος βελτίω ζητεῖτε; ἢ πότε ἂν δεῖ πρά-
 ξετε, εἰ μὴ νῦν; οὐχ ἅπαντα μὲν ἡμῶν προεἰληφε τὰ
 χωρία ἄνθρωπος, εἰ δὲ καὶ ταύτης κύριος τῆς χώρας
 γενήσεται, πάντων αἰσχιστα πεισόμεθα; οὐχ οὕς, εἰ
 πολεμήσαιεν, ἐτοίμως σῶσειν ὑπισχνούμεθα, οὗτοι 33
 νῦν πολεμοῦνται; οὐκ ἐχθρός; οὐκ ἔχων τα ἡμετέρα;

οὐ βαρβαρος; οὐχ ὅτι ἀνέειποι τις; ἢ ἄλλα πρὸς θεῶν
 πάντα ἐάσαντες καὶ μόνον οὐχὶ συγκατασκευάσαντες
 αὐτῷ τότε τοὺς αἰτίους, οἵτινές εἰσι, τούτων ζητήσο-
 μεν; οὐ γὰρ αὐτοὶ γ' αἰτιοὶ φήσομεν εἶναι, σαφῶς οἶ-
 δα τοῦτ' ἐγὼ. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις
 τῶν φυγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, ἀλλὰ τοῦ
 στρατηγοῦ καὶ τῶν πλησίον καὶ πάντων μᾶλλον, ἦτ-
 τηται δ' ὅμως διὰ πάντας τοὺς φυγόντας δήπου· μέ-
 νειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων, εἰ δὲ τοῦτ'
 18 ἐποίει ἕκαστος, ἐνίκων ἄν. καὶ νῦν οὐ λέγει τις τὰ βέλ- 18-20
 τιστα; ἀναστὰς ἄλλος εἰπάτω, μὴ τοῦτον αἰτιάσθω
 ἕτερος λέγει τις βελτίω; ταῦτα ποιεῖτε ἀγαθῇ τύχῃ
 ἀλλ' οὐχ ἡδέα ταῦτα; οὐκέτι τοῦθ' ὃ λέγων ἀδικεῖ,
 πλὴν εἰ δεόν εὐξασθαι παραλείπει. εὐξασθαι μὲν γὰρ,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ῥάδιον, εἰς ταῦτ' ὅσα βού-
 λεται τις ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ· ἐλέσθαι δὲ, ὅταν περὶ
 πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν, οὐκέθ' ὁμοίως εὐπορον,
 ἢ ἄλλα δεῖ τὰ βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων, ἂν μὴ συναμφο-
 19 τερα ἐξῆν, λαμβάνειν. εἰ δέ τις ἡμῖν ἔχει καὶ τὰ θεωρη-
 κά ἂν καὶ πόρους ἑτέρους λέγειν στρατιωτικούς, οὐχ
 οὗτος κρείττων; εἰποι τις ἄν. φήμ' ἐγώ γε, εἶπερ ἔστιν,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ θαυμάζω εἰ τῷ ποτε ἀνθρώ-
 πῳ ἢ γέροντι ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ
 πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ.
 ἀλλ' οἶμαι, μέγα τοῖς τοιούτοις ὑπάρχει λόγοις ἢ παρ'
 ἑκάστου βούλησις, διόπερ ῥᾶσιον ἀπάντων ἐστὶν ἀν-
 τὸν ἐξαπατῆσαι· ὃ γὰρ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος καὶ οἶε-
 20 ται, τὰ δὲ πράγματα πολλάκις οὐχ οὕτω πέφυκεν. ὁρᾷτε 34
 οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦθ' οὕτως, ὅπως καὶ τὰ πρά-
 γματα ἐνδέχεται καὶ δυνήσεσθε ἐξιέναι καὶ μισθὸν
 ἔξετε. οὗτοι σωφρόνων οὐδὲ γενναίων ἐστὶν ἀνθρώ-
 πῳ, ἐλλείποντάς τι δι' ἐνδειαν χρημάτων τῶν τοῦ πο-

λέμου εὐχερῶς τα τοιαῦτα ὀνειδῆ φέρειν. οὐ μὲν Κορινθίους καὶ Μεγαρέας ἀρπάσαντας πορεύεσθαι, Φίλιππον δ' εἰν πόλεις Ἑλλήνων ἀνδραποδίζεσθαι δι' ἀπορίαν ἐφοδίων τοῖς σπασμένοις.

21-22 Καὶ ταῦτ' οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαι τισιν ὑμῶν, ἀλλ' ὥστε προήρημαι λέγειν· οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων οὐδεὶς ἡμῶν ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι ὥφελειν νομίζων· ἀλλὰ δικαίου πολίτου κρίνω πρᾶγμα τῶν σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος εἶναι. καὶ γὰρ τοὺς ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμῶν λησάμεντες, ὥσπερ ἴσως καὶ ὑμεῖς, οὓς ἐπαινοῦσι μὲν ἰόντες ἅπαντες, μιμοῦνται δ' οὐ πάντες, τοῦτο καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι, τὸν Ἀρκεσίνοιο, τὸν Νικίαν, τὸν ὁμῶνυμον ἐμαυτῷ, τὸν 22 κλέα. ἐξ οὗ δ' οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς οὗτοι πρῶτοι ῥήτορες, τί βούλεσθε; τί γράψω; τί ὑμῖν χάρις προπέποιται τῆς παραντίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως ἡμετέρας γράμματα καὶ τοιαυτὴ συμβαίνει, καὶ τὰ μὲν τοῦτο

23 καλῶς ἔχει, τὰ δ' ὑμέτερα κίσχυρως. καίτοι σκεπτόμενοι οἱ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ τις ἂν κεφάλαια εἰπεῖν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων καὶ τῶν ἐφ' ὑμῶν ἐργῶν, οὐδὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος· οὐ γὰρ οὐδὲ τριτοῖς ὑμῖν χρωμένοις παραδείγματι, ἀλλ' οἷός ἐστιν ὡς ἂν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐδαιμόσιν ἔξεστι γενέσθαι. 24 τοίνυν, οἷός ἐστιν οὐκ ἐχαρίζοντο οἱ λέγοντες οὐδ' αὐτοὺς ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι νῦν, πέντε μὲν καὶ τὰς ἑκατὸν ἐτη τῶν Ἑλλήνων ἡρξάντων ἐκόντων, πλὴν μύρια τέσσαρα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον, ἡ δὲ ὁ ταύτην τὴν χώραν ἔχων αὐτοῖς βασιλεὺς, ἔστι προσῆκον βάρβαρον Ἑλλήσι, πολλὰ δὲ καὶ πεζῇ καὶ ναυμαχοῦντες ἔστησαν τρόποι

22-23 ἐν τῇ συγγραφῇ τοῦ λόγου
Δημόσθης πεντηκλή βιβλιοθήκη Βασιλικῆς

στρατευόμενοι, μόνοι δὲ ἀνθρώπων κρείττω τὴν ἐπὶ
 35 τοῖς ἔργοις δόξαν τῶν φθονούντων κατέλιπον. ἐπὶ μὲν
 δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι· ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν
 πόλιν αὐτὴν θεάσασθε ὅποιοι ἐν τε τοῖς κοινοῖς καὶ ἐν
 τοῖς ἰδίοις. δημοσίᾳ μὲν τοίνυν οἰκοδομήματα καὶ
 κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν
 καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων ὥστε μηδεὶν τῶν ἐπι-
 γιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖσθαι· ἰδίᾳ δ' οὕτω σώ-
 φρονες ἦσαν καὶ σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἡθελί μὲν
 40 νοντες ὥστε τὴν Ἀριστείδου καὶ τὴν Μιλτιάδου καὶ
 τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαν εἴ τις ἄρα οἶδεν ὑμῶν ὅποια
 ποτ' ἐστίν, ὅρᾳ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖ-
 σαν· οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς
 πόλεως, ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξεῖν ἕκαστος ᾤετο δεῖν· ἐκ
 δὲ τοῦ τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς
 εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν μεγάλην εἰκό-
 45 τως ἐκτήσαντο εὐδαιμονίαν. τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν
 τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκείνοις, χρωμένοις οἷς εἶπον
 προστάταις· νυνὶ δὲ πῶς ἡμῖν ὑπὸ τῶν χρηστῶν τῶν
 νῦν τὰ πράγματα ἔχει; ἄρα γε ὁμοίως καὶ παραπλη- 36
 σίως; οἷ — τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν,
 ἀλλ' ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι, καὶ
 Λακεδαιμονίων μὲν ἀπολωλότων, Θηβαίων δ' ἀσχό-
 λων ὄντων, τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ
 τῶν πρωτείων ἡμῖν ἀντιτάξασθαι, ἐξὸν ἡμῖν καὶ τὰ
 ἡμέτερά αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἄλλων δι-
 50 καια βραβεύειν, ἀπεστερήμεθα μὲν χώρας οἰκείας,
 18 πλείω δ' ἢ χίλια καὶ πεντακόσια τάλαντα ἀνηγλώκαμεν
 εἰς οὐδὲν θεόν, οὓς δ' ἐν τῷ πολέμῳ συμμαχοὺς ἐκτη-
 σάμεθα, εἰρήνης οὕσης ἀπολωλέκασιν οὗτοι, ἐχθρὸν
 δ' ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τηλικούτου ἡσκήκαμεν. ἢ φρασά-
 τω τις ἐμοὶ περελθὼν, πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν

29 ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν Φίλιππος. ἀλλ' ὦ τῶν, εἰ ταῦτα φαύλως, τὰ γ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει νῦν ἄμεινον ἔχει. καὶ τί ἂν εἰπεῖν τις ἔχοι; τὰς ἐπάλξεις ἅς κοινῶμεν, καὶ τὰς ὁδοὺς ἅς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας, καὶ λήρους; ἀποβλέψατε δὴ πρὸς τοὺς ταῦτα πολιτευομένους, ὧν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδούρων ἐντιμοί, ἔνιοι δὲ τὰς ἰδίας οὐκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι, ὅσων δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τοῦτων ἡϋξήται. |

30 - 37 Τί δὴ τὸ πάντων αἰτίων τούτων, καὶ τί δὴ ποτε ἕκαστ' εἶχε καλῶς τότε καὶ νῦν οὐκ ὀρθῶς; ὅτι τὸ μὲν πρότερον στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος δεσποτικῶν τῶν πολιτευομένων ἦν καὶ κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου τῶν ἄλλων ἐκάστῳ καὶ τιμῇ καὶ ἀρχῇ καὶ ἀγαθοῦ τινος. 31 μεταλαβεῖν τὴν δὲ τοῦναντίον κύριοι μὲν οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττεται. ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι καὶ περιηρημένοι χορήματα καὶ συμμάχους ἐν ὑπηρέτου καὶ προσδήκης μέρει γεγέννησθε, ἀγαπῶντες ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν ἢ Βοηδρόμια πέμψωσιν οὗτοι, καὶ τὸ πάντων ἀνδρειότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε. οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθιέρξαντες ὑμᾶς ἐπαγρουσιν ἐπὶ ταῦτα καὶ τιθασεύουσι χειροθήκας αὐτοῖς 32 ποιοῦντες. ἔστι δ' οὐδέποτε, οἶμαι, μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας· ὅποι' ἅττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιούτου ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. | ταῦτα μὰ τὴν Διήμητρα οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἰ μείζων εἰπόντι ἐμοὶ γένοιτο παρ' ὑμῶν βλάβη τῶν πεπονηκότων αὐτὰ γενέ-

σθαι· οὐδὲ γὰρ παρηγοία περὶ πάντων κεί παρ' οὐν
ἐστίν, ἀλλ' ἐγώ γε ὅτι καὶ νῦν γέρονε θαυμάζω.

Εὐλόγος

33 Ἐάν οὖν ἄλλὰ νῦν γ' ἐτι ἀπαλλαγέντες τούτων
τῶν ἐθῶν ἐθελήσητε στρατεύεσθαι τε καὶ πράττειν
ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ταῖς περιουσίαις ταῖς οἰκοὶ ταύ-
ταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρησθήσθε, ἴσως
ἂν, ἴσως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτή-
σαισθε ἀγαθόν καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλα-
γείητε ἅ τοις [ἀσθενούσι] παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις δι-
δομένοις ἔοικε, καὶ γὰρ ἐκεῖνα οὐτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν οὐτ'
ἀποθνήσκουσιν ἔα· καὶ ταῦτα, ἃ νέμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὔτε
τοσαῦτά ἐστιν ὥστε ὠφέλειαν ἔχειν τινὰ διαρκή, οὐτ'
ἀπογνόντας ἄλλο τι πράττειν ἔα, ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα τὴν

34 ἑκάστου ἡσυχίαν ὑμῶν ἐπανξάνοντα. οὐκοῦν σὺ μι- 38
σθοφορὰν λέγεις; φήσει τις, καὶ παραχρημά γε τὴν αὐ-
τὴν σύνταξιν ἀπάντων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵνα τῶν
κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος λαμβάνων, ὅτου δέοιτο ἡ πό-
λις, τοῦθ' ὑπάρχουσι. ἔξεστιν ἄγειν ἡσυχίαν· οἰκοὶ μέ-
νων [βελτίων], τοῦ δὲ ἐνδειαυ ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰσ-
χρὸν ἀπηλλαγμένους. συμβαίνει τι τοιοῦτον οἷον καὶ τὰ
νῦν· στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τού-
των λημμάτων, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
ἐστὶ τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν· ὅσα οὗτος ἀτάκτως νῦν
λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ, ταῦτ' ἐν ἰσῇ τάξει λαμβάνων

35 πάντ' ἐφορῶν καὶ ὀδοικῶν ἅ χρὴ πράττεσθαι. ὅλως δὲ
οὐτ' ἀφελὼν οὔτε προσθείς, πλὴν μικρὸν τὴν ἀταξίαν
ἀνελὼν, εἰς τάξιν ἡγάγον τὴν πόλιν τὴν αὐτὴν τοῦ λα-
βεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ'
ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει καὶ ὅτου καιρὸς εἴη, τά-
ξιν ποιήσας. οὐκ ἐστὶν ὅπου μηδὲν ποιούσιν ἐγὼ τὰ
τῶν ποιησόντων εἶπον ὥς δεῖ νέμειν, οὐδ' αὐτοὺς μὲν
ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν, ὅτι δὲ οἱ τοῦ δεινός

Demosth. Vol. 1.

3

35 νικῶσι ξένοι, ταῦτα πυνθάνεσθαι· ταῦτα γὰρ νυνὶ γίνεται. καὶ οὐχὶ μέφομαι τὸν ποιούντά τι τῶν δεόντων ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀξιῶ πράττειν ταῦτα ἐφ' οἷς ἑτέρους τιμᾶτε, καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τῆς ἀρετῆς μετὰ πολλῶν καὶ καλῶν κινδύνων κτησάμενοι κατέλιπον.

Σχεδὸν εἶρηκα ἃ νομίζω συμφέρειν· ὑμεῖς δ' ἔλοισθε ὅ τι καὶ τῇ πόλει καὶ ἅπασι συννοίσειν ὑμῖν μέλλει. 39

IV.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Φίλιππον οἱ Ἀθηναῖοι φερόμενοι συνεληλύθασιν εἰς ἐκκλησίαν ἀθυμοῦντες. ὁ τοίνυν ῥητὴρ τὴν τε ἀθυμίαν πειρᾶται παύειν, λέγων οὐδὲν εἶναι θαυμαστόν εἰ ῥαθυμοῦντες κεκράτηνται, καὶ εἰσηγείται πῶς ἂν ἀρίστια τῷ πολέμῳ προσενεχθίεν. κελεύει δὲ δύο δυνάμεις παρασκευάσασθαι, μίαν μὲν μείζω, πολιτικὴν, ἣτις οἴκοι μένουσα πρὸς τὰς κατὰ καιρὸν χρείας ἑτοιμος ὑπάρξει, ἑτέραν δὲ ἐλάττω, ξένων ὄντων τῶν στρατευομένων, παραμεμυγμένων δὲ καὶ πολιτῶν, κελεύει μὴ Ἀθήνησι μένειν μηδὲ ἐκ τῆς πόλεως ποιεῖσθαι τὰς βοηθείας, ἀλλὰ περὶ τὴν Μακεδονίαν ἀναστρέφεσθαι πολεμοῦσαν ἀδιαλείπτως, ἵνα μὴ τοὺς ἐτῆρας πνέοντας ἐπιτηρήσας ὁ Φίλιππος ἢ καὶ τὸν χεῖμῶνα, ἥνικα Ἀθήνηθεν εἰς Μακεδονίαν πλεῖν οὐ δυνατόν, ἐπιχειρῇ τοῖς πράγμασι καὶ παρὰ τὴν ἀπουσίαν τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀπαντῶν κρατῇ, ἀλλ' ἐγγὺς ἢ πρὸς αὐτὸν ἀντιταξομένη δύναμις ὑπάρχῃ.

Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προϋτίθεται, 40 ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγει, ἐπισχῶν αὐτῶς οἱ πλείστοι

ΔΗΜΟΣΘΙΑ ΚΕΝΤΡΗΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΛΙΑΣ

των εἰσθητοῶν γνῶμην ἀπεφηναντο, εἰ μὲν ἡρεσκέ τι
μοι τῶν ὑπὸ ταύτων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἤγρον, εἰ δὲ
μὴ, τὸτ' ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην ἃ γινώσκω λέγειν· ἐπει-
δὴ δὲ περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον συμ-
βαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡροῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς
εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν. εἰ γὰρ ἐκ τοῦ παρε-
ληλυθότος χρόνου τὰ δεόντα οὗτοι συνεβούλευσαν,
οὐδὲν ἂν ὑμᾶς νῦν ἔδει βουλευέσθαι.

- 2 Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τοῖς παροῦσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ πάνυ φαύλως
ἔχειν δοκεῖ. ὁ γὰρ ἔστι χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρε-
ληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον
ὑπάρχει. τί οὖν ἐστι τοῦτο; ὅτι οὐδέν. ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πρά-
γματα ἔχει, ἐπεὶ τοι εἰ πάνθ' ἃ προσῆκε πραττόντων
οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι.
- 3 ἔπειτα ἐνθυμητέον καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ τοῖς
εἰδόσιν αὐτοῖς ἀναμιμνησκομένοις, ἡλίχην ποτ' ἐχόν-
των δυνάμιν Λακεδαιμονίων, ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς,
ὥς καλῶς καὶ προσηκότως οὐδὲν ἀνάξιον ὑμῶν ἐπι-
ξάτε τῆς πόλεως. ἀλλ' ὑπεμείνατε ὑπὲρ τῶν Ἑλληνι-
κῶν δικαίων τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον. τίνος οὖν
ἐνεκα ταῦτα λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ 41
θεάσησθε ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστι φο-
βερόν οὔτ', ἂν ὀλιγορῆτε, τοιοῦτον οἶον ἂν ὑμεῖς βού-
λοισθε, παραδείγμασι χρῶμενοι τῇ τότε ῥώμῃ τῶν Λα-
κεδαιμονίων, ἧς ἐκρατεῖτε ἐκ τοῦ προσέχειν τοῖς πρά-
γμασι τὸν νοῦν, καὶ τῇ νῦν ὕβρει τούτου, δι' ἣν ταρατ-
τόμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν ὧν ἐχρῆν. εἰ δέ τις
ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυσπολέμητον οἰεται τὸν
Φίλιππον εἶναι, σκοπῶν τὸ τε πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης
αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρία πάντα ἀπολωλέναι τῇ

4-8 πόλει, ὁρθῶς μὲν οἰεται, λογισάσθω μέντοι τοῦθ', ὅτι
 εἰχομέν ποτε ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Πύδναν καὶ
 Ποτιδαίαν καὶ Μεθώνην καὶ πάντα τὸν τόπον τοῦτον
 οἰκεῖον κύκλῳ, καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων
 ἔθνων αὐτονομούμενα καὶ ἐλεύθερα ὑπῆρχε καὶ μάλ-
 λον ἡμῖν ἐβούλετ' ἔχειν οἰκείως ἢ κείνῳ. εἰ τοίνυν ὁ
 Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην, ὥς χαλεπὸν
 πολεμεῖν ἐστὶν Ἀθηναίους ἔχουσι τοσαῦτα ἐπιτειχίσμα-
 τα τῆς αὐτοῦ χώρας ἐρημον ὄντα συμμαχῶν, οὐδὲν ἂν
 ὦν νυνὶ πεποιήκειν ἔπραξεν, οὐδὲ τοσαύτην ἐκτησατο
 δύναμιν. ἀλλ' εἶδεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς
 ἐκείνος, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα τὰ χωρία ἄθλα
 τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ, φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς
 παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων καὶ τοῖς ἐθελουσι πονεῖν καὶ
 6 κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. καὶ γὰρ τοι ταύτῃ
 χρησάμενος τῇ γνώμῃ πάντα κατέστραπται καὶ ἔχει,
 τὰ μὲν ὥς ἂν ἐλῶν τις ἔχοι πολέμῳ, τα δὲ σύμμαχα καὶ
 φίλα ποιησάμενος· καὶ γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσέχειν 12
 τὸν νοῦν τοῦτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες, οὓς ἂν ὀρώσι παρ-
 7 εσκευασμένους καὶ πράττειν ἐθέλοντας ἡ χρῆ. ἂν τοί-
 νυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης
 ἐθελήσητε γενέσθαι γνώμης νῦν, ἐπειδήπερ οὐ πρότε-
 ρον, καὶ ἕκαστος ὑμῶν, οὐ δεῖ καὶ δύναίτ' ἂν παρασχεῖν
 αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει, πᾶσαν ἀφείς τὴν εἰρωνεῖαν
 ἔτοιμος πράττειν ὑπάρξῃ, ὁ μὲν χρήματ' ἔχων εἰσφέ-
 ρειν, ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ στρατεύεσθαι, — συνελόντι δ'
 ἀπλῶς ἂν ὑμῶν αὐτῶν ἐθελήσητε γενέσθαι καὶ παύ-
 σησθε αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν
 δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν, καὶ τὰ ὑμέτερά
 αὐτῶν κομίσσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, καὶ τὰ κατερορθυμη-
 μένα πάλιν ἀναλήψεσθε, κάκεινον τιμωρήσεσθε. μὴ
 γὰρ ὡς θεῶ νομίζει ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πρά-

γματα ἀθανάτα, ἀλλὰ καὶ μισεὶ τις ἐκείνον καὶ δεδιεν,
 ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φθονεῖ, καὶ τῶν πάντων νῦν δο-
 κούντων οἰκείως ἔχειν αὐτῷ· καὶ ἅπανθ' ὅσα περ καὶ
 ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἐνι, ταῦτα καὶ τοῖς μετ'
 ἐκείνου χρὴ νομίζειν ἐνεῖναι. κατέπτηχε μέντοι πάντα
 ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν διὰ τὴν ὑμετέραν
 βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν, ἣν ἀποθέσθαι φημι δεῖν ἤδη.
 9 ὁρᾶτε γάρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ προελή-
 λυθεν ἀσελγείας ἀνθρώπος, ὃς οὐδ' αἴρεσιν ὑμῖν δι-
 δῶσι τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ καὶ
 λόγους ὑπερηφάνους. ὥς φασι, λέγει, καὶ οὐχ οἷός ἐστιν
 ἔχων ἃ κατέστραπται μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεὶ τι
 προσπεριβάλλεται καὶ κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς
 10 καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. πότ' οὖν, ὃ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, πότε ἃ χρὴ πράξετε; ἐπειδὴν τί γένηται;
 ἐπειδὴν νῆ Δί' ἀνάγκη τις ἦ. νῦν δὲ τί χρὴ τὰ γιγνώ-
 μενα ἡγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις με-
 γίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην
 εἶναι, ἢ βούλεσθε, εἰπέ μοι, περιμύοντες αὐτῶν πυνθά-
 νεσθαι [κατὰ τὴν ἀγοράν], λέγεται τι καινόν; γένοιτο
 γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους κα-
 11 ταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν; τέθνηκε Φί-
 λιππος; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσπένει. τί δ' ὑμῖν διαφέρει;
 καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιπ-
 πον ποιήσετε, ἅνπερ οὕτω προσέχητε τοῖς πράγμασι
 τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην το-
 σοῦτον ἐπηυξῆται ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν.
 12 καίτοι καὶ τοῦτο· εἰ τι πάθοι καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν
 ὑπάρξαι, ἥπερ αἰεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμε-
 λούμεθα, [καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο] ἴσθ' ὅτι πλησίον μὲν
 ὄντες, ἅπασιν ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπι-
 στάντες ὅπως βούλεσθε διοικήσασθε, ὥς δὲ νῦν ἔχετε

οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύ-
ναισθ' ἂν, ἀπηρητημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς
γνώμας.

- 13-15 Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας
ὑπάρχειν ἅπαντας ἐτοίμως, ὥς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ
πεπεισμένων, παύομαι λέγων· τὸν δὲ τρόπον τῆς πα-
ρασκευῆς ἣν ἀπαλλάξαι ἂν τῶν τοιούτων πραγμάτων
ὑμᾶς οἶμαι, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους οὐστίνως
χρημάτων, καὶ τᾶλλα ὥς ἂν μοι βέλτιστα καὶ τάχιστα
δοκεῖ παρασκευασθῆναι, καὶ δὴ πειράσομαι λέγειν,
14 δεηθεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον. | ἐπειδαν
ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, μὴ πρότερον προλαμβάνε-
τε· μὴδ' ἂν ἐξ ἀρχῆς δοκῶ τινι καινὴν παρασκευὴν λέ-
γειν, ἀναβάλλειν με τὰ πράγματα ἡγείσθω. οὐ γὰρ οἱ
ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες μάλιστα εἰς θεὸν λέγουσιν·
οὐ γὰρ ἂν τὰ γε ἤδη γεγενημένα τῇ νυνὶ βοηθείᾳ κω-
15 λῦσαι δυνηθεῖμεν· ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ τίς πορισθεῖσα
παρασκευὴ καὶ πόση καὶ πόθεν διαμεῖναι δυνησεται,
ἕως ἂν ἡ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον ἢ πε-
ριγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ
πάσχοιμεν ἂν κακῶς. οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν
ἔχειν, μὴ κωλύων εἴ τις ἄλλος ἐπαγγέλλεται τι. ἡ μὲν
οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν
ἐλεγχον δώσει· κριταὶ δ' ὑμεῖς ἐσεσθε.

- 16-17 Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριῆρεις
πεντήκοντα παρασκευάσασθαι φημι δεῖν, εἴτ' αὐτοὺς
οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν ὥς, εἴαν τι δέῃ, πλευστέον εἰς
ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσιν. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς ἡμίσεσι τῶν
ἱππέων ἱππαγωγούς τριῆρεις καὶ πλοῖα ἱκανὰ εὐτρεπί-
17 σαι κελεύω. | ταῦτα μὲν οἶμαι δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ τὰς
ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρα-
τείας εἰς Πύλας καὶ Χερρόνησον καὶ Ὀλυνθον καὶ ὅποι

βουλεται· δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τούτο ἐν τῇ γνώμῃ πα-
 ραστῆναι, ὥς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν,
 ὥσπερ εἰς Εὐβοίαν καὶ πρότερόν ποτέ φασιν εἰς Ἀλί-
 αρτον καὶ τὰ τελευταῖα πρῶην εἰς Πύλκας, ἴσως ἂν ἐθ-
 18 μῆσαιτε. οὗτοι παντελῶς οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἂν τοῦ- 45
 το, ὥς ἐγὼ γέ φημι δεῖν, εὐκαταφρόνητόν ἐστιν, ἢ ἡ
 διὰ τὸν φόβον εἰδῶς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς — εἴσεται γὰρ
 ἀκριβῶς· εἰσὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' ἐξαγγέλλοντες ἐκείνῳ
 παρ' ἡμῶν αὐτῶν πλείους τοῦ δέοντος — ἥσυχίαν ἔχῃ,
 ἡ παριδὼν ταῦτα ἀφύλακτος ληφθῇ, μηδενὸς οὐτος
 ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνου χώραν ὑμῖν, ἂν ἐνδῶ
 19 καιρὸν. ταῦτα μὲν ἐστὶν ἃ πᾶσι δεδόχθαι φημί δεῖν
 καὶ παρεσκευάσθαι προσήκειν οἶμαι· πρὸ δὲ τούτων
 δύναμιν τινα, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημί προχειρίσα-
 σθαι δεῖν ὑμᾶς. ἡ συνεχῶς πολεμήσει καὶ κακῶς ἐκεί-
 νον ποιήσει· μὴ μοι μυρίους μηδὲ δις μυρίους ξένους,
 μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις, ἀλλ' ἡ τῆς
 πόλεως ἔσται, καὶ ὑμεῖς εἷνα καὶ πλείους καὶ τὸν δεῖνα
 καὶ οὐτινοῦν χειροτονήσητε στρατηγόν, τούτῳ πείδε-
 ται καὶ ἀκολουθήσει. καὶ τροφήν ταύτῃ πορίσαι κε-
 20 λεύω. ἔσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις καὶ πόσις, καὶ πόθει
 τὴν τροφήν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσει ποιεῖν; ἐγὼ
 φράσω, καθ' ἕκαστον τούτων διεξιὼν χωρὶς. ξένους
 μὲν λέγω — καὶ ὅπως μὴ ποιήσετε ὃ πολλάκις ὑμᾶς
 ἐβλαψεν· πάντ' ἐλάττω νομίζοντες εἶναι τοῦ δέοντος,
 καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐπὶ τῷ
 πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε· ἀλλὰ τὰ μικρὰ ποιή-
 σαντες καὶ πορίσαντες τούτοις προστίθετε, ἂν ἐλάττω
 21 φαίνεται. λέγω δὴ τοὺς πάντας στρατιώτας δισχιλλούς,
 τούτων δὲ Ἀθηναίους φημί δεῖν εἶναι πεντακοσίους,
 ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῶν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον
 τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον

1) - 2 2

16. 17. 18. 19. 20. 21.

22. 23. 24. 25. 26. 27.

28. 29. 30. 31. 32. 33.

34. 35. 36. 37. 38. 39.

40. 41. 42. 43. 44. 45.

46. 47. 48. 49. 50. 51.

52. 53. 54. 55. 56. 57.

58. 59. 60. 61. 62. 63.

64. 65. 66. 67. 68. 69.

70. 71. 72. 73. 74. 75.

76. 77. 78. 79. 80. 81.

82. 83. 84. 85. 86. 87.

88. 89. 90. 91. 92. 93.

94. 95. 96. 97. 98. 99.

100. 101. 102. 103. 104. 105.

ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις· τοὺς δ' ἄλλους ξέτους εἶναι κελεύω. καὶ μετὰ τούτων ἱππέας διακοσίους, καὶ τούτων πεντήκοντα Ἀθηναίους τοῦλάχιστον, ὥσπερ τοὺς πεζοὺς, τὸν αὐτὸν τρόπον στρατευσόμενους καὶ ἱππαγωγοὺς τούτοις. εἰεν· τί πρὸς τούτοις ἐτι; ταχέως τριήρεις δέκα· δεῖ γάρ, ἔχοντος ἐκείνου ναυτικόν, καὶ ταχείων τριήρων ἡμῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἢ δύναμις παύει. πόθεν δὲ τούτοις ἡ τροφή γενήσεται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω καὶ δείξω, ἐπειδὴν, διότι τηλικαύτην ἀποχορὴν οἴμε· τὴν δύναμιν καὶ πολίτας τοὺς στρατευσόμενους εἶναι κελεύω, διδάξω.

23 Τοσαύτην μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦτα, ὅτι οὐκ ἐνὶ νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύναμιν τὴν ἐκείνην παραταξομένην, ἀλλὰ ληστεύειν ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρώτην· οὐ τοίνυν ὑπέρογκον αὐτήν, οὐ γὰρ ἔστι μισθὸς οὐδὲ τροφή, οὐδὲ παντελῶς ταπεινὴν εἶναι δεῖ. πολίτας δὲ παρῆναι καὶ συμπλεῖν διὰ ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὐ Πωλίστρατος ἡγεῖτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ αὐτοὺς ὑμᾶς συνστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκούων ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττόμενοι μετ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. ἐξ οὗ δ' αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ ὑμῖν στρατεύεται, τοὺς φίλους νικᾷ καὶ τοὺς συμμάχους, οἱ δ' ἐχθροὶ μεῖζους τοῦ θέοντος γεγόνασιν. καὶ παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον, πρὸς Ἀρτάβαξον καὶ πανταχοὶ μάλλον οἴχεται πλέοντα, ὃ δὲ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, εἰκό- 47

25 τῶς· οὐ γὰρ ἔστιν ἄρχειν μὴ δίδόντα μισθόν. τί οὖν κελεύω; τὰς προφάσεις ἀφελεῖν καὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν, μισθὸν πορίσαντας καὶ στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγουμένων παρα-

κατασπιδαντας, ἐπεὶ νυν γε γελῶς ἐσθ' ὡς χρωμένε-
 τοις πράγμασιν. εἰ γὰρ ἐροῖτό τις ὑμᾶς, εἰρήνην ἄγετε,
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; μὰ Δι' οὐχ ἡμεῖς γε, εἰποιτ' ἂν,
 25 ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμοῦμεν. οὐκ ἐχειροτονεῖτε δ' ἐξ
 ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξίαρχους καὶ στρατηγοὺς καὶ φυ-
 λάρχους καὶ ἱππάρχους δύο; τί οὖν οὗτοι ποιοῦσιν;
 πλὴν ἑνὸς ἀνδρός, ὃν ἂν ἐκπέμψητε ἐπὶ τὸν πόλεμον,
 οἱ λοιποὶ τὰς πυμπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱερο-
 ποιῶν ὥσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, εἰς
 τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξίαρχους καὶ τοὺς φυ-
 27 λάρχους. οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. οὐ γὰρ ἐχρῆν, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ταξίαρχους παρ' ὑμῶν, ἱππάρχους παρ' ὑμῶν
 ἄρχοντας οἰκείους εἶναι, ἵν' ἦν ὥς ἀληθῶς τῆς πόλεως
 ἡ δύναμις; ἀλλ' εἰς μὲν Ἀῆμονον τὸν παρ' ὑμῶν ἱππαρ-
 χον δεῖ πλεῖν, τῶν δ' ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως κτημάτων
 ἀγωνιζομένων Μενέλαον ἱππαρχεῖν; καὶ οὐ τὸν ἄνδρα
 μεμφόμενος ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειρο-
 τουημένον εἶναι τοῦτον, ὅστις ἂν ᾔ.

28 27 Ἰσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἠγείσθε λέγεσθαι, τὸ δὲ
 τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἔσται. μάλιστα ποθεῖτε
 ἀκοῦσαι. τοῦτο δὴ καὶ περανῶ. χρήματα τοίνυν, ἔστι
 μὲν ἡ τροφή, σιτηρέσιον μόνον τῇ δυνάμει ταύτῃ, τὰ-
 λαντα ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς, δέκα μὲν τανυσὶ
 ταχείαις τετταράκοντα τάλαντα, εἰκοσιν εἰς τὴν ναῦν 48
 μναὶ τοῦ μηνὸς ἑκάστου, στρατιώταις δὲ δισχιλίαις το-
 σαυτ' ἕτερα, ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς
 σιτηρέσιον λαμβάνῃ, τοῖς δ' ἱππεῦσι διακοσίοις οὔσιν,
 ἔαν τριάκοντα δραχμὰς ἑκάστος λαμβάνῃ τοῦ μηνός,
 29 δώδεκα τάλαντα. εἰ δέ τις οἵεται μικρὰν ἀφορμὴν εἶναι
 σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς
 ἔγνωκεν· ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς ὅτι, τοῦτ' ἂν γένηται,
 προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πο-

λέμον, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀδικοῦν οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ' ἔχειν μισθὸν ἐντελεῖ. [ἐγὼ συμπλέων ἐθελοντῆς πάσχειν ὅτι οὖν ἔτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχῃ.] πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν χρημάτων, ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι, τοῦτ' ἤδη λέξω.

ΠΟΡΟΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ.

- 30 Ἄ μὲν οὖν ἡμεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθα εὗρεῖν, ταῦτ' ἐστίν. ἐπειδὴν δ' ἐπιχειροτονήτε τὰς γνώμας, ἂν ὑμῖν ἀρέσκη, χειροτονήσετε, ἵνα μὴ μόνον ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμήτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.
- 31 34 Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον εἶναι περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅλης τῆς παρασκευῆς βουλευσασθαι, εἰ τὸν τόπον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτε, ἐνθυμηθεῖτε, καὶ λογίσαισθε ὅτι τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος καὶ φυλάξας τοὺς ἐτησίας ἢ τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, ἥνικ' ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι.
- 32 δεῖ τοίνυν ταῦτ' ἐνθυμουμένους μὴ βοηθείαις πολεμεῖν, ὑστεριοῦμεν γὰρ ἀπάντων, ἀλλὰ παρασκευῇ συν-⁴⁹εχεῖ καὶ δυνάμει. ὑπάρχει δ' ὑμῖν χειμαδίῳ μὲν χορησθαι τῇ δυνάμει Ἀἰνυῶ καὶ Θάσῳ καὶ Σκιάθῳ καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις, ἐν αἷς καὶ λιμένες καὶ σίτος καὶ ἡ χορὴ στρατεύματι πάνθ' ὑπάρχει. τὴν δ' ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι ῥᾶδιον καὶ τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές, πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι ῥᾶδιως (εἰσεσθε.) *ἵσται.*
- 33 Ἄ μὲν οὖν χορήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τούτων κύριος καταστάς ὑφ' ὑμῶν βουλευσεται· ἃ δ' ὑπάρξει δεῖ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ἐστίν ἀγὰ γέγραφα. ἂν ταῦτα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πορίσῃτε τὰ χρήματα πρῶτον ἃ λέγω, εἶτα καὶ τὰλλα παρασκευα-

σαντες, τους στρατιώτας, τας τριηρεις, τους ιππείας,
έντελῇ πᾶσαν τὴν δύναμιν, νόμῳ κατακλείσθε ἐπὶ τῷ
πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πο-
ρισταὶ γιγνόμενοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατη-
γοῦ τὸν λόγον ἀπαιτοῦντες, παύσεσθ' αἰεὶ περὶ τῶν αὐ-
34 τῶν βουλευόμενοι καὶ πλεον οὐδὲν ποιοῦντες, καὶ ἐτι
πρὸς τούτῳ πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μέ-
ριστον τῶν ἐκείνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. ἔστι δ' οὗτος
τις; ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμῇ συμμαχῶν, ἄγων
καὶ φέρων τοὺς πλείοντας τὴν θάλατταν. ἐπεῖτα τί πρὸς
τούτῳ; τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε, οὐχ
ὥσπερ τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Ἀῆμνον καὶ Ἰμβρον
ἐμβαλὼν αἰχμαλώτους πολίτας ὑμετέρους ᾧχετ' ἔχων,
πρὸς τῷ Γεραιστῷ τὰ πλοῖα συλλαβὼν ἀμύθητα χρή-
ματ' ἐξέλεξε, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη καὶ 50
τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ᾧχετ' ἔχων τριήρη. ὑμεῖς δ'
οὔτε ταῦτα δύνασθε κωλύειν οὔτ' εἰς τοὺς χρόνους,
35 οὓς ἂν προθῆσθε, βοηθεῖν. καίτοι τί δήποτε, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, νομίζετε τὴν μὲν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν
καὶ τὴν τῶν Διονυσίων αἰεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνον
γίγνεσθαι, ἂν τε δεινοὶ λάχουσιν ἂν τε ἰδιῶται οἱ τού-
των ἑκατέρων ἐπιμελοῦμενοι, εἰς ἃ τοσαῦτ' ἀναλίσκετε
χρήματα ὅσα οὐδ' εἰς ἓνα τῶν ἀποστόλων, καὶ τοσοῦ-
τον ὄχλον καὶ παρασκευὴν ὅσην οὐκ οἶδ' εἰ τι τῶν
ἀπάντων ἔχει, τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑπε-
ρίξειν τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώνην, τὸν εἰς Παγασάς,
36 τὸν εἰς Ποτιδαίαν; ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτα-
κται, καὶ πρόνιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ τις χορηγὸς
ἢ γυμνασίαρχος τῆς φυλῆς, πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ τί-
να λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν, οὐδὲν ἀρεξέτασται, οὐδ' ἀο-
ριστον ἐν τούτοις ἡμέληται, ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ πολέμου
καὶ τῇ τούτου παρασκευῇ ἅτακτα ἀδιόρθωτα ἀοριστα

ἅπαντα· τοιγαρὺν ἅμα ἀκηκόαμέν τι καὶ τριηράρχους
καθίσταμεν καὶ τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα καὶ περι-
 χρημάτων πόρον σκοποῦμεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν
τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. εἴτ' αὖ-
37 τοὺς πάλιν [ἀνταμβιβάζειν], εἴτ' ἐν ὅσῳ ταῦτα μέλλεται,
προαπόλωλε τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν· τὸν γὰρ τοῦ
πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκο-
μεν. οἱ δὲ τῶν πραγμάτων οὐ μένουσι καιροὶ τὴν ἡμε-
τέραν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνεῖαν. ἅς δὲ τὸν μεταξὺ
χρόνον δυνάμεις οἴομεθ' ἡμῖν ὑπάρχειν, οὐδὲν οἶαί τ'
οὔσαι ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγονται. ὁ δ'
εἰς τοῦθ' ὕβρεως ἐλήλυθεν ὥστ' ἐπιστέλλειν Εὐβρεῦ-31
σιν ἥδη τοιαύτας ἐπιστολάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ.

38 Τούτων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων
ἀληθὴ μὲν ἔστι τὰ πολλὰ, ὥς οὐκ ἔδει, οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως
οὐχ ἡδέα ἀκούειν. ἀλλ' εἰ μὲν, ὅσα ἂν τις ὑπερβῇ τῷ
λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται,
δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ' ἡ τῶν λόγων χάρις,
ἂν ἢ μὴ προσήκουσα, ἐργῶ ζημία γίνεται, αἰσχρὸν
ἔστι φενακίζειν ἑαυτοὺς, καὶ ἅπαντ' ἀναβαλλομένους
39 ἂν ἢ δυσχερὴ πάντων ὑστερεῖν τῶν ἐργῶν, καὶ μηδὲ
τοῦτο δύνασθαι μαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ
χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐ-
τοὺς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, καὶ τὸν αὐτὸν
τρόπον ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειε τις ἂν τὸν
στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς
βουλευομένους, ἵν' ἂν ἐκείνοις δοκῇ, ταῦτα πράττει-
40 ται καὶ μὴ τὰ συμβάντα ἀναγκάζωνται διώκειν. ὑμεῖς
δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλεῖστην δύναμιν ἀπάντων
ἔχοντες, τοιήρεις, ὀπλίτας, ἱππείας, γρημάτων πρόσο-

- δον, τουτων μεν μεχρι της τημερον ημερας ουδενι πο-
 ποτε εις θεον τι κερησθε, ουδεν δ' απολειπετε, ωσπερ
 οι βαρβαροι πικτενουσιν, ουτω πολεμειν Φιλιππω.
 και γαρ εκεινων ο πληγεις αει της πληγης εχεται, καν
 ετέρωσε πατάξης, εκεισε εισιν αι χειρες· προβάλλεσθαι
 41 δ' η βλέπειν εναντιον ουτ' οιδεν ουτ' εθέλει. | και υμεις
 αν εν Χερρονήσω πύθησθε Φίλιππον, εκεισε βοηθειν
 ψηφιζεσθε, εαν εν Πύλαις, εκεισε, εαν αλλοθι που, 52
 συμπαραθειτε ανω κάτω, και στρατηγείσθε μεν υπ'
 εκεινον, βεβούλευσθε δ' ουδεν αυτοι συμφερον περι
 του πολέμου, ουδε προ των πραγμάτων προοράτε ου-
 δεν, πριν αν η γεγεινημενον η γιγνόμενον τι πύθησθε.
 ταυτα δ' ισως πρότερον μεν ειπην· νυν δ' επ' αυτην 52
 42 ηκει την ακμην· ωστ' ουκέτ' εγχωρεϊ. δοκει δε μοι θε-
 ων τις, ω ανδρες Αθηναιοι, τοις γιγνομένοις υπέρ της
 πόλεως αίσχυνόμενος την φιλοπραγμοσύνην ταύτην
 έμβαλειν Φιλιππω. ει γαρ έχων α κατέστραπται και
 προείληφεν ήσυχίαν έχειν ήθελε και μηδεν έπραττεν
 έτι, αποχρήν ενίοις υμών αν μοι δοκει· εξ ων αίσχυνην
 και ανανδρίαν και πάντα τα αίσχιστα ωφληκότες αν
 ήμεν δημοσία· νυν δ' επιχειρών αει τινα και του πλεί-
 ονος όρεγόμενος ισως αν εκκαλέσαιθ' υμας, ειπερ μη 43
 43 παντάπασιν απεγνωκατε. θαναμάζω δ' έγωγε, ει μηδεις
 υμών μήτ' ενθυμείται μήτε λογίζεται, όρων, ω ανδρες
 Αθηναιοι, την μεν αρχην του πολέμου γεγεινημένην
 περι του τιμωρήσασθαι Φίλιππον, την δε τελεντήν ου-
 σαν ήδη υπέρ του μη παθειν κακώς υπο Φιλιππου.
 αλλά μήν οτι γ' ου στήσεται, δηλον, ει μή τις κωλύσει. 1
 ειτα τουτ' αναμενούμεν, και τριήρεις κενάς και τας πα-
 ρά του δεινος έλπίδας αν αποστείλητε, παντ' έχειν ολε- 44
 44 σθε καλώς; ουκ έμβησόμεθα, ουκ εξιμεν αιτοι μερει
 γε τινα στρατιωτών οικείων νυν, ει και μη πρότερον;

οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνου πλευσόμεθα; ποῖ οὖν προσορ-
 μιούμεθα; ἤρετό τις. εὐρήσει τὰ σαθρά, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος, 53
 ἂν ἐπιχειρῶμεν· ἂν μέντοι καθῶμεθα οἴκοι, λοιδοροῦ-
 μένων ἀκούοντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόν-
 των, οὐδέποτε οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν θεόντων.
 45 ὅποι μὲν γὰρ ἂν, οἶμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συναπο-
 σταλῇ, καὶ μὴ πᾶσα παρῇ, καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς
 καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται· ὅποι δ' ἂν στρα-
 τηγὸν καὶ ψήφισμα κενὸν καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος
 ἐλπίδας ἐκπέμψητε, οὐδὲν ὑμῖν τῶν θεόντων γίνεται,
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶ-
 46 σι τῷ δέει τοὺς τοιούτους ἀποστούλους. οὐ γὰρ ἐστίν,
 οὐκ ἐστίν ἓνα ἄνδρα δυνηθῆναί ποτε ταῦθ' ὑμῖν πρᾶ-
 ξαι πάνθ' ὅσα βούλεσθε· ὑποσχέσθαι μέντοι καὶ φῆσαι
 καὶ τὸν δεῖνα αἰτιάσασθαι καὶ τὸν δεῖνα ἐστί. τὰ δὲ
 πράγματα ἐκ τούτων ἀπόλωλεν· ὅταν γὰρ ἡγῆται μὲν
 ὁ στρατηγὸς ἀθλίῳ ἀπομίσθων ξένων, οἱ δ' ὑπὲρ ὧν
 ἂν ἐκείνος πράξῃ πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥαδίως ἐνθάδ'
 ᾤσιν, ὑμεῖς δ' ἐξ ὧν ἂν ἀκούσητε ὅ τι ἂν τύχητε ψηφί-
 47-54 ξησθε, τί καὶ χρὴ προσδοκᾶν;

Πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; ὅταν ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε στρατιώτας καὶ
 μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων καὶ δικαστὰς οἰκαδ'
 ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν. ὥστε μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς
 τὰ ὑμέτερόντων, ἀλλὰ καὶ παρόντας ὁρᾶν. νῦν δ' εἰς
 τοῦθ' ἡκεὶ τὰ πράγματα αἰσχύνης ὥστε τῶν στρατη-
 γῶν ἕκαστος ὅς τις καὶ τρίς κρίνεται παρ' ὑμῖν περὶ θά-
 νατον. πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ' ἅπαξ αὐτῶν
 ἀγωνίσασθαι περὶ θανάτου πολέμου, ἀλλὰ τὸν ἀνδραπο-
 διστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ
 προσήκοντος· κακοῖονον μὲν γὰρ ἐστὶ κοινόν· ἀπο- 54

48 θανεῖν, στρατηγὸν δὲ μαχομένον τοῖς πολεμίοις. ἡμῶν
 δ' οἳ μὲν περιούντες μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιπ-
 πον πράττειν τὴν Θηβαίων κατάλυσιν καὶ τὰς πολιτεί-
 ας διασπᾶν, οἳ δ' ὥς πρέσβεις πέπομφεν ὥς βασιλέα,
 οἳ δ' ἐν Ἰλλυριοῖς πόλεις τειχίζειν. οἳ δὲ λόγους πλάτ-
 49 τουντες ἕκαστος περιερχόμεθα. ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν, ὃ ἄν-
 ῥος Ἀθηναῖοι, νῆ ταῦς θεοὺς ἐκείνον μεθύνειν τῷ με-
 γέθει τῶν πεπραγμένων καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπο-
 λεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, τὴν τ' ἐρημίαν τῶν κωλυσάντων
 ὁρῶντα καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπηρμένον, οὐ μέντοι
 γε μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν ὥστε τοὺς
 ἀνοητοτάτους τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέναι τί μέλλει ποιεῖν
 50 ἐκείνος· ἀνοητοτάτοι γάρ εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. ἀλλ'
 ἂν ἀφέντες ταῦτ' ἐκεῖνο εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἄνθρω-
 πος καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ καὶ χρόνον πολὺν
 ὑβρίζει, καὶ ἄπυνθ' ὅσα πῶποτ' ἠλπίσαμεν τινα πρά-
 ξειν ὑπὲρ ἡμῶν καθ' ἡμῶν εὗρηται, καὶ τὰ λοιπὰ
 ἐν αὐτοῖς ἡμῖν ἐστὶ, καὶ μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἐκεῖ πο-
 λεμεῖν αὐτῷ, ἐνθαδ' ἴδως ἀναγκασθῆσόμεθα τοῦτο
 ποιεῖν. ἂν ταῦτα εἰδῶμεν, καὶ τὰ δέοντα ἐσόμεθα ἐγνω-
 κότες καὶ λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι· οὐ γὰρ
 ἅττα ποτ' ἐστὶ δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι φαῦλα, ἐὰν μὴ
 προσέχητε τὸν νοῦν καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλητε,
 εὐ εἰδέναι.

51 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' ἄλλοτε πῶποτε πρὸς χάριν εἰ-
 λόμην λέγειν ὅτι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν ὑμῖν πεπεισμέ-
 νος ὦ, νῦν τε ἄ γινώσκω πάνθ' ἀπλῶς, οὐδὲν ὑπο-
 στειλάμενος, πεπαρησάσμαι. ἐβουλόμην δ' ἂν, ὥς-
 περ ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὰ βέλτιστα ἀκούειν οἶδα, οὐ- 55
 τως εἰδέναι συνοῖσαν καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι· πολ-
 λῶ γὰρ ἂν ἡδίων εἶπον. νῦν δ' ἐπ' ἀδήλοισι οὔσι τοῖς
 ἀπὸ τούτων ἐμαυτῷ γενησομένοις, ὅμως ἐπὶ τῷ συν-

οίσειν ὑμῖν, ἂν πράξητε, ταῦτα πεπεισθαι λέγειν αἰρουμαι. νικῶν δ' ὅτι πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνόλσειν.

V.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Μηκνυμένον τοῦ πολέμου τοῦ περὶ Ἀμφιπόλεως εἰρήνης ἐπεθύμησαν ὃ τε Φίλιππος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ φερόμενοι, ὃ δὲ Φίλιππος βουλόμενος ἂν ὑπέσχετο Θετταλοῖς τε καὶ Θηβαίοις ἐπιτελέσαι. ὑπέσχετο δὲ τοῖς μὲν Θηβαίοις Ὀρχομενὸν παραδῶσειν καὶ Κορωνεῖαν, πόλεις Βοιωτίας, ἀμφοτέροις δὲ τὸν Φωκικὸν καταλύσειν πόλεμον. τοῦτο δὲ ἦν ἀδύνατον αὐτῷ πολεμίων ὄντων Ἀθηναίων· καὶ γὰρ πρότερον βουλευθεὶς εἰσβαλεῖν εἰς τὴν Φωκίδα τῶν Ἀθηναίων περιπλευσάντων ταῖς ναυσὶν εἰς τὰς καλουμένας Πύλας, ὑπ' ἐνίων δὲ Θερμοπύλας, ἀπεκρούσθη τῆς εἰσόδου. νῦν τοίνυν εἰρήνην ποιησάμενος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, μηδενὸς κωλύσαντος παρελθὼν εἴσω Πυλῶν, τὸ Φωκίων ἔθνος ἀνάστατον πεποίηκε, καὶ τὴν Φωκίων ἐν τοῖς Ἀμφικτυόσι χώραν καὶ τὰς ἐκείνων ἐν τῷ συνεδρίῳ ψήφους παρὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴληψε. πέπομφε δὲ καὶ πρὸς Ἀθηναίους 56 πρέσβεις, ἀξιῶν καὶ αὐτοὺς ταῦτα συγχαρεῖν. καὶ ὁ Δημοσθένης παραινεὶ συγχαρεῖν, οὐ τῷ πράγματι συνιστάμενος ὥς ὀρθῶς ἔχοντι, οὐδὲ δίκαιον εἶναι λέγων μετέχειν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου τὸν Μακεδόνα, ἀλλὰ δεδιέναι φάσκων μὴ καταναγκασθῶσι κοινὸν πόλεμον πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας ἔχειν. προσκεκρουκέναι γὰρ λέγει τοῖς Ἀθηναίοις ἄλλους δι' ἄλλας τινὰς αἰτίας, τούτους δὲ ὡς ἡ πόλις πολεμήσειν, εἰ αὐτοῖς δώσωμεν, φησί, κοινήν αἰτίαν αὐτὴν καθ' ἡμῶν, ὅτι μόνοι τοῖς τῶν Ἀμφικτυόνων ἐνιστάμεθα δόγμασιν, ὥστε κάλλιον τὴν εἰρήνην τηρεῖν. καὶ ταῦτα Φιλίππου παρεληλυθότος εἰ-

σω Πυλῶν καὶ ἐπιλείπειν δυναμεινὸν τῇ Ἀττικῇ, ἡ περὶ μικροῦ
τηλικούτου κίνδυνον ἄρσασθαι.

Οὗτος δὲ ὁ λόγος παρεσκευάσθαι μὲν, οὐ μὴν εἰρησθαι
μοι δοκεῖ. κατηγορῶν γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνου καὶ τοῦτο μετὰ
τῶν ἄλλων αὐτοῦ διαβάλλει, ὅτι συνεβούλευε Φίλιππον Ἀμ-
φικτύονα εἶναι ψηφίσασθαι, μηδενὸς ἄλλου τολμῶντος τοῦτο
εἰσγγῆσθαι, μηδὲ Φιλοκράτους τοῦ πάντων ἀναιδεστάτου.
οὐκ ἂν οὖν αὐτὸς περὶ τούτων συμβεβουλευκὼς τὸν Αἰσχίνην
ἐπ' αὐτοῖς διέβαλλεν, ἀλλὰ δηλονότι τὴν ὑπόνοιαν ἔδεισε, μὴ
δοῇ φιλιππίζειν καὶ χρήμασιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως πεισθεὶς
τοιαύτην γνώμην ἀποφῆναι, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ λόγῳ πρὸς
τοιαύτην τινὰ ὑπόνοιαν ἱστάμενος φαίνεται, συνιστὰς ἑαυτὸν
ὡς εὖνον τῇ πόλει καὶ ἀωροδόκῃον.

Ὅρῳ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ παρόντα πρά-
γματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα καὶ ταραχὴν οὐ μόνον
τῷ πολλὰ προεῖσθαι καὶ μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ
αὐτῶν εὖ λέγειν, ἀλλὰ καὶ τῷ περὶ τῶν ὑπολοίπων κα-
τὰ ταῦτά μὴδὲ καθ' ἓν τὸ συμφέρον πάντας ἡγεῖσθαι,
ἀλλὰ τοῖς μὲν ὥθι, τοῖς δ' ἐτέρως δοκεῖν· δυσκόλου δ'
ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τοῦ βουλευέσθαι, ἐτι πολλῷ
χαλεπώτερον ὑμεῖς αὐτὸ πεποιήκατε, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πρα-
γμάτων εἰώθασιν χρῆσθαι τῷ βουλευέσθαι, ὑμεῖς δὲ με-
τὰ τὰ πράγματα. ἐκ δὲ τούτου συμβαίνει παρὰ πάντα
τὸν χρόνον ὃν οἶδ' ἐγώ, τὸν μὲν οἷς ἂν ἀμάρτυτε ἐπιτι-
μῶντα εὐδοκίμεν καὶ δοκεῖν εὖ λέγειν, τὰ δὲ πράγματα
καὶ περὶ ὧν βουλευέσθε ἐκφεύγειν ὑμᾶς. οὐ μὴν ἀλλὰ
καί περ τούτων οὕτως ἔχοντων οἶμαι καὶ πεπεικῶς
ἑμαυτὸν ἀνέστηκα, ἂν ἐθελήσητε τοῦ θυροβεῖν καὶ φι-
λονεικεῖν ἀποστάντες ἀκούειν, ὥς ὑπὲρ πόλεως βου-
λευομένοις καὶ τηλικούτων πραγμάτων προσήκει, ἔξειν
καὶ λέγειν καὶ συμβουλεύειν δι' ὧν καὶ τὰ παρόντ' ἐστὶ
βελτίω καὶ τὰ προεπιμένα σωθήσεται.

Demosth. Vol. I.

4 Ἀκριβῶς δ' εἰδὼς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ λέγειν
 περὶ ὧν αὐτὸς εἶπέ τις καὶ περὶ αὐτοῦ παρ' ὑμῖν αἰ-
 τῶν πάντων λυσιτελοῦντων τοῖς τολμῶσιν ὄν, οὕτως
 ἡγοῦμαι φορτικὸν καὶ ἐπαχθὲς ὥστε ἀνάγκην οὔσαν
 ὁρῶν ὁμῶς ἀποκινῶ. νομίζω δ' ἄμεινον ἂν ὑμᾶς περὶ
 5 ὧν νῦν ἐρῶ κρίναι, μικρὰ τῶν πρότερόν ποτε ῥηθέν-
 των ὑπ' ἐμοῦ μνημονεύσαντας. ἐγὼ γάρ, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν, ἥνίκ' ἐπαιθόντινες ὑμᾶς τῶν
 ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων βοηθεῖν Πλου-
 τάρχῳ καὶ πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι,
 πρῶτος καὶ μόνος παρελθὼν ἀντείπον καὶ μόνον οὐ
 διεσπᾶσθην ὑπὸ τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι πολλὰ καὶ
 μεγάλα ὑμᾶς ἀμαρτάνειν πεισάντων· καὶ χρόνου βρα-
 χέος διελθόντος, μετὰ τοῦ προσοφλεῖν αἰσχύνην καὶ
 παθεῖν οἷα τῶν ὄντων ἀνθρώπων οὐδένες πώποτε πε-
 πάνθασιν ὑπὸ τούτων οἷς ἐβροήθησαν, πάντες ὑμεῖς
 6 ἐγνωτε τὴν τε τῶν τότε ταῦτα πεισάντων κακίαν καὶ
 τὰ βέλτεστα εἰρηκότα ἐμέ. πάλιν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, κατιδὼν Νεοπτόλεμον τὸν ὑποκριτὴν τῷ μὲν τῆς
 τέχνης προσχήματι τυγχάνοντ' ἀδείας, κακὰ δ' ἐργα-
 ζόμενον τὰ μέγιστα τὴν πόλιν καὶ τὰ παρ' ὑμῶν διοι-
 کوῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα, παρελθὼν εἶπον
 7 εἰς ὑμᾶς, αὐδεμιᾶς ἰδίας οὔτ' ἐχθρας οὔτε συκοφαντίας
 ἔνεκεν, ὥς ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα ἐργῶν γέρονε δῆλον. καὶ
 οὐκέτ' ἐν τούτοις αἰτιάσομαι τοὺς ὑπὲρ Νεοπτολέμου
 λέγοντας (οὐδὲ εἰς γὰρ ἦν), ἀλλ' αὐτοὺς ὑμᾶς· εἰ γάρ
 ἐν Διονύσου τραγῳδοῦς ἐθεάσασθε, ἀλλὰ μὴ περὶ σω-
 τηρίας καὶ κοινῶν πραγμάτων ἦν ὁ λόγος, οὐκ ἂν οὕ-
 τως οὐτ' ἐκείνου πρὸς χάριν οὐτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν
 8 ἠκούσατε. καί ποί τοῦτό γ' ὑμᾶς αἶμαι νῦν ἅπαντας
 ἡσθῆσθαι, ὅτι τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιή-
 σατο ὑπὲρ τοῦ τάκει γοῦματ' ὀφειλόμενα, ὥς ἔφη, κα-

μίας δυνάμει λειτουργεῖν· καὶ τοῦτω τῷ λόγῳ πλείστον
 χρησάμενος, ὥς δεινὸν εἰ τις ἐργαλεῖ τοῖς ἐκείθεν ἐν-
 θάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσιν, ἐπειδὴ διὰ τὴν εἰρήνην
 ἀδείας ἔτυχεν, ἣν ἐνθάδ' ἐκέκτητο οὐσίαν φανεράν,
 9 ταύτην ἑξαργυρίσας πρὸς ἐκεῖνον ἀπάγων ᾤχετο. δύο
 μὲν δὴ ταῦτα ὧν προείπον ἐγὼ μαρτυρεῖ τοῖς γεγενη-
 μένοις λόγοις, ὁρθῶς καὶ δικαίως, οἷά περ ἦν, ἀποφαν-
 θέντα ὑπ' ἐμοῦ· τρίτον δ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (καὶ
 μόνον ἐν τοῦτ' εἰπὼν ἐτι καὶ δὴ περὶ ὧν παρελήλυθα
 ἐρῶ,) ἦν ἡλικα τοὺς ὅρκους τοὺς περὶ τῆς εἰρήνης ἀπειλη-
 10 φότες ἤκομεν οἱ πρέσβεις, τότε Θεσπιάς τινων καὶ Πλα-
 ταιᾶς ὑπισχνουμένων οἰκισθῆσεσθαι καὶ τοὺς μὲν Φω-
 κίας τὸν Φίλιππον, ἂν γένηται κύριος, σώσειν, τὴν δὲ
 Θηβαίων πόλιν διοικεῖν, καὶ τὸν Ὀρωπὸν ὑμῖν ὑπάρ-
 ξειν, καὶ τὴν Εὐβοίαν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ἀποδυσθῆσε-
 σθαι, καὶ τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φανακισμοὺς, οἷς ἐπα-
 χθέντες ὑμεῖς οὔτε συμφόρως οὔτ' ἴσως οὔτε καλῶς
 προεῖσθε Φωκίας, οὐδὲν τούτων οὔτ' ἐξαπατήσας οὔτε
 σιγήσας ἐγὼ φανήσομαι, ἀλλὰ προειπὼν ὑμῖν, ὥς οἶδ'
 ὅτι μνημονεύετε, ὅτι ταῦτα οὔτε οἶδα οὔτε προσδοκῶ,
 νομίζω δὲ τὸν λέγοντα ληρεῖν.

- 11 Ταῦτα τοίνυν ἅπανθ', ὅσα φαίνομαι βέλτιον τῶν
 ἄλλων προσορῶν, οὐδ' εἰς μίαν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 οὔτε δεινότητα οὔτε ἀλαζονείαν ἐπανοίσω, οὐδὲ προσ-
 ποιήσομαι δι' οὐδὲν ἄλλο γινώσκειν καὶ προαισθάν-
 εσθαι πλὴν δι' ἃ ἂν ὑμῖν εἰπω δύο, ἐν μὲν, ὃ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἂν-
 12 θρώποις οὔσης δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν, ὅς
 ἑτερον δὲ, ὅτι προῖκα τὰ πράγματα κρίνω καὶ λογιζο-
 μαι, καὶ οὐδὲν λήμμι' ἂν οὐδεὶς ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πε-
 πολίτευμαι καὶ λέγω δεῖξαι προσηρητημένον. ὁρθοῦν
 οὖν, ὅτι ἂν ποτ' ἀπ' αὐτῶν ὑπάρχη τῶν πραγμάτων,

το συμφέρον φαίνεται μοι. ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα ὡσπερ εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενέγκῃς, οἴχεται φέρων καὶ καθέλκυνκε τὸν λογισμὸν ἐφ' αὐτὸ, καὶ οὐκ ἂν εἴ ὀρθῶς οὐδ' ὑγιῶς ὁ τοῦτο ποιήσας περὶ οὐδενὸς λογίσαιτο.

- 13 Ἐν μὲν οὖν ἔγωγε πρῶτον ὑπάρχειν φημί δεῖν, ὅπως εἴτε συμμάχους εἴτε σύνταξιν εἴτ' ἄλλο τι βούλεται τις κατασκευάζειν τῇ πόλει, τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην μὴ λύων τοῦτο ποιήσῃ, οὐχ ὥς θαυμαστὴν οὐδ' ὥς ἀξίαν οὔσαν ὑμῶν· ἀλλ' ὅποια τις ποτ' ἐστὶν αὕτη, μὴ γενέσθαι μᾶλλον εἴχε τοῖς πράγμασι καιρὸν ἢ γεγενημένην νῦν δι' ἡμᾶς λυθῆναι· πολλὰ γὰρ προείμεθα, ὧι ὑπαρχόντων τότ' ἂν ἢ νῦν ἀσφαλέστερος καὶ ῥᾶων ἦν
- 14 ἡμῖν ὁ πόλεμος. δευτέρον δὲ, ὁρᾶν ὅπως μὴ προαξόμεθα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς συνελληλυθότας τούτους καὶ φάσκοντας Ἀμφικτύοντας νῦν εἶναι εἰς ἀνάγκην καὶ πρόφασιν κοινοῦ πολέμου πρὸς ἡμᾶς. ἐγὼ γὰρ, εἰ γένοιτο ἡμῖν πρὸς Φίλιππον πάλιν πόλεμος δι' Ἀμφίπολιν ἢ τι τοιοῦτον ἐγκλημα ἰδιῶν, οὐ μὴ μετέχουσι Θεταλοὶ μηδ' Ἀργεῖοι μηδὲ Θηβαῖοι, οὐκ ἂν ἡμῖν οἴομαι
- 15 τούτων οὐδένα πολεμήσαι, καὶ πάντων ἥκιστα (καὶ μοι μὴ δορυβήσῃ μηδεὶς πρὶν ἀκοῦσαι) Θηβαίους, οὐχ ὥς ἡδέως ἔχουσιν ἡμῖν, οὐδ' ὥς οὐκ ἂν χαρίζονται Φιλίππῳ, ἀλλ' ἴσασιν ἀκριβῶς, εἰ καὶ πάντῃ φήσει τις αὐτούς 61 ἀναισθητοὺς εἶναι, ὅτι εἰ γενήσεται πόλεμος πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς, τὰ μὲν κακὰ πάντ' ἔξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεῦων ἕτερος καθιθεῖται. οὐκ οὖν προεἰνέειν αὐτοὺς εἰς τοῦτο, μὴ κοινῇ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς αἰτίας
- 16 ας οὔσης τοῦ πολέμου. οὐδέ γε εἰ πάλιν πρὸς τοὺς Θηβαίους πολεμήσῃμεν δι' Ὀρωπὸν, ἢ τι τῶν ἰδίων, οὐδὲν ἂν ἡμᾶς παθεῖν ἡγοῦμαι· καὶ γὰρ ἡμῖν καὶ κείνοις τοῖς βοηθοῦντας ἂν οἶμαι, εἰς τὴν οἰκίαν εἰ τις ἐμβάλοι.

βοηθεῖν, οὐ συνεπιστρατεύσειν οὐδετέροις. καὶ γὰρ αἱ
 συμμαχίαι τοῦτον ἔχουσι τὸν τρόπον, ὧν καὶ φροντί-
 17 σκειν ἂν τις, καὶ τὸ πρᾶγμα φύσει τοιοῦτόν ἐστιν. οὐκ
 ἄχρι τῆς ἰσῆς ἕκαστός ἐστιν εὖνους οὐδ' ἡμῖν οὔτε Θη-
 βαίοις, [σὼς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων,] ἀλλὰ σὼς
 μὲν εἶναι πάντες ἂν βούλοιντο ἐνεχ' αὐτῶν, κρατήσαν-
 τας δὲ τοὺς ἑτέρους δεσπότας ὑπάρχειν αὐτῶν οὐδὲ εἰς.
 τί οὖν ἡγοῦμαι φοβερόν καὶ τί φυλάξασθαι δεῖν ἡμᾶς;
 ὅπως μὴ κοινήν πρόφασιν καὶ κοινὸν ἔγκλημα ὁ μέλ-
 18 λων πόλεμος πρὸς ἅπαντας λάβῃ. εἰ γὰρ Ἀργεῖοι μὲν
 καὶ Μεσσηνιοὶ καὶ Μεγαλοπολῖται καὶ τινες τῶν λοι-
 πῶν Πελοποννησίων, ὅσοι ταῦτά τοῦτοις φρονοῦσι,
 διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκίαν ἐχ-
 θρῶς σχήσουσι καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τι τῶν ἐκεί-
 νοις πεπραγμένων, Θηβαῖοι δ' ἔχουσι μὲν, ὥς λέγουσιν,
 ἀπεχθῶς, ἔτι δ' ἐχθροτέρως σχήσουσιν, ὅτι τοὺς παρ'
 ἐκείνων φεύγοντας σῴζομεν καὶ πάντα τρόπον τὴν
 19 δυσμένειαν ἐνδείκνυμεθ' αὐτοῖς, Θετταλοὶ δ', ὅτι τοὺς
 Φωκέων φυγάδας σῴζομεν, Φίλιππος δ', ὅτι κωλύομεν
 αὐτὸν κοινωνεῖν τῆς ἀμφικτυονίας, φοβοῦμαι μὴ πάν- 62
 τες περὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος ὀργιζόμενος κοινὸν ἐφ'
 ἡμᾶς ἀγάγῃ τὸν πόλεμον, τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων δό-
 γματα προστησάμενοι, εἰτ' ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι πέ-
 ρα τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς ἡμῖν πολεμῆσαι, ὥσπερ
 20 καὶ περὶ Φωκέας. ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι νῦν Θη-
 βαῖοι καὶ Φίλιππος καὶ Θετταλοὶ οὐχὶ ταῦτά ἕκαστοι
 μάλιστα ἐσπουδακότες ταῦτά πάντες ἐπραξαν, οἷον
 Θηβαῖοι τὸν μὲν Φίλιππον παρελθεῖν καὶ λαβεῖν τὰς
 παρόδους οὐκ ἐδύναντο κωλύσαι, οὐδέ γε τῶν αὐτοῖς
 21 πεποιημένων ὕστατον ἐλθόντα τὴν δόξαν ἔχειν· νυνὶ
 γὰρ Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι κάλ-
 λιστα πέπρακται, πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἰσχιστα·

εἰ γὰρ μὴ παρήλθε Φίλιππος, οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἐδόκει
 πλέον εἶναι. ταῦτα δ' οὐκ ἐβούλοντο, ἀλλὰ τῷ τὸν
 Ὀρχομενὸν καὶ τὴν Κορώνειαν λαβεῖν ἐπιθυμεῖν, μὴ
 22 δύνασθαι δὲ, πάντα ταῦθ' ὑπέμειναν. Φίλιππον τοί-
 νυν τινὲς μὲν δήπου τολμῶσι λέγειν ὥς οὐδ' ἐβούλετο
 Θηβαίοις Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν παραδοῦναι, ἀλλ'
 ἡναγκάσθη· ἐγὼ δὲ τοῦτοις μὲν ἐρρωσθαι λέγω, ἐκεῖ-
 νο δὲ οἷδ', ὅτι οὐ μᾶλλον γε ταῦτ' ἐμελεν αὐτῷ ἢ τὰς
 παρόδους λαβεῖν ἐβούλετο καὶ τὴν δόξαν τοῦ πολέμου
 τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι, καὶ τὰ Πύθια
 23 θεῖναι δι' αὐτοῦ· καὶ ταῦτ' ἦν ὧν μάλιστα ἐγλίχετο. Θε-
 ταλοὶ δέ γε οὐδέτερόν ἐβούλοντο τούτων, οὔτε Θηβαίους
 οὔτε τὸν Φίλιππον μέγαν γίγνεσθαι (ταῦτα γὰρ πάντ'
 ἐφ' αὐτοὺς ἡγοῦντο εἶναι,) τῆς πυλαίας δ' ἐπεθύμουν
 καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς, πλεονεκτημάτων δυοῖν, κύριοι γε-
 63 νέσθαι· τῷ δὲ τούτων γλίχεσθαι τὰδε συγκατέπραξαν.
 τῶν τοίνυν ἰδίων ἔνεχ' εὐρήσετε ἕκαστον πολλὰ προη-
 γμένον ὧν οὐδὲν ἐβούλετο πράξαι. τοῦτο μέντοι, ὅτι
 τοιοῦτόν ἐστι, φυλακτέον ἡμῖν.

24 Τὰ κελενόμενα ἡμᾶς ἄρα δεῖ ποιεῖν ταῦτα φοβου-
 μένους; καὶ σὺ ταῦτα κελεύεις; πολλοῦ γε καὶ δέω. ἀλλ'
 ὥς οὔτε πράξομεν οὐδὲν ἀνάξιον ἡμῶν αὐτῶν οὐτ'
 ἐστὶ πόλεμος, νοῦν δὲ δόξομεν πᾶσιν ἔχειν καὶ τὰ δί-
 καια λέγειν, ταῦτ' οἶμαι δεῖν ποιεῖν. πρὸς δὲ τοὺς θρα-
 σέως ὅτιοι οἰομένους ὑπομένειν δεῖν καὶ μὴ προσρω-
 μένους τὸν πόλεμον ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. ἡμεῖς
 Θηβαίους ἐῷμεν ἔχειν Ὠρωπόν· καὶ εἰ τις ἔροιτο ἡμᾶς,
 κελεύσας εἰπεῖν τῷ ληθῇ, διὰ τί; ἵνα μὴ πολεμῶμεν,
 25 φαίμεν ἂν. καὶ Φιλίππῳ νυνὶ κατὰ τὰς συνθήκας Ἀμ-
 φιπόλεως παρακεχωρήκαμεν, καὶ Καρδιανούς ἐῷμεν
 ἔξω Χερρονησιτῶν τῶν ἄλλων τετάχθαι, καὶ τὸν Κᾶρα
 τὰς νήσους καταλαμβάνειν, Χίον καὶ Κῶν καὶ Ῥόδον,

αὶ Βυζαντινὸς καταφειντα πλοῖα, δηλον ὅτι τὴν ἀπο-
ῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νο-
ίζοντες ἢ τὸ προσκροῦν καὶ φιλονεικεῖν περὶ τού-
των. οὐκοῦν εὐήθες καὶ κομιδῇ σχέτλιον, πρὸς ἐκά-
τους καθ' ἓνα οὕτω προσευηνεγμένους περὶ τῶν οί-
είων καὶ ἀναγκαιοτάτων, πρὸς πάντας περὶ τῆς ἐν
Μελποῖς σκιάς νυνὶ πολεμῆσαι.

VI.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Παραίνει διὰ τούτου τοῦ λόγου τοῖς Ἀθηναίοις ὁ ῥήτωρ πο- 64
μιον ὑποπτεύειν τὸν Φίλιππον καὶ τῇ εἰρήνῃ μὴ πάνν πι-
τεύειν, ἀλλὰ ἐγείρεσθαι καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πρά-
μασι καὶ εὐτρεπίζεσθαι πρὸς πόλεμον· ἐπιβουλεύειν γὰρ αἰ-
ᾶται καὶ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι τὸν Φίλιπ-
πον, καὶ τοῦτο αὐτοῦ καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις φησίν.
ταγγέλλεται δὲ καὶ ἀποκρίσεις δώσειν πρὸς τινὰς πρέσβεις
κοντας, ἀπορούντων τῶν Ἀθηναίων ὅ τί ποτε ἀποκρίνασθαι
ῖ. πόθεν δὲ οὗτοι καὶ περὶ τίνων ἤκουσιν, ἐν τῷ λόγῳ μὲν
δηλοῦται, ἐν δὲ τῶν Φιλιππικῶν ἱστοριῶν μαθεῖν δύνα-
ν. κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν καιρὸν ἔπεμψε πρέσβεις ὁ Φίλιπ-
πος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, αἰτιώμενος ὅτι διαβάλλουσιν ἀν-
τὴν μάτην πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὡς ἐπαγγελλόμενον αὐτοῖς
ἀλλὰ καὶ μεγάλα, ψευδόμενον δέ· οὐδὲν γὰρ ὑπεσχῆσθαι
ῆσιν οὐδὲ ἔψευσθαι, καὶ περὶ τούτων ἐλέγχους ἀπαιτεῖ.
ἔπεμψαν δὲ μετὰ Φιλίππου καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μεσσήνιοι πρέ-
βεις εἰς Ἀθήνας, αἰτιώμενοι καὶ οὗτοι τὸν δῆμον ὅτι Λακε-
αιμονίοις καταδουλουμένοις τὴν Πελοπόννησον εὖνους τέ-
τι καὶ συγκροτεῖ, αὐτοῖς δὲ περὶ ἐλευθερίας πολεμοῦσι
αντιοῦται. ἀποροῦσιν οὖν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρὸς τὸν Φί-

λιππον ἀποκρίσεως καὶ πρὸς τὰς πόλεις· πρὸς μὲν τὰς πόλεις ὅτι εὖνοι μὲν εἰσι Λακεδαιμονίοις καὶ τὴν τῶν Ἀργείων καὶ Μεσσηνίων μετὰ Φιλίππου σύστασιν καὶ μισοῦσι καὶ ὑποπτεύουσιν, οὐ μὴν ἀποφῆνασθαι δύνανται δίκαια πράττειν τοὺς Λακεδαιμονίους· πρὸς δὲ τὸν Φίλιππον, ὅτι διημαρτήκασιν μὲν ὧν ἤλπισαν, οὐ μὴν ὑπ' ἐκείνου γε αὐτοῦ δοκοῦσι ἐξηπατηῆσθαι· οὔτε γὰρ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐνέγραψεν ὁ Φίλιππος ἐπαγγέλλαν οὐδεμίαν, οὔτε διὰ τῶν ἰδίων πρέσβων ἐποίησά τινά ὑπόσχεσιν, ἀλλὰ Ἀθηναίων τινὲς ἦσαν οἱ τὸ δῆμον εἰς ἐλπίδα καταστήσαντες ὥς Φίλιππος Φωκίας σώσει καὶ τὴν Θηβαίων ὕβριν καταλύσει. διὰ τοῦτο ὁ Δημοσθένης τῶν ἀποκρίσεων μνησθεὶς ἐπαγγέλλεται μὲν αὐτὰ δώσειν, φησὶ δὲ ὅτι δίκαιον ἦν τοὺς τὴν δυσχέρειαν πεποιηκότας ἐκείνους καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀπαιτεῖσθαι, τοὺς ἀπατήσαντας, φησὶ, τὸν δῆμον καὶ ἀνοίξαντας Φιλίππῳ Πύλας ταῦτα δὲ εἰς τὸν Αἰσχίνην αἰνίττεται, προκατασκευαζόμενος ὥς φασι, τὴν καὶ αὐτοῦ κατηγορίαν τῆς παραπροσβέας ἦν ὕστερον ἐνεστήσατο, καὶ προδιαβάλλον αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

Ὅταν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγοι γίνωνται περὶ αὐτοῦ Φιλίππου πράττει καὶ βιάζεται παρὰ τὴν εἰρήνην αἰεὶ τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν λόγους καὶ δικαίους καὶ φιλανθρωποὺς ὁρῶ φαινομένους, καὶ λέγειν μὲν ἅπαντας αἰεὶ τὰ δεόντα δοκοῦντας τοὺς κατηγοροῦντας Φιλίππου, γινόμενον δ' οὐδὲν ὥς ἔπος εἰπεῖν τῶν δεόντων οὐδὲν ὧν ἔνεκα ταῦτ' ἀκούειν ἄξιον· ἀλλ' εἰς τοῦτο ἤδη προηγεμένον τυγχάνει πάντα τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσθι ὅσῳ τις ἂν μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχη Φίλιππον καὶ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην παραβαίνοντα καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύοντα, τοσονύτω τὸ τί χρὴ ποιεῖν συμβουλευθεῖσαι χαλεπωτέροι εἶναι. αἴτιον δὲ τούτων ὅτι πάντας, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς πλεονεκτεῖν ζητοῦντας ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξεσιν, οὐχὶ λόγοις δεῖν πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες τούτων μὲν ἀφέσταμεν

καὶ γράφειν καὶ συμβουλεύειν, τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπε-
λθὲν ὀκνοῦντες, οἷα ποιεῖ δὲ, ὥς δεινὰ καὶ χαλεπὰ,
καὶ τοιαῦτα διεξερχόμεθα· ἐπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι,
ὡς μὲν ἂν εἴποιτε δικαίους λόγους καὶ λέγοντος ἄλλου
συνείητε, ἄμεινον Φίλιππου παρσκευάσθε, ὥς δὲ κω-
λύσαιτ' ἂν ἐκείνου πράττειν ταῦτα ἐφ' ὧν ἐστὶ νῦν,
παντελῶς ἀργῶς ἔχετε. συμβαίνει δὴ πρᾶγμα ἀναγ-
καῖον, οἴμαι, καὶ ἰσως εἰκός· ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε
καὶ περὶ ἧς σπουδάζετε, ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέρους ἔχει,
ἐκείνῳ μὲν αἱ πράξεις, ὑμῖν δ' οἱ λόγοι. εἰ μὲν οὖν καὶ
νῦν λέγειν δικαιοτέρα ὑμῖν ἔξαρχεῖ, ῥᾷδιον, καὶ πόνος
οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι· εἰ δ' ὅπως τὰ παρόντ'
ἐπανορθωθήσεται δεῖ σκοπεῖν καὶ μὴ προελθόντα ἐτι
πορρωτέρῳ λήσει πάνθ' ἡμᾶς, μὴδ' ἐπιστήσεται μέγε-
θος δυνάμεως πρὸς ἣν οὐδ' ἀντάραι δυνησόμεθα, οὐχ
ὅτι αὐτὸς τρόπος ὅσπερ πρότερον τοῦ βουλευέσθαι, ἀλ-
λά καὶ τοῖς λέγουσιν ἅπασι καὶ τοῖς ἀκούουσιν ὑμῖν
τὰ βέλτιστα καὶ τὰ σώστοντα τῶν ῥᾶστων καὶ τῶν ἡδί-
στων προαιρετέον.

Πρῶτον μὲν, εἰ τις, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαρρεῖ
ὅρων ἡλικὸς ἤδη καὶ ὅσων κύριός ἐστι Φίλιππος, καὶ 61
μηδένα οἶεται κίνδυνον φέρειν τοῦτο τῇ πόλει μὴδ' ἐφ'
ὑμᾶς πάντα παρσκευάζεσθαι, θαυμάζω, καὶ δεηθῆναι
πάντων ὁμοίως ὑμῶν βούλομαι τοὺς λογισμοὺς ἀκοῦ-
σαί μου διὰ βραχέων, δι' οὓς τάναντία ἐμοὶ παρέστηκε
προσδοκᾶν καὶ δι' ὧν ἐχθρὸν ἡγοῦμαι Φίλιππον, ἵνα
ἂν μὲν ἐγὼ δοκῶ βέλτιον προορᾶν, ἐμοὶ πεισθῇτε, ἂν
δ' οἱ θαρροῦντες καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ, τούτοις προσ-
τῆσθε. ἐγὼ τοίνυν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λογίζομαι, τί-
νων ὁ Φίλιππος κύριος πρῶτον μετὰ τὴν εἰρήνην κατ-
έστη; Πυλῶν καὶ τῶν ἐν Φωκεῦσι πραγμάτων. τί οὖν;
ὥς τούτοις ἐχρήσατο; ἂ Ὀηβαίοις συμφέρει καὶ οὐχ ἂ

τῇ πόλει, πράττειν προείλετο. τί δήποτε; ὅτι πρὸς
 πλεονεξίαν, οἶμαι, καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' αὐτῷ ποιησασθαι
 τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων, καὶ οὐχὶ πρὸς εἰρήνην οὐδ'
 8 ἡσυχίαν οὐδὲ δίκαιον οὐδέν, εἶδε τοῦτο ὀρθῶς, ὅτι τῇ
 μὲν ἡμετέρα πόλει καὶ τοῖς ἡθροῖ τοῖς ἡμετέροις οὐδέν
 ἂν ἐνδείξατο τοιοῦτον οὐδὲ ποιήσειεν, ὑφ' οὗ πεισθέν-
 τες ὑμεῖς τῆς ἰδίας ἐνεκ' ὠφελείας τῶν ἄλλων τινὰς Ἑλ-
 λήνων ἐκείνῳ προεῖσθε, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικαίου λόγον
 ποιούμενοι, καὶ τὴν προσοῦσαν ἀδοξίαν τῷ πράγματι
 φεύγοντες, καὶ πάνθ' ἃ προσήκει προσορώμενοι, ὁμοί-
 ως ἐναντιώσεσθε, ἔν τι τοιοῦτον ἐπιχειρῇ πράττειν,
 ὥσπερ ἂν εἰ πολεμοῦντες τύχοιτε. τοὺς δὲ Θηβαίους
 9 ἡγεῖτο, ὅπερ συνέβη, ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων τὰ
 λοιπὰ ἐάσειν ὅπως βούλεται πράττειν ἑαυτὸν, καὶ οὐχ
 ὅπως ἐντιπράξειν καὶ διακωλύσειν, ἀλλὰ καὶ συστρα-
 τεύσειν, ἂν αὐτοὺς κελεύῃ. καὶ νῦν τοὺς Μεσσηνίους
 καὶ τοὺς Ἀργεῖους ταῦτά ὑπέληφώς εὖ ποιεῖ. ὃ καὶ
 μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
 10 ναῖοι· κέκρισθε γὰρ ἐκ τούτων τῶν ἔργων μόνοι τῶν
 πάντων μηδενὸς ἂν κέρδους τὰ κοινὰ δίκαια τῶν Ἑλ-
 λήνων προέσθαι, μηδ' ἀνταλλάξασθαι μηδεμιᾶς χάρι-
 τος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὖνοίαν. καὶ
 ταῦτ' εἰκότως καὶ περὶ ὑμῶν οὕτως ὑπέληφε καὶ κατ'
 Ἀργείων καὶ Θηβαίων ὡς ἑτέρως, οὐ μόνον εἰς τὰ παρ-
 11 ὄντα ὀρῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τούτων λογιζόμενος. εὖ-
 ρίσκει γὰρ, οἶμαι, καὶ ἀκούει τοὺς μὲν ὑμετέρους προ-
 γόνους, ἔξόν αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν Ἑλλήνων ὥστ'
 αὐτοὺς ὑπακούειν βασιλεῖ, οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους
 τὸν λόγον τοῦτον, ἥνικ' ἦλθεν Ἀλέξανδρος ὁ τούτων
 πρόγονος περὶ τούτων κῆρυξ, ἀλλὰ καὶ τὴν χώραν
 ἐκλιπεῖν προελομένους καὶ παθεῖν ὅτιοῦν ὑπομείναν-
 τας, καὶ μετὰ ταῦτα πράξαντας ταῦθ' ἃ πάντες μὲν ἀεί

- γλίσχονται λέγειν, ἀξίως δ' οὐδεὶς εἰπεῖν δεδύνηται, διό-
περ καὶ γὰρ παραλείψω δικαίως (ἔστι γὰρ μείζω τὰ κείνων
ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι), τοὺς δὲ Θηβαίων καὶ
Ἀργείων προγόνους τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ
12 βαρβάρῳ, τοὺς δ' οὐκ ἐναντιωθέντας. οἶδεν οὖν ἄμ-
φοτέρους ἰδίᾳ τὸ λυσιτελοῦν ἀγαπήσοντας, οὐχ ὅτι συν-
οίσει κοινῇ τοῖς Ἑλλήσι σκεψομένους. ἡγεῖτ' οὖν, εἰ
μὲν ὑμᾶς ἔλοιτο φίλους, ἐπὶ τοῖς δικαίοις αἰρήσεσθαι,
εἰ δ' ἐκείνοις προσθείτο, συνεργοὺς ἔξειν τῆς αὐτοῦ
πλεονεξίας. διὰ ταῦτ' ἐκείνους ἀνθ' ὑμῶν καὶ τότε καὶ
νῦν αἰρεῖται. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε ὅρῳ πλείους αὐτοῖς
ἢ ὑμῖν οὕσας· οὐδ' ἐν μὲν τῇ μεσογείᾳ τιν' ἀρχὴν εὗρη- 69
κε, τῆς δ' ἐπὶ τῇ θαλάττῃ καὶ τῶν ἐμπορίων ἀφέστηκεν·
οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ'
αἷς τῆς εἰρήνης ἐτυχεν.
- 13 Ἀλλὰ νῆ Δι', εἴποι τις ἂν ὡς πάντα ταῦτ' εἰδὼς,
οὐ πλεονεξίας ἔνεκεν οὐδ' ὧν ἐγὼ κατηγορῶ τότε ταῦτ'
ἐπραξεν, ἀλλὰ τῷ δικαιοτέρῳ τοὺς Θηβαίους ἢ ὑμᾶς
ἀξιοῦν· ἀλλὰ τοῦτον καὶ μόνον πάντων τῶν λόγων οὐκ
ἔνεστιν αὐτῷ νῦν εἰπεῖν· ὁ γὰρ Μεσσηνὴν Λακεδαιμο-
νίους ἀφιέναι κελεύων πῶς ἂν Ὀρχομενὸν καὶ Κορώ-
νειαν τότε Θηβαίοις παραδοὺς τῷ δίκαιᾳ νομίζειν ταῦτ'
εἶναι πεποιημέναι σκήψαιτο;
- 14 Ἀλλ' ἐβιάσθη νῆ Δία (τοῦτο γὰρ ἔσθ' ὑπόλοιπον)
καὶ παρὰ γνώμην, τῶν Θετταλῶν ἱππέων καὶ τῶν Θη-
βαίων ὀπλιτῶν ἐν μέσῳ ληφθεῖς, συνεχώρησε ταῦτα
καλῶς. οὐκοῦν φασὶ μὲν μέλλειν πρὸς τοὺς Θηβαίους
αὐτὸν ὑπόπτως ἔχειν, καὶ λογοποιοῦσι περιόντες τινὲς
15 ὡς Ἐλάτειαν τειχιεῖ· ὁ δὲ ταῦτα μὲν μέλλει καὶ μελλή-
σει γε, ὡς ἐγὼ κρίνω, τοῖς Μεσσηνίοις δὲ καὶ τοῖς Ἀρ-
γείοις ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους συμβάλλειν οὐ μέλλει,
ἀλλὰ καὶ ξένους εἰσπέμπει καὶ χρημάτων ἀποστέλλει καὶ

- δύναμιν μεγάλην ἔχων αὐτὸς ἐστὶ προσδόκιμος. τοὶ
 μὲν ὄντας ἐχθροὺς Θηβαίων Λακεδαιμονίους ἀναιρε-
 οὺς δ' ἀπώλεδεν αὐτὸς πρότερον Φωκέας νῦν σῶζε-
 16 καὶ τίς ἂν ταῦτα πιστεύσειεν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἄ-
 ἡγοῦμαι Φίλιππον, οὐτ' εἰ τὰ πρῶτα βιασθεὶς ἄκω-
 ἐπραξεν οὐτ' ἂν εἰ νῦν ἀπεγίγνωσκε Θηβαίους, τοὶ
 ἐκείνων ἐχθροῖς συνεχῶς ἐναντιοῦσθαι, ἀλλ' ἀφ' ὧ
 νῦν ποιεῖ, κἀκεῖνα ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ποιῆσαι,
 ἐκ πάντων δ', ἂν τις ὀρθῶς θεωρῇ, πάντα πραγματεύε-
 17 ται κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης
 τρόπον τιν' αὐτῷ νῦν γε δὴ συμβαίνει. λογίζεσθε γάρ
 ἄρχειν βούλεται, τούτου δ' ἀνταγωνιστάς μόνους ὑπε-
 ληφεν ὑμᾶς. ἀδικεῖ πολὺν ἤδη χρόνον, καὶ τοῦτο αὐ-
 τὸς ἄριστα σύνοιδεν αὐτῷ· οἷς γὰρ οὕσιν ὑμετέροισι
 ἔχει, τούτοις πάντα τᾶλλα ἀσφαλῶς κέκτηται· εἰ γὰρ
 Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν προεῖτο, οὐδ' ἂν οἴκοι μένει-
 18 βεβαίως ἡγείτο. ἀμφοτέρω οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ὑμῶν
 ἐπιβουλεύοντα καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους· εὖ φρονεῖν οὐ
 ὑμᾶς ὑπολαμβάνων, δικαίως ἂν αὐτὸν μισεῖν νομίζω
 καὶ παρῶξυνται, πείσεσθαι τι προσδοκῶν, ἂν καιρὸς
 19 λάβητε, ἂν μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότερος. διὰ ταῦτα
 ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν, ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινα
 Θηβαίους καὶ Πελοποννησίων τοὺς ταῦτά βουλομένους
 τούτοις, οὓς διὰ μὲν πλεονεξίαν τὰ παρόντα ἀγαπήσει
 οἶεται, διὰ δὲ σκαιότητα τρόπων τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲ
 προσύψεσθαι. καίτοι σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως ἐναρ-
 γῇ παραδείγματ' ἐστὶν ἰδεῖν, ἃ καὶ πρὸς Μεσσηνίους
 καὶ πρὸς Ἀργεῖους ἔμοιγ' εἶπεῖν συνέβη, βέλτιον δ' ἴσα
 καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν εἰρησθαι.
 20 Πῶς γὰρ οἶεσθ', ἔφη, ὧ ἄνδρες Μεσσηνιοί, δυσχε-
 ρῶς ἀκούειν Ὀλυνθίους, εἰ τίς τι λέγοι κατὰ Φιλίππου
 κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτ' Ἀνθεμουῖντα μὲν αὐτοὶ

ἡφίει, ἧς πάντες οἱ προτερον Μακεδονίας βασιλεῖς ἀν-
 εποιούντο, Ποτίδαιαν δ' ἐδίδου τοὺς Ἀθηναίων ἀποι- 71
 κους ἐκβάλλων, καὶ τὴν μὲν ἐχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐ-
 τὸς ἀνῆρητο, τὴν χάραν δ' ἐκείνοις ἐδεδώκει καρποῦ-
 σθαι; ἄρα προσδοκᾷ αὐτοὺς τοιαῦτα πείσεσθαι. ἢ λέ-
 21 γοντος ἂν τινος πιστεῦσαι οἰεσθε; ἀλλ' ὅμως, ἔφην
 ἐγὼ, μικρὸν χρόνον τὴν ἀλλοτρίαν καρπώσάμενοι πο-
 λὺν τῆς αὐτῶν ὑπ' ἐκείνου στέφονται, αἰσχροῶς ἐκπε-
 σόντες, οὐ κρατηθέντες μόνον, ἀλλὰ καὶ προδοθέντες
 ὑπ' ἀλλήλων καὶ προαθέντες· οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πο-
 22 λιταῖς αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὐταὶ λίαν ὁμιλῶσι. τί
 δ' οἱ Θετταλοί; ἄρ' οἰεσθ', ἔφην, ὅτ' αὐτοῖς τοὺς τυ-
 ράννους ἐξέβαλλε καὶ πάλιν Νίκαιαν καὶ Μαγνησίαν
 ἐδίδου, προσδοκᾷ τὴν καθιστᾶσαν νῦν δεκαδραχμὴν
 ἐσεσθαι παρ' αὐτοῖς; ἢ τὸν τὴν πυλαίαν ἀποδόντα
 τοῦτον τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι,
 οὐκ ἔστι ταῦτα. ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα καὶ πᾶσιν ἔστιν
 23 εἰδέναι. ὑμεῖς δ', ἔφην ἐγὼ, διδόντα μὲν καὶ ὑπισχνού-
 μενον θεωρεῖτε Φίλιππον. ἐξηπατηκότες δ' ἤδη καὶ πα-
 ρακεκρουμένον ἀπεύχεσθε, εἰ σωφρονεῖτε δὴ. ἰδεῖν,
 ἔστι τοίνυν καὶ Δί', ἔφην ἐγὼ, παντοδαπὰ εὐρημένα ταῖς
 πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, οἷον χαρὰ κώματα
 24 καὶ τείχη καὶ τάφροι καὶ τᾶλλ' ὅσα τοιαῦτα. καὶ ταῦτα
 μὲν ἔστιν ἅπαντα χειροποίητα, καὶ δαπάνης προσδεῖ-
 ται· ἐν δέ τι κοινὸν ἢ φύσις τῶν εὐφρονούντων ἐν αὐ-
 τῇ κέκτηται φυλακτῆριον, ὃ πᾶσι μὲν ἔστιν ἀγαθὸν καὶ
 σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράν-
 νους. τί οὖν ἔστι τοῦτο; ἀπιστία. ταύτην φυλάττετε,
 ταύτης ἀντέχεσθε· ἂν ταύτην σώξητε, οὐδὲν μὴ δεινὸν
 25 πάθητε. τί ζητεῖτ'; ἔφην. ἐλευθερίαν. εἰτ' οὐχ ὁρᾷ-
 τε Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγο- 72
 ρίας ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχ-

θρός ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐναντίος. οὐ φυλάξεσθ' ὅπως, ἔφην, μὴ πολέμου ζητοῦντες ἀπαλλαγῆναι δεσπότην εὖρητε;

- 26 Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκείνοι, καὶ θορυβοῦντες ὡς ὁρθῶς λέγεται, καὶ πολλοὺς ἑτέρους λόγους παρὰ τῶν πρέσβειων καὶ παρόντος ἐμοῦ καὶ πάλιν ὕστερον, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μᾶλλον ἀποσχέσονται τῆς Φιλίππου φιλίας οὐδ' ὧν ἐπαγγέλλεται. καὶ οὐ τοῦτ' ἐστὶν ἄτοπον, 27 εἰ Μεσσηνιοὶ καὶ Πελοποννησίων τινὲς παρ' ἃ τῶ λογισμῷ βέλτισθ' ὁρῶσί τι πράξουσιν, ἀλλ' εἰ ὑμεῖς οἱ καὶ συνιέντες αὐτοὶ καὶ τῶν λεγόντων ἀκούοντες ἡμῶν ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περιστοιχίζεσθε, ἐκ τοῦ μηδὲν ἤδη ποιεῖν λήσεθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πάνθ' ὑπομείναντες· οὕτως ἡ παραντίχ' ἡδονὴ καὶ ῥαστώνη μείζον ἰσχύει τοῦ ποθ' ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος.
- 28 Περὶ μὲν δὴ τῶν ὑμῶν πρακτέων καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον βουλεύσεσθε, ἂν σωφρονῆτε· ἃ δὲ νῦν ἀποκρινάμενοι τὰ δέοντ' ἂν εἴητ' ἐψηφισμένοι, ταῦτ' ἡδὴ λέξω.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

- Ἦν μὲν οὖν δίκαιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἐνεγκύντας τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ' αἷς ἐπεισθῆτε ποιήσα- 29 σθαι τὴν εἰρήνην, καλεῖν· οὔτε γὰρ αὐτὸς ἂν ποτε ὑπέμεινα πρεσβεύειν, οὔτ' ἂν ὑμεῖς οἴδ' ὅτι ἐπαύσασθε πολεμοῦντες, εἰ τοιαῦτα πράξειν τυχόντ' εἰρήνης Φίλιππον ᾤεσθε· ἀλλ' ἦν πολὺ τούτων ἀφεστηκότα τὰ τότε λεγόμενα. καὶ πάλιν γ' ἑτέρους καλεῖν. τίνας; τοὺς ὅτ' ἐγὼ γεγонуῖας ἤδη τῆς εἰρήνης ἀπὸ τῆς ὑστέρας ἡκων πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὄρκους, αἰσθόμενος φενακίζο- 73 μένην τὴν πόλιν, προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην καὶ 39 οὐκ εἶων προέσθαι Πύλας οὐδὲ Φωκέας, λεγοντας ὡς

γὰρ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκοτὼς δυστροπος καὶ δυσκόλος
 ἐμὶ τις ἄνθρωπος, Φίλιππος δ', ἅπερ εὖξαισθ' ἄν
 ἡμεῖς, ἐὰν παρέλθῃ, πράξει, καὶ Θεσπιάς μὲν καὶ Πλα-
 ταιᾶς τειχιεῖ, Θηβαίους δὲ παύσει τῆς ὑβρεως, Χερρό-
 νησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει, Εὐβοίαν δὲ καὶ
 ὁν Ὠρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει· ταῦτα
 γὰρ ἅπαντα ἐπὶ τοῦ βήματος ἐνταυθὶ μνημονεύετ'
 ἵδ' ὅτι ῥηθέντα, καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικούν-
 τας μεμνησθαι. καὶ τὸ πάντων αἰσχιστον, καὶ τοῖς ἐκ-
 νόμοις πρὸς τὰς ἐλπίδας τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύ-
 τῃ ἐψηφίσασθε· οὕτω τελέως ὑπήχθητε. τί δὴ ταῦτα
 οὖν λέγω καὶ καλεῖν φημι δεῖν τούτους; ἐγὼ νῆ τοὺς
 θεοὺς τάληθ' ὑμῶν παρησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ
 ἵποκρύψομαι, οὐχ ἵν' εἰς λαιδορίαν ἐμπεσὼν ἐμαντῶ
 ἐν ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω, τοῖς δ' ἐμοὶ προσ-
 ρούσαισιν ἐξ ἀρχῆς καινὴν παράσχω πρόφασιν τοῦ
 κάλιν τι λαβεῖν παρὰ Φιλίππου, οὐδ' ἵνα τὴν ἄλλως
 ὀδολεσχῶ. ἀλλ' οἶμαι ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν ἃ Φίλιππος
 τράττει μᾶλλον ἢ τὰ νυνί· τὸ γὰρ πράγμ' ὁρῶ προβαί-
 ον, καὶ οὐχὶ βουλοίμην μὲν ἂν εἰκάξειν ὀρθῶς, φο-
 βουῖμαι δὲ μὴ λίαν ἐγγὺς ᾗ τοῦτ' ἦδη. ὅταν οὖν μηκέθ'
 ὑμῖν ἀμελεῖν ἐξουσία γίγνηται τῶν συμβαινόντων,
 ἡδ' ἀκούηθ' ὅτι ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶν ἐμοῦ μηδὲ τοῦ
 λαοῦ, ἀλλ' αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε καὶ εὖ εἰδήτε, ὀργίλους
 καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. φοβουῖμαι δὴ μὴ τῶν
 ἐρέσβεων σεσιωπηκότων, ἐφ' οἷς αὐτοῖς συνίστασι δε-
 ῶροδοκηκότες, τοῖς ἐπανορθοῦν τι πειρωμένοις τῶν
 τούτους ἀπολωλότων τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπε-
 εῖν συμβῇ· ὁρῶ γὰρ ὡς τὰ πολλὰ ἐνίους οὐκ εἰς τοὺς
 ἐτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν
 φέροντας. ἕως οὖν ἐτι μέλλει καὶ συνίσταται τὰ πρά-
 ματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων, ἕκαστον ὑμῶν, καί-

περ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ἐπαναμνηῆσαι βούλομαι τίς
 ὁ Φωκέας πείσας ὑμᾶς καὶ Πύλας προέσθαι, ὧν κατα-
 σταῖς ἐκεῖνος κύριος τῆς ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ὁδοῦ καὶ τῆς
 εἰς Πελοπόννησον κύριος γέρονε, καὶ πεποιήχ' ὑμῖν μὴ
 περὶ τῶν δικαίων μὴδ' ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμάτων εἶναι
 τὴν βουλήν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τοῦ πρὸς
 τὴν Ἀττικὴν πολέμου, ὃς λυπήσει μὲν ἕκαστον, ἐπει-
 36 δ' ἂν παρῇ, γέρονε δ' ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. εἰ γὰρ μὴ παρ-
 εκρούσθητε τόθ' ὑμεῖς, οὐδὲν ἂν ᾦν τῇ πόλει πρῶγμα·
 οὔτε γὰρ ναυσὶ δῆπου κρατήσας εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθεν
 ἂν ποτε στολῶ Φίλιππος, οὔτε περὶ βαδίζων ὑπὲρ τὰς
 Πύλας καὶ Φωκέας, ἀλλ' ἢ τὰ δίκαι' ἂν ἐποίει καὶ τὴν
 εἰρήνην ἄγων ἡσυχίαν εἶχεν, ἢ παραχρῆμ' ἂν ᾦν ἐν
 ὁμοίῳ πολέμῳ δι' ὃν τότε τῆς εἰρήνης ἐπεθύμησεν.
 37 ταῦτ' οὖν, ὥς μὲν ὑπομνήσαι, νῦν ἱκανῶς εἰρηται, ὥς
 δ' ἂν ἐξετασθῇ μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο, ὥς πάν-
 τες θεοί· οὐδένα γὰρ βουλομένην ἂν ἔγωγε, οὐδ' εἰ δι-
 καιὸς ἐστ' ἀπολωλέναι, μετὰ τοῦ πάντων κινδύνου καὶ
 τῆς ζημίας δίκην ὑποσχεῖν.

VII.

ΠΕΡΙ ΑΛΟΝΝΗΣΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Οὗτος ὁ λόγος ἐπιγράφεται μὲν περὶ Ἀλοννήσου, τάχα δὲ ὅρ- 75
 θότερον ἐπιγράφειν "πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τὴν Φιλίππου" πέ-
 πομφε γὰρ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπιστολὴν περὶ πολ-
 λῶν διαλεγόμενος, ὧν ἓν ἐστὶ καὶ τὸ κατὰ τὴν Ἀλόννησον,
 ἣτις ᾦν μὲν τῶν Ἀθηναίων ἀρχαῖον κτῆμα, κατὰ δὲ τοὺς Φι-
 λίππου καιροὺς ὑπὸ ληστῶν κατείχετο, οὓς ἐκβαλὼν ὁ Φίλιπ-
 πος ἀπαιτοῦσι μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν νῆσον οὐκ ἀποδίδωσιν

(ἑαυτοῦ γὰρ εἶναι φησιν), αἰτοῦσι δὲ ὑπισχνεῖται δώσειν. ὁ δὲ λόγος οὐ δοκεῖ μοι Δημοσθένους εἶναι. δηλοῖ δὲ ἡ φράσις καὶ ἡ τῆς συνθέσεως ἁρμονία, πολὺ τὸν Δημοσθενικὸν πεφυγυῖα τύπον, ἀνειμένη τε καὶ διαλελυμένη παρὰ τὴν ἰδέαν τούτου τοῦ ῥήτορος. καὶ μὴν καὶ τὸ ἐπὶ τέλει ῥηθὲν οὐ μικρὸν μαρτύριον τοῦ νόθου εἶναι τὸν λόγον, "εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρυγαις καταπατατῆμενον φουρεῖτε." ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένης εἶωθε παρρησίᾳ χρῆσθαι, τοῦτο δὲ ὕβρις ἐστὶ καὶ λοιδορία μέτροι οὐκ ἔχουσα. εὐτέλειά τε αὐτῷ δεινὴ πρόσσεστι κατὰ τὴν ἐρμηνείαν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ εὐηθες τὸ νομίζειν ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν τοὺς ἀνθρώπους τὸν ἐγκέφαλον. ὑπώπτευσαν δὲ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τὸν λόγον ὡς οὐ τοῦ ῥήτορος. καὶ πεφωρόκασι γέ τινας ὄντα Ἡγησίππου καὶ ἀπὸ τῆς ἰδέας τῶν λόγων (τοι- 76 αὕτη γὰρ κέρηται) καὶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων· κατὰ Καλλίππου γὰρ τοῦ Παιανιέως φησὶν ὁ τὸν λόγον γεγραφὼς ἀπειρηγοῦναι γραφὴν παρανόμων, φαίνεται δὲ οὐχ ὁ Δημοσθένης, ἀλλ' ὁ Ἡγήσιππος τὴν κατὰ τοῦ Καλλίππου γραφὴν ἐνστήσαμενος. νῆ Δία, ἀλλ' ὁ λόγος συμβουλευεῖ περὶ τῆς Ἀλοννήσου τοῖς Ἀθηναίοις μὴ λαμβάνειν αὐτήν, ἀλλ' ἀπολαμβάνειν, καὶ διαφέρειται περὶ τῶν ὀνομάτων, ταῦτα δὲ Ἀσχίνης φησὶ τὸν Δημοσθένην συμβεβουλευκέναι τοῖς Ἀθηναίοις. εἰ- τα τί τοῦτο; δύναται γὰρ τὴν αὐτὴν πεποιῆσθαι συμβουλὴν καὶ Δημοσθένης καὶ Ἡγήσιππος, ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα τῆς αὐτῆς ἦσαν ἐν τῇ πολιτείᾳ προαιρέσεως καὶ τοῖς φιλιππίζουσι τῶν ῥητόριον ἀντέλεγον. καὶ μέμνηται καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦ Ἡγησίππου ὡς καὶ πρεσβεύσαντος μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀντιπαχθέντος τῷ Μακεδόνι. ὁ δὲ λόγος οὖν ὅτι ὁ μὲν τοῦ Δημοσθένους λόγος ὁ περὶ τῆς Ἀλοννήσου ῥηθείς οὐ σώζεται, ἐκείνου δὲ οὐκ οὗτος τὸν εὐρεθέντα προσέθεσαν αὐτῷ, ἀφορμὴν ἔχοντες τὸ περὶ Ἀλοννήσου λόγον εἰρησθαι τῷ ῥήτορι, οὐκέτι δὲ ἐξετάζοντες εἰ τοῦτον εἰκὸς εἶναι τὸν ἐκείνου.

Ὁ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, οὐκ ἔστιν ὅπως αἱ αἰτίαι, ἃς Φίλιππος αἰτιάται, τοὺς ὑπὲρ τῶν δικαίων πρὸς ὑμᾶς λέγοντας κωλύσουσι συμβούλους ἡμᾶς γίνεσθαι ὑπὲρ

τῶν ὑμῖν συμφερόντων· δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, εἰ τὴν ἐπὶ 77
τοῦ βήματος παρρησίαν αἱ παρ' ἐκείνου πεμπόμεναι
ἐπιστολαὶ ἀνέλοιεν. ἐγὼ δ' ὑμῖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
βούλομαι πρῶτον μὲν περὶ ὧν Φίλιππος ἐπέσταλκε,
περὶ τούτων διεξελθεῖν· ὕστερον δὲ, περὶ ὧν οἱ πρέ-
σβεις λέγουσι, καὶ ἡμεῖς λέξομεν.

- 2 Φίλιππος γὰρ ἄρχεται μὲν περὶ Ἀλοννήσου λέγων
ὥς ὑμῖν δίδωσιν ἑαυτοῦ οὐσαν, ὑμᾶς δὲ οὐ φησι δι-
καίως αὐτὸν ἀπαιτεῖν· οὐ γὰρ ὑμετέραν οὐσαν οὔτε
λαβεῖν οὔτε νῦν ἔχειν. ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς ἡμᾶς τοιού-
τους λόγους, ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐπρεσβεύσαμεν, ὥς λη-
στὰς ἀφελόμενος ταύτην τὴν νῆσον κτήσαιο, καὶ προσ-
ήκειν αὐτὴν ἑαυτοῦ εἶναι. τοῦτον δὲ τὸν λόγον, ὥς
οὐκ ἔστι δίκαιος, οὐ χαλεπὸν ἔστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι.
ἅπαντες γὰρ οἱ λησταὶ τοὺς ἀλλοτρίους τόπους κατα-
λαμβάνοντες καὶ τούτους ἐχυροὺς ποιοῦμενοι εντευ-
θεν τοὺς ἄλλους κακῶς ποιοῦσιν. ὁ δὲ τοὺς ληστὰς τι-
μωρησάμενος καὶ κρατήσας οὐκ ἂν θήπου εἰκότα λέγοι,
εἰ φαίη, ἃ ἐκεῖνοι ἀδίκως καὶ ἀλλότρια εἶχον, ταῦθ'
4 ἑαυτοῦ γίνεσθαι. εἰ γὰρ ταῦτα συγχωρήσετε, τί κω-
λύει, καὶ εἰ τίνα τῆς Ἀττικῆς λησταὶ τόπον καταλάβοιεν
ἢ Ἀῆμνου ἢ Ἰμβρου ἢ Σκύρου, καὶ τινες τούτους τοὺς
ληστὰς ἐκκόψαιεν, εὐθὺς καὶ τὸν τόπον τοῦτον, οὐ
ἦσαν οἱ λησταί, τὸν ὄντα ἡμέτερον, τῶν τιμωρησαμέ-
5 νων τοὺς ληστὰς γίνεσθαι; Φίλιππος δ' οὐκ ἀγνοεῖ
ταῦτ' οὐ δίκαια λέγων, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος ἐπιστά-
μενος παρακρουσθῆναι ἂν ὑμᾶς οἴεται ὑπὸ τῶν τάν-
ταῦθα διοικήσειν, ὥς ἂν αὐτὸς ἐκεῖνος βούληται, καὶ
πρὶν ὑπεσχημένων, καὶ νῦν δὲ πραττόντων. ἀλλὰ μὴν
οὐδ' ἐκεῖνό γε λανθάνει αὐτὸν, ὅτι δι' ἀμφοτέρων τῶν 78
ὀνομάτων, ὅποτέρῳ ἂν χρῆσθε ὑμεῖς, ἔξετε τὴν νῆσον,
6 ἂν τε λάβητε ἂν τ' ἀπολάβητε. τί οὖν αὐτῷ διαφέρει

μὴ τῷ δικαίῳ ὀνόματι χρησάμενον ἀποδοῦναι ὑμῖν, ἀλλὰ δωρεὰν δεδωκέναι, τῷ ἀδίκῳ; οὐχὶν εὐεργέτημά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς (γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τοῦτό γε τὸ εὐεργέτημα), ἀλλ' ἵν' ἐνδείξηται ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν ὅτι Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνοιο λαμβάνοντες. τοῦτο δ' ὑμῖν οὐ ποιητέον ἐστίν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

7 Ὅταν δὲ λέγῃ περὶ τούτων ὡς ἐθέλει διαδικάσασθαι, οὐδὲν ἀλλ' ἢ χλευάζει ὑμᾶς, πρῶτον μὲν ἀξιῶν Ἀθηναίους ὄντας πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὀρμώμενον περὶ τῶν νησῶν διαδικάζεσθαι, πότερ' ὑμετέρας ἢ ἐκείνων εἰσὶν· ὁπότε γὰρ ἡ μὲν δύναμις ἡ ὑμετέρα, ἡ ἐλευθερώσασα τοὺς Ἑλληνας, μὴ δύναται ὑμῖν τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία σώζειν, οἱ δὲ δικασταί, οἷς ἂν ἐπιτρέψῃτε, οἱ κύριοι τῆς ψήφου, οὗτοι ὑμῖν σώσουσιν, ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρίηται, πῶς ὑμεῖς οὐχ ὁμολογουμένως, ὅταν ταῦτα διαπράττησθε, τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ ἀπάντων ἀφεστήκατε, καὶ ἐπιδείκνυτε ἅπασιν ἀνθρώποις ὅτι οὐδὲ περὶ ἐνὸς αὐτῷ διαγωνεῖσθε, εἴγε περὶ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ, οὐ φατέ ἰσχύειν, μὴ διαγωνεῖσθε, ἀλλὰ διαδικάσεσθε;

9 Ἐτι περὶ συμβόλων φησὶ πεπομφέναι πρὸς ὑμᾶς τοὺς ποιησομένους, ταῦτα δὲ κύρια ἐσεσθαι οὐκ ἐπειδὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῷ παρ' ὑμῖν κυρωθῇ, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει, ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ, ἐφ' ἐσίμου τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν 79 ποιούμενος· βούλεται γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν καὶ ὁμολογούμενον ἐν τοῖς συμβόλοις καταστήσαι, ὅτι τῶν περὶ Ποτιδαίαν γεγενημένων ἀδικημάτων οὐδὲν ἐγκαλεῖτε αὐτῷ ὡς ἀδικούμενοι, ἀλλὰ βεβαιοῦτε δικαίως 10 αὐτὴν ἐκείνον καὶ λαβεῖν καὶ κεκτῆσθαι. καίτοι Ἀθηναίων οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ κατοικοῦντες, οὐκ ὄντος αὐτοῖς

- πολέμου πρὸς Φίλιππον, ἀλλὰ συμμαχίας, καὶ ὄρκων ὁμωμοσμένων, οὓς Φίλιππος τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Ποτιδαίᾳ ὤμοσεν, ἀφῆρέθησαν ὑπ' αὐτοῦ τὰ κτήματα. ταῦτα οὐ βούλεται τὰ δίκηματα πανταχῶς παρ' ὑμῖν βεβαιώσασθαι, ὅτι οὐτ' ἐγκαλεῖτε αὐτῷ οὐθ' ἡγείσθε ἀδικεῖσθαι.
- 11 ἐπεὶ ὅτι γε συμβόλων οὐδὲν δέονται Μακεδόνες πρὸ Ἀθηναίους, ὁ παρεληλυθὼς ὑμῖν χρόνος τεκμήριον γένεσθαι· οὔτε γὰρ Ἀμύντας ὁ πατὴρ ὁ Φιλίππου οὐθ' οἱ ἄλλοι βασιλεῖς οὐδεπώποτε σύμβολα ἐποιήσαντες.
- 12 πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν. καίτοι πλείους γε ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι τότε πρὸς ἀλλήλους ἢ νῦν εἰσὶν· ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἢ ἡ Μακεδονία καὶ φόρους ἡμῖν ἔφερον, καὶ τοῖς ἐμπορίοις τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἡμεῖς τοῖς ἐκεῖ κάκεινο τοῖς παρ' ἡμῖν ἐχρῶντο, καὶ ἐμπορικὰ δίκαια οὐκ ἦσαν ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, αἱ κατὰ μῆνα, ποιῶσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας.
- 13 ἀλλ' ὅμως οὐδενὸς τοιούτου ὄντος τότε οὐκ ἔλυσιτέλες σύμβολα ποιησαμένους οὐτ' ἐκ Μακεδονίας πλεῖν Ἀθήνας· οὐδὲ δίκας ληψομένους, οὐθ' ἡμῖν εἰς Μακεδονίαν, ἀλλ' ἡμεῖς τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις ἐκεῖνοί τε τοῖς παρ' ἡμῖν τὰς δίκας ἐλάμβανον. μὴ οὖν ἀγνοεῖτε ἕτι τὰ σύμβολα ταῦτα γίνεται εἰς ὑποδοχὴν τοῦ μηδ' ἀμφισβητῆσαι εὐλόγως ὑμᾶς ἔτι Ποτιδαίας.
- 14 Περὶ δὲ τῶν ληστῶν δίκαιόν φησιν εἶναι κοινὴ φυλάττειν τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ κακουργοῦντας ὑμᾶς τε καὶ αὐτόν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ τοῦτ' ἀξίων, ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατασταθῆναι, καὶ ὁμολογῆσαι ὑμᾶς ὥς ἂν οὐ Φιλίππου οὐδὲ τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν δυνατοί.
- 15 ἔστε φυλάττειν, ἔτι δὲ καὶ δοθῆναι αὐτῷ ταύτην τὴν ἄδειαν, περιπλέοντι καὶ ὁρμιζομένῳ εἰς τὰς νήσους ἐπ' προφάσει τῇ τῶν ληστῶν φυλακῇ διαφθεῖρειν τοὺς νησιώτας καὶ ἀφιστάναι ὑμῶν, καὶ μὴ μόνον τοὺς φηγά-

- δας τοὺς παρ' ἑαυτοῦ εἰς Θάσον κεκομικέναι διὰ τῶν
 ὑμετέρων στρατηγῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας νήσους οἰ-
 κειώσασθαι, συμπέμπων τοὺς συμπλευσομένους μετὰ
 τῶν στρατηγῶν τῶν ὑμετέρων ὡς κοινωνήσοντας τῆς
 16 κατὰ θάλατταν φυλακῆς. καίτοι οὐ φασί τινες αὐτὸν
 προσδεῖσθαι τῆς θαλάττης. ὁ δ' οὐδὲν δεόμενος τριή-
 ρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται, καὶ
 ἀποστόλους ἀποστέλλειν βούλεται καὶ δαπάνας οὐ μι-
 κρὰς δαπανᾶν εἰς τοὺς κατὰ θάλατταν κινδύνους, ᾧν
 οὐδὲν προτιμᾷ.
- 17 Ταῦτ' οὖν οἰεσθ' ἂν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιπ-
 πον ἀξιῶσαι ὑμᾶς συγχωρῆσαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὑμῶν μὲν
 κατεφρόνει, οὓς δ' ἐνθάδε προήρηται φίλους κεκτη-
 σθαι, τούτοις διεπίστευεν; οἳ οὐκ αἰσχύνονται Φι-
 λίπῳ ζῶντες καὶ οὐ τῇ αὐτῶν πατρίδι, καὶ τὰς παρ'
 ἐκείνου θωρεᾶς λαμβάνοντες οἴονται οἰκαδὲ λαμβά-
 νειν, τὰ οἶκοι πωλοῦντες.
- 18 Περὶ δὲ τῆς εἰρήνης, ἣν ἔδοσαν ἡμῖν οἱ πρόσβεις 81
 οἱ παρ' ἐκείνου πεμφθέντες ἐπανορθώσασθαι, ὅτι
 ἐπηνωρθωσάμεθα, ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολο-
 γεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους ἔχειν τὰ ἑαυτῶν, ἀμφι-
 σβητεῖ μὴ δεδιωκέναι μηδὲ τοὺς πρόσβεις ταῦτ' εἰρηκέ-
 ναι πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἄλλ' ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τούτων,
 οἷς χρῆται φίλοις, ὡς ὑμεῖς οὐ μνημονεύετε τὰ ἐν τῷ
 19 δῆμῳ εἰρημένα. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν
 ἀμνημονῆσαι· ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ καὶ οἱ πρό-
 σβεις οἱ παρ' ἐκείνου ἦγοντες ὑμῖν διελέγοντο καὶ τὸ
 ψήφισμα ἐγράφη, ὥστ' οὐχ οἷόν τε ἐστὶ παραχρημα
 τῶν λόγων εἰρημένων καὶ εὐθύς τοῦ ψηφίσματος ἐπα-
 ναγινωσκομένου τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν
 πρόσβεων, ταύτην ὑμᾶς χειροτονῆσαι· ὥστε τοῦτο μὲν
 οὐ κατ' ἐμοῦ, ἀλλὰ κατ' ὑμῶν ἐπέσταλκεν, ὡς ὑμεῖς

περὶ ὧν οὐκ ἤκούσατε, περὶ τούτων ἀποκρινάμενοι
 20 τὴν γνώμην ἀπεστείλατε. καὶ οἱ μὲν πρέσβεις αὐτοί,
 ὧν κατεψεύδετο τὸ ψήφισμα, ὅτ' ἀπεκρίνεσθε αὐτοῖς
 ἀναγινωσκόντες καὶ ἐπὶ ξένια αὐτοὺς ἐκαλεῖτε, οὐκ
 ἐτόλμησαν παρελθεῖν, οὐδ' εἶπεῖν ὅτι "καταψεύδεσθε
 ἡμῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φατὲ ἡμᾶς εἰρηκέναι
 ἃ οὐκ εἰρήκαμεν," ἀλλὰ σιωπῇ ἀπίοντες ὄχοντο. βού-
 21 λομαι δ' ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι (καὶ γὰρ ἡθδοκί-
 μησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῶν ἐν τῇ δημογορίᾳ, ὁ τότε
 πρεσβεύων) αὐτοὺς τοὺς λόγους, οὓς ἔλεγεν, ὑπομνη-
 21 σαι· οἶδα γὰρ ὅτι μέμνησθε. παραπλήσιοι δ' ἦσαν οἱς
 καὶ νῦν ἐπέσταλκε Φίλιππος· ἐγκαλῶν γὰρ ἡμῖν τοῖς
 διαβάλλουσι τὸν Φίλιππον, καὶ ὑμῶν ἐμέμφετο ὅτι ὠρ-
 82 μηκότος αὐτοῦ εὖ ποιεῖν ὑμᾶς καὶ προηρημένου μά-
 λιστα τῶν Ἑλλήνων φίλους κεκτηῖσθαι αὐτοὶ κωλύετε,
 ἀποδεχόμενοι τῶν συκοφαντούντων καὶ χρήματα ἐκεί-
 νων αἰτοούντων καὶ διαβαλλόντων· τοὺς γὰρ τοιούτους
 λόγους, ὅταν ἀπαγγελλόντων ἀκούῃ, ὅτι κακῶς ἤκουεν,
 ὑμεῖς δ' ἀπεδέχεσθε, μεταβάλλειν αὐτοῦ τὴν γνώμην,
 ὅταν ἄπιστος φαίνεται τούτοις ὧν προήρηται εὐεργέ-
 22 τής εἶναι. ἐκέλευεν οὖν τοὺς λέγοντας ἐν τῷ δήμῳ τῇ
 μὲν εἰρήνῃ μὴ ἐπιτιμᾶν· οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι εἰρήνῃν
 λύειν· εἰ δέ τι μὴ καλῶς γέγραπται ἐν τῇ εἰρήνῃ, τοῦτ'
 ἐπανορθώσασθαι, ὥς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσονται
 ὅς' ἂν ὑμεῖς ψηφίσῃσθε. ἂν δὲ διαβάλλωσι μὲν, αὐτοὶ
 δὲ μηδὲν γράφωσι δι' οὗ ἡ μὲν εἰρήνῃ ἔσται, παύσεται
 δ' ἀπιστούμενος ὁ Φίλιππος, μὴ προσέχειν τὸν νοῦν
 23 τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις. καὶ τούτους τοὺς λόγους
 ὑμεῖς ἀκούοντες ἀπεδέχεσθε, καὶ δίκαια ἔφατε τὸν
 Πύθωνα λέγειν. καὶ ἦν δίκαια. ἔλεγε δὲ τούτους τοὺς
 λόγους οὐχ ὅπως λυθιέλῃ ἐκ τῆς εἰρήνης, ἃ ἦν ἐκείνῳ
 συμφέροντα καὶ ὧν πολλὰ χρήματα ἀνηλώκει ὥστε γε-

ὑπο τῶν ἐνταυθα οἰοασκάλων προσέει-
 οὐκ ᾤοντο εἶναι τὸν γράφοντα ἐναντία
 οὐς ψηφίσματι, τῷ ἀπολλύντι Ἀμφίπολιν.
 οὐδρες Ἀθηναῖοι, παράνομον μὲν οὐδὲν
 ψαι, τῷ δὲ Φιλοκράτους ψηφίσματι οὐκ
 τὰναντία γράφειν, ὥς ἐγὼ ἐπιδείξω· τὸ
 τὸ Φιλοκράτους, καθ' ὃ ὑμεῖς ἀπώλλυντε
 εὐαγγέλιον ἦν τοῖς προτέροις ψηφίσμασι,
 ἐκτήσασθε ταύτην τὴν χώραν. τοῦτο μὲν 83
 ἦν τὸ ψήφισμα τὸ τοῦ Φιλοκράτους,
 ἦν τὸν τὰ ἐννομα γράφοντα ταῦτα τῷ
 ψφίσματι γράφειν. ἐκείνοις δὲ τοῖς προ-
 ιασι, τοῖς οὖσιν ἐννόμοις καὶ σώζουσιν
 χώραν, ταῦτα γράφων ἐννομά τ' ἐγρα-
 γχον τὸν Φίλιππον, ὅτι ἐξηπάτα ὑμᾶς
 ῥηθώσασθαι ἐβούλετο τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ
 ὦν λέγοντας ἀπίστους καταστῆσαι. καὶ
 ἦν ἐπανόρθωσιν νῦν ἔξαρκος ἐστὶν ἅπαν-
 ὶ δ' Ἀμφίπολιν ἑαυτοῦ εἶναι· ὑμᾶς γὰρ
 κείνου εἶναι, ὅτ' ἐψηφίσασθε ἔχειν αὐτὸν
 δὲ τὸ μὲν ψήφισμα τοῦτ' ἐψηφίσασθε,
 ἐκείνου εἶναι Ἀμφίπολιν· ἐστὶ γὰρ ἔχειν
 , καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες τὰ αὐτῶν
 πολλοὶ καὶ τὰλλότρια κέκτηνται· ὥστε
 σφοδρὸν αὐτοῦ ἠλίθιον ἐστίν. καὶ τοῦ μὲν
 ψηφίσματος μέμνηται, τῆς δ' ἐπιστολῆς,
 ἐπεμψεν ὅτ' Ἀμφίπολιν ἐπολιόρκει, ἐπι-
 ῆ ὡμολόγει τὴν Ἀμφίπολιν ὑμετέραν εἰ-
 κπολιορκήσας ὑμῖν ἀποδώσειν ὥς οὐσαν
 οὐ τῶν ἐχόντων. καὶ κείνοι μὲν, ὥς ἔοικεν,
 ν Ἀμφιπόλει οἰκοῦντες πρὸν Φίλιππον
 Ἀθηναίων χώραν εἶχον, ἐπειδὴ δὲ Φίλιπ-

πος αὐτὴν εἰληφεν, οὐ τὴν Ἀθηναίων χώραν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ ἔχει, οὐδ' Ὀλυμπόν γε, οὐδ' Ἀπολλωνίαν οὐδὲ Παλλήνην ἀλλοτρίας, ἀλλὰ τὰς ἑαυτοῦ χώρας
 29 κέκτηται. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ πεφυλαγμένως ἅπαντα πρὸς ὑμᾶς ἐπιστέλλειν, ὅπως ἂν φαίνεται καὶ λέγων καὶ πράττων ἅπαρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαια εἶναι, ἀλλ' οὐ σφόδρα καταπεφρονηκέναι, ὅς τὴν χώραν, ἣν οἱ Ἕλληνες καὶ βασιλεὺς Περσῶν ἐψηφίσαντο καὶ ὁμολογήκασιν ὑμετέραν εἶναι, ταύτην φησὶν ἑαυτοῦ καὶ οὐχ ὑμετέραν εἶναι;

30 Περὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ἐπανορθώματος, ὃ ὑμεῖς ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπανορθοῦσθε, τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὅσοι μὴ κοινωνοῦσι τῆς εἰρήνης, ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους εἶναι, καὶ ἐάν τις ἐπ' αὐτοὺς στρατεύῃ, βοηθεῖν
 31 τοὺς κοινωνοῦντας τῆς εἰρήνης, ἡγούμενοι καὶ δίκαιοι τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον, μὴ μόνον ἡμᾶς καὶ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους καὶ Φίλιππον καὶ τοὺς συμμάχους τοὺς ἐκείνου ἄγειν τὴν εἰρήνην, τοὺς δὲ μήδ' ὑμετέρους ὄντας μήτε Φιλίππου συμμάχους ἐν μέσῳ κεῖσθαι καὶ ὑπὸ τῶν κρειττόνων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ τούτοις διὰ τὴν ὑμετέραν εἰρήνην ὑπάρχειν σωτηρίαν, καὶ τῷ ὄντι εἰρήνην ἄγειν ἡμᾶς καταθεμένους τὰ
 32 ὅπλα, τοῦτο δὲ τὸ ἐπανόρθωμα ὁμολογῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ὥς ἀκούετε, δίκαιόν τ' εἶναι καὶ δέχεσθαι, Φεραίων μὲν ἀφήρηται τὴν πόλιν καὶ φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει κατέστησεν, ἵνα δὴ αὐτόνομοι ᾤσιν, ἐπὶ δ' Ἀμβρακίαν στρατεύεται, τὰς δ' ἐν Κασσωπία τρεῖς πόλεις, Πανδοσίαν καὶ Βούχετα καὶ Ἐλάτειαν, Ἡλείων ἀποικίας, κατακαύσας τὴν χώραν καὶ εἰς τὰς πόλεις βιασάμενος παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ κηδεστῇ τῷ ἑαυτοῦ δουλεύειν. σφόδρα γε βούλεται τοὺς Ἕλληνας ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους, ὥς δημοῖ τὰ ἔργα.

- 33 *Περὶ δὲ τῶν ὑποσχέσεων ὧν ὑμῖν διατελεῖ ὑπὸ
σχυνόμενος ὡς μεγάλα ὑμᾶς εὐεργετήσων, καταψεύ-
δεσθαί μὲ φησιν αὐτοῦ διαβάλλοντα πρὸς τοὺς Ἑλλη- 85
νας· οὐδὲν γὰρ ὑμῖν πώποτε φησιν ὑπεσχῆσθαι. οὐ-
τως ἀναιδής ἐστιν ὁ ἐν ἐπιστολῇ γεγραφώς, ἢ ἐστὶ νῦν ἐν
τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτ' ἐπιστομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τοὺς αὐτῷ
ἀντιλέγοντας, ἐὰν ἡ εἰρήνη γένηται, τοσαῦτα ὑμᾶς
ἀγαθὰ ποιήσειν, ἃ γράφειν ἂν ἤδη, εἰ ἤδει τὴν εἰρή-
νην ἔσομένην, δῆλον ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἐτοι-
μων ὄντων τῶν ἀγαθῶν, ἃ ἐμέλλομεν πείσεσθαι τῆς*
- 34 *εἰρήνης γενομένης. γενομένης δὲ τῆς εἰρήνης, ἃ μὲν
ἡμεῖς ἐμέλλομεν ἀγαθὰ πείσεσθαι, ἐκποδῶν ἐστὶ, φθο-
ρὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων τοσαύτη γέρονεν ὅσην ὑμεῖς ἴστε.
ὑμῖν δ' ἐν τῇ νῦν ἐπιστολῇ ὑπισχνεῖται, ἐὰν τοῖς μὲν
ἑαυτοῦ φίλοις καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγουσι πιστεύητε, ἡμᾶς
δὲ τοὺς διαβάλλοντας αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς τιμωρήσῃτε,*
- 35 *ὡς μεγάλα ὑμᾶς εὐεργετήσῃ. τὰ μέντοι εὐεργετήματα
τοιαῦτα ἔσται· οὔτε τὰ ὑμέτερα ὑμῖν ἀποδώσει (αὐ-
τοῦ γὰρ φησιν εἶναι), οὔτ' ἐν τῇ οἰκουμένῃ αἱ δωρεαὶ
ἔσονται, ἵνα μὴ διαβληθῇ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ'
ἄλλη τις χώρα καὶ ἄλλος, ὡς εἴκοι, τόπος φανήσεται,
οὗ ὑμῖν αἱ δωρεαὶ δοθήσονται.*
- 36 *Περὶ δ' ὧν ἐν τῇ εἰρήνῃ εἰληφε χωρίων, ὑμῶν
ἐχόντων, παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην, ἐπιιδὴ
οὐκ ἔχει ὁ τι εἶπη, ἀλλ' ἀδικῶν φανερώς ἐξελέγχεται,
ἐπιτρέπειν φησὶ περὶ τούτων ἐτοιμος εἶναι ἴσθαι καὶ κοι-
νῷ δικαστηρίῳ, περὶ ὧν μόνων οὐδὲν δεῖ ἐπιτροπῆς,
ἀλλ' ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐστὶν ὁ κρίνων. ἅπαντες γὰρ*
- 37 *ἴσμεν τί νῦν μηνὶ καὶ τί νῦν ἡμέρῃ ἡ εἰρήνη ἐγένετο. ὥσπερ
δὲ ταῦτα ἴσμεν, καὶ κεῖνα ἴσμεν, τί νῦν μηνὶ καὶ τί νῦν ἡμέ-
ρῃ Σέρρειον τεῖχος καὶ Ἑργίσκη καὶ Ἰερὸν ὄρος ἐάλω.
οὐ δὴ ἀφανὴ ἐστὶ τὰ οὕτω πραχθέντα, οὐδὲ κρίσεως 86*

δεόμενα, ἀλλὰ πᾶσι γνώριμα πότερος πρότερος μὴν ἔστιν, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐγένετο ἢ ἐν ᾧ τὰ χωρία ἐάλω.

38 Φησὶ δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἡμῶν, ὅσοι ἐν τῷ πολέμῳ ἐάλωσαν, ἀποδεδωκέναι· ὃς τὸν μὲν Καρύστιον, τὸν πρόξενον τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὑπὲρ οὗ ὑμεῖς τρεῖς πρεσβείας ἐπέμψατε ἀπαιτοῦντες, τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐκεῖνος οὕτω σφόδρα ὑμῖν ἐβούλετο χαρίσασθαι, ὥστ' ἀπέκτεινε καὶ οὐδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ.

39 Περί δὲ Χερρονήσου ἃ τ' ἐπιστέλλει πρὸς ὑμᾶς ἄξιόν ἐστιν ἐξετάσαι, ἔτι δὲ καὶ ἃ πράττει, καὶ ταῦτ' εἰδέναι. τὸν μὲν γὰρ τόπον ἅπαντα τὸν ἔξω Ἀγορᾶς ὥς ἑαυτοῦ ὄντα καὶ ὑμῖν οὐδὲν προσήκοντα δέδωκε καρποῦσθαι Ἀπολλωνίδῃ τῷ Καρδιανῷ. καίτοι Χερρονήσου οἱ ὄροι εἰσὶν, οὐκ Ἀγορὰ, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ ὀρίου, ὃς ἐστὶ μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς 40 ἀκτῆς, ἣ ἡ διωρυχὴ ἔμελλε Χερρονήσου ἐσσεσθαι, ὥς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ ὀρίου δηλοῖ. ἔστι δὲ τοιούτῳ·

Τόνδε καθιδρύναντο θεῶ περικαλλέα βωμόν
Λευκῆς καὶ Πτελεοῦ μέσσον ὄρον θέμενοι
ἐνναέται χώρης σημήϊον· ἀμμορίης δὲ
αὐτὸς ἀναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης.

41 ταύτην μέντοι τὴν χώραν τοσαύτην οὖσαν ὅσην οἱ πολλοὶ ὑμῶν ἴσασιν, ὥς ἑαυτοῦ οὖσαν τὴν μὲν αὐτὸς καρποῦται, τὴν δ' ἄλλοις δωρεὰν δέδωκε καὶ ἅπαντα τὰ κτήματα τὰ ὑμέτερα ὑφ' αὐτῷ ποιεῖται. καὶ οὐ μόνον τὴν ἔξω Ἀγορᾶς χώραν σφετερίζεται, ἀλλὰ καὶ 81 πρὸς Καρδιανούς, οἱ οἰκοῦσιν εἰσὼ Ἀγορᾶς, ἐπιστέλλει ἐν τῇ νῦν ἐπιστολῇ ὥς δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι, πρὸς Καρδιανούς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ, εἰ 42 τι πρὸς αὐτοὺς διαφέρεσθε. διαφέρονται δὲ πρὸς ὑμᾶς,

σκέψασθε εἰ περὶ μικροῦ. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὐ-
σαν οἰκεῖν καὶ οὐχ ὑμετέραν, καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι
ἐγκτήματα ὡς ἐν ἄλλοτρίᾳ, τὰ δὲ ἑαυτῶν κτήμαθ' ὡς
ἐν οἰκείᾳ, καὶ ταῦθ' ὑμέτερον πολίτην γράψαι ἐν ψη-
φίσματι, Κάλλιππον Παιανιέα. καὶ τοῦτό γ' ἄληθές
λέγουσιν· ἔγραψε γάρ, καὶ ἐμοῦ γ' αὐτὸν γραψαμένου
παρὰ νόμων γραφὴν ὑμεῖς ἀπεψηφίσασθε· τοιγάρτοι
ἀμφισβητήσιμον ὑμῖν τὴν χώραν κατεσκεύακεν. ὅποτε
δὲ περὶ τούτου τολμήσετε πρὸς Καρδιανούς διαδικά-
ζεσθαι, εἰθ' ὑμέτερα ἐστὶν εἴτ' ἐκείνων ἡ χώρα, διὰ τί
οὐ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους Χερρονησίτας τὸ αὐτὸ δίκαιον
ἔσται; καὶ οὕτως ὑβριστικῶς ὑμῖν κέχρηται ὥστε φη-
σιν, ἂν μὴ θέλωσι διαδικάζεσθαι οἱ Καρδιανοί, αὐτοὺς
ἀναγκάσειν, ὡς ὑμῶν γ' οὐκ ἂν δυναμένων οὐδὲν
ἀναγκάσαι Καρδιανούς ὑμῖν ποιῆσαι· ἐπειδὴ δ' ὑμεῖς
οὐ δύνασθε, αὐτὸς φησὶ τοῦτ' ἀναγκάσειν αὐτοὺς ποι-
ῆσαι. ἄρ' οὐ μέγала φαίνεται ὑμᾶς εὐεργετῶν; καὶ
ταύτην τὴν ἐπιστολὴν τινες εὖ ἔφασαν γεγραφθαι, οἳ
πολὺ ἂν δικαιότερον ὑφ' ὑμῶν ἢ Φίλιππος μισοῖντο.
ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἑαυτῷ κτώμενος δόξαν καὶ μεγάλ' ἀγα-
θὰ ἅπαντα καθ' ὑμῶν πράττει· ὅσοι δ' Ἀθηναῖοι ὄν-
τες μὴ τῇ πατρίδι, ἀλλὰ Φιλίππῳ εὐνοίαν ἐνδείκνυν-
ται, προσήκει αὐτοὺς ὑφ' ὑμῶν κακοὺς κακῶς ἀπολω-
λέναι, εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις 88
καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρυγαῖς καταπεπατημένον φορεῖτε.

Τπόλοιπόν μοι ἐστὶν ἐτι πρὸς ταύτην τὴν ἐπιστο-
λὴν τὴν εὖ ἔχουσαν καὶ τοὺς λόγους τῶν πρέσβεων
γράψαι τὴν ἀπόκρισιν, ἣν ἡγοῦμαι δικαίαν τ' εἶναι
καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

VIII.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΧΕΡΡΟΝΗΣΩΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ λόγος οὗτος ὑπὲρ Διοπείδους εἴρηται καὶ ὧν ἐκεῖνος παρὰ Ἀθηναίοις κατηγορητο. ἦν μὲν γὰρ Χερρόνησος ἡ πρὸς Θράκην τῶν Ἀθηναίων κτῆμα ἀρχαῖον, εἰς δὲ ταύτην ἀπέστειλαν κατὰ τοὺς Φιλίππου καιροὺς κληροῦχους ἑαυτῶν ἕθους δὲ ἦν τοῦτο παλαιὸν τοῖς Ἀθηναίοις, ὅσοι πένητες ἦσαν αὐτῶν καὶ ἀκτῆμονες οἴκοι, τούτους πέμπειν ἐποίκους εἰς τὰς ἔξω πόλεις τὰς ἑαυτῶν· καὶ ἐλάμβανον πεμπόμενοι ὄπλα τε ἐκ τοῦ δημοσίου καὶ ἐφύδιον. καὶ νῦν τοίνυν τοῦτο γέγονε καὶ πεπόμεσιν ἐποίκους εἰς τὴν Χερρόνησον, στρατηγὸν αὐτοῖς δόντες Διοπείδην. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Χερρονησίται τοὺς ἐπελθόντας ἐδέξαντο καὶ μετέδωκαν αὐτοῖς καὶ οἰκιῶν καὶ γῆς, Καρδιανοὶ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, λέγοντες ἰδίαν χώραν οἰκεῖν καὶ οὐκ Ἀθηναίων. ἐντεῦθεν οὖν Διοπείδης ἐπολέμει Καρδιανοῖς. οἱ δὲ παρὰ Φίλιππον καταφεύγουσι, καὶ ὅς ἐπιστέλλει τοῖς Ἀθηναίοις μὴ βιάζεσθαι Καρδιανούς ὥς αὐτῷ προσήκοντας, ἀλλὰ δικάσασθαι πρὸς αὐτούς, εἴ τί φασιν ἡδίκησθαι. ὥς δὲ οὐκ ἤκουον τούτων οἱ Ἀθηναῖοι, βοήθειαν τοῖς Καρδιανοῖς ἔπεμψεν. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας ὁ Διοπείδης τοῦ Φιλίππου περὶ τὴν μεσόγειαν τὴν ἄνω Θράκην πολεμοῦντος πρὸς τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα, τὴν παράλιον Θράκην ὑπήκοον οὖσαν τοῦ Μακεδόνατος κατέδραμε καὶ ἐπόρθησε καὶ ἐφθη, πρὶν Φίλιππον ἐπανελθεῖν, ἀναχωρήσας εἰς τὴν Χερρόνησον καὶ ἐν ἀσφαλεῖ γενόμενος. διόπερ ὁ Φίλιππος οἰδυνηθεὶς ὅπλοις αὐτὸν ἀμύνεσθαι πέπομφεν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, κατηγορῶν τοῦ στρατηγοῦ καὶ λέγων αὐτὸ παραβεβηκέναι τὴν εἰρήνην ἄντικρυς. καὶ οἱ φιλιππίζοντες τῶν ρητόρων κατατρέχουσι τοῦ Διοπείδους, καὶ κολάζει ἀξιουσίην αὐτόν. πρὸς οὗς ὁ Δημοσθένης ἐναντιούμενος διχ' ὑπὲρ τοῦ Διοπείδους ἵσταται. οὔτε γὰρ ἀδικά φησιν αὐτὸ πεποιηκέναι (Φιλίππου γὰρ πολὺ πρότερον παραβάτος τῇ

εἰρήνην καὶ ἀδικοῦντος τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν, εἰκότως καὶ τοῦτον ἔργα πολεμίου διαπράττεσθαι) οὔτε συμφέρειν λέγει τοῖς Ἀθηναίοις κολάσαι τὸν στρατηγὸν καὶ διαλύσαι τὴν ὑπ' ἐκεῖνον δύναμιν, ἣτις νῦν ἀποκρούεται Χερρουήσου Φίλιππον. τὸ δὲ ὅλον ἐπὶ πόλεμον παρακαλεῖ, καὶ τοῦ Φιλίππου πολλὴν ποιεῖται κατηγορίαν ὡς ἀδίκου καὶ παρασπόνδου καὶ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύοντος.

Ἔδει μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς λέγοντας 90
ἅπαντας ἐν ὑμῖν μήτε πρὸς ἔχθραν ποιεῖσθαι λόγον
μηδένα μήτε πρὸς χάριν, ἀλλ' ὃ βέλτιστον ἕκαστος
ἡγείτο, τοῦτ' ἀποφαίνεσθαι, ἄλλως τε καὶ περὶ κοι-
νῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων ὑμῶν βουλευομένων·
ἐπειδὴ δ' ἐνιοὶ τὰ μὲν φιλονεικία, τὰ δ' ἡτιμιδήποτ'
αἰτία προάγονται λέγειν, ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τοὺς πολλοὺς δεῖ πάντα τὰλλ' ἀφέντας, ἃ τῇ πόλει νο-
μίζετε συμφέρειν, ταῦτα καὶ ψηφίζεσθαι καὶ πράττειν.
ἢ μὲν οὖν σπουδὴ περὶ τῶν ἐν Χερρουήσῳ πραγμάτων
ἐστὶ καὶ τῆς στρατείας, ἣν ἐνδέκατον μῆνα τουτονὶ
Φίλιππος ἐν Θράκῃ ποιεῖται· τῶν δὲ λόγων οἱ πλείστοι
περὶ ὧν Διοπείδης πράττει καὶ μέλλει ποιεῖν εἰρηνται.
ἐγὼ δ' ὅσα μὲν τις αἰτιάται τινα τούτων, οὓς κατὰ
τοὺς νόμους ἐφ' ὑμῖν ἐστίν, ὅταν βούλησθε, κολάζειν,
κἂν ἤδη δοκῇ κἂν ἐπισχοῦσι περὶ αὐτῶν σκοπεῖν ἐγχα-
ρεῖν ἡγοῦμαι, καὶ οὐ πάννυ δεῖ περὶ τούτων οὔτ' ἐμὲ
3 οὔτ' ἄλλον οὐδένα ἰσχυρίζεσθαι· ὅσα δ' ἐχθρὸς ὑπάρ-
χων τῇ πόλει Φίλιππος καὶ δυνάμει πολλῇ περὶ Ἑλ-
λήσποντον ὧν πειρᾶται προλαβεῖν, κἂν ἅπαξ ὑστερή-
σωμεν, οὐκ ἐδ' ἔξομεν σῶσαι, περὶ τούτων δ' οἶμαι τὴν
ταχίστην συμφέρειν καὶ βεβουλεύεσθαι καὶ παρεσκευά- 91
σθαι, καὶ μὴ τοῖς περὶ τῶν ἄλλων θορύβοις καὶ ταῖς
κατηγορίαις ἀπὸ τούτων ἀποδραῖναι.

4 Πολλὰ δὲ θανυμάζων τῶν εἰσθότων λέγεσθαι παρ'
 ὑμῖν, οὐδενὸς ἦττον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τεθαύμακα
 ὃ καὶ πρῶην τινὸς ἤκουσα εἰπόντος ἐν τῇ βουλῇ, ὥς
 ἄρα δεῖ τὸν συμβουλευόντα ἢ πολεμεῖν ἀπλῶς ἢ τὴν
 5 εἰρήνην ἄγειν συμβουλεύειν. ἔστι δὲ, εἰ μὲν ἡσυχίαν
 Φίλιππος ἄγει καὶ μήτε τῶν ἡμετέρων ἔχει παρὰ τὴν
 εἰρήνην μηδὲν μήτε συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους
 ἐφ' ἡμᾶς, οὐκέτι δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀπλῶς εἰρήνην ἀκ-
 τέον, καὶ τὰ γε ἀφ' ὑμῶν ἔτοιμα ὑπάρχονθ' ὁρῶ· εἰ
 δ' ἂ μὲν ὠμόσαμεν καὶ ἐφ' οἷς τὴν εἰρήνην ἐποιησά-
 6 μεθα, ἔστιν ἰδεῖν καὶ γεγραμμένα κεῖται, φαίνεται δ'
 ἀπ' ἀρχῆς ὁ Φίλιππος, πρὶν Διοπεύθην ἐκπλεῦσαι καὶ
 τοὺς κληρούχους οὓς νῦν αἰτιῶνται πεποιηκέναι πόλε-
 μον, πολλὰ μὲν τῶν ἡμετέρων ἀδίκως εἰληφῶς, ὑπὲρ
 ὧν ψηφίσμαθ' ὑμέτερα ἐγκαλοῦντα κύρια ταυτὶ, πάν-
 τα δὲ τὸν χρόνον συνεχῶς τὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ
 βαρβάρων λαμβάνων καὶ ἐφ' ἡμᾶς συσκευαζόμενος, τί
 7 τοῦτο λέγουσιν, ὥς πολεμεῖν ἢ ἄγειν εἰρήνην δεῖ; οὐ
 γὰρ αἴρεσις ἔστιν ἡμῖν τοῦ πράγματος, ἀλλ' ὑπολεί-
 πεται τὸ δικαιοτάτον καὶ ἀναγκαιότατον τῶν ἔργων, ὃ
 ὑπερβαίνουνσιν ἑκόντες οὗτοι. τί οὖν ἔστι τοῦτο; ἀμύ-
 νεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦνθ' ἡμῖν. πλὴν εἰ τοῦτο
 λέγουσι νῆ Δί', ὥς, ἂν ἀπέχῃται τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ
 Πειραιῶς ὁ Φίλιππος, οὗτ' ἀδικεῖ τὴν πόλιν οὔτε ποιεῖ
 8 πόλεμον. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται καὶ τὴν
 εἰρήνην ταύτῃ ὀρίζονται, ὅτι μὲν δήπουθεν οὐθ' ὅσια 92
 οὗτ' ἀνεκτὰ λέγουσιν οὐθ' ὑμῖν ἀσφαλῆ, δηλὸν ἔστιν
 ἅπασιν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐναντία συμβαίνει ταῖς κατηγο-
 ρίαις ἅς Διοπεύθους κατηγοροῦσι καὶ αὐτὰ ταῦτα λέ-
 γειν αὐτούς. τί γὰρ δήποτε τῷ μὲν Φιλίππῳ πάντα
 τἄλλα ποιεῖν ἐξουσίαν δώσομεν, ἂν τῆς Ἀττικῆς ἀπέ-
 χηται, τῷ Διοπεύθει δ' οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς Θοράξι ἐξέ-

- 9 σται, ἢ πόλεμον ποιεῖν αὐτὸν φησομεν; ἀλλὰ νῆ Δία
ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται, δεινὰ ποιῶσι δ' οἱ ξένοι πε-
ρικόπτοντες τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ Διοπείδης ἀδικεῖ
κατάγων τα πλοῖα, καὶ δεῖ μὴ ἐπιτρέπειν αὐτῷ. ἔστω,
γινέσθω ταῦτα, οὐδὲν ἀντιλέγω. οἶμαι μέντοι δεῖν,
εἴπερ ὥς ἀληθῶς ἐπὶ πᾶσι δικαίοις ταῦτα συμβουλεύ-
10 οῦσιν, ὥσπερ τὴν ὑπάρχουσαν τῇ πόλει δύναμιν κα-
ταλῦσαι ζητοῦσι τὸν ἐφεσθηκότα καὶ πορίζοντα χρή-
ματα ταύτῃ διαβάλλοντες ἐν ὑμῖν, οὕτω τὴν Φιλίππου
δύναμιν δεῖξαι διαλυθησομένην, ἃν ὑμεῖς ταῦτα πει-
σθῇτε. εἰ δὲ μὴ, σκοπεῖτε ὅτι οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν ἢ
καθιστᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον δι' οὗ τὰ
11 παρελθόντα πράγματα ἅπαντ' ἀπολώλεκεν. ἴστε γὰρ
δήπου τοῦθ', ὅτι οὐδενὶ τῶν πάντων πλεον κεκράτηκε
Φίλιππος ἢ τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίνε-
σθαι. ὁ μὲν γὰρ ἔχων δύναμιν συνεστηκυῖαν ἀεὶ περὶ
αὐτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βούλεται πράττειν, ἐξαίφνης ἐφ'
οὓς ἂν αὐτῷ δόξη πάρεστιν· ἡμεῖς δ' ἐπειδὴν πυνθώ-
μεθ' αὖτε γιγνόμενον, τῆνικαῦτα θορυβοῦμεθα καὶ πα-
12 ρασκεναζόμεθα. εἰτ', οἶμαι, συμβαίνει τῷ μὲν ἐφ' ἃ
ἂν ἔλθῃ, ταῦτ' ἔχειν κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν, ἡμῖν δ'
ὑστερίζειν, καὶ ὅσα ἂν δαπανήσωμεν, ἅπαντα μάτην 93
ἀνηλωκέναι, καὶ τὴν μὲν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι
κωλύειν ἐνδεδεῖσθαι, ὑστερίζοντας δὲ τῶν ἔργων αἰ-
σχύνῃν προσοφλισκάνειν.
- 13 Μὴ τοίνυν ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι καὶ
νῦν τᾶλλα μὲν ἐστὶ λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις, πρᾶτ-
τεται δὲ τοῦτο καὶ κατασκευάζεται, ὅπως ὑμῶν μὲν
οἴκοι μενόντων, ἔξω δὲ μηδεμιᾶς οὔσης τῇ πόλει δυ-
νάμεως, μετὰ πλείστης ἡσυχίας ἅπανθ' ὅσα βούλεται
Φίλιππος διοικήσεται. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶ-
14 του, ὃ γίγνεται. νυνὶ δύναμιν μεγάλην ἐκείνος ἔχων

- ἐν Θράκῃ διατρίβει, καὶ μεταπέμπεται
 φασιν οἱ παρόντες, ἀπὸ Μακεδονίας καὶ
 ἐὰν οὖν περιμείνας τοὺς ἑτησίας ἐπὶ Βυζαντίου
 πολιορκῇ, πρῶτον μὲν οἴεσθε τοὺς Βυζαντίους
 ἐπὶ τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς ὥσπερ νῦν, καὶ
 15 καλέσειν ὑμᾶς οὔτε βοηθεῖν αὐτοῖς ἀξιῶσαι
 οὐκ οἶμαι, ἀλλὰ καὶ εἴ τισι μᾶλλον ἀπιστοῖς
 καὶ τούτους εἰσφρησέσθαι μᾶλλον ἢ κελεύειν
 σειν τὴν πόλιν, ἂν περ μὴ φθάσῃ λαβὼν αὐτήν
 οὖν ἡμῶν μὲν μὴ δυναμένων ἐνθύνειν
 ἐκεῖ δὲ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἐτοίμου βοηθεῖν
 16 αὐτοὺς ἀπολωλέναι κωλύσει. νῆ Δία, καὶ
 γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίαν
 ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς δεῖ σῶς εἶναι· συμφέρει γὰρ
 καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε δηλὸν ἐστὶν ἡμῖν,
 ρόνησον οὐχ ἥξει· ἀλλ' εἰγ' ἐκ τῆς ἐπιστο-
 πείν ἧς ἐπεμψε πρὸς ὑμᾶς, ἀμυνεῖσθαι
 17 Χερρονήσῳ. ἂν μὲν τοίνυν ἡ τὸ συνεστ-
 ον στρατεύμα, καὶ τῇ χώρᾳ βοηθηῖσαι δυνήσ-
 ἐκείνου τι κακῶς ποιῆσαι· εἰ δ' ἅπαξ δια-
 ποιήσομεν, ἂν ἐπὶ Χερρόνησον ἴῃ; κρινού-
 θην νῆ Δία. καὶ τί τὰ πράγματ' ἐστὶν
 ἐνθύνειν ἂν βοηθήσαιμεν αὐτῷ. ἂν δ' ὑπὸ
 μάτων μὴ δυνώμεθα; ἀλλὰ μὰ Δί' οὐχ ἡ
 18 ἐγγυητής ἐστι τούτου; ἄρ' ὁρᾶτε καὶ λογίζ-
 ὄρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἐπιούσαν ὥραν τοῦ ἐπὶ
 ἔρημόν τινες οἴονται δεῖν τὸν Ἑλλήσποντον
 ἦσαι καὶ παραδοῦναι Φιλίππῳ; τί δ', ἂν
 Θράκης καὶ μηδὲ προσελθὼν Χερρονήσῳ μ-
 τίῳ (καὶ γὰρ ταῦτα λογίξεσθε) ἐπὶ Χαλκίδι
 ἦκη τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ἐπ' Ὀρεὸν πε-
 ρον κρείττον ἐνθάδ' αὐτὸν ἀμύνεσθαι καὶ

τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Ἀττικὴν ἐᾶσαι, ἢ κατασκευάζειν
ἐκεῖ τιν' ἀσχολίαν αὐτῷ; ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο.

- 19 Ταῦτα τοίνυν ἅπαντας εἰδότας καὶ λογιζομένους
χρὴ μὰ Δί' οὐχ ἦν Διοπείδης πειρᾶται τῇ πόλει θύνα-
μιν παρασκευάζειν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύσαι
πειρᾶσθαι, ἀλλ' ἐτέραν αὐτοὺς προσπαρασκευάζειν
καὶ συνευποροῦντας ἐκείνῳ χρημάτων καὶ τᾶλλα οἰ-
20 κείως συναγωνιζομένους. εἰ γὰρ τις ἔροιτο Φίλιππον,
εἰπέ μοι, πότερ' ἂν βούλοιο τούτους τοὺς στρατιώτας
οὓς Διοπείδης νῦν ἔχει, τοὺς ὁποιοῦστίνασούν (οὐδὲν
γὰρ ἀντιλέγω) εὐθνεῖν καὶ παρ' Ἀθηναίους εὐδοξεῖν
καὶ πλείους γίνεσθαι τῆς πόλεως συναγωνιζομένης,
ἢ διαβαλλόντων τινῶν καὶ κατηγορούντων διασπα-
σθῆναι καὶ διαφθαρῆναι; τοῦτ' ἂν, οἶμαι, φήσειεν. εἰθ'
ἂ Φίλιππος ἂν εὖξαιτο τοῖς θεοῖς, ταῦθ' ἡμῶν τινὲς 95
ἐνθάδε πράττουσιν; εἴτα ἔτι ζητεῖτε πόθεν τὰ τῆς πό-
λεως ἀπόλωλεν ἅπαντα;

- 21 Βούλομαι τοίνυν πρὸς ὑμᾶς μεταπαρησίας ἐξε-
τάσαι τὰ παρόντα πράγματα τῇ πόλει, καὶ σκέψασθαι
τί ποιοῦμεν αὐτοὶ νῦν καὶ ὅπως χρῶμεθ' αὐτοῖς. ἡμεῖς
οὔτε χρήματα εἰσφέρειν βουλόμεθα, οὔτε αὐτοὶ στρα-
τεύεσθαι τολμῶμεν, οὔτε τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι δυ-
22 νάμεθα, οὔτε τὰς συντάξεις Διοπείδει δίδομεν, οὔθ'
ὅς' ἂν αὐτὸς αὐτῷ πορίσῃται ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ βα-
σκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν
καὶ πάντα τὰ τοιαυτὰ, οὔτ' ἐπειδὴ περ οὔτως ἔχομεν,
τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν πράττειν ἐθέλομεν, ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς
λόγοις τοὺς τῆς πόλεως λέγοντας ἄξια ἐπαινοῦμεν, ἐν
δὲ τοῖς ἔργοις τοῖς ἐναντιουμένοις τοῦτοις συναγωνι-
23 ζόμεθα. ὑμεῖς μὲν τοίνυν εἰώθατε ἐκάστοτε τὸν παρ-
ιόντα ἐρωτᾶν, τί οὖν χρὴ ποιεῖν; ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἐρωτῆσαι
βούλομαι, τί οὖν χρὴ λέγειν; εἰ γὰρ μήτε εἰσοίσετε, μήτε

αὐτοὶ στρατεύσεσθε, μήτε τῶν κοινῶν ἀφ᾽ ἐξεσθε, τὰς συντάξεις Διοπαίθει δώσετε, μήτε ὅς' ἂν αὐτοῖς τῷ πορίσῃται ἑάσετε, μήτε τὰ ὑμέτερόν αὐτῶν πράξειτε, οὐκ ἔχω τί λέγω. εἰ γάρ ἤδη τοσαύτην σίαν τοῖς ἐλτῖασθαι καὶ διαβάλλειν βουλομένοις δώσετε καὶ περὶ ὧν ἂν φῶσι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, καὶ τούτων προκατηγορούντων ἀκροᾶσθε, τί ἂν τις λ

24 Ὅτι τοίνυν δύναται ταῦτα ποιεῖν, ἐνίοις μα-
 ὑμῶν δεῖ. λέξω δὲ μετὰ παρηγορίας· καὶ γὰρ οὐ
 ἄλλως δυναίμην. πάντες ὅσοι πῶποτ' ἐκπεπλει-
 παρ' ὑμῶν στρατηγοὶ, ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅτιοῦν τιμῶν
 καὶ παρὰ Χίων καὶ παρ' Ἐρυθραίων καὶ παρ' ὧν
 ἕκαστοι δύνωνται, τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκού-

25 λέγω, χρήματα λαμβάνουσιν. λαμβάνουσι δὲ οἱ
ἔχοντες μίαν ἢ δύο ναῦς ἐλάττωνα, οἱ δὲ μείζω δι-
μιν πλείονα. καὶ διδούσιν οἱ διδόντες οὔτε τὰ μ-
οὔτε τὰ πολλὰ ἀντ' οὐδενός (οὐ γὰρ οὕτω μαίνοιν-
ἀλλ' ὠνούμενοι μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς παρ' αὐτῶν
πλέοντας ἐμπορούς, μὴ συλᾶσθαι, παραπέμπε-
τὰ πλοῖα τὰ αὐτῶν, τὰ τοιαῦτα· φασὶ δ' εὐνοία

26 δόναι, καὶ τοῦτο τοῦνομ' ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα.
 δὴ καὶ νῦν τῷ Διοπείδει στρατεύμ' ἔχοντι σαφῶς
 τοῦτο δῆλον ὅτι δώσουσι χρήματα πάντες οὗτοι·
 θεν γὰρ οἴεσθε ἄλλοθεν τὸν μῆτε λαβόντα παρ' ἡ
 μηδὲν μῆτ' αὐτὸν ἔχοντα ὁπόθεν μισθοδοτήσῃ σ
 τιώτως τρέφειν; ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; οὐκ ἔστι ταῦτα,
 ἀφ' ὧν ἡγείρει καὶ προσαιτεῖ καὶ θανείζεται, ἀπὸ

27 των διάγει. οὐδὲν οὖν ἄλλο ποιοῦσιν οἱ κατηγορο
τες ἐν ὑμῖν ἢ προλέγουσιν ἅπασι μηδ' ὅτιοῦν ἐκ
διδόναι, ὥς καὶ τοῦ μελλῆσαι δώσουσι δίκην, μ
ποιήσαντί γε ἢ συγκαταπραξαμένῳ. τοῦτ' εἰσὶν οἱ
γοι· μέλλει πολιορκεῖν, τοὺς Ἕλληνας ἐκδίδωσι· μ

γὰρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων Ἑλλήνων;
 ἀμείνους μὲντ' ἂν εἶεν τῶν ἄλλων ἢ τῆς πατρίδος κή-
 28 δεσθαι. καὶ τό γ' εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἐκπέμπειν ἑτε-
 ρον στρατηγὸν τοῦτ' ἐστίν. εἰ γὰρ δεινὰ ποιεῖ Διοπεί-
 θης καὶ κατάγει τὰ πλοῖα. μικρὸν, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, μικρὸν πινάκιον ταῦτα πάντα κωλύσαι δύναται
 ἂν, καὶ λέγουσιν οἱ νόμοι ταῦτα τοὺς ἀδικούντας εἰς- 97
 ἀγγέλλειν, οὐ μὰ Δία δαπάναις καὶ τριήρεσι τοσαύ-
 ταις ἡμᾶς αὐτοὺς φυλάττειν, ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερ-
 99 βολὴ μανίας· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοὺς ἐχθροὺς, οὓς οὐκ ἐστι
 λαβεῖν ὑπὸ τοῖς νόμοις, καὶ στρατιώτας τρέφειν καὶ
 τριήρεις ἐκπέμπειν καὶ χρήματα εἰσφέρειν δεῖ καὶ ἀναγ-
 καῖόν ἐστιν, ἐπὶ δ' ἡμᾶς αὐτοὺς ψήφισμα, εἰσαγγε-
 λία, πάραλος, ταῦτ' ἐστὶν ἱκανά. ταῦτ' ἦν εὐφρο-
 νούντων ἀνθρώπων, ἐπηρεαζόντων δὲ καὶ διαφθει-
 30 ρούντων τὰ πράγματα, ἃ νῦν οὗτοι ποιοῦσιν. καὶ τὸ
 μὲν τούτων τινὰς εἶναι ταιούτους, δεινὸν ὃν οὐ δεινὸν
 ἐστίν· ἀλλ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι οὕτως ἤδη διάκεισθε
 ὥστε, ἂν μὲν τις εἴπῃ παρελθὼν ὅτι Διοπεΐθης ἐστὶ
 τῶν κακῶν πάντων αἷτιος ἢ Χάρης ἢ Ἀριστοφῶν ἢ ἂν
 ἂν τῶν πολιτῶν εἴπῃ τις, εὐθέως φατὲ καὶ θορυβεῖτε
 31 ὥς ὀρθῶς λέγει· ἂν δὲ παρελθὼν λέγῃ τις τάληθ' ὅτι
 "ληρεῖτε, Ἀθηναῖοι· πάντων τῶν κακῶν καὶ τῶν πρα-
 γμάτων τούτων Φίλιππος ἐστ' αἷτιος· εἰ γὰρ ἐκεῖνος
 "ἦγεν ἡσυχίαν, οὐδὲν ἂν ἦν πρᾶγμα τῇ πόλει," ὥς μὲν
 οὐκ ἀληθὴ ταῦτ' ἐστὶν οὐχ ἕξετε ἀντιλέγειν, ἀχθεσθαι
 32 δέ μοι δοκεῖτε καὶ ὥσπερ ἀπολλύναι τι νομίζειν. αἷ-
 τιον δὲ τούτων (καὶ μοι πρὸς θεῶν, ὅταν ἔνεκα τοῦ
 βελτίστου λέγω, ἔστω παρησιία)· παρσκευάσασιν
 ὑμᾶς ἐκ πολλοῦ τῶν πολιτενομένων εἰνοι ἐν μὲν
 ταῖς ἐκκλησίαις φοβεροὺς καὶ χαλεποὺς, ἐν δὲ ταῖς
 παρασκευαῖς ταῖς τοῦ πολέμου δραθύνους καὶ εὐ-

- κατασφρονήτους. ἂν μὲν οὖν τὸν αἰτιον εἶπῃ τις ὃν ἴσται, ὅτι λήψεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, φαρὰ καὶ βούλεσθε. ἂν δὲ τοιοῦτον λέγῃ τις, ὃν κρατήσαντας τοῖς ὅπλοις ἄλλως δ' οὐκ ἔστι κολάσαι, οὐκ ἔχει, οἶμαι, τί ποιῇ.
- 33 σετε, ἐξελεγχόμενοι δὲ ἄχθισθε. ἐχρῆν δὲ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸνναντίον ἢ νῦν ἅπαντας τοὺς πολιτευομένους ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις πράους καὶ φιλανθρωποὺς ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι (πρὸς γὰρ ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους ἐν ταύταις ἐστὶ τὰ δίκαια), ἐν δὲ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ πολέμου φοβεροὺς καὶ χαλεποὺς ἐπιδεικνύναι· πρὸς γὰρ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀντιπάλους ἐκεῖνός ἐσθ' ὁ ἀγών. νῦν δὲ δημαγωγοῦντε ὑμᾶς καὶ χαριζόμενοι καθ' ὑπερβολὴν οὕτω διατεθεῖσθαι ὥστ' ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις τρυφᾶν καὶ κολακεύεσθαι πάντα πρὸς ἡδονὴν ἀκούοντας, ἐν δὲ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς γιγνομένοις περὶ τῶν ἐσχάτων ἡδὲ κινδυνεύειν. φέρε γὰρ πρὸς Διὸς, εἰ λόγον ὑμᾶς ἀπατήσεται οἱ Ἕλληνες ὃν νυνὶ παρείκατε καιρῶν διὰ ἡμετέραν θυμίαν, καὶ ἔροινθ' ὑμᾶς, "ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πέμπετε ὡς ἡμᾶς ἐκάστοτε πρέσβεις, καὶ λέγεσθ' ὡς ἐπιβουλεύει Φίλιππος ἡμῖν καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ ὡς φυλάττεσθαι δεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ πάντα τὰ τοιαντὰ ἀνάγκη φάσκεν καὶ ὁμολογεῖν· ποιούμεν γὰρ ταῦτα εἴτ', ὡς πάντων ἀνθρώπων φανυλότατοι, δέκα μῆνας ἀπογενομένου τάνθρωπον καὶ νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος ὥστε μὴ ἂν δύνασθαι ἐπιβελθεῖν οἰκαδε, οὔτε τὴν Εὐβοίαν ἡλευθερώσατε οὐδ' αὖ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν οὐδὲν ἐκομίσασθε, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὑμῶν οἰκοὶ μερόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὕγια νόντων," (εἰ δὴ τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ὑγιαίνειν φησαιεν) "δύο ἐν Εὐβοίᾳ κατέστησε τυράννους, τοὺς μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας, τὸν δ' ἐπὶ τῇ

37 "Σκιάθον, ὑμεῖς δ' οὐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε, εἰ μηδὲν
 "ἄλλο ἐβούλεσθε, ἀλλ' εἰάκατε καὶ ἀφέστατε δῆλον ὅτι
 "αὐτῷ, καὶ φανερόν πεποιθήκατε ὅτι οὐδ' ἂν δεκάκις
 "ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον κινήσεσθε. τί οὖν πρεσβεύ-
 "εσθε καὶ κατηγορεῖτε καὶ πράγμαθ' ἡμῖν παρέχετε;"
 ἂν ταῦτα λέγωσι, τί ἐροῦμεν ἢ τί φήσομεν, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ.

38 Εἰσὶ τοίνυν τινὲς οἱ τότε ἐξελέγγειν τὸν παριόντα
 οἶονται, ἐπειδὴν ἐρωτήσωσι, τί οὖν χρὴ ποιεῖν; οἷς
 ἐγὼ μὲν τὸ δικαιοτάτον καὶ ἀληθέστατον τοῦτ' ἀποκρι-
 νοῦμαι, ταῦτα μὴ ποιεῖν ἅ νυνὶ ποιεῖτε, οὐ μὴν ἄλλα
 καὶ καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς ἐρῶ. καὶ ὅπως, ὥσπερ ἐρω-

39 τῶσι προθύμως, οὕτω καὶ ποιεῖν ἐθελήσουσιν. πρῶ-
 τον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο παρ' ὑμῖν αὐτοῖς
 βεβαίως γινῶναι, ὅτι τῇ πόλει Φίλιππος πολεμεῖ καὶ
 τὴν εἰρήνην λέλυκε (καὶ παύσασθε περὶ τούτου κατη-
 γοροῦντες ἀλλήλων) καὶ κακόνους μὲν ἐστὶ καὶ ἐχθρὸς

40 ὅλη τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει, προσθήσω δὲ
 καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ τοῖς μάλιστα
 οἰομένοις αὐτῷ χαριζέσθαι (εἰ δὲ μὴ, σκεψάσθωσαν
 Εὐθυκράτην καὶ Λασθένην τοὺς Ὀλυνθίους, οἱ δο-
 κοῦντες οἰκειότατ' αὐτῷ διακείσθαι, ἐπειδὴ τὴν πόλιν
 προὔδοσαν, πάντων κάκιστ' ἀπολώλασιν), οὐδενὶ
 μέντοι μᾶλλον ἢ τῇ πολιτείᾳ πολεμεῖ οὐδ' ἐπιβουλεύει,
 καὶ σκοπεῖ μᾶλλον οὐδὲ ἐν τῶν πάντων ἢ πῶς ταύτην

41 καταλύσει. καὶ τοῦτ' εἰκότως τρόπον τινὰ πράττει·
 οἷδε γὰρ ἀκριβῶς ὅτι οὐδ' ἂν πάντων τῶν ἄλλων γέ-
 νηται κύριος, οὐδὲν ἐστὶ αὐτῷ βεβαίως ἔχειν, ἕως ἂν 100
 ὑμεῖς δημοκρατήσθε, ἀλλ' ἐάν ποτε συμβῇ τι πταῖσμα.
 ἅ πολλὰ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπῳ, ἥξει πάντα τὰ νῦν συμ-
 42 βεβιασμένα καὶ καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς· ἐστὲ γὰρ
 ὑμεῖς οὐκ αὐτοὶ πλεονεκτῆσαι καὶ κατασχεῖν ἀρχὴν εὔ-

πεφυκότες, ἀλλ' ἕτερον λαβεῖν κωλύσαι καὶ ἔχοντ'
 ἀφελέσθαι θεινοί, καὶ ὕλως ἐνοχλήσαι τοῖς ἄρχειν
 βουλομένοις καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν
 ἀφελέσθαι ἔτοιμοι. οὐκ οὖν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ και-
 ροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν, οὐδὲ πολ-
 λοῦ δεῖ, οὐ κακῶς οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενος.
 43 πρῶτον μὲν δὴ τοῦτο δεῖ, ἐχθρὸν ὑπειληφέναι τῆς πο-
 λιτείας [καὶ τῆς δημοκρατίας] ἀδιάλλακτον ἐκείνου· εἰ
 γὰρ μὴ τοῦτο πεισθῇσεσθε ταῖς ψυχαῖς, οὐκ ἐθελήσετε
 ὑπὲρ τῶν πραγμάτων σπουδάζειν· δεύτερον δ' εἰδέναι
 σαφῶς ὅτι πάνθ' ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευά-
 ζεται νῦν, ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν παρασκευάζεται,
 καὶ ὅπου τις ἐκείνου ἀμύνεται, ἐνταῦθ' ὑπὲρ ἡμῶν
 44 ἀμύνεται. οὐ γὰρ οὕτω γ' εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν οὐ-
 δεις ὅς ὑπολαμβάνει τὸν Φίλιππον τῶν μὲν ἐν Θρά-
 κῃ κακῶν (τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἰποι Δρογγίλον καὶ
 Καβύλην καὶ Μάστειραν καὶ ἂ νῦν ἐξαιρεῖ καὶ κα-
 τασκευάζεται;) τούτων μὲν ἐπιθυμεῖν καὶ ὑπὲρ τοῦ
 ταῦτα λαβεῖν καὶ πόρους καὶ χειμῶνας καὶ τοὺς ἐσχά-
 45 τους κινδύνους ὑπομένειν, τῶν δὲ Ἀθηναίων λιμένων
 καὶ νεωρίων καὶ τριήρων καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρεί-
 ων καὶ τοσούτων προσόδων οὐκ ἐπιθυμεῖν, ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν εἶσεν ἡμᾶς ἔχειν, ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν καὶ τῶν
 ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις σιροῖς ἐν τῷ βιβάθρῳ¹⁰¹
 χειμάζειν. οὐκ ἐστὶ ταῦτα, ἀλλὰ κάκεινα ὑπὲρ τοῦ
 τούτων γενέσθαι κύριος καὶ τᾶλλα πάντα πραγματεύ-
 46 εται. τί οὖν εὖ φρονούντων ἀνθρώπων ἐστίν; εἰδό-
 τας ταῦτα καὶ ἐγνωκότας τὴν μὲν ὑπερβάλλουσαν καὶ
 ἀνῆκεστον ταύτην ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι, χρήματα δ'
 εἰσφέρειν, καὶ τοὺς συμμάχους ἀξιοῦν, καὶ ὅπως τὸ
 συνεστηκος τοῦτο συμμενεῖ στρατεύμα ὁρᾶν καὶ πρᾶτ-
 τειν, ἵν' ὥσπερ ἐκείνος ἔτοιμον ἔχει δύναμιν τὴν ἀδι-

κήσουσαν καὶ καταδουλωσομένην ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, οὕτω τὴν σώσουσαν ὑμεῖς καὶ βοηθήσουσαν ἅπασιν ἔτοιμον ἔχητε. οὐ γὰρ ἔστι βοηθείαις χρωμένους οὐδέ ποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πράξαι, ἀλλὰ κατασκευάσαντας θεῖ δύνάμιν, καὶ τροφήν ταύτῃ πορίσαντας καὶ ταμίαις καὶ δημοσίους, καὶ ὅπως ἐνὶ τῇ τῶν χρημάτων φυλακῇ ἀκριβεστάτην γενέσθαι, οὕτω ποιήσαντας, τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ. καὶ οὕτω ποιήσητε καὶ ταῦτ' ἐθελήσητε ὡς ἀληθῶς, ἄγειν εἰρήνην δικαίαν καὶ μένειν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ Φίλιππον ἀναγκάσετε, οὐ μείζον οὐδὲν ἂν γένοιτ' ἄγαθόν, ἢ πολεμήσειτ' ἐξ ἴσου.

Εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόρων πολλῶν καὶ πραγματείας εἶναι, καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ· ἀλλ' εἰάν λογίσηται τὰ τῇ πόλει μετὰ ταῦτα γένησόμενα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλῃ ποιεῖν, εὐρήσει λυσιτελοῦν τὰ ἐκόντας ποιεῖν τὰ δεόντα. εἰ μὲν γὰρ ἔστί τις ἐγγυητὴς ὑμῖν θεῶν (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γ' οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιοχρεῶς τηλικούτου πράγματος) ὥς, εἰάν ἄγῃθ' ἡσυχίαν καὶ ἅπαντα πρόησθε, οὐκ ἐπ' αὐτοὺς ὑμᾶς τελευτῶν ἐκεῖνος ἦξει, αἰσχροὺς μὲν νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεοὺς καὶ ἀνάξιον ὑμῶν καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνοις, τῆς ἰδίας ἔνεκα ῥαθυμίας τοὺς ἄλλους πάντας Ἕλληνας εἰς δουλείαν προέσθαι, καὶ ἔγωγε αὐτὸς μὲν τεθνάναι μᾶλλον ἢ τὰυτ' εἰρηκέναι βουλοίμην· οὐ μὲν ἀλλ' εἰ τις ἄλλος λέγει καὶ ὑμᾶς πείθει, ἔστω, μὴ ἀμύνεσθε, ἅπαντα πρόεσθε. εἰ δὲ μηδεὶν τοῦτο δοκεῖ, τούναντίον δὲ προΐσμεν ἅπαντες, ὅτι ὅσῳ ἂν πλείονων ἐάσωμεν ἐκεῖνον γενέσθαι κύριον, τοσούτῳ χαλεπωτέρῳ καὶ ἰσχυροτέρῳ χρησόμεθα ἐχθρῷ, ποῦ ἀναδυνόμεθα ἢ τί μέλλομεν; ἢ πότε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελήσομεν; ὅταν

νὴ Δι' ἀνάγκη τις ἦ. ἀλλ' ἦν μὲν ἂν τις ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἀνάγκην εἰποι, οὐ μόνον ἤδη πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ πάσαι παρελήλυθε, τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δῆπου μὴ γενέσθαι δεῖ. διαφέρει δὲ τί; ὅτι ἐστὶν ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ μερίστη ἀνάγκη ἢ ὑπὲρ τῶν γιγνόμενων αἰσχύνη, καὶ μείζω ταύτης οὐκ οἶδ' ἦντιν' ἂν εἰποι τις· δούλῳ δὲ πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς, ἃ μῆτε γένοιτο οὔτε λέγειν ἄξιον.

- 52 Πάντα τοίνυν τᾶλλ' εἰπὼν ἂν ἡδέως, καὶ δείξας ὅν τρόπον ὑμᾶς ἐνιοὶ καταπολιτεύονται, τὰ μὲν ἅλλα ἔασω· ἀλλ' ἐπειδὴν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ, εὐθύς ἀναστὰς τις λέγει τὸ τὴν εἰρήνην ἄγειν ὡς ἀγαθὸν καὶ τὸ τρέφειν δύναμιν μεγάλην ὡς χαλεπὸν, καὶ "διαρπά-
 "ξειν τινὲς τὰ χρήματα βούλονται" καὶ τοιοῦτους λό-
 53 γους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιού-
 σιν ἐκεῖνοι πράττειν ὅ τι βούλεται. ἐκ δὲ τούτων περι-
 γίγνεται ὑμῖν μὲν ἡ σχολή καὶ τὸ μηδὲν ἤδη ποιεῖν, ἃ 103
 δέδοικ' ὅπως μήποθ' ἡγήσεσθε ἐπὶ πολλῶν γεγενῆσθαι,
 τούτοις δ' αἰ χάριτες καὶ ὁ μισθὸς ὁ τούτων. ἐγὼ δ'
 οἶμαι τὴν μὲν εἰρήνην ἄγειν οὐχ ὑμᾶς δεῖν πείθειν, οἱ
 πεπεισμένοι κἀθησθε, ἀλλὰ τὸν τὰ τοῦ πολέμου πράτ-
 54 τουντα· ἂν γὰρ ἐκεῖνος πεισθῇ, τὰ γ' ἀφ' ὑμῶν ὑπάρχει·
 νομίζειν δ' εἶναι χαλεπὰ οὐχ ὅσ' ἂν εἰς σωτηρίαν θα-
 πανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν
 ποιεῖν· καὶ τὸ "διαρπασθήσεται τὰ χρήματα" τῷ φυλα-
 κῇ-εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται, κωλύειν, οὐχὶ τῷ τοῦ
 55 συμφέροντος ἀφεστάναι. καίτοι ἐγὼ γ' ἀγανακτῶ καὶ
 αὐτὸ τοῦτο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρήματα λυ-
 πεῖ τινὰς ὑμῶν, εἰ διαρπασθήσεται, ἃ καὶ φυλάττειν
 καὶ κολάζειν τοὺς ἀδικοῦντας ἐφ' ὑμῖν ἐστι, τὴν δ' Ἑλ-
 λάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλιππος ἀρπάξων οὐ λυ-
 πεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάξων.

56 Τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ
 τὸν μὲν οὕτω φανερώς στρατεύοντα, ἀδικούντα, πόλεις
 καταλαμβάνοντα, μηδένι τούτων πώποτ' εἶπειν ὥς πό-
 λεμον ποιεῖ, τοὺς δὲ μὴ ἐπιτρέπειν μηδὲ προῖσθαι ταῦ-
 τα συμβουλευόντας, τούτους τὸν πόλεμον ποιήσειν
 57 αἰτιᾶσθαι; ἐγὼ διδάξω· ὅτι τὴν ὀργὴν ἣν εἰκὸς ἐστὶ γε-
 νέσθαι παρ' ἡμῶν, ἂν τι λυπησθε τῷ πολέμῳ, εἰς τοὺς
 ὑπὲρ ὑμῶν λέγοντας τὰ βέλτιστα τρέψαι βούλονται,
 ἵνα τούτους κρίνητε, μὴ Φίλιππον ἀμύνησθε, καὶ κα-
 τηγορῶσιν αὐτοὶ, μὴ δίκην δῶσιν ὧν ποιοῦσι νῦν.
 τοῦτ' αὐτοῖς δύναται τὸ λέγειν ὥς ἄρα βούλονται πόλε-
 μόν τινες ποιῶσαι παρ' ὑμῖν, καὶ περὶ τούτου ἡ διαδι-
 58 κασία αὕτη ἐστίν. ἐγὼ δ' οἶδα ἀκριβῶς ὅτι οὐ γράψαν- 104
 τος Ἀθηναίων οὐδενὸς πῶς πόλεμον καὶ ἄλλα πολλὰ
 Φίλιππος ἔχει τῶν τῆς πόλεως καὶ νῦν εἰς Καρδίαν πέ-
 πομφε βοήθειαν. εἰ μέντοι βουλόμεθ' ἡμεῖς μὴ προσ-
 ποιῆσθαι πολεμεῖν αὐτὸν ἡμῖν, ἀνοητότατος πάντων
 59 ἂν εἴη τῶν ὄντων ἀνθρώπων, εἰ τοῦτ' ἐξελέγχοι. ἀλλ'
 ἐπειδὴν ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς ἴη, τί φησομεν; ἐκεῖνος μὲν
 γὰρ οὐ πολεμεῖν, ὥσπερ οὐδ' Ὀρεΐταις τῶν στρατιωτῶν
 ὄντων ἐν τῇ χώρᾳ, οὐδὲ Φεραίοις πρότερον, πρὸς τὰ
 τείχη προσβάλλων αὐτῶν, οὐδ' Ὀλυνθίοις ἐξ ἀρχῆς.
 ἕως ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τὸ στρατεύμα παρῆν ἔχων. ἢ καὶ
 τότε τοὺς ἀμύνεσθαι κελεύοντας πόλεμον ποιεῖν φή-
 σομεν; ῥυκκοῦν ὑπόλοιπον δουλεύειν· οὐ γὰρ ἄλλο γ'
 οὐδέν ἐστι μεταξὺ τοῦ μὴτ' ἀμύνεσθαι μὴτ' ἄρχειν ἢ συ-
 60 χίαν εἶσθαι. καὶ μὴν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἰσῶν ὑμῖν τε καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἐστ' ὁ κίνδυνος· οὐ γὰρ ὑφ' αὐτῷ τὴν πό-
 λιν ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος, ἀλλ' ὅπως ἀνελεῖν.
 οἶδε γὰρ ἀκριβῶς ὅτι δουλεύειν μὲν ὑμεῖς οὐτ' ἐθέλη-
 σετε οὐτ', ἂν ἐθέλησητε, ἐπιστήσεσθε (ἄρχειν γὰρ εἰω-
 θάτε), πράγματα δ' αὐτῷ παρασχεῖν, ἂν καιρὸν λα-

βητε, πλείω τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀπάντων δυνή-
σεσθε

- 61 Ὡς οὖν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ὄντος τοῦ ἀγῶνος προσ-
ήκει οὕτω γιννώσκειν, καὶ τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς
ἐκείνῳ μισεῖν καὶ ἀποτυμπανίσαι· οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ
ἔστι τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν
τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτ' ἐχθροὺς ὑπηρετοῦντας
ἐκείνῳ, ἀλλ' ἀνάγκη τούτοις ὥσπερ προβόλοις προσ-
62 πταίνοντας ὑστερίζειν ἐκείνων. πόθεν οἴεσθε νῦν αὐτὸν
ὑβρίζειν ὑμᾶς (οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν ἢ 100
τοῦτο) καὶ τοὺς μὲν ἄλλους εὖ ποιοῦντα, εἰ μηδὲν ἄλ-
λο, ἐξαπατᾶν, ὑμῖν δ' ἀπειλεῖν ἤδη; οἷον Θετταλοὺς
πολλὰ δοὺς ὑπηγάγετο εἰς τὴν νῦν παροῦσαν δουλεί-
αν· οὐδ' ἂν εἰπεῖν δύναιτ' οὐδεὶς ὅσα τοὺς ταλαιπώ-
ρους Ὀλυνθίους πρότερον δοὺς Ποτίδαιαν ἐξηπάτησε
63 καὶ πόλλ' ἕτερα· Θηβαίους τὰ νῦν ὑπάγει τὴν Βοιωτί-
αν αὐτοῖς παραδοὺς καὶ ἀπαλλάξας πολέμου πολλοῦ
καὶ χαλεποῦ· ὥστε καρπωσάμενοί τινα ἕκαστοι τού-
των πλεονεξίαν οἱ μὲν ἤδη πεπόνθασιν ἃ δὴ πάντες
ἴδασιν, οἱ δ' ὅτι ἂν ποτε συμβῇ πείσονται. ὑμεῖς δὲ ὧν
μὲν ἀπεστέρησθε, σιωπῶ· ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ τὴν εἰρή-
νην ποιήσασθαι, πόσα ἐξηπάτησθε, πόσων ἀπεστέρη-
64 σθε. οὐχὶ Φωκέας, οὐ Πύλας, οὐχὶ τὰ πλὴθὺς Θράκης, Δορί-
σκον, Σέρρειον, τὸν Κερσοβλέπτην αὐτόν; οὐ νῦν τῇ
πόλει τὴν Καρδιανῶν ἔχει καὶ ὁμολογεῖ; τί ποτ' οὖν
ἐκείνως τοῖς ἄλλοις καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑμῖν προσ-
φέρεται; ὅτι ἐν μόνῃ τῶν πασῶν πόλεων τῇ ἡμετέρᾳ
ἄδεια ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν λέγειν δέδοται, καὶ λαβόντα
χρήματ' αὐτὸν ἀσφαλές ἔστι λέγειν παρ' ὑμῖν, κἂν
65 ἀφηρημένοι τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ᾗτε. οὐκ ἦν ἀσφαλές
λέγειν ἐν Ὀλυνθῷ τὰ Φιλίππου μὴ σὺν εὖ πεπονθότων
τῶν πολλῶν Ὀλυνθίων τῷ Ποτίδαιαν καρποῦσθαι·

οὐκ ἦν ἀσφαλὲς λέγειν ἐν Θετταλίᾳ τὰ Φιλίππου μὴ
 σὺν εὐ πεπονθότος τοῦ πλήθους τοῦ Θετταλῶν τῷ
 τοὺς τυράννους ἐκβαλεῖν Φίλιππον αὐτοῖς καὶ τὴν Πυ-
 λαίαν ἀποδοῦναι· οὐκ ἦν ἐν Θήβαις ἀσφαλὲς, πρὶν τὴν
 56 Βοιωτίαν ἀπέδωκε καὶ τοὺς Φωκέας ἀνεῖλεν. ἀλλ' 106
 Ἀθήνησιν οὐ μόνον Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Καρδιανῶν
 χώραν ἀπεστερηκότος Φιλίππου, ἀλλὰ καὶ κατασκευά-
 ζοντος ὑμῖν ἐπιτελίσμα τὴν Εὐβοίαν καὶ νῦν ἐπὶ Βυ-
 ζάντιον παριόντος, ἀσφαλὲς ἐστὶ λέγειν ὑπὲρ Φιλίπ-
 που. καὶ γὰρ τοὶ τούτων μὲν ἐκ πτωχῶν ἐνιοὶ ταχὺ
 πλούσιοι γεγόνασιν καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδο-
 ξοὶ καὶ γνῶριμοι, ὑμεῖς δὲ τούναντίον ἐκ μὲν ἐνδόξων
 ἄδοξοι, ἐκ δ' εὐπόρων ἄποροι· πόλεως γὰρ ἔγωγε
 67 πλοῦτον ἡγοῦμαι συμμαχούς, πίστιν, εὐνοίαν, ὧν πάν-
 των ἔσθ' ὑμεῖς ἄποροι. ἐκ δὲ τοῦ τούτων ὀλιγώρως
 ὑμᾶς ἔχειν καὶ εἶν ταῦτα φέρεσθαι ὁ μὲν εὐδαίμων καὶ
 μέγας καὶ φοβερός πᾶσιν Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις, ὑμεῖς
 δ' ἔρημοι καὶ ταπεινοί, τῇ μὲν τῶν ὀνίων ἀφθονίᾳ λαμ-
 προί, τῇ δ' ὧν προσῆκε παρασκευῇ καταγέλαστοι. οὐ τὸν
 αὐτὸν δὲ τρόπον περὶ θ' ὑμῶν καὶ περὶ αὐτῶν ἐνίους τῶν
 λεγόντων ὁρῶ βουλευομένους· ὑμᾶς μὲν γὰρ ἡσυχίαν
 ἄγειν φασὶ δεῖν, κἂν τις ὑμᾶς ἀδικῇ, αὐτοὶ δ' οὐ δύνανται
 παρ' ὑμῖν ἡσυχίαν ἄγειν οὐθενὸς αὐτοὺς ἀδικούντος.
 68 Εἴτα φησὶν ὅς ἂν τύχη παρελθῶν "οὐ γὰρ ἐθέλεις
 "γράφειν, οὐδὲ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἄτολμος εἰ καὶ μαλα-
 "κός." ἐγὼ δὲ θρασὺς μὲν καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής
 οὐτ' εἰμὶ μήτε γενοίμην, ἀνδρειότερον μέντοι πολλῶ
 πάνν τῶν ἰταμῶς πολιτευομένων παρ' ὑμῖν ἑμαντὸν
 69 ἡγοῦμαι. ὅστις μὲν γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παριδὼν
 ἂ συνοίσει τῇ πόλει, κρίνει, δημεύει, δίδωσι, κατηγο-
 ρεῖ, οὐδεμιᾶ ταῦτ' ἀνδρεία ποιεῖ, ἀλλ' ἔχων ἐνέχυρο·
 τῆς αὐτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν καὶ πο- 107

- λιτεύεσθαι ἀσφαλῶς θρασύς ἐστιν· ὅστις δ' ὑπὲρ τοῦ
 βέλτιστον πολλὰ τοῖς ὑμετέροις ἐναντιοῦται βουλήμα-
 σι, καὶ μηδὲν λέγει πρὸς χάριν, ἀλλὰ τὸ βέλτιστον αἰεὶ,
 καὶ τὴν τοιαύτην πολιτείαν προαιρεῖται ἐν ἧ πλειόνων
 ἢ τύχῃ κυρία γίνεται ἢ οἱ λογισμοί, τούτων δ' ἀμφο-
 70 τέρων ἑαυτὸν ὑπεύθυνον ὑμῖν παρέχει, οὗτός ἐστ' ἀν-
 δρεῖος, καὶ χρήσιμός γε πολίτης ὁ τοιοῦτός ἐστιν, οὐχ
 οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπο-
 λωλεκότες, οὓς ἐγὼ τοσούτου δέω ζηλοῦν ἢ νομίζειν
 ἀξιόους πολίτας τῆς πόλεως εἶναι, ὥστ' εἰ τις ἐροῖτό με
 "εἰπέ μοι, σὺ δὲ δὴ τί τὴν πόλιν ἡμῶν ἀγαθὸν πεποιή-
 "κας;" ἔχων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τριηραρχίας εἰ-
 πεῖν καὶ χορηγίας καὶ χρημάτων εἰσφορὰς καὶ λύσεις
 71 αἰχμαλώτων καὶ τοιαύτας ἄλλας φιλανθρωπίας, οὐδὲν
 ἂν τούτων εἰποιμι, ἀλλ' ὅτι τῶν τοιούτων πολιτευμά-
 των οὐδὲν πολιτεύομαι, ἀλλὰ θυνάμενος ἂν ἴσως, ὥσ-
 περ καὶ ἑτεροί, κατηγορεῖν καὶ χαρίζεσθαι καὶ δημεύ-
 ειν καὶ τὰλλ' ἃ ποιοῦσιν οὗτοι ποιεῖν, οὐδ' ἐφ' ἐνὶ τού-
 των πώποτ' ἑμαυτὸν ἐταξα οὐδὲ προήχθην οὐθ' ὑπὸ
 κέρθους οὐθ' ὑπὸ φιλατιμίας, ἀλλὰ διαμένω λέγων ἐξ
 ὧν ἐγὼ μὲν πολλῶν ἐλάττων εἰμι παρ' ὑμῖν, ὑμεῖς δ',
 εἰ πείθοισθέ μοι, μείζους ἂν εἴητε· οὕτω γὰρ ἴσως ἀνε-
 72 πίφθονον εἰπεῖν. οὐδέ γ' ἐμοὶ δοκεῖ δικαίου τοῦτ' εἶναι
 πολίτου, τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὐρίσκειν ἐξ ὧν ἐγὼ μὲν
 πρῶτος ὑμῶν ἔσομαι εὐθιέως, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων ὕστα-
 τοι· ἀλλὰ συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγα-
 θῶν πολιτῶν πολιτεύμασι, καὶ τὸ βέλτιστον αἰεὶ, μὴ τὸ
 ῥᾶστον ἅπαντας λέγειν· ἐπ' ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἡ φύσις αὐ- 108
 τῇ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι δι-
 δάσκοντα τὸν ἀγαθὸν πολίτην.
- 73 "Ἦδη τοίνυν τινὸς ἤκουσα καὶ τοιοῦτόν τι λέγον-
 τος, ὥς ἄρα ἐγὼ λέγω μὲν αἰεὶ τὰ βέλτιστα, ἐστὶ δ' οὐδὲν

- ἀλλ' ἢ λόγοι τὰ παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργων τῇ πόλει καὶ
 πράξεώς τινος. ἐγὼ δ' ὡς ἔχω περὶ τούτων, λέξω πρὸς
 ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. εὐδ' εἶναι νομίζω τοῦ
 συμβουλευόντος ὑμῖν ἔργον οὐδὲν πλὴν εἰπεῖν τὰ βέλ-
 τιστα. καὶ τοῦθ' ὅτι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον ῥαδίως
 74 οἶμαι δείξειν. ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι Τιμόθεός ποτ'
 ἐκείνους ἐν ὑμῖν ἐδημηγόρησεν ὡς δεῖ βοηθεῖν καὶ τοὺς
 Εὐβοέας σῶζειν, ὅτε Θηβαῖοι κατεδουλοῦντ' αὐτούς,
 καὶ λέγων εἶπεν οὕτω πως· "εἰπέ μοι, βουλευέσθε."
 ἔφη, "Θηβαίους ἔχοντες ἐν νήσῳ, τί χρήσεσθε καὶ τί
 "δεῖ ποιεῖν; οὐκ ἐμπλήσετε τὴν θάλατταν, ὧ ἄνδρες
 "Ἀθηναῖοι, τριήρων; οὐκ ἀναστάντες ἤδη πορεύσε-
 75 σθε εἰς τὸν Πειραιᾶ; οὐ κατέλξετε τὰς ναῦς;" οὐκοῦν
 εἶπε μὲν ταῦτα ὁ Τιμόθεος, ἐποιήσατε δ' ὑμεῖς· ἐκ δὲ
 τούτων ἀμφοτέρων τὸ πρᾶγμα ἐπράχθη. εἰ δ' ὁ μὲν
 εἶπεν ὡς οἶόν τε τὰ ἄριστα, ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς δ'
 ἀπερροχθυμήσατε καὶ μηδὲν ὑπηκούσατε, ἅρ' ἂν ἦν
 γενοῦς τι τῶν τότε συμβάντων τῇ πόλει; οὐχ οἶόν τε.
 οὕτω τοίνυν καὶ περὶ ὧν ἂν ἐγὼ λέγω νυνὶ καὶ περὶ
 ὧν ἂν ὁ δεῖνα εἴπῃ, τὰ μὲν ἔργα παρ' ὑμῶν αὐτῶν
 ζητεῖτε, τὰ δὲ βέλτιστα ἐπιστήμη λέγειν παρὰ τοῦ παρ-
 ιώντος.
- 76 Ἐν κεφαλαίῳ δ' ἃ λέγω φράσας καταβῆναι βού-
 λομαι. χρήματα εἰσφέρειν φημὶ δεῖν, τὴν ὑπάρχουσαν
 δύναμιν συνέχειν, ἐπανορθοῦντας εἰ τι δοκεῖ μὴ καλῶς 109
 ἔχειν, μὴ ὅσοις ἂν τις αἰτιάσῃται τὸ ὅλον καταλύοντας·
 πρέσβεις ἐκπέμπειν πανταχοῖ τοὺς διδάζοντας, νομθε-
 τήσοντας, πράξοντας ὅσα ἂν δύνωνται τῇ πόλει· παρὰ
 πάντα ταῦτα τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασι διορδοκοῦντας
 κολάζειν καὶ μισεῖν πανταχοῦ, ἵν' οἱ μέτριοι καὶ δικαί-
 ους αὐτούς παρέχοντες εὐ βεβουλευσθαι δοκῶσι καὶ
 77 τοῖς ἄλλοις καὶ ἑαυτοῖς. ἂν οὕτω τοῖς πράγμασι χρη-

σθε καὶ παύσῃσθε ὀλιγοροῦντες ἅπαντων, ἴσως ἂν, ἴσως καὶ νῦν ἐτι βελτίω γένοιτο. εἰ μέντοι καθεδεῖσθε ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπουδάζοντες, ἐὰν δὲ δέῃ τι ποιεῖν ἀναδυνόμενοι, οὐχ ὁρῶ λόγον ὅστις ἀνεῖ τοῦ ποιεῖν ὑμᾶς ἃ προσήκει δυνήσεται τὴν πόλιν σωσαι.

ΙΧ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Γ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπλῇ τοῦ λόγου τούτου ἡ ὑπόθεσις· Φιλίππου γὰρ λόγῳ μὲν εἰρήνην ἄγοντος, ἔργῳ δὲ πολλὰ ἀδικούντος, συμβουλευέμενοι τοῖς Ἀθηναίοις ὁ ρήτωρ ἀναστῆναι καὶ ἀμύνασθαι τὸν βασιλέα, ὥς κινδύνου μεγάλου καὶ αὐτοῖς ἐπικρεμαμένου καὶ παρὰ κοινῇ τοῖς Ἕλλησιν.

Πολλῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγων γιγνομένων ὀλίγου δεῖν καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν περὶ ὧν Φίλιππος, ἀφ' οὗ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ, καὶ πάντων οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἂν, εἰ καὶ μὴ ποιοῦσι τοῦτο, καὶ λέγειν δεῖν καὶ πράττειν ὅπως ἐκεῖνος παύσεται τῆς ὕβρεως καὶ δίκην δώσει, εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ ὥστε δέδοικα μὴ βλάβῃ μου μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δ' ἦ· εἰ καὶ λέγειν ἅπαντες ἐβούλοντο οἱ παριόντες καὶ χειροτονεῖν ὑμεῖς ἐξ ὧν ὡς φανλότερα ἔμελλε τὰ πράγμαθ' ἔξειν, οὐκ ἂν ἡγοῦμαι δύνασθαι χεῖρον ἢ νῦν διατεθῆναι· πολλὰ μὲν οὖν ἴσως ἐστὶν αἷτια τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν, καὶ οὐ παρ' ἐν οὐδὲ δύο εἰς τοῦτο τὰ πράγματ' ἀφίεται, μάλιστα δ', ἅνπερ ἐξετάζητε ὁρθῶς, εὐρήσετε διὰ τοὺς χαρίζεσθαι μᾶλλον ἢ

τα βέλτιστα λέγειν προαιρουμένους, ὧν τινὲς μὲν, ὧ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν οἷς εὐδοκιμοῦσιν αὐτοὶ καὶ δύναν-
 ται, ταῦτα φυλάττοντες οὐδεμίαν περὶ τῶν μελλόντων
 πρόνοιαν ἔχουσιν, οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς οἴονται δεῖν ἔχειν,
 ἕτεροι δὲ τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασιν ὄντας αἰτιώμενοι καὶ
 διαβάλλοντες οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν ἢ ὅπως ἡ μὲν πόλις
 αὐτὴ παρ' αὐτῆς δίκην λήψεται καὶ περὶ τοῦτ' ἔσται, 111
 Φιλίππῳ δ' ἔξέσται καὶ λέγειν καὶ πράττειν ὅ τι βού-
 3 λεται. αἱ δὲ τοιαῦται πολιτεῖαι συνήθεις μὲν εἰσιν ὑμῖν,
 αἷται δὲ τῆς ταραχῆς καὶ τῶν ἀμαρτημάτων. ἄξιόν δ',
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν τι τῶν ἀληθῶν μετὰ παρρησίας
 λέγω, μηδεμίαν μοι διὰ τοῦτο παρ' ὑμῶν ὀργὴν γενέ-
 σθαι. σκοπεῖτε γὰρ ὧδί. ὑμεῖς τὴν παρρησίαν ἐπὶ μὲν
 τῶν ἄλλων οὕτω κοινὴν οἴεσθε δεῖν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν
 τῇ πόλει ὥστε καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς
 μεταδεδώκατε, καὶ πολλοὺς ἂν τις οἰκέτας ἴδοι παρ'
 ὑμῖν μετὰ πλείονος ἔξουσίας ὅ τι βούλονται λέγοντας ἢ
 πολίτας ἐν ἐνίαις τῶν ἄλλων πόλεων, ἐκ δὲ τοῦ συμ-
 4 βουλευεῖν παντάπασιν ἐξεληλάκατε. εἰδ' ὑμῖν συμβέ-
 βηκεν ἐκ τούτου ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις τρυφᾶν καὶ κο-
 λακεύεσθαι πάντα πρὸς ἡδονὴν ἀκούουσιν, ἐν δὲ τοῖς
 πράγμασι καὶ τοῖς γιγνομένοις περὶ τῶν ἐσχάτων ἡδὴ
 κινδυνεύειν. εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν οὕτω διάκεισθε, οὐκ
 ἔχω τί λέγω· εἰ δ' ἂν συμφέροι χωρὶς κολακείας ἐθελή-
 σετ' ἀκοῦειν, ἔτοιμος λέγειν. καὶ γὰρ εἰ πάνυ φανύλως
 τὰ πράγματ' ἔχει καὶ πολλὰ προεῖται, ὅμως ἔστιν, ἔάν
 ὑμεῖς τὰ θέοντα ποιεῖν βούλησθ', ἔτι πάντα ταῦτα ἐπ-
 5 νορθώσασθαι. καὶ παράδοξον μὲν ἴσως ἔστιν ὃ μέλλω
 λέγειν, ἀληθὲς δέ· τὸ χεῖριστον ἐν τοῖς παρεληλυθόσι,
 τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. τί οὖν
 ἔστι τοῦτο; ὅτι οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδὲν τῶν δε-
 όντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πράγματ' ἔχει, ἐπεὶ

τοι, εἰ πάνθ' ἃ προσῆκε πραττόντων οὕτω διέκειτο, 112
οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ γενέσθαι βελτίω. νῦν δὲ τῆς μὲν
ῥαθυμίας τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἀμελείας κεκράτηκε Φί-
λιππος, τῆς πόλεως δ' οὐ κεκράτηκεν· οὐδ' ἤττησθ'
ὑμεῖς, ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε.

- 6 Εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ὁμολογοῦμεν Φίλιππον τῇ πό-
λει πολεμεῖν καὶ τὴν εἰρήνην παραβαίνειν, οὐδὲν ἄλλο
ἔδει τὸν παριόντα λέγειν καὶ συμβουλεύειν ἢ ὅπως
ἀσφαλέστατα καὶ ῥᾶστα αὐτὸν ἀμυνοῦμεθα· ἐπειδὴ δὲ
οὕτως ἀτόπως ἐνιοι διακίευνται ὥστε πόλεις καταλαμ-
βάνοντος ἐκείνου καὶ πολλὰ τῶν ὑμετέρων ἔχοντος καὶ
πάντας ἀνθρώπους ἀδικοῦντος ἀνέχεσθαι τινων ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις λεγόντων πολλάκις ὥς ἡμῶν τινὲς εἰσιν
οἱ ποιοῦντες τὸν πόλεμον, ἀνάγκη φυλάττεσθαι καὶ
7 διορθοῦσθαι περὶ τούτων· ἔστι γὰρ δέος μήποθ' ὥς
ἀμυνοῦμεθα γράψας τις καὶ συμβουλεύσας εἰς τὴν αἰ-
τίαν ἐμπέσῃ τοῦ πεποιηκέναι τὸν πόλεμον. ἐγὼ δὲ
τοῦτο πρῶτον ἀπάντων λέγω καὶ διορίζομαι, εἰ ἐφ' ἡμῶν
ἔστι τὸ βουλεύεσθαι περὶ τοῦ πότερον εἰρήνην ἄγειν ἢ
8 πολεμεῖν δεῖ. εἰ μὲν οὖν ἔξεστιν εἰρήνην ἄγειν τῇ πό-
λει καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔστι τοῦτο, ἵν' ἐντεῦθεν ἄρξωμαι, φη-
μι ἐγωγε ἄγειν ἡμᾶς δεῖν, καὶ τὸν ταῦτα λέγοντα γράφειν
καὶ πράττειν καὶ μὴ φευκίζειν ἀξιῶ· εἰ δ' ἕτερος τὰ ὅπλα
ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων καὶ δύναμιν πολλὴν περὶ αὐτὸν τοῦ-
νομα μὲν τὸ τῆς εἰρήνης ὑμῶν προβάλλει, τοῖς δ' ἔργοις
αὐτὸς τοῖς τοῦ πολέμου χρῆται, τί λοιπὸν ἄλλο πλήν
ἀμύνεσθαι; φάσκειν δ' εἰρήνην ἄγειν, εἰ βούλεσθε.
9 ὥσπερ ἐκεῖνος, οὐ διαφέρωμαι. εἰ δέ τις ταύτην εἰρή- 113
νην ὑπολαμβάνει, ἐξ ἧς ἐκεῖνος πάντα τᾶλλα λαβὼν ἐφ'
ἡμᾶς ἤξει, πρῶτον μὲν μαίνεται, ἔπειτα ἐκείνῳ παρ'
ὑμῶν, οὐχ ὑμῶν παρ' ἐκείνου τὴν εἰρήνην λέγει· τοῦτο
δ' ἔστιν ὃ τῶν ἀναλισκόμενων χρημάτων πάντων Φί-

λιππος ὠνεῖται, αὐτὸς μὲν πολεμεῖν ὑμῖν, ὑφ' ὑμῶν δὲ μὴ πολεμεῖσθαι.

- 10 Καὶ μὴν εἰ μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ἡμῖν ὁμολογήσῃ πολεμεῖν, πάντων ἔσμεν εὐηθέστατοι· οὐδὲ γὰρ ἂν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν αὐτὴν βαδίσῃ καὶ τὸν Πειραιᾶ, τοῦτ' ἐρεῖ, εἰπερ οἷς πρὸς τοὺς ἄλλους πεποιή-
11 κε δεῖ τεκμαίρεσθαι. τοῦτο μὲν γὰρ Ὀλυνθίοις τετρα-
ράκοντ' ἀπέχων τῆς πόλεως στάδια εἶπεν ὅτι δεῖ δυοῖν
θάτερον, ἢ ἐκείνους ἐν Ὀλύνθῳ μὴ οἰκεῖν ἢ αὐτὸν ἐν
Μακεδονίᾳ, πάντα τὸν ἄλλον χρόνον, εἰ τις αὐτὸν αἰ-
τιάσαιτό τί τοιοῦτον, ἀγανακτῶν καὶ πρέσβεις πέμπων
τοὺς ἀπολογησομένους· τοῦτο δ' εἰς Φωκέας ὡς πρὸς
συμμάχους ἐπορεύετο, καὶ πρέσβεις Φωκέων ἦσαν οἱ
παρηκολούθουν αὐτῷ πορευομένῳ, καὶ παρ' ἡμῖν ἤρι-
ζον πολλοὶ Θηβαίοις οὐ λυσιτελήσειν τὴν ἐκείνου πάρ-
12 οδον. καὶ μὴν καὶ Φερὰς πρώην ὡς φίλος καὶ σύμμα-
χος εἰς Θετταλίαν ἐλθὼν ἔχει καταλαβὼν, καὶ τὰ τελεν-
ταῖα τοῖς ταλαιπώροις Ὠρεΐταις τουτοισὶ ἐπισκεψομέ-
νους ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὐνοίαν·
πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὥς νοσοῦσι [καὶ στασιάζουσιν
ἐν αὐτοῖς], συμμάχων δ' εἶναι καὶ φίλων ἀληθινῶν ἐν
13 τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς παρεῖναι. εἰτ' οἴεσθ' αὐτὸν, οἱ
ἐποίησαν μὲν οὐδὲν ἂν κακὸν, μὴ παθεῖν δ' ἐφυλάξαντ'
ἂν ἴσως, τούτους μὲν ἑξαπατᾶν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ 114
προλέγοντα βιάζεσθαι, ὑμῖν δ' ἐκ προορρήσεως πολε-
μήσειν, καὶ ταῦθ' ἕως ἂν ἐκόντες ἑξαπατᾶσθε; οὐκ
14 ἔστι ταῦτα· καὶ γὰρ ἂν ἀβελτερώτατος εἴη πάντων ἀν-
θρώπων, εἰ τῶν ἀδικουμένων ὑμῶν μηδὲν ἐγκαλούν-
των αὐτῷ, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν τινὰς αἰτιωμένων, ἐκεί-
νος ἐκλύσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλο-
νεκίαν ἐφ' αὐτὸν προσιποι τρέπεσθαι, καὶ τῶν παρ'
ἑαυτοῦ μισθοφορούντων τοὺς λόγους ἀφέλοιτο, οἷς

ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς, λέγοντες ὥς ἐκεῖνός γε οὐ πολεμεῖ
τῇ πόλει.

- 15 Ἀλλ' ἐστίν, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς, ὅστις εὖ φρονῶν ἐκ
τῶν ὀνομάτων μάλλον ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄγοντ'
εἰρήνην ἢ πολεμοῦνθ' ἑαυτῷ σκέψαιτ' ἄν; οὐδεὶς δὴ-
που. ὁ τοίνυν Φίλιππος ἐξ ἀρχῆς, ἄρτι τῆς εἰρήνης γε-
γονυίας, οὐπω Διοπαίδους στρατηγούντος οὐδὲ τῶν
ὄντων ἐν Χερρονήσῳ νῦν ἀπεσταλμένων, Σέρρειον καὶ
Δορίσκον κατελάμβανε καὶ τοὺς ἐκ Σερρείου τείχους
καὶ Ἱεροῦ ὄρους στρατιώτας ἐξέβαλλεν, οὓς ὁ ὑμέτερος
στρατηγὸς ἐγκατέστησεν. καίτοι ταῦτα πράττων τί
16 ἐποίει; εἰρήνην μὲν γὰρ ὁμωμόκει. καὶ μηθεὶς εἶπη, τί
δὲ ταῦτ' ἐστίν, ἢ τί τούτων μέλει τῇ πόλει; εἰ μὲν γὰρ
μικρὰ ταῦτά ἐστιν ἢ μηδὲν ὑμῶν αὐτῶν ἐμελεν, ἄλλος
ἂν εἴη λόγος οὗτος· τὸ δ' εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ'
ἐπὶ μικροῦ τις ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίῃ, τὴν αὐτὴν
ἔχει δύναμιν. φέρε δὴ νῦν, ἡνίκ' εἰς Χερρόνησον, ἣν
βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ὑμετέραν ἐγνώκασιν
εἶναι, ξένους εἰσπέμπει καὶ βοηθεῖν ὁμολογεῖ καὶ ἐπι-
17 στέλλει ταῦτα, τί ποιεῖ; φησὶ μὲν γὰρ οὐ πολεμεῖν, ἐγὼ
δὲ τοσούτου δέω ταῦτα ποιοῦντα ἐκεῖνον ὁμολογεῖν
ἄγειν τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην, ὥστε καὶ Μεγάρων ἀπ-
τόμενον καὶ ἐν Εὐβοίᾳ τυραννίδα κατασκευάζοντα καὶ
νῦν ἐπὶ Θράκῃ παριόντα καὶ τὰ ἐν Πελοποννήσῳ
σκευωρούμενον καὶ πάνθ' ὅσα πράττει μετὰ τῆς δυνά-
μεως, ποιοῦντα λύειν φημι τὴν εἰρήνην καὶ πολεμεῖν
ὑμῖν, εἰ μὴ καὶ τοὺς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας εἰρή-
νην ἄγειν φήσετε, ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσ-
αγάγωσιν. ἀλλ' οὐ φήσετε· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ λη-
φθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος
18 ἐμοὶ πολεμεῖ, καὶ μὴπω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ. τίσιν οὖν
ὑμεῖς κινδυνεύσαίτ' ἂν, εἰ τι γένοιτο; τῷ τὸν Ἑλλήσ-

ἐγὼ ὑμῶν ἀλλοτριωθῆναι, τῷ Μεγάλῳ καὶ τῆς
 οὐσίας τῶν προλεμμένων ὑμῖν γενέσθαι κύριον, τῷ
 πονηρῶς τὰ κείνου φρονῆσαι. εἶτα τὸν τοῦτο
 ἡγῆθημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἰστάντα, τοῦτον εἰρήνην
 ἐγὼ φῶ πρὸς ὑμᾶς; πολλοῦ γε καὶ δέω, ἀλλ' ἀφ'
 μέρας ἀνέτλε Φωκίας, ἀπὸ ταύτης ἐγὼ γ' αὐτὸν πο-
 ῖν ὀρίζομαι. ὑμᾶς δὲ, ἐὰν μὲν ἀμύνησθε ἤδη, σω-
 νήσειν φημί, ἐὰν δ' ἐάσητε, οὐδὲ τοῦθ' ὅταν βού-
 θε δυνήσεσθε ποιῆσαι. καὶ τοσοῦτόν γε ἀφέστηκε
 ἄλλων, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν συμβουλευόντων
 οὐδὲ δοκεῖ μοι περὶ Χερρονήσου νῦν σκοπεῖν οὐ-
 συζαντίου, ἀλλ' ἐπαμῦναι μὲν τούτοις, καὶ διατηρη-
 ῆ τι πάθωσι, καὶ τοῖς οὖσιν ἐκεῖ νῦν στρατιώταις
 ὅσων ἂν δέωνται ἀποστεῖλαι, βουλευέσθαι μὲν
 περὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ὡς ἐν κινδύνῳ μεγά- 116
 καθεστῶτων. βούλομαι δ' εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς ἐξ
 ὑπὲρ τῶν πραγμάτων οὕτω φοβοῦμαι, ἵν', ἐὰν μὲν
 ὡς λογίζωμαι, μετάσχητε τῶν λογισμῶν καὶ πρό-
 ντιν' ὑμῶν γ' αὐτῶν, εἰ μὴ καὶ τῶν ἄλλων
 βούλεσθε, ποιήσησθε, ἐὰν δὲ ληρεῖν καὶ τετυ-
 θῇ δοκῶ, μήτε νῦν μήτ' αὐθις ὡς ὑγιαίνοντί μοι
 πέχητε.

Ὅτι μὲν δὴ μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ'
 Ἰφίλιππος ἠΐξεται, καὶ ἀπίστως καὶ στασιαστι-
 ἐχουσι πρὸς αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες, καὶ ὅτι πολλῶ
 ἀδοξότερον ἢν τοσοῦτον αὐτὸν ἐξ ἐκείνου γενέσθαι
 ἵν, ὅθ' οὕτω πολλὰ προείληφε, καὶ τὰ λοιπὰ ὑφ'
 ᾧ ποιήσασθαι, καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτ' ἂν ἔχοιμι διεξ-
 εῖν, παραλείψω. ἀλλ' ὁρῶ συγκεχωρηκότας ἅπαν-
 ἄνθρωπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους, αὐτῷ, ὑπὲρ οὗ
 ἄλλον ἅπαντα χρόνον πάντες οἱ πόλεμοι γεγόνασιν
 Ἑλληνικοί. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο; τὸ ποιεῖν ὅ τι βούλε-

- ται, καὶ καθ' ἓνα οὕτωςι περικόπτειν καὶ λωποδ
 τῶν Ἑλλήνων, καὶ καταδουλοῦσθαι τὰς πόλεις ἐν
 23 τα. καίτοι προστάται μὲν ὑμεῖς ἑβδομήκοντα ἐτ
 τρία τῶν Ἑλλήνων ἐγένεσθε, προστάται δὲ τρίακ
 ἐνὸς δέοντα Λακεδαιμόνιοι· ἰσχυσαν δέ τι καὶ Θη
 τουτουσί τοὺς τελευταίους χρόνους μετὰ τὴν ἐν
 κτροὶς μάχην. ἀλλ' ὅμως οὐθ' ὑμῖν οὔτε Θηβαίοις
 Λακεδαιμονίοις οὐδὲ πώποτε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 24 ἐχωρήθη τοῦθ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ποιεῖν ὅ τι βού
 σθε, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑμῖν, μᾶλλ
 τοῖς τότε οὖσιν Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ τισὶν οὐ μετρίως
 κουν προσφέρεσθαι, πάντες ᾤοντο δεῖν, καὶ οἱ μ
 ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς, μετὰ τῶν ἡδικομένων π
 μείν, καὶ πάλιν Λακεδαιμονίοις ἄρξασιν καὶ παρελ
 σιν εἰς τὴν αὐτὴν δυναστείαν ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεον
 ἐπεχείρουν καὶ πέρα τοῦ μετρίου τὰ καθεστηκότα
 νουν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, καὶ οἱ μ
 25 ἐγκαλοῦντες αὐτοῖς. καὶ τί δεῖ τοὺς ἄλλους λέ
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐδὲν ἂν ε
 ἔχοντες ἐξ ἀρχῆς ὅ τι ἡδικοῦμεθ' ὑπ' ἀλλήλων,
 ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἀδικουμένους ἑωρῶμεν, πολ
 ᾤομεθα δεῖν. καίτοι πάνθ' ὅσα ἐξημάρτηται καὶ
 κεδαιμονίοις ἐν τοῖς τριάκοντ' ἐκείνοις ἔτεσι καὶ
 ἡμετέροις προγόνοις ἐν τοῖς ἑβδομήκοντα, ἐλάτ
 ἐστίν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὧν Φίλιππος ἐν τρι
 δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν οἷς ἐπιπολάζει ἡδίκηκε τοὺς
 ληνας, μᾶλλον δὲ οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τούτων ἐκ
 26 καὶ τοῦτο ἐκ βραχέος λόγου ῥᾶδιον δεῖξαι. Ὅλον
 μὲν δὴ καὶ Μεθώνην καὶ Ἀπολλωνίαν καὶ δύο
 τριάκοντα πόλεις ἐπὶ Θράκης ἔω, ἃς ἀπάσας ο
 ὥμως ἀνῆρθεκεν ὥστε μηδ' εἰ πώποτ' ᾤκῆθησαν π
 ελθόντ' εἶναι ῥᾶδιον εἰπεῖν· καὶ τὸ Φωκέων ἔθνος

σοντον ανηρομενον διωπων. αλλα Θετταλία πως χει;
 οὐ γὰρ τὰς πολιτείας [καὶ τὰς πόλεις] αὐτῶν παρήρηται
 καὶ τετραρχίας κατέστησεν, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις,
 27 ἄλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσιν; αἱ δ' ἐν Εὐβοίᾳ πό-
 λεις οὐκ ἤδη τυραννοῦνται, καὶ ταῦτα ἐν νήσῳ πλη-
 σίου Θηβῶν καὶ Ἀθηνῶν; οὐ διαρρήδην εἰς τὰς ἐπι- 118
 στολάς γράφει "ἐμοὶ δ' ἐστὶν εἰρήνη πρὸς τοὺς ἀκού-
 "ειν ἐμοῦ βουλομένους;" καὶ οὐ γράφει μὲν ταῦτα, τοῖς
 δ' ἔργοις οὐ ποιεῖ, ἀλλ' ἐφ' Ἑλλησποντον οἰχεται, πρό-
 τερον ἤκεν ἐπ' Ἀμβρακίαν, ἥλιν ἔχει τηλικαύτην πό-
 λιν ἐν Πελοποννήσῳ, Μεγάροις ἐπεβούλευσε πρώην,
 οὐθ' ἡ Ἑλλάς οὐθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ
 28 τάνθρωπον. καὶ ταῦθ' ὁρῶντες οἱ Ἕλληνες ἅπαντες
 καὶ ἀκούοντες οὐ πέμπομεν πρέσβεις περὶ τούτων πρὸς
 ἀλλήλους καὶ ἀγανακτοῦμεν, οὕτω δὲ κακῶς διακείμε-
 θαι καὶ διορῶνόμεθα κατὰ πόλεις ὥστ' ἄχρι τῆς τή-
 μερον ἡμέρας οὐδὲν οὔτε τῶν συμφερόντων οὔτε τῶν
 δεόντων πράξαι δυνάμεθα, οὐδὲ συστήναι, οὐδὲ κοι-
 29 νωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας οὐδεμίαν ποιήσασθαι, ἀλ-
 λά μείζω γιγνόμενον τὸν ἄνθρωπον περιορῶμεν, τὸν
 χρόνον κερδαίνει τοῦτον ὃν ἄλλος ἀπόλλυται ἕκαστος
 ἐγνωκῶς, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, οὐχ ὅπως σωθήσεται τὰ τῶν
 Ἑλλήνων σκοπῶν οὐδὲ πράττων, ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ πε-
 ρίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ καὶ
 τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι νῦν ἀφεστάναι προσέρχεται,
 30 οὐδεὶς ἀγνοεῖ δῆπου. καὶ μὴν κάκεῖνό γε ἴστε, ὅτι ὅσα
 μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἢ ὑφ' ἡμῶν ἔπασχον οἱ Ἕλ-
 ληνες, ἀλλ' οὖν ὑπὸ γνησίων γ' ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἡδι-
 κοῦντο, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἂν τις ὑπέλαβε τοῦθ',
 ὥσπερ ἂν εἰ υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγωνῶς γνησίος διφ-
 κει τι μὴ καλῶς μῆδ' ὀρθῶς, κατ' αὐτὸ μὲν τοῦτο ἄξιον
 μέψεως εἶναι καὶ κατηγορίας, ὥς δ' οὐ προσήκων ἡ

- ὥς οὐ κληρονόμος τούτων ὦν ταῦτα ἐποίει, οὐκ ἐνεί-
 31 ναι λέγειν. εἰ δέ γε δοῦλος ἢ ὑποβολιμαῖος τὰ μὴ προσ-
 ἦκοντα ἀπώλλυε καὶ ἐλυμαίνετο, Ἡράκλεις ὅσῳ μάλ-
 λον δεινὸν καὶ ὀργῆς ἄξιον πάντες ἂν ἔφασαν εἶναι.
 ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ Φιλίππου καὶ ὦν ἐκεῖνος πράττει νῦν
 οὐχ οὕτως ἔχουσιν, οὐ μόνον οὐχ Ἕλληνας ὄντος οὐ-
 δὲ προσήκοντος οὐδὲν τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλ' οὐδὲ βαρβά-
 ρου ἐντεῦθεν ὅθεν καλὸν εἰπεῖν, ἀλλ' ὀλέθρου Μακε-
 δόνος, ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἢ
 πρότερον πρίασθαι.
- 32 Καίτοι τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει; οὐ πρὸς
 τῷ πόλεις ἀνηρηκέναι τίθησι μὲν τὰ Πύθια, τὸν κοι-
 νὸν τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνα, καὶ αὐτὸς μὴ παρῇ, τοὺς
 δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει; κύριος δὲ Πυλῶν
 καὶ τῶν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων ἐστὶ, καὶ φρου-
 ραῖς καὶ ξένοις τοὺς τόπους τούτους κατέχει; ἔχει δὲ
 καὶ τὴν προμαντείαν τοῦ θεοῦ, παρώσας ἡμᾶς καὶ Θετ-
 ταλοὺς καὶ Δωριέας καὶ τοὺς ἄλλους Ἀμφικτυόνας, ἧς
 33 οὐδὲ τοῖς Ἕλλησιν ἅπασι μέτεστι; γράφει δὲ Θεττα-
 λοῖς ὃν χρὴ τρόπον πολιτεύεσθαι; πέμπει δὲ ξένους
 τοὺς μὲν εἰς Πορθμὸν, τὸν δῆμον ἐκβαλοῦντας τὸν
 Ἑρετριεῶν, τοὺς δ' ἐπ' Ὠρεὸν, τύραννον Φιλιστιδὴν
 καταστήσοντας; ἀλλ' ὅμως ταῦθ' ὀρῶντες οἱ Ἕλληνες
 ἀνέχονται, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ τὴν χάλαζαν
 ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυ-
 τοὺς ἕκαστοι γενέσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν.
- 34 οὐ μόνον δ' ἐφ' οἷς ἡ Ἑλλὰς ὑβρίζεται ὑπ' αὐτοῦ οὐ-
 δεὶς ἀμύνεται, ἀλλ' οὐδ' ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἕκαστος ἀδι-
 κεῖται· τοῦτο γὰρ ἤδη τοῦσχατόν ἐστιν. οὐ Κορινθίων
 ἐπ' Ἀμφρακίαν ἐλήλυθε καὶ Λευκάδα; οὐκ Ἀχαιῶν
 Ναύπακτον ὁμώμοκεν Αἰτωλοῖς παραδώσειν; οὐχὶ
 Θηβαίων Ἐχλῖνον ἀφήρηται; καὶ νῦν ἐπὶ Βυζαντίους

πορεσεται συμμάχους ὄντας; οὐχ ἡμῶν, ἐὼ τᾶλλα, ἀλλὰ Χερροινήσου τὴν μεγίστην ἔχει πόλιν Καρδίαν; ταῦτα τοίνυν πάσχοντες ἅπαντες μέλλομεν καὶ μαλκίομεν καὶ πρὸς τοὺς πλησίον βλέπομεν, ἀπιστοῦντες ἀλλήλοις, οὐ τῷ πάντας ἡμᾶς ἀδικοῦντι. καίτοι τὸν ἄπασιν ἀσελγῶς οὕτω χρῶμενον τί οἴεσθε, ἐπειδὴν καθ' ἓνα ἡμῶν ἐκάστου κύριος γένηται, ποιήσῃν;

Τί οὖν αἴτιον τουτωνί; οὐ γὰρ ἄνευ λόγου καὶ δικαίας αἰτίας οὔτε τόθ' οὕτως εἶχον ἐτοιμῶς πρὸς ἐλευθερίαν οἱ Ἕλληνες οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν. ἦν τι τότ', ἦν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς τῶν πολλῶν διανοίαις, ὃ νῦν οὐκ ἔστιν, ὃ καὶ τοῦ Περσῶν ἐκράτησε πλούτου καὶ ἐλευθέρων ἦγε τὴν Ἑλλάδα καὶ οὔτε ναυμαχίας οὔτε πεζῆς μάχης οὐδεμιᾶς ἤττητο, νῦν δ' ἀπολωλὸς ἅπαντα λελύμανται καὶ ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. τί οὖν ἦν τοῦτο; οὐδὲν ποικίλον οὐδὲ σοφόν, ἀλλ' ὅτι τοὺς παρὰ τῶν ἄρχων αἰεὶ βουλομένων ἢ διαφθείρειν τὴν Ἑλλάδα χρήματα λαμβάνοντας ἅπαντες ἐμίσουν, καὶ χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐλεγχθῆναι, καὶ τιμωρία μεγίστη τοῦτον ἐκόλαζον, καὶ παραίτησις οὐδεμία ἦν οὐδὲ συγγνώμη. τὸν οὖν καιρὸν ἐκάστου τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη καὶ τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων καὶ τοῖς μηδὲν ἐθέλουσι ποιεῖν κατὰ τῶν πάντα ἃ προσήκει πραττόντων πολλάκις παρασκευάζει, οὐκ ἦν πρία- 121 σθαι παρὰ τῶν λεγόντων οὐδὲ τῶν στρατηγούντων, οὐδὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν, οὐδὲ τὴν πρὸς τοὺς τυράννους καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπιστίαν, οὐδ' ὅλως τοιοῦτον οὐδέν. νῦν δ' ἅπανθ' ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται ταῦτα, ἀντεισῆκται δὲ ἀντὶ τούτων ὑφ' ὧν ἀπόλωλε καὶ νενόσηκεν ἡ Ἑλλάς. ταῦτα δ' ἐστὶ τί; ζῆ-

λος, εἴ τις εἰληφέ τι· γέλως, ἂν ὁμολογῇ· συγγνώμη
 τοῖς ἐλεγχόμενοις· μίσος, ἂν τούτοις τις ἐπιτιμᾷ· τᾷ-
 40 λα πάνθ' ὅσα ἐκ τοῦ δωροδοκεῖν ἤρτηται. ἐπεὶ τριή-
 ρεις γε καὶ σωμάτων πλήθος καὶ χρημάτων πρόσοδοι
 καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς ἀφθονία, καὶ τᾷλλα οἷς ἂν
 τις ἰσχύειν τὰς πόλεις κρίνοι, νῦν ἅπασι καὶ πλείω καὶ
 μεῖζω ἐστὶ τῶν τότε πολλῶ. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἄχρη-
 στα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλοῦντων γίγνεται.
 41 Ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, τὰ μὲν νῦν ὁρᾶτε δήπου καὶ
 οὐδὲν ἐμοὶ προσδεῖσθε μάρτυρος· τὰ δ' ἐν τοῖς ἄνω-
 θεν χρόνοις ὅτι τάναντία εἶχεν ἐγὼ δηλώσω, οὐ λόγους
 ἔμαντοῦ λέγων, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων τῶν
 ὑμετέρων δεικνύων, ἀκείνοι κατέθεντο εἰς στήλην χαλ-
 κὴν γράψαντες εἰς ἀκρόπολιν, οὐχ ἵνα αὐτοῖς ἢ χρησί-
 μα (καὶ γὰρ ἄνευ τούτων τῶν γραμμάτων τὰ δέοντα
 ἐφρόνουν), ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παρα-
 δείγματα ὡς ὑπὲρ τῶν τοιούτων σπανδάζειν προσήκει.
 42 τί οὖν λέγει τὰ γράμματα; "Ἀρχθμιος" φησὶ "Πυθώ-
 "νακτος Ζελεΐτης ἄτιμος [ἔστω] καὶ πολέμιος τοῦ δή-
 "μου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸς καὶ γέ-
 "νος." εἴθ' ἢ αἰτία γέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο· 121
 ὅτι τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγα-
 43 γεν. ταῦτ' ἐστὶ τὰ γράμματα. λογίξεσθε δὴ πρὸς θε-
 ῶν καὶ θεωρεῖτε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς τίς ἦν ποθ' ἢ διά-
 νοια τῶν τότε Ἀθηναίων τῶν ταῦτα ποιοῦντων, ἢ τί
 τὸ ἀξίωμα. ἐκεῖνοι Ζελεΐτην τινὰ Ἀρχθμιον δοῦλον βα-
 σιλέως (ἢ γὰρ Ζελεΐά ἐστι τῆς Ἀσίας), ὅτι τῷ δεσπότη
 διακονῶν χρυσίου ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον, οὐκ
 Ἀθήναζε, ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμά-
 44 χων αὐτὸν καὶ γένος, καὶ ἀτίμους. [τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ
 ἦν οὕτως τις ἂν φήσειεν ἀτιμίαν· τί γὰρ τῷ Ζελεΐτῃ,
 τῶν Ἀθηναίων κοινὸν εἰ μὴ μεθέξειν ἐμελλεν; ἀλλ'

ὁ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νομοῖς, πρὸ ὧν ἂν μὴ διδῶ φόβου δικάσασθαι, ἀλλ' εὐαγες ἢ ὁ ἀποκτείνει, "καὶ ἄτιμος" φησὶ "τεθνᾶτω." τοῦτο δὴ λέγει, καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι.] ὑποῦν ἐνόμιζον ἐκεῖνοι τῆς πάντων τῶν Ἑλλήνων ὠτηρίδας αὐτοῖς ἐπιμελητέον εἶναι· οὐ γὰρ ἂν αὐτοῖς μελεν εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται καὶ δια-θεῖρει, μὴ τοῦθ' ὑπολαμβάνουσιν· ἐκόλαζον δ' οὕτω καὶ ἐτιμωροῦντο οὓς αἰσθόιντο ὥστε καὶ στηλῆτας ποι-ν. ἐκ δὲ τούτων εἰκότως τὰ τῶν Ἑλλήνων ἦν τῷ βαρ-άρῳ φοβερά, οὐχ ὁ βάρος τοῖς Ἑλλησιν. ἀλλ' οὐ ὕν· οὐ γὰρ οὕτως ἔχεθ' ὑμεῖς οὔτε πρὸς τὰ τοιαῦτα ὅτε πρὸς τᾶλλα, ἀλλὰ πῶς; ἴστε αὐτοί· τί γὰρ δεῖ πε-λ πάντων ὑμῶν κατηγορεῖν; παραπλησίως δὲ καὶ οὐ-ἐν βέλτιον ὑμῶν ἅπαντες οἱ λοιποὶ Ἕλληνες. διόπερ 123 σμηλ ἔγωγε καὶ σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς τὰ τὰρόντα πράγματα προσδεῖσθαι. τίνος εἶπω; κελεύετε καὶ οὐκ ὀργισθε;

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΥ ΑΝΑΓΙΓΝΩΣΚΕΙ.]

Ἔστι τοίνυν τις εὐήθης λόγος παρὰ τῶν παραμι-νεῖσθαι βουλομένων τὴν πόλιν, ὥς ἄρα οὕτω Φίλιπ-τός ἐστι τοιοῦτος οἷοί ποτ' ἦσαν Λακεδαιμόνιοι, οἱ θα-λάττης μὲν ἦρχον καὶ γῆς ἀπάσης, βασιλέα δὲ σύμμα-χον εἶχον, ὑφίστατο δ' οὐδὲν αὐτούς· ἀλλ' ὅμως ἡμύ-νατο κάκεινους ἢ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη. ἐγὼ δὲ ἀπάντων ὥς ἔπος εἶπεῖν πολλὴν εἰληφότων ἐπίδοσιν, καὶ οὐδὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐδὲν ἡγοῦμαι πλεόν ἢ τὰ τοῦ πολέμου κεκινήσθαι καὶ ἐπι-δεωκέναι. πρῶτον μὲν γὰρ ἀκούω Λακεδαιμονίους τότε καὶ πάντας τοὺς Ἕλληνας τέτταρας μῆνας ἢ πέντε, τὴν ὥραίαν αὐτὴν, ἐμβαλόντας ἂν καὶ κακώσαντας τὴν

- τῶν ἀντιπάλων χώραν ὀπλίταις καὶ πολιτικοῖς στρατεύ-
μασιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον πάλιν· οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον,
ἀλλ' ἄλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστ' οὐδὲ χρημάτων πνεῖσθαι
παρ' οὐδενὸς οὐδέν, ἀλλ' εἶναι νόμιμόν τινα καὶ προφα-
49 νῇ τὸν πόλεμον. νυνὶ δ' ὁρᾶτε μὲν δῆπου τὰ πλείστα τοῦς
προδότας ἀπολωλεκότας, οὐδέν δ' ἐκ παρατάξεως οὐδὲ
μάχης γιγνόμενον· ἀκούετε δὲ Φίλιππον οὐχὶ τῷ φά-
λαγγα ὀπλιτῶν ἄγειν βαδίζονθ' ὅποι βούλεται, ἀλλὰ τῷ
ψιλοῦς, ἱππέας, τοξότας, ξένους, τοιοῦτον ἐξηρτησθαι
50 στρατόπεδον. ἐπειδὴν δ' ἐπὶ τούτοις πρὸς νοσοῦντας
ἐν αὐτοῖς προσπέσῃ καὶ μηδεὶς ὑπὲρ τῆς χώρας δι' ἀπι-
στίαν ἐξίη, μηχανήματ' ἐπιστήσας πολιορκεῖ. καὶ σιω-
πῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὥς οὐδέν διαφέρει, οὐδ' ἐστὶν
51 ἐξαίρετος ὥρα τις ἣν διαλείπει. ταῦτα μέντοι πάντας
εἰδότας καὶ λογιζομένους οὐ δεῖ προσέσθαι τὸν πόλε-
μον εἰς τὴν χώραν, οὐδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε
πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμου βλέποντας ἐκτραχηλι-
σθῆναι, ἀλλ' ὥς ἐκ πλείστον φυλάττεσθαι τοῖς πράγμα-
σι καὶ ταῖς παρασκευαῖς, ὅπως οἰκοθεν μὴ κινήσεται
52 σκοποῦντας, οὐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. πρὸς
μὲν γὰρ πόλεμον πολλὰ φύσει πλεονεκτήμαθ' ἡμῖν
ὑπάρχει, ἂν περ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ποιεῖν ἐθέλωμεν
ἂ δεῖ, ἢ φύσις τῆς ἐκείνου χώρας, ἧς ἄγειν καὶ φέρειν
ἔστι πολλὴν καὶ κακῶς ποιεῖν, ἄλλα μυρία· εἰς δὲ ἀγῶ-
να ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἦσκηται.
- 53 Οὐ μόνον δὲ δεῖ ταῦτα γινώσκειν, οὐδὲ τοῖς ἔρ-
γοις ἐκεῖνον ἀμύνεσθαι τοῖς τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ τῷ
λογισμῷ καὶ τῇ διανοίᾳ τοῦς παρ' ἡμῖν ὑπὲρ αὐτοῦ λέ-
γοντας μισῆσαι, ἐνθυμουμένους ὅτι οὐκ ἔνεστι τῶν
ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοῦς ἐν
54 αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτε ὑπηρετοῦντας ἐκείνοις. ὁ μα-
τὸν Δία καὶ τοῦς ἄλλους θεοὺς οὐ δυνήσεσθε ὑμεῖς

ποιῆσαι, ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀφίχθε μωρίας ἢ παρανοίας ἢ οὐκ ἔχω τί λέγω (πολλάκις γάρ ἔμοιγ' ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματ' ἐλαύνῃ), ὥστε λοιδορίας ἢ φθόνου ἢ σκώματος, ἥστινος ἂν τύχητε ἐνεκ' αἰτίας ἀνθρώπους μισθωτοὺς, ὧν οὐδ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἐνιοὶ ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι, λέγειν κελεύ-
 55 ετε, καὶ γελάτε, ἂν τισι λοιδορηθῶσιν. καὶ οὐχί πω 125
 τοῦτο δεινόν, καίπερ ὃν δεινόν· ἀλλὰ καὶ μετὰ πλειό-
 νος ἀσφαλείας πολιτεύεσθαι δεδώκατε τούτοις ἢ τοῖς
 ὑπὲρ ὑμῶν λέγουσιν. καίτοι θεάσασθε ὅσας συμφο-
 ρὰς παρασκευάζει τὸ τῶν τοιούτων ἐθέλειν ἀκροᾶσθαι.
 λέξω δ' ἔργα ἃ πάντες εἴσεσθε.

56 Ἦσαν ἐν Ὀλυνθῷ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι τινὲς μὲν
 Φιλίππου καὶ πάνθ' ὑπηρετοῦντες ἐκείνῳ, τινὲς δὲ τοῦ
 βελτίστου καὶ ὅπως μὴ δουλεύσουσιν οἱ πολῖται πρᾶτ-
 τοντες. πότεροι δὴ τὴν πατρίδ' ἐξώλεσαν; ἢ πότεροι
 τοὺς ἱππέας προὔδοσαν, ὧν προδοθέντων Ὀλυνθος
 ἀπώλετο; οἱ τὰ Φιλίππου φρονοῦντες καὶ ὅτ' ἦν ἡ πόλις
 τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας συκοφαντοῦντες καὶ δια-
 βάλλοντες οὕτως ὥστε τὸν γ' Ἀπολλωνίδην καὶ ἐκβα-
 λεῖν ὁ δῆμος ὁ τῶν Ὀλυνθίων ἐπέεισθη.

57 Οὐ τοίνυν παρὰ τούτοις μόνοις τὸ ἔθος τοῦτο
 πάντα κακὰ εἰργάσατο, ἄλλοθι δ' οὐδαμῶν· ἀλλ' ἐν
 Ἐρετρίᾳ, ἐπειδὴ ἀπαλλαγέντος Πλουτάρχου καὶ τῶν
 ξένων ὁ δῆμος εἶχε τὴν πόλιν καὶ τὸν Πορθμὸν, οἱ μὲν
 ἐφ' ὑμᾶς ἤγρον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. ἀκού-
 οντες δὲ τούτων τὰ πολλὰ, μᾶλλον δὲ τὰ πάντα οἱ τα-
 λαίπωροι καὶ δυστυχεῖς Ἐρετριεῖς τελευτῶντες ἐπέ-
 58 σθησαν τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν λέγοντας ἐκβάλλειν. καὶ γάρ
 τοι πέμψας Ἰππόνικον ὁ σύμμαχος καὶ φίλος αὐτοῖς
 Φίλιππος καὶ ξένους χιλίους, τὰ τεῖχη περιεῖλε τοῦ
 Πορθμοῦ καὶ τρεῖς κατέστησε τυράννους, Ἰππαρχον,

Αὐτομέδοντα, Κλείταρχον· καὶ μετὰ ταῦτ' ἐξελέλακεν
ἐκ τῆς χώρας δις ἥδη βουλομένους σώζεσθαι, τότε μὲν
πέμψας τοὺς μετ' Εὐρυλόχου ξένους, πάλιν δὲ τοὺς 125
μετὰ Παρμενίωνος.

- 59 Καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ἀλλ' ἐν Ὁρεῶ Φιλι-
στίδης μὲν ἔπραττε Φιλίππῳ καὶ Μένιππος καὶ Σω-
κράτης καὶ Θόας καὶ Ἀγαπαῖος, οἵπερ νῦν ἔχουσι τὴν
πόλιν (καὶ ταῦτ' ἤδεσαν ἅπαντες), Εὐφραῖος δέ τις,
ἄνθρωπος καὶ παρ' ἡμῖν ποτ' ἐνθάδ' οἰκήσας, ὅπως
60 ἐλεύθεροί καὶ μηδενὸς δοῦλοι ἔσονται. οὗτος τὰ μὲν
ἄλλα ὥς ὑβρίζετο καὶ προὔπηλακίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου
τοῦ τῶν Ὁρειτῶν, πόλλ' ἂν εἴη λέγειν· ἐνιαυτῷ δὲ
πρότερον τῆς ἀλώσεως ἐνέδειξεν ὥς προδότην τὸν Φι-
λιστιδὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, αἰσθόμενος ἅ πρᾶττον-
σιν. συστραφέντες δ' ἄνθρωποι πολλοὶ καὶ χορηγὸν
ἔχοντες Φιλίππον καὶ πρυτανευόμενοι παρ' ἐκείνου,
ἀπάγουσι τὸν Εὐφραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον ὥς συν-
61 ταράττοντα τὴν πόλιν. ὁρῶν δὲ ταῦθ' ὁ δῆμος ὁ τῶν
Ὁρειτῶν, ἀντὶ τοῦ τῷ μὲν βοηθεῖν, τοὺς δ' ἀποτυμ-
πανίσαι, τοῖς μὲν οὐκ ὠργίζετο, τὸν δ' ἐπιτήδειον εἶ-
ναι ταῦτα παθεῖν ἔφη καὶ ἐπέχαιρεν. μετὰ ταῦθ' οἱ
μὲν ἐπ' ἐξουσίας ὁπόσης ἐβούλοντ' ἔπραττον ὅπως ἢ
πόλις ληφθῇσεται, καὶ κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν·
τῶν δὲ πολλῶν εἰ τις αἰσθοίτο, ἐσίγα καὶ κατεπέ-
πληκτο, τὸν Εὐφραῖον οἷα ἔπαθε μεμνημένοι. οὕτω
δ' ἀθλίως διέκειντο ὥστε οὐ πρότερον ἐτόλμησεν οὐ-
δεὶς τοιούτου κακοῦ προσιόντος ἥῃξαι φωνήν, πρὶν
διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσήεσαν οἱ πολέμιοι·
τηνικαῦτα δ' οἱ μὲν ἡμύνοντο, οἱ δὲ προὔδιδον.
62 τῆς πόλεως δ' οὕτως ἀλόουσης αἰσχυρῶς καὶ κακῶς οἱ
μὲν ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι, τοὺς τότε σώζοντας αὐ- 127
τοὺς καὶ τὸν Εὐφραῖον ἐτοίμους ὄτιοῦν ποιεῖν ὄντας

τούς μὲν ἐκβαλόντες, τοὺς δ' ἀποκτείναντες, ὁ δ' Εὐφραιὸς ἐκεῖνος ἐπέσφαξεν ἑαυτὸν, ἔργῳ μαρτυρήσας ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεισθήκει Φιλίππῳ.

Τί οὖν ποτ' αἴτιον, θαυμάζει' ἴσως, τὸ καὶ τοὺς Ὀλυνθίους καὶ τοὺς Ἐρετριέας καὶ τοὺς Ὠρεΐτας ἡδῖον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντας ἔχειν ἢ τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν; ὅπερ καὶ παρ' ὑμῖν, ὅτι τοῖς μὲν ὑπὲρ τοῦ βελτίστου λέγουσιν οὐδὲ βουλομένοις ἐνεστιν ἐνίστε πρὸς χάριν οὐδὲν εἰπεῖν· τὰ γὰρ πράγματ' ἀνάγκη σκοπεῖν ὅπως σωθήσεται· οἱ δ' ἐν αὐτοῖς οἷς χαρίζονται Φιλίππῳ συμπράττουσιν. εἰσφέρειν ἐκέλευον, οἱ δ' οὐδὲν δεῖν ἔφασκαν· πολεμεῖν καὶ μὴ πιστεύειν, οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην, ἕως ἐγκατελήφθησαν. τᾶλλα τὸν αὐτὸν τρόπον οἶμαι πάνθ', ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγω· οἱ μὲν ἐφ' οἷς ἡδὴ χαριοῦνται, ταῦτ' ἔλεγον καὶ ἐλύπουν οὐδὲν, οἱ δ' ἐξ ὧν ἔμελλον σωθήσεσθαι, προσῆσαν δ' ἀπέχθεται. πολλὰ δὲ καὶ τὰ τελευταῖα οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάριν οὔτε δι' ἄγνοίαν οἱ πολλοὶ προέεντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, ἐπειδὴ τοῖς ὄλοις ἤττασθαι ἐνόμιζον. ὁ νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω δέδοικ' ἐγὼ μὴ πάθῃθ' ὑμεῖς, ἐπειδὴν εἰδῆτε ἐκ λογισμοῦ μηδὲν ὑμῖν ἐνόν. καίτοι μὴ γένοιτο, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ· τεθνάναι γὰρ μυριάκις κρεῖττον ἢ κολακείᾳ τι ποιῆσαι Φιλίππῳ καὶ προέσθαι τῶν 128 ὑπὲρ ὑμῶν λεγόντων τινάς. καλήν γ' οἱ πολλοὶ νῦν ἀπειλήφασιν Ὠρειτῶν χάριν, ὅτι τοῖς Φιλίππου φίλοις ἐπέτρεψαν αὐτούς, τὸν δ' Εὐφραῖον ἐώθουν· καλήν γ' ὁ δῆμος ὁ Ἐρετριέων, ὅτι τοὺς μὲν ὑμετέρους πρέσβεις ἀπήλασε, Κλειτάρχῳ δ' ἐνέδωκεν αὐτόν· δουλεύουσιν γε μαστιγούμενοι καὶ στρεβλούμενοι. καλῶς Ὀλυνθίῳ ἐφείσατο τῶν τὸν μὲν Λασσθένη ἱπαρ-

χον χειροτονησάντων, τὸν δ' Ἀπολλωνίδην ἐκβαλόν-
 67 των. μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν, καὶ κακῶς
 βουλευομένους καὶ μηδὲν ὧν προσήκει ποιεῖν ἐθέλον-
 τας, ἀλλὰ τῶν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν λεγόντων ἀκροαμέ-
 νους, τηλικαύτην ἡγεῖσθαι πόλιν οἰκεῖν τὸ μέγεθος
 68 ὥστε μηδὲν, μηδ' ἂν ὁτιοῦν ἦ, δεινὸν πείσεσθαι. καὶ
 μὴν κακέκιν' οὐ γὰρ αἰσχροῦν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν συμβάντος
 τινός "τίς γὰρ ἂν ᾤηθη ταῦτα γενέσθαι; νῆ τὸν Δία,
 "ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι."
 πόλλ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιεν Ὀλύμπιοι νῦν, ἃ τότε εἰ προεί-
 δοντο, οὐκ ἂν ἀπώλοντο· πόλλ' ἂν ὤρεται, πολλὰ Φω-
 69 κεῖς, πολλὰ τῶν ἀπολωλότων ἕκαστοι. ἀλλὰ τί τούτων
 ὄφελος αὐτοῖς; ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος, ἂν τε μεῖζον
 ἂν τ' ἔλαττον ἦ, τότε χρὴ καὶ ναύτην καὶ κυβερνήτην
 καὶ πάντ' ἄνδρα ἐξῆς προθύμους εἶναι, καὶ ὅπως μῆθ'
 ἑκὼν μῆτ' ἄκων μηδεὶς ἀνατρέψει, τοῦτο σκοπεῖσθαι.
 70 ἐπειδὴν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρσχη, μάταιος ἡ σπουδή. καὶ
 ἡμεῖς τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἕως ἐσμέν σφ',
 πόλιν μεγίστην ἔχοντες, ἀφορμὰς πλείστας, ἀξίωμα
 κάλλιστον, — τί ποιῶμεν; πάλαι τις ἡδέως ἂν ἴσως
 ἐρωτήσας κἀθηται. ἐγὼ νῆ Δί' ἐρῶ, καὶ γράψω δέ,
 ὥστ' ἔάν βούλησθε, χειροτονήσετε. αὐτοὶ πρῶτον
 ἀμυνόμενοι καὶ παρασκευαζόμενοι, τριήρεσι καὶ χρή-
 μασι καὶ στρατιώταις λέγω· καὶ γὰρ ἂν ἅπαντες δῆπου
 δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῖν γ' ὑπὲρ τῆς
 71 ἐλευθερίας ἀγωνιστέον· ταῦτα δὲ πάντ' αὐτοὶ παρα-
 σκευασάμενοι καὶ ποιήσαντες τοῖς Ἑλλησι φανερὰ τοὺς
 ἄλλους ἤδη παρακαλῶμεν, καὶ τοὺς ταῦτα διδάξοντας
 ἐκπέμπωμεν πρέσβεις πανταχοῦ, εἰς Πελοπόννησον,
 εἰς Ῥόδον, εἰς Χίον, ὡς βασιλέα λέγω (οὐδὲ γὰρ τῶν
 ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέστηκε τὸ μὴ τοῦτον ἑᾶσαι
 πάντα καταστρέψασθαι), ἵν' ἔάν μὲν πείσητε, κοινω-

νους ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων, ἂν
 τι δέη, εἰ δὲ μὴ, χρόνους γε ἐμποιῇτε τοῖς πράγμασιν.
 72 Ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶ πρὸς ἄνδρα καὶ οὐχὶ συνεστώσης πό-
 λεως ἰσχύον ὁ πόλεμος, οὐδὲ τοῦτ' ἄχρηστον, οὐδ' αἱ
 πέρυσαι πρεσβεῖαι αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐκεῖναι
 καὶ κατηγορεῖαι, ἃς ἐγὼ καὶ Πολύευκτος ὁ βέλτιστος
 ἐκείνοσὶ καὶ Ἠγήσιππος καὶ Κλειτόμαχος καὶ Λυκοῦρ-
 γος καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις περιήλθομεν, καὶ ἐποιήσα-
 μεν ἐπισχεῖν ἐκεῖνον καὶ μήτ' ἐπ' Ἀμβρακίαν ἐλθεῖν
 73 μήτ' εἰς Πελοπόννησον ὁρμῆσαι. οὐ μέντοι λέγω μη-
 δὲν αὐτοὺς ὑπὲρ αὐτῶν ἀναγκαῖον ἐθέλοντας ποιεῖν
 τοὺς ἄλλους παρακαλεῖν· καὶ γὰρ εὐήθεις τὰ οἰκεία αὐ-
 τοὺς προκείμενους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι,
 καὶ τὰ παρόντα περιορῶντας ὑπὲρ τῶν μελλόντων
 τοὺς ἄλλους φοβεῖν. οὐ λέγω ταῦτα, ἀλλὰ τοῖς μὲν
 ἐν Χερρονήσῳ χοήματ' ἀποστέλλειν φημί δεῖν καὶ τὰ ἄλ-
 λα ὅσα ἀξιοῦσι ποιεῖν, αὐτοὺς δὲ παρασκευάζεσθαι,
 καὶ πρῶτους ἂν χρὴ ποιοῦντας τότε καὶ τοὺς ἄλλους 130
 Ἕλληνας συγκαλεῖν, συνάγειν, διδάσκειν, νουθε-
 τεῖν· ταῦτ' ἐστὶ πόλεως ἀξίωμα ἐχούσης ἡλικίον ὑμῖν
 74 ὑπάρχει. εἰ δ' οἴεσθε Χαλκιδέας τὴν Ἑλλάδα σώσειν
 ἢ Μεγαρέας, ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθαι τὰ πράγματα,
 οὐκ ὀρθῶς οἴεσθε· ἀγαπητὸν γὰρ ἐὰν αὐτοὶ σώζων-
 ται τούτων ἕκαστοι. ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο πρακτέον· ὑμῖν
 οἱ πρόγονοι τοῦτο τὸ γέρας ἐκτήσαντο καὶ κατέλιπον
 75 μετὰ πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων. εἰ δ' ὁ βούλεται
 ζητῶν ἕκαστος καθεδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποι-
 ῇσει σκοπῶν, πρῶτον μὲν οὐ μήποθ' εὖρη τοὺς ποιή-
 σοντας, ἔπειτα δέδοικα ὅπως μὴ πάνθ' ἅμα, ὅσα οὐ
 βουλόμεθα, ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γένηται.
 76 Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα λέγω, ταῦτα γράφω· καὶ οἴ-
 μαι καὶ νῦν ἐτι ἐπανορθωθῆναι ἂν τὰ πράγματα τού-

των γιγνομένων. εἰ δέ τις ἔχει τι τούτων βέλτιον, λέ-
γέτω καὶ συμβουλευέτω. ὅτι δ' ὑμῖν δοῖται, τοῦτ', ὅτι
πάντες θεοὶ, συνενέγκοι.

X.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Καὶ οὗτος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει τῷ φθάνοντι καὶ πλέον
οὐδὲν οὐδὲ ἴδιον, πλην τὸ περὶ τῆς ὁμοιοῦς πολιτείας· δια-
φερομένων γὰρ τῶν πλουσίων πρὸς τοὺς πένητας, ὁ Δημοσθέ-
νης καταπαύειν πειράται τὴν στάσιν, τῷ μὲν δήμῳ παραινῶν ¹³
μὴ δημεύειν τὰς τῶν πλουσίων οὐσίας, τοῖς δὲ πλουσίοις μὴ
φθονεῖν τοῖς ἀπόροις τοῦ δημοσίου λήμματος. πείθει δὲ τοὺς
Ἀθηναίους καὶ πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα περὶ συμμαχίας
πρὸςβέβησθαι.

Καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ
ᾧ βουλευέσθε, καὶ ἀναγκαῖα τῇ πόλει, πειράσομαι
περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἃ νομίζω συμφέρειν. οὐκ ὀλίγων δ'
ὄντων ἁμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλε-
γμένων, ἕξ ᾧ φαύλως ταῦτ' ἔχει, οὐδὲν ἔστιν, ὧς ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, τῶν πάντων δυσκολώτερον εἰς τὸ πα-
ρὸν ἢ ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν πρα-
γμάτων, καὶ τοσοῦτον χρόνον σπουδάξετε ὅσον ἂν κάθ-
ησθε ἀκούοντες, ἢ προσαγγελθῇ τι νεώτερον, εἴτ' ἀπελ-
θὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν φροντίζει περὶ αὐ-
2 τῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. ἡ μὲν οὖν ἀσέλγεια καὶ πλε-
ονεξία, ἣ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους Φίλιππος χρη-
ταί, τοσαύτη τὸ πλῆθος ὅσῃν ἀκούετε· ὅτι δ' οὐκ ἐν

ταύτης ἐκεῖνον ἐπισχεῖν ἐκ λόγου καὶ δημηγορίας οὐδείς
 ἀγνοεῖ θῆπου. καὶ γὰρ εἰ μὴδ' ἀφ' ἐνὸς τῶν ἄλλων
 τοῦτο μαθεῖν δύναται τις, ὥδ'ι λογισάσθω. ἡμεῖς οὐ-
 δαμοῦ πώποτε, ὅπου περὶ τῶν δικαίων εἰπεῖν ἐδέησεν,
 ἡττήθημεν οὐδ' ἀδικεῖν ἐδόξαμεν, ἀλλὰ πάντων παν- 132
 3 ταχοῦ κρατοῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ. ἄρ' οὖν διὰ
 τοῦτ' ἐκείνῳ φαύλως ἔχει τὰ πράγματα ἢ τῇ πόλει κα-
 λῶς; πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἐπειδὴν γὰρ ὁ μὲν λαβὼν μετὰ
 ταῦτα βαδίζῃ τὰ ὄπλα, πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐτοίμως κινδυ-
 νεύσων, ἡμεῖς δὲ καθώμεθα εἰρηκότες τὰ δίκαια, οἱ δ'
 ἀκηκοότες, εἰκότως, οἶμαι, τοὺς λόγους τὰ ἔργα παρέρ-
 χεται, καὶ προσέχουσιν ἅπαντες οὐχ οἷς εἰπομέν ποθ'
 ἡμεῖς δικαίοις ἢ νῦν ἂν εἰποῖμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν.
 ἐστὶ δὲ ταῦτα οὐδένα τῶν ἀδικουμένων σωζειν δυνά-
 4 μενα· οὐδὲν γὰρ δεῖ πλείω περὶ αὐτῶν λέγειν. τοιγάρτοι
 διεστηκότων εἰς δύο ταῦτα τῶν ἐν ταῖς πόλεσι, τῶν
 μὲν εἰς τὸ μῆτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς μῆτε
 δουλεύειν ἄλλῳ, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐξ ἴσου
 πολιτεύεσθαι, τῶν δ' εἰς τὸ ἄρχειν μὲν τῶν πολιτῶν
 ἐπιθυμεῖν, ἑτέρῳ δ' ὑπακούειν, δι' ὅτου ποτ' ἂν οἶων-
 ται τοῦτο θυγήσεσθαι ποιῆσαι, οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέ-
 σεως, οἱ τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες,
 κεκρατήκασιν πανταχοῦ, καὶ πόλεις δημοκρατουμένη βε-
 βαίως οὐκ οἶδ' εἰ τίς ἐστὶ τῶν πασῶν λοιπὴ πλὴν ἢ
 5 ἡμετέρα. καὶ κεκρατήκασιν οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολι-
 τείας ποιοῦμενοι πᾶσιν, ὅσοις πράγματα πράττεται,
 πρώτῳ μὲν πάντων καὶ πλείστῳ τῷ τοῖς βουλομένοις
 χρήματα λαμβάνειν ἔχειν τὸν δῶσοντα ὑπὲρ αὐτῶν,
 δευτέρῳ δὲ καὶ οὐδὲν ἐλάττονι τούτου τῷ δυνάμιν τὴν
 καταστρεφομένην τοὺς ἐναντιουμένους αὐτοῖς ἐν οἷς
 6 ἂν αἰτήσωσι χρόνοις παρεῖναι. ἡμεῖς δ' οὐ μόνον τού-
 τοις ὑπολειπόμεθα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὐδ'

ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκό- 133
 σιν ἢ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον εὐόικαμεν ἀνθρώποις·
 εἰτ', οἶμαι, (δεῖ γὰρ, ὥς ἐγὼ κρίνω, λέγειν τάληθῃ)
 οὕτω διαβεβλήμεθα καὶ καταπεφρονήμεθα ἐκ τούτων
 ὥστε τῶν ἐν αὐτῷ τῷ κινδυνεύειν ὄντων οἱ μὲν ὑπὲρ
 τῆς ἡγεμονίας ἡμῖν ἀντιλέγουσιν, οἱ δ' ὑπὲρ τοῦ ποῦ
 συνεδρεύσουσι, τινὲς δὲ καθ' αὐτοὺς ἀμύνεσθαι μάλ-
 λον ἢ μεθ' ἡμῶν ἐγνώκασιν.

7 Τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι; οὐ γὰρ
 ἀπεχθάνεσθαι μὰ τὸν Δία καὶ πάντας θεοὺς προαι-
 ροῦμαι· ἴν' ὑμῶν ἕκαστος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο
 γνῶ καὶ εἰδῇ, ὅτι ἡ καθ' ἡμέραν ῥαστώνη καὶ ῥαθυ-
 μία, ὥσπερ τοῖς ἰδίῳις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν
 οὐκ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων ποιεῖ τὴν αἰσθησιν
 εὐθέως, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαν-

8 τᾶ. ὁρᾶτε Σέρρειον καὶ Δυρίσκον· ταῦτα γὰρ πρῶ-
 του ὀλιγορήθη μετὰ τὴν εἰρήνην, ἃ πολλοῖς ὑμῶν
 οὐδὲ γινώριμά ἐστιν ἰσως. ταῦτα μέντοι ἐαθύντα καὶ
 παροφθύντα ἀπώλεσε Θράκην καὶ Κερσοβλέπτην, σύμ-
 μαχον ὄνθ' ὑμῶν. πάλιν ταῦτ' ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ
 οὐδεμιᾶς βοηθείας τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν κατέσκαπτε
 Πορθμὸν, καὶ τυραννίδα ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπε-

9 τείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ. ταύτης ὀλιγορουμένης
 Μέγαρα ἐάλω παρὰ μικρόν. οὐδὲν ἐφροντίδατε οὐδ'
 ἐπεστράφητε οὐδὲν τούτων, οὐδ' ἐνεδειξασθε τοῦθ',
 ὅτι οὐκ ἐπιτρέφετε ταῦτα ποιεῖν αὐτῷ· Ἀντρώνας
 ἐπρίατο καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον τὰ ἐν Ὀρεῶι πράγματ'

10 εἰλήφει. πολλὰ δὲ καὶ παραλείπω, Φερὰς, τὴν ἐπ' Ἀμ-
 βρακίαν ὁδὸν, τὰς ἐν Ἡλιδι σφαγὰς, ἄλλα μυρία· οὐ 134
 γὰρ ἴν' ἐξαριθμῆσμαι τοὺς βεβιασμένους καὶ τοὺς
 ἡδικομένους ὑπὸ Φιλίππου, ταῦτα διεξῆλθον, ἀλλ'
 ἵνα τοῦθ' ὑμῖν δείξω, ὅτι οὐ στήσεται πάντας ἀνθρώ-

πους ἀδικῶν, τὰ δ' ὑφ' αὐτῷ ποιούμενος Φίλιππος, εἰ μὴ τις αὐτὸν κωλύσει.

- 11 Εἰσὶ δέ τινες οἳ πρὶν ἀκοῦσαι τοὺς ὑπὲρ τῶν πραγμάτων λόγους εὐθέως εἰώθασιν ἐρωτᾶν "τί οὖν χρὴ ποιεῖν;" οὐχ ἔν' ἀκούσαντες ποιήσωσι (χρησιμώτατοι γὰρ ἂν ἦσαν ἀπάντων), ἀλλ' ἵνα τοῦ λέγοντος ἀπαλλαγῶσιν. δεῖ δ' ὅμως εἰπεῖν ὅτι χρὴ ποιεῖν. πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γινῶναι, ὅτι τῇ πόλει Φίλιππος πολεμεῖ καὶ τὴν εἰρήνην λέλυκε, καὶ κακόνους μὲν ἐστὶ καὶ ἐχθρὸς ὅλη τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει, προσθήσω δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει θεοῖς, οἵπερ αὐτὸν ἐξολέσειαν, οὐδενὶ μέντοι μᾶλλον ἢ τῇ πολιτεῖα πολεμεῖ οὐδ' ἐπιβουλεύει, καὶ σκοπεῖ μᾶλλον οὐδὲν τῶν πάντων ἢ πῶς ταύτην κα-
- 12 ταλύσει. καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης τρόπον τινὰ νῦν γε δὴ ποιεῖ. λογίζεσθε γάρ. ἄρχειν βούλεται, τούτου δ' ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπέιληφεν ὑμᾶς. ἀδικεῖ πολὺν χρόνον ἤδη, καὶ τοῦτ' αὐτὸς ἄριστα σύνειδεν αὐτῷ. οἷς γὰρ οὖσιν ὑμετέροις ἔχει χρῆσθαι, τούτοις ἅπαντα τᾶλλα βεβαίως κέκτηται. εἰ γὰρ Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν προεῖτο, οὐδ' ἂν ἐν Μακεδονίᾳ μένειν ἄσφα-
- 13 λῶς ἐδύνατο. ἀμφοτέρω οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ὑμῖν ἐπιβουλεύοντα καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. εὖ φρονεῖν δ' ὑμᾶς ὑπολαμβάνων δικαίως μισεῖν αὐτὸν ἡγείται. πρὸς δὲ τούτοις τοσούτοις οὖσιν οἶδεν ἀκριβῶς ὅτι οὐδ' ἂν ἀπάντων τῶν ἄλλων γένηται κύριος, οὐδὲν ἐστ' 135 αὐτῷ βεβαίως ἔχειν, ἕως ἂν ὑμεῖς δημοκρατήσθε, ἀλλ' ἔάν ποτε συμβῇ τι πταῖσμα (πολλὰ δ' ἂν γένοιτο ἀνθρώπων), ἥξει πάντα τὰ νῦν βεβιασμένα καὶ καταφεύ-
- 14 ξεται πρὸς ὑμᾶς. ἐστὲ γὰρ ὑμεῖς οὐκ αὐτοὶ πλεονεκτῆσαι καὶ κατασχεῖν ἀρχὴν εὖ πεφυκότες, ἀλλ' ἕτερον λαβεῖν κωλύσαι καὶ ἔχοντ' ἀφελέσθαι καὶ ὅλως ἐνοχλή-

- σαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις καὶ πάντας ἀνθρώπους
εἰς ἐλευθερίαν ἐξελεῖσθαι δεινοί. οὐκ οὖν βούλεται τοῖς
αὐτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεῖν,
15 οὐ κακῶς οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενος. πρῶτον μὲν
δὴ τοῦτο δεῖ, ἐχθρὸν ὑπειληφέναι τῆς πολιτείας καὶ τῆς
δημοκρατίας ἀδιάλλακτον ἐκείνον, δεύτερον δὲ εἰδέναι
σαφῶς ὅτι πάνθ' ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζε-
ται νῦν, ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν παρασκευάζεται. οὐ
γὰρ οὕτως εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν οὐδεὶς ὥσθ' ὑπολαμβά-
νειν τὸν Φίλιππον τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν (τί γὰρ
ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ Μάστε-
ραν καὶ ἃ νῦν φασὶν αὐτὸν ἔχειν) τούτων μὲν ἐπιθυ-
μεῖν καὶ ὑπὲρ τοῦ ταῦτα λαβεῖν καὶ πόρους καὶ χειμῶνας
16 καὶ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ὑπομένειν, τῶν δ' Ἀθη-
ναίων λιμένων καὶ νεωρίων τῶν τριήρων καὶ καὶ ἔργων
τῶν ἀργυρείων καὶ τοσοῦτων προσόδων καὶ τόπου καὶ
δόξης, ὧν μὴτ' ἐκείνῳ μὴτ' ἄλλῳ γένοιτο μηδενὶ χειρω-
σαμένῳ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν κυριεῦσαι, οὐκ ἐπιθυ-
μεῖν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμᾶς εἴσαι ἔχειν, ὑπὲρ δὲ τῶν
μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις σιροῖς
17 ἐν τῷ βαράθρῳ χειμάζειν. οὐκ ἐστὶ ταῦτα, ἀλλὰ κά-
κεῖνα ὑπὲρ τοῦ τούτων γενέσθαι κύριος καὶ τᾶλλα 136
πάντα πραγματεύεται. ταῦτα τοίνυν ἕκαστον εἰδότε
καὶ γινώσκοντα παρ' αὐτῷ δεῖ μὰ Δί' οὐ γράψαι κε-
λεύειν πόλεμον τὸν τὰ βέλτιστα ἐπὶ πᾶσι δικαίοις συμ-
βουλεύοντα· τοῦτο μὲν γὰρ ἐστὶ λαβεῖν ὅτῳ πολεμή-
σετε βουλομένων, οὐχ ἃ τῇ πόλει συμφέρει πράττειν.
18 ὁρᾶτε γάρ. εἰ δι' ἃ πρῶτα παρεσπόνδῃσε Φίλιππος ἢ
δεύτερα ἢ τρίτα (πολλὰ γὰρ ἐστὶν ἐφεξῆς) ἔγραψέ τις
αὐτῷ πολεμεῖν, ὃ δ' ὁμοίως ὥσπερ νῦν, οὐ γράφον-
τος οὐδενὸς ὑμῶν πόλεμον, Καρδιανοῖς ἐβοήθει, οὐκ
ἂν ἀνηρπασμένος ἦν ὁ γράψας, καὶ διὰ τοῦτο πάντες

19 ἡτιῶντ' ἂν αὐτὸν Καρδιανοῖς βεβοηθήκεναι· μὴ τοί-
 νυν ζητεῖτε ὄντινα ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαρτάνει μι-
 σήσετε καὶ τοῖς παρ' ἐκείνουμισθαρονοῦσι διασπάσα-
 σθαι παραβαλεῖτε· μὴδ' αὐτοὶ χειροτονησάντες πόλε-
 μον βούλεσθε παρ' αὐτοῖς ὑμῖν ἐρίξειν, εἰ δέον ἢ μὴ
 δέον ὑμᾶς τοῦτο πεποιηκέναι· ἀλλ' ὃν ἐκεῖνος πολε-
 μεῖ τρόπον, τοῦτον μιμείσθε, τοῖς μὲν ἀμυνομένοις
 ἤδη χρήματα καὶ τᾶλλα ὅσων δέονται διδόντες, αὐ-
 τοὶ δ' εἰσφέροντες, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ κατασκευ-
 αζόμενοι στρατεύμα, τριήρεις ταχείας, ἵππους, ἵππα-
 20 γαγούς, τᾶλλα ὅσα εἰς πόλεμον, ἐπεὶ νῦν γε γέλως
 ἔσθ' ὥς χρωμέθα τοῖς πράγμασι, καὶ Φίλιππον δ' αὐ-
 τὸν οὐδὲν ἂν ἄλλο οἶμαι μὰ τοὺς θεοὺς εὐξασθαι ποι-
 εῖν τὴν πόλιν ἢ ταῦτα ἃ νῦν ποιεῖτε· ὑστερίζετε, ἀνα-
 λίσκετε, ὅτῳ παραδώσετε τὰ πράγματα ζητεῖτε, δυσχε-
 ραίνετε, ἀλλήλους αἰτιασθε. ἀφ' οὗ δὲ ταῦτα γίγνεται
 21 ἐγὼ διδάξω, καὶ ὅπως παύσεται λέξω. οὐδὲν πώποτε, 137
 ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστή-
 σασθε οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸ συμβαί-
 νον αἰεὶ διώκετε, εἰτ' ἐπειδὴν ὑστερίσητε, παύεσθε·
 ἕτερον πάλιν ἂν συμβῇ τι, παρασκευάζεσθε καὶ θορυ-
 22 βεῖσθε. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔχει· οὐκ ἐνεστι βοηθείαις
 χρωμένους οὐδὲν τῶν δεόντων ποτὲ πράξαι, ἀλλὰ κα-
 τασκευάσαντας δεῖ δύναμιν, καὶ τροφήν ταύτη πορί-
 σαντας καὶ ταμίας καὶ δημοσίους, καὶ ὅπως ἐνὶ τῇ τῶν
 χρημάτων φυλακῇ ἀκριβεστάτην γενέσθαι, οὕτω ποι-
 ῆσαντας, τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων
 λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ,
 καὶ μηδεμίαν πρόφασιν τοῦ πλεῖν ἄλλοσε ἢ πράττειν
 23 ἄλλο τι τῷ στρατηγῷ καταλείπειν. ἂν δ' οὕτω ποιη-
 σῃτε καὶ τοῦτ' ἐτελέσητε ὥς ἀληθῶς, ἄρειν εἰρήνην
 δικαίαν καὶ μένειν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ Φίλιππον ἀναγκά-

σετε, ἢ πολεμήσεται ἔξ ἴσου· καὶ ἴσως ἂν, ἴσως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς πυνθάνεσθε τί ποιεῖ Φίλιππος καὶ ποῖ πορεύεται, οὕτως ἂν ἐκεῖνος φροντίσαι ποῖ ποθ' ἢ τῆς πόλεως ἀπήρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται.

- 24 Εἰ δέ τω δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης πολλῆς καὶ πό-
νων πολλῶν καὶ πραγματείας εἶναι, καὶ μάλ' ὀρθῶς
δοκεῖ· ἀλλ' ἐὰν λογίσσῃται τὰ τῇ πόλει μετὰ ταῦτα γε-
νησόμενα, εἰν ταῦτα μὴ ἐθέλῃ ποιεῖν, εὐρήσει λυσι-
τελοῦν τὸ ἐκόντας ποιεῖν τὰ θέοντα. εἰ μὲν γὰρ ἐστί
τις ἐγγυητὴς ὑμῖν θεῶν (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς
ἂν γένοιτο ἀξιοχρεῶς τηλικούτου πράγματος) ὥς, ἐὰν
ἄγῃθ' ἡσυχίαν καὶ ἅπαντα πρόησθε, οὐκ ἐπ' αὐτοὺς 138
25 ὑμᾶς τελευτῶν ἐκεῖνος ἦξει, αἰσχρὸν μὲν νῆ τὸν Δία
καὶ πάντας θεοὺς καὶ ἀνάξιον ὑμῶν καὶ τῶν ὑπαρχόν-
των τῇ πόλει καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνους, τῆς
ἰδίας ῥαθυμίας ἔνεκα τοὺς ἄλλους ἅπαντας Ἑλλήνας
εἰς δουλείαν προέσθαι, καὶ ἔγωγ' αὐτὸς μὲν τεθνάναι
26 μᾶλλον ἂν ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βουλοίμην· οὐ μὲν ἄλλ'
εἰ τις ἄλλος λέγει καὶ ὑμᾶς πείθει, ἔστω, μὴ ἀμύνεσθε,
ἅπαντα πρόεσθε. εἰ δὲ μηδενὶ τοῦτο δοκεῖ, τὸνναν-
τίον δὲ πρόοισμεν ἅπαντες, ὅτι ὅσῳ ἂν πλειόνων ἐάσω-
μεν ἐκείνον γενέσθαι κύριον, τοσούτῳ χαλεπωτέρῳ
καὶ ἰσχυροτέρῳ χρῆσόμεθα ἐχθρῷ, ποῖ ἀναδυόμεθα,
ἢ τί μέλλομεν; ἢ πότε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ θεόν-
27 τα ποιεῖν ἐθέλῃσομεν; ὅταν νῆ Δί' ἀνάγκη τις ᾗ. ἀλλ'
ἦν μὲν ἂν τις ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἀνάγκην εἰποι, οὐ
μόνον ἤδη πάρεστιν. ἀλλὰ καὶ πάσαι παρελήλυθε, τὴν
δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δήπου μὴ γενέσθαι δεῖ.
διαφέρει δὲ τί; ὅτι ἐστὶν ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ με-
γίστη ἀνάγκη ἢ ὑπὲρ τῶν γιγνομένων αἰσχύνῃ, καὶ
μεῖζω ταύτης οὐκ οἶδ' ἥ τινα ἂν εἰποι τις· δούλῳ δὲ

πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς, ἃ μῆτε γένοιτο οὔτε λέγειν ἄξιον.

- 28 Τὸ μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τὰ τοιαῦτα ὀκνηρῶς διακείσθαι, ἃ δεῖ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς οὐσίαις λειτουργῆσαι ἕκαστον, ἐστὶ μὲν οὐκ ὀρθῶς ἔχον, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐ μὴν ἄλλ' ἔχει τινὰ πρόφασιν ὅμως· τὸ δὲ μὴδ' ὅς' ἀκούσαι δεῖ μὴδ' ὅσα βουλευσασθαι προσήκει, μὴδὲ ταῦτ' ἐθέλειν ἀκούειν, τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέ-
 29 χεται κατηγορίαν. ὑμεῖς τοίνυν οὐκ ἀκούειν, πρὶν ἂν 139 ὥσπερ νῦν αὐτὰ παρῇ τὰ πράγματα, οὐχὶ βουλευέσθαι περὶ οὐδενὸς εἰώθατ' ἐφ' ἡσυχίας, ἀλλ' ὅταν μὲν ἐκείνος παρασκευάζεται, ἀμελήσαντες τοῦ ποιεῖν ταῦτό καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ὁρᾶσθε, καὶ ἂν τι λέγῃ τις, ἐκβάλλετε, ἐπειδὴν δ' ἀπολωλὸς ἢ πολιορκούμενόν τι πύθῃσθε, τήνικαὐτ' ἀκροᾶσθε καὶ παρασκευάζε-
 30 σθε. ἦν δ' ἀκηκοέναι μὲν καὶ βεβουλευσθαι τότε καιρὸς, ὅθ' ὑμεῖς οὐκ ἠθέλετε, πράττειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις νῦν, ἡνίκ' ἀκούετε. τοιγαροῦν ἐκ τῶν τοιούτων ἐθῶν μόνοι τῶν πάντων ἀνθρώπων ὑμεῖς τοῖς ἄλλοις τούναντίον ποιεῖτε· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλευέσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα.

- 31 Ὁ δὲ λοιπὸν ἐστὶ, καὶ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δ' οὐδὲ νῦν, τοῦτ' ἐρῶ. οὐδενὸς τῶν πάντων οὕτως ὡς χρημάτων δεῖ τῇ πόλει πρὸς τὰ νῦν ἐπιόντα πράγματα. συμβέβηκε δ' εὐτυχήματα ἀπὸ ταῦτομάτου, οἷς ἂν χρησώμεθα ὀρθῶς, ἴσως ἂν γένοιτο τὰ θέοντα. πρῶτον μὲν γὰρ οἷς βασιλεὺς πιστεύει καὶ εὐεργέτας ὑπέληφεν ἑαυτοῦ, οὗτοι μισοῦσι καὶ πολεμοῦσι Φιλίπ-
 32 πῳ. ἐπειδ' ὁ πράττων καὶ συνειδὼς ἅπανθ' ὃ Φίλιππος κατὰ βασιλέως παρασκευάζεται, οὗτος ἀνάσπαστος γέγνε, καὶ πάσας τὰς πράξεις βασιλεὺς οὐχ ἡμῶν κατη-

- γορούντων ἀκούσεται, οὓς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος ἂν ἡγησάιτο τοῦ ἰδίου λέγειν, ἀλλὰ τοῦ πράξαντος αὐτοῦ καὶ διοικούντος, ὥστ' εἶναι πιστὰς τὰς κατηγορίας, 140 καὶ λοιπὸν λόγον εἶναι τοῖς παρ' ἡμῶν πρέσβεσιν, ὃν
- 33 βασιλεὺς ἤδιστ' ἂν ἀκούσαι, ὥς τὸν ἀμφοτέρους ἀδικούντα κοινῇ τιμωρήσασθαι δεῖ, καὶ ὅτι πολὺ τῷ βασιλεῖ φοβερώτερός ἐσθ' ὁ Φίλιππος, ἂν προτέροις ἡμῖν ἐπιθῇται· εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοι τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκείνου ἤδη πορεύσεται. ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπάντων οἶμαι δεῖν ὑμᾶς πρεσβεῖαν ἐκπέμπειν, ἥτις τῷ βασιλεῖ διαλέξεται, καὶ τὴν ἀρελτερίαν ἀποθέσθαι, δι' ἣν πολλάκις ἡλαττώθητε, "ὁ δὲ βάρβαρος καὶ ὁ
- 34 κοινὸς ἅπασιν ἐχθρὸς" καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ γὰρ ὅταν τιν' ἴδω τὸν μὲν ἐν Σούσοις καὶ Ἐκβατάνοις δεδουκότα καὶ κακόνουν εἶναι τῇ πόλει φάσκοντα, ὃς καὶ πρότερον συνεπηνώρθωσε τὰ τῆς πόλεως πράγματα καὶ νῦν ἐπηγγέλλετο (εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθ' ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε, οὐ τὰ γε ἐκείνου αἰτία), ὑπὲρ δὲ τοῦ ἐπὶ ταῖς θύραις ἐγγὺς οὕτως ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αὐξανόμενου ληστοῦ τῶν Ἑλλήνων ἄλλο τι λέγοντα, θαυμάζω, καὶ δέδοικα τοῦτον, ὅστις ἂν ἥ ποτ', ἐγὼ γ', ἐπειδὴ οὐχ οὗτος Φίλιππον.
- 35 Ἔστι τοίνυν τι πρᾶγμα καὶ ἄλλο, ὃ λυμαίνεται τὴν πόλιν ὑπὸ βλασφημίας ἀδίκου καὶ λόγων οὐ προσηκόντων διαβεβλημένην, εἴτα τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων ἐν τῇ πολιτείᾳ βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει· καὶ πάντων, ὅσα ἐκλείπει, θεὸν παρὰ του γίνεσθαι, ἐπὶ τοῦθ' εὐρήσετε τὴν αἰτίαν ἀναφερομένην. περὶ
- 36 οὗ πᾶν μὲν φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἄλλ' ἐρῶ· οἶμαι γὰρ ἔξειν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τὰ δίκαια ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν πρὸς τοὺς εὐπόρους καὶ ὑπὲρ τῶν κεκτημένων τὰς οὐσίας πρὸς τοὺς καταδεεῖς, 141

εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου καὶ τὰς βλασφημίας ὥς ἐπὶ τῷ
 θεωρικῷ ποιῶνται τινες οὐχὶ δικαίως, καὶ τὸν φόβον,
 ὥς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ· οὐ
 οὐδὲν ἂν εἰς τὰ πράγματα μείζον εἰσενεγκαίμεθα, οὐδ'
 37 ὅ τι κοινῇ μᾶλλον ἂν ὅλην ἐπιρρώσειε τὴν πόλιν. οὐ-
 τωσὶ δὲ σκοπεῖτε· ἐρῶ δ' ὑπὲρ τῶν ἐν χρεῖα δοκούν-
 των εἶναι πρότερον. ἦν ποτ' οὐ πάλα παρ' ἡμῖν, ὅτ'
 οὐ προσήει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκα-
 τόν· καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν τριηραρχεῖν δυναμένων οὐδὲ
 τῶν εἰσφέρειν, ὅστις οὐκ ἤξιον τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυ-
 τὸν ποιεῖν, ὅτι χρήματα οὐ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τριήρεις
 ἐπλεον καὶ χρημάτων ἐγίγνετο καὶ πάντ' ἐποιούμεεν τὰ
 38 δέοντα. μετὰ ταῦτα ἡ τύχη, καλῶς ποιούσα, πολλὰ πε-
 ποιήκε τὰ κοινὰ, καὶ τετρακῶσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν τα-
 λάντων προσέρχεται, οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν
 τὰς οὐσίας ἐχόντων, ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων· οἱ
 γὰρ εὐποροὶ πάντες ἐρχονται μεθ' ἑξόντες τούτου, καὶ
 39 καλῶς ποιοῦσιν. τί οὖν παθόντες τοῦτο ὕνειδιζομεν
 ἀλλήλοις καὶ προφάσει χρώμεθα τοῦ μηδὲν τῶν δεόν-
 των ποιεῖν, πλὴν εἰ τῇ παρὰ τῆς τύχης βοηθείᾳ γεγο-
 νυῖα τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν; οὐς οὐτ' ἂν αἰτιασαίμην
 40 ἐγὼ γε οὐτ' ἄξιω. οὐδὲ γὰρ ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις ὁρῶ
 τῶν ἐν ἡλικίᾳ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους οὕτω διακείμε-
 νον οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα οὐδ' ἄτοπον τῶν ὄντων οὐ-
 δένα ὥστε, εἰ μὴ ποιήσουσιν ἅπαντες ὅς' ἂν αὐτός.
 οὐ φάσκοντα ποιήσειν οὐδὲν οὐδ' αὐτόν· καὶ γὰρ ἂν
 τοῖς τῆς κακώσεως εἰη νόμοις αὐτός γε ἔνοχος· δεῖ γὰρ,
 οἶμαι, τοῖς γονεῦσι τὸν ὠρισμένον ἐξ ἀμφοτέρων ἐρα- 142
 νον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως καὶ παρὰ τοῦ νόμου, δικαί-
 41 ῶς φέρειν καὶ ἐκόντα ὑποτελεῖν. ὥσπερ τοίνυν ἑνὸς
 ἡμῶν ἐκάστου τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πό-
 λεως κοινούς δεῖ γονέας τοὺς σύμπαντας ἡγείσθαι, καὶ

προσῆκει τούτους οὐχ ὅπως ὧν ἡ πόλις δίδωσιν ἀφελέσθαι τι, ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἦν τούτων, ἄλλοθεν σκοπεῖν ὅπως μηδενὸς ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθῇσονται.

42 τοὺς μὲν τοίνυν εὐπόρους ταύτῃ χρωμένους τῇ γνώμῃ οὐ μόνον ἡγοῦμαι τὰ δίκαια ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ λυσιτελεῖν· τὸ γὰρ τῶν ἀναγκαίων τινὰ ἀποστερεῖν κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους τοῖς πράγμασι· τοῖς δ' ἐν ἐνδεείᾳ, δι' ὃ δυσχεραίνουσι τὸ πρᾶγμα οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες καὶ κατηγοροῦσι δικαίως,

43 τοῦτ' ἀφελεῖν ἂν συμβουλευσάμην. δίδειμι δὲ, ὥσπερ ἄρτι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑπὲρ τῶν εὐπόρων, οὐ κατοκνήσας εἰπεῖν τάληθῃ. ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος οὐδ' ὥμους εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὐκουν' Ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων, ὥστε λυπεῖσθαι ταῦτα λαμβάνοντας ὁρῶν τοὺς ἀπόρους καὶ τῶν ἀναγκαίων

44 ἐνδεεῖς ὄντας. ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα καὶ ποῦ δυσχεραίνεται; ὅταν τὸ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔθους ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας, καὶ μέγαν μὲν ὄντα παρ' ὑμῖν εὐθὺς τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δ' ἔνεκ' ἀσφαλείας, ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανε-

45 ρῶς θορύβου. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. δεῖ γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως ἀλλήλοις τῆς πολιτείας κοινωνεῖν, τοὺς μὲν εὐπόρους εἰς μὲν τὸν βίον 143 τὸν ἑαυτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν νομίζοντας καὶ ὑπὲρ τούτων μὴ δεδοικότας, εἰς δὲ τοὺς κινδύνους κοινὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ ὄντα τῇ πατρίδι παρέχοντας, τοὺς δὲ λοιποὺς τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζοντας καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δ' ἐκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου. οὕτω καὶ μικρὰ πόλις μεγάλη γίγνεται καὶ μεγάλη σώζεται. ὥς μὲν οὖν εἶποι τις ἂν, ἅ παρ' ἐκατέρων εἶναι δεῖ, ταῦτ' ἴσως ἐστίν· ὥς δὲ καὶ γένοιτ' ἂν ἐννόμως, διωρθώσασθαι δεῖ.

- 46 Τῶν δὲ παρόντων πραγμάτων καὶ τῆς ταραχῆς
 πολλὰ πόρρωθέν ἐστι τὰ αἷτια· ὃ εἰ βουλομένοις ὑμῖν
 ἀκούειν ἐστίν, ἐθέλω λέγειν. ἐξέστητε, ὡς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλι-
 πον, καὶ τὸ μὲν προῖστασθαι τῶν Ἑλλήνων καὶ δύνα-
 μιν συνεστηκυῖαν ἔχοντας πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις βοη-
 θεῖν περίεργον ἐπέσθητε εἶναι καὶ μάταιον ἀνάλωμα
 ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων, τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν
 καὶ μηδὲν τῶν θεόντων πράττειν, ἀλλὰ προτεμένουσ
 καθ' ἐν ἑκαστον πάντα ἑτέρουσ ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμα-
 στήν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν οἰεσθε.
- 47 ἐκ δὲ τούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν ἐφ' ἧς ὑμῖν τε-
 τάχθαι προσῆκεν ἕτερος, οὗτος εὐδαίμων καὶ μέγας
 καὶ πολλῶν κύριος γέγονεν, εἰκότως· πρᾶγμα γὰρ ἐν-
 τιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν, καὶ περὶ οὗ πάντα τὸν
 χρόνον αἱ μέγισται τῶν πόλεων πρὸς αὐτὰς διεφέρον-
 το, Λακεδαιμονίων μὲν ἡτυχηκότων, Θηβαίων δ' ἀσχό-
 λων διὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον γενομένων, ἡμῶν δ'
- 48 ἀμελούντων ἔρημον ἀνείλετο. τοιγάρτοι τὸ μὲν φοβεῖ- 144
 σθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμαχοῦς πολλοὺς ἔχειν καὶ
 δύναμιν μεγάλην ἐκείνῳ περιγέγονε, καὶ τοσαῦτα πρᾶ-
 γματα καὶ τοιαῦτα ἤδη περιέστηκε τοὺς Ἕλληνας ἀπαι-
 τας, ὥστε μηδ' ὅ τι χρὴ συμβουλεύειν εὖπορον εἶναι.
- 49 Ὅντων δ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν παρόντων
 πραγμάτων πᾶσιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, φοβερῶν οὐδένες ἐν
 μείζονι κινδύνῳ τῶν πάντων εἰσὶν ὑμῶν, οὐ μόνον τῷ
 μάλιστα ὑμῖν ἐπιβουλεύειν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τῷ πάν-
 των ἀργότατα αὐτοὶ διακείσθαι. εἰ τοίνυν τὸ τῶν ὠνίων
 πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγο-
 ράν, τούτοις κεκήλησθε ὡς ἐν οὐδενὶ δεινῇ τῆς πόλεως
 οὐσης, οὔτε προσηκόντως οὔτ' ὀρθῶς τὸ πρᾶγμα κρι-
- 50 νετε· ἀγορὰν μὲν γὰρ ἂν τις καὶ πανήγυριν ἐκ τούτων

ἢ φεύγων ἢ καλῶς κατεσκευάσθαι κρίνοι· πόλιν δ' ἢ
 ὑπείληφεν, ὅς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν αἰεὶ βούληται,
 μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι καὶ τῆς πάντων ἐλευθερίας
 προστῆναι, εὐ μὰ Δί' ἐκ τῶν ὀνίων, εἰ καλῶς ἔχει, δο-
 κιμάζειν δεῖ, ἀλλ' εἰ συμμαχῶν εὐνοία πιστεύει καὶ
 τοῖς ὅπλοις ἰσχύει, ταῦθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δεῖ σκοπεῖν·
 ἃ σφαλερῶς ὑμῖν καὶ οὐδαμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει.
 51 γνοίητε δ' ἂν, εἰ σκέψαισθε ἐκείνως. πότε μάλιστα ἐν
 ταραχῇ τὰ τῶν Ἑλλήνων γέγονε πράγματα; οὐδένα
 γὰρ χρόνον ἄλλον ἢ τὸν νυνὶ παρόντα οὐδ' ἂν εἰποι.
 τὸν μὲν γὰρ ἄλλον ἅπαντα εἰς δύο ταῦτα διήρητο τὰ
 τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίους καὶ ἡμᾶς, τῶν δ' ἄλλων
 Ἑλλήνων οἱ μὲν ἡμῖν, οἱ δ' ἐκείνοις ὑπήκουον. βασι-
 λεὺς δὲ καθ' αὐτὸν μὲν ὁμοίως ἅπασιν ἄπιστος ἦν, τοὺς
 δὲ κρατουμένους τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων, ἄχρὶ οὐ
 τοῖς ἐτέροις ἐξ ἴσου ποιῆσαι, διεπιστεύετο, ἐπεὶ οὐχ ἦτ-
 τον αὐτὸν ἐμίσουν οὕς σώσειε τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν
 52 ἐξ ἀρχῆς. νῦν δὲ πρῶτον μὲν ὁ βασιλεὺς ἅπασιν τοῖς
 Ἑλλήσιν οἰκείως ἔχει, καὶ πάντων ἥκιστα δὴ ἡμῖν, ἂν
 τι μὴ νῦν ἐπανορθωσώμεθα· ἐπεὶτα προσταδαί πολ-
 λαὶ καὶ πανταχόθεν γίνονται, καὶ τοῦ πρωτεύειν ἀν-
 τιπιοιοῦνται μὲν πάντες, ἀφυστάσι δ' ἔνιοι καὶ φθονοῦσι
 καὶ ἀπιστοῦσιν αὐτοῖς, οὐχ ὥς ἔδει, καὶ γεγόνασι καθ'
 αὐτοὺς ἕκαστοι, Ἀργεῖοι, Θηβαῖοι, Λακεδαιμόνιοι, Κο-
 53 ρίνθιοι, Ἀρκάδες, ἡμεῖς. ἀλλ' ὅμως εἰ τοσαῦτα μέρη
 καὶ τοσαύτας δυναστείας διηρημένων τῶν Ἑλληνικῶν
 πραγμάτων, εἰ δεῖ τάληθ' ἢ μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, τὰ
 παρ' οὐδέσι τούτων ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερά
 ἂν τις ἴδοι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἢ τὰ παρ' ἡμῖν,
 εἰκότως· οὔτε γὰρ φιλῶν οὔτε πιστεύων οὔτε φοβού-
 54 μενος οὐδεὶς ἡμῖν διαλέγεται. αἰτίαν δὲ τούτων οὐχ ἔν,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (ῥᾷδιον γὰρ ἂν ἦν ὑμῖν μεταθεῖ-

ναι) ἀλλὰ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ ἐκ παντὸς ἡμαρτη-
 μένα τοῦ χρόνου, ὧν τὸ καθ' ἑκάστον ἐάσας ἐν, εἰς ὃ
 πάντα συντείνει, λέξω, δεηθεῖς ὑμῶν, ἂν λέγω τὰ λη-
 θῇ μετὰ παρησίας, μηδὲν ἀχθεσθῆναι μοι. πέπραται
 τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν, καὶ μετελιή-
 φατε ὑμεῖς μὲν τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν, ὑφ' ὧν
 κεκληρημένοι τοῖς ἀδικοῦσιν οὐ πικρῶς ἔχετε, ἕτεροι
 55 δὲ τὰς τιμὰς ἔχουσιν. καὶ τὰ μὲν περὶ τᾶλλα οὐκ ἄξιον
 ἐξετάσαι νῦν· ἀλλ' ἐπειδὴν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμ- 146
 πέση, εὐθύς ἀναστάς τις λέγει ὥς οὐ δεῖ ληρεῖν οὐδὲ
 γράφειν πόλεμον, παραθεῖς εὐθέως ἐξῆς τὸ τὴν εἰρή-
 νην ἄγειν ὥς ἀγαθὸν καὶ τὸ τρέφειν μεγάλην δύναμιν
 ὥς χαλεπὸν, καὶ "διαρπάξειν τινὲς τὰ χρήματα βούλου-
 "ται," καὶ ἄλλους λόγους ὥς οἰονται ἀληθεστάτους λέ-
 56 γουσιν. ἀλλὰ δεῖ θῆπον τὴν μὲν εἰρήνην ἄγειν οὐχ
 ὑμᾶς πείθειν, οἱ πεπεισμένοι κάθησθε, ἀλλὰ τὸν τὰ
 τοῦ πολέμου πράττοντα· ἂν γὰρ ἐκεῖνος πεισθῇ, τὰ γε
 ἅφ' ὑμῶν ὑπάρχει· νομίζειν δ' εἶναι χαλεπὰ οὐχ ὅσα
 ἂν εἰς σωτηρίαν ὑπαπανῶμεν, ἀλλ' ἂ πεισόμεθ', ἂν μὴ
 ταῦτ' ἐθέλωμεν ποιεῖν, καὶ τὸ "διαρπασθῇσεται τὰ
 "χρήματα" τῷ φυλακῇν εὐρεῖν δι' ἧς σωθήσεται κω-
 57 λύνειν, οὐχὶ τῷ τοῦ συμφέροντος ἀποστῆναι. καίτοι
 ἔγωγε ἀγανακτῶ καὶ αὐτὸ τοῦτο, εἰ τὰ μὲν χρήματα
 λυπεῖ τινὰς ὑμῶν εἰ διαρπασθῇσεται, ἃ καὶ φυλάττειν
 καὶ κολάζειν τοὺς ἀρπάζοντας ἐφ' ὑμῖν ἐστι, τὴν δ'
 Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλιππος ἀρπάξων οὐ
 58 λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάξων. τί ποτ' οὖν, ὧ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν οὕτω φανερώς ἀδικοῦντα
 καὶ πόλεις καταλαμβάνοντα οὐδεὶς πώποτε τοῦτον εἰ-
 πεν ὥς ἀδικεῖ καὶ πολεμοποιεῖ, τοὺς δὲ μὴ ἐπιτρέπειν
 μηδὲ προῖσθαι ταῦτα συμβουλευοντας, τούτους πολε-
 μοποιεῖν φασίν; ὅτι τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμ-

βησομένων δυσχερῶν (ἀνάγκη γάρ, ἀνάγκη πολλά λυ-
 πηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίνεσθαι) τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τα-
 βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἅπαντες ἀναθεῖναι βούλον-
 59 ται. ἡγοῦνται γάρ, ἂν μὲν ὑμεῖς ὁμοθυμαδὸν [ἐκ μιᾶς
 γνώμης] Φίλιππον ἀμύνησθε, κακείνου κρατήσῃν
 ὑμᾶς καὶ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔσεσθαι μισθαρεῖν, ἂν δ' ἀπὸ
 τῶν πρώτων θυρύβων αἰτιασάμενοί τινες πρὸς τὸ κρί-
 νειν τράπησθε, αὐτοὶ μὲν τούτων κατηγοροῦντες ἀμ-
 φότερ' ἔξῃν, καὶ παρ' ὑμῖν εὐδοκιμήσῃν καὶ παρ' ἐκεί-
 νου χρήματα λήψεσθαι, ὑμᾶς δ' ὑπὲρ ὧν δεῖ παρὰ τού-
 των δίκην λαβεῖν, παρὰ τῶν ὑπὲρ ὑμῶν εἰρηκότων λή-
 60 ψεσθαι. αἱ μὲν ἐλπίδες αἱ τούτων αὐταί, καὶ το κατα-
 σκεύασμα τὸ τῶν αἰτιῶν, ὥς ἄρα βούλονται τινες πό-
 λεμον ποιῆσαι. ἐγὼ δ' οἶδα ἀκριβῶς ὅτι οὐ γράψαντος
 Ἀθηναίων οὐδενὸς πόλεμον καὶ ἄλλα πολλὰ Φίλιππος
 ἔχει τῶν τῆς πόλεως καὶ νῦν εἰς Καρδίαν πέπομφε βοή-
 θειαν. εἰ μέντοι βουλόμεθ' ἡμεῖς μὴ προσποιεῖσθαι
 πολεμεῖν ἡμῖν ἐκείνου, ἀνοητότατος πάντων ἂν εἴη, εἰ
 τοῦτ' ἐξελέγχοι. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικοῦμενοι ἀρνῶνται, τί
 61 τῷ ἀδικοῦντι προσήκει; ἀλλ' ἐπειδὴν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἴη, τί φήσομεν τότε; ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐ πολεμεῖν,
 ὥσπερ οὐδὲ Ὀρεΐταις τῶν στρατιωτῶν ὄντων ἐν τῇ
 χώρᾳ, οὐδὲ Φεραίοις πρότερον, πρὸς τὰ τεῖχη προσ-
 βάλλων αὐτῶν, οὐδ' Ὀλυνθίοις ἐξ ἀρχῆς, ἕως ἐν αὐτῇ
 τῇ χώρᾳ τὸ στράτευμα παρῆν ἔχων. ἢ καὶ τότε τοὺς
 ἀμύνεσθαι κελεύοντας πόλεμον ποιεῖν φήσομεν; οὐκ-
 οῦν ὑπόλοιπον δουλεύειν· οὐ γὰρ ἄλλο γε οὐδὲν ἐνι.
 62 Καὶ μὴν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τισι τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ κίνδυνος· οὐ γὰρ ὑφ' αὐτῷ
 ποιήσασθαι τὴν πόλιν βούλεται Φίλιππος ὑμῶν, οὐ,
 ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν. οἶδε γὰρ ἀκριβῶς ὅτι δουλεύειν
 μὲν ὑμεῖς οὐτ' ἐθέλησετε οὐτ', εἰ ἐθέλητε, ἐπιστή- 14

σισθε (ἄρχειν γὰρ εἰώθατε), πράγματα δὲ παρασχεῖν
 αὐτῷ, ἃν καιρὸν λάβητε, πλείω τῶν ἄλλων ἀνθρώπων
 ἀπάντων δυνήσεσθε. διὰ ταῦτα ὑμῶν οὐχὶ φείσεται,
 63 εἴπερ ἐγκρατὴς γενήσεται. ὥς οὖν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων
 ἐσομένου τοῦ ἀγῶνος οὕτω προσήκει γινώσκειν, καὶ
 τοὺς πεπρακίους αὐτοὺς ἐκείνῳ φανερώς μισεῖν καὶ
 ἀποτυμπανίσαι· οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι τῶν ἔξω τῆς
 πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἢ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πό-
 λει κολάσῃ· ἐχθροὺς, ἀλλ' ἀνάγκη τοῦτοις ὥσπερ
 64 προβόλοις προσπταίσαντας ὑστερίζειν ἐκείνων. πόθεν
 οἴεσθε νῦν αὐτὸν ὑβρίζειν ὑμᾶς (οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἐμοι-
 γε δοκεῖ ποιεῖν ἢ τοῦτο) καὶ τοὺς μὲν ἄλλους εὖ ποι-
 οῦντα, εἰ μὴδὲν ἄλλο, ἑξαπατᾶν, ὑμῖν δ' ἀπειλεῖν ἤδη;
 οἷον Θετταλοὺς πολλὰ δοὺς ὑπηγάγετο εἰς τὴν νῦν
 παροῦσαν δουλείαν· οὐδ' ἂν εἶπειν δύναίτο οὐδεὶς ὅσα
 τοὺς ταλαιπώρους Ὀλυνθίους, πρότερον δοὺς Ποτί-
 δαιαν, ἐξηπάτησε, καὶ πολλὰ ἕτερα· Θηβαίους τὰ νῦν
 ὑπάγει τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδοὺς καὶ ἀπαλλάξας
 65 πολέμον πολλοῦ καὶ χαλεποῦ· ὥστε καρπωσάμενοί
 τινα ἕκαστοι τούτων πλεονεξίαν οἱ μὲν ἤδη πεπόνθα-
 σιν ἃ δὴ πάντες ἴσασιν, οἱ δ' ὅτι ἂν ποτε συμβῇ πεί-
 σονται. ὑμεῖς δὲ ὧν μὲν ἀπεστέρησθε σιωπᾷ· ἀλλ'
 ἐν αὐτῷ τῷ τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι πόσα ἐξηπάτησθε,
 πόσων ἀπεστέρησθε. οὐχὶ Φωκέας, οὐ Πύλας, οὐχὶ τὰ
 ἐπὶ Θράκης, Δορίσκον, Σέρρειον, τὸν Κερσοβλέπτην
 66 αὐτόν; οὐ νῦν Καρδίαν ἔχει καὶ ὁμολογεῖ; τί ποτ' οὖν 149
 ἐκείνως τοῖς ἄλλοις καὶ ὑμῖν οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον προσ-
 φέρεται; ὅτι ἐν μόνῃ τῶν πασῶν πόλεων τῇ ἡμετέρᾳ
 ἄδεια ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν λέγειν δέδοται, καὶ λαβόντα
 χρήματα αὐτὸν ἀσφαλὲς ἔστι λέγειν παρ' ὑμῖν, καὶ ἀφη-
 67 ρημένοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἦτε. οὐκ ἦν ἀσφαλὲς λέγειν
 ἐν Ὀλύνθῳ τὰ Φιλίππου μὴ σὺν εὐπεπονθότων τῶν

πολλῶν Ὀλυνθίων τῷ Ποτίδαιαν καρποῦσθαι· οὐκ ἦν
 ἀσφαλὲς λέγειν ἐν Θετταλίᾳ τὰ Φιλίππου μὴ σὺν εὐ-
 πεπονθότος τοῦ πλήθους τοῦ Θετταλῶν τῷ τοῦς τυ-
 ράννους ἐκβαλεῖν Φίλιππον αὐτοῖς καὶ τὴν Πυλαίαν
 ἀποδοῦναι· οὐκ ἦν ἐν Θήβαις ἀσφαλὲς, πρὶν τὴν Βυ-
 68 ωτίαν ἀπέδωκε καὶ τοὺς Φωκέας ἀνείλκεν. ἀλλ' Ἀθή-
 νησιν οὐ μόνον Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Καρδιανῶν χώραν
 ἀπεστερηκότος Φιλίππου, ἀλλὰ καὶ κατασκευάζοντος
 ἡμῖν ἐπιτείχισμα τὴν Εὐβοίαν καὶ νῦν ἐπὶ Βυζάντιον
 παριόντος, ἀσφαλὲς ἐστὶ λέγειν ὑπὲρ Φιλίππου. καὶ γάρ
 τοι τούτων μὲν ἐκ πτωχῶν ἐνιοὶ ταχὺ πλούσιοι γεγό-
 νασι καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδοξοὶ καὶ γνώρι-
 μοι, ὑμεῖς δὲ τούναντίον ἐκ μὲν ἐνδόξων ἄδοξοι, ἐκ δ'
 69 εὐπόρων ἄποροι. πύλεως γὰρ ἔγωγε πλοῦτον ἡγοῦμαι
 συμμαχούς, πίστιν, εὐνοίαν, ὧν πάντων ὑμεῖς ἐστὲ
 ἄποροι· ἐκ δὲ τοῦ τούτων ὀλιγώρως ὑμᾶς ἔχειν καὶ εἶν
 τοῦτον τὸν τρόπον τα πρᾶγματα φέρεσθαι ὁ μὲν εὐ-
 δαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν Ἑλλήσι καὶ βαρ-
 βάροις, ὑμεῖς δ' ἐρήμοι καὶ ταπεινοὶ, τῇ μὲν κατὰ τὴν
 ἀγορὰν εὐετηρία λαμπροὶ, τῇ δ' ὧν πρόσῃκε παρασκευῇ
 70 καταγέλαστοι. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον περὶ τε ὑμῶν 156
 καὶ περὶ αὐτῶν ἐνίους τῶν λεγόντων ὁρῶ βουλευομέ-
 νους· ὑμᾶς μὲν γὰρ ἡσυχίαν ἄγειν φασὶ θεῖν, κἂν τις
 ὑμᾶς ἀδικῇ, αὐτοὶ δ' οὐ δύνανται παρ' ὑμῖν ἡσυχίαν
 ἄγειν οὐδενὸς αὐτοῦς ἀδικούντος. καίτοι λαιδορίας
 χωρὶς, εἰ τις ἔροιτο "εἰπέ μοι, τί δὴ γινώσκων ἀκρι-
 "βῶς, Ἀριστοῦδῃμε, (οὐδεὶς γὰρ τὰ τοιαῦτ' ἀγνοεῖ) τὸν
 "μὲν τῶν ιδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ
 "ἀκίνδυνον ὄντα, τὸν δὲ τῶν πολιτευομένων φιλαίτιον
 "καὶ σφαλερόν καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀγῶνων καὶ
 "κακῶν μεστὸν, οὐ τὸν ἡσύχιον, ἀλλὰ τὸν ἐν τοῖς κινδύ-
 71 "νοις αἰρεῖ;" τί ἂν εἴποι τις; εἰ γὰρ ὁ βέλτιστον εἶπεν

ἂν ἔχοις, τοῦτό σοι δοίημεν ἀληθὲς λέγειν, ὥς ὑπὲρ φιλοτιμίας καὶ δόξης ταῦτα πάντα ποιεῖς, θαυμάζω τί δήποτε σαυτῷ μὲν ὑπὲρ τούτων ἅπαντα ποιητέον εἶναι νομίζεις καὶ πονητέον καὶ κινδυνευτέον, τῇ πόλει δὲ προέσθαι ταῦτα μετὰ ὁρθυμίας συμβουλεύεις. οὐ γὰρ ἐκεῖνό γ' ἂν εἰποῖς, ὥς σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι, τὴν πόλιν δ' ἐν τοῖς Ἑλλήσι μηδεὶνὸς ἀξίαν εἶναι. καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε ὁρῶ, ὥς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δὲ κίνδυνος, εἰ μηδὲν τῶν ἄλλων πλεον περιεργάσει, ἀλλὰ τοῦναντίου σοὶ μὲν ἐξ ὧν ἐργάζει καὶ περιεργάζει τοὺς ἐσχάτους οὖτας κινδύνους, τῇ πόλει δὲ ἐκ τῆς ἡσυχίας. ἀλλὰ νῆ Δία παππῶα σοὶ καὶ πατρὸς δόξα ὑπάρχει, ἣν αἰσχροὺν ἔστιν ἐν σοὶ καταλῦσαι· τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων. ἀλλ' οὐδὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει· σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτῃς ὁ πατήρ, 151 εἶπερ ἦν ὁμοῖος σοὶ, τῇ πόλει δ' ἡμῶν οὓς πάντες ἴσασιν οἱ Ἕλληνες δις ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων ὑπὸ τῶν προγόνων σεσωσμένοι. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἴσως οὐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' αὐτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται· πῶς γὰρ ἔστιν ἴσον τούτων μὲν τινὰς ἐκ τοῦ δεσποτηρίου ἡκοντας ἑαυτοὺς ἀγνοεῖν, τὴν πόλιν δ', ἣ προειστήκει τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τέως καὶ τὸ πρωτεῖον εἶχε, νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι;

Πολλὰ τοίνυν ἔχων ἐτι καὶ περὶ πολλῶν εἰπεῖν παύσομαι· καὶ γὰρ οὐ λόγων ἐνδεία μοι δοκεῖ τὰ πράγματα οὕτε νῦν οὐτ' ἄλλοτε πώποτε φαύλως ἔχειν, ἀλλ' ὅταν πάντ' ἀκούσαντες ὑμεῖς τὰ δέοντα, καὶ ὁμογνώμονες ὥς ὀρθῶς λέγεται γενόμενοι, τῶν λυμαίνεσθαι καὶ διαστρέφειν ταῦτα βουλομένων ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι, οὐκ ἀγνοοῦντες αὐτούς (ἴστε γὰρ εὐθύς

ιδόντες ἀκριβῶς τίς μισθοῦ λέγει καὶ ὑπὲρ Φιλίππου πολιτεύεται, καὶ τίς ὥς ἀληθῶς ὑπὲρ τῶν βελτίστων) ἀλλ' ἵν' αἰτιασάμενοι τούτους καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λαιδορίαν ἐμβαλόντες μηδὲν αὐτοῖ τῶν θεόντων 76 ποιῇτε. ταῦτ' ἐστὶ τὰ ληθῆ μετὰ πάσης παρησιίας ἀπλῶς εὐνοία, τὰ βέλτιστα εἰρημένα, οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός, ἀργύριον μὲν τὰ λέγοντι ποιήσων, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγγχειριῶν. ἢ οὐν παυστέον τούτων τῶν ἐθῶν ἢ μηδένα ἄλλον αἰτιατέον τοῦ πάντα φανύλως ἔχειν ὑμᾶς αὐτούς.

XI.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ο Φίλιππος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέπομφεν ἐπιστολήν, καὶ τηγορῶν αὐτῶν καὶ πόλεμον προκηρύττων ἄντικρυς. οὐκέτι οὖν ὁ ῥήτωρ πείθει τοὺς Ἀθηναίους πολεμεῖν (ἀνάγκη γάρ) ἀλλὰ θαρσύνει πρὸς τὸν κίνδυνον, εὐκαθαίρετον λέγων τὸ Μακεδόνα.

Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππος οὐκ ἐποίησεν ἡμῶν τὴν εἰρήνην πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον, πᾶσιν ὑμῖν φανερὸν γέγονεν· ἐπειδὴ γὰρ Φαρσάλίοις Ἄλον παρέδωκε καὶ τὰ περὶ Φωκίας διωκῆσαι καὶ τὴν Θράκην κατεστρέψατο πᾶσαν, αἰτίας οὐκ οὕσα πλάσάμενος καὶ προφάσεις ἀδίκους ἔξευρὼν τῷ μέγιστῳ ἔργῳ πάλαι πολεμεῖ πρὸς τὴν πόλιν, τῷ δὲ λόγῳ νῦν

2 ὁμολογεῖ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἐπεμψεν. ὅτι δὲ χρόνῳ μή-
 τε ὀρρωδεῖν ὑμᾶς τὴν ἐκείνου δύναμιν μήτε ἀγεννῶς
 ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ σώμασι καὶ χρή-
 μασι καὶ ναυσὶ καὶ πᾶσιν ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν ἀφειδῶς ὀρ-
 μῆσαι πρὸς τὸν πόλεμον, ἐγὼ πειράσομαι διδάσκειν. 153
 3 πρῶτον μὲν γὰρ εἰκὸς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς
 μεγίστους ὑμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθοὺς, ὧν
 ἐκείνος τὰς πίστεις ὑπεριδὼν καὶ τοὺς ὅρκους ὑπερβᾶς
 4 λέλυκεν ἀδίκως τὴν εἰρήνην· ἐπειθ' οἷς πρότερον ἠν-
 ξήθη, φευκακίζων αἰεὶ τινὰς καὶ μεγάλα ἐπαγγελλόμενος
 εὐεργετήσκειν, ταῦτα πάντα διεξελέλυθεν ἤδη, καὶ γι-
 γνώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν Περινηθίων καὶ Βυζαντίων καὶ
 τῶν ἐκείνοις συμμαχούντων ὥς ἐπιθυμεῖ προσενεχθῆ-
 ναι τοῦτοις τὸν αὐτὸν τρόπον ὥνπερ Ὀλυνθίοις πρότε-
 5 ρον, οὐκ ἀγνοεῖται δὲ ὑπὸ Θετταλῶν δεσπόζειν, ἀλλ'
 οὐκ ἡγείσθαι τῶν συμμάχων προαιρούμενος, ὑποπτέυ-
 εται δὲ ὑπὸ Θηβαίων Νίκαιαν μὲν φρουρᾷ κατέχων,
 εἰς δὲ τὴν ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκώς, τὰς δὲ πρεσβείας
 τὰς ἐκ Πελοποννήσου πρὸς αὐτὸν ἄγων καὶ τὴν ἐκεί-
 νων συμμαχίαν παραιρούμενος· ὥστε τῶν αὐτῶ πρὸ
 τοῦ φίλων ὄντων τοὺς μὲν νῦν πολεμεῖν ἀκαταλλά-
 κτως, τοὺς δὲ μηκέτι προθύμους εἶναι συναγωνιστάς,
 ἅπαντας δ' ὑπορᾶσθαι καὶ διαβεβλήσθαι πρὸς αὐτόν.
 6 ἔτι τοίνυν (οὐδὲ γὰρ τοῦτ' ἔστι μικρόν) οἱ κατὰ τὴν
 Ἀσίαν σατράπαι καθεστῶτες ἐναγχος μὲν ξένους μισθο-
 φόρους εἰσπέμψαντες ἐκώλυσαν ἐκπολιορκηθῆναι Πέ-
 ρινθον, νυνὶ δὲ τῆς ἐχθρας αὐτοῖς ἐνεστῶσης καὶ τοῦ
 κινδύνου πλησίον ὄντος, εἰ χειρωθήσεται Βυζάντιον,
 7 οὐ μόνον αὐτοὶ προθύμως συμπολεμήσουσιν, ἀλλὰ
 καὶ βασιλέα [τῶν Περσῶν] χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν
 προτρέφονται, ὅς τοσοῦτον μὲν κέκτηται πλοῦτον
 ὅσον αὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες, τηλικαύτην δ' ἔχει ἡω-

μην πρὸς τὰς ἐνθάδε πράξεις ὥστε καὶ πρότερον ἤνίκα Λακεδαιμονίοις ἐπολεμοῦμεν, ὁποτέροις πρόσδοιτο, τούτους ἐποίει κρατεῖν τῶν ἑτέρων, καὶ νῦν μεθ' ἡμῶν γενόμενος ῥαδίως καταπολεμήσει τὴν Φιλίππου δύναμιν.

- 7 Πρὸς τοίνυν τούτοις τηλικούτοις οὖσιν, οὐκ ἐρα μὲν ὥς οὐ διὰ τὴν εἰρήνην πολλὰ προεἶληπεν ἡμῶν χωρία καὶ λιμένας καὶ τοιαῦθ' ἕτερα χρήσιμα πρὸς πόλεμον, ὅρῳ δὲ ὥς ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχεται καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρη τοῖς μετέχουσιν τῶν πολέμων, μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως· ὅταν δ' ἐπὶ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχεται, καθάπερ ὑπὸ τούτου νῦν, μικρὰ πρόφασις καὶ τὸ τυχόν πταῖσμα ταχέως αὐτὰ διέσεισε καὶ κατέλυσεν.
- 8 καὶ πολλάκις εὐρίσκω λογιζόμενος οὐ μόνον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμμαχικὰ τῷ Φιλίππῳ πρὸς ὑποψίαν ἤκουτα καὶ δυσμένειαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνηροσμένα καλῶς οὐδ' οἰκείως οὐδ' ὥς οἶεται τις ὁλῶς μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπήν ἔχει τινὰ καὶ χρήσιν, αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς ἐστὶ καὶ πρὸς τηλικούτον ὄγκον πραγμάτων
- 9 τῶν εὐκαταφρόνητος· ἐτι δ' αὐτὴν οὗτος αὐτὸς τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις καὶ πᾶσιν οἷς ἂν τις αὐτὸν μέγαν εἶναι νομίσαιε, σφαλερωτέραν αὐτῷ πεποίηκεν. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς χαίρειν Φιλίππον τε καὶ τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ἐννοεῖσθε ὥς ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας, καὶ αὐτῷ μὲν οὐκ ἐστὶ τυχεῖν ταύτης ἀκινδύνως, οἱ δ' οὐδὲν δέονται καταλιπόντες οἴκοι τέκνα, γονέας, γυναῖκας, φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κινδυνεύειν ὑπὲρ
- 10 αὐτῶν. ὥστε τοὺς μὲν πολλοὺς τῶν Μακεδόνων ἐκ τούτων ἂν τις ἴδοι πῶς διάκεινται πρὸς τὸν Φίλιππον

τοὺς δὲ περὶ αὐτὸν ὄντας ἐταίρους καὶ τοὺς τῶν ξένων
 ἡγεμόνας εὐρήσετε δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρείᾳ, πε-
 ριδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. τοῖς μὲν γὰρ ὁ
 πρὸς τοὺς πολεμίους μόνον ὑπάρχει κίνδυνος, οἱ δὲ
 τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον ἢ
 τὰς μάχας δεδίασι· κἀκεῖνοι μὲν μετὰ πάντων ἀγωνί-
 ζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας, τοῖς δὲ καὶ τῶν ἐν
 τοῖς πολέμοις κακῶν οὐκ ἐλάχιστον μέρος μέτεστι καὶ
 χωρὶς ἰδίᾳ τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως φοβεῖσθαι συμ-
 βέβηκεν. ἔτι δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐὰν ἀμάρτη τις, ζημίαν
 κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφεν· οἱ δ' ὅταν μάλιστα κατορθώ-
 σωσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζον-
 ται, παρὰ τὸ προσήκον. καὶ τούτοις οὐδ' ἂν εἰς εὐ-
 φρονῶν ἀπιστήσκειν· οὕτω γὰρ φιλότιμον αὐτὸν εἶναι
 φασιν οἱ συνδιατρέψαντες ὥστε βουλόμενον τὰ κάλ-
 λιστα τῶν ἔργων πάνθ' αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον
 ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἄξιον
 ἐπαινοῦ τι πράξασιν ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσι. πῶς οὖν,
 εἰπερ ἔστι ταῦτα τοιαῦτα, πιστῶς ἥδη πολὺν χρόνον
 αὐτῷ παραμένουσιν; ὅτι νῦν μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 τὸ κατορθοῦν αὐτὸν ἐπισκοτεῖ πᾶσι τοῖς τοιούτοις· αἱ
 γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγκρούσαι καὶ συσκιᾶσαι τὰς
 ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν· εἰ δέ τι πταίσει, τότε
 ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται ταῦτα πάντα. συμβαίνει
 γὰρ, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν· ὅταν μὲν ἐρρωμέ-
 νος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σα-
 θρῶν, ἐπὰν δ' ἀρρωστήσῃ, πάντα κινεῖται, καὶ ῥῆγμα 156
 καὶ στρέμμα καὶ ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων ἢ μὴ τελέως
 ὑγιαῖνον· οὕτω καὶ τῶν βασιλειῶν καὶ πασῶν τῶν θυ-
 ναστειῶν, ἕως μὲν ἂν ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσιν,
 ἀφανῇ τα κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστὶν, ἐπὰν δέ τι πταίσω-
 σιν, ὁ νῦν παθεῖν εἰκὸς ἐκείνων μείζον φορτὶον ἢ καθ'

αὐτὸν ἀράμενον, γίγνεται φανερά τὰ δυσχερῆ πάντα τοῖς ἅπασιν.

- 5 Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον ὀρῶν εὐτυχοῦντα φοβερὸν εἶναι νομίζει καὶ δυσπολέμητον, σάφρονος μὲν ἀνδρὸς χρῆται προνοία· μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὄλον ἢ τύχη ἐστὶ πρὸς ἅπαντα τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· κατὰ πολλοὺς μέντοι τρόπους ἔλοιτ' ἂν τις οὐχ ἥττον τὴν ἡμετέραν εὐ-
 15 τυχίαν ἢ τὴν ἐκείνου· παρὰ τε γὰρ τῶν προγόνων ἐκ πλείονος χρόνου παρειλήφαμεν τὴν εὐδαιμονίαν οὐ τούτου μόνου, ἀλλὰ συνελόντι φράσαι πάντων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βασιλευσάντων· κακείνοι μὲν Ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἡ δ' ἡμετέρα πόλις οὐδενὶ πῶ τῶν ἀπάντων. ἔτι δὲ τοσούτῳ πλείους ἀφορμὰς αὐτοῦ πρὸς τὴν τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχομεν, ὅσῳ διατε-
 17 λούμεν εὐσεβέστερα καὶ δικαιοτέρα πράττοντες. τί ποτ' οὖν ἐκεῖνος ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ πλείω κατώρθωσεν ἡμῶν; ὅτι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (παρρησιάσομαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς) ὁ μὲν αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ τοῖς κινδύνοις πάρεστιν, οὔτε καιρὸν παρίεις οὔτε ὥραν ἔτους παραλείπων οὐδεμίαν, ἡμεῖς δὲ (εἰρήσεται γὰρ τάληθῃ) οὐδὲν ποιοῦντες ἐνθάδε καθήμεθα, μέλλοντες αἰεὶ καὶ ψηφίζόμενοι καὶ πυνθανόμενοι κατὰ τὴν ἀγορὰν εἴ τι λέγεται νεώτερον. καίτοι τί γένοιτ' 15' ἂν νεώτερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων καὶ τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας οἷας ἠκούσατε
 18 μικρῷ πρότερον; καὶ τῷ μὲν ὑπάρχονσι μισθοφόροι στρατιῶται, καὶ νῆ Δία πρὸς τούτοις τῶν παρ' ἡμῖν ῥητόρων τινὲς, οἳ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἰκαδὲ λαμβάνειν νομίζοντες οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐδ' αἰσθάνονται πάντα καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. ἡμεῖς δὲ οὔτε τῶν

- ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζο-
μεν, οὔτε ξενοτροφεῖν ἐθέλομεν, οὔτε αὐτοὶ στρατεύε-
19 σθαι τολμῶμεν. οὐκ οὖν ἐστὶν οὐδὲν θαυμαστὸν, εἴ τι
πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον,
ἀλλὰ μᾶλλον εἰ μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὧν προσήκει
τοὺς πολεμοῦντας, νομίζομεν κρατῆσειν τοῦ πάντα
πράττοντος ἃ δεῖ τοὺς πλεονεκτῆσειν μέλλοντας.
- 20 Ὡν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρὴ λαβόντας ἔννοιαν,
καὶ λογισαμένους ὥς οὐδ' ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ τὸ φάσκειν
ἄγειν εἰρήνην (ἥδη γὰρ ἐκεῖνος καὶ προηγόρευκε τὸν
πόλεμον καὶ τοῖς ἔργοις ἐξενήνοχε) μηδενὸς μὲν φεῖδε-
σθαι μήτε τῶν δημοσίων μήτε τῶν ἰδίων, στρατεύε-
σθαι δὲ, ἅν που καιρὸς ἦ, προθύμως ἅπαντας, χρῆ-
21 σθαι δὲ στρατηγοῖς ἀμείνοσιν ἢ πρότερον. μὴ γὰρ
ὑπολάβῃ τις ὑμῶν, δι' ὧν ἐκ χρηστών ἐγένετο τὰ πρά-
γματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν
ἀναλήψεσθαι καὶ γενήσεσθαι βελτίω· μηδὲ νομίσητε
ῥαθυμούντων ὑμῶν, ὥσπερ πρότερον, ἑτέρους ὑπὲρ
τῶν ὑμετέρων ἀγωνιεῖσθαι προθύμως· ἀλλ' ἐννοεῖ-
σθε ὥς αἰσχρὸν ἐστὶ τοὺς μὲν πατέρας ὑμῶν πολλοὺς 158
πάνους καὶ μεγάλους κινδύνους ὑποστῆναι Μακεδαι-
22 μονίοις πολεμοῦντας, ὑμᾶς δὲ μηδ' ὑπὲρ ὧν ἐκεῖνοι δι-
καίως κτησάμενοι παρέδουσιν ὑμῖν ἐθέλειν ἐρρωμένως
ἀμύνεσθαι, ἀλλὰ τὸν μὲν ἐκ Μακεδονίας ὀρμώμενον
οὕτως εἶναι φιλοκίνδυνον ὥσθ' ὑπὲρ τοῦ μείζω ποιῆ-
σαι τὴν ἀρχὴν κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα τοῖς πολε-
μίοις μαχόμενον, Ἀθηναίους δὲ, οἷς πάτριόν ἐστι μη-
δενὸς ἀκούειν, ἀπάντων δὲ κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις,
τούτους διὰ ῥαθυμίας ἢ μαλακίας ἐγκαταλείπειν
τά τε τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πα-
τρίδος.
- 23 Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, φημὶ χρῆναι παρεσκευά-

σθαι μὲν πρὸς τὸν πόλεμον, παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις, πρὸς τὴν παρ' ἡμῶν συμμαχίαν· ὥς ἅπας μὲν ἔστι λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος, τοσοῦτῳ δὲ μάλιστα ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅσῳ δοκοῦμεν αὐτῷ προχειρότατα χρῆσθαι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

XII.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἐπειδὴ πολλάκις μου πρέσβεις ἀποστείλαντος, ἵν' ἐμείνωμεν τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ὁμολογίαις, οὐδεμίαν ἐποιεῖσθε ἐπιστροφὴν, ᾧ μὴν δεῖν πέμψαι πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἀδικεῖσθαι νομίζω. μὴ θαυμάσητε δὲ τὸ μῆκος τῆς ἐπιστολῆς· πολλῶν γὰρ ὑπαρχόντων ἐγκλημάτων ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑπὲρ πάντων δηλῶσαι καθαρῶς. 159

Πρῶτον μὲν γὰρ Νικίου τοῦ κήρυκος ἀρπασθέντος ἐκ τῆς χώρας τῆς ἐμῆς οὐ τοῖς παρανομοῦσιν ἐπετιμήσατε, ἀλλὰ τὸν ἀδικούμενον εἵρξατε δέκα μῆνας· ἃς δ' ἔφερε παρ' ἡμῶν ἐπιστολάς, ἀνέγνωτε ἐπὶ τοῦ βήματος. ἔπειτα Θασίαν ὑποδεχομένων τὰς Βυζαντίων τριήρεις καὶ τῶν ληστῶν τοὺς βουλομένους οὐδὲν ἐφροντίζετε, τῶν συνθηκῶν διαρρηθὴν λεγουσῶν πο-
3 λεμίους εἶναι τοὺς ταῦτα ποιοῦντας. ἔτι τοίνυν περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Διοπείδης ἐμβαλὼν εἰς τὴν χώραν Κρωβύλην μὲν καὶ τὴν Τιρίστασιν ἐξηνδραποδίσατο, τὴν δὲ προσεχῇ Θράκην ἐπόρθησε, τέλος δὲ εἰς τοῦτο ἦλθε παρανομίας ὥστε Ἀμφίλοχον ὑπὲρ τῷ

αίχμαλώτων ἐλθόντα πρεσβευτήν συλλαβὼν καὶ τὰς
 ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐν-
 4 νέα· καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ εὐδοκοῦντα ἐποίησεν. καίτοι
 τὸ παρανομεῖν εἰς κήρυκα καὶ πρέσβεις τοῖς ἄλλοις τε
 πᾶσιν ἄσεβες εἶναι δοκεῖ καὶ μάλιστα ὑμῖν· Μεγαρέων
 γοῦν Ἀνθεμόκριτον ἀνελόντων εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν ὁ
 δῆμος ὥστε μυστηρίων μὲν εἰργεῖν αὐτοὺς, ὑπομνή-
 ματα δὲ τῆς ἀδικίας ἐστῆσαν ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυ-
 λῶν. καίτοι πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως
 ἐμισήσατε τοὺς θράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι
 5 ποιοῦντας; Καλλίας τοίνυν ὁ παρ' ὑμῶν στρατηγὸς
 τὰς μὲν πόλεις τὰς ἐν τῷ Παρασίτῃ κόλπῳ κατοικου-
 μένας ἔλαβεν ἀπάσας, ὑμῖν μὲν ἐνόρκους, ἐμοὶ δὲ συμ-
 μαχίδας οὔσας, τοὺς δ' εἰς Μακεδονίαν πλέοντας ἐπώ-
 λει πάντας πολεμίους κρίνων· καὶ διὰ ταῦθ' ὑμεῖς 160
 ἐπηρεῖτ' αὐτὸν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ὥστε ἔγωγε ἀπο-
 ρῶ τί ποτ' ἔσται καινότερον, εἰάν ὁμολογήσῃτέ μοι
 πολεμεῖν· καὶ γὰρ ὅτε φανερώς διεφερόμεθα, λη-
 σταὶς ἐξεπέμπετε, καὶ τοὺς πλέοντας ὥς ἡμᾶς ἐπώ-
 λειτε, τοῖς ἐναντίοις ἐβροηθεῖτε, τὴν χώραν μου κακῶς
 ἐποιεῖτε.

6 Χωρὶς τοίνυν εἰς τοῦτο παρανομίας ἀφίχθε καὶ
 δυσμενείας ὥστε καὶ πρὸς τὸν Πέρσῃν πρέσβεις ἀπε-
 στάλκατε πείσοντας αὐτὸν ἐμοὶ πολεμεῖν· ὃ μάλιστα
 ἂν τις θαυμάσειεν. πρὸ μὲν γὰρ τοῦ λαβεῖν αὐτὸν Αἴ-
 γυπτου καὶ Φοινίκην ἐψηφίσασθε, ἂν ἐκεῖνός τι νεω-
 τερίῃ, παρακαλεῖν ὁμοίως ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλλη-
 7 νας ἅπαντας ἐπ' αὐτόν· νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περιέ-
 στι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους ὥστε πρὸς ἐκείνον διαλέγε-
 σθε περὶ τῆς ἐπιμαχίας. καίτοι τὸ παλαιὸν οἱ πατέρες
 ὑμῶν, ὥς ἐγὼ πυνθάνομαι, τοῖς Πεισιστρατίδαῖς ἐπε-
 τίμων ὥς ἐπάγουσι τὸν Πέρσῃν ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας·

ὕμεις δ' οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα ποιοῦντες, ἃ διετελεῖτε τοῖς τυράννοις ἐγκαλοῦντες.

- 8 Ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ γράφετε ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ἐμοὶ προστάττοντες Τήρην καὶ Κερσοβλέπτην εἰν Θράκης ἄρχειν ὥς ὄντας Ἀθηναίους. ἐγὼ δὲ τοὺς οὔτε τῶν περὶ τῆς εἰρήνης συνθηκῶν οἶδα μετασχόντας ὑμῖν οὔτ' ἐν ταῖς στήλαις ἀναγεγραμμένους οὔτ' Ἀθηναίους ὄντας, ἀλλὰ Τήρην μὲν μετ' ἐμοῦ στρατευόμενον ἐφ' ὑμᾶς, Κερσοβλέπτην δὲ τοῖς παρ' ἐμοῦ πρεσβευταῖς ἰδίᾳ μὲν τοὺς ὄρκους ὁμόσαι προθυμούμενον, κωλυθέντα δ' ὑπὸ τῶν ὑμετέρων στρα-
9 τηγῶν ἀποφαινόντων αὐτὸν Ἀθηναίων ἐχθρόν. καίτοι πῶς ἐστὶ τοῦτ' ἴσον ἢ δίκαιον, ὅταν μὲν ὑμῖν συμφέρῃ, πολέμιον εἶναι φάσκειν αὐτὸν τῆς πόλεως, ὅταν δ' 161
ἐμὲ συκοφαντεῖν βούλησθε, πολέτην ἀποδείκνυσθαι τὸν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν· καὶ Σιτάλκου μὲν ἀποθανόντος, ᾧ μετέδοτε τῆς πολιτείας, εὐθύς ποιήσασθαι πρὸς τὸν ἀποκτείναντα φιλίαν, ὑπὲρ δὲ Κερσοβλέπτου πόλεμον αἰρεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς; καὶ ταῦτα σαφῶς εἰδόντας ὅτι τῶν λαμβανόντων τὰς δωρεὰς τὰς τοιαύτας οὐδεὶς οὔτε τῶν νόμων οὔτε τῶν ψηφισμάτων οὐδὲν φρον-
10 τίζει τῶν ὑμετέρων. οὐ μὲν ἄλλ' εἰ δεῖ πάντα ἄλλα παραλιπόντα συντόμως εἰπεῖν, ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόρᾳ τῷ Κυπρίῳ καὶ Διονυσίῳ τῷ Συρακοσίῳ καὶ τοῖς ἐκγόνοις τοῖς ἐκείνων. εἰν οὖν πείσητε τοὺς ἐκβαλόντας ἑκατέρους αὐτῶν ἀποδοῦναι πάλιν τὰς ἀρχὰς τοῖς ἐκπεσοῦσι, κομῆξεσθε καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν Θράκην, ὅσης Τήρης καὶ Κερσοβλέπτης ἦρχεν. εἰ δὲ τοῖς μὲν ἐκείνων κρατήσασι μηδ' ἐγκαλεῖν ἀξιοῦτε μηδὲν, ἐμὲ δ' ἐνοχλεῖτε, πῶς οὐ δικαίως ὑμᾶς ἀμυνοί-
μην ἂν;

- 11 Περὶ μὲν οὖν τούτων πολλὰ λέγειν ἔχων ἐτι δι

καὶα παραλιπεῖν προαιροῦμαι· Καρδιανοῖς δὲ φημι
βοηθεῖν γεγρονῶς αὐτοῖς πρὸ τῆς εἰρήνης σύμμαχος, οὐκ
ἐθελόντων δ' ὑμῶν ἐλθεῖν εἰς κρίσιν, πολλάκις μὲν
ἐμοῦ δεηθέντος, οὐκ ὀλιγάκις δ' ἐκείνων· ὥστε πῶς
οὐκ ἂν εἴην πάντων φανυλότατος, εἰ καταλιπὼν τοὺς
συνμάχους μᾶλλον ὑμῶν φροντίζοιμι τῶν πάντα μοι
τρόπον ἐνοχλούντων ἢ τῶν βεβαίως μοι φίλων αἰετ με-
νόντων;

- 12 Εἰ τοίνυν δεῖ μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν, εἰς τοσοῦτον
ἐληλύθατε πλεονεξίας ὥστε πρότερον μὲν ἐνεκαλειτέ
μοι τὰ προειρημένα μόνον, τὰ δ' ὑπογυιότατα Πεπαρη- 163
θίων φασκόντων δεινὰ πεπονθέναι προσετάξατε τῷ
στρατηγῷ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ἐκείνων, οὓς
ἐγὼ μὲν ἐτιμωρησάμην ἐνδεεστέρας ἢ προσῆκεν, ἐκεί-
νοι δὲ εἰρήνης οὔσης καταλαβόντες Ἀλόννησον οὔτε
τὸ χωρίον οὔτε τοὺς φρουροὺς ἀπέδιδονσαν πέμψαντος
13 ὑπὲρ αὐτῶν ἐμοῦ πολλάκις. ὑμεῖς δ' ὦν μὲν ἠδίκησαν
ἐμὲ Πεπαρηθιοὶ, τούτων μὲν οὐδὲν ἐπεσκεψάσθε, τὴν
δὲ τιμωρίαν, ἀκριβῶς εἰδότες ὅτι τὴν νῆσον αὐτ' ἐκεί-
νους οὔτε ὑμᾶς ἀφειλόμην, ἀλλὰ τὸν ληστήν Σώστρα-
τον. εἰ μὲν οὖν αὐτοὶ φατε παραδοῦναι Σωστράτῳ,
ληστὰς ὁμολογεῖτε καταπέμπειν· εἰ δὲ ἀκόντων ὑμῶν
ἐκείνος κατεκράτει, τί δεινὸν πεπόνθατε λαβόντος
ἐμοῦ καὶ τὸν τόπον τοῖς πλέουσιν ἀσφαλῆ παρέχοντος;
14 τοσαύτην δέ μου ποιουμένου πρόνοιαν τῆς ὑμετέρας
πόλεως, καὶ διδόντος αὐτῇ τὴν νῆσον, οἱ ῥήτορες λαμ-
βάνειν μὲν οὐκ εἴων, ἀπολαβεῖν δὲ συνεβούλευον. ὅπως
ὑπομείνας μὲν τὸ προσταττόμενον τὴν ἀλλοτρίαν ἔχειν
ὁμολογῶ, μὴ προειμένος δὲ τὸ χωρίον ὑποπτος γένω-
μαι τῷ πλήθει. γνούς ἐγὼ ταῦτα προὔκαλούμην κρι-
θῆναι περὶ τούτων πρὸς ὑμᾶς, ἵν' ἂν μὲν ἐμὴ γνωσθῇ,
παρ' ἐμοῦ δοθῇ τὸ χωρίον ὑμῖν, ἂν δὲ ὑμετέρα κριθῇ,

15 τότε ἀποδῶ τῷ δήμῳ. ταῦτα δ' ἐμοῦ πολλάκις ἀξιοῦν-
τος ὑμεῖς μὲν οὐ προσείχετε, Πεπαρήθιοι δὲ τὴν νῆσον
κατέλαβον. τί οὖν ἐχρῆν με ποιεῖν; οὐ δίκην λαβεῖν
παρὰ τῶν ὑπερβεβηκότων τοὺς ὅρκους; οὐ τιμωρή-
σασθαι τοὺς οὕτως ὑπερηφάνως ἀσελγαίνοντας; καὶ
γὰρ εἰ Πεπαρηθίων ἦν ἡ νῆσος, τί προσῆκεν ἀπαιτεῖν
Ἀθηναίους; εἰ δὲ ὑμετέρεα, πῶς οὐκ ἐκείνοις ὀργίζεσθε 163
καταλαβούσι τὴν ἀλλοτρίαν;

16 Εἰς τοῦτο δὲ προβεβήκαμεν ἐχθρας ὥστε βουλό-
μενος ταῖς ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον παραβαλεῖν
ἠναγκάσθην αὐτὰς παραπέμψαι διὰ Χερρονήσου τῇ
στρατιᾷ, τῶν μὲν κληρουμένων κατὰ τὸ Πολυκράτους
δόγμα πολεμούντων ἡμῖν, ὑμῶν δὲ τοιαῦτα ψηφισμέ-
νων, τοῦ δὲ στρατηγοῦ Βυζαντίους τε παρακαλοῦντος
καὶ διαγγέλλοντος πρὸς ἅπαντας ὅτι πολεμεῖν αὐτῷ
προστάττετε, ἂν καιρὸν λάβῃ. τοιαῦτα δὲ πάσχων ὅμως
τῆς πόλεως καὶ τῶν τριήρων καὶ τῆς χώρας ἀπεσχόμην,
ἱκανὸς ὢν τὰ πλεῖστα λαβεῖν ἢ πάντα, καὶ διατετέλεκα
προκαλούμενος ὑμᾶς εἰς κρίσιν ἐλθεῖν ὑπὲρ ὧν αἰτιώ-

17 μεθα ἁλλήλους. καίτοι σκοπεῖσθε πότερον κάλλιον
ἐστὶν ὅπλοις ἢ λόγοις διακρίνεσθαι, καὶ πότερον αὐ-
τοὺς εἶναι βραβευτὰς ἢ πείσαι τινας ἐτέρους· καὶ λογί-
ζεσθ' ὥς ἄλογόν ἐστὶν Ἀθηναίους Θασίους μὲν καὶ Μα-
ρωνεῖτας ἀναγκάσαι περὶ Στρώμης διακριθῆναι λόγοις,
αὐτοὺς δὲ πρὸς ἐμὲ μὴ διαλύσασθαι περὶ ὧν ἀμφισβη-
τοῦμεν τὸν τρόπον τοῦτον, ἄλλως τε καὶ γινώσκον-
τας ὅτι νικηθέντες μὲν οὐδὲν ἀποβαλεῖτε, κρατήσαντες
δὲ λήψεσθε τὰ νῦν ὑφ' ἡμῖν ὄντα.

18 Πάντων δέ μοι δοκεῖ παραλογώτατον εἶναι, διότι
πέμψαντος ἐμοῦ πρέσβεις ἀπὸ τῆς συμμαχίας πάσης,
ἴν' ὥσι μάρτυρες, καὶ βουλομένου ποιήσασθαι πρὸς
ὑμᾶς δικαίας ὁμολογίας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ τοὺς

- περὶ τούτων λόγους ἐδέξασθε παρὰ τῶν πρεσβεούντων,
 ἐξὸν ὑμῖν ἢ τῶν κινδύνων ἀπαλλάξαι τοὺς δυσχερεῖς
 ὑποπτεύοντάς τι καθ' ἡμῶν, ἢ φανερώς ἐξελέγξαι με 164
- 19 φαυλότατον ὄντα τῶν ἀπάντων. τῷ μὲν οὖν δήμῳ
 ταῦτα συνέφερε, τοῖς δὲ λέγουσιν οὐκ ἐλυσιτέλει. φα-
 σί γάρ οἱ τῆς πολιτείας τῆς παρ' ὑμῖν ἐμπειροὶ τὴν μὲν
 εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην·
 ἢ γὰρ συναγωνιζομένους τοῖς στρατηγοῖς ἢ συκοφαν-
 τοῦντας ἀεὶ τι λαμβάνειν παρ' αὐτῶν, ἔτι δὲ τῶν πο-
 λιτῶν τοῖς γνωριμωτάτοις καὶ τῶν ἐξωθεν τοῖς ἐνδο-
 ξοτάτοις λοιδορουμένους ἐπὶ τοῦ βήματος περιποιεῖ-
 σθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὥς εἰσὶ δημοτικοί.
- 20 Ῥάδιον μὲν οὖν ἐστὶ μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας
 αὐτοὺς μικρὰ πᾶν προεμένω, καὶ ποιῆσαι λέγειν ἐπαί-
 νους ὑπὲρ ἡμῶν. ἀλλ' αἰσχυνοίμην ἂν, εἰ τὴν πρὸς
 ἡμᾶς εὐνοίαν παρὰ τούτων φαινοίμην ὠνούμενος, οἱ
 πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τοῦτο τόλμης ἤκουσιν ὥστε καὶ
 περὶ Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἀμφισβητεῖν ἐπιχειροῦ-
 σιν, ὑπὲρ ἧς τῶν ἀντιποιοιμένων αὐτῆς οἶμαι πολὺν
- 21 δικαιότερα λέγειν αὐτός. εἴτε γὰρ τῶν ἐξ ἀρχῆς κρα-
 τησάντων γίνεταί, πῶς οὐ δικαίως ἡμεῖς αὐτὴν ἔχο-
 μεν, Ἀλεξάνδρου τοῦ προγόνου πρώτου κατασχόντος
 τὸν τόπον, ὅθεν καὶ τῶν αἰχμωλώτων Μήδων ἀπαρχὴν
 ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς; εἴτε τού-
 των μὲν ἀμφισβητήσεί τις, ἀξιοὶ δὲ γίνεσθαι τῷ
 ὕστερον γενομένων κυρίων, ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ
 δίκαιον· ἐκπολιορκήσας γὰρ τοὺς ὑμᾶς μὲν ἐκβαλόν-
 τας, ὑπὸ Λακεδαιμονίων δὲ κατοικισθέντας ἔλαβον τὸ
- 22 χωρίον. καίτοι πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις ἢ τῶν προ-
 γόνων παραδόντων ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάν-
 τες. ὑμεῖς δὲ οὔτε πρῶτοι λαβόντες οὔτε νῦν ἔχοντες,
 ἐλάχιστον δὲ χρόνον ἐν τοῖς τόποις ἐμμείναντες ἀντι- 165

ποιεῖσθε τῆς πόλεως, καὶ ταῦτα πίστιν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοὶ βεβαιοτάτην ἐπιθέντες· πολλάκις γὰρ ἐμοῦ γράφοντος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ὑπὲρ αὐτῆς ἐγνώκατε δικαίως ἔχειν ἡμᾶς, τότε μὲν ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, κατὰ συμμαχίαν ἐπὶ ταῖς αὐταῖς 23 ὁμολογίαις. καίτοι πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιότερα ταύτης κτήσις, τῆς τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς καταλειφθείσης ἡμῖν ὑπὸ τῶν προγόνων, πάλιν δὲ κατὰ πόλεμον ἐμῆς γεγενημένης, τρίτον δὲ συγχωρηθείσης ὑφ' ὑμῶν τῶν εἰδισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων;

Ἄ μὲν οὖν ἐγκαλῶ, ταῦτ' ἐστίν· ὥς δὲ προὔπαρχόντων καὶ διὰ τὴν ἐμὴν εὐλάβειαν μᾶλλον ἢ ἴδη τοῖς πράγμασιν ἐπιτιθεμένων καὶ καθ' ὅσον ἂν δύνησθε κακοποιούντων, ὑμᾶς ἀμνηνοῦμαι μετὰ τοῦ δικαίου, καὶ μάρτυρας τοὺς θεοὺς ποιήσάμενος διαλήψομαι περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.

XIII.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ λόγος οὗτος οὐκέτι Φιλιππικός ἐστιν, ἀλλὰ ἀπλῶς συμβουλευτικός· ἐκκλησίαν γὰρ ἀγόντων τῶν Ἀθηναίων περὶ τῶν θεωρικῶν χρημάτων, παρελθὼν ὁ Δημοσθένης πείθει 166 συνταχθῆναι τε αὐτοὺς καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀναλαβεῖν ἄξιωμα στρατευσόμενους καὶ τῶν Ἑλλήνων προκινδυνεύοντας, καὶ συγκρίνει τὰ νῦν τοῖς ἐπὶ τῶν προγόνων, πολὺ φανλότερα καὶ ταπεινότερα τῶν παλαιῶν δεικνύς.

Περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἄργυρίου, καὶ ὧν ἕνεκα
 τὴν ἐκκλησίαν ποιεῖσθε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδέτε-
 ρόν μοι δοκεῖ τῶν χαλεπῶν εἶναι, οὐτ' ἐπιτιμήσαντα
 τοῖς νέμουσι καὶ διδοῦσι τὰ κοινὰ εὐδοκιμῆσαι παρὰ
 τοῖς βλάπτεσθαι διὰ τούτων ἡγουμένοις τὴν πόλιν,
 οὔτε συνειπόντα καὶ παραινέσαντα ὥς δεῖ λαμβάνειν
 χαρίσασθαι τοῖς σφόδρα ἐν χρεῖα τοῦ λαβεῖν οὖσιν·
 οὐδέτεροι γὰρ πρὸς τὸ τῇ πόλει συμφέρον σκοποῦντες
 οὐτ' ἐπαινοῦσιν οὔτε δυσχεραίνουσι τὸ πρᾶγμα, ἀλλ'
 ὡς ἑκάτεροι χρεῖας καὶ περιουσίας ἔχουσιν. ἐγὼ δὲ τοῦ-
 το μὲν οὐτ' ἂν εἰσηγησαίμην, οὐτ' ἂν ἀντείποιμι ὥς οὐ
 δεῖ λαμβάνειν· παραινῶ μέντοι σκοπεῖν καὶ λογίζεσθαι
 πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὅτι τὰργύριον μὲν ἔστι τοῦτο, ὑπὲρ
 οὗ βουλευέσθε, μικρὸν, τὸ δ' ἔθος μέγα, ὃ γίγνεται
 μετὰ τούτου. εἰ μὲν οὖν μετὰ τοῦ πράττειν ἂ προσήκει
 καὶ τὸ λαμβάνειν κατασκευάσεσθε, οὐ μόνον οὐ βλά-
 ψετε, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ὠφελήσετε τὴν πόλιν καὶ
 ὑμᾶς αὐτούς· εἰ δὲ τοῦ μὲν λαμβάνειν καὶ ἑορτῇ καὶ
 πᾶσα ἀρκέσει πρόφασις, τοῦ δ' ἂ πρὸς τούτοις δεῖ ποι- 167
 εῖν μηδὲ τοὺς λόγους ἀκούειν ἐθέλήσετε, ὁρᾶτε μή ποθ',
 ἂ νῦν ὁρθῶς ἡγρεῖσθε πράττειν, σφόδρα ἡμαρτηκέναι
 νομίσητε. ἐγὼ δὲ φημι δεῖν (καὶ μοι μὴ θορυβήσητε
 ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε·) ὥσπερ
 περὶ τοῦ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ
 τοῦ συνταχθῆναι καὶ παρασκευασθῆναι τὰ πρὸς τὸν
 πόλεμον ἐκκλησίαν ἀποδοῦναι, καὶ παρασχεῖν ἑαστον
 αὐτὸν μὴ μόνον ταῦτ' ἀκούειν ἐθέλοντα, ἀλλὰ καὶ
 πράττειν βουλόμενον, ἵν', ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν
 ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε, καὶ μὴ τὸν
 4 δεῖνα μηδὲ τὸν δεῖνα πυνηθάνησθε τί πράττει. καὶ τὰ
 μὲν προσιόντα τῇ πόλει πάντα, καὶ ἂ νῦν ἐκ τῶν ἰδίων
 παραναλίσκετε εἰς οὐδὲν θεόν καὶ ὅσ' ἐκ τῶν συμμα-

χων ὑπάρχει, λαμβάνειν ὑμᾶς φημί, χρῆναι τὸ ἰσο-
 ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικόν, τοὺς δ'
 ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν ἢ ὅπως ἂν τις ὀνομά-
 σαι τοῦτο, στρατεύεσθαι δ' αὐτοὺς καὶ μηδενὶ τούτου
 5 παραχωρεῖν, ἀλλὰ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως οἰκείαν εἶ-
 ναι καὶ κατεσκευασμένην ἀπὸ τούτων, ἵν' εὐπορήτῃ
 καὶ τὰ δέοντα ποιῇτε, καὶ τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι ταύ-
 της, ἵν' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τοιαῦτα οἰάπε-
 νυνὶ συμβαίῃ. τοὺς στρατηγούς κρίνετε, καὶ πε-
 ρίεσθ' ὑμῖν ἐκ τῶν πραγμάτων ὅδεῖνα τοῦ δεινός τοῦ
 6 "δεῖνα εἰσηγγεῖλεν," ἄλλο δ' οὐδέν. ἀλλὰ τί ὑμῖν γέ-
 νηται; πρῶτον μὲν οἱ σύμμαχοι μὴ φρουραῖς, ἀλλὰ τὰ
 ταῦτά συμφέρειν ὑμῖν κακέλοις ὧσιν οἰκείοι, ἐπειθ'
 οἱ στρατηγοὶ μὴ ξένους ἔχοντες τοὺς μὲν συμμάχους
 ἄγῳσι καὶ φέρῳσι, τοὺς δὲ πολέμιους μὴδ' ὀρώσιν, ἀφ'
 ὧν αἱ μὲν ὠφέλειαι τούτων εἶδιν ἰδίαί, τὰ δὲ μίση καὶ
 τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἐρχεται τὴν πόλιν, ἀλλὰ πολί-
 τας τοὺς ἀκολουθοῦντας ἔχοντες τοὺς ἐχθρούς, ἃ νῦν
 7 τοὺς φίλους, ποιῶσιν. χωρὶς δὲ τούτων πολλὰ τῶν πρα-
 γμάτων τὴν ὑμετέραν ποθεῖ παρουσίαν, καὶ ἄνευ τοῦ
 πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκεία χρῆσθαι δυνάμει
 συμφέρειν, καὶ πρὸς τὰλλα πράγματα ἀναγκαῖόν ἐστιν.
 εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν ἔχειν ὑμῖν ἀπέχρη καὶ μηδὲν τῶν
 Ἑλληνικῶν περιεργάζεσθαι ὅπως ἔχει, ἄλλος ἂν ἦν λό-
 8 γος· νῦν δὲ πρωτεύειν μὲν ὑμεῖς ἀξιοῦτε καὶ τὰ δί-
 καια ὀφίλκειν τοῖς ἄλλοις, τὴν δὲ ταῦτ' ἐποπτεύουσιν
 καὶ φυλάξουσιν δύναμιν οὔτε κατεσκευάσθε οὔτε κα-
 τασκευάζεσθε, ἀλλ' ἐπὶ πολλῆς μὲν ἡσυχίας καὶ ἡρε-
 μίας ὑμῶν ὁ Μυτιληναίων δῆμος καταλέλνται, ἐπὶ
 πολλῆς δ' ἡσυχίας ὁ Ροδίων, ἐχθρός γ' ὧν ἡμῖν, φαί-
 νει τις ἂν· ἀλλὰ μέλτω χρὴ νομίζειν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως

ἐχθραν ἢ τὴν πρὸς τοὺς δῆμους ὑπὲρ ὧν ποτ' ἄνῃ. ἀλλ' ἔν ἐκεῖσ' ἐπανέλθω, φημί δεῖν ὑμᾶς συντετάχθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαβεῖν καὶ τοῦ ποιεῖν ἅ προσήκει σύνταξιν εἶναι. διελέχθην δ' ὑμῖν περὶ τούτων καὶ πρότερον, καὶ διεξῆλθον ὡς ἂν συνταχθεῖν τε, οἷ θ' ὀπλῖται καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ὅσοι τούτων ἐκτός ἐστε, καὶ εὐπορία
 10 τις ἂν ἅπασι γένοιτο κοινή. ὃ δέ μοι πλείστην ἀθυμίαν παρέσχευ ἀπάντων, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι, ὅτι πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλῶν ὄντων τούτων ἀπάντων τῶν μὲν ἄλλων οὐδενὸς οὐδεὶς μέμνηται, 169 τοῖν δυοῖν δ' ὀβολοῖν ἅπαντες. καίτοι τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίους εἶναι, τᾶλλα δὲ μετὰ τούτων ὧν εἶπον τῶν βασιλέως ἄξιά ἐστι χρημάτων, πόλιν τοσοῦτους ὀπλίτας ἔχουσιν καὶ τριήρεις καὶ ἱππέας καὶ χρημάτων πρόσδοτον συντετάχθαι καὶ παρασκευάσθαι.

11 Τί οὖν, φαίη τις ἂν, ταῦτα νῦν λέγω; ὅτι φημί δεῖν ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὸ μὲν πάντας μισθοφορεῖν δυσχεραίνουσιν τινες, τὸ δὲ συνταχθῆναι καὶ παρασκευασθῆναι παρὰ πάντων χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, ἐντεῦθεν ἄρξασθαι τοῦ πράγματος, καὶ προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλευμένῳ γνώμην ἀποφῆναι. ὡς οὕτως ἔχει· ἂν μὲν ὑμεῖς νῦν πεισθῆτε τούτων καιροὶ εἶναι νομίζαντες, ὅταν αὐτῶν εἰς χρεῖαν ἔλθῃτε, ἔτοιμα ὑπάρξει· ἂν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδῃτε, ὅταν δέῃ χρησθαι, τότε ἀναγκασθήσεσθε παρασκευάζεσθαι.

12 Ἦδη δέ τις εἶπεν ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι που λέγων, οὐχ ὑμῶν τῶν πολλῶν, ἀλλὰ τῶν διαρρηγνυμένων εἰ ταῦτα γενήσεται, "τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν; παρελθὼν ἡμῶν, ὅποταν
 "αὐτῷ δόξῃ, ἐπέπλησε τὰ ὅσα λόγων, καὶ δίδουρε τα

- "παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπήνεσε, καὶ μετεωρί-
 13" σας καὶ φουρήσας ἡμᾶς κατέβη." ἐγὼ δ' εἰ μὲν ὑμᾶς
 δυναίμην ὧν λέγω τι πείσαι, τηλικαῦτ' ἂν οἶμαι τὴν
 πόλιν προᾶξει ἀγαθὰ ὥστ', εἰ νῦν εἰπεῖν ἐπιχειρήσαιμι,
 πολλοὺς ἂν ἀπιστήσας ὥς μεῖζουσιν ἢ δυνατοῖς· οὐ μὲν
 οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκού-
 ειν ὑμᾶς συνεθίξω. δεῖ γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν
 βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὸν τὰ 170
 ὧτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διεφθαρται γάρ· οὕτω
 πολλὰ καὶ ψευδῇ καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τὰ βέλτιστα ἀκού-
 14 ειν συνείδισθε. οἷον (ὅπως δὲ μὴ θορυβήσει μοι μὴ
 δεῖς, πρὶν ἂν ἅπαντ' εἰπω) ἀνέβησαν δῆπον πρῶτην τι-
 νὲς τὸν ὀπισθόδομον. οὐκοῦν οἱ παριόντες ἅπαντες
 τὸν δῆμον καταλελύσθαι, τοὺς νόμους οὐκέτ' εἶναι,
 τοιαῦτ' ἔλεγον. καίτοι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (καὶ σκο-
 πεῖτε ἂν ἀληθῆ λέγω) οἱ μὲν ταῦτα ποιοῦντες ἄξια
 ἐποιοῦν θανάτου, ὁ δὲ δῆμος δ' οὐ διὰ τούτων καταλύε-
 ται. πάλιν κώπας τις ὑφείλετο· μαστιγοῦν, στρεβλοῦν
 πάντες ἐβόων, λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. ἐγὼ
 δὲ τί φημί; τὸν μὲν ὑφαιρούμενον θανάτου ποιεῖν
 ἄξια ὥσπερ ἐκεῖνοι, τὸν δῆμον δ' οὐ διὰ τούτων κατα-
 15 λύεσθαι. ἀλλὰ πῶς καταλύεται οὐδεὶς λέγει οὐδὲ παρ-
 ρησιάζεται. ἐγὼ δὲ φράσω· ὅταν ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, φαύλως ἡγμένοι οἱ πολλοὶ καὶ ἄποροι καὶ ἄσπλοι
 καὶ ἄσύντακτοι καὶ μὴ ταῦτ' ἀγνοῶντες ἦτε, καὶ
 μήτε στρατηγὸς μήτ' ἄλλος μηδεὶς ὧν ἂν ὑμεῖς ψηφί-
 σθησθε φροντίξῃ, καὶ ταῦτα μηδεὶς λέγειν ἐθέλῃ μηδ'
 ἐπανορθοῖ, μηδ' ὅπως παύσεται τοιαῦτα ὄντα πράττει.
 16 ὃ νῦν αἰεὶ συμβαίνει. καὶ νῆ Δία γε, ὡς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ἕτεροι λόγοι παρερρηθήκασιν πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς,
 καὶ πολλὰ τὴν πολιτείαν βλάπτοντες, οἷον ἐν τοῖς δι-
 καστηρίοις ὑμῶν ἐστὶν ἡ σωτηρία, καὶ δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν

πολιτείαν υμᾶς φυλάττειν. ἔγω δ' οἶδ' ὅτι ταῦτα μὲν
 ὑμεῖν τὰ δικαστήρια τῶν πρὸς ἀλλήλους δικαίων ἐστὶ 171
 κοινὰ, ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν, καὶ
 17 διὰ τούτων ἐστὶν ἡ σωτηρία τῆς πολιτείας· οὐ γὰρ τὸ
 ψηφίσασθαι τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσῃ τὸ νικᾶν, ἀλλ' οἱ
 μετὰ τούτων κρατοῦντες τοὺς ἐχθροὺς καὶ ψηφίζεσθαι
 καὶ ἄλλο ὅ τι ἂν βούλησθε ποιεῖν ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ
 ἄδειαν παρασκευάζουσι· δεῖ γὰρ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις
 φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρωποὺς εἶναι.
 18 Εἰ δέ τῳ δοκῶ μείζους ἢ κατ' ἑμαυτὸν λέγειν λό-
 γους, αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς αὐτῶν ἔχει· τὸν γὰρ ὑπὲρ τη-
 λικαύτης πόλεως ῥηθησόμενον λόγον καὶ τοιούτων
 πραγμάτων παντὸς ἐνὸς τοῦ λέγοντος αἰὲ μείζω φαίνε-
 σθαι δεῖ, καὶ τῆς ἀξίας τῆς ὑμετέρας ἐγγυὲς εἶναι, μὴ
 τῆς τοῦ λέγοντος. ὅτι δ' οὐδεὶς τῶν ὑφ' ὑμῶν τιμωμέ-
 19 νων ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ διέξειμι ὑμῖν. οἱ
 μὲν πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν προσιόντες
 δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέροχον-
 ται, τελεσθῆναι στρατηγὸς ἕκαστος σπονδάων, οὐκ
 ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν πρᾶξαι. εἰ δέ τις καὶ τοιοῦτός ἐστιν
 οἷος ἐργχεῖν ἔργῳ τῷ, νῦν μὲν ἡγείται τὴν τῆς πό-
 λεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοῦνομα, τῆς τῶν ἐναν-
 τιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύων, τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑπο-
 τείνων, ἄλλο δ' οὐδὲν, κληρονομήσειν αὐτὸς τῶν ὑμετέ-
 ρων ἀγαθῶν, ὅπερ ἐστὶν, ἂν δ' ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν
 ἕκαστα πράττητε, τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ὥσπερ τῶν ἔργων
 20 αὐτῶν, οὕτω καὶ τῶν ἐκ τούτων ἔξειν. οἱ δὲ πολιτευ-
 ὄμενοι καὶ περὶ ταῦτ' ὄντες, τὸ τὰ βέλτιστα σκοπεῖν
 ὑμῖν ἀφέντες, προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους· καὶ πρό- 17
 τερον μὲν κατὰ συμμορίας εἰσεφέρετε, νυνὶ δὲ πολι-
 τεύεσθε κατὰ συμμορίας. ῥήτωρ ἡγεμῶν, καὶ στρατη-
 γος ὑπὸ τούτῳ, καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τρια-

κόσιοι· οἱ δ' ἄλλοι προσενέμηνσθε οἱ μὲν ὥς τούτους, οἱ δ' ὥς ἐκείνους. τοιγαροῦν ὑμῖν περίεστιν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς καὶ ὁ δεῖν' εὐδαίμων, εἷς ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν· οἱ δ' ἄλλοι μάρτυρες τῆς τούτων εὐδαιμονίας κἀθησθε, τῆς καθ' ἡμέραν ῥαθυμίας πολλὴν καὶ μεγαλὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προϊέμενοι.

- 21 Καίτοι σκέψασθε πῶς ἐπὶ τῶν προγόνων ταῦτ' εἶχεν· οὐ γὰρ ἄλλοτρίοις ὑμῖν παραδείγμασι χρησαμένοις, ἀλλ' οἰκείοις ἔξεσθ' ἃ προσήκει πρᾶττειν εἰδέναι. ἐκείνοι Θεμιστοκλέα τὸν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν στρατηγοῦντα καὶ Μιλτιάδην τὸν ἡγούμενον Μαραθῶνι καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς ἀγαθὰ ἐργασμένους, μὰ Δι' οὐ χαλκοῦς ἴστασαν οὐδ' ὑπερηγάπων, ἀλλ' ὥς οὐδὲν αὐτῶν κρείττους ὄντας, 22 οὕτως ἐτίμων. καὶ γάρ τοι τῶν ἔργων οὐδενός, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν τότε' ἀπεστέρησαν αὐτούς, οὐδ' ἔστ' οὐδεὶς ὅστις ἂν εἰποι τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν Θεμιστοκλέους, ἀλλ' Ἀθηναίων, οὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως. νῦν δὲ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὥς Κέρκυραν εἴλε Τιμόθεος καὶ τὴν μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης καὶ τὴν περὶ Νάξου ναυμαχίαν ἐνίκᾳ Χαβρίας· δοκεῖτε γὰρ αὐτοῖς τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν τῶν τιμῶν ταῖς ὑπερβολαῖς αἷς δεδω- 23 κατε ἐπ' αὐτοῖς ἐκάστω τούτων. τὰς μὲν δὴ πολιτικὰς 178 δωρεὰς οὕτως ἐκείνοί τε καλῶς ἐνεμον καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς· τὰς δὲ τῶν ξένων πῶς; ἐκείνοι Μένωνι τῷ Φαρσαλίῳ δώδεκα μὲν τάλαντα ἀργυρίου δόντι πρὸς τὸν ἐπ' Ἡλίῳ τῇ πρὸς Ἀμφιπόλει πόλεμον, διακοσίους δ' ἱαπεῦσι πενέσταις ἰδίῳις βοηθήσαντι, οὐκ ἐψηφί- 24 σαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. καὶ πρότερον τούτου Περδίκκα τῷ κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου

ποτ' ἐπιστρατεῖαν βασιλευνonti Μακεδονίας, τοὺς ἀνα-
 χωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἡττης
 διαφθείραντι καὶ τέλειον τἀτύχημα ποιήσαντι τῷ βα-
 σιλεῖ, οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτεῖαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδω-
 καν μόνον, μεγάλην καὶ τιμίαν, οἶμαι, καὶ σεμνήν τὴν
 αὐτῶν πατρίδα ἡγούμενοι καὶ πάσης μελξονα εὐεργε-
 σίας. νῦν δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθόρους ἀνθρώ-
 πους οἰκοτρίβων οἰκότριβας, τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του
 25 τῶν ὠνίων λαμβάνοντες, ποιεῖσθε πολίτας. ταῦτα δ'
 ὑμῖν ἐπελήλυθε πράττειν οὐχ ὅτι τὰς φύσεις χείρους
 ἐστὲ τῶν προγόνων, ἀλλ' ὅτι τοῖς μὲν ἐφ' αὐτοῖς παρ-
 ειστήκει μέγα φρονεῖν, ὑμῶν δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 περιήρηται τοῦτο. ἐστὶ δ' οὐδέποτ', οἶμαι, δυνατόν μι-
 κρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα
 λαβεῖν, ὥσπερ οὐδὲ λαμπρὰ καὶ καλὰ πράττοντας μι-
 κρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν· ὅποι' ἅττα γὰρ ἂν τὰ ἐπι-
 τηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ
 φρόνημ' ἔχειν.

26 Σκέψασθε δὲ ἃ τις κεφαλαια ἂν ἔχοι τῶν πρα-
 γμάτων εἰπεῖν, ἵν' ἀκούσαντες τῶν τ' ἐκείνοις πεπρα-
 γμένων καὶ τῶν ὑμῖν, ἂν ἅρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀλλ' ἐκ τοῦ- 174
 τω γε δύνησθε γενέσθαι κρείττους. πέντε μὲν καὶ τετ-
 ταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν ἐκόντων ἐκεῖνοι,
 πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον,
 πολλὰ δὲ καὶ καλὰ καὶ πεζῇ καὶ ναυμαχοῦντες ἐστήσαν
 τρόπαια, ἐφ' οἷς ἔτι καὶ νῦν ἡμεῖς φιλοτιμούμεθα. καί-
 τοι νομίζετε ταῦτα αὐτοὺς στήσαι οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν
 ἡμεῖς θεωροῦντες αὐτὰ, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμῶμεθα τὰς
 27 τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. ἐκεῖνοι μὲν δὴ ταῦτα· ἡμεῖς δ',
 ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι, σκέψασθε εἰ
 παρὰ πλῆσι. οὐ πλείω μὲν ἢ χίλια καὶ πεντακόσια τά-
 λαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων

- ἀπόρους, ἐξανήλκωνται δὲ οἷ τ' ἴδιοι πάντες οἴκοι καὶ
 τὰ κοινὰ τῇ πόλει καὶ τὰ παρὰ τῶν συμμάχων, οὓς δ'
 ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι νῦν ἐν τῇ
 28 εἰρήνῃ ἀπολώλασιν; ἀλλὰ νῆ Δία ταῦτα μόνον τότε
 εἶχε βέλτιον ἢ νῦν, τὰ δ' ἄλλα χειρόν. πολλοῦ γε καὶ
 δεῖ, ἀλλ' ὅ τι βούλεσθε ἐξετάσωμεν. οἰκοδομήματα
 μὲν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως καὶ λερῶν καὶ λιμένων
 καὶ τῶν ἀκολούθων τούτοις τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον κατ-
 ἔλιπον ἐκεῖνοι ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιννομένων ὑπερ-
 βολὴν λελεῖφθαι, προπύλαια ταῦτα, νεώσοικοι, στοαί,
 τᾶλλα, οἷς ἐκεῖνοι κοσμήσαντες τὴν πόλιν ἡμῖν παρέ-
 29 δσαν· τὰς δ' ἰδίας οἰκίας τῶν ἐν δυνάμει γενομένων
 οὕτω μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολου-
 θους ὥστε τὴν Θεμιστοκλέους καὶ τὴν Κίμωνος καὶ
 τὴν Ἀριστείδου καὶ Μιλτιάδου καὶ τῶν τότε λαμπρῶν
 οἰκίαν, εἴ τις ἄρ' ὑμῶν οἶδεν ὅποια ποτ' ἔστιν, ὅρᾳ 17
 30 τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὔσαν. νῦν δ', ὧ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δημοσίᾳ μὲν ἢ πόλις ἡμῶν τὰς ὁδοὺς
 ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα καὶ κρήνας καὶ κονιάματα καὶ
 λήρους (καὶ οὐ τοῖς εἰσηγησαμένοις ταῦτ' ἐπιτιμῶ,
 πολλοῦ γε καὶ δέω, ἀλλ' ὑμῖν, εἰ ταῦθ' ἱκανὰ ὑμῖν ἀν-
 τοῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι διοικεῖν), ἰδίᾳ δ' οἱ τῶν κοι-
 νῶν ἐπὶ τῷ γεγενημένοι οἱ μὲν τῶν δημοσίων οἰκοδο-
 μημάτων σεμνοτέρας τὰς ἰδίας οἰκίας κατασκευάκασιν,
 οὐ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας, οἱ δὲ γῆν συν-
 εωνημένοι γεωργοῦσιν ὅσῃν οὐδ' ὄναρ ἥλπισαν πώ-
 31 ποτε. τούτων δ' αἷτιον ἀπάντων ὅτι τότε μὲν ὁ δῆμος
 δεσπότης ἦν καὶ κύριος ἀπάντων, καὶ ἀγαπητὸν ἦν παρ'
 ἐκείνου τῶν ἄλλων ἐκάστῳ καὶ τιμῇ καὶ ἀρχῇ καὶ
 ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαμβάνειν, νῦν δὲ τοῦναντίου κύ-
 ριοι μὲν τῶν ἀγαθῶν οὗτοι, καὶ διὰ τούτων ἅπαντα
 πράττεται, ὁ δὲ δῆμος ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέ-

ρει, καὶ ὑμεῖς ἀγαπάτε ἃ ἂν οὗτοι μεταδιδῶσι λαμβάνοντες.

- 32 Τοιγαροῦν ἐκ τούτων τοιαῦτα τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἐστὶν ὥστε, εἰ τις ἀναγνοίῃ τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεῦσαι τῶν αὐτῶν εἶναι ταῦτα κάκεῖνα. οἷον ἃ πρὸς τοὺς καταράτους Μεγαρέας ἐψηφίσασθε ἀποτεμνομενους τὴν ὀργάδα, ἐξιέναι, κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν· ἃ πρὸς Φλιασίους, ὅτε ἐξέπεσον τὸ ἔναγχος, βοηθεῖν, μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι, τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τοὺς βουλο-
- 33 μένους παρακαλεῖν. ἅπαντα καλὰ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα καὶ δίκαια καὶ τῆς πόλεως ἄξια· τὰ ἔργα 176 δὲ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ. οὐκοῦν τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε, τῶν δ' ἔργων οὐδενὸς κύριοι γίνεσθε· τὰ μὲν γὰρ ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δ' οὐκ ἀκό-
- 34 λουθον ὧν ψηφίζεσθε ἔχετε. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν (καὶ μοι μὴδὲν ὀργισθῆτε) ἢ ἑλαττον φρονεῖν καὶ τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας, ἢ μεῖζω δύναμιν παρασκευάζεσθαι. εἰ μὲν οὖν Σιφυρίοις ἢ Κυθνίοις ἢ τισὶν ἄλλοις τοιούτοις οὔσι συνήδειν ὑμῖν, ἑλαττον φρονεῖν συνεβούλευον ἂν, ἐπειδὴ δ' ἐστ' Ἀθηναῖοι, τὸ τὴν δύναμιν παρασκευάσασθαι παραινῶ· αἰσχρὸν γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι παρέδωκαν.
- 35 πρὸς δὲ τούτοις οὐδ' ἐστὶ ἐφ' ὑμῖν, οὐδ' ἂν ἀποστήναι τῶν Ἑλληνικῶν βούλησθε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πέπρακται, καὶ τοὺς μὲν φίλους τοὺς ὑπάρχοντας αἰσχρὸν προέσθαι, τοῖς δ' οὔσιν ἐχθροῖς οὐκ ἐνι πιστεῦσαι καὶ μεγάλους ἑᾶσαι γενέσθαι. ὅλως δ' ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασι πρὸς ὑμᾶς, οὐκ ἔνεστιν αὐτοῖς, ὅταν βούλωνται, παύσασθαι, τοῦ-

το καὶ ὑμῖν περιέστηκε· πεπολίτευσθε γὰρ ἐν τοῖς Ἑλλησιν.

- 36 Ἔστι δ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κεφάλαιον πάντων τῶν εἰρημένων· οὐδέποθ' ὑμᾶς οἱ λέγοντες οὔτε πονηροὺς οὔτε χρηστοὺς ποιοῦσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὁπότερ' ἂν βούλησθε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ὧν οὗτοι βούλονται στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμῇν οἴωνται. ὑμᾶς οὖν ὑπάρχει δεῖ χρηστὰ βουλομένους, καὶ πάνθ' ἔξει καλῶς· ἥ γὰρ οὐδεὶς ἐρεῖ φλαῦρον οὐδέν, 177 ἢ οὐδέν αὐτῷ πλέον ἔσται μὴ ἔχοντι τοὺς πεισομένους.

XIV.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Φήμης γενομένης τὸν Περσῶν βασιλέα παρασκευάζεσθαι στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, ὁ μὲν τῶν Ἀθηναίων δῆμος κινῆται καὶ συγκαλεῖν ὥρμηται τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸν πόλεμον ἐκφέρειν ἥδη, ὁ δὲ Δημοσθένης συμβουλεύει μὴ προεξάνστασθαι, ἀλλὰ ἀναμένειν τὸν βασιλέα νεωτερίσαι. νῦν μὲν γὰρ, φησὶν, οὐ πείσομεν τοὺς Ἕλληνας συμμαχεῖν ἡμῖν, ἐπ' ἀδείας εἶναι δοκοῦντας· τότε δὲ αὐτοὺς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς συστήσεται. παραινεῖ τοίνυν ἡσυχάζοντας συντάξασθαι καὶ πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευάσασθαι, καὶ δὴ καὶ διέξεισιν ὃν τρόπον ἂν συνταχθεῖεν. ὅθεν καὶ περὶ συμμοριῶν ὁ λόγος ἐπιγράφεται· συμμορία γὰρ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ τῶν λειτουργούντων σύνταγμα.

Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς 178 προγόνους ὑμῶν λόγον εἰπεῖν μοι δοκοῦσι προαιρεῖσθαι κεχαρισμένον, οὐ μὴν συμφέροντά γ' ἐκείνοις

οὓς ἐγκωμιάζουσι ποιεῖν· περὶ γὰρ πραγμάτων ἐργε-
 ροῦντες λέγειν ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι τῷ λό-
 γῳ δύναιτο, αὐτοὶ μὲν τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν ἐκ-
 φέρονται, τὴν δ' ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημ-
 μένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιοῦσιν. ἐγὼ δ'
 ἐκείνων μὲν ἐπαινῶ τὸν χρόνον ἡγοῦμαι μέγιστον, οὗ
 πολλοῦ γεγενημένου μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέν-
 των οὐδένας ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηται. αὐτὸς
 δὲ πειράσομαι τὸν τρόπον εἰπεῖν ὅν ἂν μοι δοκεῖτε μά-
 λιστ' εὐδύνασθαι παρασκευάσασθαι. καὶ γὰρ οὕτως
 ἔχει· εἰ μὲν ἡμεῖς ἅπαντες οἱ μέλλοντες λέγειν δεινοὶ
 φανεῖν ὄντες, οὐδὲν ἂν τὰ ὑμέτερα εὖ οἶδ' ὅτι βέλ-
 τιον σχολή· εἰ δὲ παρελθὼν εἰς ὅστισοῦν δύναιτο δι-
 δάξαι καὶ πείσαι τίς παρασκευὴ καὶ πόση καὶ πόθεν
 πορισθεῖσα χρήσιμος ἔσται τῇ πόλει, πᾶς ὁ παρὼν φό-
 βος λελύσεται. ἐγὼ δὲ τοῦτ', ἂν ἄρ' οἷός τε ᾧ, πειρά-
 σομαι ποιῆσαι, μικρὰ προειπὼν ὑμῖν ὥς ἔχω γνώμης
 περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα.

Ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλή-
 νων εἶναι βασιλέα, οὐ μὴν διὰ τοῦτο παραινεῖσαι μ' ἂν
 μόνοις τῶν ἄλλων ὑμῖν πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι·
 οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνας ὁρῶ κοινούς ἀλλήλοις 179
 ὄντας φίλους, ἀλλ' ἐνίοις μᾶλλον ἐκείνῳ πιστεύοντας
 ἢ τισιν αὐτῶν. ἐκ δὴ τούτων τοιούτων ὄντων νομίζω
 συμφέρειν ὑμῖν τὴν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ζητεῖν,
 ὅπως ἴση καὶ δικαία γενήσεται, παρασκευάζεσθαι δ' ἃ
 προσήκει πάντα, καὶ τοῦθ' ὑποκείσθαι τῇ γνώμῃ.
 ἡγοῦμαι γὰρ, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἑλληνας, εἰ
 μὲν ἐναργές τι γένοιτο καὶ σαφές ὥς βασιλεὺς αὐτοῖς
 ἐπιχειρεῖ, καὶ συμμαχήσῃ καὶ χάριν μεγάλην ἔξῃν
 τοῖς πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκείνον ἀμυνομένοις·
 εἰ δ' ἔτι ἀδήλου τούτου καθεστηκότος προαπεχθῇσώ-

μεθα ἡμεῖς, δέδια, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τούτοις
 μετ' ἐκείνου πολεμεῖν ἀναγκασθῶμεν, ὑπὲρ ὧν προ-
 5 νοοῦμεθα. ὁ μὲν γὰρ ἐπισχὼν ὧν ὥρμηκεν, εἰ ἄρ'
 ἐργχειρεῖν ἐγνωκε τοῖς Ἑλλήσι, χρήματα δώσει τισὶν αὐ-
 τῶν καὶ φιλίαν προτενεῖται, οἱ δὲ τοὺς ἰδίους πολέμους
 ἐπανορθῶσαι βουλόμενοι καὶ τοῦτον τὸν νοῦν ἔχοντες
 τὴν κοινὴν ἀπάντων σωτηρίαν παρόψονται. εἰς δὲ τὴν
 ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ
 6 προκαθεῖναι τὴν πόλιν ἡμῶν. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀπ' ἴσης
 ὁρῶ τοῖς τ' ἄλλοις Ἑλλήσι καὶ ὑμῖν περὶ τῶν πρὸς τὸν
 βασιλέα τὴν βουλὴν οὔσαν, ἀλλ' ἐκείνων μὲν πολλοῖς
 ἐνδέχεσθαι μοι δοκεῖ τῶν ἰδία τι συμφερόντων διοι-
 κουμένοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀμελεῖν, ὑμῖν δ' οὐδ'
 ἀδικουμένοις παρὰ τῶν ἀδικούντων καλὸν ἔστι λαβεῖν
 ταύτην τὴν δίκην, εἰσαί τινας αὐτῶν ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ
 7 γενέσθαι. ὅτε δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, σκεπτέον ὅπως μὴθ'
 ἡμεῖς ἐν τῷ πολέμῳ γενησόμεθα οὐκ ἴσοι, μήτ' ἐκεῖνος,
 ὃν ἡμεῖς ἐπιβουλεύειν ἡγούμεθα τοῖς Ἑλλήσι, τὴν τοῦ 180
 φίλος αὐτοῖς δοκεῖν εἶναι πίστιν λήψεται. πῶς οὖν
 ταῦτ' ἔσται; ἂν ἡ μὲν δύναμις τῆς πόλεως ἐξητασμένη
 καὶ παρεσκευασμένη πᾶσιν ἢ φανερά, φαίνεται δὲ δι-
 8 καια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει. τοῖς δὲ θρασυ-
 νομένοις καὶ σφόδρα ἐτοίμως πολεμεῖν κελεύουσιν
 ἐκεῖνο λέγω, ὅτι οὐκ ἔστι χαλεπὸν οὔθ' ὅταν βουλευ-
 εσθαι δέῃ, δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν, οὔθ' ὅταν κίνδυνός
 τις ἐγγὺς ἢ, δεινὸν εἰπεῖν φανῆναι, ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ
 χαλεπὸν καὶ προσῆκον, ἐπὶ μὲν τῶν κινδύνων τὴν ἀν-
 9 δρείαν ἐνδείκνυσθαι, ἐν δὲ τῷ συμβουλεύειν φρονιμώ-
 τερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν. ἐγὼ δ', ὧ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, νομίζω τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα χαλε-
 πὸν τῇ πόλει, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥάδιον
 εἶναι συμβάντα. διὰ τί; ὅτι τοὺς μὲν πολέμους ἅπαντας

- ἀναγκαίως ἡγοῦμαι τριήρων καὶ χρημάτων καὶ τόπων
 δεῖσθαι, ταῦτα δὲ πάντα ἀφθονώτερα ἐκείνων ἔχοντα
 ἡμῶν εὐρίσκω· τοὺς δ' ἀγῶνας οὐδενὸς οὕτω τῶν ἄλλων
 ὁρῶ δεομένους ὥς ἀνδρῶν ἀγαθῶν, τούτους δ' ἡμῖν
 καὶ τοῖς μεθ' ἡμῶν κινδυνεύουσι πλείους ὑπάρχειν νο-
 10 μῖζω. τον μὲν δὴ πόλεμον διὰ ταῦτα παραινῶ μηδ' ἐξ
 ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελέσθαι, ἐπὶ δὲ τὸν ἀγῶν'
 ὀρθῶς φημι παρεσκευασμένους ὑπάρχειν χρῆναι. εἰ
 μὲν οὖν ἕτερός τις τρόπος ἦν δυνάμεως ᾧ τοὺς βαρβά-
 ρους οἷον τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις ᾧ τοὺς Ἑλλη-
 νας, εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκείνους ἐγινόμεθ'
 11 ἀντιταττόμενοι· ἐπεὶ δὲ πάσης ἐστὶ παρασκευῆς ὁ αὐ-
 τὸς τρόπος καὶ δεῖ ταῦτ' εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως,
 τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμά- 181
 χοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν, τί τοὺς
 ὁμολογουμένους ἐχθροὺς ἔχοντες ἑτέρους ζητοῦμεν,
 ἀλλ' οὐ παρασκευαζόμεθα μὲν πρὸς τούτους, ἀμυνό-
 12 μεθα δὲ καὶ ἐκείνους, ἂν ἡμᾶς ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ; καὶ νῦν
 μὲν καλεῖτε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνας· ἂν δὲ
 ἃ κελεύουσιν οὗτοι μὴ ποιῇτε, οὐχ ἡδέως ἐνίων ὑμῖν
 ἐχόντων, πῶς χρὴ προσδοκᾶν τινὰ ὑπακούσεσθαι; ὅτι
 νῆ Δί' ἀκούσονται παρ' ὑμῶν ὥς ἐπιβουλεύει βασι-
 λεὺς αὐτοῖς. αὐτοὺς δ' οὐ προσορᾶν ᾧ πρὸς τοῦ Διὸς
 οἰεσθε τοῦτο; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι. ἀλλ' οὐπω μείζων
 οὗτός ἐσθ' ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους
 ἐνίοις διαφορῶν. οὐδὲν οὖν ἀλλ' ἢ ῥαψοδήσουσιν οἱ
 13 πρέσβεις περιμόντες. τότε δ', ἂν ἄρα ἃ νῦν οἴομεθ'
 ἡμεῖς πράττειται, οὐδεὶς δῆπου τῶν πάντων Ἑλλήνων
 τηλικούτου ἐφ' αὐτῷ φρονεῖ, ὅστις ὁρῶν ὑμῖν χιλίους
 μὲν ἱππέας, ὀπλίτας δὲ ὅσους ἂν ἐθέλῃ τις, ναῦς δὲ
 τριακοσίας, οὐχ ἥξει καὶ δεήσεται, μετὰ τούτων ἀσφα-
 λέστατ' ἂν ἡγούμενος σῶθῃναι. οὐκοῦν ἐκ μὲν τοῦ

καλεῖν ἤδη τὸ δεῖσθαι καὶ μὴ τύχητε ἀφαρμαρτεῖν, ἐκ δὲ τοῦ μετὰ τοῦ παρεσκευάσθαι τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἐπι-
σχεῖν δεομένους σῶζειν καὶ εὖ εἰδέναι πάντας ἡξοντάς
ἐστίν.

- 14 Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτά τε καὶ
παραπλήσια τούτοις λογιζόμενος λόγον μὲν οὐδένα
ἐβουλόμην θρασὺν οὐδ' ἔχοντα μάταιον μῆκος εὔρεῖν·
τὴν μέντοι παρασκευὴν, ὅπως ὡς ἄριστα καὶ τάχιστα
γενήσεται, πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν. οἴ-
μαι δὴ δεῖν ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτὴν, ἂν ἀρέσκη, ψηφί- 189
σασθαι. ἔστι τοίνυν πρῶτον μὲν τῆς παρασκευῆς, ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μέγιστον οὕτω διακεῖσθαι τὰς
γνώμας ὑμᾶς ὡς ἕκαστον ἔχοντα προθύμως ὅ τι ἂν
15 δέη ποιήσονται. ὁρᾶτε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι,
ὅσα μὲν πῶποθ' ἅπαντες ἐβουλήθητε καὶ μετὰ ταῦτα
τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο,
οὐδὲν πῶποθ' ὑμᾶς ἐξέφυγεν, ὅσα δ' ἐβουλήθητε μὲν,
μετὰ ταῦτα δ' ἀπεβλέψατε πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς
μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα,
16 οὐδὲν πῶποθ' ὑμῖν ἐγένετο. ἐχόντων δ' ὑμῶν οὕτω
καὶ παρωξυμμένων, τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους ἀνα-
πληρῶσαι φημι χρῆναι καὶ ποιῆσαι δις χιλίους, ὅκτα-
κοσίους αὐτοῖς προσνεύμαντας· ἐὰν γὰρ τοῦτ' ἀποδεί-
ξητε τὸ πλῆθος, ἡγοῦμαι, τῶν ἐπικλήρων καὶ τῶν ὀρ-
φανῶν καὶ τῶν κληρουχικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ
εἰ τις ἀδύνατος ἀφαιρεθέντων, ἔσεσθαι χίλια καὶ δια-
17 κόσια ταῦτα ὑμῖν σῶματα. ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι
δεῖν ποιῆσαι συμμορίας εἴκοσιν, ὥσπερ νῦν εἰσιν,
ἐξήκοντα σῶματ' ἔχουσαν ἐκάστην. τούτων δὲ τῶν
συμμοριῶν ἐκάστην διελεῖν κελεύω πέντε μέρη κατὰ
δῶδεκα ἄνδρας, ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπο-
ρώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. καὶ τὰ μὲν σῶματα

- ταῦτα οὕτως συντετάχθαι φημι δεῖν· δι' ὃ δ', εἰσεσθε,
 ἐπειδὴν ὅλον τὸν τρόπον τῆς συντάξεως ἀκούσητε· τὰς
 18 δὲ τριήρεις πῶς; τὸν ἅπαντα ἀριθμὸν κελεύω τριακο-
 σίας ἀποδείξαντας, κατὰ πεντεκαίδεκαναῖαν εἰκοσι ποι-
 ῆσαι μέρη, τῶν πρώτων ἑκατὸν πέντε καὶ τῶν δευτέρων
 ἑκατὸν πέντε καὶ τῶν τρίτων ἑκατὸν πέντε ἑκάστῳ μέ- 183
 ρει διδόντας, εἴτα συγκληρῶσαι συμμορίᾳ σωμάτων
 ἑκάστη τὴν πεντεκαίδεκαναῖαν, τὴν δὲ συμμορίαν ἑκά-
 στῳ τῷ μέρει σφῶν αὐτῶν τρεῖς ἀποδοῦναι τριήρεις.
 19 ἐπειδὴν δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα ὑπάρχη, κελεύω, ἐπειδὴ
 τὸ τίμημά ἐστι τὸ τῆς χώρας ἑξακισχιλίων ταλάντων, ἵν'
 ὑμῖν καὶ τὰ χρήματα ἢ συντεταγμένα, διελεῖν τοῦτο καὶ
 ποιῆσαι καθ' ἑξήκοντα τάλαντα ἑκατὸν μέρη, εἴτα
 πέντε ἑξηκονταταλαντίως εἰς ἑκάστην τῶν μεγάλων
 τῶν εἰκοσι συμμοριῶν ἐπικληρῶσαι, τὴν δὲ συμμορίαν
 ἑκάστῳ τῶν μερῶν μίαν ἑξηκονταταλαντίαν ἀποδοῦ-
 20 ναι, ὅπως ἂν μὲν ὑμῖν ἑκατὸν δέη τριήρων, τὴν μὲν
 δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῇ, τριήραρχοι δ'
 ὥσι δῶδεκα, ἂν δὲ διακοσίων, τριάκοντα μὲν ἢ τάλαν-
 τα τὴν δαπάνην συντελοῦντα, ἔξ δὲ σώματα τριηραρ-
 χοῦντα, ἂν δὲ τριακοσίων, εἰκοσι μὲν ἢ τάλαντα τὴν
 δαπάνην διαλύοντα, τέτταρα δὲ σώματα τριηραρχοῦν-
 21 τα. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὰ
 νῦν ὀφειλόμενα τῶν σκευῶν ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμή-
 σαντας ἅπαντα ἐκ τοῦ διαγράμματος νεῖμαι κελεύω
 μέρη εἰκοσιν, ἔπειτα ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμ-
 μορίαις μέρος ἓν χρήστων ἑκάστη, τὴν δὲ συμμορίαν
 ἑκάστην διανεῖμαι τῶν αὐτῆς μερῶν ἑκάστῳ τὸ ἴσον,
 τοὺς δὲ δῶδεκα τοὺς ἐν ἑκάστῳ τῷ μέρει ταῦτ' εἰσπρα-
 ξαντας τὰς τριήρεις, ὥς ἂν ἕκαστοι λάχῃσι, παρεσκευ-
 22 ασμένως παρέχειν. τὴν μὲν δαπάνην καὶ τὰ σκάφη καὶ
 τοὺς τριηράρχους καὶ τὴν τῶν σκευῶν εἰσπραξίν οὕ-

- τως ἂν ἄρισθ' ἡγοῦμαι καὶ πορισθῆναι καὶ παρασκευ-
ασθῆναι· πλήρωσιν δὲ, ἥ καὶ σαφὴς ἐστὶ καὶ ῥαδία,
μετὰ ταῦτα λέγω. φημί τοὺς στρατηγοὺς δεῖν διανεί- 184
μαι τόπους δέκα τῶν νεωρίων, σκεψαμένους ὅπως ὡς
ἐγγύτατ' ἀλλήλων κατὰ τριάκοντ' ὥσι νεώσοικοι, ἐπει-
δὲν δὲ τοῦτο ποιήσωσι, δύο συμμορίας καὶ τριάκοντα
23 τριήρεις τούτων ἐκάστω προσνεύμαι τῶν τόπων, εἴτ'
ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς, τὸν δὲ ταξίαρχον ἕκαστον ὃν
ἂν ἡ φυλὴ τόπον λάχῃ, διελεῖν τρίχα καὶ τὰς ναὺς
ὡσαύτως, εἴτ' ἐπικληρῶσαι τὰς τριττῦς, ὅπως ἂν τῶν
μὲν ὅλων νεωρίων ἕν ἐκάστη μέρος ἢ τῶν φυλῶν, τοῦ δὲ
μέρους ἐκάστου τὸ τρίτον μέρος ἢ τριττὺς ἔχῃ, εἰδῇτε
δ', ἂν τι δέῃ, πρῶτον μὲν τὴν φυλὴν, ὅπου τέτακται,
μετὰ ταῦτα δὲ τὴν τριττὺν, εἴτα τριήραρχοι τίνες καὶ
τριήρεις ποταί, καὶ τριάκοντα μὲν ἡ φυλὴ, δέκα δ' ἡ
τριττὺς ἐκάστη τριήρεις ἔχῃ. ἐὰν γὰρ ταῦθ' οὕτως εἰς
ὁδὸν καταστῇ, εἰ τί καὶ παραλείπομεν νῦν (πάντα γὰρ
ἴσως εὐρεῖν οὐ ῥάδιον), αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἑαυτῷ εὐρήσει,
καὶ μὴ σύνταξις καὶ πασῶν τῶν νεῶν καὶ μέρους ἐστὶ.
24 Ἐπεὶ δὲ χρημάτων καὶ πόρου φανεροῦ τινὸς ἦδη
παράδοξον μὲν οἶδα λόγον μέλλων λέγειν, ὅμως δ' εἰ-
ρήσεται· πιστεύω γὰρ, ἐάν τις ὀρθῶς σκοπῇ, μόνος
τάληθ' καὶ τὰ γενησόμενα εἰρηκῶς φανείσθαι. ἐγὼ
φημι χρῆναι μὴ λέγειν νυνὶ περὶ χρημάτων· εἶναι γὰρ
πόρον, ἂν δέῃ, μέγαν καὶ καλὸν καὶ δίκαιον, ὃν ἂν μὲν
ἦδη ζητῶμεν, οὐδ' εἰς τόθ' ὑπάρχειν ἡγησόμεθ' ἡμῖν·
οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχίσομεν· ἐὰν δ' ἐῷ-
μεν, ἐστὶ. τίς οὖν ἐσθ' οὗτος ὃ νῦν μὲν οὐκ ὦν,
ὑπάρξων δ' εἰς τότε; αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε. 185
25 ἐγὼ φράσω. ὁρᾶτε τὴν πόλιν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πᾶ-
σαν ταυτηνί. ἐν ταύτῃ χρήματ' ἐνεστὶν ὀλίγου δέω
πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. ταῦτα δ' οἱ κε-

κτημένοι τοιοῦτον ἔχουσι νοῦν ὥστ', εἰ πάντες οἱ ἐν-
 ταυθὶ λέγοντες φοβοῖεν ὥς ἥξει βασιλεὺς, ὥς πάρεστιν,
 ὥς οὐχ οἷόν τε ταῦτ' ἄλλως ἔχειν, καὶ μετὰ τῶν λεγόν-
 των ἴσοι τὸ πλῆθος τούτοις χρησμοφθοῖεν, οὐ μόνον
 οὐκ ἂν εἰσενέγκαιεν, ἀλλ' οὐδ' ἂν δεῖξαιεν οὐδ' ἂν
 26 ὁμολογήσαιεν κεκτῆσθαι. εἰ μέντοι τὰ νῦν διὰ τῶν λό-
 γων φοβερά ἐργα πραττόμενα αἰσθιοιντο, οὐδεὶς οὐ-
 τως ἡλίθιος ἐστίν ὅστις οὐχ ἔκων ἂν δοίῃ καὶ πρῶτος
 εἰσενέγκαι· τίς γὰρ αἰρήσεται μᾶλλον αὐτὸς καὶ τὰ ὄντ'
 ἀπολωλέναι ἢ μέρος τῶν ὄντων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν
 λοιπῶν εἰσενεγκεῖν; χρήματα μὲν δὴ φημι εἶναι τότε,
 ἂν ὥς ἀληθῶς δέῃ, πρότερον δ' οὐ. διὸ μηδὲ ζητεῖν
 27 παραινῶ· ὅσα γὰρ νυνὶ πορίσαιτ' ἂν, εἰ προέλοισθε
 πορίζειν, πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. φέρε γάρ,
 ἑκατοστήν τις εἰσφέρειν ἐρεῖ νῦν; οὐκοῦν ἐξήκοντα τά-
 λαντα. ἀλλὰ πεντηκοστήν τις ἐρεῖ, τὸ διπλοῦν; οὐκοῦν
 ἑκατὸν καὶ εἰκοσι· καὶ τί τοῦτ' ἐστὶ πρὸς διακοσίας καὶ
 χιλίας καμῆλους, ἃς βασιλεὶ τὰ χρήματ' ἄγειν φασὶν
 οὗτοι; ἀλλὰ θῷ βούλεσθε δωδεκάτην ἡμᾶς εἰσοίσειν,
 πεντακόσια τάλαντα; ἀλλ' οὗτ' ἂν ἀνάσχοισθε οὗτ',
 28 εἰ καταθεῖτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. δεῖ τοίνυν
 ὑμᾶς τὰ μὲν ἄλλα παρασκευάσασθαι, τὰ δὲ χρήματα
 νῦν μὲν εἴαν τοὺς κεκτημένους ἔχειν (οὐδαμοῦ γὰρ ἂν
 ἐν καλλίονι σώζοιτο τῇ πόλει), εἴαν δὲ ποθ' οὗτος ὁ
 καιρὸς ἔλθῃ, τότε ἐκόντων εἰσφερόντων αὐτῶν λαμβά- 186
 νειν. ταῦτα δὲ καὶ δυνατὰ ἐστίν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 καὶ πράττειν καλὰ καὶ συμφέροντα καὶ βασιλεὶ περὶ
 ὑμῶν ἐπιτηδεια ἀπαγγεληῖναι, καὶ φόβος οὐκ ὀλίγος
 29 γένοιτ' ἂν ἐκείνῳ διὰ τούτων. οἶδε μὲν γε διακοσίαις
 τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγό-
 νους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς, ἀκούσεται δὲ
 τριακοσίας αὐτοὺς ἡμᾶς νῦν παρασκευασμένους· ὥστε

μὴ κομιδῇ, μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο, νομίσαι ῥαδιόν τι τὸ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐχθρὰν ποιήσασθαι. ἀλλὰ μὴν εἴ γ' ἐπὶ χρήμασιν αὐτῷ μέγ' ἐπέρχεται φρονεῖν, καὶ ταύτην ἀσθενεστέραν ἀφορμὴν τῆς ὑμετέρας εὐρήσει.

30 ὁ μὲν γε χρυσίον, ὥς φασιν, ἄγει πολὺ. τοῦτο δὲ ἂν διαδῶ ζητήσῃ· καὶ γὰρ τὰς κρήνας καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα πολλὰ λαμβάνῃ· ἡμῖν δὲ τὸ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχον ἀφορμὴν [ἑξακισχίλια τάλαντα] ἀκούσεται, ὑπὲρ ἧς ὥς μὲν τοὺς ἐπιόντας ἐκείνων ἀμυνούμεθα, οἱ Μακραθῶνι τῶν προγόνων αὐτοῦ μάλιστα ἂν εἶδεῖεν, ἕως δ' ἂν κρατῶμεν, οὐκ ἐνὶ δήπου χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλείπειν.

- 31 Καὶ μὴν οὐδ' ὅ τινες δεδίασι, μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσῃται χρήματ' ἔχων, ἀληθὲς εἶναί μοι δοκεῖ. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι ἐπὶ μὲν Αἰγυπτῶν καὶ Ὀρόνταν καὶ τινὰς τῶν ἄλλων βαρβάρων πολλοὺς ἂν ἐθελῆσαι τῶν Ἑλλήνων μισθοφορεῖν παρ' ἐκείνῳ, οὐχ ἴν' ἐκεῖνος ἔλῃ τινὰ τούτων, ἀλλ' ἴν' εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος ἑαυτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας· ἐπὶ δὲ τὴν Ἑλλάδα Ἑλληνα οὐδένα ἂν ἐλθεῖν ἡγοῦμαι· ποῖ γὰρ 187 αὐτὸς τρέφεται μετὰ ταῦτα; εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δου-
- 32 λεύσει; οὐ γὰρ ὑπὲρ ἄλλου τινὸς ἐστὶν ὁ πρὸς τὸν βαρβαρον πόλεμος ἢ περὶ χώρας καὶ βίου καὶ ἐθῶν καὶ ἐλευθερίας καὶ πάντων τῶν τοιούτων. τίς οὖν οὕτως δυστυχὴς ἐστὶν ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται; ἐγὼ μὲν οὐδένα ἡγοῦμαι. οὐ μὴν οὐδ' ἐκείνῳ συμφέρει ξένους κρατῆσαι τῶν Ἑλλήνων· οἱ γὰρ ἡμῶν κρατήσαντες ἐκείνου γε πάλαι κρείττους ὑπάρχουσι, βούλεται δ' ἐκεῖνος οὐκ ἀνελὼν ἡμᾶς ἐπ' ἄλλοις εἶναι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν πάντων, εἰ δὲ μὴ, τῶν γ' ὑπαρχόντων δούλων ἑαυτῷ νῦν ἄρχειν.

Εἰ τοίνυν τις οἶεται Θηβαίους ἐσεσθαι μετ' ἐκεί-
 ἔστι μὲν χαλεπὸς πρὸς ὑμᾶς ὁ περὶ τούτων λόγος·
 ἀλλὰ τὸ μισεῖν αὐτοὺς οὐδ' ἂν ἀληθὲς οὐδὲν ἡδέως
 τὸν περὶ αὐτῶν ἀκούσαιτε· οὐ μὴν ἀλλὰ δεῖ τοὺς
 πραγμάτων μεγάλων σκοποῦντας μηδὲνα συμφέ-
 α λογισμὸν παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν.
 τοίνυν οἶμαι τοσοῦτον ἀπέχειν Θηβαίους τοῦ μετ'
 οὐ ποτ' ἂν ἐλθεῖν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ὥστε πολ-
 ᾶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι, πρίασθαι γενέσθαι
 αὐτοῖς καιρὸν δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσονται
 τοὺς Ἕλληνας ἁμαρτίας. εἰ δ' ἄρα παντάπασι τις
 οἶεται φύσει δυστυχεῖς Θηβαίους εἶναι, ἐκεῖνό
 ἡπονεῖν ἅπαντες ἐπίστασθε, ὅτι Θηβαίων τὰ κεί-
 φρονούντων ἀνάγκη τοὺς τούτων ἐχθροὺς τὰ τῶν
 ἡνίων φρονεῖν.

Ἐγοῦμαι τοίνυν ἐγὼ ταύτην τὴν τάξιν τοῦ δικαίου 188
 τοὺς μετ' αὐτῆς ὄντας κρείττους τῶν προδοτῶν καὶ
 βαρβάρου ἐσεσθαι πρὸς ἅπαντας. ὥστ' οὔτε φο-
 θαί φημι δεῖν πέρα τοῦ μετρίου οὔθ' ὑπαχθῆναι
 τέρους ἐκφέρειν τὸν πόλεμον. καὶ μὴν οὐδὲ τῶν
 οὐδέν' ἂν εἰκότως Ἑλλήνων φοβηθέντα τὸν
 μόνον τοῦτον ὁρῶ· τίς γάρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι ἔως
 κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὑπειληφότες ὁμονόουν ἀλ-
 λήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι, ἐπειδὴ δὲ φίλον
 ὡς νομίσαντες αὐτοῖς ὑπάρχειν περὶ τῶν πρὸς ἑαυ-
 τῶν διηνέχθησαν διαφόρων, ὅς' ἂν οὐδὲ καταρώμε-
 ῖν οὐδέ τις αὐτοῖς, τοσαῦτα πεπόνθασι κακὰ; εἰδ' ὅν
 καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἀλυσিতেλῇ, συμφέ-
 α δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα;
 ἀλλὰ μὴδ' ἀδικῶμεν, αὐτῶν ἡμῶν ἔνεκα
 τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταραχῆς καὶ ἀπιστίας,
 εἰ γ' ὁμοθυμαδὸν ἦν μετὰ παντὶ ἐπιθέσθαι μόνῳ,

- οὐδ' ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐκείνους ἀδίκημ' ἂν ἔδηκα. ἐπεὶ
 δὲ τοῦτ' οὐχ οὕτως ἔχει, φυλάττεσθαι φημι δεῖν
 πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τὰ
 λῶν Ἑλλήνων ζητεῖν· ἡσυχίαν μὲν γὰρ ἐχόντων
 ὑποπτος ἂν εἴη τοιοῦτό τι πράττων, πόλεμον δὲ
 σαμένων προτέρων εἰκότως ἂν δοκοῖη διὰ τὴν
 38 ὑμᾶς ἐχθραν τοῖς ἄλλοις φίλος εἶναι βούλεσθαι
 οὖν ἐξελέγξητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά, συ-
 λοῦντες ὅτ' οὐ πείσετε, καὶ πολεμοῦντες ὅτ' οὐ δ-
 σεσθε· ἀλλ' ἔχετε ἡσυχίαν θαρροῦντες καὶ παρα-
 αζόμενοι, καὶ βούλεσθε ἀπαγγέλλεσθαι περὶ ὑμῶν
 βασιλέα μὴ μὰ Δία ὡς ἀποροῦσιν ἢ φοβοῦνται ἢ δι-
 39 βοῦνται πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ Ἀθηναῖοι, πολλοὶ
 καὶ δεῖ, ἀλλ' ὅτι, εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰ-
 ῆν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπισηκεῖν ὥσπερ ἐκείνῳ κα-
 πάλαι ἂν ὑμεῖς ἐπ' αὐτὸν ἐπορεύεσθε, νῦν δὲ τ-
 μὲν οὐκ ἂν ποιήσαιτε ὑμῶν ἐνὲκ αὐτῶν, εὐχεσθε δὲ
 σι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν λαβεῖν παράνοϊαν ἐκείνου
 περ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. καὶ ταῦτ' ἂν ἐπὶ
 πείν αὐτῷ, οὐκ ὀλιγώρως ὑμᾶς βουλευομένους ε-
 40 σει. ἐκ μὲν γε τῶν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους π-
 μων σύννοιδε τὴν πόλιν εὐδαίμονα καὶ μεγάλην γ-
 ιημένην, ἐκ δὲ τῆς ἡσυχίας ἧς ἦγε ποτὲ, οὐδεμίαν
 ἄλλων Ἑλληνίδων πόλεων τοσοῦτον ὅσον νῦν ὑπ-
 ρουσαν. καὶ μὴν καὶ τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους
 τινὸς ἐκουσίου ἢ ἀκουσίου διαλλακτοῦ, τοῦτον δὲ
 τὸν ἂν οἶδε φανέντ' αὐτοῖς, εἰ πόλεμον κινοῖη.
 καὶ γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ τῶν ἀπαγγελλό-
 ἀκούειν ἔσται.
- 41 Ἵνα δ' ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ μακρὰ λίαν λ-
 ἐνοχλῶ, τὰ κεφάλαια ὧν συμβουλευῶ φράσας ἀπ-
 παρασκευάζεσθαι μὲν πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας ἐχθ-

κελεύω, ἀμύνεσθαι δὲ βασιλέα καὶ πάντας, ἐὰν ἀδικεῖν ἐπιχειρῶσι, ταύτῃ τῇ αὐτῇ δυνάμει φημί δεῖν, ἄρχειν δὲ μηθενὸς μήτε λόγου μήτ' ἔργου ἀδίκου, τὰ δ' ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπεῖν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. καὶ ταῦτα ποιήτε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς τὰναντία πείθουσι συμφέροντα πράξετε· οὐ γὰρ ὀργιεῖσθε αὐτοῖς ὕστερον, νῦν ἁμαρτόντες.

XV.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ

Τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλεμον ἤσαντο πρὸς Ἀθηναίους Χίοι καὶ Ῥόδιοι καὶ Βυζάντιοι, πρότερον μὲν αὐτῶν ὑπήκοοι γεγονότες, τότε δὲ ἀλλήλοις συμμαχίαν πεποιημένοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων. γείτονες δὲ ὄντες οἱ Ῥόδιοι τῇ Καρίᾳ πρὸς τὸν ταύτης ὑπαρχόν Μαύσωλον οἰκείως ἔχειν ἐδόκουν. ὁ δὲ κατ' ὀλίγον πιστευόμενος ὑπ' αὐτῶν ἐπιβουλήν κατὰ τοῦ δήμου συνεστήσατο, καὶ τὴν δημοκρατίαν τῶν Ῥοδίων ἀφελόμενος ὀλίγοις τοῖς δυνατωτέροις τὴν πόλιν κατεδούλωσε. συμβουλευεῖ τοίνυν ὁ Δημοσθένης μὴ περιορᾶν ταῦτα, ἀλλὰ βοηθεῖν τῷ δήμῳ τῶν Ῥοδίων, συμφέρειν λέγων τοῖς Ἀθηναίοις τὸ δημοκρατεῖσθαι τὰς πόλεις. εἰ δὲ ἡδικήκασιν ἡμᾶς, φησὶν, Ῥόδιοι, ἀλλὰ πρόπον ἐστὶν ἡμῖν καὶ σύνηθες τὸ καὶ τοὺς λυπήσαντάς τι τῶν Ἑλλήνων ἐλευθεροῦν καὶ μὴ μνησικακεῖν ἁμαρτάνουσιν εἰς τὴν πόλιν.

Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τηλικούτων βουλευομένους διδόναι παρορησίαν ἐκάστῳ τῶν συμβουλευόντων. ἐγὼ δ' οὐδεπώποτε ἡγήσάμην

- χαλεπὸν τὸ διδάξαι τὰ βέλτιστα ὑμᾶς (ὥς γὰρ εἶπεν
 ἀπλῶς, ἅπαντες ὑπάρχειν ἐγνωκότες μοι δοκεῖτε,) ἀλλὰ
 τὸ πείσαι πράττειν ταῦτα· ἐπειδὴν γὰρ τι δόξη καὶ
 ψηφισθῇ, τότε ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει ὅσον περὶ
 2 πρὶν δόξαι. ἔστι μὲν οὖν ἐν ᾧ ἐγὼ νομίζω χάριν ὑμᾶς
 τοῖς θεοῖς ὀφείλειν, τὸ τοὺς διὰ τὴν αὐτῶν ὕβριν ὑμῶν
 πολεμήσαντας οὐ πάσαι, νῦν ἐν ὑμῖν μόνοις τῆς αὐ-
 τῶν σωτηρίας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. ἄξιον δ' ἡσθῆναι τῶν
 παρόντι καιρῷ· συμβήσεται γὰρ ὑμῖν, ἐὰν ἂν χρη-
 λεύσησθε περὶ αὐτοῦ, τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων
 τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργω μετὰ δόξης καλῆς
 3 ἀπολύσασθαι. ἡτιάσαντο μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐπιβουλεύειν
 αὐτοῖς Χίοι καὶ Βυζάντιοι καὶ Ῥόδιοι, καὶ διὰ ταῦτα
 συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τουτουὶ πόλεμον
 φανήσεται δ' ὁ μὲν πρωτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας
 Μαύσωλος, φίλος εἶναι φάσκων Ῥοδίων, τὴν ἐλευθε-
 ρίαν αὐτῶν ἀφηρευόμενος, οἱ δ' ἀποδείξαντες ἑαυτοὺς
 συμμάχους Χίοι καὶ Βυζάντιοι τοῖς ἀτυχήμασιν αὐτῶν
 4 οὐ βεβοηθηκότες, ὑμεῖς δ', οὓς ἐφοβοῦντο, μόνοι τῶν
 πάντων τῆς σωτηρίας αὐτοῖς αἰτιοί. ἐκ δὲ τοῦ ταῦθ' ὅτι
 ὑφ' ἀπάντων ὀφθῆναι ποιήσετε τοὺς πολλοὺς ἐν ἀπά-
 σαις ταῖς πόλεσι τοῦτο ποιῆσθαι σύμβολον τῆς αὐτῶν
 σωτηρίας, ἐὰν ὑμῖν ᾧσι φίλοι· οὐ μείζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν
 γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρὰ πάντων ἐκόντων ἀνυπόπτου
 τυχεῖν εὐνοίας.
- 5 Θαναμάξω δ' ὅτι τοὺς αὐτοὺς ὁρῶ ὑπὲρ μὲν Αἰγυ-
 πτίων τάναντία πράττειν βασιλεῖ τὴν πόλιν πείθοντας
 ὑπὲρ δὲ τοῦ Ῥοδίων δήμου φοβουμένους τὸν ἄνδρα
 τοῦτον. καίτοι τοὺς μὲν Ἕλληνας ὄντας ἅπαντες ἴσασι
 6 τοὺς δ' ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους. οἶμαι δ'
 ὑμῶν μνημονεύειν ἐνίοις ὅτι, ἥνίκ' ἐβουλεύεσθε ὑπὲρ
 τῶν βασιλικῶν, παρελθὼν πρῶτος ἐγὼ παρήνεσα, οἶμα

δὲ καὶ μόνος ἢ δεύτερος εἰπεῖν, ὅτι μοι σωφρονεῖν ἂν δοκοῖτε, εἰ τὴν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς μὴ τὴν πρὸς ἐκείνων ἐχθραν ποιοῖσθε, ἀλλὰ παρασκευάζοισθε μὲν πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας ἐχθροὺς, ἀμύνοισθε δὲ καὶ ἐκείνων, ἐὰν ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. καὶ οὐκ ἐγὼ μὲν εἶπον ταῦθ', ὑμῖν δ' οὐκ ἐδόκουν ὁρθῶς λέγειν, ἀλλὰ καὶ ὑμῖν ἤρεσκε ταῦτα. ἀκόλουθος τοίνυν ὁ νῦν λόγος ἐστὶ μοι τῷ τότε ῥηθέντι. ἐγὼ γάρ, εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτὸν ὄντα με σύμβουλον ποιοῖτο, ταῦτ' ἂν αὐτῷ παραινέσαιμι ἅπερ ὑμῖν, ὑπὲρ μὲν τῶν αὐτοῦ πολεμεῖν, ἐάν τις ἐναντιῶται τῶν Ἑλλήνων, ὧν δὲ μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μὴδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. εἰ μὲν οὖν ὁλως ἐγνώκατε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται φθάσας ἢ παρακρουσάμενός τινος τῶν ἐν ταῖς πόλεσι, παραχωρεῖν, οὐ καλῶς ἐγνώκατε, ὥς ἐγὼ κρίνω· εἰ δ' ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ πολεμεῖν, ἂν τούτου δέῃ, καὶ πάσχειν ὅτιοῦν οἴεσθε χρῆναι, πρῶτον μὲν ὑμῖν ἥττον δεήσει τούτων, ὅσῳ ἂν μᾶλλον ἐγνωκότες ἦτε ταῦτα, ἐπειδὴ ἂ προσήκει φρονεῖν δόξετε.

Ὅτι δ' οὐδὲν καινὸν οὔτ' ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων Ροδίους ἐλευθεροῦν, οὔθ' ὑμεῖς, ἂν πεισθῇτέ μοι, ποιήσετε, τῶν γεγενημένων ὑμᾶς τι καὶ συνεννηνοχότων ὑπομνήσω. ὑμεῖς ἐξεπέμψατε Τιμόθεόν ποτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βοηθήσοντα Ἀριοβαρζάνῃ, προσγράψαντες τῷ ψηφίσματι "μὴ λύοντα τὰς σπονδὰς τὰς πρὸς τὸν βασιλέα." ἰδὼν δ' ἐκεῖνος τὸν μὲν Ἀριοβαρ- 193 ζάνην φανερώς ἀφεστῶτα βασιλέως, Σάμον δὲ φρουρουμένην ὑπὸ Κυπροθέμιδος, ὃν κατέστησε Τιγράνης ὁ βασιλέως ὑπαρχος, τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἡλευθέρωσε· καὶ μέχρι τῆς τήμεροις ἡμέρας οὐ γέγονε πόλεμος διὰ ταῦθ'.

ὑμῖν. οὐ γὰρ ὁμοίως οὐδεὶς ὑπὲρ τε τοῦ πλεονεκτεῖν πολεμήσειεν ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ὧν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐφίενται μὲν, εἰάν τις ἑᾶ, εἰάν δὲ καλυθῶσιν, οὐδὲν ἡδικηκέναι τοὺς ἐναντιωθέντας αὐτοῖς ἡγοῦνται.

- 11 Ὅτι δ' οὐδ' ἂν ἐναντιωθῆναι μοι δοκεῖ τῇ πράξει ταύτῃ νῦν Ἀρτεμισία τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων, μικρὰ ἀκούσαντες σκοπεῖτε, εἰτ' ὁρθῶς λογιζομαι ταῦτ' εἴτε μὴ. ἐγὼ νομίζω πρᾶττοντος μὲν ἐν Αἰγύπτῳ πάνθ', ὥς ὠρμηκε, βασιλέως σφόδρα ἂν Ἀρτεμισίαν πειραθῆναι περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ, οὐ τῇ βασιλέως εὐνοίᾳ, ἀλλὰ τῷ βούλεσθαι πλησίον αὐτῆς διατρίβοντος ἐκείνου μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι
- 12 πρὸς αὐτόν, ἵν' ὥς οἰκειότατ' αὐτὴν ἀποδέχεται· πρᾶττοντος δ' ὥς λέγεται, καὶ διημαρτηκότος οἷς ἐπεχείρησεν, ἡγρεῖσθαι τὴν νῆσον ταύτην, ὅπερ ἔστιν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἂν εἶναι βασιλεῖ χρησίμην ἐν τῷ παρόντι, τῆς δ' αὐτῆς ἀρχῆς ἐπιτεῖχισμα πρὸς τὸ μὴδ' ὅτιοῦν παρακινεῖν. ὥστε μοι δοκεῖ μᾶλλον ἂν ὑμᾶς ἔχειν μὴ φανερώς αὐτῆς ἐνδοῦσης ἢ κείνον λαβεῖν βούλεσθαι. οἶμαι 194 μὲν οὖν οὐδὲ βοηθήσειν αὐτὴν, ἂν δ' ἄρα τοῦτο ποιῇ,
- 13 φαύλως καὶ κακῶς· ἐπεὶ καὶ βασιλέα γ' ὅτι μὲν ποιήσει μὰ Δι' οὐκ ἂν εἴποιμι ἔγωγ' ὥς οἶδα, ὅτι μέντοι συμφέρει τῇ πόλει δῆλον ἤδη γενέσθαι πότερα ἀντιποιήσεται τῆς πόλεως τῆς Ῥοδίων ἢ οὐ, τοῦτ' ἂν ἰσχυρισαίμην· οὐ γὰρ ὑπὲρ Ῥοδίων βουλευτέον, ὅταν ἀντιποιῇται, μόνον, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν πάντων Ἑλλήνων.

- 14 Οὐ μὲν οὐδ' ἂν εἰ δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν οἱ νῦν ὄντες ἐν αὐτῇ Ῥόδιοι, παρήνεσα ἂν ὑμῖν τούτους

- ἐλέσθαι, οὐδ' εἰ πάνθ' ὑπισχνούντο ὑμῖν ποιήσειν.
 ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς τὸ μὲν πρῶτον, ὅπως καταλύσωσι τὸν
 δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ δὲ
 τοῦτ' ἐπραξαν, πάλιν ἐκβαλόντας τούτους· τοὺς οὖν
 15 μηδετέροις πιστεῶς κεκρημένους οὐδ' ἂν ὑμῖν βεβαίους
 ἡγοῦμαι γενέσθαι συμμάχους. καὶ ταῦτ' οὐδέποτ' εἴ-
 πον ἂν, εἰ τῷ Ῥοδίῳ δῆμῳ νόνον ἡγοῦμην συμφέρειν·
 οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ανδρῶν οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν
 οὐδεὶς ἐστὶ μοι. οὐ μὲν οὐδ' εἰ ταῦτ' ἀμφοτέρ' ἦν, εἰ
 μὴ συμφέρειν ὑμῖν ἡγοῦμην, εἶπον ἂν, ἐπεὶ Ῥοδίοις
 γ', εἰ οἷόν τε τοῦτ' εἰπεῖν τῷ συναγορευόντι τῇ σωτη-
 ρίᾳ αὐτῶν, συγκαίρω τῶν γεγενημένων. τοῦ κομίσα-
 σθαι γὰρ τὰ ὑμέτερά ὑμῖν φθοιήσαντες τῇ ἐαυτῶν
 ἐλευθερίᾳ ἀπολωλέκασι, καὶ παρὸν αὐτοῖς Ἑλλήσι
 καὶ βελτίοσιν αὐτῶν ὑμῖν ἐξ ἴσου συμμαχεῖν, βαρβά-
 ροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρῇνται, δου-
 16 λεύουσιν. ὀλίγον δὲ δέω λέγειν, ἂν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐθε-
 λήσητε βοηθῆσαι, ὥς καὶ συνενήνοχε ταῦτ' αὐτοῖς· εὖ 195
 μὲν γὰρ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἶποτ' ἂν εὖ φρονῆσαι
 ἡθέλησαν, ὄντες Ῥόδιοι, ἐργῶ δὲ πειραθέντες καὶ δι-
 δαχθέντες ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια αἰτία τοῖς πολ-
 λοῖς γίνεται, τάχ' ἂν, εἰ τύχοιεν, σωφρονέστεροι
 πρὸς τὸν λοιπὸν τοῦ χρόνου γένοιτο. τοῦτο δ' οὐχὶ
 μικρὰν ὠφέλειαν αὐτοῖς ἡγοῦμαι. φημι δὴ χρῆναι πει-
 ρᾶσθαι σάξιν τοὺς ἄνδρας καὶ μὴ μυησιακεῖν, ἐνθυ-
 μουμένους ὅτι πολλὰ καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἐπιβουλεύ-
 σάντων ἐξηπάτησθε, ὧν οὐδενὸς αὐτοὶ δοῦναι δίκην
 δίκαιοι ἂν εἶναι φήσαιτε.
- 17 Ὅρατε δὲ ἡκάεστιν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πολ-
 λούς ὑμεῖς πολέμους πεπολεμήκατε καὶ πρὸς δημοκρα-
 τίας καὶ πρὸς ὀλιγαρχίας. καὶ τοῦτο μὲν ἴστε καὶ αὐ-
 τοί· ἀλλ' ὑπὲρ ὧν πρὸς ἑκατέρους ἔσθ' ὑμῖν ὁ πόλεμος,

- τοῦτ' ἴσως ὑμῶν οὐδεὶς λογίζεται, ὑπὲρ τίνων
 ἐστίν; πρὸς μὲν τοὺς δῆμους ἢ περὶ τῶν ιδίων ἐρ-
 μάτων, οὐ δυνηθέντων δημοσίᾳ διαλύσασθαι τῶν
 ἢ περὶ γῆς μέρους ἢ ὄρων ἢ φιλονεικίας ἢ τῆς ἡγε-
 νίας· πρὸς δὲ τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ μὲν τούτων
 18 νός, ὑπὲρ δὲ τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐλευθερίας·
 ἔγωγ' οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι εἰπεῖν μᾶλλον ἡγεῖσθαι
 φέρειν δημοκρατουμένους τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας
 λεμῆιν ὑμῖν ἢ ὀλιγαρχουμένους φίλους εἶναι. πρὸς
 γὰρ ἐλευθέρους ὄντας οὐ χαλεπῶς ἂν εἰρήνην
 ποιήσασθαι νομίζω, ὅποτε βουλευθείητε, πρὸς δὲ
 γαρχουμένους οὐδὲ τὴν φιλίαν ἀσφαλῆ νομίζω· οὐ
 ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχου-
 μετ' ἰσηγορίας ζῆν ἡρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν.
- 19 Θαναμάζω δ' εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἡγεῖται Χίῳ ὀλι-
 γουμένων καὶ Μυτιληναίων, καὶ νυνὶ Ῥοδίων καὶ
 τῶν ἀνθρώπων ὀλίγου δέω λέγειν εἰς ταύτην τὴν
 λείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν τὴν παρ' ἡμῶν
 λιτείαν, μηδὲ λογίζεται τοῦθ', ὅτι οὐκ ἐστὶν ὅπως
 δι' ὀλιγαρχίας ἅπαντα συστήσεται, τὸν παρ' ὑμῶν
 μόνον ἑάσουσιν. ἴσασι γὰρ οὐδένας ἄλλους πάλ-
 ἐλευθερίαν τὰ πράγματ' ἐπανάξοντας· ὅθεν δὴ
 αὐτοῖς ἂν τι γενέσθαι προσδοκῶσι, τούτους ἀν-
 20 βουλήσονται. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους τοὺς ἀδικού-
 τινας αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς
 σθαι χρή· τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ
 ἰστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν κοινούς ἐχθροὺς πα-
 νομίζειν ἀπάντων τῶν ἐλευθερίας ἐπιθυμούν-
 21 ῶν· ἔπειτα καὶ δίκαιον, ὅς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δημοκρα-
 τούτους αὐτοὺς τοιαῦτα φρονοῦντας φαίνεσθαι
 τῶν ἀτυχοῦντων δῆμων, οἷάπερ ἂν τοὺς ἄλλους
 σαιτε φρονεῖν περὶ ὑμῶν, εἰ ποθ', ὃ μὴ γένοιτο, το

συμβαίη. καὶ γὰρ εἰ δίκαιά τις φήσῃ Ῥοδίους πε-
νθέναι, οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι· δεῖ γὰρ
ὅς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι
βέλτιστα βουλευομένους, ἐπειδὴ περ ἄδηλον τὸ μέλ-
ν ἅπασιν ἀνθρώποις.

Ἀκούω δ' ἐγὼ πολλάκις ἐνταυθὶ παρ' ὑμῖν τινῶν
γόντων ὥς, ὅτε ἡτύχησεν ὁ δῆμος ἡμῶν, συνεβου-
θῆσάν τινες αὐτὸν σωθῆναι· ὧν ἐγὼ μόνων Ἀργεῖ-
ον ἐν τῷ παρόντι μνησθήσομαι βραχύ τι. οὐ γὰρ ἄν
ἱστῶμαι βουλοίμην, δόξαν ἔχοντας τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυ-
χούντας ἀεὶ, χείρους Ἀργείων ἐν ταύτῃ τῇ πράξει φα- 197
νῆναι, οἳ χάραν ὕμορον τῇ Λακεδαιμονίων οἰκοῦντες,
πάντες ἐκείνους γῆς καὶ θαλάττης ἄρχοντας, οὐκ
κώκησαν οὐδ' ἐφοβήθησαν εὐνοικῶς ὑμῖν ἔχοντες
κινῆσαι, ἀλλὰ καὶ πρέσβεις ἐλθόντας ἐκ Λακεδαιμο-
νος, ὡς φασιν, ἐξαιτήσονται τινὰς τῶν φυγάδων τῶν
μετέρων ἐψηφίσαντο, ἂν μὴ πρὸ ἡλίου δύντος ἀπαλ-
λίσσονται, πολεμίους κρίνειν. εἰτ' οὐκ αἰσχρὸν, ὧ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὸ μὲν Ἀργείων πλῆθος οὐκ ἐφο-
βήθη τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν ἐν ἐκείνοις τοῖς και-
οῖς οὐδὲ τὴν ῥώμην, ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβα-
ρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, φοβήσεσθε; καὶ
ἤν οἱ μὲν ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν ὅτι πολλάκις ἥττηνται ὑπὸ
Λακεδαιμονίων, ὑμεῖς δὲ νενικήκατε μὲν πολλάκις βα-
λέα, ἥττησθε δ' οὐδ' ἅπαξ οὐδ' ὑπὸ τῶν δούλων τῶν
Ἀσιλέως οὐτ' αὐτοῦ ἐκείνου· εἰ γὰρ τί που κεκράτηκε
ἡ πόλεως βασιλεὺς, ἢ τοὺς ποιηροτάτους τῶν Ἑλλή-
ων καὶ προδότας αὐτῶν χρήμασι πείσας ἢ οὐδαμῶς
ἄλλως κεκράτηκεν. καὶ οὐδὲ τοῦτ' αὐτῷ συνενῆνοχεν·
ἀλλ' ἅμα εὐρήσετε αὐτὸν τὴν τε πόλιν διὰ Λακεδαιμο-
νίων ἀσθενῆ ποιήσαντα καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας
κινδυνεύσαντα πρὸς Κλέαρχον καὶ Κύρην. οὐτ' οὖν

ἐκ φανεροῦ κερράτηκεν οὐτ' ἐπιβουλεύσαι συνενήνο-
χεν αὐτῷ. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐνίους Φιλίππου μὲν ὥς ἄρ'
οὔδενός ἀξίου πολλάκις ὀλιγοῦντας, βασιλέα δ' ὥς
ἰσχυρὸν ἐχθρὸν οἷς ἂν προέλῃται φοβουμένους. εἰ δὲ
τον μὲν ὥς φαῦλον οὐκ ἀμυνούμεθα, τῷ δὲ ὥς φοβε-
ρῷ πάνθ' ὑπείχομεν, πρὸς τίνας, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
παραταξόμεθα;

- 25 Εἰσὶ δὲ τινες, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῖν δει-
νότατοι τὰ δίκαια λέγειν ὑπὲρ τῶν ἄλλων πρὸς ὑμᾶς,
οἷς παραινέσαιμ' ἂν ἐγώ γε τοσοῦτον μόνον, ὑπὲρ ὑμῶν
πρὸς τοὺς ἄλλους ζητεῖν τὰ δίκαια λέγειν, ἵν' αὐτοὶ τὰ
προσέηκοντα πρῶτοι φαίνωνται ποιοῦντες· ὥς ἔστιν
ἄτοπον περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν αὐτὸν οὐ δί-
καια ποιοῦντα· οὐ γάρ ἐστι δίκαιον ὄντα πολίτην τοὺς
καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι.
- 26 φέρε γὰρ πρὸς θεῶν σκοπεῖτε, τί δή ποτ' ἐν Βυζαντίῳ
οὐδεὶς ἐσθ' ὁ διδάξων ἐκείνους μὴ καταλαμβάνειν Χαλ-
κηδόνα, ἣ βασιλέως μὲν ἐστίν, εἴχετε δ' αὐτὴν ὑμεῖς,
ἐκείνοις δ' οὐδαμῶθεν προσῆκε· μηδὲ Σηλυβρίαν, πό-
λιν ὑμετέραν ποτὲ σύμμαχον οὔσαν, ὥς αὐτοὺς συντε-
λῇ ποιεῖν καὶ Βυζάντιον ὀρίζειν τὴν τούτων χώραν πα-
ρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, ἐν αἷς αὐτονόμους
- 27 τὰς πόλεις εἶναι γέγραπται; οὐδὲ Μαύσῳλον ζῶντα,
οὐδὲ τελευτήσαντος ἐκείνου τὴν Ἀρτεμισίαν οὐδεὶς
ἐσθ' ὁ διδάξων μὴ καταλαμβάνειν Κῶν καὶ Ρόδον καὶ
ἄλλας πόλεις ἐτέρας Ἑλληνίδας, ὧν βασιλεὺς ἐκείνων
δεσπότης ἐν ταῖς συνθήκαις ἀπέστη τοῖς Ἕλλησι, καὶ
περὶ ὧν πολλοὺς κινδύνους καὶ καλοὺς ἀγῶνας οἱ κατ'
ἐκείνους τοὺς χρόνους Ἕλληνες ἐποιήσαντο. εἰ δ' ἔφα
καὶ λέγει τις ἀμφοτέροισι αὐτοῖς, ἀλλ' οἳ γε πεισόμενοι
- 28 τούτοις, ὥς ἐνικεν, οὐκ εἰσίν. ἐγὼ δὲ δίκαιον μὲν εἶναι
νομίζω κατάγειν τὸν Ῥοδίων δῆμον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ

εἰ μὴ δίκαιον ἦν, ὅταν εἰς ἃ ποιοῦσιν οὗτοι βλέψω, προσήκειν οἶμαι παραινέσαι κατὰγειν. διὰ τί; ὅτι πᾶν- 199
των μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ δίκαια ποιεῖν ὥρμη-
κότες αἰσχροῦν ἡμᾶς μόνους μὴ ἐθέλουν, ἀπάντων δὲ
τῶν ἄλλων ὅπως ἀδικεῖν δυνησονται παρασκευαζομέ-
νων μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι, μηδεὶν ὅς
ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν
ἡγοῦμαι· ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύνα-
μιν τῶν δικαίων ἀξιουμένους. καὶ παράδειγμα λέγειν
ἔχω τούτου πᾶσιν ὑμῖν γνωρίμον. εἰσὶ συνθῆκαι τοῖς
Ἕλλησι διτταὶ πρὸς βασιλέα, ἃς ἐποίησατο ἡ πόλις ἢ
ἡμετέρα, ἃς ἅπαντες ἐγκωμιάζουσι, καὶ μετὰ ταῦθ'
ὑστερον Λακεδαιμόνιοι ταύτας ὧν δὴ κατηγοροῦσι·
καὶ ταύταις οὐχὶ τὰντὰ δίκαια ἀμφοτέραις ὥριστα.
τῶν μὲν γὰρ ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις
οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν ἔδωκαν καὶ ἴσην καὶ τοῖς
ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς· τῶν δ' Ἑλληνικῶν δικαίων
οἱ κρατοῦντες ὥριστα τοῖς ἡττοσι γίνονται.

Ἐπειδὴ τοίνυν ὑμῖν ἐγνωκέναι τὰ δίκαια ποιεῖν
ὑπάρχει, ὅπως καὶ πράξαι ταῦτ' ἐφ' ὑμῖν ἔσται δεῖ
σκοπεῖν. ἔσται δὲ ταῦτ', εἴαν ὑποληφθῇτε κοινοὶ προ-
στάται τῆς πάντων ἐλευθερίας εἶναι. εἰκότως δέ μοι δο-
κεῖ χαλεπώτατον ὑμῖν εἶναι πράξαι τὰ δέοντα. τοῖς
μὲν γὰρ ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις εἰς ἀγῶν ἔστιν ὁ
πρὸς τοὺς προδήλους ἐχθροὺς, ὧν ἂν κρατήσωσιν, οὐ-
δὲν ἐμποδῶν αὐτοῖς κυρίως τῶν ἀγαθῶν εἶναι· ὑμῖν
δ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύο, οὗτός θ' ὁ καὶ τοῖς ἄλλοις
καὶ προσέθ' ἕτερος τούτου πρότερος καὶ μείζων· δεῖ
γὰρ ὑμᾶς βουλευομένους κρατῆσαι τῶν τάναντία τῇ
πόλει παρ' ὑμῖν πράττειν προσημμένων. ὅταν οὖν μη- 200
δὲν ἢ διὰ τούτους ἀκονιτὶ τῶν δεόντων γενέσθαι, πολ-

- 32 λῶν διαμαρτάνειν ὑμῖν εἰκότως συμβαίνει. τοῦ μέντοι πολλοὺς ἀδεῶς ταύτην τὴν τάξιν αἰρεῖσθαι τῆς πολιτείας, ἴσως μὲν αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοὺς ὠφέλειαι μάλιστα αἰτίαι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἂν τῶν ἔχοι δικαίως αἰτιᾶσθαι. ἐχρὴν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν ἔχειν διάνοιαν ὑμᾶς περὶ τῆς ἐν τῇ πολιτεία τάξεως ἥνπερ περὶ τῆς ἐν ταῖς στρατείαις ἔχετε. τίς οὖν ἐστὶν αὕτη; ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τάξιν ταχθεῖσαν ἄτιμον οἰεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. χρὴ τοίνυν καὶ τοὺς τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων τάξιν ἐν τῇ πολιτεία παραδεδομένην λείποντας καὶ πολιτευομένους ὀλιγαρχικῶς ἀτίμους τοῦ συμβουλευεῖν ὑμῖν αὐτοὺς ποιεῖσθαι· νῦν δὲ τῶν μὲν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ὁμωμοκότας νομίζετε εὐνουστάτους, τῶν δὲ πολιτευομένων οὓς ἴστε σαφῶς τοὺς τῆς πόλεως ἐχθροὺς ἡρημένους, τούτους πιστοτάτους ἡγεῖσθε.
- 34 Ἀλλὰ γὰρ οὐχ ὅτι τις κατηγορήσει τούτων ἢ τοῖς ἄλλοις ὑμῖν ἐπιπλήξει χαλεπὸν εὐρεῖν, ἀλλ' ἀπ' ὅπου τῶν λόγων ἢ πράξεως ποίας ἐπανορθώσεται τις ἂν οὐκ ὀρθῶς ἔχει, τοῦτ' ἔργον εὐρεῖν. ἴσως μὲν οὖν οὐδὲ τοῦ παρόντος καιροῦ περὶ πάντων λέγειν· ἀλλ' ἐὰν προσήρησθε δυνηθῆτε ἐπικυρῶσαι συμφερούση τι πράξει, καὶ τὰλλ' ἂν ἴσως καθ' ἐν ἀεὶ βέλτιον ἔχοι. ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων τούτων ἐρρωμένους, καὶ πράττειν ἄξια τῆς πόλεως, ἐνθυμουμένους ὅτι χαίρετ' ἀκούοντες, ὅταν τι ἐπαινῇ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰ πεπραγμένα ἐκεῖνοις διεξίη καὶ τὰ τρόπαια λέγη. νομίζετε τοίνυν ταῦτα ἀναθεῖναι τοὺς προγόνους ὑμῶν οὐχ ἵνα θαυμάζητε
- 35

αὐτὰ θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμῆσθε τὰς τῶν ἀνα-
 θέντων ἀρετάς.

XVI.

ΤΗΠΕΡ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὅτε Λακεδαιμόνιοι νικηθέντες ὑπὸ Θηβαίων ἐν Λευκτροῖς
 τῆς Βοιωτίας εἰς κίνδυνον μέγαν κατέστησαν, ἀποσιάντων
 Ἀρκάδων καὶ προσθεμένων τοῖς Θηβαίοις, Ἀθηναῖοι σύμ-
 μαχοι Λακεδαιμονίοις γενόμενοι διέσωσαν αὐτούς· ὕστερον
 δὲ Λακεδαιμόνιοι τῶν κινδύνων ἀπαλλαγέντες καὶ προϊόν-
 τες πάλιν εἰς δύναμιν ἐπὶ Μεγάλῃ πόλιν τῆς Ἀρκαδίας ἤρ-
 χοντο, καὶ τοὺς Ἀθηναίους παρεκάλουν δια πρεσβείας κοι-
 νωνεῖν αὐτοῖς τοῦ πολέμου. πεπόμεναι δὲ καὶ αἱ Μεγαλοπο-
 λῖται πρέσβεις Ἀθήναζε παρακαλοῦντες ὑπὲρ ἑαυτῶν. ὁ τοί-
 νυν Δημοσθένης συμβουλεύει μὴ περιορᾶν ἀναιρεθεῖσαν
 Μεγάλῃ πόλιν μηδὲ εἰς ἰσχὺν προσελθόντας Λακεδαιμονίους,
 συμφέρειν λέγων τοῖς Ἀθηναίοις τὸ μὴ φοβερὰν εἶναι τὴν
 Λακεδαίμονα.

Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν ἀμαρτάνειν, ὧς ἄνδρες 202
 Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ τοῖς Ἀρκάσι καὶ οἱ τοῖς Λακεδαιμονί-
 οῖς συνειρηκότες· ὥσπερ γὰρ ἀφ' ἑκατέρων ἦκοντες,
 οὐχ ὑμῶν ὄντες πολῖται, πρὸς οὓς ἀμφότεροι πρεσβεύ-
 ουσι, κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσιν ἀλλήλους. ἦν δὲ
 τοῦτο μὲν τῶν ἀφιεγμένων ἔργον, τὸ δὲ κοινῶς ὑπὲρ
 τῶν πραγμάτων λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα ὑπὲρ ὑμῶν
 σκοπεῖν ἄνευ φιλονεικίας τῶν ἐνθάδε συμβουλεύειν
 2 ἀξιούντων. νῦν δ' ἔγωγε, εἰ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γι-
 γνώσκεισθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς, πολλοῦ
 ἂν οἶμαι τοὺς μὲν Ἀρκάδας, τοὺς δὲ Λάκωνας αὐτῶι

εἶναι νομίσαι. ἐγὼ δ' ὁρῶ μὲν ὡς χαλεπὸν τὰ βέλτιστα λέγειν ἐστὶ· συνεξηπατημένων γὰρ ὑμῶν, καὶ τῶν μὲν ταυτὶ, τῶν δὲ ταυτὶ βουλομένων, ἂν τὰ μεταξὺ τις ἐγχειρῇ λέγειν καὶ ὑμεῖς μὴ περιμένητε μαθεῖν, χαριεῖται 3 μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους· οὐ μὴν ἀλλ' αἰρήσομαι μᾶλλον αὐτὸς, ἂν ἄρα τοῦτο πάθω, δοκεῖν φλυαρεῖν, ἢ παρ' ἃ βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι. τὰ μὲν οὖν ἄλλ' ὕστερον, ἂν ὑμῖν βουλομένοις ἦ, λέξω· ἀπὸ δὲ τῷ ὁμολογουμένῳ ὑφ' ἀπάντων ἄρξομαι ἢ κράτιστα νομίζω διδάσκειν.

4 Οὐκοῦν οὐδ' ἂν εἰς ἀντείποι ὡς οὐ συμφέρει τῇ πόλει καὶ Λακεδαιμονίους ἀσθενεῖς εἶναι καὶ Θηβαίους 203 τουτουσί. ἐστὶ τοίνυν ἐν τινι τοιοῦτῳ καιρῷ τὰ πράγματα νῦν, εἴ τι δεῖ τοῖς εἰρημένοις πολλάκις παρ' ὑμῖν λόγοις τεκμηρῶσθαι, ὥστε Θηβαίους μὲν Ὀρχομενοῦ καὶ Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν οἰκισθειςῶν ἀσθενεῖς γενέσθαι, Λακεδαιμονίους δ', εἴ ποιήσονται τὴν Ἀρκαδίαν ὑφ' ἑαυτοῖς καὶ Μεγάλην πόλιν ἀναιρήσουσι, πάλιν ἰσχυροὺς γενήσεσθαι. σκεπτέον τοίνυν μὴ πρότερον τούτῳ γενέσθαι φοβεροὺς καὶ μεγάλους ἐάσωμεν ἢ κείνοι μικροὶ γενήσονται, καὶ λάθωσιν ἡμᾶς πλείονι μείζους οἱ Λακεδαιμόνιοι γενόμενοι ἢ ὅσῳ τοὺς Θηβαίους ἐλάττους συμφέρει γενέσθαι. οὐ γὰρ ἐκεῖνό γ' ἂν εἴποιμεν, ὡς ἀνταλλάξασθαι βουλοίμεθ' ἀντιπάλους Λακεδαιμονίους ἀντὶ Θηβαίων, οὐδὲ τοῦτ' ἐστ' ὃ σπουδάζομεν, ἀλλ' ὅπως μηδέτεροι θυνήσονται μηδὲν ἡμᾶς ἀδικεῖν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμεῖς μετὰ πλείστης ἀδείας εἴημεν.

6 Ἀλλὰ νῆ Δία ταῦτα μὲν οὕτω δεῖν ἔχειν φήσομεν, δεινὸν δ' εἰ, πρὸς οὓς παρεταπτόμεθα ἐν Μαντινείᾳ, τούτους συμμάχους αἰρησόμεθα· εἴτα βοηθήσομεν

τούτοις ἐναντία ἐκείνων, μεθ' ὧν τότε ἐκινδυνεύομεν. κάμοι ταῦτα δοκεῖ, προσδεῖσθαι δ' ἔτι τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθελόντων τῶν ἑτέρων. εἰ μὲν τοίνυν ἐθελήσουσιν εἰρήνην ἅπαντες ἄγειν, οὐ βοηθήσομεν τοῖς Μεγαλοπολίταις· οὐδὲν γὰρ δεήσει· ὥστ' οὐδ' ὅτι οὖν ὑπεναντίον ἡμῖν ἔσται πρὸς τοὺς συμπαράταξαμένους, σύμμαχοι δ' ἡμῖν οἱ μὲν ὑπάρχουσιν, ὥς φασιν, οἱ δὲ προσγενήσονται νυνί. καὶ τί ἂν ἄλλο βουλευόμεθα; ἐὰν δ' ἀδικῶσι καὶ πολεμεῖν οἴωνται δεῖν, εἰ μὲν ὑπὲρ τοῦτον μόνου βουλευτέον, εἰ χρη Μεγάλῃν πόλιν ἡμᾶς προσέσθαι Λακεδαιμονίοις ἢ μὴ, δίκαιον μὲν οὐ, συγ- 204 χωρῶ δ' ἔγωγ' ἐᾶσαι καὶ μηδὲν ἐναντιωθῆναι τοῖς γε τῶν αὐτῶν μετασχοῦσι κινδύνων· εἰ δ' ἅπαντες ἐπίστασθε ὅτι, ταύτην ἂν ἔλωσιν, ἰασιν ἰπὶ Μεσσήνην, φρασάτω τις ἐμὸι τῶν νῦν χαλεπῶν τοῖς Μεγαλοπολίταις, τί τόθ' ἡμῖν συμβουλεύσει ποιεῖν. ἀλλ' οὐδεὶς ἐρεῖ. καὶ μὴν πάντες ἐπίστασθε ὥς καὶ παραινούντων τούτων καὶ μὴ βοηθητέον, καὶ διὰ τοὺς ὄρκους, οὓς ὁμωμόκαμεν Μεσσηνίοις, καὶ διὰ τὸ συμφέρον εἶναι κατοικεῖσθαι ταύτην τὴν πόλιν. σκοπεῖσθε δὴ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ποτέραν τὴν ἀρχὴν καλλίονα καὶ φιλενθροποτέραν ποιήσεσθε τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν ἀδικεῖν Λακεδαιμονίοις, τὴν ὑπὲρ Μεγάλῃς πόλεως ἢ τὴν ὑπὲρ Μεσσήνης. νῦν μὲν γε βοηθεῖν δόξετε Ἀρχάσι, καὶ τὴν εἰρήνην σπουδάζειν εἶναι βεβαίαν, ὑπὲρ ἧς ἐκινδυνεύσατε καὶ παρετάξασθε· τότε δ' εὐδηλοὶ πᾶσιν ἔσεσθε οὐ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἔνεκα Μεσσήνην εἶναι βουλόμενοι ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου. δεῖ δὲ σκοπεῖν μὲν καὶ πράττειν αἰετὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δ' ὅπως ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα.

Ἔστι τοίνυν τοιοῦτός τις λόγος παρὰ τῶν ἀντιλεγόντων, ὥς κομίσασθαι τὸν Ὀρωπὸν ἡμᾶς ἐγχειρεῖν

- δεῖ, εἰ δὲ τοὺς βοηθήσαντας ἂν ἡμῖν νῦν ἐπ' αὐτοὺς
 ἐχθροὺς κτησόμεθα, οὐχ ἔχομεν συμμάχους. ἐγὼ δὲ
 μὲν κομίσασθαι Ὀρωπὸν πειρᾶσθαι δεῖν φημι καὶ αὐ-
 τός· τὸ δ' ἐχθροὺς ἡμῖν Λακεδαιμονίους ἐσεσθαι, νῦν
 ἂν ποιῶμεθα συμμάχους Ἀρκάδων τοὺς βουλομένους
 ἡμῖν εἶναι φίλους, μόνοις οὐδ' εἰπεῖν ἐξεῖναι νομίζ-
 τοις πείσασιν ὑμᾶς, ὅτ' ἐκινδύνευον Λακεδαιμονίους
 12 βοηθεῖν αὐτοῖς. οἱ γὰρ ταῦτα λέγοντες ἐπεισαν ὑμᾶς
 πάντων Πελοποννησίων ἐλθόντων ὥς ὑμᾶς καὶ με-
 ὑμῶν ἀξιούντων ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἰέναι, τοὺς
 μὲν μὴ προσδέξασθαι (καὶ διὰ τοῦθ', ὅπερ ἦν ὑπόλοι-
 πον αὐτοῖς, ἐπὶ Θηβαίους ἦλθον), ὑπὲρ δὲ τῆς Λακε-
 δαιμονίων σωτηρίας καὶ χρημάτων εἰσφέρειν καὶ τοῖς
 σώμασι κινδυνεύειν. καίτοι οὐδ' ἂν ὑμεῖς ἠθελήσαι-
 δήπου σώζειν αὐτοὺς, εἰ τοῦτο προὔλεγον ὑμῖν, ὅτι
 σωθέντες, ἂν μὴ ποιεῖν ὅτι βούλονται πάλιν αὐτοῖς
 ἑᾶτε καὶ ἀδικεῖν, οὐδεμίαν ὑμῖν χάριν ἔχουσιν τῆς σωτη-
 13 ρίας. καὶ μὴν εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον ἐστὶ τοῖς Λακε-
 δαιμονίων ἐπιχειρήμασι τὸ τοὺς Ἀρκάδας ἡμᾶς συμ-
 μάχους ποιήσασθαι, προσήκει δήπου πλείω χάριν αὐ-
 τοῖς ἔχειν ὣν ἐσώθησαν ὑφ' ἡμῶν εἰς τοὺς ἐσχάτους
 ἐλθόντες κινδύνους ἢ ὣν ἀδικεῖν κωλύονται νῦν ὀργι-
 ζεσθαι. ὥστε πῶς οὐ βοηθήσουσιν ἡμῖν ἐπ' Ὀρωπὸν
 ἢ κάκιστοι πάντων ἀνθρώπων δόξουσιν εἶναι; μὰ τοῦ
 θεοῦς ἔγωγε οὐχ ὁρῶ.
- 14 Θαυμάζω τοίνυν καὶ τῶν λεγόντων τοῦτου τὸν λό-
 γον, ὥς εἰ συμμάχους ποιησόμεθα Ἀρκάδας καὶ ταῦτα
 πράξομεν, μεταβάλλεσθαι δόξει καὶ οὐδὲν ἔχειν πιστόν
 ἢ πόλις. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τοῦναντίον, ὃ ἄνθρωποι
 Ἀθηναῖοι· διὰ τί; ὅτι τῶν πάντων οὐδένα ἂν ἀντει-
 πεῖν οἶμαι ὥς οὐ καὶ Λακεδαιμονίους καὶ πρότερον
 Θηβαίους καὶ τὸ τελευταῖον Εὐβοέας ἐσωσεν ἡ πόλις

καὶ μετὰ ταῦτα συμμαχοῦς ἐποίησατο, ἐν τι καὶ τὸ αὐ-
 15 τὸ βουλευμένη αἰεὶ πράττειν. ἔστι δὲ τοῦτο τίς; τοὺς ἀδι-
 κουμένους σώζειν. εἰ τοίνυν ταυτ' οὕτως ἔχει, οὐκ ἐτ'
 ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ ἐθέλοντες
 τοῖς δικαίοις ἐμμένειν, καὶ φανήσεται τὰ πράγματα αἰεὶ 206
 διὰ τοὺς πλεονεκτεῖν βουλευμένους μεταβαλλόμενα,
 οὐχ ἡ πόλις ἡμῶν.

16 Δοκοῦσι δὲ μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἀν-
 θρώπων ἔργον ποιεῖν. νῦν γάρ φασιν ἐκεῖνοι δεῖν
 Ἑλλείους μὲν τῆς Τριφυλίας τινα κομίσασθαι, Φλιασί-
 ους δὲ τὸ Τρικάρανον, ἄλλους δὲ τινὰς τῶν Ἀρκάδων
 τὴν αὐτῶν καὶ τὸν Ὀρωπὸν ἡμᾶς, οὐχ ἴν' ἐκάστους
 ἡμῶν ἰδῶσιν ἔχοντας τὰ αὐτῶν, οὐδ' ὀλίγου δεῖ. ὁπὲ
 17 γὰρ ἂν φιλάνθρωποι γένοιτο· ἀλλ' ἵνα πᾶσι δοκῶσι
 συμπράττειν ὅπως ἂν ἕκαστοι κομίσωνται ταυτ' ἃ φα-
 σιν αὐτῶν εἶναι, ἵν' ἐπειδὴν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσηνίην αὐτοὶ,
 συστρατεύωνται πάντες αὐτοῖς οὗτοι καὶ βοηθῶσι προ-
 θύμως, ἢ δοκῶσιν ἀδικεῖν, περὶ ὧν ἔφασαν ἕκαστοι
 ἴσθαι αὐτῶν εἶναι συμψήφους λαβόντες ἐκείνους, μὴ
 18 τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες. ἐγὼ δὲ νομίζω
 τὴν πόλιν πρῶτον μὲν καὶ χωρὶς τοῦ καθυφεῖναι τινας
 Λακεδαιμονίοις Ἀρκάδων Ὀρωπον ἂν κομίσασθαι καὶ
 μετ' ἐκείνων, ἂν τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλωσι, καὶ μετὰ τῶν
 ἄλλων τῶν οὐκ οἰομένων δεῖν Θηβαίους ἔαν ἔχειν τὰ
 ἀλλότρια. εἰ δ' ἄρα τοῦτ' εὐδηλον ἡμῖν γένοιτο, ὅτι
 μὴ Λακεδαιμονίους ἑόντες τὴν Πελοπόννησον κατα-
 στρέψασθαι οὐχ οἷοί τε ἐσόμεθα Ὀρωπὸν λαβεῖν, αἰ-
 ρετώτερον, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, ἡγοῦμαι τὸν Ὀρωπὸν ἔαν
 ἢ Λακεδαιμονίοις Μεσσηνίην προέσθαι καὶ Πελοπόννη-
 σον. οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι
 τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους. ἀλλ' ἕκασω τό γ' ἐπελθόν·

εἰπεῖν μοι· περὶ πολλῶν δ' ἂν οἶμαι κίνδυνον ἡμῖν γενέσθαι.

- 19 Ἄλλὰ μὴν ἂν γέ φρασι πεπραῆχθαι διὰ Θηβαίους τοῖς 201
 Μεγαλοπολίταις ὑπεναντία πρὸς ἡμᾶς, ἅτοπον νῦν
 μὲν ἐν κατηγορίας μέρει ποιεῖσθαι, βουλομένων δὲ γε-
 νέσθαι φίλων αὐτῶν, ἵνα τὸνναντίον εὖ ποιῶσιν
 ἡμᾶς, βασκαίνειν καὶ σκοπεῖν ἐξ ὅτου τρόπου μὴ γενή-
 σονται, καὶ μὴ γινώσκειν ὅτι ὕψω ἂν σπουδαιότερους
 τούτους περὶ Θηβαίους γεγενημένους ἀποδείξωσι, το-
 σούτῳ πλείονος ὀργῆς αὐτοὶ δικαίως ἂν τυγχάνοιεν,
 εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν, ὅτ' ἐφ' ὑμᾶς προτέ-
 20 ρους ἦλθον ἢ Θηβαίους, ἀπεστέρησαν. ἀλλ', οἶμαι,
 ταῦτα μὲν ἐστὶ δεύτερον ἀνθρώπων βουλομένων ἐτέ-
 ρων ποιῆσαι τούτους συμμάχους. ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν
 ἐκ λογισμοῦ σκοπῶν τις εἰκάσαι, καὶ τοὺς πολλοὺς οἶ-
 μαι ὑμῶν ταῦτ' αὖ φήσιν, ὅτι, εἰ λήφονται Μεγάλην πό-
 λιν Λακεδαιμόνιοι, κινδυνεύσει Μεσσήνη· εἰ δὲ καὶ
 ταύτην λήφονται, φημὶ ἡμᾶς ἔσεσθαι συμμάχους Θη-
 21 βαίων. πολὺ δὴ κάλλιον καὶ ἁμεινον τὴν μὲν Θηβαίων
 συμμαχίαν αὐτοὺς παραλαβεῖν, τῇ δὲ Λακεδαιμονίων
 πλεονεξία μὴ ἐπιτρέψαι, ἣ νῦν ὀκνοῦντας μὴ τοὺς Θη-
 βαίων σώσωμεν συμμάχους, τούτους μὲν προέσθαι,
 πάλιν δὲ σώξιν αὐτοὺς τοὺς Θηβαίους, καὶ προσέτι ἐν
 22 φόβῳ καθεστάναι περὶ ἡμῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐγὼ γ'
 ἀδελεῖς τοῦθ' ὑπολαμβάνω τῇ πόλει, τὸ λαβεῖν Μεγάλην
 πόλιν Λακεδαιμονίους καὶ πάλιν γενέσθαι μεγάλους.
 ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς καὶ νῦν οὐχ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι κα-
 κὸν πόλεμον ἀραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κομίσασθαι τὴν
 πρότερον οὔσαν αὐτοῖς δύναμιν· ὦν δ', ὅτ' ἐκείνην εἶ-
 χον, ὠρέγοντο, ταῦθ' ὑμεῖς μᾶλλον ἴσως εἰδότες ἢ ἐγὼ
 φοβοῖσθ' ἂν εἰκότως.

- 23 Ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν λεγόντων καὶ τοὺς

Θηβαίους μισεῖν φασκόντων καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, 208
 πότερα ἑκάτεροι μισοῦσιν, οὓς δὴ μισοῦσιν, ὑπὲρ ὑμῶν
 καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῶν, ἢ ὑπὲρ μὲν Λακεδαιμονίων
 Θηβαίους, ὑπὲρ δὲ Θηβαίων Λακεδαιμονίους ἑκάτεροι·
 εἰ μὲν γὰρ ὑπὲρ ἐκείνων, οὐδετέροις ὥς μαινομένοις
 πεῖθεσθαι προσήκει· εἰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν φήσουσι, τί πέ-
 ρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσιν; ἔστι γὰρ, ἔστι
 Θηβαίους ταπεινοὺς ποιεῖν ἄνευ τοῦ Λακεδαιμονίους
 ἰσχυροὺς καθιστάναι, καὶ πολὺ γε ῥᾶον· ὥς δ', ἐγὼ
 πειράσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἴσμεν ἅπαντες τοῦθ',
 ὅτι τὰ μὲν δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι
 τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν, τοῖς δ' ἀδίκαις ἐναν-
 τιοῦνται φανερώς, ἄλλως τε κἂν τινες βλέπτωνται· καὶ
 τοῦτο λυμαινόμενον πάνθ' εὐρήσομεν, καὶ ταύτην ἀρ-
 χὴν οὕσαν πάντων τῶν κακῶν, τὸ μὴ ἐθέλειν τὰ δίκαια
 πράττειν ἀπλῶς. ἵνα τοίνυν μὴ τοῦτ' ἐμποδῶν γένη-
 ται τῷ Θηβαίους γενέσθαι μικροῦς, τὰς μὲν Θεσπιᾶς
 καὶ τὸν Ὀρχομενὸν καὶ τὰς Πλαταιᾶς κατοικίξουσθαι
 φῶμεν δεῖν καὶ συμπράττωμεν αὐτοῖς καὶ τοὺς ἄλλους
 ἀξιῶμεν (ταῦτα γὰρ καὶ καλὰ καὶ δίκαια, μὴ περιορᾶν
 πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστῶσας), τὴν δὲ Μεγάλην πόλιν
 καὶ τὴν Μεσσήνην μὴ προώμεθα τοῖς ἀδικουσί, μηδ'
 ἐπὶ τῇ προφάσει τῇ Πλαταιῶν καὶ Θεσπιῶν τὰς οὐσας
 καὶ κατοικουμένας πόλεις ἀναιρεθείσας περιῖδωμεν.
 κἂν ἢ ταῦτα πρόδηλα, οὐδεὶς ὅστις οὐ βουλήσεται παύ-
 σασθαι Θηβαίους ἔχοντας τὴν ἀλλοτρίαν· εἰ δὲ μὴ,
 πρῶτον μὲν ἐναντίους ἔχομεν πρὸς ἐκεῖνα τούτους εἰ-
 κότως, ὅταν ἡγῶνται τὴν ἐκείνων κατοίκισιν αὐτοῖς
 ὄλεθρον φέρειν, εἰτ' ἀνήνυτα πράγματα ἔχομεν αὐ- 209
 τοί· τί γὰρ ὥς ἀληθῶς ἔσται πέρας, ὅταν αἰ τὰς μὲν
 οὐσας πόλεις ἐῷμεν ἀναιρεῖν, τὰς δ' ἀνηρημένas ἀξιῶ-
 μεν οἰκίζειν;

- 27 Λεγουσι τοίνυν οἱ μάλιστα δοκοῦντες δίκαια λέγειν ὥς δεῖ τὰς στήλας καθελεῖν αὐτοὺς τὰς πρὸς Θηβαίους, εἴπερ ἡμέτεροι βεβαίως ἔσονται σύμμαχοι. οἱ δὲ φασὶ μὲν αὐτοῖς οὐκ εἶναι στήλας, ἀλλὰ τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν, τοὺς δὲ βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους. ἐγὼ δ', εἰ τὰ μάλιστ' εἰσὶ τοιοῦτοι, ὥδέ πως ἔχω. φημὶ δεῖν ἅμα τούτους ἀξιοῦν καθαιρεῖν τὰς στήλας καὶ Λακεδαιμονίους ἄγειν εἰρήνην, εἴαν δὲ μὴ ἐθέλωσι ποιεῖν ὅποτε ροὶ ταῦτα, τότε ἤδη μετὰ τῶν ἐθελόντων ἡμᾶς γίνεσθαι.
- 28 εἴτε γὰρ εἰρήνης γιγνομένης αὐτοῖς οἱ Μεγαλοπολῖται ἐτι τῆς Θηβαίων συμμαχίας ἔξονται, φανεροὶ πᾶσιν ἔσονται τὴν πλεονεξίαν τὴν Θηβαίων, οὐ τὸ δίκαιον αἰρούμενοι· εἴτε συμμάχους ἡμᾶς ἀδόλως τῶν Μεγαλοπολιτῶν ποιουμένων μὴ ἐθελήσουσιν ἄγειν εἰρήνην οἱ Λακεδαιμόνιοι, δῆλοι δῆπου πᾶσιν ἔσονται οὐχ ἵνα Θεσπιαὶ κατοικισθῶσι μόνον ποιοῦμενοι τὴν σπουδὴν, ἀλλ' ἵνα τοῦ πολέμου περιεσθηκότος Θηβαίοις τὴν Πελοπόννησον ὑφ' αὐτοῖς ποιήσωνται.
- 29 θαυμάζω δ' ἐνίων, εἰ τὸ μὲν Θηβαίων συμμάχους εἶναι τοὺς Λακεδαιμονίων ἐχθροὺς φοβοῦνται, εἰ δὲ καταστρέφονται Λακεδαιμόνιοι τούτους, μηδὲν ἡγοῦνται φοβερόν, καὶ ταῦτ' ἔργῳ πείραν ἡμῖν δεδοκότος τοῦ χρόνου ὅτι Θηβαῖοι μὲν τούτοις συμμαχοῖς ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἀεὶ χρῶνται, Λακεδαιμόνιοι δ' ὅτ' εἶχον αὐτούς, 210 ἐφ' ἡμᾶς ἐχρῶντο.
- 30 Οἶμαι τοίνυν ἔγωγε κάκεινο ἐνθυμείσθαι δεῖν, ὅτι μὴ προσδεξαμένων μὲν ὑμῶν τοὺς Μεγαλοπολίτας, εἴαν μὲν ἀναιρεθῶσι καὶ διοικισθῶσιν, ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἔστιν εὐθὺς εἶναι, εἴαν δὲ σωθῶσιν ἄρα, ὥς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη, βέβαιοι σύμμαχοι Θηβαίων δικαίως ἔσονται· ἂν δὲ προσδέξησθε, τούτοις

- μὲν ὑπάρξει ἤδη σωθῆναι δι' ὑμᾶς, τὸ δὲ συμβησόμε-
 νον καὶ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμὸν μετενεγκόντες σκο-
 31 πῶμεν ἐπὶ Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων. ἂν μὲν τοί-
 νυν καταπολεμηθῶσιν οἱ Θηβαῖοι, ὥσπερ αὐτοὺς δεῖ,
 οὐκ ἔσονται μείζους τοῦ δέοντος οἱ Λακεδαιμόνιοι τού-
 τους ἔχοντες ἀντιπάλους τοὺς Ἀρκάδας, ἐγγὺς οἰκοῦν-
 τας· ἂν δ' ἀνενέγκωσιν ἅρ' οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσιν,
 ἀλλ' οὖν ἀσθενέστεροί γ' ἔσονται ἡμῖν συμμάχων γε-
 γεννημένων τῶνδε καὶ δι' ἡμᾶς σεσσωμένων· ὥστε
 πανταχῇ συμφέρει μῆτε προέσθαι τοὺς Ἀρκάδας μῆτε
 δι' αὐτοὺς, ἂν ἄρα σωθῶσι, περιγεγονέναι δοκεῖν, μῆτε
 δι' ἄλλους τινὰς, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
 32 Ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὰ τοὺς θεοὺς
 οὔτε φιλῶν οὔδετέρους οὔτε μισῶν ἰδίᾳ εἰρηκα, ἀλλ' ἅ-
 νομίζω συμφέρειν ὑμῖν· καὶ παραινῶ μὴ προέσθαι Με-
 γαλοπολίτας, μηδ' ἄλλον ἀπλῶς μηθένα τῶν ἐλαττό-
 νων τῷ μείζονι.

XVII.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ 211
ΣΤΥΝΘΗΚΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καταγαρόντος εἰς Μεσσήνην
 τοὺς Φιλιάδου τοῦ τυράννου παῖδας, αἰτιάται παρὰ τὰς συν-
 θήκας εἶναι τοῦτο τὰς Ἀθηναίους καὶ Ἑλλησι γενομένας·
 παραβεβηκέναι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τὰς συνθήκας
 φησὶ τοὺς Μακεδόνας, καὶ μὴ περιορᾶν ταῦτα παραινεῖ. ὁ
 δὲ λόγος ψευδελίγραφος εἶναι δοκεῖ· οὐ γὰρ ἔοικε κατὰ τὴν

ιδέαν τοῖς ἄλλοις τοῖς τοῦ Δημοσθένους, ἀλλὰ τῷ Ὑπερίδου χαρακτηῖρι μᾶλλον προσχωρεῖ, τὰ τε ἄλλα καὶ λέξεις τινὰς ἔχει κατ' ἐκείνον μᾶλλον εἰρημένους ἢ τὸν Δημοσθένην, ὅλον νεόπλουτοι καὶ βδελυρεύσεται.

Ἄξιον ἀποδέχεσθαι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρα τῶν τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις διακελευομένῳ ἐμμένειν, εἴπερ αὐτὸ πεπεισμένοι ποιοῦσιν· οἶμαι γὰρ οὐδὲν οὕτω τοῖς δημοκρατουμένοις πρέπειν ὥς περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον σπουδάζειν. δεῖ τοίνυν τοὺς λίαν ἐπ' αὐτὸ παρακαλοῦντας μὴ τῷ μὲν λόγῳ καταχρωμέ- 21 νους ἐνοχλεῖν, πάντα δὲ μᾶλλον πράττειν, ἀλλ' ὑπομείναντας νυνὶ τὸν ἐξετασμόν ἢ καὶ τὸ λοιπὸν πειθομένους ὑμᾶς ἔχειν περὶ αὐτῶν, ἢ παραχωρήσαντας εἰς συμβουλεύειν τοὺς ἀληθέστερα περὶ τῶν δικαίων ἀποφαινομένους, ἢ ἢ ἐκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε καὶ αὐτὸ τοῦτο χαρίζεσθε τῷ ἀδικοῦντι, ἢ προελόμενοι περὶ πλείστου ποιήσασθαι τὸ δίκαιον ἀνεγκλήτως πρὸς ἅπαντας χρῆσθε τῷ συμφέροντι, μηκέτι μέλλοντες. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ὀρκῶν σκεψαμένους τῶν περὶ τῆς κοινῆς εἰρήνης ἔξεστιν ἰδεῖν ἥδη τίνας εἰσὶν οἱ παραβεβηκότες. ὥς δὲ περὶ μεγάλων συντόμως διδάξω.

3 Εἰδὴ τις ἐρωτήσῃεν ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τίνι ἂν μάλιστ' ἀγανακτήσαιτε, εἰποῖτ' ἂν πάντες εἰ τις ἀναγκάζοι. οἶμαι δ' ἐπὶ ἣσαν κατὰ τὸν νυνὶ χρόνον οἱ Πεισιστρατίδαι καὶ τις ἐβιάζετο κατάγειν αὐτοὺς δευρὶ, ἀρπάσαντας ἂν ὑμᾶς τὰ ὅπλα πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι ἀντὶ τοῦ παραδέξασθαι ἢ πεισθέντας γε δουλεύειν ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ τὸν μὲν οἰκέτην οὐδεὶς ἂν ἐκὼν ἀποκτείνειε, τοὺς δὲ τυραννομένους ἀκρίτους ἔστιν ὄραν ἀπολλυμένους

αμα καὶ ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας. παρὰ
 τοὺς ὄρκους τοίνυν καὶ τὰς συνθήκας τὰς ἐν τῇ κοινῇ
 εἰρήνῃ γεγραμμένας Ἀλέξανδρος εἰς Μεσσηνίην κατα-
 γαγὼν τοὺς Φιλιάδου παῖδας, ὄντας τυράννους, ἃς
 ἐφρόντισε τοῦ δικαίου, ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ
 εἶδει τῷ τυραννικῷ, βραχὺ φροντίσας ὑμῶν καὶ τῆς
 κοινῆς ὁμολογίας; οὐ δὴ δεῖ, εἰ μὲν τις ὑμᾶς ταῦτα 213
 βιάζοιτο, μάλιστ' ἀγανακῆσαι, εἰ δ' ἐτέρωθι που γέ-
 γονε παρὰ τοὺς πρὸς ὑμᾶς ὄρκους, μὴ φυλάξασθαι, καὶ
 ἡμῖν μὲν διακελεύεσθαι τινὰς ἐνταυθὶ ἐμμένειν τοῖς
 ὄρκοις, τοῖς δ' αὐτοῖς οὕτω περιβοήτως ἀνηρηκόσι κα-
 ταλείπειν ταύτην τὴν ἐξουσίαν. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε ταῦθ'
 οὕτως ἔχειν, ἐὰν βούλησθε τῷ δικαίῳ χρῆσθαι· καὶ
 γὰρ ἐτι προσγέγραπται ἐν ταῖς συνθήκαις πολέμιον
 εἶναι τὸν ἐκεῖνα ἅπερ Ἀλέξανδρος ποιοῦντα ἅπασιν τοῖς
 τῆς εἰρήνης κοινωνοῦσι, καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ
 στρατεύεσθαι ἐπ' αὐτὸν ἅπαντας. οὐκοῦν ἐὰν ποιῶ-
 μεν τὰ συγκείμενα, πολεμῶ χρησόμεθα τῷ καταγα-
 γόντι. ἀλλὰ γὰρ εἰποῖεν ἂν οἱ τυραννίζοντες οὗτοι
 ὅτι πρὶν τὰς συνθήκας γενέσθαι ἐτυράννου Μεσση-
 νίων οἱ Φιλιάδου παῖδες· διὸ καὶ κατάγειν τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον αὐτούς. ἀλλὰ καταγέλαστος ὁ λόγος, τοὺς μὲν
 ἐκ Λέσβου τυράννους, οἷον ἐξ Ἀντίσσης καὶ Ἐρέσου,
 ἐκβαλεῖν ὡς ἀδικήματος ὄντος τοῦ πολιτεύματος τοὺς
 πρὸ τῶν ὁμολογιῶν τυραννήσαντας, ἐν δὲ Μεσσηνίᾳ
 μηδὲν οἰεσθαι διαφέρειν, τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρ-
 χούσης. ἔπειτα καὶ ἐπιτάττει ἡ συνθήκη εὐθύς ἐν ἀρ-
 χῇ ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους τοὺς Ἕλληνας.
 διὸ καὶ πῶς οὐχ ὑπεράτοπον ἡγεῖσθαι μὲν τῶν συνθη-
 κῶν τὸ αὐτονόμους εἶναι καὶ ἐλευθέρους, τὸν δ' εἰς
 δουλείαν ἀγαγόντα μὴ οἰεσθαι τὰναντία ταῖς κοιναῖς
 ὁμολογίαις διαπεπραῆχθαι; οὐκοῦν ἀναγκαῖον ἔστιν

ἡμῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰπερ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς²⁴
 συνθήκαις ἐμμενοῦμεν καὶ τὰ δίκαια ποιήσομεν, ἐφ' ᾧ
 ὑμᾶς παρακαλοῦσι, καθάπερ ἄρτι εἶπον, λαβοῦσι τὰ
 ὅπλα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς παραβεβηκότας μετὰ τῶν
 9 βουλομένων. ἢ νομίζετε τὸν μὲν καιρὸν ποτ' ἰσχύειν
 καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν· νυνὶ δ',
 ὅτ' εἰς ταὐτὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον
 συνδεδραμηκεν, ἄλλον ἄρα τινὰ χρόνον ἀναμενεῖτε
 τῆς ἰδίας ἐλευθερίας ἅμα καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 ἀντιλαβέσθαι;

10 Ἐπ' ἄλλο δὲ δίκαιον ἔρχομαι τῶν κατὰ τὰς συνθη-
 κας. ἔστι γὰρ γεγραμμένον, ἔάν τινες τὰς πολιτείας
 τὰς παρ' ἐκάστοις οὖσας, ὅτε τοὺς ὅρκους τοὺς περὶ
 τῆς εἰρήνης ὥμνυσαν, καταλύσωσι, πολεμίους εἶναι
 πᾶσι τοῖς τῆς εἰρήνης μετέχουσιν. σκέψασθε δ', ὧς ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, ὅτι Ἀχαιοὶ μὲν οἱ ἐν Πελοποννήσῳ
 ἐδημοκρατοῦντο, τούτων δ' ἐν Πελλάνη νῦν καταλέ-
 λυκε τὸν δῆμον ὁ Μακεδὼν ἐκβαλὼν τῶν πολιτῶν
 τοὺς πλείστους, τὰ δ' ἐκείνων τοῖς οἰκέταις δέδωκε,
 Χαίρωνά δὲ τὸν παλαιστὴν τύραννον ἐγκατέστησεν.

11 ἡμεῖς δὲ τῆς εἰρήνης μετέχομεν τῆς προσταττούσης πο-
 λεμίους ἡγεῖσθαι τοὺς ταῦτα πράττοντας. ἐκ δὲ τού-
 των πότερον πειθώμεθα τοῖς κοινοῖς προστάγμασι,
 πολεμίους αὐτοῖς χρῶμενοι, ἢ βδελυρεύσεται τις οὐ
 φάσκων, τούτων τῶν μισθοφορούντων παρὰ τοῦ

12 Μακεδόνοιο, τῶν καθ' ὑμῶν πεπλουτηκότων; οὐ
 γὰρ δὴ λέληθέ γε αὐτοὺς οὐδὲν τούτων· ἀλλ' εἰς τοῦδ'
 ὕβρεως ἤκουσιν ὥστε δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυ-
 ράννου στρατοπέδοις ἐν μὲν τοῖς παραβεβασμένοις
 ὅρκοις ἐμμένειν ὑμῖν διακελεύονται, ὥς καὶ τῆς ἐπιτορ-²⁵
 κίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου, τοὺς δ' ἰδίους ὑμᾶς
 νόμους ἀναγκάζουσι λύειν, τοὺς μὲν κεκριμένους ἐν

τοῖς δικαστηρίοις ἀφιέντες, ἕτερα δὲ παμπληθῇ τοιαῦτα βιαζόμενοι παρανομεῖν. εἰκότως· τοῖς γὰρ πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς τὰναντία τοῖς τῇ πατρίδι συμφέρουσιν οὐκ ἐνὶ μέλει νόμων οὐδ' ὅρκων· τοῖς δ' ὀνόμασι μόνον αὐτῶν ἀποχωρῶμενοι παρακρούονται τοὺς παρήργως ἐνταυθί, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας, καὶ νομίζοντας τὴν παραντίκα ἡσυχίαν οὐκ ἔσεσθαι ποτ' αἰτίαν ταραχῆς ἀτόπου. κелеύω δ' ἔγωγε, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, πείθεσθαι τοῦτοις τοῖς φάσκουσι θεῖν ἐν ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν, εἰ μὴ ἐκεῖνο νομίζουσιν, ὅταν μὲν λέγωσιν ὡς ἐμμενετέον τοῖς ὄρκοις, οὐ λέγειν αὐτοὺς τὸ μηδὲν ἀδικεῖσθαι, οὐδένα δ' οἴονται αἰσθῆσθαι τυραννίδων ἀντὶ δημοκρατιῶν καθισταμένων καὶ τῶν πολιτειῶν καταλυομένων.

Τὸ δὲ καταγελαστότατον· ἔστι γὰρ ἐν ταῖς συνθήκαις ἐπιμελεῖσθαι τοὺς συνεδρεύοντας καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ τεταγμένους ὅπως ἐν ταῖς κοινωνούσαις πόλεσι τῆς εἰρήνης μὴ γίνωνται θάνατοι καὶ φυγαὶ παρὰ τοὺς κειμένους ταῖς πόλεσι νόμους, μηδὲ χρημάτων δημεύσεις, μηδὲ γῆς ἀναδασμοί, μηδὲ χρεῶν ἀποκοπαί, μηδὲ δούλων ἀπελευθερώσεις ἐπὶ νεωτερισμῷ. οἱ δὲ τοσούτου δέουσι τούτων τι κωλύειν ὥστε καὶ δυγκατασκευάζουσιν, οὓς πῶς οὐ προσήκει ἀπολωλέναι; οἱ τηλικαύτας συμφορὰς παρασκευάζουσιν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἅς διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῖς τοσούτοις οὔσι μὴ 216 περιορᾶν ἐπέταξαν.

Ἔτι δ' ἕτερον δείξω τὸ λελυκὸς τὰς συνθήκας. ἔστι γὰρ γεγραμμένον ἐκ τῶν πόλεων τῶν κοινωνουσῶν τῆς εἰρήνης μὴ ἐξεῖναι φυγάδας ὁρμήσαντας ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ μηδεμιᾷ πόλει τῶν μετεχουσῶν τῆς εἰρήνης· εἰ δὲ μὴ, ἐκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμηθῶσιν. οὕτω τοίνυν ῥαδίως τὰ ὅπλα ἐπήνεγκεν ὁ

Μακεδῶν ὥστ' οὐδὲ κατέθετο πώποτε, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ἔχων περιέρχεται καθ' ὅσον δύναται, τοσούτῳ καὶ νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον, ὅσῳ ἐκ προστάγματος ἄλλους τε ἐτέρωθι καὶ τὸν παιδοτρίβην εἰς Σικυῶνα κατήγαγεν.

- 17 οὐκοῦν εἰ δεῖ πείθεσθαι ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις, καθάπερ οὗτοί φασιν, ἐκσπονδοὶ ἡμῖν εἰσιν αὐταὶ αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι. εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τάληθῃ, οὐδὲν δεῖ λέγειν ὅτι εἰσὶν αἱ Μακεδονικαί· εἰ δ' οὐκ ἀνιᾷσιν οἱ καθ' ὑμῶν τῷ Μακεδόνι ὑπηρέται προστάττοντες πράττειν τὰ ἐν ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις, πεισθῶμεν αὐτοῖς, ἐπεὶ δὴ τὰ δίκαια λέγουσι, καὶ καθάπερ κελεύει ὁ ὅρκος, ἐκσπόνδους αὐτοὺς ποιήσαντες βουλευσώμεθα πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακειμένοις καὶ διὰ τέλους τὰ μὲν ἐπιβουλεύουσι, τὰ δὲ πράττουσι, καὶ καταγελωῶσι
18 τῆς κοινῆς εἰρήνης. διὰ τί γὰρ οὐ φήσουσιν οὗτοι δεῖν ταῦθ' οὕτως ἔχειν; ἢ ὁμολογίαν τὴν μὲν κατὰ τῆς πόλεως οὕσαν βεβαίαν ἀξιούσιν εἶναι, τὴν δὲ σώζουσαν οὐ συγχωρήσουσιν; ἄρα γε δοκεῖ δίκαιον ταῦτα γίνεσθαι; καὶ μὲν τι ἢ πρὸς τῶν ἐχθρῶν κατὰ τῆς πόλεως ἐν τοῖς ὅρκοις, τοῦτο μὲν ἰσχυρὸν ἀεὶ ποιήσου- 217
σιν· ἐὰν δέ τι ἡμέτερον ἢ κατ' ἐκείνῳ ἅμα δίκαιον καὶ συμφέρον, πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχομένους οὐδέποτε παύσασθαι οἰήσονται δεῖν ἑαυτούς;

- 19 Ἵνα δ' εἰδῇτε ἔτι σαφέστερον ὅτι οὐδεὶς ὑμῖν ἐγκαλέσει ποτὲ τῶν Ἑλλήνων ὥς ἄρα παρέβητέ τι τῶν κοινῇ ὁμολογηθέντων, ἀλλὰ καὶ χάριν ἔχουσιν ὅτι μόνοι ἐξηλέγξατε τοὺς ταῦτα ποιοῦντας, μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι περὶ αὐτῶν πολλῶν ὄντων. ἔστι γὰρ δήπου ἐν ταῖς συνθήκαις τὴν θάλατταν πλεῖν τοὺς μετέχοντας τῆς εἰρήνης, καὶ μηδὲνα κωλύειν αὐτοὺς μηδὲ κατάγειν πλοῖον μηδενὸς τούτων· ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα ποιῇ,

οὐκ εἶναι πᾶσι τοῖς τῆς εἰρήνης μετέχουσιν. οὐ-
 δ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐναργέστατα ἐοράκατε τοῦθ'
 τῶν Μακεδόνων γεγενημένων· εἰς τοῦτο γὰρ
 ῥίπας ἤλθου ὥστε εἰς Τένεδον ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ
 πλοῖα κατήγαγον, καὶ σκευωρούμενοι περὶ αὐ-
 τώτερον ἀφείσαν, πρὶν ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τριή-
 ατὸν πληροῦν καὶ καθέλκειν εὐθύς τότε, καὶ
 γὰρ ἐπ' αὐταῖς ἐτάξατε Μενεσθέα. πῶς οὖν οὐκ
 τοσαῦτα μὲν εἶναι καὶ τηλικαῦτα τὰ ἡμαρτη-
 τέροις, τοὺς δ' ἐνταῦθα φίλους αὐτῶν μὴ ἐκεί-
 ποτρέπειν τοὺς παραβαίνοντας, ἀλλ' ἡμῖν συμ-
 βάλειν ἐμμένειν τοῖς οὕτως ὀλιγωρημένοις; ὥσπερ
 οὗτου προσγεγραμμένου, τοῖς μὲν ἐξεῖναι πλημ-
 τοῖς δὲ μηδ' ἀμύνεσθαι, πῶς δ' οὐχ ἅμα τε παρ-
 ον ἐκείνοι καὶ ἀναίσθητοι ἦσαν, οἳ γε τηλικού-
 ρέβησαν τῶν ὄρκων, ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν
 ἀφαιρεθῆναι δικαίως τὴν κατὰ θάλατταν ἡγε-
 ; καὶ νῦν ἔτι παραδεδώκασιν τοῦτο τὸ δίκαιον ἄν-
 ως ἡμῖν, ὅταν βουλευθῶμεν πράττειν· οὐ γὰρ ὅτι 218
 αὐτοὶ ἐξαμαρτάνοντες, ἥτιόν τι δήπου παραβεβή-
 ας κοινὰς ὁμολογίας. ἀλλ' εὐτυχοῦσιν, ὅτι ἐνα-
 νται τῇ ὑμετέρᾳ ῥαθυμίᾳ τῇ οὐδὲ τῶν δικαίων
 εἶναι προαιρουμένη. ὃ δὲ ὑβριστικώτατον συμ-
 ν, εἰ οἳ μὲν ἄλλοι Ἕλληνες καὶ βάρβαροι ἅπαντες
 ὅς ὑμᾶς ἐχθρὰν φοβοῦνται, οὗτοι δ' οἳ νεόπλου-
 οὶ καταφρονεῖν ὑμᾶς ὑμῶν αὐτῶν ἀναγκάζου-
 μὲν πείθοντες, τὰ δὲ βιαζόμενοι, ὥσπερ ἐν Ἀβ-
 ρίς ἢ Μαρωνεῖταις, ἀλλ' οὐκ ἐν Ἀθηναίοις πολί-
 νοι. καὶ ἅμα μικρὰ μὲν τὰ ἡμέτερα [πράγματα]
 αἰ, τὰ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἰσχυρὰ, ἅμα δὲ λανθάνου-
 τοὺς ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἰ-
 ακελεύόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάτ-

- τειν, ὥς τῷ συμφέροντί γε προελομένην χρησθῆναι.
- 25 τὴν αὖ τῶν πολεμίων ῥαδίως δυνηθεῖσαν. εἰς αὐτὸ πεπόνθασιν· ἕως γὰρ αὖ ἐξῇ τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ μόνοις ἀναμφισβητήτως εἶναι κυρίοις, τοῖς τὰ γῆν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ δυνάμει ἔστι προβόλας ἰσχυροτέρας εὐρέσθαι, ἄλλως τε καὶ πεπαισμένοις ὑπὸ τῆς τύχης τῶν δορυφορουμένων ὑπὸ τῶν νικῶν στρατοπέδων, καὶ τῶν μὲν ἐφθαρμένων, ἐξεληλεγμένων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων.
- 26 Τὸ μὲν οὖν περὶ τὰ πλοῖα πρὸς τοῖς ἄλλοις προειρημένοις ὁ Μακεδὼν τηλικούτον παρέβη ὑβριστικώτατον καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν Μακεδόνων τὸ πρῶτον γεγενημένον ἔστι, τὸ τολμῆσαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ παρὰ τὰς κοινὰς ἡμῶν πρὸς αὐτοὺς συνθήκας. καὶ τοῦτο, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐχ ὅτι τριήρης ἦν, μικρὸν ὑποληπτέον, ἀλλ' ὅτι ἀπόπειρα ἦν, εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσελθεῖν, ἵνα μετὰ πλειόνων αὐτοῦ νηῶν τοῦτο πράττειν, καὶ ὅτι οὐκ ἐφρόντισαν τῶν νόμων δογμάτων, καθάπερ οὐδὲ τῶν προειρημένων.
- 27 ἐπεὶ ὅτι γε τοῦτο παράδυσις ἦν κατὰ μικρὸν καὶ σμῶδός τοις ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιούτους εἰσπλοῦν καὶ κτείναν θηλὸν· τὸ γὰρ τὸν τότε ἐπὶ τῆς νεῶς εἰσελθεῖν, ὃν ἔδει εὐθύς μετὰ τῆς τριήρους ὑφ' ὑμῶν λωλέναι, αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα τοῖς ἡμετέροις λιμέσι, πῶς οὐ καταφανὲς ποιεῖ ὅτι τοῦ εἰσπλεῖν τὸ εὐθύς ἐνδοῦν εἶναι ἐμνησανόντο; ὅτι λεπτὰ πλοῖα ὑπομενοῦμεν, ὀλίγον ὕστερον καταναυγῆσαι· καὶ εἰ τὸ πρῶτον ὀλίγας, μικρῶν ὕστερον πολλὰς.
- 28 οὐ γὰρ δὴ ἔστι γε εἰπεῖν ὥς Ἀθήνησι μὲν ἀφθόνην τῶν τῶν ναυπηγησέμενων ξύλων, τῶν πόρρωθεν ἐλθόντων ἰσχυροτέρων, ἐν δὲ τῇ Μακεδονίᾳ ἐπιλειπόμενων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις εὐτελεῖν.

καθισταμένη, ἀλλ' ὥντο ἅμα τε ναυπηγήσεσθαι ἐν-
 ταῦθα καὶ πληρώσεσθαι ἐν τῷ λιμένι τῷ εἰρημένῳ, ἐν
 ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις διειρημένου μηδὲν τοιοῦτον
 εἰσδέχεσθαι, καὶ τοῦτο ἐξέσεσθαι ἐπὶ πλέον αἰ ποί-
 29 εῖν· οὕτω πανταχόθεν καταπεφρονηκότως ἐκαῖνοι τῇ
 πόλει χρῶνται διὰ τοὺς ἐντεῦθεν διδασκάλους τοὺς ὑπ-
 αγορεύοντας αὐτοῖς ἃ δεῖ ποιεῖν. οὕτω δὲ κατεγνώκασι
 μετὰ τούτων ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ
 μαλακίαν, καὶ οὔτε πρόνοιαν περὶ τῶν μελλόντων εἰ- 220
 ναι, οὔτε λογισμόν οὐδένα παραγίγνεσθαι τίνα τρό-
 30 πον χρῆται ὁ τύραννος ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις. αἷς
 ἐγὼ διακελεύομαι, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πείθεσθαι, κα-
 θάπερ ἐδίδαξα, καὶ διαβεβαιωσαίμην ἂν, ὥς τοῦθ' ἡλι-
 κίας ἔχων, ἅμα καὶ τῷ δικαίῳ ἡμᾶς ἀνεγκλήτως καὶ τοῖς
 καιροῖς ἀσφαλέστατα χρήσεσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον
 κατεπείγουσιν. καὶ γὰρ ἐπὶ προσγέγραπται ταῖς συνθή-
 καῖς, ἐὰν βουλώμεθα τῆς κοινῆς εἰρήνης μετέχειν· τὸ
 δ' "ἐὰν βουλώμεθα" ἐστὶν ἅμα καὶ τοῦναντίον, εἰ ἄρα
 ποτὲ δεῖ μὴ πᾶνσασθαι αἰσχροῦς ἐτέροις ἀκολουθοῦν-
 τας, ἀλλὰ μὴδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας
 τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστων καὶ μάλιστα πάντων
 ἀνθρώπων ἡμῖν ὑπαρχουσῶν. ἐὰν οὖν κελεύητε, ὧ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γράψω, καθάπερ αἱ συνθήκαι κε-
 λεύουσιν, πολεμεῖν τοῖς παραβεβηκόσιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

